

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 31. května 2022 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících JUDr. Marie Minářové a Ing. Františka Ujčíka

takto:

obžalovaní

- 1) **J.Š.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX,
- 2) **S.T.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX, spolupracující obviněný dle § 178a trestního řádu
- 3) **P.O.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXXXX, spolupracující obviněný dle § 178a trestního řádu
- 4) **L.S.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX, soukromý podnikatel, spolupracující obviněný dle § 178a trestního řádu
- 5) **P.K.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX, spolupracující obviněný dle § 178a trestního řádu
- 6) **P.L.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX,
- 7) **M.U.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX,
- 8) **J.H.**, narozen XXXXX, trv. bytem XXXXX, přechodně XXXXX

9) **L.K.**, narozen XXXXX, trvale bytem XXXXX

10) **XXXXX**, se sídlem XXXXX, IČO: XXXXX,

11) **XXXXX**, se sídlem XXXXX, IČO:XXXXX

jsou vinni, že

A./

obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S., P.K., J.H.,

V úmyslu získávání neoprávněného majetkového prospěchu, přibližně v listopadu 2014 obžalovaný J.Š. navrhl obžalovanému S.T. vybírání úplatků od stavebních společností, kterým budou poskytovat nevěřejné informace o zakázkách, k nimž měl obžalovaný J.Š. přístup ze své pozice druhého místostarosty Úřadu městské části Brno-střed, čímž tyto společnosti zvýhodní tak, aby mohly výběrová řízení vyhrát, s čímž obžalovaný S.T. souhlasil, kontaktoval svého známého obžalovaného P.O., kterého s jejich záměrem seznámil a obžalovaný P.O. následně s tímto záměrem seznámil obžalovaného L.S., o němž věděl, že podniká ve stavebnictví a postupně se k nim připojili i obžalovaný J.H. a obžalovaný P.K., a tak nejpozději na počátku roku 2015 vytvořili organizovanou zločineckou skupinu, v níž soustavně a dlouhodobě spolupracovali v systému vzájemné nadřízenosti a podřízenosti, se stanovenou dělbou činností, a to vše v úmyslu soustavně a opakovaně ovlivňovat zakázky zadávané především

- 1) Odborem investičním a správy bytových domů Úřadu městské části Brno – střed,
- 2) Správou nemovitostí městské části Brno-střed

když jednotliví členové skupiny měli jasně definovány svoje úkoly ve vytvořeném systému, přičemž komunikace ve skupině probíhala při respektování hierarchie a zachování konspirace, jak při osobních setkáních, tak při telefonických kontaktech, včetně zasílání datových zpráv s využíváním mobilních aplikací zejména Threma, Viber a WhatsApp, činnost všech členů organizované zločinecké skupiny směřovala k zadávání veřejných zakázek zpravidla předem vybraným a díky nevěřejným informacím jim poskytnutým, zvýhodněným stavebním společnostem, které za to poskytly členům organizované zločinecké skupiny předem smluvený úplatek; obžalovaní, jako členové organizované zločinecké skupiny tak jednali v úmyslu získat finanční úplatky, které si dělili podle předem stanoveného vzorce, přičemž za uvedené období od počátku roku 2015 do 7. 3. 2019 byly zadány Úřadem městské části Brno-střed veřejné zakázky v hodnotě nejméně 37.511.887 Kč bez DPH, a zakázky zadané Správou nemovitostí městské části Brno-střed v hodnotě 134.891.331 Kč bez DPH, přičemž každý z obviněných byl minimálně srozuměn s celkovým rozsahem ovlivněných zakázek a získávanou výší úplatků, když na činnosti organizované zločinecké skupiny se podíleli jednotliví obžalovaní takto:

obžalovaný J.Š., jako úřední osoba, od listopadu 2014 do listopadu 2018 vykonávající funkci druhého místostarosty Úřadu městské části Brno-střed a od 3. 12. 2018 funkci uvolněného člena Rady městské části Brno-střed, přibližně v listopadu 2014, vyzval obžalovaného **S.T.**, aby zajistil stavební společnosti ochotné účastnit se systému zmanipulovaného zadávání a přidělování

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

veřejných zakázek oproti poskytnutí úplatku, sám řídil členy organizované zločinecké skupiny tím, že

- předával obžalovanému S.T. dokumenty a neveřejné informace, např. krycí list rozpočtu, včetně uvedení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, a to k dosud nevyhlášeným veřejným zakázkám, s pokynem, aby tyto informace předal S.T. obžalovanému P.O., který dále, podle pokynu, předal tyto informace a dokumenty zástupci vybrané stavební společnosti, za což od něj, v případě získání zakázky požadoval pro členy organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny díla bez DPH, který zpravidla obžalovaný P.O. vybíral osobně, část úplatku si nechal resp. se v některých případech rozdělil s obžalovaným J.H. nebo obžalovaným L.S., zbylou část úplatku předal obžalovanému S.T., který si rovněž část ponechal, a zbylou část úplatku ve výši nejméně 5% předal obžalovanému J.Š., a to na předem dohodnutém místě, např. v prostorách XXXXX nebo v garáži na ulici XXXXX, které užíval obžalovaný J.Š.,

a takto J.Š. postupoval v rozporu s § 301 písm. d) zák. č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákoníku práce, podle kterého byl povinen řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, v rozporu s § 302 písm. g) téhož zákona, podle kterého měl zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, v rozporu s § 38 odst. 1 zákona č. 128/2001 Sb., zákona o obcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti a podle § 38 odst. 2 téhož zákona majetek obce musí být chráněn před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím,

obžalovaný S.T. v této organizované zločinecké skupině zastával roli výkonného článku, který byl přímo podřízen obžalovanému J.Š. a jeho činnost spočívala v zajištění oslovování zástupců stavebních společností a v zajištění předávání neveřejných informací a dokumentů, které obdržel od obžalovaného J.Š. s konkrétními pokyny jak s nimi dále naložit, a které obsahovaly údaje o plánovaných veřejných zakázkách na stavební práce zadavatele, které předával prostřednictvím obžalovaného P.O. jednotlivým osobám z řad potenciálních dodavatelů v oblasti stavebnictví, a dále v neoprávněném inkasování provizí od dodavatelů stavebních prací, ze kterých si část ponechal a zbytek předával obžalovanému J.Š. a takto jednal nejméně do počátku druhé poloviny roku 2016,

obžalovaný P.O., v této organizované zločinecké skupině zastával rovněž výkonnou pozici, byl přímo podřízen obžalovanému S.T. a jeho činnost spočívala v tom, že od počátku činnosti organizované zločinecké skupiny až přibližně do počátku druhé poloviny roku 2016, sám nebo společně s obžalovaným J.H. nebo obžalovaným L.S., oslovoval zástupce vybraných stavebních společností, kterým předával neveřejné informace a dokumenty, týkající se plánovaných veřejných zakázek na stavební práce, které získal od obžalovaného S.T. a o kterých věděl, že pocházejí od obžalovaného J.Š., a to v úmyslu získat od stavební společnosti dohodnutý úplatek za získání veřejné zakázky, který zpravidla sám vybíral a dělil se o něj s ostatními členy organizované zločinecké skupiny

obžalovaný L.S., zastával rovněž v této organizované zločinecké skupině výkonnou pozici, když na počátku jejího fungování byl osloven obžalovaným P.O. s požadavkem na zajištění seznamu kvalitních stavebních společností, které podle požadavku obžalovaného S.T. budou ochotné odvádět úplatky za zmanipulované získání veřejné zakázky, čímž byl srozuměn se součinností nejméně jedné další osoby, působící na Úřadu Městské části Brno – střed, a jednal tak v úmyslu opatřit sobě a dalším členům organizované zločinecké skupiny finanční prostředky ve formě úplatků, když po vzájemné dohodě a součinnosti s obžalovaným P.O. oslovoval zástupce jednotlivých stavebních společností, které byly ochotny za tyto jím sdělené informace, týkající se zejména předmětu zakázky, její předběžné hodnoty, případně poskytnutí projektové dokumentace apod. poskytnout členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH,

obžalovaný J.H., zastával rovněž v této organizované zločinecké skupině výkonnou pozici, věděl o činnosti obžalovaného P.O., se kterým přímo přicházel v rámci činnosti skupiny do styku, věděl o spolupůsobení obžalovaného S.T. v této skupině a byl srozuměn se součinností nejméně jedné další osoby, působící na Úřadu Městské části Brno – střed, jednal v období února až března 2015 v úmyslu opatřit sobě a dalším členům organizované zločinecké skupiny finanční prostředky ve formě úplatků, tak, že po vzájemné dohodě s obžalovaným P.O., oslovoval zástupce stavebních společností, které byly ochotny za tyto sdělené informace, týkající se zejména předmětu zakázky, její předběžné hodnoty, případně za poskytnutí projektové dokumentace, zaplatit úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH,

obžalovaný P.K., zastával v této organizované zločinecké skupině rovněž výkonnou pozici, když byl osloven obžalovaným P.O.s nabídkou, aby se podílel na vybírání úplatků od dodavatelů stavebních prací, a to sám z pozice technického náměstka příspěvkové organizace Správy nemovitostí městské části Brno-střed, do které nastoupil v únoru 2015 s vědomím, že se na takovém jednání organizované zločinecké skupiny bude podílet, stal se tak jejím členem a sám jednal tak, že oslovoval dodavatele stavebních prací s nabídkou získání zakázky s podmínkou poskytnutí úplatku ve výši zpravidla 15%, tyto úplatky vybíral a předával dalším členům organizované zločinecké skupiny, s nimiž se o úplatky dělil

I/

obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S., J.H., jako členové organizované zločinecké skupiny

a dále obžalovaní L.K., L.S., právnická osoba XXXXX a právnická osoba XXXXX

jednali v případě následujících veřejných zakázek vyhlášených zadavatelem Statutárního městem Brno, Městskou částí Brno-střed, Odborem investičním a správy bytových domů

tak, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

1)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 5. 1. 2015 na portálu zadavatele pod č. XXXXX, jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. mu lístek se seznamem devíti firem mezi nimiž byla i firma XXXXX, a tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu, předpokládané hodnotě veřejné zakázky, s pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku tak, aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit a které firmy se zúčastní výběrového řízení formálně s tím, že vítězná firma jim, tj. členům organizované zločinecké skupiny zaplatí za získání zakázky úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. pak tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který prostřednictvím blíže neustanovené osoby zajistil předání všech potřebných informací a pokynů stavebním společností uvedeným na tomto lístku; vítězem výběrového řízení se stala společnost XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, t. č. se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou ve výši 1.079.120 Kč bez DPH, která dne 23. 2. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. j. XXXXX, za což obdrželi členové organizované zločinecké skupiny, podle předchozí dohody, od této vítězné firmy úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH, tedy nejméně ve výši 100.000 Kč,

2)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 7. 1. 2015 na portálu zadavatele pod XXXXX, jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem 9 firem, mezi nimiž byla i firma XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu, předpokládané hodnotě veřejné zakázky a pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku, tak aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit, a které firmy se zúčastní výběrového řízení jen formálně a vítězná firma zaplatí členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který prostřednictvím obžalovaného L.S. zajistil předání všech potřebných informací a pokynů O.S. proto, aby se dohodnul se zástupci jiných stavebních společností na tom, že výběrové řízení vyhraje na základě nejvýhodnější nabídky firma XXXXX a současně obžalovaný L.S. sdělil O.S. podmínku k získání veřejné zakázky, a to poskytnutí úplatku ve výši 10% z ceny veřejné zakázky bez DPH; vítězem této veřejné zakázky se stala firma XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou ve výši 3.119.686 Kč bez DPH, která dne 23. 2. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. j. XXXXX, za což obdrželi členové organizované zločinecké skupiny, podle předchozí dohody, od vítězné firmy úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH, tedy ve výši nejméně 300.000 Kč,

3)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 14. 1. 2015 na portálu zadavatele pod č. j. XXXXX, jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem 8 firem, mezi nimiž byla i společnost XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu, předpokládané hodnotě veřejné zakázky, s pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku, aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit a které firmy se zúčastní výběrového řízení jen formálně, za což vítězná firma poskytne členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10% z ceny veřejné zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který prostřednictvím blíže neustanovené osoby zajistil předání všech potřebných informací a pokynů stavebním společností uvedeným na tomto lístku od obžalovaného J.Š.; vítězem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

výběrového řízení se stala firma XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou 868.690 Kč bez DPH, která dne 23. 2. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo pod č. j. XXXXX, za což obdrželi členové organizované zločinecké skupiny, podle předchozí dohody, od vítězné firmy úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH, tedy nejméně 86.000 Kč,

4)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 2. 2. 2015 na portálu zadavatele pod č. XXXXX, jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem 9 firem, mezi nimiž byla i firma XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu, předpokládané hodnotě veřejné zakázky a pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku tak, aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit, a které firmy se výběrového řízení zúčastní jen formálně s podmínkou, že vítězná firma zaplatí členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který prostřednictvím obžalovaného J.H. zajistil předání všech potřebných informací a pokynů stavebním společností uvedeným na lístku od obžalovaného J.Š., a vítězem výběrového řízení se stala firma XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou ve výši 5.044.993 Kč bez DPH, která dne 9. 4. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. j. XXXXX, pozměněnou dne 10. 8. 2015 Dodatkem č. 1, kterým došlo k navýšení ceny díla na částku 5.226.203 Kč bez DPH, za což obdrželi členové organizované zločinecké skupiny, po předchozí dohodě, od vítězné firmy úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH, tedy výši nejméně 500.000 Kč,

5)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 5. 2. 2015 na portálu zadavatele pod č. XXXXX, jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem 9 firem, mezi nimiž byla i firma XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu, předpokládané hodnotě veřejné zakázky a pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou která podá nejvýhodnější nabídku tak, aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit a které firmy se účastní výběrového řízení jen formálně, s podmínkou, že vítězná firma poskytne členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který prostřednictvím obžalovaného J.H. zajistil předání všech potřebných informací a pokynů stavebním společností uvedeným na lístku od obžalovaného J.Š.; vítězem výběrového řízení se stala společnost XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou ve výši 3.330.966 Kč bez DPH, která dne 9. 4. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. j. XXXXX, za což obdrželi členové organizované zločinecké skupiny, podle předchozí dohody, od vítězné firmy úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH, tedy nejméně 333.000 Kč,

6) (bod I./9 obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené 12. 2. 2015 na portálu zadavatele pod č. XXXXX, jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem 9 firem, mezi nimiž byla i společnost XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu, předpokládané hodnotě veřejné zakázky a pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku, tak aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit a které firmy se budou výběrového řízení účastnit jen formálně, když vítězná firma poskytne členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10%; obžalovaný S.T. tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který jej se stejnými pokyny

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

předal obžalovanému L.S. a tento obžalovaný se spojil se zástupcem společnosti XXXXX V.H., kterému sdělil podrobnosti a podmínky pro získání této veřejné zakázky a požadoval od něj pro ostatní členy organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10% z ceny veřejné zakázky bez DPH, což by podle předpokládaných rozpočtových nákladů ve výši 982.473 Kč bez DPH představovalo úplatek ve výši 10%, tj. neméně 98.000 Kč; vítězem výběrového řízení se stala společnost XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, zastoupená jednatelem V.H. s cenovou nabídkou ve výši 979.111 Kč bez DPH, která dne 9. 4. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo pod č. j. XXXXX, z čehož měli členové organizované zločinecké skupiny obdržet úplatek v obvyklé výši 10% z ceny zakázky bez DPH, tj. ve výši nejméně 97.000 Kč, avšak faktické poskytnutí tohoto úplatku nebylo prokázáno,

7) (bod I./10 obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené 30. 3. 2015 na portálu zadavatele pod č. XXXXX jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem několika firem, mezi nimiž byla i firma XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu předpokládané hodnotě veřejné zakázky a pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku tak, aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit, a které firmy se zúčastní výběrového řízení jen formálně, s podmínkou, že vítězná firma předá členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. předal tento lístek se stejnými pokyny obžalovanému P.O., který prostřednictvím obžalovaného J.H. zajistil předání všech potřebných informací a pokynů stavebním společnostem uvedeným na lístku od obžalovaného J.Š., vítězem výběrového řízení se stala firma XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou 1.249.120 Kč bez DPH, která dne 10. 6. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. XXXXX, za což obdrželi členové organizované zločinecké skupiny, podle předchozí dohody, od vítězné firmy úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH, tedy nejméně 125.000 Kč,

8) (bod I/11. obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“ zahájené 1. 4. 2015 na portálu zadavatele pod č. XXXXX jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem 9 firem, mezi nimiž byla i firma XXXXX s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu předpokládané hodnotě veřejné zakázky a pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku tak, aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit, a které firmy se budou veřejné zakázky účastnit jen formálně, s podmínkou, že vítězná firma poskytne členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. pak tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který stejné pokyny a informace předal obžalovanému L.S.; obžalovaný L.S. po obdržení těchto neveřejných informací o předmětu veřejné zakázky o tom, kdy a kde se bude veřejná zakázka realizovat a třech krycích listů s rozpočty, včetně předpokládaných hodnot jednotlivých částí veřejné zakázky ve výši 1.714.622 Kč, 1.710.168 Kč a 1.653.723 Kč, tedy celkem 5.078.513 Kč bez DPH, jednal tak, že se dohodl se zástupci dalších stavebních firem na tom, že tuto veřejnou zakázku bude realizovat firma XXXXX, v níž zastával pozici předsedy představenstva; vítězem této veřejné zakázky se stala společnost XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou 5.414.775 Kč bez DPH, která dne 10. 6. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. j. XXXXX, za což poskytla obžalovaná právnická osoba společnost XXXXX jednající předsedou představenstva obžalovaným L.S. členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši nejméně 8 % z ceny díla bez DPH tj. nejméně 433.000 Kč,

9) (bod I./12 obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“ zahájené dne 14. 4. 2015 na portálu zadavatele pod č. XXXXX jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem 9 firem, mezi nimiž byla i firma XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu, předpokládané hodnotě veřejné zakázky, včetně položkového rozpočtu s rozpočtovými náklady 3.120.585 Kč bez DPH a s pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku tak, aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit a které firmy se zúčastní výběrového řízení jen formálně, s podmínkou, že vítězná firma poskytne členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. pak tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který jej se stejnými pokyny předal obžalovanému L.S. a tento obžalovaný se spojil se zástupcem firmy XXXXX K.W., kterému sdělil podrobnosti a podmínky pro získání této veřejné zakázky, za což od něj požadoval pro členy organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH, což by podle předpokládaných rozpočtových nákladů ve výši 3.120.585 Kč, představovalo úplatek cca ve výši 312.000 Kč; vítězem veřejné zakázky se stala firma XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou 3.106.604 Kč bez DPH, která dne 22. 6. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. XXXXX a měla tak poskytnout členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny veřejné zakázky bez DPH, tj. ve výši nejméně 310.000 Kč, avšak faktické vyplacení úplatku nebylo prokázáno,

10) (bod I./13 obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“ zahájené dne 9. 6. 2015 na portálu zadavatele pod č. XXXXX jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem 8 firem, mezi nimiž byla i firma XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu veřejné zakázky, s rozepsanými rozpočtovými náklady v celkové výši 1.415.116 Kč bez DPH a požadavkem, aby tuto zakázku získala právě firma XXXXX, a ostatní firmy aby byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která z nich se bude dále výběrového řízení účastnit jen formálně, včetně podmínky, že vítězná firma poskytne členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. pak tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který jej se stejnými pokyny předal obžalovanému L.S. a tento obžalovaný zajistil předání všech potřebných informací a pokynů stavebním společností, uvedeným na lístku od obžalovaného J.Š. a následně také převzal úplatek ve výši 10 % z ceny díla bez DPH; vítězem veřejné zakázky se stala firma XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou 1.618.505 Kč bez DPH, která dne 27. 7. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. XXXXX, za což obdrželi členové organizované zločinecké skupiny podle předchozí dohody od vítězné firmy úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH, tedy nejméně 161.000 Kč,

11) (bod I./14. obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“ zahájené dne 21. 6. 2016 na portálu zadavatele pod č. XXXXX jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. lístek se seznamem 9 firem, mezi nimiž byla i firma XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu předpokládané hodnotě veřejné zakázky a pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku tak, aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit, a které firmy se zúčastní výběrového řízení jen formálně, s podmínkou, že vítězná firma zaplatí členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. pak tento lístek se stejnými pokyny předal obžalovanému P.O., který jej se stejnými pokyny předal obžalovanému L.S. a tento obžalovaný zajistil předání všech potřebných informací stavebním společností, zejména společnosti XXXXX, kterou navštívil a jednal s jejím statutárním zástupcem J.U., kterému sdělil podmínky, včetně požadavku na poskytnutí úplatku ve výši 10 %, a osobně od něj, po ukončení výběrového řízení, převzal úplatek ve výši 10 % z ceny díla bez DPH, tj. nejméně 79.000 Kč; vítězem výběrového řízení se stala firma XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s cenovou nabídkou 796.241 Kč bez DPH, která dne 20. 7. 2016 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. XXXXX, za což obdrželi členové organizované zločinecké skupiny, na základě předchozí dohody od vítězné firmy úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH, tedy nejméně 79.000 Kč,

12) (bod I/15 obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“ zahájené dne 20. 7. 2016 na portálu zadavatele pod č. XXXXX jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. mu lístek se seznamem 9 firem, mezi nimiž byla i firma XXXXX, s tehdy neveřejnými informacemi o předmětu, místu předpokládané hodnotě veřejné zakázky, včetně položkového rozpočtu, s pokynem, aby tyto firmy byly osloveny a dohodly se mezi sebou, která podá nejvýhodnější nabídku tak, aby mohla ve výběrovém řízení zvítězit, a které firmy se zúčastní výběrového řízení jen formálně s podmínkou, že vítězná firma poskytne členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny veřejné zakázky bez DPH; obžalovaný S.T. tento lístek se stejným pokynem předal obžalovanému P.O., který předal veškeré informace a pokyny obžalovanému L.S.; obžalovaný L.S. jednal dále tak, že veškeré informace a pokyny předal obžalovanému L.K., jako statutárnímu zástupci společnosti XXXXX, s nímž se dohodl, jako statutární zástupce firmy XXXXX, na tom, že obě firmy, tj. XXXXX a XXXXX, se fakticky rozdělí o práce a náklady na této veřejné zakázce, kterou získá obžalovaná právnická osoba XXXXX a obě firmy se také podělí o částku, která bude následně vyplacena členům organizované zločinecké skupiny jako úplatek; vítězem výběrového řízení se stala obžalovaná právnická osoba XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, zastoupená obžalovaným L.K. s nabídkovou cenou ve výši 2.411.756 Kč bez DPH, která dne 23. 2. 2015 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. XXXXX, za což obdrželi členové organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH, tedy nejméně 241.000 Kč, který jim po vzájemné dohodě vyplatily obžalované právnické osoby, a to společnost XXXXX, IČO: XXXXX, jednající svým statutárním zástupcem, obžalovaným L.K. a obžalovaná právnická osoba XXXXX, IČO: XXXXX, jednající předsedou představenstva, obžalovaným L.S.,

13) (pozn. bod I/18. obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 17. 2. 2016 na portálu zadavatele pod č. XXXXX s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky 8.699.781 Kč jako veřejná zakázka malého rozsahu podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, získal obžalovaný L.S., jako statutární zástupce společnosti XXXXX od obžalovaného P.O., o němž věděl, že se podílí v rámci organizované zločinecké skupiny na ovlivňování veřejných zakázek zadavatele – Statutárního města Brno, Úřadu městské části Brno-střed, informaci o tom, že za získání této veřejné zakázky bude postačovat členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 7 % z ceny zakázky bez DPH, a proto obžalovaný L.S. s rozpočtářem firmy XXXXX navštívil administrátora této veřejné zakázky firmu XXXXX, kde získal informace o specifikaci materiálu na omítku použitou pro tuto veřejnou zakázku, na základě nichž zpracovala obžalovaná právnická osoba XXXXX cenový rozpočet a podala nabídku do výběrového řízení; vítězem veřejné zakázky se stala firma XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, zastoupená obžalovaným L.S., jako předsedou představenstva, a to s cenovou nabídkou ve výši 8.492.320 Kč bez DPH, která dne 20. 6. 2016 uzavřela se zadavatelem Smlouvu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

o dílo pod č. j. XXXXX, za což poskytla obžalovaná právnická osoba společnost XXXXX, IČO: XXXXX, jednající svým předsedou představenstva, tj. obžalovaným L.S. úplatek ve výši 7 % z ceny této zakázky bez DPH, tj. ve výši nejméně 594.000 Kč, a to obžalovanému P.O., který tento úplatek pro ostatní členy organizované zločinecké skupiny přijal,

celkově tak členové organizované zločinecké skupiny ovlivnili veřejné zakázky v hodnotě nejméně 37.511.887 Kč, za což přijali úplatky v hodnotě nejméně 2.952.000 Kč a žádali o úplatek ve výši 407.000 Kč,

jednotliví obžalovaní se na této části trestného jednání podíleli tak, že

- J.Š. (1-12) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 29.012.963 Kč, na přijetí úplatku ve výši nejméně 2.756.000 Kč a na žádosti o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč,
- S.T.(1-12) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 29.012.963 Kč a přijetí úplatku ve výši nejméně 2.756.000 Kč a na žádosti o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč,
- P.O. (1-13) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 37.505.283 Kč a přijetí úplatku ve výši nejméně 2.952.000 Kč a žádosti o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč,
- J.H. (4, 5, 7) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 9.625.079 Kč a přijetí úplatku ve výši nejméně 958.000 Kč,
- L.S. (2, 6, 9, 10, 11) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 9.623.543 Kč a přijetí úplatku ve výši nejméně 540.000 Kč a žádosti o úplatek ve výši 407.000 Kč a dále se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 16.318.851 Kč a na poskytnutí úplatku ve výši nejméně 1.268.000 Kč (8, 12, 13),
- XXXXX (8, 12, 13) se podílela na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 16.318.851 Kč a na poskytnutí úplatku ve výši nejméně 1.268.000 Kč (8, 12, 13),
- L.K. (12) se podílel na ovlivnění veřejné zakázky v hodnotě 2.411.756 Kč a na poskytnutí úplatku ve výši nejméně 241.000 Kč,
- XXXXX(12) se podílela na ovlivnění veřejné zakázky v hodnotě 2.411.756 Kč a na poskytnutí úplatku ve výši nejméně 241.000 Kč,

II.

obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a P.K.,

v úmyslu ovlivnit zakázky na opravy a údržbu bytů a domů, zadávané Správou nemovitostí městské části Brno-střed (dále jen SNMČ) nejméně v období od února 2015 do 7. 3. 2019, jednali jako členové organizované zločinecké skupiny tak, že

obžalovaný J.Š., opět jako úřední osoba, od listopadu 2014 ve funkci druhého místostarosty Úřadu městské části Brno-střed a od 3. 12. 2018 jako uvolněný člen Rady městské části Brno-střed, -střed, do jehož působnosti spadala i **Správa nemovitostí městské části Brno-střed (dále jen SNMČ)**, pověřil vybíráním úplatků od těchto zhotovitelů obžalovaného S.T., kterému předal seznam společností a živnostníků, s pokynem aby je oslovil a seznámil s podmínkami, za kterých mohou pro SNMČ pracovat, tento seznam v průběhu činnosti obžalovaný S.T. společně s obžalovaným P.O. upravovali, podle aktuálního zájmu vybraných podnikatelů, ochotných za zadané zakázky předávat úplatky, dále obžalovaný J.Š. požadoval po obžalovaném S.T. zajištění

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

spolehlivé osoby na pozici technického náměstka SNMČ, která bude vybírat úplatky od předem vytipovaných firem za získání zakázky na opravy domů a bytů, spravovaných SNMČ, proto na základě tohoto pokynu obžalovaný S.T., po dohodě s obžalovaným P.O., kontaktovali obžalovaného **P.K.**, který pak nastoupil na pozici technického náměstka SNMČ dne 10. 2. 2015 s vědomím, že se bude podílet na vybírání úplatků od podnikatelů, kteří získají zakázku a stane se tak součástí organizované zločinecké skupiny, která tímto způsobem získává finanční prostředky, s čímž souhlasil, a dále obžalovaný J.Š. předával obžalovanému S.T. měsíčně seznamy dodavatelů, včetně jimi fakturovaných částek za provedené práce, které sloužily ke kontrole vybírání úplatků ve výši zpravidla 15 % z fakturovaných částek bez DPH; obžalovaný S.T. tyto seznamy a pokyny dále předával obžalovanému P.O., který tyto pokyny předával obžalovanému P.K., a obžalovaný P.K. zpravidla každý měsíc vybíral úplatky od jednotlivých subjektů, které zakázku pro SNMČ v tomto období fakturovaly; členové organizované zločinecké skupiny se o takto získané úplatky opět dělili podle předem stanovených pravidel, a to obvykle tak, že

obžalovaný P.K. si zpravidla ponechal 2% z vybraných úplatků, zbývající část úplatku předal obžalovanému P.O., který si taktéž ponechal část, a zbylou část předal obžalovanému S.T., který si rovněž ponechal část, zbylou část, nejméně však ve výši 6 % předal obžalovanému J.Š.; obžalovaní S.T. a P.O. se na této části trestné činnosti podíleli rovněž přibližně do počátku druhé poloviny roku 2016, kdy byli, po vzájemných neshodách, týkajících se vybírání úplatků, rozhodnutím J.Š. z činnosti organizované zločinecké skupiny vyřazení, avšak ostatní členové organizované zločinecké skupiny pokračovali v páčání této trestné činnosti do 7. 3. 2019, kdy byl proveden zásah policejními orgány,

za období nejméně od února 2015 do 7. března 2019 ovlivnili členové organizované zločinecké skupiny zakázky zadávané Správou nemovitostí městské části Brno-střed v těchto případech:

Dodavatel	celkem	15%
1. XXXXX	7 205 412,00	1 080 811,80
2. XXXXX	3 363 214,00	504 482,10
3. XXXXX	1 529 986,00	229 497,90
4. XXXXX	1 460 907,00	219 136,05
5. XXXXX	5 339 871,00	800 980,65
6. XXXXX	12 883 164,56	1 932 474,68
7. XXXXX	6 247 117,42	937 067,61
8. XXXXX	4 451 660,00	667 749,00
9. XXXXX	157 651,00	23 647,65
10. XXXXX	6 947 364,01	1 042 104,60
11. XXXXX	184 861,00	27 729,15
12. XXXXX	1 593 442,00	239 016,30
13. XXXXX	7 363 890,00	1 104 583,50
14. XXXXX	9 628 626,02	1 444 293,90
15. XXXXX	6 785 740,00	1 017 861,00
16. XXXXX	1 003 200,00	150 480,00
17. XXXXX	266 586,00	39 987,90

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

18. XXXXX	2 921 640,00	438 246,00
19. XXXXX	6 564 110,00	984 616,50
20. XXXXX	3 155 829,00	473 374,35
21. XXXXX	2 763 615,00	414 542,25
22. XXXXX	7 669 071,33	1 150 360,70
23. XXXXX	957 339,00	143 600,85
24. XXXXX	6 343 710,00	951 556,50
25. XXXXX	7 655 118,00	1 148 267,70
26. XXXXX	1 887 288,35	283 093,25
27. XXXXX	5 301 185,05	795 177,76
28. XXXXX	344 549,00	51 682,35
29. XXXXX	12 731 219,00	1 909 682,85
30. XXXXX	273 965,00	41 094,75
CELKEM	134 891 331,00	20 247 200,00

Tedy v bodě II. členové organizované zločinecké skupiny ovlivnili zakázky ve výši nejméně 134.891.331 Kč a získali úplatky ve výši nejméně 20.247.200 Kč.

Celkově tak v bodech A/I., II. členové organizované zločinecké skupiny ovlivnili zakázky v hodnotě nejméně 172.403.218 Kč a získali úplatky ve výši nejméně 23.199.200 Kč a žádali o úplatky ve výši nejméně 407.000 Kč.

B./

obžalování P.L., M.U.,

1) (bod I./20 obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“ zahájené dne 7. 2. 2018 na portálu zadavatele pod č. XXXXX bez uvedení předpokládané hodnoty jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů jednali tak, že obžalovaný P.L. jako vedoucí Odboru investičního a Správy bytových domů Statutárního města Brna, Úřadu městské části Brno-střed v době před zveřejněním výzvy k podání nabídek předal obžalovanému M.U. neveřejné informace o zadávacím řízení, zejména o předpokládané ceně zakázky 1.550.000 Kč, jakož i o tom, které firmy se budou zadávacího řízení účastnit, což umožnilo obžalovanému M.U., aby zástupce těchto firem oslovil, po dohodě získal jejich nabídku a krycí listy rozpočtu a následně jménem firmy XXXXX podal nabídku do výběrového řízení s nejnižší cenou 1.414.714 Kč bez DPH, díky čemuž tuto zakázku získala firma XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, která dne 6. 4. 2018 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. j. XXXXX, a za to obžalovaný M.U. předal dne 18. 4. 2018 obžalovanému P.L. v jeho kanceláři na adrese XXXXX, podle jejich předchozí dohody úplatek ve výši 70.000 Kč, což představovalo částku odpovídající 5 % z ceny zakázky bez DPH a obžalovaný P.L. úplatek ve výši 70.000 Kč přijal,

obžalování P.L., L.S. a XXXXX

2) (pozn. bod I./23 obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 12. 8. 2016 na portálu zadavatele pod č. XXXXX bez uvedení předpokládané hodnoty veřejné zakázky jako veřejná zakázka malého rozsahu na stavební práce podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, jednali tak, že obžalovaný P.L., jako vedoucí Odboru investičního a Správy

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

bytových domů Statutárního města Brna, Úřadu městské části Brno-střed předal obžalovanému L.S., jako statutárnímu zástupci obžalované právnické osoby XXXXX, v přesně nezjištěný den před zveřejněním veřejné zakázky, položkový rozpočet, obsahující neveřejné informace, o vymezení předmětu díla a ceně zakázky, s vyčíslením ceny oprav jednotlivých bytů, obžalovaný L.S. zajistil zpracování rozpočtu k nabídce do této veřejné zakázky, podané obžalovanou právnickou osobou XXXXX, ale také zpracování rozpočtu pro dalšího uchazeče o tuto veřejnou zakázku firmu XXXXX, IČO: XXXXX tak, aby zajistil, že výběrové řízení vyhraje společnost XXXXX s nejvýhodnější nabídkou; obžalovaná právnická osoba XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, výběrové řízení vyhrála s cenovou nabídkou 2.462.153,77 Kč bez DPH, a dne 16. 1. 2017 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. XXXXX, za což poskytla obžalovaná právnická osoba firma XXXXX, jednající předsedou představenstva, obžalovaným L.S., úplatek ve výši 10 % z hodnoty veřejné zakázky bez DPH, tedy úplatek ve výši nejméně 246.000 Kč obžalovanému P.L. a obžalovaný P.L. úplatek ve výši nejméně 246.000 Kč přijal,

3) (bod I/24 obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 27. 9. 2017 na portálu zadavatele pod č. XXXXX bez uvedení předpokládané hodnoty zakázky, jako veřejná zakázka malého rozsahu na stavební práce podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, jednali tak, že obžalovaný P.L., jako vedoucí Odboru investičního a Správy bytových domů Statutárního města Brna, Úřadu městské části Brno-střed předal obžalovanému L.S., jako statutárnímu zástupci obžalované právnické osoby firmy XXXXX, neveřejné informace, zejména položkový rozpočet s vymezením předmětu díla a ceně zakázky a obžalovaný L.S. nechal zpracovat rozpočet k nabídce, podávané obžalovanou právnickou osobou XXXXX, ale i firmou XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, jejíž nabídkový rozpočet byl záměrně vyšší než rozpočet obžalované právnické osoby XXXXX, tak aby výběrové řízení vyhrála obžalovaná právnická osoba XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, s nabídkovou cenou ve výši 2.467.118,26 Kč bez DPH, která dne 10. 11. 2017 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. j. XXXXX, za což poskytla obžalovaná právnická osoba XXXXX jednající předsedou představenstva, obžalovaným L.S., úplatek ve výši 10 % z ceny veřejné zakázky bez DPH, tedy nejméně ve výši 246.000 Kč obžalovanému P.L., a obžalovaný P.L. úplatek ve výši nejméně 246.000Kč přijal,

4) (bod I/26. obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 14. 2. 2017 na portálu zadavatele pod č. XXXXX, jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů jednali tak, že obžalovaný P.L., jako vedoucí Odboru investičního a Správy bytových domů Statutárního města Brna, Úřadu městské části Brno-střed, předal obžalovanému L.S., jako statutárnímu zástupci obžalované právnické osoby XXXXX položkový rozpočet a projekt zakázky, tedy neveřejné informace s vymezením předmětu díla a cenou zakázky, na základě kterých obžalovaný L.S. zajistil ve společnosti XXXXX vypracování rozpočtu k nabídce, kterou do výběrového řízení podala obžalovaná právnická osoba XXXXX, IČO: XXXXX, díky čemuž se tato firma stala vítězem výběrového řízení s nabídkovou cenou 2.497.051,78 Kč bez DPH a dne 3. 4. 2017 obžalovaná právnická osoba XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem Brno, Vážného 15, zastoupená statutárním zástupcem L.K., uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. j. XXXXX, avšak fakticky zakázku pro obžalovanou právnickou osobu XXXXX realizovala obžalovaná právnická osoba XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, a to na základě předchozí dohody statutárních zástupců obou obžalovaných právnických osob, tedy obžalovaných L.S.a L.K.; obžalovaná právnická osoba společnost XXXXX, jednající předsedou představenstva obžalovaným L.S. za získání neveřejných informací o této veřejné zakázce, které umožnily získání veřejné zakázky pro obžalovanou právnickou osobu XXXXX, poskytla bez vědomí obžalovaných L.K., obžalované právnické osoby XXXXX,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

IČO: XXXXX, obžalovanému P.L. úplatek ve výši 10% z ceny díla bez DPH, tedy ve výši nejméně 249.000 Kč a obžalovaný P.L. úplatek ve výši nejméně 249.000 Kč přijal,

5) (bod I./27 obžaloby)

v případě veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, zahájené dne 27. 9. 2017 na portálu zadavatele pod č. XXXXX, jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů, jednali tak, že obžalovaný P.L., jako vedoucí Odboru investičního a Správy bytových domů Statutárního města Brna, Úřadu městské části Brno-střed, předal obžalovanému L.S., jako statutárnímu zástupci obžalované právnické osoby firmy XXXXX, položkový rozpočet a projekt, tedy neveřejné informace s vymezením předmětu díla a ceny zakázky, na základě kterých obžalovaný L.S. zajistil ve společnosti XXXXX vypracování rozpočtu k nabídce podané do výběrového řízení společností XXXXX, IČO: XXXXX, která se stala vítězem výběrového řízení s cenovou nabídkou ve výši 2.125.342 Kč bez DPH a dne 2. 11. 2017 uzavřela se zadavatelem Smlouvu o dílo č. j. XXXXX, avšak fakticky tuto zakázku pro obžalovanou právnickou osobu XXXXX realizovala obžalovaná právnická osoba XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, a to na základě předchozí dohody statutárních zástupců obou právnických osob, obžalovaných L.S. a L.K. a obžalovaná právnická osoba XXXXX IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, jednající prostřednictvím statutárního zástupce obžalovaného L.S.za získání neveřejných informací o této veřejné zakázce a získání veřejné zakázky pro obžalovanou právnickou osobu XXXXX, IČO: XXXXX, poskytla bez vědomí obžalovaného L.K. a obžalované právnické osoby XXXXX, obžalovanému P.L. úplatek ve výši 10% z ceny zakázky bez DPH, tedy nejméně ve výši 212.000 Kč a obžalovaný P.L. úplatek ve výši nejméně 212.000 Kč přijal,

celkově obžalovaný P.L. (B/1-5) ovlivnil veřejné zakázky v hodnotě 10.966.378 Kč a přijal úplatky ve výši 1.023.000 Kč

celkově obžalování L.S. a XXXXX (B/2-5) ovlivnil veřejné zakázky v hodnotě 9.551.664 Kč a poskytli úplatky ve výši 953. 000 Kč

tedy

Obžalovaný J.Š.

v bodech A./I./1-12, II.

- založil organizovanou zločineckou skupinu, účastnil se její činnosti, a to jako vedoucí činitel organizované zločinecké skupiny
- jako člen organizované zločinecké skupiny v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch v souvislosti se zadáním veřejné zakázky zjednal některému dodavateli nebo soutěžiteli přednost nebo výhodnější podmínky, a to na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny, získal takovým činem pro jiného značný prospěch, za těchto okolností žádal a přijal majetkový prospěch a spáchal takový čin jako úřední osoba

Obžalovaný S.T.

v bodech A./I./1-12, II.

- založil organizovanou zločineckou skupinu a účastnil se její činnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

I./12, II.

- jako člen organizované zločinecké skupiny v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky zjednal některému dodavateli nebo soutěžiteli přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny, získal takovým činem pro jiného značný prospěch, za těchto okolností žádal a přijal majetkový prospěch

Obžalovaný P.O.**v bodech A./I./1-13, II.**

- účastnil se na činnosti organizované zločinecké skupiny

I./1-12, II.

- jako člen organizované zločinecké skupiny v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky zjednal některému dodavateli nebo soutěžiteli přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny, získal takovým činem pro jiného značný prospěch, za těchto okolností žádal a přijal majetkový prospěch

Obžalovaný L.S.**v bodech A./I./2, 6, 9, 10, 11**

- účastnil se na činnosti organizované zločinecké skupiny
- jako člen organizované zločinecké skupiny v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch zjednal některému dodavateli nebo soutěžiteli přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny, získal takovým činem pro jiného značný prospěch, za těchto okolností žádal a přijal majetkový prospěch

A./I./8, 12, 13, B./2, 3, 4 a 5

- sám poskytl úplatek jinému nebo pro jiného v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, spáchal takový čin v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch a spáchal takový čin vůči úřední osobě

obžalovaná právnická osoba XXXXX**v bodech A./I./8, 12, 13, B./2, 3, 4, 5**

- sama poskytla jinému nebo pro jiného úplatek v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, spáchala takový čin v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch a spáchala takový čin vůči úřední osobě

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Obžalovaný L.K.**v bodech A./I./12**

- prostřednictvím jiného poskytl jinému nebo pro jiného úplatek v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, spáchal takový čin v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch a spáchal takový čin vůči úřední osobě

Obžalovaná právnická osoba XXXXX**v bodech A./I./12**

- prostřednictvím jiného poskytla jinému nebo pro jiného úplatek v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, spáchala takový čin v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch a spáchala takový čin vůči úřední osobě

Obžalovaný J.H.**v bodech A./I./4, 5, 7**

- účastnil se na činnosti organizované zločinecké skupiny
- jako člen organizované zločinecké skupiny v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch, zjednal některému dodavateli nebo soutěžiteli přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů, spáchal takový čin jako člen organizované skupiny, získal takovým činem pro jiného značný prospěch, za těchto okolností přijal majetkový prospěch

Obžalovaný M.U.**v bodě B./1.**

- sám poskytl jinému úplatek v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, spáchal takový čin v úmyslu opatřit sobě nebo jinému značný prospěch a spáchal takový čin vůči úřední osobě

Obžalovaný P.K.**v bodech A./II.**

- účastnil se na činnosti organizované zločinecké skupiny
- jako člen organizované zločinecké skupiny sám nebo prostřednictvím jiného v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, pro sebe nebo pro jiného přijal úplatek, za těchto okolností o úplatek žádal, a jednal v úmyslu opatřit jinému prospěch velkého rozsahu

Obžalovaný P.L.**v bodech B./1-5**

- v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch, zjednal některému dodavateli nebo soutěžiteli přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů, získal takovým činem pro jiného značný prospěch, za těchto okolností přijal majetkový prospěch a spáchal takový čin jako úřední osoba.

Tím spáchali**Obžalovaný J.Š.**

- zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá, odst. 2 trestního zákoníku
- zvláště závažný zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle §107 odst. 1 trestního zákoníku

Obžalovaný S.T.

- zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku
- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

Obžalovaný P.O.

- zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku
- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

Obžalovaný L.S.

- zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku
- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku
- zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku

Obžalovaná právnická osoba XXXXX

- zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku

Obžalovaný L.K.

- zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku

Obžalovaná právnická osoba XXXXX

- zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku

Obžalovaný J.H.

- zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku
- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

Obžalovaný M.U.

- zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), písm. b) trestního zákoníku

Obžalovaný P.K.

- zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku
- zvlášť závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

Obžalovaný P.L.

- trestný čin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku

Za to se odsuzují**Obžalovaný J.Š.**

Podle § 256 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

9,5 (devíti a půl) roku.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 66 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu propadnutí části majetku zahrnující:

1. peněžní prostředky na účtu obžalovaného J.Š. číslo účtu XXXXX, vedeném u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., a to ve výši aktuálního zůstatku ke dni 31. 5. 2022 nejvýše však v částce 1.000.000 Kč.
2. peněžní prostředky na účtu obžalovaného J.Š. číslo účtu XXXXX, vedeném u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. to ve výši aktuálního zůstatku ke dni 31. 5. 2022 nejvýše však v částce 39.000 Euro.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

3. peněžní prostředky na účtu obžalovaného J.Š. číslo účtu XXXXX, vedeném u UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. to ve výši aktuálního zůstatku ke dni 31. 5. 2022 nejvýše však v částce 44.000 USD.
4. peněžní prostředky na účtu číslo obžalovaného J.Š. číslo účtu XXXXX, vedeném u Komerční banky, a.s. to ve výši aktuálního zůstatku ke dni 31. 5. 2022 nejvýše však v částce 1.000.000 Kč.
5. náramkové hodinky zn. Rolex Oyster Perpetual, stříbrné barvy, výrobní číslo T474534, číslo modelové řady 16520.
6. náramkové hodinky zn. Rolex Oyster Perpetual, se zelenou lunetkou, výrobní číslo M877959, číslo modelové řady 16610 T.
7. náramkové hodinky s nápisem Monte Blanc, stříbrné barvy, výrobní číslo PL 108307/7027.
8. náramkové hodinky zn. Franck Muller Geneve, výrobní číslo 8900SC-GP.
9. náramkové hodinky zn. IWC Schaffhausen stříbrné barvy s tmavým ciferníkem.
10. náramkové hodinky zn. IWC Porsche design černé barvy.
11. náramkové hodinky zn. Lanco chronographe.
12. náramkové hodinky mechanické s nápisem Metro telemetrie
13. náramkové hodinky bateriové zn. Longines.
14. náramkové hodinky zn. Franck Muller Geneve, automatic, výrobní číslo 2851S6.
15. psací pero zn. Mont Blanc černé s uzávěrem ze žlutého kovu včetně černé krabičky a návodu k použití.
16. náramkové hodinky zn. Rolex Oyster Perpetual, s tmavou lunetkou, výrobní číslo 7G890473.
17. finanční hotovost ve výši 5.800.000 Kč.

Podle § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku se ukládá ochranné opatření – zabránění věci:

- částky 6.718.282 Kč, uložené na účtu L.N., nar. XXXXX, bytem XXXXX, vedeném UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a. s., číslo účtu XXXXX
- osobního motorového vozidla MERCEDES-BENZ C 220 D 204, rz XXXXX, VIN XXXXX, šedé barvy vlastníka XXXXX, IČ XXXXX, se sídlem XXXXX.

Obžalovaný S.T.

za tyto trestné činy

- zjednáni výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle §107 odst. 1 trestního zákoníku
- trestný čin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku

a za sbíhající se

- přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku
- přečin krivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), písm. d) trestního zákoníku
- přečin krivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku

z jejichž spáchání byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019 č. j. 89 T 100/2018-1147, který nabyl právní moci dne 6. 3. 2019,

a dále za sbíhající se

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

- zvlášť závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonáný, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb. ve znění účinném do 30. 6. 2011
- zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku

z jejichž spáchání byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2020 č. j. 39 T 3/2019-10474 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 5. 2021 č. j. 6 To 2/2021-10748

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 5 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 1.000.000 Kč, což představuje 500 celých denních sazeb, kdy jedna sazba činí 2.000 Kč.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy, umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **10 (deseti) let.**

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušují výroky o trestech, který byly obžalovanému uloženy

- rozsudek Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019 č. j. 89 T 100/2018-1147, který nabyl právní moci dne 6. 3. 2019
- rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 25. 6. 2020 č. j. 39 T 3/2019-1047 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 5. 2021 č. j. 6 To 2/2021-10748

jakož i všechna rozhodnutí, která na tyto výroky obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný P.O.

za tyto trestné činy

- účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1, alinea druhá trestního zákoníku a
- zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku

a za sbíhající se

- zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), písm. c) trestního zákoníku ve znění zákona č. 333/2020 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

z jehož spáchání byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 21. 5. 2020 č. j. 39 T 1/2019-5052 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10. 2. 2021 č. j. 6 To 78/2020-5181

a dále za sbíhající se

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku
- zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonaný a dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku ve znění účinném do 30. 6. 2011

z jehož spáchání byl uznán vinným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2021 č. j. 39 T 6/2020-205, který nabyt právní moci dne 31. 3. 2021

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 5 trestního zákoníku a § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši 500.000 Kč, což představuje 500 celých denních sazeb, kdy jedna sazba činí 1.000 Kč.

Podle § 73 odst. 1 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu **5 (pěti) let.**

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to částky 30.000 Kč.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se zrušují výroky o trestech, který byly obžalovanému uloženy

- rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21. 5. 2020 č. j. 39 T 1/2019-5052 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 10. 2. 2021 č. j. 6 To 78/2020-5181
- rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2021 č. j. 39 T 6/2020-205, který nabyt právní moci dne 31. 3. 2021

jakož i všechna rozhodnutí, která na tyto výroky obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Obžalovaný L.S.

Podle § 256 odst. 3 trestního zákoníku a § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 5 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši 3.000.000 Kč, což představuje 500 celých denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 6.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy, umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu **až (10 deseti) let**.

Obžalovaný P.K.

Podle § 331 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 5 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to:

- částky 3.222.120 Kč, kterou vydal dne 18. 3. 2019
- částky 259.200 Kč, kterou vydal dne 7.- 8. 3. 2019 - SNMČ
- částky 234.000 Kč, kterou vydal dne 7. 3. 2019 při domovní prohlídce Šrámkova
- částky 14.000 Kč, kterou vydal dne 7. 3. 2019 při domovní prohlídce Šrámkova

tj. celkové částky 3.729.320 Kč.

Obžalovaný P.L.

Podle § 256 odst. 4 trestního zákoníku trestu odnětí svobody v trvání

3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku k trestu propadnutí věci, a to částky 352.000 Kč.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši 2.000.000 Kč, což představuje 400 celých denních, kdy výše jedné sazby po 5.000 Kč.

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu zaměstnání ve státní správě, územní samosprávě nebo jiném orgánu veřejné moci na dobu **10 (deseti) let**.

Obžalovaný M.U.

Podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

1 (jednoho) roku.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku a § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši 250.000 Kč, což představuje 50 celých denních sazby, kdy výše jedné sazby činí 5.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Obžalovaný J.H.

Podle § 256 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

3 (tři) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **5 (pěti) let.**

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši 3.000.000 Kč, což představuje 500 celých denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 6.000 Kč.

Obžalovaný L.K.

Podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání

1 (jednoho) roku.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **2 (dvou) let.**

Podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku a § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výši 250.000 Kč, což představuje 50 celých denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 5.000 Kč

Obžalovaná právnická osoba XXXXX

Podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1 trestního zákoníku a § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k peněžitému trestu ve výši 1.000.000 Kč, což představuje 100 celých denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 10.000 Kč.

Podle § 21 odst. 1, odst. 3 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízením proti nim k trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účastní ve veřejné soutěži spočívající v zákazu uzavírat smlouvy na plnění veřejných zakázek a účastnit se zadávacího řízení o veřejných zakázkách pokud jde o otevřené řízení, užší řízení, jednací řízení s uveřejněním a bez tohoto uveřejnění a o zjednodušené podlimitní řízení podle zákona č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek na dobu **5 (pěti) let.**

Obžalovaná právnická osoba XXXXX

Podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 68 odst. 1 trestního zákoníku a § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim k peněžitému trestu ve výši 300.000 Kč, což představuje 100 celých denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 3.000 Kč.

Podle § 21 odst. 1, odst. 3 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízením proti nim k trestu zákazu plnění veřejných zakázek nebo účastní ve veřejné soutěži spočívající v zákazu uzavírat smlouvy na plnění veřejných zakázek a účastnit se zadávacího řízení o veřejných zakázkách pokud jde o otevřené řízení, užší řízení, jednací řízení s uveřejněním a bez tohoto uveřejnění a o zjednodušené podlimitní řízení podle zákona č. 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek na dobu **3 (tři) let.**

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Zprošťující výrok

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se **obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S., P.L., P.K.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, **I.T.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, L.K., právnické osoby XXXXX a XXXXX, **zprošťují obžaloby** u skutků, kterých se měli dopustit společně se spoluobžalovanými P.K., M.U. a J.H., jednáním popsáním v obžalobě Vrchního státního zástupce v Olomouci ze dne 6. 3. 2020 č. j. 3 VZV 2/2019-1528, a to tak, že

v době nejméně od listopadu 2014 **J.Š.** založil organizovanou zločineckou skupinu, jejímž byl od počátku vedoucím článkem, která působila nejméně do 7. března 2019 v Brně a od počátku se jí účastnil **S.T.**, kterého J.Š. oslovil se žádostí vybírat a sjednávat stavební společnosti ochotné hradit úplatky za výhody poskytnuté v rámci budoucích zadávacích řízení na stavební zakázky, dalšími účastníky této skupiny se krátce po jejím založení stali také **P.O., L.S., společnost XXXXX, J.H., P.K., I.T. a P.K.**, kdy všichni společně se účastnili činnosti této organizované zločinecké skupiny a působili v její prospěch jako její členové v několika oblastech jejího působení, nejméně od poloviny roku 2016 pak došlo ke změně, kdy S.T. a P.O. nahradil a jejich úkoly převzal **P.L.**, tato organizovaná zločinecká skupina i za svého dalšího působení následně fungovala s cílem soustavného ovlivňování veřejných zakázek zadávaných:

- 1) **odbohem investičním a správou bytových domů Úřadu městské části Brno – střed,**
- 2) **správou nemovitostí městské části Brno-střed** a také
- 3) **společnostmi, jejichž vlastníkem je Statutární město Brno** (dále tzv. „městské“ společnosti),

přičemž ve všech případech bylo přidělení a smluvní sjednání veřejných zakázek zadávaných těmito subjekty (dále jen *zadavatelé*) ovlivněno ve prospěch předem vybraných společností oproti příslibu poskytování úplatků,

takto obvinění působili jakožto vysoce organizované společenství, založené na rozdělení jednotlivých úkolů mezi jednotlivými členy skupiny v jednotlivých oblastech jejího působení, zaměřené s cílem záměrného a soustavného dlouhodobého páchání trestné činnosti, a to k získání neoprávněného majetkového prospěchu pro všechny členy skupiny ve formě inkasování úplatků, kdy jednotliví členové skupiny měli jasně definováno svoje postavení, rozsah a podobu účasti ve vytvořeném systému, když komunikace ve skupině probíhala při respektování hierarchie a zachování konspirace na úrovni osobních setkání, prostřednictvím telefonických kontaktů včetně zasílání datových zpráv a za využití mobilních aplikací zejména Threma, Viber a WhatsApp, jejich činnost cíleně směřovala k umožnění zadávání veřejných zakázek výše uvedených zadavatelů předem určeným vybraným subjektům na úkor jiných potencionálních dodavatelů, kteří by se jinak mohli účastnit výběrových řízení za dodržení zákonných podmínek zadávání předmětných zakázek a tyto následně realizovat,

to vše činili za účelem opatření si prospěchu velkého rozsahu uvedeného níže, tedy za úplatky, které si po jejich obdržení podle předem stanoveného vzorce dělili, přičemž všichni věděli o cíli a zaměření tohoto společenství také k získání neoprávněného prospěchu pro upřednostněné společnosti v podobě neoprávněného zisku z realizace jim neoprávněně přidělených nadhodnocených veřejných zakázek, když za uvedené období tyto společnosti vysoutěžily nejméně veřejné zakázky zadané Úřadem městské části Brno-střed za částku 130.373.915,-Kč bez DPH, zakázky zadané Správou nemovitostí městské části Brno-střed za částku 159.574.789,59,-Kč bez DPH, a v jednom zjištěném případě se jednalo o ovlivněnou zakázku zadanou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

společností XXXXX, akciová společnost, se sídlem XXXXX, za konečnou částku 38.338.333,53 Kč bez DPH, kdy z těchto příjmů zvýhodněné společnosti generovaly zisk velkého rozsahu, přičemž jednotliví obvinění ve smyslu společného úmyslu spolupachatelů byli srozuměni se způsobením celkového následku působení skupiny v oblasti, ve které spolupůsobili, a tedy celkové výše úplatků zajištěných jejich přičiněním, případně neoprávněného zisku společností, které vysoutěžily zakázky jejich přičiněním, a každý obviněný svým dílem k tomuto přispěl níže uvedeným způsobem:

J.Š., jako úřední osoba, poté co od měsíce listopadu 2014 do listopadu 2018 vykonával funkci druhého místostarosty Úřadu městské části Brno-střed a současně jako člen Rady městské části Brno-střed a od 3. 12. 2018 jako uvolněný člen Rady městské části Brno-střed, v úmyslu opatřit sobě a dalším členům skupiny neoprávněný majetkový prospěch, spočívající v inkasování úplatků od dodavatelů, kteří byli vybráni ve výběrových řízeních na veřejné zakázky výše uvedených zadavatelů, v době nejméně od listopadu 2014 založil a účastnil se činnosti organizované zločinecké skupiny, když oslovil **S.T.** s požadavkem na zajištění stavebních společností ochotných účastnit se systému zmanipulovaného zadávání veřejných zakázek a jejich přidělení oproti poskytnutí úplatku, řídil, účastnil se a koordinoval jednotlivé kroky členů této skupiny, zejména jejich horních článků,

za účelem dosažení dalších neoprávněných příjmů danou skupinou také zaúkoloval při osobních schůzkách v Brně **S.T.**, aby zajistil, případně oslovil vybrané administrátorské společnosti z důvodu plánovaného administrování výběrových řízení na veřejné zakázky zadavatele Úřadu městské části Brno-střed a současně, aby zajistil a sdělil jim informace, že společnost, která bude chtít administrovat výběrová řízení tohoto zadavatele, musí svoji nabídku služeb výrazně podhodnotit, přičemž podhodnocení nabídky daného administrátora by bylo následně kompenzováno v části poskytnuté provize z obdržení úplatku od budoucího dodavatele, kdy na tuto nabídku po jednáních s **P.O.** a **J.H.** za jejich záměrného aktivního přispění přistoupila společnost XXXXX, se sídlem XXXXX, přičemž dosud blíže nezjištěný zástupce této společnosti přistoupil k úzké spolupráci s **P.O.** a **J.H.** na ovlivňování plánovaných zadávacích řízení na veřejné zakázky uvedeného zadavatele tzv. šitých na míru předem vybranému uchazeči ze stavebních společností, které určil nebo požadoval určit po **S.T.** **J.Š.**, a to tím způsobem, aby dosáhli požadovaného cíle, aby byly vytvořeny, na základě zpracování konkrétních zadávacích dokumentací nejméně k níže uvedeným veřejným zakázkám takové podmínky, které co nejvíce vyhovovaly právě předem určenému dodavateli zakázky, případně v průběhu výběrových řízení tyto podmínky dále ještě upravovali, kdy se jednalo o předem vybrané společnosti, mj. XXXXX, XXXXX, se sídlem XXXXX, a XXXXX stavební společnost, se sídlem XXXXX,

z důvodu docílení společného záměru opatřit sobě a ostatním členům skupiny neoprávněný majetkový prospěch předával **J.Š.** obviněnému **S.T.** dokumenty a neveřejné informace, zejména krycí list rozpočtu včetně uvedení předpokládané hodnoty veřejné zakázky k dosud nevyhlášeným veřejným zakázkám, s cílem, aby tyto informace předal **S.T.** prostřednictvím obviněného **P.O.** vždy předem jemu preferovanému zástupci z dodavatelů, kdy jako protihodnotu za to, že jim sjednal předem zakázku a zajistil, aby daná veřejná zakázka byla tomuto upřednostňovanému dodavateli šita přímo na míru, požadoval od zástupců níže uvedených společností úplatek z předmětné zakázky ve výši 10 % z ceny díla bez DPH, který byl určený pro něj a jím vybrané členy organizované zločinecké skupiny, přičemž tento úplatek měl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

P.O. vybírat osobně v době po uzavření konkrétní smlouvy o dílo s vítězným, předem dohodnutým uchazečem, kdy P.O. si ponechal část z tohoto jemu předanému úplatku pro svoji vlastní potřebu, zbylou část následně předal obviněnému S.T., který taktéž ponechal část z tohoto jemu předaného úplatku pro svoji vlastní potřebu, a zbylou část úplatku ve výši nejméně 5% následně S.T. předal obviněnému J.Š., kdy k tomuto předávání úplatků docházelo na předem dohodnutém místě, nejčastěji v prostorách XXXXX, na ulici XXXXX, v garáži na ulici XXXXX uživatele obviněného J.Š., či na dalších místech na území města Brna,

a takto J.Š. postupoval v rozporu s § 301 písm. d) zák. č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákoníku práce, podle kterého byl povinen řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, v rozporu s § 302 písm. g) téhož zákona, podle kterého měl zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, v rozporu s § 38 odst. 1 zákona č. 128/200 Sb., zákona o obcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti a podle § 38 odst. 2 téhož zákona majetek obce musí být chráněn před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím,

S.T. v této organizované zločinecké skupině zastával roli výkonného článku, který byl přímo podřízen J.Š., jeho činnost spočívala v zajištění oslovování zástupců stavebních společností a v zajištění předávání neveřejných informací a dokumentů, které obdržel od obviněného J.Š. s konkrétními pokyny jak s nimi dále naložit, a které obsahovaly údaje o plánovaných veřejných zakázkách na stavební práce či služby zadavatele výše uvedených zadavatelů, které předával prostřednictvím P.O. neoprávněným osobám z řad potenciálních dodavatelů v oblasti stavebnictví, které za tímto účelem sám určil J.Š., a dále jeho činnost spočívala v neoprávněném inkasování provizí od dodavatelů služeb či stavebních prací výše uvedených zadavatelů, ze kterých si část ponechal a zbytek předával J.Š., takto konal do poloviny roku 2016, kdy jeho roli ve skupině převzal P.L.,

P.O. v této organizované zločinecké skupině zastával roli výkonného článku, který byl přímo podřízen S.T., jeho činnost spočívala v zajištění oslovování zástupců stavebních společností a v zajištění předávání neveřejných informací a dokumentů, které obdržel od S.T., a které obsahovaly údaje o plánovaných veřejných zakázkách na stavební práce či služby výše uvedených zadavatelů, a o kterých věděl, že pocházejí od J.Š., měl k dispozici příslušné seznamy a informace, které předával s cílem získání neoprávněného prospěchu v podobě úplatků pro sebe a ostatní členy skupiny jakož i neoprávněného zisku dodavatelů v oblasti stavebnictví, které za tímto účelem buď určil sám J.Š. nebo P.O. společně s J.H. či L.S., takto konal do poloviny roku 2016, kdy také jeho roli ve skupině převzal P.L.,

L.S. se stal dalším členem této skupiny, když byl na počátku jejího fungování P.O. osloven s požadavkem na zajištění seznamu kvalitních stavebních společností, o kterých však po následném jednání se S.T. věděl, že jedním z požadavků na ně kladených bude odvádění provizí za zmanipulované vysoutěžení veřejných zakázek z jejich strany, současně musel vědět a být srozuměn také s nezbytným spolupůsobením nejméně jedné další osoby činné na Statutárním městě Brně, Úřadu Městské části Brno – střed, která mohla ovlivnit výběr a přiděl jednotlivých

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

veřejných zakázek, když touto osobou byl J.Š., se kterým se později v souvislosti s fungováním skupiny také setkal, případně dalších osob jednajících za jednotlivé stavební společnosti, které se systému manipulovaného přidělu veřejných zakázek oproti poskytnutí provizí opakovaně v různém postavení účastnily, takto se záměrem opatřit sobě a dalším členům organizované zločinecké skupiny neoprávněný majetkový prospěch, když po vzájemné dohodě s P.O. zjednával výhody v podobě finančního plnění vybraným obchodním společnostem v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek ve městě Brně, jejichž zadavatelem bylo Statutární město Brno, městská část Brno – střed a jehož role v rámci organizované zločinecké skupiny spočívala v přímém oslovování jemu spřízněných zástupců jednotlivých stavebních společností, a to na úkor jiných potencionálních dodavatelů, kteří by se mohli účastnit výběrových řízení za dodržení zákonných podmínek zadávání předmětných zakázek tyto následně realizovat, kdy L.S. vytipované a zjednané společnosti byly ochotny za tyto jím sdělené informace týkající se zejména předmětu zakázky a její kalkulované předběžné hodnoty zaplatit provizi ve výši 10 % z ceny takto zmanipulované zadané veřejné zakázky, přičemž tyto společnosti úplatek poskytly, za jeho spolupůsobení tak byly níže uvedené veřejné zakázky, jejichž ovlivnění se účastnil, přiděleny a fiktivně vysoutěženy na základě dohody všech zainteresovaných subjektů, později takto L.S. spolupůsobil společně s P.L. jakožto úřední osobou mající faktický vliv na řízení Odboru investičního a správy bytových domů Úřadu městské části Brno – střed, a také v tomto případě zajistil, aby v souvislosti s přípravou zadávacích řízení a v dostatečném časovém předstihu před samotným oslovením potencionálních dodavatelů stavebních prací formou jednotlivých písemných výzev k podání nabídek na níže uvedené veřejné zakázky spřízněné stavební společnosti obdržely nevěřejné informace a podklady, a to zejména kontrolní rozpočty zpracované zadavatelem a v některých případech projektové dokumentace k nim, a to se záměrem, aby se společnost XXXXX, jejímž byl jednatelem, případně jiná spřízněná společnost stala vítězem vybraných zadávacích řízení, když nejméně ve dvou případech předal tyto informace jednatelem společnosti XXXXX, L.K., přičemž tímto jednal v zájmu společností, které byly zvýhodněny před ostatními potencionálními dodavateli, kteří by za dodržení zákonných podmínek zadávání předmětných veřejných zakázek tyto následně realizovali, současně spolupůsobil při zpracování rozpočtů na provedení díla nejen pro společnost XXXXX ale i pro další níže uvedené společnosti, které buď předal jejich dosud přesně neustanoveným zástupcům nebo sám zpracoval nabídky těchto uchazečů, a to v úmyslu, aby jím rozpočtované ceny byly obsaženy v těchto nabídkách, vše se záměrem, aby tyto další společnosti vystupovaly pouze jako tzv. křoví, za vysoutěžení zakázek, jejichž zmanipulování se účastnil, dohodl a slíbil P.O. a později P.L. poskytnutí nezákonné odměny ve formě finanční hotovosti ve výši zpravidla 10% z vítězné nabídkové ceny zakázek bez DPH, když v případě společnosti XXXXX a tyto úplatky poskytoval po vzájemné dohodě s L.K., když sjednané úplatky v obálce v hotovosti předával P.L.,

J.H. se stal dalším členem této skupiny a věděl o činnosti P.O., se kterým přímo přicházel v rámci činnosti skupiny do styku, věděl také o spolupůsobení S.T. v této skupině a současně musel vědět a být srozuměn také s nezbytným spolupůsobením nejméně jedné další osoby činné na Statutárním městě Brně, Úřadu Městské části Brno – střed, která mohla ovlivnit výběr a přiděl jednotlivých veřejných zakázek, když touto osobou byl J.Š., případně dalších osob jednajících za jednotlivé stavební společnosti, které se systému manipulovaného přidělu veřejných zakázek opakovaně v různém postavení účastnily, v blíže nezjištěné době od ledna 2015 nejméně do poloviny roku 2016, se záměrem opatřit sobě

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

a dalším členům organizované zločinecké skupiny neoprávněný majetkový prospěch, když po vzájemné dohodě s P.O., s nímž měl dlouhodobý přátelský i spolupodnikatelský vztah, zjednával výhody v podobě finančního plnění vybraným obchodním společností v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek ve městě Brně, jejichž zadavatelem bylo Statutární město Brno, městská část Brno – střed a jehož role v rámci organizované zločinecké skupiny spočívala v přímém oslovování jemu spřízněných zástupců jednotlivých stavebních společností, a to na úkor jiných potencionálních dodavatelů, kteří by se mohli účastnit výběrových řízení za dodržení zákonných podmínek zadávání předmětných zakázek tyto následně realizovat, kdy J.H. vytipované a zjednané společnosti byly ochotny za tyto jím sdělené informace týkající se zejména předmětu zakázky a její kalkulované předběžné hodnoty zaplatit úplatek ve výši 10 % z ceny takto zmanipulované zadané veřejné zakázky, přičemž tyto společnosti úplatek poskytly a další předání úplatků J.H.P.O. docházelo v kanceláři J.H., nacházející se v prostorách administrativního centra XXXXX; za jeho spolupůsobení tak byly níže uvedené veřejné zakázky, jejichž ovlivnění se účastnil, přiděleny a fiktivně vysoutěženy na základě dohody všech zainteresovaných subjektů, na základě oslovení P.O. ve věcech možnosti manipulování veřejných zakázek kalkulovaných a zadávaných nad částku 6.000.000,- Kč zadavatele Statutárního města Brna, městskou částí Brno – střed, pak spolupůsobil ve prospěch organizované zločinecké skupiny, když inicioval a napomohl při zajišťování zadávacích řízení administrátorské společnosti XXXXX, sídlem XXXXX, a tímto svým jednáním vyvíjel aktivně účast ve prospěch nejméně P.O., S.T. a J.Š.,

P.L. jako úřední osoba v postavení vedoucího Odboru investičního a správy bytových domů Statutárního města Brna, Úřadu městské části Brno – střed, v době od poloviny roku 2016 do 7. 3. 2019 v Brně, v této organizované zločinecké skupině zastával roli výkonného článku podřízeného J.Š., který nahradil S.T. a P.O., jeho činnost spočívala v zajištění oslovování zástupců stavebních společností a v zajištění předávání neveřejných informací a dokumentů, kterými disponoval případně je obdržel od J.Š., a které obsahovaly údaje o plánovaných veřejných zakázkách na stavební práce či služby, měl k dispozici příslušné seznamy a informace, které předával s cílem získání neoprávněného prospěchu v podobě úplatků pro sebe a ostatní členy skupiny jakož i neoprávněného zisku dodavatelů v oblasti stavebnictví, které za tímto účelem buď určil, případně tak učinil J.Š., s J.Š. ve vzájemné dohodě a se společným záměrem ovlivňovat veřejné zakázky zadávané na Odboru investičním a správy bytových domů, kdy P.L. byl v úzkém kontaktu s podnikateli ze stavebnictví, kteří byly účastníky na vyhlášených veřejných zakázkách MČ Brno - střed, které veřejné zakázky vyhrávaly nebo spolupracovaly s P.L. případně s L.S. jako tzv. křoví při podání nabídek, s těmito zástupci společností se v době před samotným vyhlášením veřejných zakázek osobně setkával po předchozí telefonické domluvě ve své kanceláři na ul. Dominikánská 2 v Brně, v prostorách před Úřadem městské části Brno – střed, či v různých kavárnách ve městě Brně, přičemž takto konal konspiračním způsobem za účelem vzájemných dohod a informací k dosud nevyhlášeným veřejným zakázkám, vedl také časté osobní schůzky s jednatelem společnosti XXXXX, L.S., kterému P.L. sděloval neveřejné informace, a na jejich základě byly této společnosti zadány zakázky na zpracování projektové dokumentace nebo kompletní administrace dalších veřejných zakázek na stavební práce, přičemž po vzájemné dohodě s P.L. jmenovaná společnost tzv. podhodila uměle odměnu za provedení díla a následně na základě vzájemné domluvy obviněného P.L. s dosud přesně neustanoveným zástupcem této společnosti, jí byly zadány administrace zakázek, přičemž na konkrétní veřejné zakázky měly být předem vybraným společností, nejméně společnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

XXXXX, XXXXX a XXXXX, zpracovány zadávací podmínky zakázek tzv. na míru, a za takto ovlivňovaná zadávací řízení bylo ze strany blíže neustanovených osob jednajících za společnost XXXXX požadováno 2 % z ceny zakázky bez DPH, kterou tato společnost administrovala, současně předával L.S. informace o budoucích zakázkách, které pak následně L.S. jednak sám realizoval prostřednictvím stavební společnosti XXXXX, či sám předával jemu spřízněným zástupcům společností, které se dopředu připravily, neboť znaly informace, které jim zvýhodnily postavení ve výběrových řízeních k jednotlivým zakázkám, a za toto přijímal P.L. sám nebo společně po vzájemné dohodě s L.S. úplatky, kdy po jejich přerozdělení dosáhli P.L., L.S. a J.Š. neoprávněného prospěchu, jakožto osoby jednající ve společném úmyslu a srozuměné s celkovou výši úplatků poskytnutých od takto zvýhodněných společností,

současně jako člen hodnotící komise při otevírání obálek s nabídkami, které prováděl s J.Š. jako dalším členem této komise, v souvislosti se zadávacími řízeními, společně nezákonně manipulovali ve prospěch předem dohodnutých společností se společným cílem dosáhnout pro tyto neoprávněné výhody, po vzájemné domluvě a shodě určovali, komu budou jednotlivé budoucí zakázky zadány a v jaké výši bude přijatý úplatek od těchto předem domluvených společností, které byly ochotny za sdělené neveřejné informace v časovém předstihu k těmto budoucím zakázkám poskytnout neoprávněnou úplatu, když osobně P.L. sděloval informace v časovém předstihu, před samotným otevíráním nabídek, předával listiny obsahující kontrolní rozpočty na připravované akce, neveřejné informace, které se vztahovaly zejména ke konkrétnímu předmětu budoucí zakázky, k ceně, za kterou bude možno zakázku provést, sám naváděl jakým způsobem budou společnosti podávat vyčíslení k budoucím vícepracím za zakázky, to vše dle předchozí dohody a v součinnosti s J.Š.,

a takto P.L. postupoval v rozporu s § 301 písm. d) zák. č. 262/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákoníku práce, podle kterého byl povinen řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, v rozporu s § 302 písm. g) téhož zákona, podle kterého měl zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, v rozporu s § 38 odst. 1 zákona č. 128/200 Sb., zákona o obcích, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého majetek obce musí být využíván účelně a hospodárně v souladu s jejími zájmy a úkoly vyplývajícími ze zákonem vymezené působnosti a podle § 38 odst. 2 téhož zákona majetek obce musí být chráněn před zničením, poškozením, odcizením nebo zneužitím,

L.K. se připojil k činnosti L.S., když byl informován o způsobu, jakým byli upřednostňováni vybraní uchazeči o veřejné zakázky na stavební práce zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, scházel se s L.S., nejčastěji v kanceláři společnosti XXXXX na ulici XXXXX, když v níže popsaných případech věděl o získávání přednosti ve výběrových řízeních na veřejné zakázky zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno – střed, Odboru investičního a správy bytových domů, u zjednaných stavebních společností, které byly ochotny za předem získané neveřejné informace o předmětu veřejné zakázky a její ceně hradit úplatky za tyto výhody, a že výše úplatku činí 10 % z ceny budoucí veřejné zakázky, který v několika případech v součinnosti s L.S. byl předán v hotovosti P.L., když společnost XXXXX, jejímž byl jednatelem, se stala vítězným uchazečem minimálně v níže uvedených zadávacích řízeních na veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce, přičemž předem disponoval s neveřejnými informacemi nezbytnými pro úspěšnou účast v zadávacích řízeních a věděl o konkrétním předmětu budoucích

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zadávaných veřejných zakázek vyhlášených zadavatelem Statutárním městem Brno, městskou částí Brno-střed, jakož i neveřejných informacích, které byly obsaženy zejména v zadavatelem zpracovaných kontrolních rozpočtech na tyto zakázky, či dalších neveřejných informacích k nim, vše za předpokladu předem sjednaného podplacení osob, které měly faktický vliv na tato zadávací řízení v souvislosti s obstaráváním věci obecného zájmu, kterou byl nejméně P.L., který předával v časovém předstihu tyto informace L.S., který dále s úmyslem zastření výhod pro společnost XXXXX zajišťoval neoprávněný prospěch L.K. a společnosti XXXXX, kteří s úmyslným vědomím poskytovaného úplatku tento neoprávněný prospěch vždy přijímali,

společnost XXXXX, nejméně v období od měsíce ledna 2015 do 7. 3. 2019, se záměrem opatřit sobě neoprávněný majetkový prospěch v souvislosti se zadávacími řízeními na veřejné zakázky veřejného zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno – střed, se sídlem Dominikánská 2, Brno, jednající prostřednictvím předsedy představenstva L.S., tedy osobou vykonávající rozhodující vliv na její řízení a konající jejím jménem dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění, vyjednávala v souvislosti se svým podnikáním v oblasti stavebnictví, ke svému prospěchu, s veřejným zadavatelem veřejných zakázek na stavební práce získání přednosti v již realizovaných zadávacích řízeních, a jednak v dosud nevyhlášených zadávacích řízeních, neboť vždy v časovém předstihu jí byly známy neveřejné informace, a to zejména o termínech zahájení výběrových řízení a předpokládaných hodnotách budoucích veřejných zakázek, kdy svoje nabídky, jakožto uchazeč o tyto veřejné zakázky, poté upravila záměrně tak, aby právě tyto její nabídky byly vyhodnoceny jako cenově nejnižší podle zadavatelem požadovaného hodnotícího kritéria, které znala předem, vše za zjednaný úplatek v celkové výši 10 % z ceny každé, jí zadané veřejné zakázky bez DPH, kterou ze svého majetku dodatečně hradila a předala členům organizované zločinecké skupiny, a to vždy po uzavření Smlouvy o dílo ve výši 5 % z ceny zakázky, když veřejný zadavatel vyhověl jejich požadavku, zadal jí veřejnou zakázku a podepsal Smlouvu o dílo k předmětné zakázce, a ve výši dalších 5 % z ceny díla po dokončení a předání díla tomuto veřejnému zadavateli, přičemž pro jednotlivá výběrová řízení použila sestavený seznam dalších společností, které se současně s ní účastnily výběrových řízení, avšak pouze jako společnosti, které v rámci jednotlivých řízení svoji účast jenom předstíraly, kdy tento seznam společností předala členu organizované zločinecké skupiny P.O., který zajistil jeho další předání vedoucímu článku organizované zločinecké skupiny J.Š., který v postavení druhého místostarosty Úřadu městské části Brno-střed zosnoval manipulace s těmito zadávacími řízeními realizovanými na Odboru investičním a správy bytových domů Úřadu městské části Brno-střed a zpracoval tak konkrétní seznam společností, které se budou oslovovat, přičemž úplatek v uvedené výši poskytovala nejpozději do měsíce září 2016 pro organizovanou zločineckou skupinu, konkrétně P.O., který po odečtení části úplatku ve výši 2% pro svoji potřebu, zbývající část ve výši 6 % předal S.T., který po odečtení části úplatku ve výši 2 % předal zbývající část úplatku ve výši 6% J.Š.,

a po jmenování P.L.do pozice vedoucího Odboru investičního a správy bytových domů Úřadu městské části Brno-střed poskytovala obviněná společnost XXXXX úplatky 10 % z ceny díla za každou zadanou veřejnou zakázku přímo P.L., a to vždy po předání hotového díla v této určené výši 10 % z ceny zakázky v hotovosti v obálce, v některých případech v kavárně Mezzanino v Brně, ve většině případů pak v bydlíšti P.L., na adrese XXXXX, a ačkolí obviněná společnost XXXXX věděla, že J.Š. a P.L. jsou v postavení úřední osoby obstarávající věci obecného zájmu,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

společnost XXXXX přispěla vlastním aktivním jednáním k manipulaci s veřejnými zakázkami, ovlivňování zadávacích řízení a přijímání úplatků ve prospěch výše uvedených obviněných v souvislosti s níže popsány zakázkami této společnosti, kdy za předávání neveřejných informací a dokumentů v časovém předstihu v době před samotným zahájením zadávacích řízení na jednotlivé poptávané veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce zadavatele Statutární město Brno, městské části Brno-střed, se sídlem Dominikánská 2, 602 00 Brno od vedoucího Odboru investičního a správy bytových domů P.L., tedy od úřední osoby obstarávající věci v souvislosti s obecným zájmem, zjednala obviněná společnost XXXXX za aktivní účasti jejího předsedy představenstva L.S. a s vědomím společnosti XXXXX přednost společnosti XXXXX, zastoupenou jednatelem společnosti L.K. před ostatními potencionálními dodavateli, kteří by za dodržení zákonných podmínek mohli být úspěšnými uchazeči a zhotoviteli zadaných dotčených veřejných zakázek,

společnost XXXXX jednající prostřednictvím jednatele L.K., tedy osobou vykonávající rozhodující vliv na její řízení a konající jejím jménem dle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v tehdy platném znění, vyjednávala v Brně, v době od začátku roku 2015 do 7. 3. 2019, v souvislosti se svým podnikáním v oblasti stavebnictví, se záměrem opatřit sobě neoprávněný majetkový prospěch v nejméně níže uvedených zadávacích řízeních na veřejné zakázky, získání přednosti v těchto řízeních, kdy po předem zjištěných neveřejných informacích od společnosti XXXXX, které obsahovaly zejména zadavatelem zpracované položkové rozpočty s uvedením předmětu budoucích realizovaných veřejných zakázek a jejich cen, za které budou z veřejného rozpočtu městské části Brno-střed tyto veřejné zakázky následně realizovány, které poté byly naceněny a záměrně upraveny ve společnosti XXXXX s vědomím společnosti XXXXX tak, aby právě tyto nabídky byly vyhodnoceny jako cenově nejnižší podle zadavatelem požadovaného hodnotícího kritéria, které společnost XXXXX znala předem, vše za zjednaný úplatek v celkové výši 10 % z ceny každé, jí zadané veřejné zakázky bez DPH, kterou ze svého majetku dodatečně hradila a pravidelně předávala L.S.za jeho spolupůsobení a jeho prostřednictvím P.L.,

I.

J.Š., S.T., P.O., L.S., J.H., P.L., L.K., společnost XXXXX, společnost XXXXX a M.U.

po založení organizované zločinecké skupiny **J.Š.** v jeho kanceláři v XXXXX na ulici XXXXX předával v době od listopadu 2014 průběžně v několika případech osobně **S.T.** dokumenty, zpravidla krycí list rozpočtu nebo položkový rozpočet k jednotlivým zakázkám, kdy tyto listiny obsahovaly informace o předmětu zakázky s uvedením údaje o její předpokládané hodnotě, za kterou se bude zakázka soutěžit k dosud nevyhlášeným podlimitním veřejným zakázkám a zakázkám malého rozsahu **zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, Odboru investičního a správy bytových domů**, tedy dokumenty obsahující neveřejné informace, současně s těmito dokumenty ve většině případů předal J.Š. obviněnému S.T. jím vytvořený seznam konkrétních 9 společností vždy k dané veřejné zakázce, které na jeho pokyn měl S.T. nechat oslovit a předat jim výše uvedené dokumenty s cílem zjistit od těchto společností, zda se budou daného výběrového řízení na v té době dosud nevyhlášenou veřejnou zakázku účastnit, a zda jsou ochotny za vítězství v zadávacím řízení zaplatit provizi z předmětné

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

plánované zakázky ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH zástupcům zadavatele, přičemž zástupci oslovených společností se měli mezi sebou domluvit, kdo z nich bude navržen J.Š. prostřednictvím dalších členů skupiny jako budoucí vítěz předmětného zadávacího řízení a kdo bude dělat tzv. křoví a účast na zadávacích řízeních jen předstírat s tím, že společnosti, které v daném zadávacím řízení budou dělat tzv. křoví, budou navrženy jako vítězi v jiných plánovaných zadávacích řízeních zadavatele,

poté S.T. tyto informace a dokumenty předával s vědomím J.Š.P.O., který s vědomím J.Š.a S.T., v přesně nezjištěné době nejpozději však na začátku roku 2015 po prvním převzetí výše uvedených dokumentů od S.T. informoval o obsahu těchto dokumentů nebo přímo tyto předával v některých níže popsanych případech J.H., či informoval L.S., předsedu představenstva společnosti XXXXX o činnosti jejich skupiny a plánu, jak si neoprávněně opatřit majetkový prospěch, a tito se následně k této organizované skupině s plným vědomím o podstatě jejího fungování připojili, kdy L.S. byl podřízen obviněnému P.O., a jeho role v rámci této organizované zločinecké skupiny spočívala v přímém oslovování zástupců jednotlivých stavebních společností a v předávání neveřejných informací a dokumentů, když P.O. mu současně předal v několika případech výše uvedené neveřejné informace a dokumenty k dosud nevyhlášeným podlimitním veřejným zakázkám a zakázkám malého rozsahu zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed včetně seznamu 9 společností k dané veřejné zakázce, za účelem toho, aby L.S. oslovil zástupce těchto předem vybraných 9 společností a předal jim výše uvedené neveřejné informace a případně dokumenty k dosud nevyhlášeným veřejným zakázkám zadavatele a současně od nich zjistil a dohodnul, zda se budou o danou veřejnou zakázku ucházet, a kdo konkrétní z nich se stane vítězem, přičemž po zmanipulovaném výběrovém řízení a po vítězství předem vybraného dodavatele dané veřejné zakázky tento předal obviněnému L.S. případně J.H. finanční hotovost odpovídající 10 % z ceny veřejné zakázky bez DPH, která byla úplatkem pro členy organizované zločinecké skupiny za zmanipulované výběrové řízení s možností realizovat danou veřejnou zakázku daným dodavatelem, když část z tohoto úplatku si tito ponechali pro svoji vlastní potřebu, a zbylou část v minimální výši však 9 % z 10 předali dále osobně obviněnému P.O., který si taktéž ponechal část z tohoto úplatku pro svoji vlastní potřebu, zbylou část následně předal S.T., který si taktéž ponechal část z tohoto úplatku pro svoji vlastní potřebu, a zbylou část ve výši nejméně 5 % úplatku následně předal J.Š. převážně v prostorách XXXXX na ulici XXXXX, či na dalších místech na území Brna, následně od druhé poloviny roku 2016 byli S.T. a P.O. J.Š.z působení ve skupině odstavení a nahrazení P.L., který působil ve skupině způsobem uvedeným výše

a daného jednání se členové organizované zločinecké skupiny případně další obvinění dopustili minimálně:

v bodě I. obžaloby, když

obžalovaní J.Š. a P.O. měli jednat tak, že

6.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem „**XXXXX**“ zadavatele Úřadu městské části Brno-střed, zahájenou dne **5. 2. 2015** na portálu zadavatele pod číslem XXXXX, s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky ve výši 330.000,- Kč bez DPH, zadávanou jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, záměrně vybral J.Š. 9 společností a to konkrétně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, jejichž zástupci, po obdržení dokumentů a informací, které měl k dispozici J.Š. a tyto předal S.T., který je dále předal P.O., přičemž se jednalo o neveřejné informace obsahující minimálně vyplněný položkový rozpočet s názvem objektu „XXXXX“ s rozepsanými rozpočtovými náklady v celkové výši 292.687,- Kč bez DPH, kdy dané výběrové řízení měla vyhrát společnost XXXXX, avšak s těmito neveřejnými informacemi disponoval taktéž M.V., který v daném případě měl v zadávacím řízení zastávat postavení tzv. křoví, přesto tzv. „podhodil“ nabídku společnosti XXXXX a tímto vítězem veřejné zakázky se skutečně následně stala společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, (nyní XXXXX), zastoupená jednatelem M.V., s cenovou nabídkou ve výši 260.683 Kč bez DPH, která dne 9. 4. 2015 uzavřela se zadavatelem Statutární město Brno, městská část Brno – střed Smlouvu o dílo vedenou pod č. j. XXXXX, přičemž provedeným vyšetřováním v tomto konkrétním případě kromě zjednání výhody při zadání této zakázky nebylo jednoznačně prokázáno, že jmenovaný vítězný uchazeč předal některému členu organizované zločinecké skupiny úplatek,

7.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem „XXXXX“ zadavatele Úřadu městské části Brno-střed, zahájenou dne **6. 2. 2015** na portálu zadavatele pod číslem XXXXX, bez uvedené předpokládané hodnoty veřejné zakázky, zadávanou jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, vybral J.Š. 9 společností a to konkrétně společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, jejichž zástupci, po obdržení dokumentů a informací, které měl k dispozici J.Š. a tyto předal S.T., který je dále předal P.O. obsahujících minimálně vyplněný položkový rozpočet s názvem „objektu XXXXX – oprava dvorní fasády“ s rozepsanými rozpočtovými náklady v celkové výši 514.212,- Kč bez DPH, kdy dané výběrové řízení měla vyhrát společnost XXXXX, avšak s těmito neveřejnými informacemi disponoval taktéž M.V., který v daném případě měl v zadávacím řízení zastávat postavení tzv. křoví, přesto tzv. „podhodil“ nabídku společnosti XXXXX a tímto vítězem veřejné zakázky se skutečně následně stala společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, (nyní XXXXX), zastoupená jednatelem M.V., s cenovou nabídkou ve výši 407.880,- Kč bez DPH, která dne 9, 4. 2015 uzavřela se zadavatelem Statutární město Brno, městské části Brno-střed Smlouvu o dílo vedenou pod č. j. XXXXX, přičemž provedeným vyšetřováním v tomto konkrétním případě kromě zjednání výhody při zadání této veřejné zakázky nebylo jednoznačně prokázáno, že jmenovaný vítězný uchazeč předal některému členu organizované zločinecké skupiny úplatek,

obžalovaní J.Š., P.O., L.S. měli jednat tak, že

8.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem „XXXXX“ zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, zahájenou dne **11. 2. 2015** na portálu zadavatele pod číslem XXXXX, bez uvedení předpokládané hodnoty, zadávanou jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, určil J.Š. přes S.T. 9 společností a to konkrétně společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX s.r.o., IČ: XXXXX,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

XXXXX, IČ: XXXXX, kdy P.O. a L.S. po obdržení neveřejných informací obsahujících minimálně předmět zakázky, kdy a kde se bude zakázka realizovat, včetně uvedení předpokládané hodnoty veřejné zakázky a vyplněný položkový rozpočet s názvem objektu „XXXXX“ s rozepsanými rozpočtovými náklady v celkové výši 3.683.796,- Kč, se mezi sebou a zástupci společností dohodli na tom, že dané výběrové řízení vyhraje společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, zastoupená jednatelem P.Š., přičemž vítězem veřejné zakázky se skutečně následně stala společnost XXXXX, s cenovou nabídkou ve výši 3.251.039,- Kč bez DPH, která dne 20. 4. 2015 uzavřela se zadavatelem Statutární město Brno, městská část Brno-střed „Smlouvu o dílo“ vedenou pod č. j. XXXXX, která byla dne 22. 2. 2016 pozměněna Dodatkem č. 1, kdy došlo k navýšení ceny díla na částku 3.563.321,98 Kč bez DPH, za což obdrželi členové zločinecké organizované skupiny úplatek v hotovosti podle nastaveného systému vybírání úplatků 10% z ceny zakázky bez DPH, tedy nejméně 325.000,-Kč.

obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a L.S. měli jednat tak, že

16.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem „XXXXX“ zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, zahájenou dne **23. 8. 2016** na portálu zadavatele pod číslem XXXXX, bez uvedené předpokládané hodnoty veřejné zakázky, zadávanou jako veřejná zakázka malého rozsahu podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, určil J.Š. přes XXXXX, a to konkrétně společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, XXXXX, IČ: XXXXX, a spol. XXXXX, IČ: XXXXX, kdy S.T. následně zaúkoloval P.O. a ten i L.S. po obdržení neveřejných informací obsahujících minimálně předmět zakázky, kdy a kde se bude zakázka realizovat včetně předpokládané hodnoty veřejné zakázky, a po obdržení těchto informací od některého ze členů skupiny, se mezi sebou dohodli na tom, že dané výběrové řízení vyhraje společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, (nyní sídlem XXXXX) zastoupená jednatelem společnosti J.L., přičemž vítězem veřejné zakázky se skutečně následně stala společnost XXXXX, s cenovou nabídkou ve výši 1.851.409,- Kč bez DPH, která dne 23. 9. 2016 uzavřela se zadavatelem Statutární město Brno, městská část Brno-střed Smlouvu o dílo vedenou pod č. j. XXXXX, za což obdrželi členové zločinecké organizované skupiny úplatek v hotovosti podle nastaveného systému vybírání úplatků 10 % z ceny zakázky bez DPH, takto byl přijat v hotovosti úplatek za toto zadání veřejné zakázky nejméně 185.140,- Kč,

obžalovaní J.Š., S.T., P.O. měli jednat tak, že

17.) v souvislosti se zadávacím řízením na podlimitní veřejnou zakázku s názvem „XXXXX“ zadavatele Statutárního města Brna městské části Brno-střed, zahájenou dne **10. 2. 2016** na portálu zadavatele pod číslem XXXXX, s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky ve 46.744.352 Kč bez DPH, zadávanou podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, určil J.Š. přes S.T. vítězem daného výběrového řízení jím preferovanou společnost a to konkrétně společnost XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, zastoupenou J.P., která se následně skutečně po ovlivněném zadávacím řízení ze strany organizované zločinecké skupiny stala vítězem veřejné zakázky s cenovou nabídkou ve výši 45.961.137,- Kč bez DPH, která dne 27. 5. 2016 uzavřela se zadavatelem Statutárním městem Brno, městskou částí Brno-střed Smlouvu o dílo vedenou pod č. j. XXXXX, přičemž S.T. přijal v hotovosti od obviněného P.O. v období kolem 5. až 6. měsíce roku 2016 úplatek ve výši 1.200.000,- Kč, který P.O. přijal v tomto období od dosud přesně neustanovené osoby, a z této částky předal S.T. obviněnému J.Š. po vzájemné dohodě v Brně v hotovosti částku 800.000,- Kč, a to za přímé účasti obviněného P.O., zbývající část úplatku ve výši 400.000,- Kč si rozdělil mezi sebe

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

a obviněného P.O., přičemž následně S.T. osobně naléhal na J.Š., aby navýšil tuto zakázku o tři až čtyři miliony korun z důvodu získání dalšího neoprávněného prospěchu,

obžalovaní J.Š., P.L. měli jednat tak, že

18.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem „**XXXXXX**“ zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, zahájenou dne **17. 2. 2016** na portálu zadavatele pod číslem **XXXXXX**, s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky ve výši 8.699.781,- Kč bez DPH, zadávanou podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, záměrně určil J.Š. vítězem daného výběrového řízení jím preferovanou společnost a to konkrétně společnost **XXXXXX**, IČ: **XXXXXX**, se sídlem **XXXXXX**, zastoupenou L.S., jakožto předsedou představenstva, která se následně skutečně po ovlivněném zadávacím řízení ze strany organizované zločinecké skupiny stala vítězem veřejné zakázky s cenovou nabídkou ve výši 8.492.320,- Kč bez DPH, která dne 20. 6. 2016 uzavřela se zadavatelem Statutárním městem Brno, městskou částí Brno-střed Smlouvu o dílo vedenou pod č. j. **XXXXXX**, přičemž L.S. předal za zadání této zakázky v během měsíce červen až červenec 2016 obviněnému P.L. v hotovosti úplatek ve výši nejméně 7 % z ceny veřejné zakázky bez DPH, což činí částku nejméně 594.462,- Kč,

19.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem „**XXXXXX**“ zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, zahájenou dne **27. 6. 2016** na portálu zadavatele pod číslem **XXXXXX**, s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky ve výši 18.094.198,- Kč bez DPH, zadávanou podle § 28 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, záměrně určil J.Š. vítězem daného výběrového řízení jím preferovanou společnost **XXXXXX**, IČ: **XXXXXX**, se sídlem **XXXXXX**, zastoupená R.S., jakožto předsedou představenstva, která se následně skutečně po ovlivněném zadávacím řízení ze strany organizované zločinecké skupiny stala vítězem veřejné zakázky s cenovou nabídkou ve výši 25.879.910,66 Kč bez DPH, která dne 26. 1. 2017 uzavřela se zadavatelem Statutárním městem Brno, městskou částí Brno-střed Smlouvu o dílo vedenou pod č. j. **XXXXXX**, přičemž na základě tohoto zadání veřejné zakázky přijal Š. od P.L. úplatek v hotovosti v částce nejméně 776.397,- Kč, a organizovaná zločinecká skupina získala celkem v hotovosti úplatek ve výši 1.552.794,-Kč,

obžalovaní L.S., P.L., firma XXXXXX měli jednat tak, že

21.) v souvislosti s připravovanou veřejnou zakázkou s názvem „**XXXXXX**“, kterou měl realizovat zadavatel Statutární město Brno, městská část Brno-střed, dne 30. 7. 2018, v době před jejím vyhlášením na portálu zadavatele, předal P.L. L.S. dokumentaci k této budoucí zakázce, která obsahovala informace o rozsahu zakázky a zejména předpokládané hodnotě zakázky, za kterou se bude realizovat, kdy bezprostředně po obdržení těchto informací L.S. inicioval poptávku na subdodavatele pro zajištění odborných prací k této zakázce, a ačkoli nedošlo k výběrovému řízení na tuto předmětnou veřejnou zakázku, P.L., v souvislosti s tímto zadávacím řízením, sdělil neveřejné informace, které zvýhodnily společnost **XXXXXX**, IČ: **XXXXXX**, a tímto jednáním L.S. získal výhodu pro společnost **XXXXXX** a prospěch v možnosti připravit se a realizovat

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

předmětnou zakázku na úkor jiných potencionálních dodavatelů, kteří by za dodržení zákonných podmínek zadávání předmětných zakázek tuto následně realizovali,

dále se zejména za aktivního působení P.L.a L.S. v období od měsíce října 2015 do 7. března 2019, v souvislosti se zadávacími řízeními na veřejné zakázky zadavatele Statutární město Brno, městská část Brno – střed, **stala vítězem** níže uvedených zadávacích řízení společnost **XXXXX**

22.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem **XXXXX**, veřejná zakázka zahájená na portálu zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, pod číslem **XXXXX** dne 15. 10. 2015, bez uvedení předpokládané hodnoty zakázky, zadávané v režimu veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce, přičemž realizaci této zakázky zajistil po předchozí dohodě a ve spolupráci s J.Š.pro společnost **XXXXX P.L.**, který předal zástupci společnosti **XXXXX L.S.** před zveřejněním dotčené veřejné zakázky neveřejné informace, na základě nichž vybral L.S. další společnosti, které měly zakázku pokrýt, tak, aby s nejnižší nabídkovou cenou zvítězila společnost **XXXXX**, na základě předem připraveného seznamu společností, když vybranými a vyzvanými dodavateli byly společnosti **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, **XXXXX**, IČ: **XXXXX** a **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, přesto podaly nabídku jiní uchazeči, a to společnost **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, **XXXXX**, IČ: **XXXXX** a společnost **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, avšak za smluvené dohody, že dané výběrové řízení vyhraje společnost **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, se sídlem **XXXXX**, zastoupená předsedou představenstva L.S., přičemž vítězem veřejné zakázky se skutečně následně stala společnost **XXXXX**, s cenovou nabídkou ve výši 4.283.585,- Kč bez DPH, která dne 30. 11. 2015 uzavřela se zadavatelem Statutárního města Brna, městské části Brno-střed Smlouvu o dílo vedenou pod č.j. **XXXXX**, za což poskytla společnost **XXXXX P.L.** úplatek v částce 10 % z ceny díla bez DPH, tedy podle pokračujícího nastaveného systému spol. **XXXXX** poskytla úplatek v hotovosti nejméně v částce 428.358,-Kč, ze které obdržel ve smyslu nastaveného korupčního systému J.Š. nejméně polovinu,

25.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem **XXXXX**, veřejná zakázka zahájená na portálu zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, pod číslem **XXXXX** dne 26. 2. 2019, bez uvedení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, zadávaná v režimu veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce, přičemž nabídku k realizaci této zakázky zajistil po předchozí dohodě a ve spolupráci s J.Š. pro společnost **XXXXX P.L.**, který v době před zveřejněním veřejné zakázky nabídl toto zadání a předal zástupci společnosti **XXXXX L.S.** projektantský rozpočet obsahující neveřejné informace s vymezením předmětu díla a ceny zakázky s uvedenou předpokládanou hodnotou, a to s cílem, aby s nejnižší nabídkovou cenou zvítězila společnost **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, když na základě předem smluvené dohody se sjednanými zástupci společností, minimálně se společností **XXXXX** stavební společnost, IČ: **XXXXX** o tuto veřejnou zakázku mělo dojít dne 7. 3. 2019 společně k prohlídce místa plnění zakázky, a ačkoli se toto již zástupci společnosti **XXXXX** nepodařilo uskutečnit a nedošlo k samotnému zadání veřejné zakázky společností **XXXXX** včetně uzavření Smlouvy o dílo a předání úplatku v praktikované výši 10 % z ceny zakázky bez DPH, tak, jako v ostatních případech, a to ve zjištěné výši 500.000,- Kč, kdy faktickým důvodem byl zákonný zásah Policie ČR v rámci předmětného trestního řízení a zadržení L.S. a P.L. a došlo k následnému zrušení zadávacího řízení ze strany zadavatele, v daném případě došlo v časovém předstihu před

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

samotným zahájením výběrového řízení ke zjednání přednosti ve prospěch společnosti XXXXX před ostatními potencionálními dodavateli, kteří by se za zákonných podmínek mohli daného zadávacího řízení účastnit,

obžalovaní L.K. a právnická osoba XXXXX měli jednat tak, že

26.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem **XXXXX**, veřejná zakázka zahájená na portálu zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, pod číslem XXXXX dne 14. 2. 2017, bez uvedení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, zadávanou v režimu veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce, přičemž nabídku k realizaci této zakázky zajistil pro společnost XXXXX L.S., který převzal od P.L. po jeho dohodě a spolupráci s J.Š., položkový rozpočet a projekt k budoucí veřejné zakázce a tento předal zástupci společnosti XXXXX L.K. před zveřejněním dotčené zakázky, přičemž tyto dokumenty obsahovaly neveřejné informace s vymezením předmětu díla a ceny zakázky a to s cílem, aby s nejnižší nabídkovou cenou zvítězila společnost XXXXX, když na základě předem smluvené dohody zajistil L.S. ve společnosti XXXXX vypracování rozpočtu pro uchazeče společnost XXXXX, v němž byla ponížena částka pod předem doložený kontrolní rozpočet zadavatele a zajistil vypracování rozpočtů pro další potencionální uchazeče, a to XXXXX, IČ: XXXXX a společnost XXXXX, IČ: XXXXX, v nichž byly naopak povýšeny částky nad tento předmětný kontrolní rozpočet, přičemž tímto bylo zajištěno, že dané výběrové řízení vyhraje společnost **XXXXX IČ: XXXXX**, se sídlem XXXXX, která se skutečně následně stala vítězným uchazečem s cenovou nabídkou v celkové výši 2.497.051,78,- Kč bez DPH a dne 3. 4. 2017 uzavřela se zadavatelem Statutárního města Brna, městské části Brno-střed Smlouvu o dílo vedenou pod č. j. XXXXX, přičemž fakticky předmětné stavební práce na bytovém domě na ul. XXXXX v Brně provedla společnost XXXXX, přesto poskytla společnost XXXXX jakož i L.K. při vědomí, že se jedná o úřední osobu P.L., po předání díla, úplatek v částce 10 % z ceny díla bez DPH, tedy podle předem nastaveného systému poskytli přes společnost XXXXX úplatek v hotovosti, který osobně předal L.S. P.L. a to nejméně v částce 249.705,- Kč, ze které obdržel ve smyslu nastaveného korupčního systému J.Š. nejméně polovinu,

27.) v souvislosti se zadávacím řízením na veřejnou zakázku s názvem **XXXXX**, veřejná zakázka zahájená na portálu zadavatele Statutárního města Brna, městské části Brno-střed, pod číslem XXXXX dne 27. 9. 2017, bez uvedení předpokládané hodnoty veřejné zakázky, zadávanou v režimu veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce, přičemž nabídku k realizaci této zakázky zprostředkoval pro společnost XXXXX L.S., který převzal od P.L. po jeho vzájemné dohodě a spolupráci s J.Š. položkový rozpočet a projekt k budoucí veřejné zakázce a tento předal zástupci společnosti XXXXX L.K. před zveřejněním dotčené zakázky, přičemž tyto dokumenty obsahovaly neveřejné informace s vymezením předmětu díla a ceny zakázky a to s cílem, aby s nejnižší nabídkovou cenou zvítězila společnost XXXXX, když na základě předem smluvené dohody zajistil L.S. ve společnosti XXXXX vypracování rozpočtu pro uchazeče společnost XXXXX, v němž byla ponížena částka pod předem doložený kontrolní rozpočet zadavatele a vypracování rozpočtu pro dalšího potencionálních uchazeče, a to společnost XXXXX, IČ: XXXXX, v němž byla naopak povýšena částka nad tento předmětný kontrolní rozpočet, přičemž tímto bylo zajištěno, že dané výběrové řízení vyhraje společnost **XXXXX IČ: XXXXX**, se sídlem XXXXX, která se skutečně následně stala vítězným uchazečem s cenovou nabídkou v

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

celkové výši 2.125.342,90,- Kč bez DPH a dne 2. 11. 2017 a uzavřela se zadavatelem Statutárního města Brna, městské části Brno-střed Smlouvu o dílo vedenou pod č. j. XXXXX, přičemž fakticky předmětnou rekonstrukci bytu č. XXXXX v bytovém domě na ul. XXXXX provedla společnost XXXXX, přesto poskytla společnost XXXXX, po předání díla, úplatek v částce 10% z ceny díla bez DPH, tedy podle předem nastaveného systému poskytla společnost XXXXX jakož i L.K. při vědomí, že se jedná o úřední osobu prostřednictvím společnost XXXXX úplatek v hotovosti, který osobně předal L.S. P.L., a to nejméně v částce 212.534,- Kč, ze které obdržel ve smyslu nastaveného korupčního systému J.Š. nejméně polovinu,

přičemž v případě zakázek uvedených pod body 22) až 27) se jednalo o veřejné zakázky malého rozsahu na stavební práce s požadavkem zadavatele na základní hodnotící kritérium nejnižší nabídkové ceny, nejdříve P.L., jakožto úřední osoba mající faktický vliv na řízení a chod Odboru investičního a správy bytových domů Úřadu městské části Brno – střed zajistil, aby v souvislosti s přípravou zadávacích řízení a v dostatečném časovém předstihu před samotným oslovením potencionálních dodavatelů stavebních prací formou jednotlivých písemných výzev k podání nabídek na shora jmenované veřejné zakázky, které chtěl nezákonně manipulovat ve prospěch svůj a v neoprávněný prospěch organizované zločinecké skupiny, předával nikoli veřejné informace a podklady ve své kanceláři na ul. Dominikánská 2 v Brně, či na dalších místech ve městě Brně k připravovaným zadávacím řízením na tyto veřejné zakázky, a to zejména kontrolní rozpočty zpracované zadavatelem a v některých případech projektové dokumentace k nim, L.S., vše s cílem, aby se společnost XXXXX, zastoupená L.S. stala vítězem vybraných zadávacích řízení, kdy některé z těchto sdělených informací, a to nejméně ve dvou případech, vztahujících se k zadávacím řízením na veřejné zakázky s názvem „XXXXX“ a „XXXXX“ předal L.S. jednatelem spřízněné společnosti XXXXX, IČ: XXXXX L.K., přičemž tímto L.S. a L.K. jednali v zájmu a v rámci činnosti společností XXXXXa XXXXX, když přijali od P.L. toto zvýhodnění před ostatními potencionálními dodavateli, kteří by za dodržení zákonných podmínek zadávání předmětných veřejných zakázek tyto případně následně realizovali,

tedy nejméně za období od počátku založení organizované zločinecké skupiny do 7. 3. 2019 v rámci shora uvedených veřejných zakázek **dosáhla organizovaná zločinecká skupina neoprávněného prospěchu v podobě úplatků ve výši nejméně 8 221 800,- Kč a Statutárnímu městu Brnu, Úřadu městské části Brno – střed byla tímto jednáním způsobena škoda odpovídající této částce** jakožto minimální míře, ve které musely být jednotlivé zakázky nadhodnoceny, přičemž zvýhodněným společností v souvislosti se zadáním veřejných zakázek opatřila tato skupina **neoprávněný prospěch velkého rozsahu** odpovídající neoprávněně získaným zakázkám v objemu 130 373 915,- Kč, ze kterých generovaly zisk nejméně **ve výši 10 429 913,74 Kč**, když **jednotliví obvinění obdrželi pro sebe nebo poskytli úplatky ve výši vyčíslené níže v tab. 1 a ve smyslu společného úmyslu spolupachatelů přispěli k přijetí úplatků pro sebe a jiného v částkách uvedených níže v tab. 2 u každého v kolonce CELKEM:**

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tab. 1. - Statutární město Brno, MČ Brno-střed, Odbor investiční a správy bytových domů – vyčíslení čisté výše úplatků jednotlivých osob

	Hodnota VZ dle smlouvy bez DPH	Neoprávněný prospěch min. 8%	Výše úplatku v Kč	Š.	E.	O.	S., XXXXX úplatek / poskytnuté	L.	H.	U. poskytnuté	K., XXXXX poskytnuté
XXXXX (sk. 1)	1 079 120,00 Kč	86 329,60 Kč	100 000 Kč	50 000 Kč	25 000 Kč	25 000 Kč					
XXXXX (sk. 2)	3 119 686,00 Kč	249 574,88 Kč	300 000 Kč	192 115 Kč	53 942 Kč	53 942 Kč					
XXXXX (sk. 3)	868 690,00 Kč	69 495,20 Kč	137 225 Kč	68 612 Kč	34 306 Kč	34 306 Kč					
XXXXX 51 (sk. 4)	5 044 993,00 Kč	403 599,44 Kč	500 000 Kč	250 000 Kč	83 333 Kč	83 333 Kč			83 333 Kč		
XXXXX (sk. 5)	3 330 966,00 Kč	266 477,28 Kč	333 096 Kč	166 548 Kč	55 516 Kč	55 516 Kč			55 516 Kč		
XXXXX 3 (sk. 6)	260 683,00 Kč	20 854,64 Kč									
XXXXX (sk. 7)	407 880,00 Kč	32 630,40 Kč									
XXXXX(sk. 8)	3 251 039,00 Kč	260 083,12 Kč	325 000,00 Kč	162 551 Kč							
XXXXX (sk. 9)	979 111,00 Kč	78 328,88 Kč	97 911,00 Kč	48 955 Kč	24 477 Kč	24 477 Kč					
XXXXX(sk. 10)	1 249 120,00 Kč	99 929,60 Kč	120 000,00 Kč	60 000 Kč	20 000 Kč	20 000 Kč			20 000 Kč		
XXXXX(sk. 11)	5 414 775,00 Kč	433 182,00 Kč	540 000,00 Kč	250 000 Kč	125 000 Kč	125 000 Kč	40 000 Kč				
XXXXX (sk. 12)	3 106 604,00 Kč	248 528,32 Kč	300 000,00 Kč	155 330 Kč							
Obnova zastávky MHD (sk. 13)	1 618 508,00 Kč	129 480,64 Kč	161 850,00 Kč	80 925 Kč	32 370 Kč	32 370 Kč	16 185 Kč				
XXXXX 25 (sk. 14)	796 241,00 Kč	63 699,28 Kč	79 624,00 Kč	39 812 Kč	15 924 Kč	15 924 Kč	7 962 Kč				
XXXXX 70 (sk. 15)	2 411 756,89 Kč	192 940,55 Kč	241 175,00 Kč	120 587 Kč	48 235 Kč	48 235 Kč	24 117 Kč				241 175 Kč
XXXXX 18/18a (sk. 16)	1 851 409,00 Kč	148 112,72 Kč	185 140,00 Kč	92 570 Kč	46 285 Kč	46 285 Kč					
XXXXX (sk. 17)	45 961 137,00 Kč	3 676 890,96 Kč	1 200 000,00 Kč	800 000 Kč	200 000 Kč	200 000 Kč					
XXXXX (sk. 18)	8 492 320,00 Kč	679 385,60 Kč	594 462,00 Kč	297 231 Kč				594 462 Kč			
XXXXX (sk. 19)	25 879 910,66 Kč	2 070 392,85 Kč	1 552 794,00 Kč	776 397 Kč							
XXXXX(sk. 20)	1 414 714,00 Kč	113 177,12 Kč	70 000,00 Kč	70 000,00 Kč				70 000 Kč		70 000 Kč	
XXXXX (sk. 21)	0,00 Kč	0,00 Kč									
XXXXX	4 283 585,00 Kč	342 686,80 Kč	428 358,00 Kč	214 179 Kč			428 358,- Kč	214 179 Kč			
XXXXX	2 462 153,77 Kč	196 972,30 Kč	246 215,00 Kč	123 107 Kč			246 215,- Kč	123 107 Kč			
XXXXX byt č. 7	2 467 118,26 Kč	197 369,46 Kč	246 711,00 Kč	123 355 Kč			246 711, Kč	123 355 Kč			
XXXXX	0,00 Kč	0,00 Kč									
XXXXX	2 497 051,78 Kč	199 764,14 Kč	249 705,00 Kč	124 852 Kč			249 705,- Kč	124 852 Kč			249 705 Kč
XXXXX	2 125 342,90 Kč	170 027,43 Kč	212 534,00 Kč	106 267 Kč			212 534,- Kč	106 267 Kč			201 534 Kč
CELKEM	130 373 915 Kč	10 429 913,74 Kč	8 221 800 Kč	4 303 393 Kč	764 388 Kč	764 388 Kč	88 264 Kč	1 383 523 Kč	761 760 Kč	158 849 Kč	70 000 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tab. 2 - Statutární město Brno, MČ Brno-střed, Odbor investiční a správy bytových domů
– vyčíslení výše úplatků jednotlivých osob přijatých „pro sebe a pro jiného“

	Hodnota VZ dle smlouvy bez DPH	Neoprávněný prospěch mín. 8%	Výše úplatku v Kč	Š.	E.	O.	S, úplatek	XXXXX	L.	H.
XXXXX (sk. 1)	1 079 120,00 Kč	86 329,60 Kč	100 000 Kč	100 000 Kč	100 000 Kč	100 000 Kč				
XXXXX (sk. 2)	3 119 686,00 Kč	249 574,88 Kč	300 000 Kč	300 000 Kč	300 000 Kč	300 000 Kč				
XXXXX (sk. 3)	868 690,00 Kč	69 495,20 Kč	137 225 Kč	137 225 Kč	137 225 Kč	137 225 Kč				
XXXXX 51 (sk. 4)	5 044 993,00 Kč	403 599,44 Kč	500 000 Kč	500 000 Kč	500 000 Kč	500 000 Kč				500 000 Kč
XXXXX (sk. 5)	3 330 966,00 Kč	266 477,28 Kč	333 096 Kč	333 096 Kč	333 096 Kč	333 096 Kč				333 096 Kč
XXXXX 3 (sk. 6)	260 683,00 Kč	20 854,64 Kč								
XXXXX (sk. 7)	407 880,00 Kč	32 630,40 Kč								
XXXXX(sk. 8)	3 251 039,00 Kč	260 083,12 Kč	325 000,00 Kč	325 000,- Kč						
XXXXX (sk. 9)	979 111,00 Kč	78 328,88 Kč	97 911,00 Kč	97 911,00 Kč	97 911,00 Kč	97 911,00 Kč				
XXXXX(sk. 10)	1 249 120,00 Kč	99 929,60 Kč	125 000,00 Kč	125 000,- Kč	125 000,- Kč	125 000,- Kč				125 000 Kč
XXXXX(sk. 11)	5 414 775,00 Kč	433 182,00 Kč	540 000,00 Kč	540 000,- Kč	540 000,- Kč	540 000,- Kč	540 000,- Kč			
XXXXX (sk. 12)	3 106 604,00 Kč	248 528,32 Kč	300 000,00 Kč	300 000,00 Kč						
Obnova zastávky MHD (sk. 13)	1 618 508,00 Kč	129 480,64 Kč	161 850,00 Kč	161 850,00 Kč	161 850,- Kč	161 850,- Kč	161 850,- Kč			
XXXXX 25 (sk. 14)	796 241,00 Kč	63 699,28 Kč	79 624,00 Kč	79 624,00 Kč	79 624,00 Kč	79 624,00 Kč	79 624,00 Kč			
XXXXX 70 (sk. 15)	2 411 756,89 Kč	192 940,55 Kč	241 175,00 Kč	241 175,00 Kč	241 175,- Kč	241 175,- Kč	241 175,- Kč			
XXXXX 18/18a (sk. 16)	1 851 409,00 Kč	148 112,72 Kč	185 140,00 Kč	185 140,00 Kč	185 140,- Kč	185 140, Kč				
XXXXX (sk. 17)	45 961 137,00 Kč	3 676 890,96 Kč	1 200 000,00 Kč	1 200 000,- Kč	1 200 000 Kč	1 200 000 Kč				
XXXXX (sk. 18)	8 492 320,00 Kč	679 385,60 Kč	594 462,00 Kč	594 462,00 Kč					594 462 Kč	
XXXXX (sk. 19)	25 879 910,66 Kč	2 070 392,85 Kč	1 552 794,00 Kč	1 552 794,- Kč						
XXXXX(sk. 20)	1 414 714,00 Kč	113 177,12 Kč	70 000,00 Kč	70 000,00 Kč					70 000 Kč	
XXXXX (sk. 21)	0,00 Kč	0,00 Kč								
XXXXX	4 283 585,00 Kč	342 686,80 Kč	428 358,00 Kč	428 358,00 Kč			428 358,- Kč		428 358,- Kč	
XXXXX	2 462 153,77 Kč	196 972,30 Kč	246 215,00 Kč	246 215,00 Kč			246 215,- Kč		246 215,- Kč	
XXXXX byt č. 7	2 467 118,26 Kč	197 369,46 Kč	246 711,00 Kč	246 711,00 Kč			246 711, Kč		246 711,- Kč	
XXXXX										
XXXXX	2 497 051,78 Kč	199 764,14 Kč	249 705,00 Kč	249 705,00 Kč			249 705,- Kč		249 705,- Kč	
XXXXX	2 125 342,90 Kč	170 027,43 Kč	212 534,00 Kč	212 534,00 Kč			212 534,- Kč		212 534,- Kč	
CELKEM	130 373 915 Kč	10 429 913,74 Kč	8 226 800 Kč	8 226 800 Kč	4 595 483 Kč	4 595 483 Kč	3 699 545 Kč		1 826 921 Kč	958 096 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

v bodě III. obžaloby**obžalovaní J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T.** měli dále jednat tak, že

J.Š. v období nejméně od druhého čtvrtletí roku 2015 do nejméně poloviny roku 2016 profitoval z působení organizované zločinecké skupiny ve směru, který zosnoval a řídil také s cílem záměrného ovlivňování veřejných zakázek a získání dalšího neoprávněného prospěchu, když dal pokyn S.T. k zajištění výběru úplatků od dodavatelů brněnských tzv. „městských“ společností, kdy vlastníkem těchto společností je Statutární město Brno, v tomto směru instruoval S.T., aby zajistil odpovídající tok výběrů úplatků za dosud převážně nezjištěné zakázky, zadávané těmito brněnskými „městskými“ společnostmi svým spřízněným stavebním společností, které budou ochotny za vysoutěžené zakázky, na základě provedeného zmanipulovaného zadávacího řízení, zaplatit organizované zločinecké skupině neoprávněné finanční prostředky, kdy o tomto pokynu a požadavku J.Š. následně S.T. informoval P.O., který z takto nastaveného systému následně taktéž profitoval, když dostával díl ze získaných úplatků, přičemž za tímto účelem vybírání úplatků S.T. oslovil svého známého P.K., kterému sdělil výše uvedený požadavek J.Š., s tímto P.K. souhlasil a inicioval schůzku s jeho známým I.T.,

po připojení se **P.K.** a **I.T.** k organizované zločinecké skupině nejméně ve shora uvedené době po vzájemné dohodě P.K. společně se S.T. a I.T., když mj. v restauraci Plzeňský dvůr v Brně S.T. oběma vysvětlil svoji roli ve vztahu k J.Š. a došlo mezi nimi ke vzájemné domluvě o výběru úplatků od blíže neurčených „městských“ společností jako původců finančních prostředků hrazených stavebním společností, které pro ně vykonávaly stavební práce v postavení dodavatele resp. zhotovitele v rámci zakázek, jejichž vysoutěžení a uzavření odpovídajících obchodních smluv byly za uplatnění vlivu J.Š., I.T. případně další osoby zmanipulovány oproti příslibu poskytování úplatků za přidělení a realizaci těchto zakázek, jejich cena byla nadhodnocena minimálně o výši následně poskytnutých úplatků, přičemž se jednalo o zakázky stavebních společností ovládaných a případně napojených na člena této skupiny I.T., který vybíral úplatky ve prospěch svůj a ostatních členů skupiny, a to tím způsobem, že I.T. po odečtení své části úplatku ve výši 2% za tuto činnost ve prospěch skupiny, předával zbývající část P.K., který figuroval v rámci skupiny jako prostředník mezi řídicím článkem I.T. a výkonným článkem S.T., byl přímo zapojen do neoprávněných finančních toků plynoucích z ovlivněných veřejných zakázek zadávaných nebo objednávaných „městskými“ společnostmi, účastnil se na systematickém páčání této trestné činnosti, přičemž na základě požadavku a zaúkolování J.Š., který pro sebe požadoval z vybraných úplatků částku v dosud přesně nezjištěné výši z ceny vysoutěžené zakázky bez DPH, se P.K. k této činnosti a způsobu výběru, či předávání úplatků vzájemně domluvil se S.T. a I.T. tak, že tyto úplatky od I.T. převzal na blíže neustanoveném místě, přičemž si ponechal část z těchto úplatků, zbývající část úplatku následně P.K. předával S.T. na osobních schůzkách, a to nejméně v jeho bytě v XXXXX, v prostorách budovy IBC v XXXXX, kdy konkrétně P.K. a S.T. si ponechali každý po částce 150.000,- za každý vybraný úplatek ve výši 1.000.000,- Kč, poté zbývající část úplatku předával S.T. J.Š., a to nejčastěji v XXXXX na ulici XXXXX, či na jiných místech města Brna, takto jednali ve společném úmyslu získat neoprávněný prospěch v podobě úplatků v níže uvedených případech:

- v souvislosti se zadanou zakázkou **XXXXX**, kdy Smlouva o dílo pod evidenčním číslem objednatele 102/2015 byla uzavřena dne 10. 8. 2015 mezi objednatelem **XXXXX**, se sídlem **XXXXX**, a společností **XXXXX**, IČ: **XXXXX** se sídlem **XXXXX**, za sjednanou cenu 38.366.456,53 Kč bez DPH, včetně všech dodatků, kdy úplatek z této zakázky od blíže nezjištěné osoby jednající za společnost **XXXX**, J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T. obdrželi a výše uvedeným způsobem si rozdělili, tedy každý pro sebe a pro jiného přijali úplatek ve výši **1.500.000,- Kč**, kdy z této částky si ponechali 500.000,-Kč pro svoji potřebu S.T. a P.K. a J.Š. nejméně část ve výši 1.000.000,- Kč,- při zachovaném stejném systému dělení úplatku, kdy pro kontrolu předmětné výše úplatku, se záměrem neoprávněného prospěchu předal J.Š. S.T. listinu o doplnění Smlouvy o dílo ze dne 10. 9. 2015 obsahující změnu ceny díla na částku 38.338.333,53 Kč, přičemž zvýhodněné společnosti **XXXXX** v souvislosti se zadáním této zakázky, opatřila tato organizovaná zločinecká skupina neoprávněný prospěch v částce odpovídající zisku z této neoprávněně přidělené zakázce v blíže nezjištěné výši,

- v souvislosti se zakázkami společnosti **XXXXX**, se sídlem **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, ze smluv se Statutárním městem Brno, Úřadem městské části Brno – střed, SNMČ, např. smlouvou ze dne 26. 9. 2016 na plnění v hodnotě 99.443,- Kč bez DPH, smlouvou ze dne 15.9.2017 na plnění v hodnotě 131.439,- Kč, smlouvou ze dne 20.3.2017 na plnění v hodnotě 83.135,- Kč, a smlouvou o dílo na stálou havarijní službu ze dne 12.12.2013, za období od roku 2015 do února 2019 společnost **XXXXX** v souvislosti s realizací zakázek v hodnotě 20.065.626,- Kč J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T. obdrželi a výše uvedeným způsobem si rozdělili, tedy každý pro sebe a pro jiného přijali úplatek ve výši **3 009 843,90 Kč**,

- v souvislosti se zakázkami společnosti **XXXXX**, se sídlem **XXXXX**, IČ: **XXXXX**, z blíže nezjištěných smluv se Statutárním městem Brno, Úřadem městské části Brno – střed, SNMČ na blíže přesně nezjištěné zakázky zadané ve prospěch této společnosti za období od roku 2015 do roku 2017 společnost **XXXXX** v souvislosti s realizací zakázek v hodnotě **32 778,- Kč** J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T. obdrželi a výše uvedeným způsobem si rozdělili, tedy každý pro sebe a pro jiného přijali úplatek ve výši **4 916,70 Kč**,

celkem tak obvinění v této oblasti působení organizované zločinecké skupiny uvedeným způsobem výběru úplatků od stavebních společností spřízněných s **I.T., J.Š., S.T., P.O., P.K a I.T.** obdrželi a výše uvedeným způsobem si rozdělili, tedy každý pro sebe a pro jiného přijali nejméně **úplatky v celkové výši 15.514.759,- Kč**,

V níž byly podle obžaloby spatřovány dílčí útoky pokračujících trestných činů, a to **u obžalovaného J.Š.**

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, alinea 1, 2 tr. zákoníku
- zvláště závažný zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 4 tr. zákoníku
- zvláště závažný zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, alinea 1, odst. 4 písm. a), b) tr. zákoníku
- zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 tr. zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

trestné činy spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku

u obžalovaného S.T.

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, alinea 1, 2 tr. zákoníku
- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 tr. zákoníku
- zvláště závažný zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, alinea 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku

trestné činy spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku

u obžalovaného P.O.

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, alinea 2, tr. zákoníku
- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 tr. zákoníku
- zvláště závažný zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, alinea 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku

trestné činy spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku

u obžalovaného L.S.

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, alinea 2 tr. zákoníku
- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 3 tr. zákoníku
- zvláště závažný zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, alinea 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku
- trestné činy spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku

u obžalovaného P.L.

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, alinea 2 tr. zákoníku
- zvláště závažný zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c), odst. 4 tr. zákoníku
- zvláště závažný zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, alinea 1, odst. 3 písm. a), odst. 4 písm. b) tr. zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

- přečin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 2 písm. b) tr. zákoníku

- trestné činy spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku

u obžalovaného P.K.

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, alinea 2 tr. zákoníku

- zvláště závažný zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, alinea 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku

- trestné činy spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku

u obžalovaného I.T.

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, alinea 2 tr. zákoníku

- zvláště závažný zločin přijetí úplatku dle § 331 odst. 1, alinea 1, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku

- trestné činy spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku

u obžalovaného L.K.

- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku

- zločin podplacení dle § 332 odst. 1, alinea 2, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku

- trestné činy spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

u obžalované právnické osoby XXXXX

- zločin účasti na organizované zločinecké skupině dle § 361 odst. 1, alinea 2 tr. zákoníku

- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku

- zločin podplacení dle § 332 odst. 1, alinea 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku

- ve spojení s § 7 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny dle § 107 odst. 1 tr. zákoníku

u obžalované právnické osoby XXXXX

- zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. b), c) tr. zákoníku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

- zločin podplacení dle § 332 odst. 1, alinea 1, odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku

- ve spojení s § 7 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, spáchané ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 1, 3 trestního řádu se poškozené subjekty

- XXXXX, se sídlem XXXXX,
- XXXXX, se sídlem XXXXX, IČO: XXXXX,

odkazují s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozené subjekty

- XXXXX, se sídlem XXXXX, IČO: XXXXX
- XXXXX, se sídlem XXXXX, IČO: XXXXX

odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

A./ Dosavadní průběh řízení

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno, podal dne 6. 3. 2020 u zdejšího soudu **obžalobu** na celkem 13 obžalovaných fyzických a právnických osob, v níž jim kladl za vinu spáchání rozsáhlé trestné činnosti majetkového charakteru. Na úvod lze podotknout, že v době podání obžaloby, byl obžalovaný J.Š. v této trestní věci ve vazbě. Podle skutkových tvrzení obžaloby vytvořilo celkem 11 obžalovaných organizovanou zločineckou skupinu v úmyslu, stručně řečeno, získávat finanční prostředky díky ovlivňování veřejných zakázek, které jsou podrobně popsány pod bodem I., II. a III. Na činnosti organizované zločinecké skupiny se od listopadu 2014 do počátku března 2019 měli podílet obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S., společnost XXXXX, J.H., P.K., I.T., P.K. a P.L.. V zásadě se jednalo o téměř všechny osoby, uvedené v obžalobě, s výjimkou obžalovaných L.K., společnost XXXXX a M.U.
V bodě I. obžaloby je kladeno za vinu obžalovaným J.Š., S.T., P.O., L.S., J.H., P.L., L.K., společnosti XXXXX, společnosti XXXXX a M.U., že se podílel na ovlivnění veřejných zakázek zadavatele Statutárního města Brno, Městské části Brno-střed, odboru investičního a správy bytových domů. Tyto veřejné zakázky jsou zde dále specifikovány pod body I./1-27. Organizovaná zločinecká skupina měla dosáhnout neoprávněného prospěchu v podobě úplatků nejméně ve výši 8.221.800 Kč, přičemž neoprávněně byly získány zakázky v objemu 130.373.915 Kč, ze kterých byl generován zisk ve výši nejméně 10.429.913,74 Kč.
V bodě II. obžaloby bylo kladeno za vinu obžalovaným J.Š., S.T., P.O. a P.K. ovlivňování zakázek, zadávaných Správou nemovitostí Městské části Brno-střed, které se týkaly celkem 35 právnických osob nebo OSVČ. Za období od února 2015 do počátku března 2019 dosáhla, podle tvrzení obžaloby, organizovaná zločinecká skupina neoprávněného prospěchu ve výši nejméně 23.936.218 Kč, když opatřila neoprávněně získané zakázky v úhrnném objemu 159.574.789 Kč a obdržela neoprávněný prospěch v podobě úplatků od jednotlivých společností

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

a živnostníků v částkách, které jsou přesně specifikovány v přílohové tabulce č. 3, která je součástí obžaloby.

V bodě III. obžaloby bylo kladeno za vinu J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T., že v období od druhého čtvrtletí roku 2015 nejméně do poloviny roku 2016 ovlivňovali veřejné zakázky u tzv. „městských společností“, jejichž vlastníkem je Statutární město Brno. Tyto společnosti měly za úplatků zadávat zakázky svým spřízněným, především stavebním společnostem. Jednalo se o zakázky zadávané ze strany celkem 6 tzv. městských společností, a to XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, přičemž v souvislosti s realizací zakázek měli obžalovaní získat úplatky v celkové výši 15.514.759 Kč.

2. Trestné jednání jednotlivých obžalovaných je kvalifikováno v podané obžalobě souhrnně, bez odkazu na konkrétní části obžaloby, resp. dílčí útoky, na nichž měli participovat. Jednání obžalovaných J.Š., S.T., P.O., L.S., P.L. je v obžalobě kvalifikováno jako zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku, zvláště závažný zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku, zvláště závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku a v případě obžalovaných P.L. a J.Š. také jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Všechny trestné činy měli obžalovaní spáchat ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku. Trestné jednání obžalovaných P.K., P.K. a I.T. je v podané obžalobě kvalifikováno jako zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku, jako zvláště závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku, když také tito obžalovaní měli trestné činy spáchat ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Obdobně je podle § 361 trestního zákoníku, § 256 trestního zákoníku a § 331 trestního zákoníku kvalifikováno jednání obžalovaného J.H., který se měl rovněž trestného jednání dopustit ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Trestné jednání obžalovaných M.U., L.K. a právnické osoby XXXXX je kvalifikováno podle § 256 trestního zákoníku, tedy jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě a jako zločin podplácení podle § 332 trestního zákoníku, když i v jejich případech měly být trestné činy spáchány ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Obdobně právní kvalifikace bylo užito i u obžalované právnické osoby firmy XXXXX, které je vedle trestných činů dle § 331 trestního zákoníku a § 256 trestního zákoníku, kladeno za vinu také spáchání zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku.
3. **Krajský soud v Brně**, jako soud nalézací, provedl v termínu od 21. 9. 2020 do 7. 9. 2021 celkem 20 hlavních líčení, při nichž vyslechl všechny obžalované fyzické osoby i zástupce obžalovaných právnických osob, dále vyslechl nebo procesně řádným postupem přečetl svědecké výpovědi celkem 41 svědků, provedl listinné důkazy z kmenového spisu o obsahu řádově 21.000 stran a také provedl odposlechy a záznamy telefonických hovorů. Po realizaci práva závěrečných řečí všech procesních stran a realizaci práva posledního slova, bylo hlavní líčení odročeno za účelem vyhlášení rozhodnutí. Po rozsáhlé poradě senátu však bylo dne 31. 1. 2022 vyhlášeno procesní usnesení, kterým soud podle § 218 odst. 1 trestního řádu vrátil věc do stádia dokazování a rozhodl tak, že v hlavním líčení bude pokračováno. Vzhledem k rozsahu a charakteru dosud provedených důkazů totiž nalézací soud shledal za nezbytné provést také rozhodující listinné důkazy, obsažené v příloze č. 4 trestního spisu. Lze jen podotknout, že příloha č. 4, označená jako Dokumentace k veřejným zakázkám, nebyla ve fyzické podobě nalézacímu soudu spolu s trestním spisem předložena, ačkoliv je v obsahu spisu, resp. v jeho závěrečné části označena jako součást spisu, vedle příloh č. 1, 2 a 3. Vedle toho bylo ze závěrečných částí vyšetřovacího spisu (svazek 57, zejména č. l. 19301 a násl.) zjištěno, že tato příloha č. 4 nebyla předložena, spolu s obsahem vyšetřovacího spisu, všem obžalovaným nebo jejich obhájčům při seznámení se spisovým materiálem a výsledky přípravného řízení. V zájmu důsledné realizace práva na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

obhajobu každého z obžalovaných proto nalézací soud u hlavního líčení 31. 1. 2022 stanovil především obhájčům a obžalovaným lhůtu od 2. 2. 2022 do 11. 3. 2022 k prostudování spisového materiálu, zejména pak přílohy č. 4 (cca 22.500 stran) a přijal rovněž organizační opatření k přednostnímu vyhrazení studijních míst na infocentru zdejšího soudu. Současně soud uložil procesním stranám, aby do 11. 3. 2022 sdělily soudu další event. návrhy na doplnění dokazování. Pro úplnost lze podotknout, že u hlavního líčení dne 31. 1. 2022 byly z důvodu procesní opatrnosti obžalovaní S.T., P.O., L.S. a P.K. formálně upozorněni na možnost postupu podle § 190 odst. 2 trestního řádu, resp. § 225 odst. 2 trestního řádu, tedy možnost odnětí statutu spolupracujícího obviněného. Tomuto hlavnímu líčení byl přítomen pouze obžalovaný L.S. a ostatním nepřítomným obžalovaným, na které se tento postup soudu vztahoval, bylo upozornění sděleno prostřednictvím jejich obhájců i v písemné formě, když současně byli vyzváni, aby také v této souvislosti učinili nejpozději do 28. 2. 2022 důkazní návrhy.

Nalézací soud pak pokračoval v dokazování 11. a 12. 4. 2022 (tj. 22 a 23 hlavní líčení), když k návrhu procesních stran provedl především listinné důkazy, obsažené ve vlastním trestním spisu i ve zmíněné příloze č. 4. Opětovně byli v procesním postavení svědků vyslechnuti P.P. a M.L.. Vedle toho přistoupil soud k doplnění výslechu obžalovaných L.S., P.O., S.T.. Následně byla znovu realizována práva závěrečných řečí všech procesních stran, tj. státního zástupce, zmocněnce poškozeného subjektu, obhájců obžalovaných, samotných obžalovaných i práva závěrečné řeči obžalovaných, kteří byli hlavnímu líčení 12. 4. 2022 přítomni. Po opětovné poradě senátu vyhlásil nalézací soud 31. 5. 2022 svoje rozhodnutí, a to **rozsudek**, výrok o vině a trestech, včetně zprošťujících výroků. Vedle rozsudku vyhlásil soud po poradě senátu také **usnesení**, kterým podle § 221 odst. 1 trestního řádu vrátil státnímu zástupci k došetření část trestní věci, v níž byla podána tato obžaloba na J.Š., S.T., P.O., J.H., P.K. a I.T.. Důvodem pro vrácení věci do přípravného řízení byla procesní pochybení orgánů činných v přípravném řízení, která spočívala především v tom, že proti těmto obžalovaným byla sice podána obžaloba, avšak trestní stíhání proti nim pro jednotlivé dílčí útoky nebylo zahájeno procesně řádným způsobem podle § 160 odst. 1 trestního řádu, tj. sdělením obvinění.

B./ Procesní podmínky, právní úprava

4. Na úvod považuje nalézací soud za nezbytné stručně rekapitulovat základní právní úpravu trestního řízení, která v podstatném rozsahu ovlivnila možnosti nalézacího soudu řešit otázku viny obžalovaných v porovnání s tím, co každému z nich bylo kladeno za vinu v podané obžalobě.

Jednou ze základních zásad trestního řízení je **zásada obžalovací** (viz § 2 odst. 8 trestního řádu), podle níž je trestní stíhání před soudem možné jen na základě obžaloby (resp. návrhu na potrestání nebo návrhu na schválení dohody o prohlášení viny a přijetí trestu), kterou podává státní zástupce. Veřejnou žalobu v řízení před soudem zastupuje státní zástupce. Tato základní zásada trestního řízení ostatně našla odraz v ustanovení § 180 odst. 1 trestního řádu, které vymezuje počátek řízení před soudem. V nyní projednávané trestní věci byla obžaloba podána dne 6. 3. 2020 státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka v Brně, jak je uvedeno v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, čímž byla naplněna podmínka projednání věci v řízení před soudem (§ 176, 177 trestního řádu). Základním procesním mantinelem podané obžaloby je však ustanovení § 176 odst. 2 trestního řádu, které zcela jednoznačně stanoví, že obžaloba může být podána jen pro skutek, pro který bylo zahájeno trestní řízení (viz § 160 trestního řádu). Při přezkumu jednotlivých usnesení o zahájení trestního stíhání obviněných, které byly vydány v souladu s ustanovením § 160 trestního řádu (viz č. l. 54-76, 340-344, 408-416, 424-434) však bylo zjištěno, že popis dílčích útoků, zde vymezených, není zcela shodný s popisem dílčích útoků, uvedených v obžalobě. To by samo o sobě neznamenalo takovou vadu řízení, která by znemožňovala projednání věci před soudem, pokud by však byla dodržena zásada totožnosti skutku. **Zásada totožnosti skutku** znamená, že musí být zachována totožnost jednání nebo

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

totožnost následku. Nálezací soud si je vědom toho, že je třeba odlišovat skutek od popisu skutku, i když se jedná především o termíny trestněprávní teorie, které nejsou důsledně zakotveny v trestněprávních předpisech. **Skutkem** se v obecné rovině rozumí to, co se stalo ve vnějším světě. Z hlediska trestněprávního je skutek vymezen jednáním a následkem. Jednáním konkrétního pachatele se pochopitelně rozumí takové jednání, které je trestněprávně významné a současně v přímé příčinné souvislosti s ním vznikne trestněprávně významný následek, anebo takový následek hrozí. Skutkem trestněprávně významným lze tedy chápat takové relevantní skutečnosti, které následně odpovídají znakům příslušné skutkové podstaty trestného činu. Nejen v rozsudku, ale i v podané obžalobě a stejně tak i v usnesení o zahájení trestního stíhání je skutek popsán v tzv. skutkové větě, za níž následuje věta právní neboli citace příslušné skutkové podstaty trestného činu, která je v takto popsaném skutku spatřována. Důležitý je ovšem samotný popis skutku, který shodně musí být ve všech třech základních úkonech, tj. rozhodnutí o zahájení trestního stíhání, v podané obžalobě i ve vlastním rozsudku popsán tak, aby skutek nemohl být zaměněn za jiný. Skutek je tedy třeba konkretizovat dobou, místem jeho spáchání, způsobem provedení, tj. jednáním pachatele, včetně příslušné formy jeho zavinění. Konkrétní skutkové okolnosti, zde popsané, musí odrážet následně aplikovanou skutkovou podstatu příslušného trestného činu. Náležitostmi skutku, resp. jeho popisem se opakovaně zabývala ustálená judikatura Ústavního soudu (např. II. ÚS 143/02, III. ÚS 3395/10). Náležitě popsání skutku již v usnesení o zahájení trestního stíhání je významné z hlediska realizace práva obžalovaného na obhajobu. Pouze za předpokladu, že je obžalovanému dobře známo, pro jaký konkrétní skutek, tedy vlastní trestněprávně významné jednání je stíhán, může účinně uplatňovat svoji obhajobu a navrhnout další důkazy. Z hlediska procesního má důsledný popis skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání zásadní význam, jak pro podanou obžalobu, tak především pro následné rozhodnutí soudu. Pouze pro skutek, pro který bylo vzneseno obvinění podle § 160 trestního řádu, lze později podat obžalobu (§ 176 odst. 2 trestního řádu) a pouze o takovém skutku může soud následně rozhodnout, ať už výrokem o vině konkrétního pachatele nebo zprošťujícím výrokem (§ 220 odst. 1 trestního řádu). Podle názoru nálezacího soudu i za předpokladu, že na konkrétním skutku mělo participovat vlastním trestněprávně významným jednáním více pachatelů, nelze rezignovat na požadavek jednak přesného a důsledného popisu skutku, zejména pak označení každého z obžalovaných a jednak na požadavek konkretizace jeho vlastního jednání, které přispělo ke vzniku následku předvídaného trestním zákonem. Již v usnesení o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu, musí být zcela jednoznačně uvedeno, který obviněný a jakým trestněprávně významným způsobem vlastního jednání, se měl trestného činu, resp. skutku dopustit. Pokud se na skutku podílelo více pachatelů musí být v popisu skutku, tj. ve skutkové větě uveden každý z nich a musí zde být také konkretizováno jeho trestné jednání, kterým přispěl k průběhu skutku, tj. spáchání trestného činu, i když jednal např. pouze v podřízené roli, tj. některou z forem trestné součinnosti.

Z rozsáhlého popisu skutkového děje uvedeného v obžalobě je zřejmé, že prakticky každému z obžalovaných je kladeno za vinu, že se podílel na více částech skutkového děje, zpravidla označených jako **dílčí útoky pokračujícího trestného činu**. Ovšem i na popis každého dílčího útoku, uvedeného v usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu, je třeba klást stejné požadavky, jako by předmětem tohoto usnesení byl pouze jeden pachatel a jeden skutek. Pro úplnost lze zmínit, že podle § 12 odst. 2 trestního řádu se skutkem, podle tohoto zákona, rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak. Podle názoru nálezacího soudu je tedy zcela v souladu s platnou právní úpravou, aby všechny dílčí útoky, tvořící v konečném důsledku jeden pokračující trestný čin (ve smyslu ustanovení § 116 trestního řádu, které vymezuje znaky pokračování), byly důsledně popsány již v ustanovení § 160 odst. 1 trestního řádu. Především je zcela nezbytné, aby u každého dílčího útoku byl jmenovitě uveden obviněný a bylo popsáno jeho jednání. Pokud snad vyjdou relevantními důkazy dodatečně najevo skutečnosti, že se na spáchání skutku podílel i další obviněný, který není výslovně uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání pro tento skutek,

resp. dílčí útok, je zcela nezbytné, aby mu bylo dodatečně obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu sděleno. O zahájení trestního stíhání dle § 160 odst. 1 trestního řádu musí být rozhodnuto, byť jen pro jeden dílčí útok, a to i za situace, že se proti obviněnému již procesně řádným způsobem vede trestní stíhání pro další dílčí útoky pokračujícího trestného činu, kterých se měl dopustit např. se stejnými spoluobviněnými.

5. Lze tedy shrnout, že nalézací soud může po provedeném dokazování u hlavního líčení u hlavního líčení rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu, tedy o vině či nevině konkrétního obžalovaného, na kterého byla obžaloba řádně podána a současně pro tento skutek a jeho spáchání bylo u tohoto obžalovaného řádně zahájeno trestní stíhání (sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu). Obžaloba stanoví obsah a rozsah soudního rozhodování, protože vymezuje jeho předmět, a to osobou obžalovaného a stíhaným skutkem, který se obžalovanému klade za vinu. Soud je při svém rozhodování vázán požadavkem na zachování totožnosti skutku a současně limitován obžalobou. Soud může rozhodovat jen o skutku a obžalovaném, jak je uvedeno v obžalobě. Zásada totožnosti skutku znamená, že musí být zachována buď totožnost jednání konkrétního pachatele nebo totožnost následku. V souladu s ustanovením § 176 odst. 2 trestního řádu může být obžaloba podána jen pro skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění. Současně je však třeba zdůraznit, že soud je vázán těmito základními podmínkami, nikoliv však právní kvalifikací, uvedenou v obžalobě. Jestliže soud po provedeném dokazování dojde k závěru, že lze trestné jednání obžalovaného posoudit podle přísnějšího zákonného ustanovení, než podle kterého jej posuzovala obžaloba, musí pak postupovat podle § 225 odst. 2 trestního řádu. Soud musí obžalovaného na možnost změny právní kvalifikace upozornit ještě před vynesením rozsudku, zejména pak jedná-li se o změnu k horšímu, tedy možnost zhoršení jeho procesního postavení, a to zpravidla užitím přísnější právní kvalifikace. Pokud o to obžalovaný žádá, musí mu soud po takovém poučení znovu poskytnout lhůtu k přípravě jeho obhajoby, k důkazním návrhům a za tímto účelem také musí hlavní líčení odročit. Takto nalézací soud také postupoval, když u hlavního líčení dne 31. 1. 2022 upozornil obžalované, zejména S.T., P.O., P.K. a L.S. na možnost odnětí postavení spolupracujícího obviněného. Pokud by v závěrečném rozsudku takto soud některému z obžalovaných postavení spolupracujícího obviněného dále nepřiznal, znamenalo by to totiž zhoršení jeho procesního postavení, a to zejména při rozhodování o trestu.
6. S odkazem na shora stručně rozebrané podmínky trestního řízení, nalézací soud porovnal všechna usnesení o zahájení trestního stíhání podle §160 odst. 1 trestního řádu (č. l. 54-76, 340-344, 408-416, 424, 434) s textem obžaloby a dospěl ke zjištění, že tato čtyři procesní rozhodnutí nejsou v souladu s obžalobou. Soud zjistil, že v mnoha případech byla podána obžaloba na ty pachatele, proti kterým pro dílčí útoky pokračujícího trestného jednání nebylo řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění, jak vyžaduje platná právní úprava. S odkazem na shora rozebrané zásady jsou dílčí závěry nalézacího soudu, ve vztahu k jednotlivým obžalovaným, interpretovány u každého dílčího útoku samostatně. Tyto skutečnosti, jak je ostatně shora uvedeno, se staly podkladem pro vyhlášení usnesení nalézacího soudu, kterým bylo § 221 odst. 1 trestního řádu trestní stíhání několika obžalovaných, pro dílčí útoky, vráceno státnímu zástupci k došetření. Pokud byli tito obžalovaní ze spáchání dílčích útoků sice obžalováni, avšak nebylo proti nim řádně zahájeno trestní stíhání, nemohl nalézací soud řešit otázku jejich viny, a to ani v případě, že by je postupem podle § 226 trestního řádu obžaloby pro některý z dílčích útoků zprostil.

C./ Skutková zjištění

7. S ohledem na rozsáhlost projednávané věci, zejména pak s ohledem na rozsáhlost provedeného dokazování považuje nalézací soud za nezbytné v rámci skutkových zjištění nejdříve vždy uvést jednotlivé podstatné důkazy, jakož i skutečnosti, které jimi považoval za prokazané. Provedené

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

důkazy je nutno primárně rozdělit do několika částí, a to podle jejich vztahu ke každé části skutkového děje. Tím nalézací soud míní dílčí útoky pokračujících trestných činů i důkazy vztahující se k individuální trestní odpovědnosti každého z obžalovaných, a to za konkrétní dílčí jednání, vymezené v obžalobě, resp. ve výroku rozsudku. V nejmenším takovéto rozdělení důkazů a skutkových zjištění nelze vnímat jako postup selektivní, neboť v několika případech pochopitelně došlo k citaci téhož důkazu u několika částí skutkového děje, pokud jím byly prokázány rozhodné skutečnosti nejen k jednomu dílčímu útoku. Východiskem pro závěrečné úvahy soudu byly vždy pochopitelně výpovědi obžalovaných, zejména pak těch, kteří byli v obžalobě a konečně i v samotném rozsudku označeni, v souladu s ustanovením § 178a) trestního řádu jako spolupracující obvinění. Na tyto výpovědi obžalovaných navazovaly další zpravidla listinné důkazy, svědecké výpovědi, event. úřední záznamy o vysvětlení jednotlivých osob, příp. záznamy o odposlechu telefonických hovorů, nebo výsledky operativního sledování, příp. jiné rozhodné důkazy, jak je rozvedeno dále.

8. Je třeba zdůraznit, že ne všechny důkazy, provedené u hlavního líčení, měly očekávanou důkazní hodnotu. Byť nalézací soud vyhověl důkazním návrhům obžaloby, obžalovaných a jejich obhájců, resp. zmocněnce poškozeného subjektů a kromě toho některé důkazy, zejména pak listiny obsažené v příloze č. 4 trestního spisu, provedl z vlastní iniciativy, musí připustit, že v případě trestní odpovědnosti některých obžalovaných, resp. dílčích útoků nastal stav důkazní nouze. Jak bude dále rozvedeno, nezbylo než v konečném důsledku rozhodnout v souladu s procesní zásadou *in dubio pro reo*, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaných. Výrok o vině tak, jak byl nalézacím soudem učiněn, měl oporu zpravidla ve výpovědích obžalovaných, části provedených listinných důkazů a nepřímo i v dalších důkazech, jak bude u dílčích útoků rozebráno. Nalézací soud v odůvodnění tohoto rozsudku systematicky zařadil provedené důkazy a skutková zjištění z nich učiněná ke každému dílčímu útoku samostatně. Jen takto je zcela zřetelné a přehledné, na podkladě kterých důkazů a skutkových zjištění jimi prokázaných, mohl soud učinit závěr o tom, že se skutek stal a že ho spáchal některý z obžalovaných, ať už sám nebo v součinnosti s dalšími obžalovanými, jakož i to, jaký následek v příčinné souvislosti s jejich jednáním vznikl, resp. hrozil vzniknout. Na podkladě těchto skutkových zjištění, mohl učinit soud odpovídající závěry o aplikaci skutkové podstaty příslušného trestného činu.
9. Vzhledem k rozsahu dokazování provedeného u hlavního líčení, jakož i vzhledem k omezené vypovídací hodnotě některých důkazů, považuje soud za praktické v odůvodnění tohoto rozhodnutí citovat a rozvést ty důkazy, které měly odpovídající důkazní hodnotu, tedy které prokazovaly nebo vyvracely rozhodné trestněprávně významné skutečnosti.

Výpovědi obžalovaných a související důkazy

10. **Obžalovaný J.Š.**, kterému je kladeno za vinu, že se podílel na spáchání všech rozsáhlých tří částí skutkového děje, popsaného v obžalobě, pod bodem I., II. a III. v přípravném řízení dne 8. 3. 2019 využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 239 a násl.). U hlavního líčení dne 21. 9. 2020 obžalovaný nejdříve popsal činnost i praktiky orgánů činných v přípravném řízení i dozorujícího státního zástupce. Následně se vyjádřil k jednotlivým obžalovaným. Obžalovaného **S.T.** zná asi od roku 1984, kdy se potkávali při společenských akcích např. na diskotékách apod. V letech 1992-2008 se nestýkali. Někdy v průběhu let 2009-2011 se potkali, přičemž S.T. jej informoval o možnostech světelné reklamy, kterou údajně provozoval. Obžalovaný potvrdil, že sám se začal angažovat v hnutí ANO v roce 2011 a v roce 2014 jej S.T. vyhledal, navázal na jejich předchozí společenskou známost. K dalším jejich vzájemným kontaktům se obžalovaný vyjádřil především v souvislosti s jednotlivými dílčími útoky. S obžalovaným **P.O.** se zná rovněž asi od roku 1984, kdy se setkávali nepravidelně v rámci společenského života. V období, které je předmětem obžaloby, tj. od listopadu 2014 do března 2019 se náhodně potkali v Brně na ulici a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

pouze se pozdravili, jinak v kontaktu nebyli. L.S. obžalovaný, podle svého tvrzení, nezná a není si vědom, že by spolu v minulosti mluvili i za předpokladu, že se snad potkali na nějaké společenské akci. P.K. byl od roku 2014 zaměstnanec ÚMČ Brno-střed, když pracoval jako technik SNMČ. Vedoucím techniků se stal P.K. právě na doporučení Rady Městské části Brno-střed, která neakceptovala návrh obžalovaného J.Š., aby do této pozice byl schválen pan M.. Následně se obžalovaný s P.K. setkával příležitostně v rámci řešení pracovních úkolů. S obžalovaným P.L. se potkal až v roce 2015, kdy on nastoupil jako vedoucí Investičního odboru ÚMČ Brno-střed a byl tedy podřízeným obžalovaného. O tuto pozici se ucházelo asi 30-50 lidí. O výběru nejlepšího kandidáta rozhodovala komise složená ze tří členů MČ a tří zaměstnanců ÚMO Brno-střed a ještě zvoleného kandidáta schvalovala Rada ÚMČ. P.L. byl, podle tvrzení obžalovaného, vybrán jako nejvhodnější kandidát proto, že jako jediný měl z oboru již praktické zkušenosti. P.K. zná obžalovaný od vidění asi od roku 2000, neboť mají společné téma, kterým je víno. P.K. pracoval ve vinařství, ale v rozhodném období od listopadu 2014 do března 2019 se potkali pouze jedenkrát. Také I.T. zná obžalovaný právě díky společným zájmům, kterým je především umění. Dcera obžalovaného byla totiž zaměstnána v galerii s uměleckými díly, kterou vlastní rodina I.T.. V rozhodném období od listopadu 2014 do března 2019 se sice několikrát potkali, ale rozhodně žádné konkrétní závazky pro ÚMČ Brno-střed neřešili. Ostatní obžalované, tj. M.U., J.H., L.K. nebo právnické osoby XXXXX a XXXXX J.Š., podle svého tvrzení, nezná. O obžalovaných právnických osobách pouze ví, že se účastnily výběrových řízení na zakázky vypisované ÚMČ Brno-střed.

Obžalovaný popřel, že by založil organizovanou zločineckou skupinu, nebo ji dokonce vedl, jak je uvedeno v obžalobě. Není pravda, že by se tato organizovaná zločinecká skupina jakkoli podílela na soustavném ovlivňování veřejných zakázek, uvedených ve všech třech částech obžaloby. Obžalovaný J.Š. dále uvedl, že na ÚMČ Brno-střed nastoupil jako místostarosta v listopadu 2014. Poté ho požádal S.T. o schůzku, která se odehrála asi v listopadu 2014 a spoluobžalovaný mu nabídl spolupráci v několika oblastech jako je bezpečnost a ochrana důvěrných informací, získávání informací z politických kruhů v Brně, lobing ve prospěch hnutí ANO i zajišťování bonitních zájemců o umění do galerie, kterou v té době obžalovaný J.Š. provozoval. Obžalovaný S.T. měl vždy důležité informace z jednání radnice Brno-střed, a to dříve, než byly zveřejněny, ale tyto informace rozhodně neměl od obžalovaného J.Š.. Obžalovaný dále potvrdil, že S.T. od něj neustále žádal nějaké kontakty a informace o zakázkách. Tyto informace mu v průběhu roku 2015 obžalovaný J.Š. skutečně předával. Na svoji obhajobu však obžalovaný uvedl, že šlo o informace veřejné a S.T. se k nim mohl dostat přes portál veřejných zakázek, stejně jako kdokoliv jiný. Obžalovaný v té době komunikoval pouze se S.T. a, jak uvedl na svoji obhajobu, rozhodně nevěděl o zapojení nějakých dalších osob do jakékoliv formy spolupráce. Obžalovaný J.Š. také potvrdil, že v průběhu roku 2015 mu S.T. předal v různých částkách v hotovosti v souhrnu asi 1.000.000 Kč, což bylo prezentováno jako odměna za spolupráci do budoucna a nebylo to vázáno na žádný konkrétní případ veřejné zakázky spojené s ÚMČ Brno-střed nebo s městskými firmami. Obžalovaný se dále hájil tím, že od konce roku 2015, kdy sám začal zjišťovat, že S.T. vystupuje u různých osob právě jménem obžalovaného a žádá o placení nějakých provizí za to, že tyto firmy budou v budoucnu oslovovány Městskou částí Brno-střed při veřejných zakázkách, dával tomuto spoluobžalovanému najevo, že s tím nechce mít nic společného. Ostatním osobám dával najevo, že na nabídky obžalovaného S.T. nemají reagovat. Obžalovaný S.T. však po zjištění tohoto přístupu obžalovaného, na něj začal vyvíjet nátlak a postupně jej začal vydírat, příp. k tomu použil nějaké další osoby, které však J.Š. osobně ani neznal. Obžalovaný J.Š. se hájil tím, že jej S.T. opakovaně kontaktoval, telefonicky, SMS zprávami nebo osobně a nevybíravým způsobem jej vydíral a vyhrožoval. Na svoji obhajobu uvedl, že z něj měl obavy, zvláště, když se zmiňoval, že by se mohlo něco stát i synovi obžalovaného.

K monitorované schůzce, která proběhla v říjnu 2016 v IBC v Brně (pozn. soudu schůzka z 12. 10. 2016), obžalovaný J.Š. uvedl, že se rozhodl již neodporovat S.T., neboť věděl, čeho je schopený, a proto předstíral, že hraje jeho hru. Ve skutečnosti ale usiloval o to, aby se s ním smírně rozešel. Obžalovaný S.T. vznášel stále požadavky na zaplacení ušlého zisku z činností, kterým údajně J.Š. zabránil, a proto mu obžalovaný slíbil vrácení peněz, které mu S.T. v minulosti předal. Ve stejný den mu skutečně tuto částku cca 1.000.000 Kč vrátil, když předtím peníze vybral z účtu ve své bance.

Na svoji obhajobu J.Š. uvedl, že S.T. na něj neustále vyvíjel nátlak proto, aby mu J.Š. zajistil přístup k nějakým zakázkám městských firem a také k vlivu na tyto firmy, jako XXXXX, XXXXX, XXXXX apod. J.Š. však popřel, že by S.T. něco takového slíbil a vysvětlil, že v tomto směru rozhodně sám nic neudělal, protože ani udělat nemohl. Sám neměl žádný vliv na chod a řízení těchto společností, avšak S.T. byl neustále přesvědčený, že mu J.Š. něco dluží za údajnou podporu hnutí ANO ve volbách. Svoje styky s policisty S.T. dokazoval tím, že jednou bez žádosti obžalovaného J.Š. mu poskytl nějaké policejní dokumenty, které se týkaly jednoho z radních Magistrátu města Brna. Od této schůzky v IBC, která proběhla 12. 10. 2016 až do svého zadržení se obžalovaný setkal se S.T. přibližně třikrát. Na těchto schůzkách S.T. prezentoval svůj zájem dostat se k vlivu v XXXXX, angažovat se v rámci Komety Brno apod. Na schůzce, která proběhla po propuštění S.T. ho z vazby mu tento obžalovaný řekl, že pokud mu nepomůžou jeho kamarádi z Prahy, on sám je všechny dostane tzv. do tepláků. Schůzka proběhla v Brně na Špilberku.

V další části své výpovědi u hlavního líčení se obžalovaný J.Š. vyjadřoval k jednotlivým částem skutkového děje, popsáním v obžalobě, což je rozvedeno v příslušných pasážích odůvodnění tohoto rozsudku.

11. Ve vztahu k obžalovanému J.Š. byly v přípravném řízení provedeny operativní úkony, při nichž byly zajištěny také podstatné věcné důkazy. **Při prohlídce jiných prostor a pozemků v XXXXX** (č. l. 13108 a násl.) byla za rámem obrazu nalezena uschovaná částka 1.000.000 Kč (viz foto č. 23), která byla policejními orgány odňata. Kromě toho obžalovaný vydal notebook značky Apple, flashdisk s označením ADATA a další disk s označením Porsche design. Průběh tohoto úkonu byl zachycen na **fotodokumentaci** připojené k protokolu (č. l. 13117 a násl.). Při **domovní prohlídce** v bytě v Brně na ulici XXXXX, v bytě č. XXXXX nejdříve obžalovaný sám vydal cenné hodinky, zapsané v protokole pod položkami 1-6 a další cenné hodinky, včetně cenných předmětů, jako např. částky 104.000 Kč, 6.005 Euro, cenné psací pero, flashdisk, Dohodu o pracovní činnosti obžalovaného s XXXXX, řidičský průkaz na jméno E.L.D., jakož i další hodinky, které byly rozhodnutím policejního orgánu odňaty. Rovněž v tomto případě je součástí pořizovaného protokolu **fotodokumentace** (č. l. 13185 a násl.). Výsledky provedené **domovní prohlídky** v bytě č. 19 (č. l. 13266, resp. fotodokumentace č. l. 13275 a násl.), stejně jako výsledky **prohlídky jiných prostor a pozemků** na ulici XXXXX – ateliér dcery obviněného (č. l. 13145, resp. fotodokumentace č. l. 13153) žádné relevantní poznatky nepřinesly a rovněž žádné věcné důkazy při těchto úkonech zajištěny nebyly. Při **prohlídce jiných prostor a pozemků v garáži na ulici XXXXX** byly zajištěny harddisky a listiny (č. l. 13292), fotodokumentace (č. l. 13298 a násl.). Při **prohlídce jiných prostor a pozemků ve vinárně s označením XXXXX** byly zajištěny finanční prostředky ve výši 229.000 Kč a 905 Euro (viz č. l. 13321 a násl., resp. 13329 a násl.). Při **prohlídce jiných prostor a pozemků vozidla Audi Q7** obžalovaného (č. l. 13357, resp. fotodokumentace č. l. 13363 a násl.) byly zajištěny listiny týkající se firmy XXXXX, které však s nyní projednávanou trestní věcí bezprostředně nesouvisely. Při **domovní prohlídce u L.N.**, matky obžalovaného, (č. l. 13946) byly zajištěny rozsáhlé finanční prostředky, o čemž byla rovněž pořizována **fotodokumentace** (č. l. 13953). L.N. dne 18. 3. 2019 vydala částku 100.000 Kč, kterou 11. 3. 2019 vybrala z účtu, o čemž svědčí **bankovní lístek** (č. l. 13952). Další finanční prostředky v souhrnné výši 5.700.000 Kč rovněž vydala orgánům činným v přípravném řízení. **Bankovní lístky** svědčí o tom, že dne 15. 3. 2019 vybrala částku 5.000.000

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Kč z účtu a 14. 3. 2019 učinila dva výběry, a to ve výši 500.000 Kč a 200.000 Kč. Pro úplnost lze podotknout, že **znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie** byly podrobeny zkoumání zajištěné bankovky v souhrnné hodnotě 1.000.000 Kč zajištěné právě za rámem obrazu (viz výše) i peněžní prostředky v hodnotě 6.085 Euro a 104.000 Kč, zajištěné v pracovně obžalovaného v jeho zásuvce (V-18, V-19) i peněžní prostředky ve výši 905 Euro a 229.000 Kč zajištěné v XXXXX (V-1, V-2), avšak žádné relevantní poznatky touto expertizou prokázány nebyly. Rozsáhlé nosiče elektronických dat, zajištěné, resp. vydané při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor a pozemků ve vztahu k obžalovanému J.Š. byly rovněž podrobeny **znalecké expertíze** (č. l. 18309 a násl.). Bylo zjištěno, že komunikaci z mobilního telefonu iPhone vedl obžalovaný J.Š. především přes aplikace Threema nebo WhatsApp. Z další běžné komunikace bylo zjištěno, že obžalovaný sice byl v kontaktu s tzv. zájmovými osobami, např. s odvolaným místopředsedou XXXXX J.Ch. apod., avšak veškeré dialogy zůstaly bez důkazní hodnoty. Z notebooku zn. Apple bylo zjištěno, že obžalovaný byl v kontaktu s pracovníkem Policie ČR, který v minulosti pracoval na ÚOOZ J.P.. Dále v tomto nosiči byla zachycena zpráva od Advokátní kanceláře XXXXX, která sdělila, že stáhla nabídku na administraci veřejných zakázek pro ÚMČ Brno-střed. Pracovnice SNMČ paní T. 2. 12. 2014 sdělila, že mají prvního zájemce do výběrového řízení na technického náměstka, a to P.K. (č. l. 18338-18350). Z další zájmové komunikace, která byla na tomto elektronickém nosiči zachycena (až po č. l. 18390b) lze zjistit, že obžalovaný J.Š. byl např. v kontaktu s J. F., s nímž se scházel v XXXXXa domlouvali se na pomoci, resp. spolupráci např. při obsazení pozice zástupce ředitele XXXXX nebo při nařízení auditu v armádě. Obžalovaný J.Š. byl také v kontaktu se synem J. F., s J.F., avšak ze zachycené komunikace vyplývá, že se týkala pouze jejich osobních záležitostí. Kromě těchto osob byl obžalovaný v kontaktu s K. M., která chtěla řešit situaci na XXXXX. V notebooku, tzv. MacBooku měl obžalovaný dokumenty o veřejných zakázkách z ÚMČ Brno-střed, některé další listiny z trestního řízení, ale také zde byl zachycen lístek od S.T. ho týkající se založení aplikace VIBER.

12. U hlavního líčení dne 6. 1. 2021 byly postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu čteny výpovědi **svědků M. Š.**, která pracovala jako účetní pro obžalovaného J.Š. a spřízněné firmy, jakož i výpověď **svědků V.V.**, který rovněž s obžalovaným J.Š. spolupracoval, jako odborník na víno v jeho XXXXX. **Svědčce M.Š.**(č. l. 1642) potvrdila, že účtovala pro firmy obžalovaného, a to XXXXX, XXXXX a XXXXX. S obžalovaným se totiž znala pracovně asi od roku 1995, kdy on sice neměl tyto společnosti, ale provozoval zastavárnu. Již tehdy pro něho dělala účetní práce. Svědkyně potvrdila, že od obžalovaného koupila XXXXX dne 2. 1. 2017 za základní vklad, který si přesně nevybavuje, ale bylo to asi 100.000 Kč. Důvodem bylo to, že se obžalovaný chtěl rozvádět. Svědkyně tvrdila, že tento podíl zaplatila ze svých soukromých finančních prostředků. Galerie neměla žádné zaměstnance, měla jen jeden účet u Komerční banky, se kterým však disponoval obžalovaný J.Š.. Svědkyně uvedla, že se nedokáže vyjádřit k tomu, z jakého důvodu XXXXX realizovala nákup tří bytů ve městě Brně, kdo podepisoval smlouvy a z čeho byty byly uhrazeny. Podle jejího tvrzení se tato skutečnost v účetnictví firmy nijak nepromítla. Vedle toho se svědkyně od 30. 12. 2016 stala 100% vlastníkem společnosti XXXXX, kde byl podíl ve výši 200.000 Kč, avšak ten mezi nimi nebyl nijak vyrovnán. V zásadě došlo pouze k přepisu v obchodním rejstříku na svědkyni, jako jednatelku, z obžalovaného J.Š.. Svědkyně potvrdila, že v této společnosti nic nedělala, vše zařizoval a veškeré aktivity uskutečňoval obžalovaný. Ani tato společnost neměla žádné zaměstnance a dispoziční práva k účtu měl pouze obžalovaný, když účet byl u společnosti UniCredit bank a. s. K obchodním případům těchto firem, které se týkaly úhrady za poskytnutí reklamy monitoring sdělovacích prostředků, návrh firemních materiálů apod. se svědkyně v podrobnostech vyjádřit nedokázala, stejně jako k případné trestné činnosti obžalovaného.

Svědék V.V., vyslechnutý 8. 4. 2019, potvrdil skutečnosti zdánlivě bezvýznamné, které však v kontextu s dalšími důkazy, provedenými u hlavního líčení a rozvedenými v následujících pasážích tohoto rozsudku, se staly skutečnostmi významnými pro závěry soudu o vině obžalovaného J.Š. a o věrohodnosti obžalovaných S.T. a P.K.. V.V. uvedl, že pracoval v XXXXX a měl na starosti obsluhu zákazníků, nákup a prodej vína, degustace na místě samém, kontakty s dodavateli apod. Hlavním investorem tohoto baru byl obžalovaný J.Š., ale faktické fungování baru i jeho obsluhu zajišťoval právě svědek V.V.. Obžalovaný bar XXXXX navštěvoval někdy i třikrát týdně, někdy tam třeba dva týdny nebyl, ale sám měl od baru vlastní klíče. Svědek uvedl, že věděl o tom, že J.Š. od roku 2014 pracoval jako místostarosta na ÚMČ Brno-střed. Za významné považuje soud vyjádření svědka o tom, že v baru často přebíral nějaké zásilky nebo obálky určené pro J.Š.. Jednalo se např. o věci od přepravní společnosti PPL, ale také o věci od jiných osob, které tam nosily balíčky, krabice, a to někdy ve formátu A4, někdy i menší nebo větší. Obžalovaný J.Š. si průběžně tyto zásilky vyzvedával, protože měl nedaleko svoje bydliště. Co v těchto balíčcích nebo krabičkách bylo svědek potvrdit nedokázal. Většinou někdo přišel, řekl, že je to určené pro obžalovaného, ale nikdy nezazněla informace o tom, že by tam byly nějaké peníze. Pokud dne 7. 3. 2019 byly v baru nalezeny finanční prostředky, jedná se, podle tvrzení svědka, o firemní peníze, peníze z tržby. I Eura byla určena na nákup vína v zahraničí. Obžalovaný v zásadě tento bar využíval jako svoji úložnu. Svědek rovněž potvrdil, že několikrát byl v baru S.T., ale ačkoliv se ke svědkovi choval osobně, neměli spolu nic společného. Svědek dále uvedl, že jméno P.K. nezná, jméno P.L. možná slyšel. V baru se několikrát objevil pan F. nebo pan R.. Obžalovaný J.Š. zpravidla, když chtěl s někým jednat v klidu, používal zadní místnost a tedy se v prostorách baru nezdržoval. K převodu vlastnického práva došlo v souvislosti s rozvodovým řízením obžalovaného, ale svědek sám žádný podíl finančně nevyrovnával, i když se stal ze spoluvlastníka s obžalovaným jediným vlastníkem tohoto baru. Byli dohodnuti tak, že svůj podíl bude obžalovanému hradit z budoucího zisku.

Svědčyně K. N., vyslechnutá u hlavního líčení dne 8. 6. 2021, se vyjádřila spíše k osobním vztahům s obžalovaným J.Š., neboť v letech 1998–2008 byla jeho partnerkou. Uvedla, že o trestné činnosti obžalovaného nic neví, ale ze společenských styků zná obžalované K., P.O., S.T.. Podle jejího názoru obžalovaný S.T., kterého zná asi roku 2005, začal být přibližně od poloviny roku 2016 doslova posedlý tím, že mu J.Š. dluží nějaké peníze z jejich údajných vzájemných obchodů. Svědkyně tvrdila, že se o těchto problémech s obžalovaným J.Š. nebavila. Sama potkávala S.T. zpravidla v IBC v Brně na ulici Příkop, kam docházela pracovně. Svědkyně rovněž potvrdila, že za dobu, co obžalovaného zná, tak ví, že sám měl vždycky extrémně mnoho peněz, ale, podle jejího názoru, se obžalovaný několik desítek let živí sofistickou trestnou činností, ať už jde o krácení DPH nebo o násilnou trestnou činnost typu vydírání nebo vyhrožování. Sama věděla, že za obžalovaným chodí také policisté. Podle svého tvrzení, i když tuto minulost S.T. znala, účastnila se debat s ním proto, že jí to tzv. bavilo. Nikdy však S.T. nemluvil o ovlivnění konkrétní zakázky, a to ani v dialogu, který byl zaznamenán, tj. ze dne 2. 3. 2017.

13. Postavení obžalovaného J.Š., jako druhého místostarosty ÚMČ Brno-střed ve volebním období 2014–2018, dokumentují také odpovídající listinné důkazy, a to především **Složení rady MČ ÚMČ Brno-střed** pro období let 2014–2018 (č. l. 8309), resp. **Složení zastupitelů** pro toto volební období (č. l. 8314). Po následujících volbách v roce 2018 měl obžalovaný J.Š. vykonávat mandát zastupitele ÚMČ Brno-střed, a to pro volební období 2018–2019. Na tento mandát však po zákroku policejních orgánů 11. 3. 2019 osobně rezignoval (č. l. 8137).
14. **Obžalovaný S.T.** byl u hlavního líčení poprvé vyslechnut 6. 10. 2020 a ve své výpovědi pokračoval 7. 10. 2020. Obžalovaný se velmi detailně, v rámci své spontánní výpovědi, k dotazu soudu i dalších procesních stran, vyjadřoval ke všem rozhodným okolnostem skutkového děje. Výpověď obžalovaného je však stěžejním důkazem, o který nalézací soud opíral svoje skutkové závěry, a to nejen proto, že rozhodl o přiznání statutu spolupracujícího obviněného S.T. mu, ale také proto, že v kontextu s tímto důkazem hodnotil další, zejména nepřímé důkazy, které ve svém

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

souhrnu skýtaly podklady o výrok či nevině nejen tohoto obžalovaného, ale i dalších obžalovaných fyzických a právnických osob. Dne 7. 10. 2020 byly postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu čteny také veškeré výpovědi, které obžalovaný S.T. učinil procesně řádným způsobem v přípravném řízení. Obžalovaný byl k rozsáhlé trestné činnosti, popsané v obžalobě, vyslechnut v přípravném řízení s podstatně kratším časovým odstupem od všech částí skutkového děje, což mělo pochopitelně vliv na konkrétnost jeho výpovědí a v konečném důsledku i na posouzení věrohodnosti jednotlivých tvrzení, které obžalovaný prezentoval nejen před soudem, ale zejména v přípravném řízení. U hlavního líčení logicky nebyl obžalovaný schopen veškeré detaily zopakovat, a proto soud zvolil uvedený procesní postup. Při svém rozhodování pak nalézací soud mohl vycházet nejen z těchto výpovědí, které S.T. učinil u hlavního líčení 6. a 7. 10. 2020, ale i z výpovědí, které učinil v přípravném řízení 8., 11., 15. a 25. 3. 2019 a 13. 1. 2020. Pro přehlednost lze upozornit na to, že po své rozsáhlé první výpovědi byl obžalovaný S.T. vyslechnut ještě u 13. hlavního líčení dne 11. 3. 2021, u 16. hlavního líčení dne 20. 3. 2021 a konečně po vrácení věci do stádia dokazování také u 22. hlavního líčení 11. 4. 2022.

V rámci své první výpovědi u hlavního líčení, ostatně obdobně jako v přípravném řízení, zejména 8. 3. 2019 obžalovaný nejdříve popsal systém spolupráce, který byl nastaven mezi ním, obžalovaným J.Š. a P.O. v počátku páchání trestné činnosti, spočívající v ovlivňování veřejných zakázek. Je třeba konstatovat, že jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení se obžalovaný k trestné činnosti doznal a postupně v jednotlivých částech všech svých výpovědí popsal systém ovlivňování zakázek, jak je uvedeno v bodech I., II. a III. obžaloby. Jeho stanovisko, které se stalo východiskem řetězce důkazů ke každé dílčí části skutkového děje, bude, stejně jako stanovisko každého z obžalovaných, rekapitulováno a konkretizováno právě v příslušných pasážích odůvodnění tohoto rozsudku. V závěru své výpovědi z 6. 10. 2020 se obžalovaný souhrnně vyjádřil také k pozicím a jednáním jednotlivých obžalovaných, kteří působili v rámci organizované zločinecké skupiny. Obžalovaný primárně uvedl, že koncem roku 2014, když se obžalovaný J.Š. stal místostarostou ÚMČ Brno-střed a zodpovídal také za investiční odbor, se vzájemně domluvili na ovlivňování veřejných zakázek a tzv. vybírání provizí. V přípravném řízení obžalovaný sice tvrdil, že se s J.Š. dohodli vzájemně, u hlavního líčení nejen, že sám trestnou činnost doznal, ale také vyslovil názor o tom, že bez něj by celý systém nemohl fungovat, ostatně stejně jako bez pozice obžalovaného J.Š. na ÚMČ Brno-střed. Na samém počátku se oba společně dohodli, že budou veřejné zakázky ovlivňovat tak, že J.Š. předá obžalovanému potřebné informace, firmy budou předem oslovené a získají od J.Š. k dispozici podklady pro vypracování vlastní nabídky. Tyto podklady předá J.Š. obžalovanému a S.T. je následně předá svému tehdejšímu kamarádovi, dnes spoluobžalovanému P.O.. Ten měl oslovovat buď firmy sám nebo prostřednictvím dalšího obžalovaného L.S., resp. obžalované firmy XXXXX Na počátku J.Š. předal obžalovanému dokument, na němž byly vypsané zakázky. Později mu vždy sdělil, jaká zakázka se připravuje, předal mu potřebné informace včetně tzv. krycího listu a seznamu asi devíti firem, které by měly být osloveny. Obžalovaný S.T. výslovně uvedl k samému počátku spolupráce to, že on, J.Š. i P.O. a díky jemu i příslušné firmy věděli o tom, která firma bude předem ze strany ÚMČ Brno-střed oslovena, do jakého finančního limitu by měla nabídku učinit. Obžalovaný vysvětlil, že krycí list rozpočtu se dělá na základě tzv. RTS systému. Firmy však měly předem jasné instrukce, znaly horní hranici cenového limitu. V případě, že firma ve výběrovém řízení zvítězí, získá zakázku, měla poskytnout obžalovaným úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH. V tomto případě, který je popsán pod bodem I., šlo o zakázky do 5 mil. Kč. S.T. popsal systém předávání informací, kdy jej telefonicky nebo SMS zprávou vyzval obžalovaný J.Š. k tomu, aby se s ním setkal. Na schůzce mu J.Š. předal lístek, v němž byl seznam firem, které mají být následně osloveny, předal mu krycí list, v němž byla uvedena maximální cena a současně mu sdělil, kdo by měl vystupovat jako konkurent této firmy, někdy mu také dal pokyn, aby se firmy mezi sebou dohodly. Na takto předaném lístku bylo uvedeno zpravidla devět firem. V této souvislosti považuje nalézací soud za nezbytné zdůraznit, že uvedená, zdánlivě bezvýznamná část

výpovědi obžalovaného S.T., je naopak podstatnou skutečností pro závěry nalézacího soudu o jeho věrohodnosti, zejména v kontextu s listinnými důkazy z Přílohy č. 4, opatřenými k jednotlivým zakázkám uvedeným pod bodem I./1-27. Tyto listinné důkazy budou dále u jednotlivých dílčích útoků v detailech rozvedeny. Obžalovaný S.T. potvrdil, že na samém počátku vlastně sestavili, resp. doplnili tento seznam firem společně i s P.O., L.S. a J.Š.. V zásadě byl vypracován velký seznam, kde podle jeho odhadu bylo možná 100, možná 85 firem, u nichž se předpokládalo, že budou ochotny se do systému zapojit a úplatky ve výši 10 % jim poskytovat. Po získání potřebných informací od J.Š., tyto informace obžalovaný S.T. předal obžalovanému P.O.. V této části své výpovědi tedy S.T.oba obžalované usvědčuje. Od P.O. následně zjistil, že tento buď oslovil firmy sám, anebo ve většině případů šel za obžalovaným L.S., který měl s firmami, ucházejícími se o veřejnou zakázku, dále komunikovat, příp. s nimi dokonce připravit nabídku do výběrového řízení. Zdánlivě se tedy výběrového řízení v pozici uchazečů účastnilo více firem, ale, jak výslovně a opakovaně S.T. potvrdil, bylo mezi nimi předem dohodnuté, která z těch firem poskytne nabídku nejvýhodnější, stane se vítězem a následně poskytne obžalovaným tento úplatek. Firmy, které byly na seznamu a které byly postupně oslovovány, totiž věděly, že v případě vítězství budou obžalovaným poskytovat úplatek ve výši 10 % z ceny díla bez DPH. V další části své výpovědi obžalovaný S.T. potvrdil způsob a rozdělení takto vybraného úplatku mezi obžalované. Z částky 10 % byla poskytnuta jedna polovina, tj. cca 5 % obžalovanému J.Š.. O zbytek se dělil obžalovaný S.T. především s P.O.. Tento systém (popsaný v bodem I./1-27) fungoval za účasti obžalovaných S.T. a P.O. od konce roku 2014 rádoře do srpna 2016, kdy, jak potvrdil obžalovaný S.T., byl společně s P.O.z rozhodnutí J.Š.ze systému odstaven. Nalézací soud považuje za podstatné vyjádření obžalovaného i k tomu, že v inkriminované době ÚMČ Brno-střed neposkytoval informace o vypsání veřejných zakázkách v elektronickém systému EZAK, ale přibližně až do března 2016 sám firmy oslovoval.

V další části své výpovědi popsal obžalovaný S.T. také systém ovlivňování menších zakázek, který je popsán **v bodě II. obžaloby** a týkal se zakázek zadávaných Správou nemovitostí Městské části Brno-střed (dále jen SNMČ). Zde se v rozhodném období uvolnilo místo technického náměstka a P.O. přes svého známého doporučil obžalovaného P.K.. S ním se obžalovaní dohodli, že pro ně bude také úplatky vybírat. Obžalovaný P.K. se proto o uvedenou pozici ucházel, výběrové řízení sám vyhrál a působil v další tzv. větvi nebo skupině obžalovaných, kteří vybírali úplatky právě v souvislosti s těmito drobnými zakázkami. Pro přehlednost nalézací soud konstatuje, že jak vyplývá z bodu II., zde na trestné činnosti participovali obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a právě P.K.. Obžalovaný S.T. potvrdil, že se úplatky vybíraly podle částky odvíjející se od fakturace pro SNMČ. Za práce nebo služby, které drobní živnostníci nebo firmy pro SNMČ prováděli, jim platili, jako provizi nebo úplatek, částku 15 %. Také v tomto případě byla polovina určena pro obžalovaného J.Š.. Od firem vybíral úplatky přímo P.K., který k nim měl přímý a v zásadě perfektní přístup, protože jim v podstatě práci zadával. Pro něj byla určena odměna asi 3,5 % z těch 15 %, což S.T. zjistil od P.O.. O zbytek peněz se rozdělili právě obžalovaný S.T. a P.O.. Obžalovaný S.T. opakovaně výslovně potvrdil, že finanční prostředky určené pro obžalovaného J.Š. mu předával sám prakticky každý měsíc buď v jeho XXXXX nebo garáži na XXXXX ulici. Peníze mu předával v hotovosti. Podkladem byly vlastně sjetiny určené k fakturaci, které donesl P.O. od P.K.. Kontrolu podle stejných zdrojů prováděl obžalovaný J.Š., který z pozice místostarosty, jemuž byl podřízen investiční odbor, měl k těmto údajům přístup.

K bodu III. obžaloby, který se týká vybírání úplatků od tzv. městských společností, obžalovaný S.T. u prvního hlavního líčení rovněž uvedl některé skutečnosti, avšak podstatně méně věcné, než k předchozím dvěma částem skutkového děje. Obžalovaný vypověděl, že i v tomto případě se jej J.Š. ptal, jestli by i zde šlo vybírat úplatky, podobně jako např. od firem, pracujících pro SNMČ, nebo realizujících veřejné zakázky. Obžalovaný S.T. proto byl v kontaktu s obžalovaným Ing. P.K., který mu nosil peníze, protože on sám mu nabídl, že to umí dobře dělat jeho známý a kamarád I.T.. S I.T. obžalovaného S.T. seznámil obžalovaný P.K. v restauraci Plzeňský dvůr na Šumavské ulici. Obžalovaný uvedl, že i zde to fungovalo tak, že se úplatky vybíraly na základě

sjetiny, kterou zřejmě donesl I.T. K. a ten ji předal obžalovanému. Z druhé strany tuto sjetinu měl k dispozici J.Š. a rovněž ji obžalovanému předal. Úplatky se vybíraly zpravidla za čtvrtletí, ale procentuální výše nebyla u všech firem stejná. Když obžalovaný peníze od K., které od firem vybral I.T., sám obdržel, rozdělil se o ně společně s P.O. a K. a příslušnou část pak odevzdal J.Š.. Tuto činnost prováděli asi od prosince 2014 nebo ledna 2015 do června nebo července 2016. Co se ovšem týče těchto městských firem, uvedených v bodě III., zde obžalovaný, podle svého tvrzení, neměl absolutní dosah, neboť pouze viděl seznam firem a nějaké částky, ale co firmy dělaly, to vlastně přesně neví.

K dotazu soudu obžalovaný v rámci své úvodní výpovědi uvedl, že na vytvoření prvního seznamu firem se v zásadě dohodli všichni společně, ale dá se říct, že nejdůležitější slovo měl obžalovaný J.Š., který také určil, že se bude vybírat částka 10 %, z čehož 5 % bude určeno pro něho a zbytek pro ostatní obžalované. Za významné považuje nalézací soud vyjádření obžalovaného o tom, že ke každé veřejné zakázce (viz bod I./1 a násl.) mu J.Š. dával lístečky, kde bylo napsaných zpravidla devět firem, i když někdy jich bylo pouze šest a k tomu mu poskytl ještě krycí list rozpočtu. Uvedené skutečnosti mají význam pro posouzení věrohodnosti obžalovaného právě s odkazem na listinné důkazy obsažené v Příloze 4. Obžalovaný dále upřesnil, že krycí list rozpočtu obsahoval celkovou sumu, tj. maximální částku, kterou ÚMČ Brno-střed může na zakázku vynaložit. Všechny tyto podklady a informace, které obžalovaný obdržel od J.Š., předal P.O. a ten je zřejmě předával L.S.. Zpětně pak stejnou cestou od P.O. přebíral finanční prostředky a příslušný podíl předával J.Š.. Podle svého tvrzení však obžalovaný S.T. nikdy nebyl přítomen u toho, kdy se více firem dohodlo, která zakázku vyhraje a podá nejvýhodnější nabídku, které budou dělat tzv. křoví, tedy budou pouze do počtu. V některých případech se však stalo, že firma, i když zakázku vyhrála, odmítla úplatek zaplatit. V takových případech obžalovaný příslušný podíl zaplatil J.Š. ze svého. Sám měl doma finanční prostředky v dostatečném rozsahu díky prodeji nemovitostí.

K setkání v restauraci v Plzeňském dvoře na Šumavské ulici obžalovaný výslovně uvedl, že mu P.K. představil obžalovaného I.T., jako toho, kdo bude vybírat úplatky z městských firem. I.T., když byl takto představen, s tím souhlasil, protože pokýval, ale po krátké chvíli odešel. Celkově setkání trvalo maximálně 10 minut. V případě této tzv. třetí větve peníze vybíral I.T., předával je P.K., který je dával obžalovanému a on je potom, zpravidla čtvrtletně, předával J.Š.. Tyto skutečnosti obžalovaný v rámci své výpovědi ostatně opakovaně potvrdil i k dotazu státního zástupce (str. 25), když současně vysvětlil, že vlastně neví, proč on byl součástí tohoto řetězce obžalovaných. I.T. nebo P.K. mohli být přímo v kontaktu s obžalovaným J.Š.. Podle jeho názoru však možná sehrálo roli to, že měl s P.K. společenské vztahy, půjčoval si od něho např. vinný sklep a byla mezi nimi tedy důvěra.

V závěrečné části této výpovědi obžalovaný k **bodu II.** znovu opakoval systém dělby finančních prostředků, vybraných jako úplatky. Znovu potvrdil, že vybírali 15 %, z čehož 7,5 % on osobně odnesl a předal obžalovanému J.Š.. O zbytek se podělil s ostatními obžalovanými, takže P.K. získával zpravidla 2,5-3 % a zbylou část měl k dispozici sám obžalovaný s P.O.. Základem pro výši úplatků byly fakturované částky, tedy tzv. sjetiny s obsahem faktur. Podle odhadu obžalovaného se měsíčně vybíralo třeba 300-400 tis. Kč.

Obžalovaný S.T. také vysvětlil, že systém výběru úplatků v případě městských firem (**bod III. obžaloby**) je odlišný od systému výběru úplatků od společností, které získávaly stavební zakázky (zejména **bod I. obžaloby**). U městských firem se provize neodvíjely od konkrétních zakázek, ale od sjetin faktur, tedy od celkové fakturace. O nějakých konkrétních zakázkách v tomto případě (pozn. soudu bod III.) nikdy nebyla řeč.

K dotazu obhájce obžalovaného J.Š. obžalovaný S.T. vysvětlil, že pro účely vzájemné komunikace mu J.Š. koupil iPhone, do něho mu dal aplikace VIBER nebo THREEMA a telefon nechal zakódovat. Telefon si sice platil obžalovaný sám, ale všechno potřebné zajistil právě obžalovaný J.Š.. Tento telefon, který byl koupený jako nový, tedy čistý, sloužil obžalovanému právě pro komunikaci s J.Š.. Za co však měl J.Š. vlastně získávat provizi nebo úplatky v případě bodu III.,

tedy od tzv. městských firem obžalovaný sám vysvětlit nedokázal. Podle jeho názoru hlavní role J.Š.spočívala v tom, že se to může vybírat a také navrhl obžalovanému dělení úplatků.

V závěru své výpovědi obžalovaný opakovaně potvrdil systém rozdělování úplatků v bodě I., tj. rozdělení částky 10 % mezi něj samotného, J.Š. a P.O.. Ve prospěch obžalovaného L.S. uvedl, že podle jeho názoru nebyl L.S. a ostatně ani nikdo jiný přítomen tomu, když oni si mezi sebou peníze dělili. Z opakovaného vyjádření obžalovaného S.T. při popisu jednotlivých obžalovaných na rozdělení peněz je zřejmé, že obžalovanému L.S.z vybrané částky 10 % nebyl žádný podíl určen. Když však on sám s P.O. byli z tohoto systému odstraněni, sdělil mu P.O. a zejména J.Š., že budou nahrazeni obžalovaným P.L..

Při pokračování ve své úvodní výpovědi 7. 10. 2020 k bodu III. obžalovaný uvedl, že P.K. mu peníze předával zpravidla v igelitové tašce nebo v nějaké kabele. Šlo o částky řádově ve výši milionů korun a společně s penězi mu předal i papírek, na němž bylo uvedeno, o jakou částku se jedná. Peníze se předávaly u jednoho z nich v kanceláři, kde je také přepočítali a následně se o peníze rozdělili, jak obžalovaný, tak P.O. nebo K. a podstatnou část, tj. 550.000 Kč z každého vybraného milionu předávali J.Š..

U hlavního líčení dne 11. 3. 2021 se obžalovaný S.T. vyjadřoval především k provedeným důkazům, a to DVD nosičům, na nichž jsou zaznamenány výsledky operativního šetření. Následně v rámci doplnění své výpovědi (str. 9 tohoto protokolu o hlavním líčení) obžalovaný S.T. vysvětlil, že „XXXXX“ byla přezdívka pro obžalovaného I.T., podobně jako „XXXXX“, i když „XXXXX“ mohlo znamenat, že je to z XXXXX. Jako „XXXXX“ označovali obžalovaného J.Š.. Současně obžalovaný vysvětlil, že v dialogu, který byl zaznamenán, se hovoří o 17 milionech, což zřejmě znamenalo, že $17-5 = 12$, a to mělo jít od obžalovaného I.T. k obžalovanému K. a následně k samotnému obžalovanému S.T.. Více než půlka z těch 17 milionů, vybraných z městských firem, byla zřejmě určena pro J.Š.. Obžalovaný znovu opakoval (str. 10 protokolu o hlavním líčení), že šlo pořád o úplatky za veřejné zakázky z ÚMČ Brno-střed. V jednom z dialogů obžalovaný K. říká, že má u sebe 51.000 za něho a z nich třetinu, jak mu říká obžalovaný, si má nechat. Šlo zřejmě o dluh, který při rozdělování úplatků zůstal, protože K. mu jednou přinesl asi o 150.000 Kč méně. Zmíněná částka 17 milionů Kč, jak obžalovaný dodatečně vysvětlil, byla do jisté míry hypotetická, protože šla J.Š. jinou cestou, než chodila dřív, nikoliv tedy z XXXXX I.T., od něj P.K. a přes obžalovaného k J.Š.. I.T. měl peníze vybírat třeba z XXXXX, z Technických sítí, a to za to, že pro ně jednotlivé firmy pracovaly. Částky v podobě úplatků se měnily, takže v případě XXXXX to dělalo 8 %, ve Vodárnách třeba 5 %, v Technických sítích možná 6 nebo 10 %, ale přesně už to obžalovaný sám určit nedokázal. Také u hlavního líčení dne 20. 5. 2021 se obžalovaný S.T. vyjádřil k některým údajům, vyplývajícím z provedených věcných důkazů, tj. nahrávek na DVD nosičích. Znovu uvedl, že se jednalo o úplatky při zadávání veřejných zakázek z ÚMČ Brno-střed a z SNMČ. Podle něho bylo důležité vybírání úplatků z XXXXX, a to v linii I.T., K., sám obžalovaný, když peníze směřovaly k J.Š.. Při doplněné výpovědi obžalovaný znovu upřesnil zkratky nebo přezdívky, které byly při dialogu zachyceny. „XXXXX“ je podle něj P.K., „XXXXX“ je asi O. stejně jako „O.“, „XXXXX“ je také pan T. podobně jako „XXXXX“. Kdo je pan „XXXXX“ si nevzpomíná, když „XXXXX“ by mohl být znovu P.K.. V rámci svých výpovědí obžalovaný S.T. opakovaně uvedl, že se s obžalovaným P.L. osobně nikdy nesešel, pouze se od ostatních obžalovaných dozvěděl, že L.S. si stěžoval P.O. na to, že když byli obžalovaní odstaveni, byl u L.S. pro zálohu hned obžalovaný P.L., jako podřízený obžalovaného J.Š.. Tehdy se domáhal částky 150.000 Kč jako zálohy na úplatek za práci, kterou někdo vysoutěžil nebo dostal. V závěru této výpovědi obžalovaný S.T. potvrdil, že se v jednom z dialogů bavil s J.Š. o jejich vzájemném vyrovnání. Obžalovaný sám dostal jednou 3 mil. Kč, což opakovaně u soudu řekl, ale více mu J.Š. nedal. Podle názoru obžalovaného tato částka představovala podíl úplatků z XXXXX Brno. Z těchto peněz však obžalovaný sám P.K. nic nedal. Za podstatné, v otázce vypovídací hodnoty tvrzení obžalovaného S.T., považuje nalézací soud jeho vyjádření k dotazu zmocněnce poškozených subjektů. Obžalovaný uvedl, že osobně nebyl nikdy přítomen tomu, když by některá z těchto společností, resp. její zástupci předávali

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

jakékoliv úplatky. K dotazu státní zástupkyně se obžalovaný vyjádřil k další části zvukové nahrávky (str. 14 protokolu o hlavním líčení), kde je zmiňováno, že „XXXXX bere z milionu dvě stě“, což podle tvrzení obžalovaného znamená, že si bere z 10 % podíl 2 %. To jemu samotnému řekl obžalovaný K.. Zbýlých 8 %, tak jak to pochopil obžalovaný, bylo pro ostatní obžalované. Pro úplnost lze podotknout, že po vrácení věci do stádia dokazování, byl obžalovaný S.T. znovu vyslechnut u hlavního líčení 11. 4. 2022 a vyjádřil se především k dílčím útokům skutkového děje, které jsou popsány bod body I./3., 5., 6., 7., 8. a 17., přičemž jeho vyjádření bude v těchto dílčích částech skutkového zjištění opětovně citováno.

15. K obžalovanému S.T. se vztahují výsledky domovní prohlídky provedené v bytě na ulici XXXXX, který obžalovaný obýval. **Protokolem o provedení domovní prohlídky** (č. l. 13488 a násl. včetně pořízení **photodokumentace**) však žádné relevantní skutečnosti prokázány nebyly a stejně tak nebyly zajištěny žádné podstatné věcné důkazy. **Protokolem o vydání věci** (č. l. 13481) bylo prokázáno pouze to, že obžalovaný vydal listinné důkazy, zejména obálku a dva lístky se svými poznámkami. Za podstatné však nalézací soud považuje ty listinné důkazy, které vydal obžalovaný S.T. nebo alespoň jejich fragmenty, které jsou rozvedeny u jednotlivých dílčích částí skutkového děje.
16. **Svědék B. J.**, vyslechnutý u hlavního líčení 21. 1. 2021, se vyjádřil především k osobě obžalovaného S.T., kterého znal od roku 2006. Uvedl, že dále zná i P.O., P.K. a od roku 2007 obžalovaného J.Š.. Svědek se nikterak netajil tím, že v minulosti se S.T. dělali daňové podvody, především krátili DPH, když kupovali levné zboží v zahraničí, zvyšovali ceny apod. Za to byl svědek odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 9,6 let, i když mu státní zástupce, podle jeho tvrzení, sliboval trest nižší. Naproti tomu obžalovaný S.T. získal pozici korunního svědka a on nižší trest dostal. B. J. uvedl, že již předem mu S.T. sděloval, že J.Š. bude kandidovat za hnutí ANO. Když se dostane do politiky, budou zakázky a pokud jej S.T. bude poslouchat, budou z toho mít peníze. S.T. však chtěl postupně J.Š. vydírat a svědek mu měl nasypat kokain na stůl, příp. zprostředkovat schůzku mezi oběma obžalovanými. B. J. rovněž potvrdil, že věděl o společném podnikání díky reklamní televizi, kterou provozovali S.T. s P.O., protože on sám vlastně dlouhodobě dělal S.T. mu řidiče a ochranku, a to od roku 2010. Když se tito dva obžalovaní bavili o nějakých důležitých věcech, vždycky poslali svědka pryč, a proto on se nemohl k podstatným skutečnostem vyjádřit. Potvrdil, že pouze jednou slyšel, když S.T. doslova řval na P.O., že mu J.Š. dluží peníze. Mělo jít o úplatek 3.000.000 Kč za nějaké zakázky. Svědek B. J. však odmítl pokyn S.T., aby šel za J.Š. tyto peníze vymáhat. Svědek potvrdil, že nikdy osobně nebyl u předávání žádných peněz, nanejvýše byl přítomen u toho, když se S.T. s P.O. bavili o předávání nějakých papírů. Později mu S.T. začal vyhrožovat, že ho tzv. dostane do tepláků, jako P.O. a namočí do toho i F. mladšího. Podle tvrzení svědka je však S.T. velký lhář, pohádkář a nedůvěryhodný člověk. V závěru své výpovědi přímočaře svědek objasnil svoji motivaci vypovídat v neprospěch obžalovaného S.T., když uvedl, že sám jej nemá rád, protože mu ublížil a vyhrožoval i P.O., který to však ze strachu nepotvrdí. Podle názoru nalézacího soudu nepřinesla tato svědecká výpověď žádné nové skutečnosti, které by nebyly relevantně prokázány jinými důkazy. Tím nalézací soud míní především obsah spisového materiálu a zejména rozsudky v trestní věcech ze společné trestné činnosti svědka B.J., P.O., S.T. nebo vlastní trestné činnosti S.T.. Tyto listinné důkazy zcela dostatečně dokumentují kriminální minulost jak svědka B.J., tak obžalovaného S.T. a konkrétně i jeho praktiky při páčání trestné činnosti.
17. **Obžalovaný P.O.** byl opakovaně vyslechnut v přípravném řízení a s výjimkou prvního výslechu 8. 3. 2019, kdy využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat, se při následujících výsleších dne 20. 6. 2019, 25. 6. 2019 a 16. 12. 2019 k trestné činnosti doznával a usvědčoval i ostatní obžalované (viz č. l. 280, 284, 290 a násl.). Za podstatnou považuje nalézací soud pochopitelně výpověď obžalovaného P.O., kterou učinil u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 a následně i dne 11. 4. 2021. Obžalovaný P.O. uvedl, že souhlasí s podstatou trestného jednání, které je mu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

v obžalobě kladeno za vinu, ale některé věci považuje za nezbytné upřesnit a také proto dne 25. 6. 2019 učinil výpověď, aby věci uvedl na správnou míru. Ve shodě s obžalovaným J.Š., obžalovaný P.O. potvrdil, že se znají asi od 80. let minulého století, zejména díky tomu, že se setkávali na různých společenských akcích a od té doby sám zná také obžalovaného S.T.. S tímto obžalovaným však začal přibližně od roku 2008, 2009, na základě jeho nabídky, spolupracovat. Na Moravském náměstí totiž provozovali LED diodovou obrazovku s reklamními účely. S obžalovaným J.Š. se prakticky do jara 2016 nijak nepotkával. Naproti tomu obžalovaného L.S. sám zná cca od roku 2010, jako spoluhráče z amatérského hokeje. Na jaře 2015 ho obžalovaný P.O. oslovil právě na základě žádosti S.T., který hledal někoho, kdo podniká ve stavebnictví a chtěl, aby mu L.S. doporučil nějaké spolehlivé firmy. P.L., stejně jako I.T., nebo M.U. obžalovaný P.O., podle svého tvrzení, nezná. O obžalovaném P.K. ví snad, že je to tzv. „XXXXX“, ale viděl ho asi dvakrát v životě, možná v IBC a možná v restauraci. S obžalovaným P.K. jej seznámil R. D., což ostatně sám obžalovaný P.O. popsal již ve své výpovědi z přípravného řízení. Podle jeho tvrzení se však nezakládá na pravdě to, že obžalovaného dovedl právě J.Š. za panem K. a řekl mu, že s ním má komunikovat. P.O. trval na tom, že se s J.Š. nepotkával a nemluvil s ním nikdy o věcech zadávání veřejných zakázek. Také obžalovaného J.H. oslovil na základě žádosti S.T., který hledal společnosti, které by se účastnily veřejných zakázek. V rámci své výpovědi obžalovaný P.O. jednak popřel, že by existoval tzv. O. seznam, tedy seznam jakýchsi firem, které měly být oslovovány. Naproti tomu potvrdil, že mu S.T. řekl o uvolněném místě technika a on proto informoval R.D., který přivedl právě P.K.. Tento obžalovaný se do výběrové řízení přihlásil a nakonec ho vyhrál, ale obžalovaný P.O. popřel, že by řekl tomuto obžalovanému, za jakých podmínek bude v pozici vedoucího technika pracovat, tedy zejména že by jej informoval o vybírání úplatků. K otázce seznamu firem, které měly být oslovovány P.O. vysvětlil, že seznam stavebních společností mu předal právě L.S., který ho zřejmě sám vytvořil. Obžalovaný P.O. tento seznam předal obžalovanému S.T.. U hlavního líčení P.O. k tomuto seznamu uvedl, že jeho vytvoření chápal tak, že S.T. dostal úkol od obžalovaného J.Š., který směřoval k tomu, aby se vyměnily stavební firmy, které získávaly zakázky od ÚMČ Brno-střed za předchozího politického vedení proto, aby nově byly oslovovány a získány firmy, které nebyly napojené na bývalé struktury. Když však tento seznam získal, vlastně se ani sám neptal L.S. na to, jestli nové společnosti mají nějaké napojení např. na ODS, ČSSD apod.

K dotazu soudu obžalovaný P.O. objasnil systém získávání úplatků, tedy tzv. provizí. Podle jeho názoru však není zřejmé, kde ÚMČ Brno-střed přišel o peníze, protože v případech, kterých se účastnil, se zakázky dělaly asi 10-15 % pod cenu té částky, kterou měla městská část nachystanou. To se, podle jeho názoru, dá ověřit u jednotlivých zakázek. Provize nebo úplatky skutečně proběhly, ale stát, podle jeho názoru, nebyl okradený, neboť práce byla vždy dobře odvedená. Obžalovaný P.O. zcela jednoznačně doznal, že se do systému vybírání úplatků zapojil tak, že jej nejdříve S.T. požádal, aby obstaral seznam stavebních společností, za které budou ručit, že jsou v pořádku a odvádí dobrou práci. P.O. proto na hokejovém tréninku oslovil L.S. se žádostí, jestli neví o nějakých stavebních firmách. V té době dokonce sám nevěděl, že L.S. stavební firmu má, ale na jeho žádost se s ním setkal v kanceláři. Zde L.S. oslovil s tím, že by chtěl nějaký seznam společností. Této schůzce ještě předcházelo společné setkání s L.S. a S.T. v IBC. L.S. však naštvaně odešel, protože S.T. mu hned na počátku řekl, že bude třeba cenu zakázek navýšit a bude se z nich platit provize. To při prvotním setkání L.S. jednoznačně odmítl. Po nějaké době P.O. navštívil L.S. u něj v kanceláři, vysvětlil mu, že nepůjde o navyšování ceny zakázek, ale o to, že by se z takto získaných zakázek odváděla odměna asi 8-10 %, s čímž L.S. souhlasil. V této části výpovědi tedy P.O. doznává svoje vlastní trestné jednání a usvědčuje také obžalovaného L.S.. Obžalovaný potvrzuje, že sám se na ovlivnění několika takových veřejných zakázek zúčastnil. Podle jeho odhadu jich bylo asi 8, ale přesně to již určit nedokáže. Vedle toho obžalovaný usvědčuje i obžalovaného S.T., když potvrzuje, že právě tento obžalovaný jej požádal, aby obstaral seznam spolehlivých společností, které odvádí dobrou práci. Tento seznam měl být určen pro ÚMČ Brno-střed. Seznam vypracoval, podle tvrzení P.O., právě obžalovaný L.S., když

jej obžalovaný navštívil v kanceláři. Bylo to až poté, co jej P.O. ujistil, že se ceny zakázky nebudou navyšovat. Takto vypracovaný seznam předal P.O. S.T., který ho měl donést na ÚMČ Brno-střed, aby se s ním mohlo dál pracovat. S.T. tvrdil, že seznam je určený pro J.Š., aby si mohl vybrat stavební společnosti, které nejsou napojené na předchozí politické vedení. Obžalovaný P.O. ve své výpovědi u hlavního líčení 21. 9. 2020 jednoznačně potvrdil, že tento seznam, na kterém je asi 30 nebo 40 společností ztotožnil v rámci své výpovědi v přípravném řízení, kdy mu byl zajištěný seznam předložen. S nějakým časovým odstupem po odevzdání seznamu dostal P.O. informace od S.T. ke konkrétní zakázce, včetně toho, jaká finanční částka je na ÚMČ Brno-střed vyčleněna pro realizaci zakázky. To byla důležitá informace pro stavební společnost, která bude zakázku provádět. Takovou informaci předal obžalovanému L.S. a ten ji předal stavební společnosti, která v budoucnu zakázku vyhrála. Zcela jednoznačně, ostatně v souladu s výpověďmi zejména obžalovaných S.T., ale i L.S., tak obžalovaný P.O. celý systém ovlivňování jednotlivých zakázek popsal. Obžalovaný současně vysvětlil, že informace byla pro stavební společnost výhodná, aby mohla, zejména cenovou nabídku, do výběrového řízení předložit. Přesto se však v několika případech stalo, že spřízněná společnost zakázku nezískala. Na svoji obhajobu P.O. uvedl, že neví, jestli šlo vlastně o informace nevěřejné. Současně obžalovaný připustil, jak je shora uvedeno, že zejména cenové informace byly pro společnosti výhodné. Tyto informace o ceně a charakteru zakázky od obžalovaného převzal L.S.. Pokud konkrétní společnost veřejnou zakázku vyhrála, zaplatila jim provizi, a to zřejmě přímo L.S., protože v mnoha případech mu L.S. provizi vyplatil. I v této části tedy obžalovaný P.O. doznává trestné jednání, spočívající v ovlivnění veřejných zakázek předáním těchto informací, výhodných pro uchazeče, současně usvědčuje z trestného jednání obžalované, především L.S. a S.T. a také potvrzuje, že přebírali finanční prostředky od vítězné společnosti v podobě tzv. provizí. Obžalovaný potvrdil, že provize měla být, podle dohody, ve výši 6-10 % z ceny zakázky bez DPH. Tato tzv. provize, tedy úplatky se vyplácely v hotovosti. Peníze získával obžalovaný L.S., zřejmě od vítězné firmy, ale od koho přímo obžalovaný potvrdit nedokázal. Takto získané peníze předal L.S. P.O., který, jak sám potvrdil, je dále předal S.T.. Z takto získané částky mu S.T. zpravidla nechal 1-1,5 %, a to jako podíl na úplatcích. Zbytek peněz si vzal S.T. a tvrdil, že je předával J.Š.. Jaký byl konkrétní podíl pro S.T., pro J.Š., event. pro nějakou další osobu, P.O. nevěděl. U dalšího předávání peněz totiž nikdy osobně nebyl. Pro upřesnění obžalovaný P.O. uvedl, že od L.S. přebíral úplatky v jeho kanceláři v Brně na XXXXX ulici. Sám úplatky dále předával S.T. zpravidla v kanceláři v IBC v Brně ulici Příkop. S odstupem času si ovšem obžalovaný nedokázal vybavit o jaké konkrétní částky šlo. Opakovaně potvrdil, že vybíraný úplatek tvořil zpravidla 6-10 % z ceny zakázky bez DPH, tedy z částky, za kterou stavební společnost zakázku vysoutěžila. Za období od dubna 2015 do června 2016 získal P.O., podle svého odhadu, asi 1.600.000 Kč, neboť podíl pro něho určený představoval asi 1-1,5 %.

V závěru své výpovědi 21. 9. 2020, poté co se obžalovaný vyjádřil k jednotlivým částem obžaloby, což je rozvedeno v příslušných pasážích odůvodnění tohoto rozsudku, dále potvrdil, že S.T. znal obžalovaného J.H., stejně jako obžalovaného L.S.. V některých případech se však zakázky samotného obžalovaného P.O. vůbec netýkaly, a proto z nich provizi nedostal. Pokud shrne svoji vlastní činnost na ovlivňování těchto zakázek, dá se říct, že byl jen v pozici jakéhosi poslíčka nebo pošťáka, protože předával informace a zpětně přebíral a předával peníze, a to vše cca za úplatek ve výši 1 %. S trestnou činností tohoto charakteru v polovině roku 2016 skončil, neboť, podle svého tvrzení, jej jednak nahradil S.T., který je velký hráč a jednak obžalovaný sám fakticky nezvládal spolupráci s obžalovaným S.T..

Při doplnění své výpovědi dne 21. 4. 2022 se obžalovaný P.O. k dotazu soudu vyjadřoval k jednotlivým bodům obžaloby, jak bude rozvedeno dále u příslušných pasážích skutkových zjištění. Pro úplnost lze podotknout, že byť obžalovaný P.O. trestné jednání doznával, usiloval o ponechání institutu spolupracujícího obžalovaného, v zásadě se hájil tím, že na něj obžalovaný S.T. činil nátlak, neboť zpočátku sice podnikali společně s diodovou obrazovkou a spolupráce byla dobrá. Později byl obžalovaný nucen pod psychickým tlakem S.T. dělat nějaké věci. I když

mu přímo S.T. nevyhrožoval, občas mu poslal nějaké SMS, které obžalovaného samotného ovlivňovaly. Sám už další spolupráci se S.T. psychicky nezvládal, což na obžalovaném vlastně viděla i jeho rodina, manželka i děti. S.T. se začal projevovat jako psychopat, měl paranoické rysy, pocit, že ho někdo sleduje. Obžalovaný P.O. dokonce za něj převzal nějaký dluh, který byl z jejich společného podnikání, a to všechno proto, aby s ním už nikdy nemusel mluvit.

18. K osobě obžalovaného P.O. se vztahují rozsáhlé úkony operativního šetření, které byly provedeny policejními orgány. **Při domovní prohlídce v bytě v Brně, XXXXX**(č. l. 17302 a násl.) vydal obžalovaný P.O. svůj mobilní telefon včetně SIM karty, tablet iPad, částku 30.000 Kč a současně mu byly odňaty také listinné důkazy. Z pořízené **fotodokumentace** (č. l. 17312) je patrné, že jako stopa č. 4 byla zajištěna listina, která se týká zakázky označené jako XXXXX(I./17). Jako stopa č. 5 byly zajištěny listinné důkazy, z nichž je patrné, že se týkají kalkulované ceny, smlouvy, příp. provize, ale blíže je ke konkrétní veřejné zakázce z tohoto trestního řízení přiřadit nelze. Při realizaci dalších prohlídek jiných prostor a pozemků žádné relevantní věcné důkazy zajištěny nebyly a ostatně nebyly ani vydány. Jedná se o **prohlídku jiných prostor a pozemků společnosti XXXXX a XXXXX** (č. l. 17343 a násl.), o **prohlídku jiných prostor a pozemků – vozidla AUDI A3, RZ: XXXXX, uživatele P.O.** (č. l. 17368) a o **prohlídku jiných prostor a pozemků, a to obytného automobilu HYMER B654, RZ XXXXX** (č. l. 17416 a násl.). Žádné relevantní věci nebyly zajištěny ani při **prohlídce jiných prostor a pozemků, a to nebytových prostor na ulici XXXXX** (č. l. 17439 a násl.). Při všech těchto úkonech byla pořízena maximálně **fotodokumentace**. Rovněž při **domovní prohlídce v rodinném domě XXXXX**, vlastníka Z.Š., který užíval, resp. s ním disponoval jako se zástavou obžalovaný P.O., nebyly vydány ani odňaty žádné věcné důkazy (č. l. 17391 a násl.). Při výše uvedené domovní prohlídce v bytě XXXXX, byly zajištěny, jak je shora uvedeno, finanční prostředky ve výši 30.000 Kč, které byly podrobeny **znaleckému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie** (č. l. 18659), avšak žádné relevantní stopy zajištěny nebyly. Z mobilního telefonu iPhone 6 a z tabletu iPad A1567, které byly rovněž vydány při této domovní prohlídce byla odbornou expertízou zálohována data (**znalecký posudek** č. l. 18296). Z mobilního telefonu však byla zajištěna pouze data, která nebyla zašifrovaná, neboť uživatelský kód nebyl známý a obžalovaný jej odmítl sdělit. Z těchto nosičů byly zjištěny informace, a to např. obžalovaným uložená poznámka o tom, že J.T. v součinnosti s Š. K. bylo dosazen firmy XXXXX nebo jsou zde informace o bytech, které vyklízel syn obžalovaného S. O. pro městskou část, příp. informace k veřejným zakázkám na ulici XXXXX nebo XXXXX (č. l. 18302, 18304, 18305). Ani zde tedy nebyly v souhrnu zajištěny takové skutečnosti, které by zásadně napomohly k objasnění této trestní věci.
19. **Obžalovaný L.S.** byl vyslechnut opakovaně v přípravném řízení dne 8. 3. 2019, 4. 4. 2019 a 12. 4. 2019 (č. l. 244, 249 a 262 a násl.). Také u hlavního líčení se k věci vyjádřil opakovaně, a to dne 22. 9. 2020 a 11. 3. 2021. V obou částech svého vyjádření obžalovaný sice trestnou činnost doznal, ale popřel, že by někdy participoval na nějakých procentech z odvedených peněz za provizi. Trval na tom, že sám ani firma XXXXX si z úplatků nikdy nevzali ani korunu. U hlavního líčení obžalovaný, shodně jako obžalovaný P.O., potvrdil, že jejich vzájemná spolupráce začala vlastně díky tomu, že se znali z hokejového tréninku. P.O. jej požádal, aby pro ÚMČ Brno-střed vypracoval seznam firem, které mají nějakou historii, které dobře zná a které odvádí kvalitní práci. Obžalovaný L.S. potvrdil, že takový seznam firem skutečně vypracoval a bylo na něm uvedeno odhadem 25 nebo 30 firem, které osobně znal a za které mohl ručit. Sám také tyto firmy také informoval o tom, že jsou uvedeny na seznamu, který předává na ÚMČ Brno-střed. Na svoji obhajobu obžalovaný L.S. uvedl, že když sepsal tento seznam firem, nebylo mu vůbec řečeno, k čemu bude sloužit, resp. nebyly mu řečeny další podmínky, které byly stanoveny až při výběru firem pro zakázku. K dotazu soudu vysvětlil, že mu P.O. sdělil, že ÚMČ Brno-střed nemá příliš dobrou zkušenost s firmami, které v minulosti prováděly stavební práce a chce spolupracovat nově s firmami, které mají určitou historii, a které odvedou skvělou práci.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

P.O. mu řekl, že s ÚMČ Brno-střed pouze spolupracuje, ale s kým konkrétně neuvedl. Dodatečně byly stanoveny podmínky odvodu 10 % z ceny zakázky, které firma měla odvádět P.O. nebo ÚMČ Brno-střed. Obžalovaný L.S. potvrdil, že o tom věděl, že peníze bude předávat P.O.. Sám tedy předpokládá, že když P.O. předal seznam firem, byly tyto firmy ze seznamu oslovovány, protože seznam měl sloužit ÚMČ Brno-střed a těch 10 %, jak se sám domnívá, bylo určeno městské části. Obžalovaný předával peníze P.O. nebo P.L., ale ani jeden z nich mu neřekl, co s těmi penězi udělají, pouze mu stručně řekli, že je to odvod za tuto zakázku. U všech zakázek to vlastně probíhalo tak, že P.O. přišel za obžalovaným, řekl mu, která zakázka bude soutěžena a dal mu pokyn, aby připravil dvě firmy, které zakázku pokryjí a zúčastní se výběrového řízení vedle dalších firem. Šlo však o firmy, které dají vyšší nabídku, budou tedy dělat tzv. křoví. Když byl obžalovaný takto P.O. informován, současně se ho ptal P.O., jestli sám má o tuto zakázku zájem. Když obžalovaný L.S. měl o zakázku zájem, a to proto, aby ji získal pro svoji firmu XXXXX, připravili s P.O. další dvě firmy, které této společnosti v podstatě dělaly tzv. křoví. Jaké jsou finanční limity ze strany ÚMČ Brno-střed pro každou zakázku, zjišťoval obžalovaný z tzv. odbytového rozpočtu. Obžalovaný P.O. dostal zadání od obžalovaného S.T. a znal tedy informaci o ceně, za kterou by se zakázka měla provést. Obžalovaný L.S. v rámci své výpovědi u hlavního líčení jednoznačně potvrdil, že věděl, do jakého limitu má nabídku do výběrového řízení předložit. Vítězná firma musela mít částku nižší, než která byla stanovena ze strany ÚMČ Brno-střed. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že kromě jeho firmy nebo dvou firem, které se do výběrového řízení přihlásily a dělaly tzv. křoví, se v zásadě mohla přihlásit kterákoliv jiná firma. Co se týče částky 10 %, jako odvodu za získání zakázky, potom sám získal informaci od P.O. o tom, že je možné se výběrového řízení účastnit, ale vítězná firma musí těchto 10 % odevzdat. Obžalovaný L.S. potvrdil, že měl takové zadání, a proto podmínku odvodu 10 % vždy splnil. Sám se domnívá, že pokud by peníze nedovedl, určitě by nebyl osloven do dalších zakázek. V zásadě do poloviny roku 2016 odevzdával peníze P.O., který si pro ně chodil k obžalovanému do kanceláře. Potom na jeho místo nastoupil P.L. a peníze tedy předával tomuto obžalovanému. Oběma však předával vždy částku 10 % z vysoutěžené částky, tj. ceny zakázky. Obžalovaný L.S. však popřel, že by vysoutěžená, tedy vítězná cena, byla navýšena o 10 %, aby mohl být úplatek poskytnut. Podle jeho názoru byl projektantský rozpočet vždy dodržen. Ve společnosti XXXXX rozpočet dělal vždy zaměstnanec firmy XXXXX, který pracoval jako rozpočtář. Rozpočet zpracoval na doporučení obžalovaného L.S. a v několika případech i pro jinou firmu. XXXXX tedy věděl, že rozpočet dělá nejen pro firmu XXXXX, ale i pro jiné firmy, které se budou výběrového řízení účastnit.

Shodně jako P.O., také obžalovaný L.S. potvrdil, že zpočátku nabídku P.O. odmítl, nakonec však na to přistoupil. Na svoji obhajobu uvedl, že byl veden především snahou získat práci pro firmu, resp. pro její zaměstnance. S obžalovaným P.O. takto spolupracoval asi do poloviny roku 2016. Byl to právě obžalovaný P.O., který mu řekl, že ho samotného v systému nahradí P.L.. Obžalovaný L.S. také obžalovaného P.L. usvědčil, když potvrdil, že ho P.L. osobně oslovil s tím, zda by chtěl dále spolupracovat s ÚMČ Brno-střed. Obžalovaný P.L. jej tedy vždy informoval, že se připravuje nějaká zakázka s tím, jestli o ni obžalovaný má zájem. Podmínky byly stejné, tedy odvod 10 %. P.L. mu řekl, že to bude fungovat stejně jako za doby, kdy se na věci podílel P.O.. Obžalovaný P.L. dával obžalovanému L.S. k dispozici potřebné informace, většinou projekt s rozpočtovou položkou nové zakázky. Co se týče odváděných finančních prostředků, obžalovaný L.S. na svoji obhajobu uvedl, že ho vlastně ani nezajímalo, komu dál P.O. nebo P.L. peníze předávají. K dotazu státního zástupce obžalovaný potvrdil, že to, co platilo za P.O., platilo i za P.L.. Sám obdržel projektovou dokumentaci nebo položkový rozpočet. Pokud by o té zakázce nic nevěděl, nemohl by projevit zájem minimálně o to, jestli ji firma v takovém cenovém limitu může realizovat. Jediný rozdíl v odvodu peněz spočíval v tom, že v době, kdy peníze předával P.O., poskytoval platbu ve dvou částech a v době, kdy byl zapojen P.L., to bylo jednorázově až po realizaci stavby.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Rozpočtář firmy XXXXX XXXXX zpracovával rozpočty pro nabídky do výběrového řízení, a to vždy na pokyn obžalovaného. Obžalovaný L.S. pak sám doznal, že dělal administrativní agendu, která s nabídkou souvisela, aby byla splněna kritéria a podmínky pro odevzdání nabídky. To se posílalo na ÚMČ Brno-střed. V závěru své výpovědi na svoji obhajobu obžalovaný L.S. uvedl, že peníze za získané zakázky, tedy tzv. faktické úplatky, poskytoval ze soukromých peněz. Nikdy nedal pokyn rozpočtáři D.Ž., aby rozpočet jakkoli navýšil. Obžalovaný dále uvedl, že chtěl především, aby jeho firma a zaměstnanci měli práci, zejména v zimním období. V některých případech získal zakázky nejen pro firmu XXXXX, v níž působil, ale i pro firmu XXXXX. Pomohl i firmě XXXXX, aby jí vrátil předchozí spolupráci. Když na samém počátku seznam firem sestavoval, nepočítal s tímto systémem poskytování úplatek. K samotnému průběhu ovlivňování veřejných zakázek obžalovaný L.S. ještě uvedl, že když bylo výběrové řízení vypsané, sám navštívil firmu, pro kterou měla být zakázka výhodná, nebo kterou měla být zakázka získána a sdělil jí, že podmínkou získání zakázky bude odvod 10 %. Pokud firma, resp. její zástupci souhlasili, firma se zúčastnila výběrového řízení s vědomím, že následně odvede 10 %. Podmínky výběrového řízení sice stanovil ÚMČ Brno-střed, ale byl to právě obžalovaný, kdo primárně rozhodl, která firma bude vůbec oslovena s šancí zaplatit úplatek a získat zakázku. Na počátku, po návštěvě firmy, mu obžalovaný P.O. totiž řekl, aby tato firma, kterou obžalovaný oslovil, si domluvila další firmy, které budou v průběhu výběrového řízení dělat jakési křoví, tedy navýší cenu zakázky, tak aby cena firmy, která měla vyhrát, byla nejnižší. Obecně toto pravidlo platilo vždycky. Obžalovaný L.S. však poukázal na to, že oslovil pouze firmu, která měla být vítěznou firmou, tato firma si domluvila dvě další firmy, které podají nabídku s podstatně vyšším cenovým rozpočtem. Nebylo však vyloučeno, aby se výběrového řízení zúčastnily další firmy, které s nimi nebyly spřízněné, ale v zásadě mohly vyhrát. Oslovená firma tedy na samém počátku neměla garantováno, že by výběrové řízení vyhraje. Rozpočet zpracovaný ÚMČ Brno-střed, který obžalovaný získal, sám poskytl jedné nebo dvěma osloveným firmám. Ve zbývajících částech své výpovědi u hlavního líčení se také obžalovaný L.S. vyjadřoval k dílčím částem skutkového děje a jeho stanovisko bude rozvedeno v příslušných pasážích odůvodnění tohoto rozsudku.

Při doplnění své výpovědi u hlavního líčení dne 11. 3. 2021 obžalovaný L.S. k dotazu státního zástupce potvrdil, že jej nejdříve obžalovaný P.O. informoval o tom, že se s ním chce setkat obžalovaný J.Š.. Při návratu ze služební cesty obžalovanému L.S. J.Š. skutečně volal a pozval ho na schůzku v jeho vinárně na ulici XXXXX. Zde se jej obžalovaný J.Š. pouze zeptal, zda jeho spolupráce s P.O. funguje, což L.S. potvrdil. U hlavního líčení obžalovaný uvedl, že tento rozhovor byl velmi komisi a on sám vzápětí odešel.

Pro úplnost lze podotknout, že u hlavního líčení dne 12. 4. 2022 obžalovaný L.S. doplnil svou výpověď k jednotlivým dílčím útokům a jeho stanovisko bude rovněž rozebráno v příslušných pasážích odůvodnění tohoto rozsudku.

20. Ve vztahu k obžalovanému L.S. a obžalované právnické osobě firmě XXXXX byly na počátku přípravného řízení provedeny rovněž odpovídající úkony policejních orgánů. **Protokolem o domovní prohlídce v rodinném domě XXXXX**(č. l. 14723) bylo prokázáno, že byly zajištěny a vydány následující předměty od obžalovaného L.S., které byly zachyceny i na pořízené **fotodokumentaci**. Jedná se především o mobilní telefon, částku 500.000 Kč, aktovku s diářem (věcné stopy V-1, V-2 a V-3). Dále byly zajištěny finanční prostředky, a to 876 USD, 600 NOK, 80 CHF, 6.445 Euro a 230.000 Kč. **Při prohlídce jiných prostor a pozemků, a to vozidla Mercedes Benz ML350, RZ: XXXXX**, žádné relevantní věcné stopy zajištěny nebyly (č. l. 14845). **Prohlídka jiných prostor a pozemků byla provedena také ve firmě XXXXX**. Zde byly zajištěny, resp. vydány především listinné důkazy a tři diáře za období let 2015-2017. Zajištěné věcné stopy, tj. elektronické nosiče dat byly podrobeny **znaleckému zkoumání** (č. l. 18277). Bylo prokázáno to, že obžalovaný L.S. byl v kontaktu se spoluobžalovanými P.L., P.O. a P.K. a také zde měl uloženo telefonní číslo na další osoby, které figurují v tomto řízení, a které se pohybují v oblasti stavebního podnikání. Žádné relevantní skutečnosti z mobilního telefonu

iPhone, vydaného obžalovaným při domovní prohlídce, které by samy o sobě prokazovaly relevantní skutečnosti však zjištěny nebyly.

21. **Obžalovaný P.K.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 a v zásadě vypovídal shodně jako v obou částech své výpovědi v přípravném řízení, a to dne 8. 3. 2019, resp. 12. 3. 2019 (č. l. 307, 318 a násl.). U hlavního líčení se obžalovaný P.K. k trestné činnosti v plném rozsahu doznal, usvědčil ostatní obžalované, kteří na části skutkového děje, popsaného pod **bodem II. obžaloby**, participovali a především popsal celý systém vybírání úplatků v této části trestné činnosti. Na úvod své výpovědi obžalovaný vysvětlil, že od ledna 2012 pracoval jako řadový technik na SNMČ. Když se na přelomu let 2014/2015 uvolnilo místo technického náměstka, oslovil ho jeho dlouholetý známý R. D. a sjednal si s obžalovaným schůzku. Zde mu představil P.O., jako osobu, která má vazby na současné vedení ÚMČ Brno-střed. P.O. obžalovanému sdělil, že by byl rád, kdyby nastoupil na místo technického náměstka, ale tím by se mohl stát za určitých podmínek, které mu vysvětlil. V podstatě šlo o to, že bude třeba vybírat firmy ze seznamu, který P.O. obžalovanému ukázal. Šlo o firmy, které by měly do budoucna pro SNMČ pracovat, ale za podmínky, že budou z objemu fakturovaných částek odvádět nějakou část finančních prostředků. Obžalovaný současně uvedl, že mu P.O. potvrdil, že sám sice na ÚMČ Brno-střed nepracuje, ale má vazby na vedení. Obžalovaný P.K. si chtěl, podle svého tvrzení, všechno promyslet, dohodl se s nimi na schůzce druhý den. Ještě ten den mu volalo neznámé číslo, avšak volající se představil jako J.Š., místostarosta, a současně mu potvrdil, že všechno, co odpoledne probíral s P.O. a J.D., je pravda. Obžalovaný P.K. dále uvedl, že sám zpětně toto telefonní číslo ještě prověřil a skutečně se ujistil v tom, že volající byl místostarosta, obžalovaný J.Š.. Následující den na schůzce s R.D. a P.O. jejich nabídku přijal. Od února 2015 nastoupil na pozici technického náměstka. Následně mu obžalovaný P.O. předložil seznam firem s pokynem, aby jej předal obžalovaný svým podřízeným technikům a oni tyto firmy oslovovali a vybírali s nabídkou na provedení prací. Obžalovaný P.K. výslovně uvedl, že mu obžalovaný P.O., ještě před jeho zvolením na pozici technického náměstka, řekl, že pokud by toto místo nepřijal, hrozí mu vyřazení i z pozice řadového technika. Úkolem obžalovaného P.K. tedy bylo nabízet stávajícím firmám, které již se SNMČ spolupracovaly, že mohou v práci pokračovat, ale za předpokladu, že budou odvádět 15 % z fakturovaných částek. Obžalovaný výslovně popsal mechanismus spolupráce především s obžalovaným P.O. a v návaznosti na to s obžalovaným J.Š., když uvedl, že dohoda byla v zásadě taková, že z nového seznamu on sám bude oslovovat vybrané firmy, na schůzkách bude zástupce prověřovat, jestli skutečně firmy mají nějakou historii a jsou schopné odvádět kvalitní práci. To probíhalo po celý rok 2015. Některé firmy nabídku na odvod úplatku ve výši 15 % přijaly, některé byly vyřazeny, neboť zřejmě očekávaly zakázky v podstatně větším objemu. Na nabídku přistoupili také zástupci některých stávajících firem. Fakticky vybírání a předávání úplatků probíhalo podle dohody s P.O. tak, že na začátku měsíce, když byly všechny faktury zapsány, obžalovaný z počítače vytiskl sjetinu faktur, kterou předal P.O.. Na společné schůzce P.O. vypočítal částku, kterou má obžalovaný P.K. vybrat a kterou mu má předat. V průběhu 14 dní, tedy na následující schůzce, obžalovaný P.O. tuto částku předal. Peníze předával v hotovosti v obálce, zpravidla v kavárně v centru Brna, a to až do poloviny roku 2016. V té době jej telefonicky kontaktoval obžalovaný J.Š.. Na schůzce, kterou si sjednal s obžalovaným na následující den ráno ve své Galerii na ulici XXXXX, mu sdělil, že peníze již nebude předávat P.O., ale přímo obžalovanému J.Š., a to tím způsobem, že je bude předávat obsluhujícímu personálu v garáži označené jako XXXXX na ulici XXXXX. Obžalovaný P.K. tedy výslovně usvědčil obžalovaného J.Š., když dokonce potvrdil, že mu obžalovaný na papírek napsal jméno obsluhy, která bude finanční prostředky od obžalovaného přebírat. Šlo o muže, který se jmenoval V.V.. J.Š. dal obžalovanému současně pokyn, aby postupně vyměnil firmy P.O. za svoje vlastní firmy, ale aby ještě P.O. poskytl za určité období část úplatků. Obžalovaný P.K. potvrdil, že postupně firmy vyměňoval, avšak nikoliv v plném rozsahu, neboť byl zatčen. Po této schůzce u J.Š. ovšem sám volal P.O., kde mu poskytl informace získané od J.Š. a sdělil mu, že jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nadřízeným je J.Š., a proto ho bude poslouchat. V závěru své spontánní výpovědi u hlavního líčení obžalovaný P.K. uvedl, že v následujícím období, tedy od roku 2016 až do svého zatčení v březnu 2019, vždy v první půlce měsíce nosil balíček s vybranými úplatky do XXXXX. Zde to předával panu V., který potvrdil, že ve vinárně skutečně balíček pro J.Š. může nechat.

K dotazu soudu obžalovaný vysvětlil, že P.O. mu při prvním setkání sdělil, že když přijme pozici technického náměstka a dostane do systému zakázek firmy ze seznamu, který mu P.O. předá, pak od nich bude vybírat obžalovaný P.K. úplatky ve výši 15 %. Za tuto činnost obžalovaný přebíral od P.O. v první části své činnosti částku 10-15 tis. Kč. Po nějaké době se dohodli, že obžalovanému z vybraných 15 % zůstanou 2 %. Zbýlých 13 % předával P.O.. Komu P.O. tyto peníze fyzicky předával, obžalovaný neví, neboť u toho osobně nikdy nebyl přítomen. Obžalovaný však uvedl, že mu bylo naznačeno, že určitá skupina lidí okolo J.Š. se o tyto peníze dělí. Obžalovaný opakovaně potvrdil, že již na první schůzce mu P.O. řekl, že pokud podmínky nepřijme, na svém pracovním místě nezůstane, neboť on potřebuje někoho, kdo by tímto způsobem obstaral tým techniků. Obžalovaný P.K. tedy neměl být nejen na pozici technického náměstka, ale neměl na SNMČ zůstat ani jako řadový technik. Když na druhé schůzce nabídku a její podmínky přijal, byl u toho opětovně přítomen jejich společný známý R.D.. Již po první schůzce mu volal obžalovaný J.Š., který mu řekl, že s člověkem, se kterým obžalovaný P.K. jednal, má pokračovat ve spolupráci, neboť všechny informace, které mu tento člověk sdělil, jsou pravdivé. Výše provizí neboli úplateků byla stanovena P.O. na částku 15 %. Faktury však nebyly každý měsíc stejné. Obžalovaný sám velmi obtížně dokáže s odstupem času určit, jaké finanční částky vybíral. Řádově se měsíčně vybrané finance pohybovaly v rozsahu desítek až stovek tisíc Kč. Vybrané firmy věděly předem, že budou muset tento úplatek ve výši 15 % odvádět. Podle odhadu obžalovaného asi dvě nebo tři firmy takovou činnost odmítly. Obžalovaný P.K. ke svému finančnímu podílu na vybraných úplatcích upřesnil, že zpočátku v období asi tří až čtyř měsíců dostával od P.O. částku 10-15 tis. Kč měsíčně. Později se dohodli tak, že obžalovaný od firem úplatky ve výši 15 % vybral, ale 2 % si nechal pro sebe a 13 % odevzdal P.O., který mu sdělil, že je to určeno pro nějakou skupinu lidí. Jednou mu dokonce potvrdil, že něco dostává i J.Š., ale další osoby nejmenoval.

Na schůzce obžalovaného P.K. s J.Š., který tuto schůzku vyvolal a informoval jej o tom, že P.O. skončil, mu J.Š. současně sdělil, že sám chce 10 % z vybraných částek a 5 % si obžalovaný P.K. může ponechat. P.O. v tomto řetězci nebo systému skončil někdy na přelomu léta a podzimu 2016. Obžalovaný také upřesnil, že obžalovaný J.Š. si z titulu své pozice mohl velmi snadno ověřit skutečnou fakturaci a zjistit, jaké částky byly jednotlivými firmami fakturovány a jaké částky má obžalovaný P.K. jako úplatky vybrat. Obžalovaný tedy fakticky neměl šanci nějaký výběr úplateků utajit.

Tyto zakázky, zadávané ze strany SNMČ, se pohybovaly v řádu tisíců, maximálně desetitisíců. Pokud šlo o zakázky v rozsahu 50-100 tis. Kč, probíhalo výběrové řízení ze tří firem. P.O. obžalovanému řekl, že si to má sám zařídit, která firma vyhraje a úplatek zaplatí. V zásadě každý živnostník nebo firma, která tuto zakázku získala, dodala i dvě konkurenční nabídky. V závěru své výpovědi obžalovaný P.K. uvedl, že po celou dobu se svou participací na výběru úplateků nebyl vnitřně srozuměn. Od začátku roku 2019 si hledal nové zaměstnání a bezprostředně po svém zadržení odevzdal policii částku cca 3,5 mil. Kč. Peníze, které dostal jako podíl z vybraných úplateků, na nic nepoužil a schovával je v kanceláři.

V další části své výpovědi u hlavního líčení se obžalovaný P.K. vyjadřoval k jednotlivým dílčím zakázkám, uvedeným v bodě II. skutkového děje obžaloby, což bude rozvedeno v příslušné pasáži odůvodnění tohoto rozsudku.

K dotazu obhájce obžalovaného J.Š., obžalovaný vysvětlil zdánlivý rozpor mezi svou výpovědí v přípravném řízení a u hlavního líčení, který se týkal údajného navýšení ceny zakázky o zmíněných 15 %, odváděných jako úplatek. Obžalovaný u hlavního líčení (str 30-31) uvedl, že částečně firmy asi cenu zakázek zvedly, ale jestli to bylo o 15 %, sám vědět nemůže. V letech

2015-2019 byl ve vinárně XXXXX pouze v souvislosti s odevzdáváním balíčků (finančních prostředků) pro J.Š., vybraných jako úplatky.

K dotazu obhájce obžalovaného J.H., obžalovaný uvedl, že si žádný deníček nebo osobní poznámky ohledně přebírání úplatků nevedl a pokud měl nějaké poznámky, vždy je po měsíci zlikvidoval. Práce od konkrétních firem se pořád opakovaly, ale lze připustit, že byla fakturovaná vyšší částka. Sám obžalovaný si není jistý, zda to bylo inflací nebo potřebou odvádět úplatek ve výši 15 %.

22. S postavením obžalovaného P.K. na ÚMČ Brno-střed souvisí další **listinné důkazy**. Dne 28. 11. 2014 se obžalovaný P.K. přihlásil do výběrového řízení na pozici technického náměstka na SNMČ Brno-střed, k čemuž připojil životopis, rejstřík trestů a další potřebné dokumenty (č. l. 8103 a násl.). Dne 10. 2. 2015 byl obžalovaný P.K. s účinností od téhož dne pověřen výkonem funkce technického náměstka příspěvkové organizace SNMČ Brno-střed, a to rozhodnutím ředitelky M.P.(č. l. 8102). **Dohodou o ukončení pracovního poměru** ze dne 13. 3. 2019 (č. l. 8097) bylo prokázáno, že obžalovaný P.K. tento pracovní poměr ukončil dnem 31. 3. 2019.
23. **Obžalovaný P.L.** v přípravném 8. 3. 2019 (č. l. 274) trestnou činnost spočívající v přijímání nebo předávání úplatků v plném rozsahu popřel. V průběhu své výpovědi popsal svoje kontakty s jednotlivými obžalovanými z hlediska svého pracovního zařazení a vyjádřil se také k jednotlivým dílčím zakázkám. Při následující výpovědi 9. 12. 2019 obžalovaný využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 417). U hlavního líčení dne 23. 9. 2020 v rámci své spontánní výpovědi vysvětlil, že se na pozici vedoucího investičního odboru a správy bytových domů ÚMČ Brno-střed se dostal vlastně náhodou. Na jaře roku 2015, kdy působil na ÚMČ Brno-Žabovřesky zjistil, že se tato pozice uvolňuje a dokonce se na ni nepožaduje vysokoškolské vzdělání. Obžalovaný sám na ÚMČ Brno-Žabovřesky měl v obdobné pozici 15 let praxe. Vzhledem k tomu, že měl čtyři roky do důchodu byl motivován platovým rozdílem mezi řadovým technikem, kterého vykonával a pozicí vedoucího investičního odboru. V průběhu tohoto konkurzu se poprvé setkal s obžalovaným J.Š.. V komisi kromě něj byli ještě tajemník P. Š. a P. P., který byl ve funkci zastupujícího vedoucího odboru investic. Obžalovaný P.L. na pozici vedoucího investičního odboru na MČ Brno-střed nastoupil v červnu 2015. V té době už některé podlimitní zakázky byly rozpracované a z těch, které jsou předmětem obžaloby, to byla např. zakázka XXXXX (pozn. soudu I./17), rekonstrukce objektu XXXXX (pozn. soudu I./18). V další části své výpovědi obžalovaný obsáhle vysvětlil systém výběru firem, které se uchází o tzv. podlimitní nebo nadlimitní zakázky, pozici a úkoly administrátora, průběh výběrového řízení apod. Obžalovaný upozornil, že největší podíl práce jejich odboru tvořily zakázky malého rozsahu, tedy ty, které svou hodnotou nepřesáhnou částku 6.000.000 Kč bez DPH. Vždy oslovili určitý počet firem. Podle směrnice musí být vybrány firmy, které budou osloveny a které tuto zakázku mohou realizovat. Když sám na odbor investic nastoupil, měli zaměstnanci dlouhý seznam firem, které v minulých volebních obdobích pro radnici zakázky dělaly. Sám tento seznam označoval jako tzv. „blacklist odboru“, který však neměl nic společného s tím seznamem, o kterém hovořili obžalovaní L.S. nebo P.O.. Vzhledem ke své předchozí praxi na odboru investic ÚMČ Brno-Žabovřesky měl obžalovaný dostatečné informace, a proto někdy přímo sám firmy doporučil, ale někdy dělali tzv. průzkum trhu. Na každou i sebemenší zakázku byla vypracována projektová dokumentace a vždy byly úplně jasné nastavené podmínky zakázky. Pro odbor investic a správy bytových domů byl zpracován kontrolní rozpočet. Zakázka se vždy soutěžila na základě projektové dokumentace a nějaké směrné ceny. Často však nastala situace, že některé projekty, zejména ty podlimitní, se soutěžily za rok nebo rok a půl poté, co byl zpracován kontrolní rozpočet a nastavené ceny byly tedy skoro nereálné. Výběrové řízení u zakázek malého rozsahu končilo podáním nabídky na konkrétní zakázku. Po podání nabídek, tedy po uplynutí lhůty, docházelo k tzv. otvírání obálek, k čemuž byla radou opět zřízena komise. V komisi zasedal obžalovaný společně s J.Š. a administrativním pracovníkem odboru. Obálky s obžalovaným otvíral tajemník, který byl v některých případech určený jako náhradník za J.Š.. Obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

upozornil na to, že se soutěžilo pouze na nejnižší cenovou nabídku. O otvírání obálek byl sepsán protokol administrativní pracovníci, která měla zakázku ve své kompetenci. Obžalovaný také upozornil, že nejdříve probíhal tzv. průzkum trhu, který fungoval u všech těchto zakázek malého rozsahu. Vybrali tři firmy, které oslovili, nebo určitý počet firem, vždy ale postupovali podle směrnice (str. 6-7 protokolu o hlavním líčení).

Obžalovaný J.Š. byl nadřízeným obžalovaného P.L., neboť řídil celý odbor. Jejich vztah byl ryze pracovní a po celou dobu si vykali. Obžalovaného S.T. P.L., podle svého tvrzení, nezná, stejně jako obžalovaného P.O., kterého poprvé spatřil, když jeli eskortou před nástupem do vazby. P.L. připustil, že o něm L.S. sice mohl vědět, ale za 15 let, co obžalovaný sám působil na ÚMČ Brno-Žabovřesky si nevybavuje, že by firma XXXXX, resp. L.S. zde získali nějakou zakázku. Obžalovaný sám se však stýkal s podnikateli ve stavebnictví a z několika stran se dozvěděl, že zakázky na ÚMČ Brno-střed řídí vlastně L.S.. To vedlo obžalovaného k tomu, že si sehnal jeho telefonní číslo a sjednal si s ním schůzku v centru Brna. Zde L.S. upozornil, že sám by se nechtěl dostat do nějakých problémů a požádal jej, pokud dělá nějakou činnost, o které se mluví, aby toho zanechal. Postupem času se však obžalovaný s L.S. sblížil a zjistil, že oba bydlí v sousedících městských částech. Obžalovaný využíval často odborných rad nebo názorů L.S.. Od roku 2015 byl dvakrát L.S. pozván na lyžařský zájezd v Rakousku, kde byli převážně zaměstnanci firmy XXXXX a pak další lidé, které P.L., podle svého tvrzení, neznal. Z těchto lyžařských zájezdů zná obžalovaný také L.K., jako jednatele firmy XXXXX. Tuto firmu, stejně jako firmu XXXXX, zná až díky svému působení na ÚMČ Brno-střed, a to stejně jako obžalovaného P.K., o němž pouze věděl, že působí na SNMČ. Jejich setkání bylo vždy ryze pracovní. Obžalovaného P.K. P.L. uviděl poprvé až u soudu, stejně jako obžalovaného J.H.. S obžalovanými M.U. a I.T. se zná díky zakázkám, které realizovaly jejich firmy pro ÚMČ Brno-střed, a to XXXXX v případě M.U. nebo XXXXX a XXXXX v případě I.T. pro ÚMČ Brno-střed.

Následně se obžalovaný P.L. vyjádřil k jednotlivým dílčím částem skutkového děje, které jsou uvedeny v **bodě I.**, na nichž se měl, podle skutkových tvrzení obžaloby, podílet. Po předestření části jeho výpovědi z přípravného řízení (z 8. 3. 2019 č. l. 274 a násl. – bodu 20. obžaloby, tj. č. l. 278) obžalovaný P.L. u hlavního líčení uvedl, že jeho tehdejší doznání o převzetí úplatku ve výši 70.000 Kč od U. je pravdivé. Vyjádření, které v té době udělal, ho mělo jakýmsi způsobem chránit, protože věděl, že obžalovanému U. chce peníze vrátit. Obžalovaný P.L. tedy vysvětlil, že se s U. setkal pravděpodobně dvakrát, jednou po podpisu smlouvy a podruhé, když obžalovaný už věděl, že zakázka byla realizovaná, a proto převzal od U. částku 70.000 Kč. U podpisu vlastní smlouvy však P.L. nebyl.

24. **Při domovní prohlídce v rodinném domě v Brně na ulici XXXXX** (č. l. 13392 a násl.) vydal obžalovaný P.L. mobilní telefon i tablet značky Apple, počítač a dále rozsáhlé finanční prostředky, a to ve výši 204.000 Kč, 148.000 Kč, tedy celkem 352.000 Kč, 1.005 Euro, 950 CHF a 60 GB. O této domovní prohlídce i **prohlídce vozidla Peugeot 3008** byla pořízena potřebná **fotodokumentace** (č. l. 13405 a násl.). Zajištění bankovky v hodnotě 148.000 Kč a 204.000 Kč (věcné stopy V-5) byly podrobeny **znaleckému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie** (č. l. 18610), když bylo zjištěno, že na několika bankovkách byly zviditelněny daktyloskopické stopy, které byly vyhodnoceny jako upotřebitelné. Dále však k bližší identifikaci těchto stop nedošlo. Elektronické nosiče vydané při domovní prohlídce byly podrobeny rovněž **znaleckému zkoumání** (č. l. 18393) a výsledkem bylo provedení záloh jednotlivých dat a jejich zkoumání, které však bližší důkazně významné informace neposkytly. **Protokolem o prohlídce jiných prostor a pozemků**, která byla provedena na **ÚMČ Brno-střed**, zejména pak v kanceláři obžalovaného P.L. (č. l. 5972, resp. 5978 a násl.), bylo prokázáno, že zde byly zajištěny některé listinné důkazy, a to v kanceláři obžalovaného. Jde o podklady k veřejným zakázkám např. s označením XXXXX (I./17). V kanceláři obžalovaného byly zajištěny dokumenty k veřejné zakázce s označením Výběr provozovatele tepelných zdrojů pro ÚMČ Brno-střed, nebo krycí list

nabídky firmy XXXXX apod. Souhrnně však lze konstatovat, že žádné zásadní listinné důkazy, které by samy o osobě prokazovaly rozhodující skutkové okolnosti, zajištěny nebyly.

Specifické postavení obžalovaného P.L. v rámci tohoto trestního řízení, a to jako úřední osoby, rovněž prokazují příslušné **listinné důkazy**. Dne 2. 2. 2015 se obžalovaný přihlásil do výběrového řízení na pozici vedoucího odboru OISBD a připojil k tomu potřebné průvodní dokumenty, a to osobní dotazník včetně doplňku, rejstřík trestů, čestné prohlášení, životopis a vysvědčení o maturitní zkoušce (č. l. 8142-8152). Vlastní **příhláška** k výběrovému řízení byla aktualizována 14. 4. 2015 (č. l. 8153) a byla doplněna dalšími průvodními doklady (č. l. 8152-8163). Rozhodující je **jmenovací rozhodnutí**, kdy tajemník ÚMČ Brno-střed jmenoval obžalovaného P.L. s účinností od 1. 6. 2015 do funkce vedoucího odboru investičního a správy bytových domů a současně byla s obžalovaným uzavřena **Dohoda o sjednaných podmínkách pracovního poměru** (č. l. 8164-8165). **Dohodou o ukončení pracovního poměru** ze dne 20. 6. 2019 (č. l. 8186) bylo prokázáno, že P.L. ukončil tento pracovní poměr dohodou ke dni 30. 6. 2019.

25. **Obžalovaný P.K.** byl vyslechnutý v přípravném řízení 8. 3. 2019 (č. l. 324). Spáchání trestné činnosti popřel a vyjádřil se pouze ke svému vztahu k ostatním obžalovaným. U hlavního líčení dne 23. 9. 2020 obžalovaný uvedl, opětovně, že s obžalobou a jejím obsahem nesouhlasí. Rozhodně nebyl nikdy členem žádné organizované zločinecké skupiny, která páchala trestnou činností, při níž by došlo k ovlivňování veřejných zakázek v Brně. Na svoji obhajobu uvedl, že vystudoval Vysokou školu zemědělskou a také v tomto oboru podniká, neboť se zabývá nákupem a prodejem zemědělských komodit. Vedle toho obchoduje s ojetými vozy. Hlavním zdrojem jeho příjmů je obchod s vínem. Nechápe proto, jak mohl být zařazen mezi ostatní obžalované, které nezná. Obžalovaný sám se svým otcem vybudoval úspěšné vinařství, které později prodali. Asi před 10-15 lety k nim do vinařství jezdil J.Š., s nímž se ovšem aktuálně nijak nestýká. Obžalovaného S.T. zná cca 20 let. Zpočátku s ním probíral obchody ohledně automobilů, nákupu zemědělských pozemků, ale v zásadě šlo pouze o tzv. tlachání u piva. Obžalovaný P.K. rozhodně popřel tvrzení obžalovaného S.T. o tom, že by mu někdy organizovaně předával nějaké peníze od jiné osoby. Obžalovaného P.O. potkal asi dvakrát v přítomnosti obžalovaného S.T., ale nijak se s ním neznal, ani s ním nepodnikal. Obžalovaného I.T. zná asi 20 let, neboť jeho firmy nakupují od firem obžalovaného víno na vánoce a příležitostně se potkali i v zahraničí. Jsou ovšem pouze známí, kteří o sobě ví, nikoliv přátelé. Obžalovaný P.K. zcela popřel, že by někdy od I.T. dostal nějaké peníze, nebo s ním probíral nějaké zakázky, které se týkaly ÚMČ Brno-střed. Ostatní obžalované, tedy zejména L.S., P.K., J.H., P.L., M.U. rozhodně nezná a nikdy předtím je neviděl.
26. **Obžalovaný I.T.** byl vyslechnut v přípravném řízení 8. 3. 2019 (č. l. 330) a jakýkoliv podíl na trestné činnosti popsané pod bodem **III. obžaloby** popřel. Uvedl, že o jednotlivých zakázkách, zde popsaných, mu vůbec není nic známo. Z obžalovaných zná maximálně P.K., neboť jeho vinařství dodává firmě obžalovaného víno. Není pravda, že by spolu vykonávali nějaké podnikatelské aktivity. S obžalovaným J.Š. se setkal několikrát při řešení stížností na činnost otcových firem XXXXXa XXXXX. Stejně jako obžalovaný, také J.Š., vlastní galerii, ale žádný obchodní průnik skrz tyto galerie nemají. U obžalovaného v galerii pracuje dcera J.Š.. U hlavního líčení byl I.T. vyslechnut dne 7. 10. 2020 a opět jakýkoliv podíl na trestné činnosti, která je mu kladena v bodě III. obžaloby za vinu, popřel. V úvodu své spontánní výpovědi se vyjádřil k historii podnikatelské činnosti firem XXXXX, XXXXX, event. XXXXX, v nichž sám působí společně se svým otcem. Následně obžalovaný uvedl, že asi na podzim roku 2015, na schůzce s K.v restauraci Plzeňský dvůr, potkal svého známého, resp. zákazníka M.K. a při té příležitosti se zde seznámil také s obžalovaným S.T.. Následně tento spoluobžalovaný zřejmě zjistil, čím se sám I.T. zabývá a, podle tvrzení obžalovaného I.T., po něm začal požadovat postupně finanční prostředky z titulu tzv. ochrany, bezpečnosti, což lze označit jako výpalné. Poté začaly I.T. chodit různé SMS zprávy, příp. měl za stěračem auta lísteček se slovy „ZAPLAT““. To všechno jej vedlo

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

k tomu, že přibližně v polovině června roku 2016 nejdříve na několik měsíců opustil s rodinou republiku a po návratu se odstěhovali na Šumavu, kde měli rekreační objekt. Cca dva roky se v Brně vůbec nevyskytoval.

Následně obžalovaný I.T. zcela popřel, že by se jakkoli podílel na poskytování úplatků v rámci trestné činnosti popsané pod **bodem II.** obžaloby, tedy že snad vybíral úplatky od firem svého otce a někomu provize ve výši 15 % z ceny veřejných zakázek předával. Firmy, ve kterých spolu se svým otcem figuroval, měly smlouvy od roku 2013. Obžalovaný sám nevidí žádný důvod, proč by někomu měli dávat 15 % provize nebo úplatku z něčeho, co neovlivňoval, ani ovlivňovat nemohl. Obžalovaný tedy zcela popřel, že by někomu nějaké finanční prostředky předal, vydal nebo byl v nějaké organizované skupině s obžalovanými S.T., nebo P.O., kterého navíc ani nezná. Kromě toho takové aktivity z jeho strany by neměly ani ekonomický smysl.

K bodu III. obžaloby, tj. ovlivňování zakázek na úrovni městských společností I.T. uvedl, že firma XXXXX není standardní odběratelem jejich společností. Jejich firma XXXXX, jako zhotovitel velkého potrubí horkovodního v kolektoru byla možná jediným dodavatelem společnosti XXXXX v oblasti připojení jejich strojů a zařízení na tento horkovod. Obžalovaný sám nikoho ze společnosti XXXXX nezná. Nikdy tuto společnost nekontaktoval a nedokáže proto pochopit, jak se to mohlo objevit ve spojitosti s jeho jménem. Společnosti XXXXX a XXXXX jsou velmi významnými zákazníky jejich firem, a to prakticky od doby, kdy společnost XXXXX před 27 lety vznikla. Obchodní vztahy fungují regulérně po desítky let. Obžalovaný si neumí představit, jak by jej mohli obžalovaní J.Š., S.T. nebo P.O. ovlivňovat, nebo jak by mohli ovlivnit činnost firem XXXXX nebo XXXXX, když tam nebyli v žádných správních orgánech, nevěděli nic a nemají na činnost těchto firem absolutně žádný vliv. Tyto firmy mají představenstvo, dozorčí radu, působí v nich valné hromady. Ani jeden z těchto obžalovaných v žádném z těchto orgánů některé společnosti nefiguruje. Naopak firmy, ve kterých figuruje obžalovaný, byly vždy součástí výběrových řízení, která v letech 2015, 2016 apod. proběhla. Dodávky nebo subdodávky do těchto firem jsou vysoce kvalifikované, pracují na tom odborníci. Je vyloučené, aby se takových zakázek účastnil někdo tzv. z ulice. Obžalovaný I.T. zcela odmítl účast na nějaké organizované skupině, řetězci firem apod. Vysvětlil, že nechápe, proč by mu měl někdo platit za něco, co sám nemůže zařídit, nebo proč on sám by měl nosit peníze K., ten je předával S.T., ten P.O. a ten následně J.Š.. Navíc k obžalovanému J.Š. by sám obžalovaný I.T. mohl mít přímou cestu, protože bývalá manželka J.Š. a přítelkyně obžalovaného I.T., matka jejich dvou společných dětí, se stýkají a dá se říct, že jsou kamarádky. Kromě toho dcera obžalovaného J.Š. pracuje v galerii, kterou obžalovaný I.T. sám provozuje. S.T. považuje obžalovaný za nebezpečnou osobu, když u něj viděl i zbraň a slyšel nabídku z jeho strany o tom, že poskytne obžalovanému jakousi ochranu. S tím se obžalovanému připomínal zřejmě S.T. lístečkem za stěračem vozidla, SMS zprávami apod. Když o tom obžalovaný informoval zaměstnance jejich firem J., bývalého policistu, ten mu vysvětlil, že S.T. je osoba, která se pohybuje na druhé straně zákona, má blízko k násilné i majetkové trestné činnosti a doporučil I.T., aby jakékoliv kontakty s ním přerušil. V závěru své spontánní výpovědi obžalovaný I.T. znovu uvedl, že nezná L.S., P.O. a v zásadě ani P.K., kterého poprvé viděl až v autě, které je společně převáželo k výsledku do Holešova. S obžalovaným P.L. mají vztahy maximálně profesní, i když vzájemně nepatří k oblíbencům jeden druhého. Stejně tak nezná obžalované M.U., L.K., ani J.H., nebo společnost XXXXX. Ke společnosti XXXXX pouze ví, že v minulosti cca před 10-15 lety byla zřejmě dodavatelem pro společnost XXXXX, když vykonávala nějaké stavební práce. Jediný, koho z obžalovaných snad zná, je P.K., neboť jeho otec byl velký propojovatel lidí. Volný čas spolu sice netrávili, ale mají vztah obchodní, který se týká vína. Otec obžalovaného P.K. byl totiž významnou osobou v oblasti vinařství a měl i velmi dobré sociální kontakty. K dotazu soudu obžalovaný upřesnil, že společnosti XXXXX nebo XXXXX měly s XXXXX nebo XXXXX, tedy Městem Brno, uzavřeny smlouvy, které byly označeny jako Smlouvy o dílo. Šlo o smlouvy v řádu 10 milionů korun. Kromě toho měly tzv. havarijní smlouvy, což byly menší roční objemy.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

V zásadě šlo také o Smlouvy o dílo, které lze chápat jako smlouvy týkající se permanentního dozoru, resp. připravenosti odstraňovat konkrétní havárie.

K dotazu obhájce obžalovaného S.T. I.T. uvedl, že ve společnosti XXXXX skutečně nebyl nikdy jednatelem, ale byl pouze prokuristou, jak uváděl v přípravném řízení, a to do roku 2016. Ve společnosti XXXXX byl jednatelem, ale i zde skončil v roce 2016. Sám sice mluvil o soudním zákazu takové činnosti, ale fakticky mu trest zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu funkce, nebyl uložen. V roce 2016 totiž neměl rozsudek doručen. Obžalovaný opětovně uvedl, že sám neví nic o tom, že by městské společnosti (pozn. soudu např. XXXXX, XXXXX, XXXXX) poskytovaly nějaké úplatky nebo naopak k nim nějaké peníze tohoto typu proudily. K dotazu svého obhájce obžalovaný znovu opakoval, že sám žádné úplatky neposkytl a neměl možnost jakkoliv s těmito veřejnými zakázkami manipulovat, tedy něco ovlivnit. Od obžalovaného J.Š. nikdy nezaznamenal ani náznak něčeho takového, co popisuje S.T.. Obžalovaný S.T. totiž I.T. nikdy žádné informace neposkytoval. Podle názoru obžalovaného, podle aktuální právní úpravy, ani zadavatel do veřejné zakázky nemůže vstupovat. Firmy, ve kterých obžalovaný sám figuroval, nebyly ani jednou s podobnými nabídkami osloveny, natož aby byly vítězové takovýchto tendrů. S nástupem systému EZAK, tj. elektronického zveřejňování zakázek v zásadě mohl ÚMČ Brno-střed vyzvat koho chtěl. Do okamžiku otevření obálek s nabídkami nikdo nebyl vlastně schopen říct, kdo nabídku podal nebo nepodal.

27. Také ve vztahu k obžalovanému I.T. a firmám, na jejichž činnosti se podílel, byly na počátku přípravného řízení provedeny odpovídající úkony policejních orgánů. **Protokolem o domovní prohlídce v rodinném domě na adrese XXXXX** (č. l. 14029 a násl.) bylo prokázáno, že obžalovaný vydal finanční prostředky v souhrnné výši 866.000 Kč a 31.450 Euro a také dva mobilní telefony a tablet. Při prohlídce byla pořízena **fotodokumentace**, která její průběh zachycovala (č. l. 14036-14142). **Prohlídky jiných prostor a pozemků, a to vozidla LEXUS LS 600h** (č. l. 14158) a **fotodokumentace** (č. l. 14165), **vozidla LEXUS LX 570 combi** (č. l. 14223) a **fotodokumentace** (č. l. 14228) nevedly k zajištění žádných relevantních důkazů. **Protokolem o provedení domovní prohlídky, a to rodinného domu v obci XXXXX** (č. l. 14637) bylo prokázáno, že byl zajištěn jednak trezor a především finanční prostředky ve výši 110.000 Kč, 5.053,50 Euro a 28,50 Kun. Při prohlídce byla pořízena rovněž **fotodokumentace** (č. l. 14647). Další operativní úkony byly provedeny ve firmách, na jejichž činnosti obžalovaný I.T. participoval, což je zcela zřejmé z jednotlivých **Protokolů o prohlídkách jiných prostor a pozemků**. Ve firmě XXXXX nebyly žádné relevantní důkazy zajištěny a pořízena byla pouze **fotodokumentace** (č. l. 14440, 14445). Ve společných prostorách firem XXXXX a XXXXX byly vydány **listinné důkazy**, které souvisely s činností těchto firem, které však relevantní důkazní význam rovněž neměly. Obdobně tomu bylo i v prostorách těchto firem na adrese XXXXX (č. l. 14597, resp. 14608). Při **prohlídce jiných prostor a pozemků**, a to ve firmě XXXXX na adrese XXXXX (č. l. 14499) byly vydány jednak listinné důkazy obsažené ve velkém šanonu, dále zálohy účetnictví, když nalezené finanční prostředky ve výši 230.200 Kč byly ponechány na místě. V prostorách této firmy na adrese XXXXX (č. l. 14543) byl vydán 1 počítač, 3 notebooky, firemní doklady a 7 ks různých softwarů s databází firemních informací. Současně byla pořízena i **fotodokumentace** (č. l. 14550). Na stejné adrese byla provedena prohlídka také v prostorách, které užívá firma XXXXX a zde byly zajištěny 2 notebooky, 4 šanony s dokumenty a 1 obálka (č. l. 14576). Souhrnně však lze konstatovat, že žádné z těchto předmětů, a to ani elektronické nosiče po zpřístupnění jejich dat nepřinesly relevantní důkazní poznatky, které by skýtaly nalézacímu soudu byť dílčí podklad pro závěry o trestní odpovědnosti obžalovaného I.T. v intencích podané obžaloby.
28. **Obžalovaný M.U.** se k věci vyjádřil v přípravném řízení 8. 3. 2019 a 7. 2. 2020 (zejména č. l. 337 a násl.). U hlavního líčení byl obžalovaný vyslechnut dne 23. 9. 2020 a na úvod potvrdil, že z obžalovaných zná pouze L.S., když sám v rámci zaměstnaneckého poměru ve firmě XXXXX realizoval pro jeho firmu nějaké subdodávky ve specializaci voda, kanalizace, topení, ale to bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

asi před 10-15 lety. Kromě L.S. zná ještě obžalovaného P.L., a to opět z titulu své zaměstnanecké pozice ve firmě XXXXX, neboť realizovali pro ÚMČ Brno-Žabovřesky nějaké stavební zakázky. V té době zde P.L. působil. Obžalovaný sám byl přibližně v roce 2016 kontaktován někým z ÚMČ Brno-střed, možná dokonce P.L., jestli má zájem provádět stavební zakázky pro tuto městskou část. S tím obžalovaný, podle svého tvrzení, souhlasil, ale až do počátku roku 2018 se prakticky nic nedělo. V této době jej kontaktoval přímo obžalovaný P.L. s tím, že je na seznamu firem, které mají zájem spolupracovat s ÚMČ Brno-střed a stavební zakázky realizovat. P.L. mu poskytl informaci o tom, že v roce 2018 budou vyhlášeny nějaké veřejné zakázky, které by se jej mohly týkat. Následně se setkali v nějaké kavárně poblíž Radnice ÚMČ Brno-střed a obžalovaný M.U. zde dostal od P.L. informaci o tom, že bude vyhlášena zakázka ohledně rekonstrukce kotelny, která je poměrně komplikovaná. Současně byl informován o tom, že se k němu možná dostane informace o poskytování provize ve výši 5-10 % za spolupráci s ÚMČ Brno-střed. Obžalovaný M.U. potvrdil, že vzhledem ke své praxi 30-35 let v oboru stavebnictví to pro něj nebylo nic nového. Sám tedy zpracoval rozpočtovou složku nabídky do této veřejné zakázky pro rekonstrukci kotelny XXXXX (viz I./20 obžaloby). Nabídka byla odevzdána a souběžně s tím měl obžalovaný sám informaci o tom, které další firmy se budou soutěže účastnit. Obžalovaný M.U. u hlavního líčení výslovně potvrdil, že tyto firmy kontaktoval, požádal je, aby mu poslaly jeho nabídky, aby sám věděl, na jaké úrovni se budou jejich nabídky poskytovat, jestli jsou nabídky kompletní, aby nedošlo k nějaké administrativní chybě. Když obžalovaný sám nabídku odevzdal, nevěděl, jestli se jí účastní pouze tyto tři firmy nebo další firmy, které se mohly přihlásit, protože zakázka byla volně přístupná a vyvěšena v systému ÚMČ Brno-střed. Firma obžalovaného zakázku vyhrála a realizace začala někdy v březnu 2018. Obžalovaný M.U. výslovně přiznal, že měl nachystaných 5 % z ceny zakázky, které následně odevzdal. Obžalovaný P.L. mu však v březnu roku 2020 v místě bydliště obálku s penězi vrátil se slovy, že se omlouvá, že to tak nemyslel. Tím to vlastně všechno skončilo. K dotazu soudu obžalovaný vysvětlil, že si již nepamatuje, jestli byl prvotně osloven P.L. nebo nějakou paní z ÚMČ Brno-střed s tím, zda má zájem být zařazen do seznamu firem, které budou oslovovány k účasti na výběrových řízeních. To uvedl v přípravném řízení 8. 3. 2019. Znovu zopakoval, že po svém souhlasu poměrně dlouho žádnou zakázku jeho firma nedostala až do doby, než byli osloveni s touto zakázkou na rekonstrukci kotelny XXXXX (bod I./20). V souvislosti s touto zakázkou potom figurovala zmíněná částka 70.000 Kč. Od P.L. dostal informaci o tom, že má počítat s tím, že se poskytují provize ve výši 5-10 %. Tyto provize měl poskytovat dodavatel, v konkrétním případě tedy obžalovaný jménem své firmy a měl je odevzdat na ÚMČ Brno-střed. Vzhledem k tomu obžalovaný vložil do obálky 70.000 Kč a odnesl je P.L. na Radnici ÚMČ Brno-střed, protože tam nikoho jiného neznal. Obžalovaný M.U. výslovně potvrdil, že P.L. si obálku vzal, ale protože sám vzápětí odešel, bližší poznatky k tomu nemá. Řekl P.L. pouze, že tady je těch 5 %. Kdo však rozhodoval o tom, že firma obžalovaného tuto zakázku získala, sám neví. V jiných zakázkách, jako dodavatel nebo účastník výběrového řízení, firma obžalovaného nefigurovala. Obžalovaný M.U. trval na tom, že částka 70.000 Kč pocházela z jeho soukromých, rodinných peněz. S odstupem času již však nedokázal určit, jestli je vybral z účtu, nebo je měl doma. V závěru své výpovědi obžalovaný připustil, že dvě firmy, které společně s jeho firmou o zakázku soutěžily, tvořily tzv. křoví. Šlo o firmy, které byly na seznamu ÚMČ Brno-střed, ale kdo je oslovil, sám neví. O D.Ž. mluvil ve své výpovědi L.S., ale obžalovaný sám jej nezná.

29. K obžalovanému M.U. se vztahují výsledky operativního šetření, a to **domovní prohlídky provedené v rodinném domě v Brně na ulici XXXXX a prohlídky jiných prostor a pozemků ve firmě XXXXX**, která zde měla rovněž sídlo (č. l. 15023 a násl.), jakož i výsledky prohlídky jiných prostor a pozemků **v kanceláři firmy XXXXX** na ulici XXXXX (č. l. 15035 a násl.). Bylo prokázáno, že obžalovaný vydal mobilní telefon, diář, notebook zn. HP a dále notebook zn. Toshiba. Kromě toho vydal i finanční prostředky. Na ulici XXXXX žádné relevantní věcné důkazy zajištěny nebyly. **Znaleckým zkoumáním** (č. l. 18453) byla provedena

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

záloha dat v mobilním telefonu iPhone 6S, který byl podroben následnému zkoumání a obdobně byla znaleckou expertízou zpřístupněna data v obou noteboocích a v zajištěném HDD (č. l. 18562, 18570). Vyhodnocením takto zajištěných dat bylo prokázáno, že obžalovaný M.U. ještě před odevzdáním cenových nabídek k veřejné zakázce XXXXX zaslal 15. 2. 2018 společnostem XXXXX a XXXXX, které byly vybrány při průzkumu trhu od ÚMČ Brno-střed k oslovení a sám je žádá o dokumenty ke zkompletování cenová nabídky. Svoji žádost zdůvodňuje tím, že chce předem vědět, které společnosti byly vybrány, aby se s nimi mohl domluvit. Stejně tak bylo prokázáno, že od těchto společností získal krycí listy nabídky, a to již 16. 2. 2018, tedy před podáním své cenové nabídky jménem společnosti XXXXX do tohoto výběrového řízení (č. l. 18578, 18579, 18582-18584). Zpřístupněním dat ze zajištěného mobilního telefonu Apple iPhone S6 pak bylo prokázáno, že obžalovaný M.U. byl v kontaktu s obžalovaným P.L., ale také s L.S. a zástupci dalších firem (č. l. 5991-5992). Takto zjištěné skutečnosti byly podstatné pro prokázání skutkového děje v případě dílčího útoku, z něhož byl obžalovaný M.U. uznán vinným, který je popsán pod bodem B./1 výroku rozsudku.

30. **Obžalovaný J.H.** v přípravném řízení dne 28. 6. 2019 využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 376). U hlavního líčení dne 23. 9. 2020 obžalovaný zcela popřel, že by se podílel na trestné činnosti, která je mu kladena za vinu. Sám se vyjádřil především ke svým vztahům s jednotlivými obžalovanými. Potvrdil, že J.Š. zná z politiky, neboť sám byl 22 let zastupitelem pro městskou část Brno-sever. S tímto obžalovaným však rozhodně nebyl v jakémkoliv zločineckém spolčení, nikdy od něj nedostával nějaké pokyny, ale také od něj nepřijímal úplatky a rozhodně s ním nevyvíjel trestnou činnost, která je jim v obžalobě kladena za vinu. Obžalovaného S.T. sice zná, a to díky své kamarádce paní S., která vlastnila jinou firmu, sídlící v sousední kanceláři. Dcera paní S. po nějakou dobu žila se S.T.. Příležitostně se s tímto obžalovaným J.H. setkal v centru města, neboť zde jeho firma opravovala různé objekty. Odhadem dvakrát až třikrát do roka se společensky setkali, ale s tímto obžalovaným rovněž nebyl J.H. v nějakém zločineckém spolčení. Nedostával od něj nějaké pokyny, nepřijímal pro něj nějaké úplatky apod. Další obžalované L.S., P.L., P.K., P.K., I.T. nebo M.U. J.H. vůbec nezná a potkal je až v průběhu hlavního líčení před zdejším soudem. V minulosti se setkal s obžalovaným P.O., a to proto, že přibližně od roku 1988 pracovali v podniku Služby města Brna. Obžalovaný J.H. dokonce s P.O. a dalšími dvěma společníky založili firmu a získali zastoupení na zpracování barevné fotografie. Nakonec však J.H. P.O. z firmy vyplatil, přibral jiného společníka a začal se věnovat především stavebnictví a developerské činnosti. P.O. pak založil konkurenční společnost XXXXX a to asi v roce 2000. Když se příležitostně setkali, nabízel mu sice P.O. různé podnikatelské aktivity, ale J.H., podle svého tvrzení, těchto nabídek nikdy nevyužil. V závěru své výpovědi J.H. připustil, že ze zdvořilosti vyhověl žádosti P.O. a seznámil jej s S. ze společnosti XXXXX, ale jak oni spolu dále jednali nebo spolupracovali, sám neví. Obžalovaný J.H. v této souvislosti rozhodně nevyvíjel jakékoliv protiprávní jednání tak, jak je v obžalobě popsáno. Také ve vztahu k obžalovanému P.O. J.H. popřel, že by s ním byl v nějakém zločineckém spolčení, dostával od něj nějaké pokyny nebo informace, příp. mu sám předával nějaké úplatky nebo je od někoho požadoval právě pro P.O.. Z dalších osob, figurujících v tomto trestním řízení, J.H. zná pouze M.R., ze společností XXXXX a XXXXX, a to po dobu 12-13 let, kdy jejich vztahy jsou přátelské. M. R., který zastupuje velkou firmu XXXXX, často vyhrával interní výběrové řízení ve firmě obžalovaného J.H. a realizoval tedy různé projekty. S M. R. však J.H. nikdy nepáchal žádnou trestnou činnost, jak je v obžalobě uvedeno. M. B. z firmy XXXXX zná J.H. rovněž osobně, stejně jako celou jeho rodinu. Stýkají se v rámci společenských aktivit. Tato menší firma vykonávala pro firmu obžalovaného různé stavební práce, typu oprava bytu, v řádech maximálně do 10 mil. Kč. Ani s M.B. obžalovaný žádnou trestnou činnost nepáchal. R.S. ze společnosti XXXXX, stejně jako D.S. ze společnosti XXXXX J.H., podle svého tvrzení vůbec nezná.

31. Ve vztahu k obžalovanému J.H. byly provedeny dvě **domovní prohlídky**, a to **v bytě na ulici XXXXX**, kde nebyly vydány a zajištěny žádné relevantní důkazy (č. l. 15250 a násl.) a dále **v rodinném domě na ulici XXXXX** (č. l. 15357). Zde byly vydány poměrně rozsáhlé věcné důkazy označené pod bodem V1-12, z nichž jsou podstatné zejména mobilní telefony a tablet. **Znaleckými expertízami** byla zajištěna dostupná data z těchto elektronických nosičů (č. l. 18669, 18673, 18933). Součástí této znalecké expertízy bylo také vykopírování dat z modemu zn. Anidata a flashdisku (věcné stopy č. 8 a 12 z domovní prohlídky v rodinném domě XXXXX). Výsledek těchto odborných expertíz však nepřinesl žádné relevantní důkazní poznatky. Dilem se nepodařilo data zajistit a dilem zajištěná data zůstala bez důkazní hodnoty. Pouze v mobilní telefonu zn. Vertu byly zajištěny kontakty obžalovaného J.H. na obžalované P.O., I.T., ale také na J. F., M. B., F. R. apod. Blíže komunikace s těmito osobami však zajištěna nebyla.
32. **Obžalovaný L.K.** nebyl u hlavního líčení vyslechnut, neboť se zúčastnil pouze zahájení hlavního líčení dne 21. 9. 2020, kdy v jeho závěru dal generální souhlas s konáním všech dalších hlavních líčení ve své nepřítomnosti. Současně sdělil, že žádá, aby veškerá hlavní líčení byla konána v jeho nepřítomnosti, když se vzdává svého práva, jako obžalovaný, vypovídat (str. 30 protokolu o hlavním líčení ze dne 21. 9. 2020). Postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu proto byla u hlavního líčení dne 7. 10. 2021 čtena výpověď obžalovaného, kterou učinil v přípravném řízení. Obžalovaný L.K. v přípravném řízení dne 20. 12. 2019 rovněž využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat (č. l. 468 a násl.).
33. **Jménem obžalované právnické osoby společnosti XXXXX** byl u hlavního líčení dne 7. 10. 2020 vyslechnut její **zmocněnec P.P.**. Zmocněnec obžalované právnické osoby poukázal na to, že obžalovaná odmítá účast na činnosti organizované skupiny, neboť nikdy žádné výhody ani upřednostňování ve veřejných zakázkách nepožadovala ani nepožívala. V souladu s usnesením NS ČR sp. zn. 8 Tdo 972/2016 nelze považovat za přičitatelné právnické osobě ty případy, kdy jednající osoba spáchá protiprávní čin sice jménem právnické osoby nebo v její činnosti, ale takový čin je spáchán na úkor této právnické osoby. Zmocněnec obžalované poukázal na vyjádření statutárního zástupce, nyní obžalovaného, L.S. na valné hromadě 14. 1. 2020, kdy popsal, že svou trestnou činnost ve spolupráci s D. Ž. před společností utajoval. Společnost jako takovou tito dva, ve vzájemné spolupráci, zneužívali jako nezbytné křoví ke své činnosti. Obžalovaná právnická osoba proto odmítá jakoukoliv možnou vědomost o nezákonném jednání obžalovaného L.S. a D.Ž.. Pokud došlo ke spolupráci s obžalovanou společností XXXXX, bylo to proto, že tato společnost neměla kapacity na samostatné realizování zakázek, a proto spolupracovala s obžalovanou právnickou osobou XXXXX. Z pohledu obžalované právnické osoby XXXXX není dostatečně prokazována a ani popsána subjektivní stránka zločinů, kterých se měla dopustit. Orgány činné v přípravném řízení nesprávně vyhodnotily zajištěné důkazy, jak jednotlivě, tak ve vzájemném souhrnu, aniž by byl prokázán pomyslný řetězec na sebe navazujících důkazů, který by vůbec mohl dovolit vyslovit podklad pro její obvinění. Není tedy zřejmé, proč je dovozován úmysl u obžalované právnické osoby a zejména, jak měla zabránit statutárnímu orgánu, tj. obžalovanému L.S. v páčání jeho trestné činnosti. V průběhu let 2015-2019 firma nevykázala nikdy větší hospodářský výsledek, než bylo v průměru 1,2 % z celkového obrátu. Čistý zisk činil necelé 1 % z daného obrátu. Je tedy nemožné, aby obžalovaná právnická osoba vykazovala z předmětných veřejných zakázek čistý zisk 10 %.
34. **Také jménem obžalované právnické osoby XXXXX** byl u hlavního líčení dne 7. 10. 2020 vyslechnut její **zmocněnec P.P.**, který rovněž uvedl, že obžalovaná společnost XXXXX odmítá obžalobu, neboť se nikdy takového jednání nedopustila. S žádným z obžalovaných prakticky nepřicházela do kontaktu, s výjimkou obžalovaného P.L., se kterým se dvakrát setkal statutární zástupce L.K.. Tento obžalovaný, současně statutární zástupce obžalované právnické osoby, zná také cca 18 let L.S., neboť byli vždy velmi dobrými obchodními partnery a stali se z nich přátelé. Obžalovaná právnická osoba však nikdy nebyla seznámena se zadávací cenou výběrového řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

před zahájením výběrového řízení. Veškeré rozpočty pro obžalovanou společnost XXXXX zpracovával XXXXX. Obžalovaná rovněž nevěděla o žádných odvodech nebo provizích, pouze se mezi ní a firmou XXXXX dělil rozdíl mezi náklady a výnosy.

Výpovědi svědků ve vztahu k ÚMČ Brno-střed

35. V průběhu hlavního líčení byli, k návrhu obžaloby i k návrhu procesních stran, vyslechnuti svědkové, kteří se nevyjadřovali pouze a přímo k jednotlivým bodům obžaloby, resp. k jednotlivým dílčím zakázkám. Jedná se o svědky, kteří v uvedené době působili na ÚMČ Brno-střed. Pro přehlednost považuje nalézací soud za nezbytné nejdříve odkázat na **Organizační řád ÚMČ Brno-střed** (svazek 26 č. l. 8203, 8226, 8249). Z hlediska nyní projednávané trestní věci je pak podstatné **Schéma organizačního uspořádání** na tomto úřadu (č. l. 8249), z něhož je zřetelné, že do gesce druhého místostarosty patřil odbor investiční a správy bytových domů. Pozici druhého místostarosty zastával v inkriminovaném období obžalovaný J.Š.. K samotným veřejným zakázkám se potom vztahují jednotlivé organizační směrnice o zadávání veřejných zakázek, ke kterým se vyjadřovali další svědkové, kteří na ÚMČ Brno-střed působili, nebo alespoň byli v pozici zastupitelů. Tím nalézací soud míní **Organizační směrnici č. 38/2008 o zadávání veřejných zakázek podle zákona č. 137/2006, resp. její změnu č. 5 ze dne 10. 9. 2014** (č. l. 8256). Od 1. 10. 2015 platila další **Organizační směrnice o zadávání veřejných zakázek č. 61/2015** (č. l. 8264), která pak byla od 1. 6. 2016 novelizována (č. l. 8274).
36. Rovněž z důvodu přehlednosti považuje nalézací soud za vhodné na úvod konstatovat, že výpovědi těchto svědků lze v zásadě rozdělit do tří skupin, a to podle vztahu k jednotlivým částem skutkového děje. První skupinu tvoří výpovědi svědků, kteří působili na ÚMČ Brno-střed v různých pozicích, nikoliv však přímo na odboru investičním a správy bytových domů (veřejné zakázky uvedené v bodě I. obžaloby), nebo na Správě nemovitostí Městské části Brno-střed (především veřejné zakázky v bodě II. obžaloby). Do této skupiny lze zařadit výpovědi svědků M.L., tehdejšího starosty ÚMČ Brno-střed, P.Š., tehdejšího tajemníka téhož úřadu a A.N., vedoucí oddělení vnitřního auditu a kontroly, T. M., vedoucího ekonomického odboru a B.S., zastupitele na ÚMČ Brno-střed a předsedy kontrolního výboru. Druhou skupinu tvoří výpovědi svědků, kteří působili na odboru investičním a správy bytových domů, jehož vedoucím byl v uvedeném období obžalovaný P.L.. Jedná se o referenty tohoto odboru E. J., M.F. a P.P.. Třetí skupinu tvoří výpověď svědkyně, která působila na Správě nemovitostí Městské části Brno-střed, založené původně jako příspěvková organizace (dále jen SNMČ). SNMČ nespadala přímo pod odbor investiční a správy bytových domů. Vedoucí, resp. ředitelkou v uvedeném období byla svědkyně M.P.. Právě na SNMČ působil v pozici vedoucího techniků obžalovaný P.K. a trestné jednání obžalovaných ve vztahu k zakázkám zadávaným SNMČ je popsáno pod bodem II. obžaloby a výroku rozsudku.
37. **Svědék M.L.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 11. 4. 2022 a potvrdil, že v rozhodném období let 2014-2016 byl starostou ÚMČ Brno-střed. V této době vykonával pozici místostarosty obžalovaný J.Š. a do jeho kompetence patřily investice. Tuto agendu zajišťoval investiční odbor, v jehož čele stál obžalovaný P.L.. Svědek uvedl, že s oběma obžalovanými, tj. J.Š. a P.L., přicházel do kontaktu takřka denně, ale nevybavuje si, že by u některého z nich shledal nějaké negativní vlivy, nestandardní chování apod. Svědek potvrdil, že sám byl určitě členem komise pro otvírání obálek nebo hodnotící komise, a to vždy ve vztahu ke konkrétním zakázkám. S odstupem času však již neví, jestli byl někdy v komisi pro hodnocení nabídek za situace, kdy by se do výběrového řízení přihlásil pouze jeden uchazeč. Svědek nedokáže spolehlivě odpovědět, jestli mohla být nějak manipulována taková zakázka, kdy byla hodnocena nabídka pouze jednoho uchazeče. Sám ovšem nepředpokládá, že by taková nabídka mohla být zmanipulována ze strany ÚMČ Brno-

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

střed. Svědek to vysvětlil tím, že vždy postupovali podle doporučení administrátora a také podle příslušného zákona.

38. **Svědék P. Š.** byl u hlavního líčení vyslechnut jednak 5. 1. 2021, kdy vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č. l. 1368). K návrhu procesních stran svou výpověď doplnil i u hlavního líčení 26. 5. 2021. Svědek uvedl, že pracoval jako tajemník ÚMČ Brno-střed, když do této pozice nastoupil v květnu roku 2015, neboť předchozí volby do zastupitelstev se konaly v říjnu 2014. Ve své původní výpovědi svědek popsal systém zadávání veřejných zakázek upozornil na to, že původní směrnice o zadávání veřejných zakázek z roku 2014 byla nahrazena novou směrnicí z října 2015, která byla později změněna směrnicí z roku 2018. V říjnu 2015, když byla přijata nová směrnice, už fungoval elektronický systém EZAK, na němž byly veřejné zakázky vyhlášovány. Obžalovaný P.L. nastoupil na pozici vedoucího investičního odboru asi v polovině roku 2015. Byl vybrán ve třetím výběrovém řízení, přičemž první výběrové řízení se dokonce konalo před nástupem svědka na pozici tajemníka ÚMČ Brno-střed. V rámci výběrového řízení, v němž obžalovaný P.L. zvítězil, byl kladen důraz na praxi, nikoliv na dosažené vzdělání. Nezbytným předpokladem nebylo ukončení vysoké školy. V další části své výpovědi svědek popsal elektronický systém EZAK a upozornil na to, že do takto zveřejněných zakázek se může přihlásit vlastně každý, kdo podá odpovídající nabídku. Veřejná zakázka musela být tedy zcela transparentně zveřejněna, ale současně měl zadavatel, tedy ÚMČ Brno-střed, zpočátku ještě povinnost oslovit tři uchazeče. Po uplynutí lhůty k podání nabídek došlo k otevírání obálek a za tím následovalo hodnocení nabídek. Svědek upozornil na to, že v té době nebyli schopni zajistit propojení firmy, která jim dělala úvodní projekt a firmy, která zakázku realizovala. Rozpočet veřejné zakázky se však vytvářel v tzv. RTS systému. Důležitá byla vždy především cena, výjimečně byla připojena i další hodnotící kritéria. Svědek vysvětlil, že tzv. slepý rozpočet je vlastně položkový rozpočet, který vycházel z úvodního projektu, ale neobsahoval ceny. Slepý rozpočet byl důležitý proto, aby firmy byly schopné nacenit všechny položky pro účely finální ceny, se kterou se do výběrového řízení přihlásily. Svědek vyloučil, že by někdy viděl tzv. seznam firem, z něhož by se uchazeči o veřejné zakázky vybírali. Od jeho nástupu do funkce tajemníka byl na úřadě všeobecný zájem na tom, aby se oslovovaly jiné firmy než ty, které pro úřad pracovaly za předchozího vedení. Výběr uchazečů vždy schvalovala Rada ÚMČ Brno-střed. Při podpisu smluv o dílo s jednotlivými vítězi veřejných zakázek si svědek, podle svého vyjádření, nevšiml toho, že by např. stále vítězili stejní uchazeči. Připustil však současně, že vítěz veřejné zakázky může mít různé subdodavatele. Svědek P. Š. také popsal kontrolní systém na ÚMČ Brno-střed, který spočíval jednak v provádění interních auditů, zejména odborem interního auditu, jehož vedoucí byla A. N., ale také spočíval ve vlastní vnitřní kontrole. Obžalovaný J.Š. byl členek komise, která v rámci výběrového řízení do pozice vedoucího investičního odboru vybrala P.L.. To je, podle názoru nalézacího soudu, ostatně zřejmé i z listinných důkazů. Svědek dále vysvětlil, že zakázky na stavební práce do 6 mil. Kč jsou posuzovány jako zakázky malého rozsahu a zakázky, které tuto částku překračují, jsou považovány za tzv. podlimitní zakázky. V závěru své původní výpovědi u hlavního líčení svědek upozornil na to, že při auditech veřejných zakázek, které prováděl jejich odbor, zastoupený A.N., ale na kterém participovalo i sdružení XXXXX, nebylo zjištěno porušení zákona nebo narušení veřejné soutěže. On sám si není vědom toho, že by některá z veřejných zakázek byla jakkoliv zmanipulovaná. Stejně tak si nevybavuje, že by u investičních zakázek někdo namítal jejich netransparentnost. Zakázka byla vždy vyhlášena v systému EZAK a přihlásit se tedy mohl kdokoliv.

V rámci své druhé výpovědi u hlavního líčení dne 26. 5. 2021 se svědek vyjadřoval především k event. vzniku škody, která měla ÚMČ Brno-střed vzniknout v souvislosti s trestným jednáním obžalovaných. Svědek uvedl, že škodu vyčíslili společně s tehdejšími zmocněncem úřadu R.O., přičemž vycházeli z údajů uvedených v obžalobě pod body I. a II. Skutečnosti, uvedené v bodě III. obžaloby, do vyčíslení škody nezahrnuli. Škoda, podle jejich stanoviska, znamenala snížení hodnoty majetku ÚMČ Brno-střed. Obžaloba totiž hovoří o tom, že o výši úplatků byly

navyšování ceny veřejných zakázek a firmy tedy logicky mohly snížit veřejné zakázky nebo dokonce poskytnout slevu. Za realizaci zakázek by tak ÚMČ Brno-střed platil firmám cenu nižší. Svědek P.Š. však současně upozornil na to, že na úřadu sami majetkovou újmu nezaregistrovali, přesto, že před zásahem Policie ČR v březnu 2019, měli plnohodnotný kontrolní systém. Prováděné externí audity neshledaly žádná pochybení a také audit od sdružení XXXXX považoval veřejné zakázky za transparentní. Pokud by nedošlo k zahájení tohoto trestního řízení, materiální škodu by nevnímali. Svědek upozornil také na to, že v tzv. druhé větvi činnosti organizované zločinecké skupiny (str. 26-27 bod II. obžaloby), uzavřeli asi v 10 případech dohody o narovnání s jednotlivými zhotoviteli zakázek. U zakázek v první větvi (I./1-27) dokonce nenalezli žádné indicie, že by zakázky nebyly v pořádku, že by ceny byly vyšší. Svědek sám neví, jestli se předpokládána cena lišila od skutečné, což vysvětlil tím, že v letech 2014-2019 bylo značné kolísání cen ve stavebnictví. Na úřadu vycházeli ze systému RTS, jako většina stavebních firem, a tím získali informaci o aktuálně obvyklé ceně zakázky. Svědek rovněž upozornil na to, že případný úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky, který měl být zahrnut do finální ceny, nelze zachytit ani znaleckým posudkem. Pokud by v konečném důsledku obžaloba obsahovala jiné údaje, oni by je zahrnuli do svého vyčíslení škody, resp. do uplatněného nároku na náhradu škody v tomto trestním řízení. Nelze proto vyloučit, že by tak dospěli k jiné částce.

39. **Svědkyň A. N.**, vyslechnutá u hlavního líčení dne 17. 3. 2021, potvrdila, že od roku 2015 pracovala na ÚMČ Brno-střed jako interní auditorka a od června 2017 jako vedoucí oddělení vnitřního auditu a kontroly. Jejich odbor kontroluje vyúčtování dotací, které poskytují uvnitř úřadu. V roce 2018 dělali kontrolu, tedy audit veřejných zakázek. V rámci možných rizik 0 až 10 skončili v rozmezí 0 až 4. Bylo tedy zjištěno, že vnitřní předpisy se při zadávání veřejných zakázek dodržují. Svědkyně upozornila také na to, že v roce 2017 proběhl audit nezávislou organizací na korupční rizika, o čemž ostatně mluvil i svědek P. Š. v souvislosti se sdružením XXXXX. Podle údajů, které měla svědkyně k dispozici, ani tímto auditem nebyly zjištěny žádné nedostatky. Rovněž svědkyně A.N. se vyjádřila k uplatněnému nároku na náhradu škody v rámci tohoto trestního řízení ze strany ÚMČ Brno-střed. Vysvětlila, že tento dokument zpracovával tehdejší právní zástupce úřadu ve spolupráci s P.Š. a P.P., který pracoval na SNMČ. Oddělení vnitřního auditu, na kterém pracovala svědkyně, se nikterak nepodílelo na vypracování návrhu, s nímž se připojili k trestnímu řízení a uplatnili nárok na náhradu škody.
40. **Svědka T. M.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 7. 1. 2021, nejdříve uvedl, že pracoval jako vedoucí ekonomického odboru a díky své pozici nebyl nikterak podřízený obžalovanému J.Š.. Ekonomický odbor nevstupuje do administrace veřejných zakázek, ale plní funkci jakési platební jednotky. Svědek vysvětlil, že investiční odbor dostane na kalendářní rok určitý balík peněz, určený na rekonstrukci bytových domů. V samotném rozpočtu ÚMČ Brno-střed není vyčíslena žádná konkrétní jednotlivá akce nebo zakázka. Každý odbor jejich úřadu má svého správce rozpočtu, což na investičním odboru byla E.J.. Výdaje investičního odboru souvisely především s rekonstrukcí bytových domů, což mohlo ročně činit asi 100 mil. Kč a dále souvisely s vedlejší hospodářskou činností, což byly opravy apod. Celkově mohly výdaje investičního odboru každý rok představovat částku řádově 200 mil. Kč. Svědek T. M. také vysvětlil, že ekonomický odbor nevstupuje do auditu veřejných zakázek, neboť za tímto účelem je na ÚMČ Brno-střed zřízen odbor vnitřního auditu a kontroly (svědkyně A.N.). Sám sice ví o tom, že ÚMČ Brno-střed uplatnil v tomto trestním řízení nárok na náhradu škody ve výši asi 50 mil. Kč a domnívá se, že o této částce ještě nikterak v účetnictví úřadu neúčtovali.
41. U hlavního líčení dne 6. 1. 2021 byla postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena výpověď **svědka B.S.**, kterou učinil 17. 5. 2019 v přípravném řízení (č. l. 1578 a násl.). Svědek uvedl, že pro volební období 2014-2018 byl zvolen, jako zastupitel na ÚMČ Brno-střed a v listopadu 2014 se stal předsedou kontrolního výboru. Po celé čtyři roky, co v pozici zastupitele i předsedy kontrolního výboru působil, byl největším kritikem všech protikorupčních poměrů a podivností

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

na radnici Brno-střed. Svědek uvedl, že opakovaně poukazoval na věci, které se mu nelíbily nebo které byly podivné, ale bohužel nikdy neměl v ruce tvrdé důkazy k tomu, aby mohl podat trestní oznámení. Všechno řešil proto v rámci kontrolního výboru, pořádal jeho pravidelná zasedání. Pro každé zasedání zastupitelstva zpracovával kontrolní výbor svoji zprávu. Těchto zpráv bylo za celé volební období asi 40. Svědek sám, kromě těchto zpráv, podával i podněty na antimonopolní úřad, snažil se pomocí veřejného tlaku, aby vládnoucí koalice a vládnoucí Rada na ÚMČ Brno-střed zjednaly nápravu. Sám dělal prakticky maximum ve prospěch transparentnosti veřejných zakázek na radnici Brno-střed. V kontrolním výboru zavedl svědek jmenovité hlasování a dosáhl také toho, že podobným průkazným způsobem hlasovali členové Rady ÚMČ Brno-střed od jara 2015. Již v předchozím volební období 2010-2014 svědek prosadil hlasování zastupitelstva pomocí elektronického hlasovacího zařízení, aby všechno bylo transparentní. Dalším krokem byl videopřenos, který poprvé realizoval pomocí vlastních technických prostředků a hned poté ho na ÚMČ Brno-střed zavedli. Svědek také vyvinul velké úsilí k tomu, aby Rada MČ Brno-střed jim do kontrolního výboru poskytovala zápisy ze zasedání rady i s přílohami. V minulosti totiž zápisy dostávali bez příloh, což byl obrovský problém pro transparentnost. Od poloviny volebního období, tj. cca od roku 2016 díky tomu začali dostávat do kontrolního výboru zápisy rady, včetně příloh.

V další části své výpovědi se svědek vyjádřil k osobám obžalovaných, kteří na ÚMČ Brno-střed pracovali, a to k J.Š. a P.L.. Svědek uvedl, že s J.Š. se setkával od roku 2014 fakticky pouze pracovní. Sám jej nepovažoval za osobu s čistými praktikami, proto se s ním nijak nepřátelil a naopak ho přímo nebo nepřímo kritizoval, což obžalovaný nesl velmi nelibě. Obžalovaného P.L. poprvé viděl na počátku června 2015, když nastoupil na pozici vedoucího odboru. Na zastupitelstvu v červnu 2015 jej svědek doslova tzv. griloval, protože P.L. se na tuto pozici dostal, aniž by měl odpovídající vzdělání nebo odpovídající praxi. Kromě toho měl svědek o P.L. nedobré informace o jeho působení na ÚMČ Brno-Žabovřesky. Dokonce z médií zjistil, že obžalovaný P.L. měl figurovat v korupční kauze, která se tohoto úřadu v Žabovřeskách týkala. Bylo podivné, že P.L. byl na ÚMČ Brno-Žabovřesky pouhým řadovým referentem a najednou nastoupil na pozici vedoucího odboru na ÚMČ Brno-střed, tedy odboru, který má roční rozpočet cca 300 mil. Kč. Přitom měl šéfovat asi 25 zaměstnancům. Podle názoru svědka k tomu P.L. neměl ani praxi ani zkušenosti ani vysokoškolské vzdělání. Pro svědka bylo velmi podezřelé také to, že P.L. velmi krátce po svém nástupu do funkce navrhl, aby veškeré zakázky na ÚMČ Brno-střed zadávala externí právnická firma XXXXX. Svědek zjistil, že tato právnická firma organizovala veřejné zakázky také pro radnici v Žabovřeskách. Svědkovi bylo podezřelé, že ihned po nástupu P.L. do této funkce měla firma získat na dobu 4 let stamilionové zakázky, spojené s administrací veřejných zakázek na ÚMČ Brno-střed. Z tohoto důvodu svědek svolal na červen a červenec mimořádně kontrolní výbor, následně zastupitelstvo a také dal podnět antimonopolnímu úřadu. Fakticky bylo totiž nesmyslné, aby ÚMČ Brno-střed, který má 300 zaměstnanců a celé právní oddělení, zadával takovéto zakázky externím firmám. Komplexně šlo o zakázku pro tuto právnickou firmu na administrování veřejných zakázek. Svědek poukázal na to, že nebylo dovolené, aby se komplexní zakázka dělila do více menších zakázek, nepřesahujících 2 mil. Kč. Rada ÚMČ Brno-střed nakonec zakázku pro tuto právní kancelář zrušila.

Ostatní obžalované, tj. P.K., P.O., L.S., P.K., I.T., M.U., S.T. svědek osobně nezná. Pouze o S.T. četl ve sdělovacích prostředcích. Dokonce se o něm psalo v souvislosti s J.Š., což se J.Š. zjevně nelíbilo.

V další části své výpovědi svědek uvedl, že podrobnosti o investičních akcích zpracovává investiční odbor, kterému od roku 2015 šéfoval P.L.. O každé jednotlivé zakázce a smlouvě musí rozhodnout rada svým usnesením, které by měla řádně zveřejnit, k čemuž na počátku nedocházelo. Postup byl obvykle takový, že P.L. investiční věci připravil a J.Š., který za to zodpovídal, je přednesl na radě, ale do zastupitelstva zakázky vůbec nešly. Podstatné byly také změny směrnice o zadávání veřejných zakázek. První verze směrnice byla schválena na podzim roku 2015. Ta byla, podle názoru svědka, dobrá, neboť se měly na webu zveřejňovat zakázky

s limitem nad 50 tis. Kč, ještě před podáním výzvy k nabídkám. Jakákoliv firma se tedy mohla přihlásit, protože firmy o zakázkách věděly. Tato směrnice však neplatila dlouho. Podle názoru svědka, se směrnice nelíbila obžalovaným J.Š. a P.L.. Nejde jen o subjektivní dojem svědka, ale mělo by to všechno být zachyceno na záznamech ze zasedání z jara 2016. Obžalovaný P.L. totiž začal zdůrazňovat, že takový způsob zadávání zakázek je velmi náročný a směrnice se musí aktualizovat. Na jaře 2016 oba obžalovaní, tj. J.Š. a P.L., prosadili, proti vůli opozice, aktualizovanou verzi nové směrnice. Podle ní bylo běžné, že zakázky do 200 tis. Kč měl v gesci pouze vedoucí odboru (pozn. soudu obžalovaný P.L.), nic se nezveřejňovalo dopředu a firmy se oslovovaly napřímo. Svědek upozornil na to, že se zpravidla oslovovaly tři firmy, z nichž zpravidla jedna nereagovala. Sám se velmi divil, že takové firmy, které nikdy nereagují na výzvu k podání nabídek do výběrového řízení, se oslovují opakovaně. Zbývající dvě firmy daly vždy skoro stejné nabídky. Svědek sám, stejně jako kolegové C., Č. a další z opozice, směrnici vnímali jako podklad pro následné korupční prostředí a jednání. Směrnice totiž korupčnímu prostředí nahrávala. Zhruba v polovině volebního období, tedy v roce 2016 začal obžalovaný J.Š. ještě velmi intenzivně prosazovat, aby SNMČ byla zrušena a celý rozpočtový balík peněz i zaměstnanci přešli pod odbor investic, který měl on sám ve své gesci. Podle názoru svědka taková změna byla účelová, neboť v obrovském množství malých zakázek se skrývá korupční potenciál.

Svědka dále uvedl, že sám kritizoval zprávy o hospodaření včetně výroční zprávy, kterou zpracovával ekonomický odbor, jehož vedoucím byl T.M.. Hospodaření totiž, včetně rozpočtových opatření, bylo velmi špatné. Za to svědek kritizoval obžalované J.Š. i P.L.. Podle názoru svědka sama skutečnost, že se odčerpávají velké finanční prostředky neznamená, že investice jsou hospodárné.

Dne 13. 5. 2015 svědek dokonce společně se zastupitelem M. Ř. na 5. zasedání zastupitelstva interpeleovali kvůli vybírání a oslovování společností pro účast na výběrovém řízení. Měli zásadní pochybnosti o transparentnosti těchto zakázek. Na interpelaci mu odpověděl obžalovaný J.Š. s tím, že každý průzkum trhu byl konzultovaný se členy KSBD. Svědek sám však od člena této komise M.B. věděl, že komise nic neřeší a je čím dál tím víc k ničemu. Komise byla ustanovena pouze formálně. Sám svědek při prověřování zakázek zjistil, že se oslovují opakovaně firmy, které na předchozí výzvy vůbec neodpověděly. J.Š. však tvrdil, že má seznam 550 firem. Opakovaně však nechával oslovovat firmy, které se výběrového řízení neúčastnily, nabídku nepodaly. Podle názoru svědka to bylo kvůli tomu, aby formálně obžalovaný vyhověl zadávacím podmínkám, tedy tomu, že byly osloveny tři firmy, i když bylo zjevné, že se výběrového řízení zúčastnily pouze dvě firmy a jedna firma dělala tzv. křoví. V roce 2015 před nástupem P.L. se oslovovalo více firem a poté se přešlo na oslovování pouze tří firem.

Ke směrnicím pro zadávání veřejných zakázek svědek v rámci své výpovědi uvedl, že do září 2015 platil tzv. Štástkova směrnice. Nová, podle názoru svědka, velmi slušně zpracovaná směrnice byla zavedena na podzim roku 2015. Tato směrnice odbourávala seznamy firem, ale platila poměrně krátkou dobu. Bylo správné to, že díky této směrnici byly zakázky vyvěšovány na webových stránkách. To se pochopitelně nelíbilo, jak starostovi, tak J.Š., tak P.L., což odůvodňovali administrativní náročností. Svědek sám ovšem zjistil na úřadech jiných městských částí v Brně, že je to zcela v nepoměru k počtu zaměstnanců, kteří pracují na ÚMČ Brno-střed. Jiné městské části měly podstatně méně zaměstnanců, ale zveřejňovaly i menší zakázky. J.Š. měl také zájem na zrušení SNMČ s cílem, aby pod investiční odbor, který spadal do jeho gesce, byly převedeny i malé zakázky, s hodnotou do 100 tis. Kč.

V závěrečné části své výpovědi se svědek vyjádřil k otázkám souvisejícím např. s veřejnými zakázkami XXXXX, s pasportizací bytových domů, nebo zahradou v Kamenné čtvrti. Jeho výpověď k této části ovšem není zcela podstatná s ohledem na předmět obžaloby.

42. Ve vztahu k zakázkám, popsaným především pod bodem **I. obžaloby**, tj. zakázkám zadávaným odborem investičním a správy bytových domů, se vyjádřili svědkové E.J. a M.F.
- Svědkyň E.J.**, vyslechnutá u hlavního líčení dne 7. 1. 2021, potvrdila, že pracovala jako referentka investičního odboru, kde od léta 2015 působil jako vedoucí P.L.. Gesčním šéfem jejich odboru byl obžalovaný J.Š.. Svědkyně dělala administrace veřejných zakázek, a to s S., asi do léta 2015. V této práci svědkyně do srpna 2017 pokračovala sama. E.J. vysvětlila, že v letech 2011 až 2013 ještě neexistoval elektronický systém EZAK pro vyhlášení veřejných zakázek. V té době se firmy oslovovaly přímo. Sama ovšem osobně neviděla seznam společností, z něhož měly být firmy vybírání. Od roku 2015 se stavební zakázky začaly vyhlášovat v systému EZAK. Poptávky úřadu zadával P. P., který byl vedoucím odboru. Podle názoru nalézacího soudu jsou důležité informace svědkyně o tom, že údaje o předpokládané ceně veřejné zakázky nebyly veřejné. V systému EZAK byla totiž vyvěšena projektová dokumentace a tzv. slepý výkaz, nebo-li slepý rozpočet. Svědkyně vysvětlila princip slepého rozpočtu, který spočíval v tom, že zadavatel sem zahrnul pouze měrné jednotky a bylo úkolem firmy, která se o zakázku ucházela, aby doplňovala cenu. Důležité je vyjádření svědkyně rovněž o tom, že předpokládanou částku znali technici, vedoucí oddělení i vedoucí odboru (P.L.), ale v systému EZAK cena zveřejněna zpravidla nebyla. V další části své výpovědi svědkyně E.J. vysvětlila, po předestření údajů, které uvedla v přípravném řízení postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu (str. 7 protokolu o hlavním líčení), že zadání nepochopila úplně přesně. Seznam oslovených společností k dané veřejné zakázce jí totiž vždy předával vedoucí odboru. Oslovovali tři firmy, které vybral asi vedoucí odboru nebo vedoucí oddělení. Svědkyně současně připustila, že když byla zakázka vyhlášena v systému EZAK mohly se hlásit i další firmy, které se o zakázce dozvěděly. Oficiálně však žádná z těchto firem neznala rozpočet předpokládaný zadavatelem. Při realizaci veřejných zakázek postupovali vždy podle příslušné směrnice. U otvírání obálek byli přítomni J.Š., P.L., často i svědkyně a byl o tom sepsán příslušný protokol. Hlavním hodnotícím kritériem při hodnocení zakázek byla vždy zpravidla cena. O vítězi veřejné zakázky definitivně rozhodovala Rada ÚMČ Brno-střed. Svědkyně ročně, podle svého vyjádření, administrovala asi 100 veřejných zakázek. Velké veřejné zakázky však administrovaly externí firmy. Svědkyně se také vyjádřila k administraci jednotlivých veřejných zakázek, popsaných **pod bodem I. 1-18 obžaloby**, avšak žádné relevantní skutečnosti, které by prokazovaly jakkoli korupční jednání některého z obžalovaných, nepotvrdila. V další části své výpovědi E.J. pouze uvedla, že konkrétní výše předpokládané hodnoty veřejné zakázky nebyla nikdy uchazečům sdělena, šlo tedy o údaje nevěřejné. V případě, když ÚMČ Brno-střed vypsala veřejnou zakázku tzv. malého rozsahu, bylo možné dovodit, že kalkuluje s cenou 3-6 mil. Kč. Svědkyně vyloučila, že by jí při práci jakkoliv ovlivňovali obžalovaní J.Š. nebo P.L..
43. Svědecká výpověď **M.F.** z 16. 9. 2019 (č. l. 1363) byla čtena u hlavního líčení dne 6. 1. 2021 postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek v průběhu své výpovědi potvrdil, že pracoval od roku 2013 do roku 2016 na ÚMČ Brno-střed, a to jako referent odboru investičního a správy bytových domů. Jeho přímým nadřízeným byl obžalovaný P.L. a nad ním byl obžalovaný J.Š., který byl nadřízeným jejich odboru. Svědek sám neprováděl hodnocení nabídek uchazečů o veřejné zakázky. Sám však ví o tom, že když nabídky přišly, bylo nezbytné je nejdříve zkontrolovat. Kontrolovaly se rozpočty, jestli jsou naceněné všechny položky, a to dělal svědek osobně. Na tuto práci byli na odboru asi čtyři zaměstnanci, kromě svědka ještě minimálně Z. D. a M. Š.. O vyhodnocení zakázky se sepisoval protokol. Rozhodující byla vždy cena, a do protokolu se uváděly nabídkové ceny jednotlivých uchazečů. V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že neví, které osoby prováděly průzkum trhu a výběr společností, které budou vyzvány k podání nabídek do veřejné zakázky na stavební práce v letech 2015-2019. On sám takové úkony sice dělal, ale jen u malých zakázek.

44. **Svědék P.P.** byl vyslechnut u hlavního líčení dne 4. 2. 2021 a 11. 4. 2022 a potvrdil, že pracoval na odboru investičním a správy bytových domů, a to jako vedoucí oddělení správy bytových domů. Před nástupem obžalovaného P.L. na funkci vedoucího odboru vlastně tuto funkci krátkodobě zastával svědek. Odbor investic a správy bytových domů má v zásadě tři oddělení, a to oddělení investic, dále oddělení správy bytových domů a oddělení správy budov. Svědek sám byl tedy vedoucím oddělení investic a správy bytových domů. Jeho nadřízeným byl P.L., když celý odbor spadal do gesce místostarosty obžalovaného J.Š..

Svědék P.P. v rámci své úvodní výpovědi u hlavního líčení také nejdříve popsal obecný postup průběhu veřejných zakázek. Podle jeho výpovědi se nejdříve připravila tzv. projektová dokumentace, kterou zpracoval projektant a udělal také položkový rozpočet. Podle položkového rozpočtu se stanovila předpokládaná cena veřejné zakázky. Když se jednalo o veřejné zakázky malého rozsahu, tedy v ceně do 6 mil. Kč, oslovovaly se firmy, které určoval vedoucí odboru (pozn. obžalovaný P.L.), příp. s tzv. gesčním šéfem (obž. J.Š.). Tyto skutečnosti jsou, podle názoru nalézacího soudu, zcela v souladu s listinnými důkazy, označenými jako Protokol o průzkumu trhu, které byly zpracovány k jednotlivým veřejným zakázkám uvedeným pod bodem I./1-27. Svědek dále uvedl, že veřejné zakázky probíhaly buď v tzv. otevřeném řízení, nebo v uzavřeném řízení. Připravila se vždy výzva k podání cenových nabídek do výběrového řízení, která se poslala těmto vybraným firmám a později se také zveřejnila v portálu EZAK. Po uplynutí lhůty k podání nabídek, došlo k otvírání obálek. Svědek rovněž potvrdil, že přístup k předpokládané ceně veřejné zakázky měli projektant, technici, zaměstnanci odboru. Podle jeho odhadu položkový rozpočet mohlo vidět 10-12 lidí. Zhruba do poloviny roku 2015 on sám určoval firmy, které budou osloveny, jak odpovídalo zápisu o průzkumu trhu, který zpravidla podepisoval svědek, jako vedoucí odboru, a obžalovaný J.Š. nebo obžalovaný P.L.. Při výběru firem vycházeli ze seznamu firem, které byly oslovovány v minulém období, ale tento seznam mohl být doplněn o nové firmy na základě návrhu vedoucího odboru.

Svědék potvrdil, že to byl právě obžalovaný P.L., který mu dával vytištěné výpisy z obchodního rejstříku, z webových stránek Justice, které se týkaly firem, které měl oslovit. Proč ovšem vybral právě tyto firmy, nedokázal svědek určit. Pokud šlo o tzv. podlimitní veřejné zakázky s předpokládaným rozpočtem nad 6 mil. Kč, administraci těchto veřejných zakázek dělal externí administrátor, kterého zpravidla vybral svědek a schválil obžalovaný J.Š.. V několika případech oslovili např. firmu XXXXX. P.P. také uvedl, že když mu P.L. předával výpisy z obchodního rejstříku, které se týkaly firem, které měly být osloveny, byl tam zpravidla nalepený lístek se seznamem firem. Kde P.L. k těmto firmám přišel, rovněž svědek nevěděl. P.L. mu totiž velký seznam firem nepředal, ale vždy jen konkrétní návrh firem, které mají být u konkrétní veřejné zakázky osloveny. V další části své výpovědi svědek popsal systém veřejných zakázek, jejich administraci, a to vše v obecné rovině. Současně uvedl, že je pravdou, že před příchodem obžalovaného P.L., sám pracoval na pozici vedoucího odboru, neboť byl pověřen zastupováním vedoucího odboru. Sám se do výběrového řízení na tuto funkci záměrně nepřihlásil. Když svědek v této pozici působil, spolupracoval s obžalovaným J.Š. a zpravidla oslovovali osm firem s výzvou k podání nabídek do výběrového řízení. Později už se oslovovaly pouze tři firmy. Systém EZAK je elektronický a veřejně přístupný portál.

45. Třetí skupinu tvoří pouze výpověď svědkyně, která působila na SNMČ (bod II. obžaloby). **Svědčce M.P.**, vyslechnutá u hlavního líčení dne 28. 1. 2021, potvrdila, že pracovala v pozici označené jako vedoucí nebo jako ředitelka SNMČ Brno-střed. Při založení v roce 2010 šlo o příspěvkovou organizaci. Od roku 2017 se SNMČ stala organizační složkou ÚMČ Brno-střed. Z pozice ředitelky svědkyně přešla na pozici vedoucí, a to od roku 2014. Od té doby SNMČ spravovala prakticky všechny nemovitosti MČ Brno-střed. SNMČ dělá především základní údržbu cca 300 domů a 4.100 bytů. Stavební zakázky, které realizuje, jsou zpravidla v ceně do 100 tis. Kč bez DPH, výjimečně v ceně do 400 tis. Kč. Svědkyně vysvětlila, že malé zakázky v ceně do 20-30 tis. Kč dělají zpravidla jednotliví technici. Větší zakázky v rozsahu 20-50 tis. Kč zadával

obžalovaný P. K., který byl jejím podřízeným a pracoval na pozici vedoucího technického úseku. Pokud jde o zakázky nad 50 tis. Kč, musí se vypsat výběrové řízení, účastní se jich více firem a vítězná firma získá smlouvu o dílo. Při skutečně velkých zakázkách v rozsahu do 400 tis. Kč se minimálně od roku 2015 musí taková zakázka vypsat v elektronickém systému EZAK. Všechny zakázky, které jsou nad 400 tis. Kč potom spadají do pravomoci investičního odboru. Investiční odbor měl v zásadě obdobný charakter činnosti jako SNMČ a i když nebyl nadřízeným SNMČ, vzájemně spolupracovali.

Svědčce M.P. se vyjádřila také k činnosti obžalovaného P.K. a zejména k náplni jeho práce. Uvedla, že neměla žádné výhrady k tomu, aby se ucházel o pozici vedoucího technického úseku. Po pracovní stránce jej hodnotila kladně. Měla však pochybnosti o tom, jestli dokáže organizačně a manažersky řídit svoje podřízené, neboť se jí nezdál dostatečně razantní. P.K. poptával i firmy pro zakázky do 400 tis. Kč. Také u těchto zakázek vítězila firma, která nabídla nejvýhodnější cenu. Obžalovaný byl na SNMČ vedoucím technické sekce, která měla rozpočet 50-60 mil. Kč. V době, kdy se P.K. o tuto pozici ucházel, byla svědkyně sice na mateřské dovolené, ale výběrové řízení s ní konzultoval právě obžalovaný J.Š.. Svědkyně neměla žádné negativní argumenty k tomu, proč by P.K. na uvedenou pozici nedoporučila. Ostatně i sám obžalovaný J.Š. ve své výpovědi, která je rozebrána shora, uvedl, že P.K. měl vybraného jako hlavního kandidáta. U ostatních členů Rady MČ Brno-střed to nebylo úplně správné jméno, proto se sám snažil získat reference jeho nadřízené M.P..

Svědčce v další části své výpovědi uvedla, že pro velké zakázky do 400 tis. Kč jim rozpočet dělaly vždy externí rozpočtář pan R. v systému RTS, příležitostně i jiný rozpočtář. Praxe byla taková, že poptávali 3-5 firem, ale kromě ceny byly pro ně důležité i reference o předchozí spolupráci. Každý z techniků měl svůj vlastní seznam firem, který, podle názoru svědkyně, určitě nebyl oficiální. S odstupem času si svědkyně nedokázala vybavit, že by obžalovaný J.Š. chtěl, aby tento seznam firem jakkoli doplňovali o firmy, které sám navrhl.

K zakázkám pro firmu XXXXX svědkyně uvedla, že ji vysoutěžil investiční odbor, a proto firma měla smlouvu přímo s ÚMČ Brno-střed. Vysoutěžená cena byla poměrně vysoká. Tato firma pro ně dělala havarijní servis. Zakázka od firmy XXXXX byla, podle názoru svědkyně, provedena bez problémů.

Obžalovaná právnická osoba XXXXX, XXXXX (statutární zástupci obžalovaní L.S. a L.K.)

46. Ještě před vlastním rozbořením důkazů a skutkových zjištění k jednotlivým dílčím útokům popsaným v obžalobě pod body I/1-27 považuje nalézací soud za nezbytné stručně rekapitulovat výpovědi svědků a další důkazy, které se souhrnně týkají zakázek, na nichž se podílely obžalované právnické osoby XXXXX jejímž statutárním zástupcem byl obžalovaný L.S. a obžalovaná právnická osoba XXXXX, jejímž statutárním zástupcem byl L.K.. Tato souhrnná skutková zjištění umožňují lépe pochopit způsob ovlivňování veřejných zakázek i postavení obou obžalovaných právnických osob, resp. jejich statutárních zástupců, ale i dalších subjektů v celém systému trestné činnosti.

Výpovědi obžalovaných L.S., L.K. i zástupců obžalovaných právnických osob firem XXXXX a XXXXX, jsou rozebrány v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku v pasáži, která se týká výpovědi obžalovaných. Souhrnně lze učinit **dílčí závěr** z těchto čtyř výpovědí spočívající v tom, že obžalovaný L.S. doznává trestnou činnost, na které se podílel, když ostatně od samého počátku usiloval o statut spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu, který mu byl také při závěrečném rozhodnutí nalézacího soudu přiznán. Obžalovaný L.K. opakovaně odmítl vypovídat a obžalované právnické osoby trestnou činnost popírají. Vedle toho měl soud k dispozici následující svědecké výpovědi.

47. **Svědék Z. R.**, jehož svědecká výpověď z přípravného řízení (č. l. 1727) byla čtena u hlavního líčení 6. 1. 2021 uvedl, že obžalovaný L.S. byl společně s ním akcionářem firmy XXXXX L.S. tuto firmu řídil a také řešil veřejné zakázky, když současně zajišťoval další běžné zakázky pro chod této společnosti. Svědek Z. R. sám byl formálně místopředsedou představenstva, ale fakticky žádnou činnost, která by směřovala k podnikatelským aktivitám firmy XXXXX, nedělal a také nepobíral žádnou odměnu. Svědek popřel, že by jakkoliv kontroloval chod firmy nebo, že by měl nějaké informace o veřejných zakázkách popsanych především v bodě I. obžaloby. Z ostatních obžalovaných zná pouze J.H., neboť s ním působí v jiné firmě, kde má svědek asi 25% podíl. V závěru své výpovědi Z. R. pouze uvedl, že firma XXXXX spolupracovala při své činnosti s firmou XXXXX, ale on sám podrobnosti této spolupráce nezná.
- U hlavního líčení byla postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu čtena také výpověď **svědka R.R.** z přípravného řízení (č. l. 1812). Svědek uvedl, že je synem Z.R. a z obžalovaných zná především L.S., neboť společně se svědkovým otcem podnikali ve firmě XXXXX Ostatní obžalované svědek nezná a vyjádřit se k nim tedy nemůže. Ke společnosti XXXXX svědek dále uvedl, že na základě žádosti svého otce, akcionáře této firmy, zastával pozici předsedy dozorčí rady. K tomu došlo v roce 2017. Také R. R. uvedl, že tato funkce pro něj byla formální, protože žádnou práci v souvislosti s pozicí předsedy dozorčího rady vůbec nedělal. Na ničem se nepodílel a rozhodně nebyl na žádných schůzkách, ale nedělal ani žádné rozhodnutí. Vzhledem k těmto skutečnostem nepobíral také žádný plat nebo odměnu za pozici předsedy dozorčí rady. V zásadě tuto pozici zastával proto, že bylo nutné, aby někdo jako předseda dozorčí rady byl ustaven. Svědek tvrdil, že nemá žádné bližší informace o tom, jak fungovala společnost XXXXX, kdo ji řídil, kolik měla oddělení nebo provozoven apod. Z organizačních informací je mu známo pouze to, že účetnictví dělala jeho matka, která pracovala jako účetní ve společnosti XXXXX a ta sídlila také v Brně na XXXXX ulici č. XXXXX. Jednalo se o společnost svědkova otce Z.R.. Co se týče společnosti XXXXX zastoupené L.K., potom svědkovi nejsou známe žádné skutečnosti o této společnosti nebo o jejich spolupráci s firmou XXXXX
48. Před svědkem R.R. zastávala pozici předsedkyně dozorčí rady **svědkyně L.F.**, vyslechnutá rovněž v přípravném řízení. Výpověď svědkyně byla u hlavního líčení 6. 1. 2021 provedena rovněž postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědkyně potvrdila, že zná obžalovaného L.S. jak předsedu představenstva společnosti XXXXX. Svědkyně sama totiž v této firmě působila v pozici předsedkyně dozorčí rady. Ostatní obžalované sama nezná a nedokáže se proto k nim vyjádřit. Pozici předsedkyně dozorčí rady zastávala předsedkyně v období od roku 2012 do roku 2017, ale také ona nevykazovala žádnou činnost. Svědkyně shodně uvedla, že její pozice byla formální, protože se za celých 5 let ani jednou nezúčastnila žádného jednání dozorčí rady, nikam nedocházela, neměla žádné povinnosti. Má informace pouze o tom, že se společnost XXXXX zabývala stavebními pracemi. Podle svého tvrzení se však svědkyně nedokáže vyjádřit k tomu, jak společnost XXXXX fungovala, kdo ji řídil, kdo měl na starosti veřejné zakázky, případně kdo prováděl vnitřní kontrolu. Svědkyně rovněž popřela, že by měla nějaké informace o protiprávním jednání obžalovaného L.S. nebo společnosti XXXXX v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek. Sama neví, jestli byl ve společnosti XXXXX vypracován a přijat nějaký interní předpis, který by se týkal dodržování pravidel etického a protikorupčního jednání, proškolení zaměstnanců, event. které osoby měly na starosti dodržování tohoto etického kodexu a obdobných opatření. K jednotlivým veřejným zakázkám, které jsou předmětem obžaloby, na nichž se měla společnost XXXXX podílet, se svědkyně rovněž vyjádřit nedokázala, stejně jako k činnosti společnosti XXXXX v.s.o., resp. k vzájemné spolupráci mezi oběma firmami.
49. Výpověď **svědka J. K.** (č. l. 1791) byla u hlavního líčení 6. 1. 2021 rovněž čtena postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu. Svědek uvedl, že ve společnosti XXXXX pracoval od roku 2015 jako technik. Jeho úkolem bylo řídit pracovníky a subdodavatele, neboť měl na starosti samotnou realizaci staveb. Svědek však vyloučil, že by se podílel na zajišťování práce, tedy shánění zakázek nebo dokonce veřejných zakázek. Výjimku tvoří snad situace, kdy se na něj obrátil, jako na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

stavbyvedoucího, potencionální zákazník. J.K. rovněž uvedl, že rozhodně sám nerozhodoval o tom, jaké zakázky bude společnost dělat ani se na takových rozhodnutích nepodílel. Taková rozhodnutí dělal majitel společnosti XXXXX L.S.. Kromě obžalovaného L.S., který je jeho dlouhodobým zaměstnavatelem, svědek zná obžalovaného P.L., a to přibližně od roku 2017. Má o něm pouze informace, že pracoval na ÚMČ Brno-střed. Setkával se s ním příležitostně na kontrolních dnech jednotlivých staveb. dále zná ještě od vidění obžalovaného P.O., kterého jednou viděl ve firmě. L.K. pak svědek zná jako majitele společnosti XXXXX, protože tato firma zajišťovala pro XXXXX kontejnerovou dopravu. L.K. je navíc svědkovým osobním známým. Ostatní obžalované svědek nezná.

Ke společnosti XXXXX J.K. uvedl, že tato firma se zabývá stavební činností a on je od loňského roku (pozn. soudu cca od roku 2019) členem dozorčí rady této společnosti, a to jako zástupce zaměstnanců. Jeho členství je však zcela formální. Žádných valných hromad, schůzí se nezúčastnil, na žádném rozhodnutí se nepodílel a nikdy nic nepodepisoval. Za dobu, co je členem dozorčí rady, se žádná zasedání ani nekonala. Za toto členství v dozorčí radě není svědek nijak odměňován. J.K. znovu opakoval, že společnost XXXXX je řízena jejím majitelem, obžalovaným L.S., který rozhoduje o práci. Běžná praxe je taková, že svědkovi je přidělena zakázka a on sám ji celou realizuje. Stejně jako jeho kolegové, kteří jsou na podobné pozici. O přidělení konkrétní zakázky vždy rozhoduje L.S.. Kdo přímo dělá účetnictví pro firmu XXXXX, svědek sám neví. Potvrdil však pouze to, že podklady pro účetnictví za firmu chystá administrativní pracovnice M.Ž.. K veřejným zakázkám, které jsou předmětem obžaloby J.K. potvrdil, že tyto zakázky zajišťoval L.S.. Svědka samotného jako stavbyvedoucího se to v zásadě vůbec netýkalo, neboť se na získání veřejných zakázek nepodílel. Jak tyto veřejné zakázky získával L.S., svědkovi není známo, když o protiprávním jednání L.S. rozhodně žádné informace neměl.

V závěrečné části své výpovědi se svědek vyjádřil také ke skutečnostem, které byly podstatné pro závěry soudu o trestní odpovědnosti obžalované právnické osoby firmy XXXXX. Svědek uvedl, že netuší vůbec, jestli firma měla vypracovaný nějaký etický kodex, protikorupční program nebo zda v nějakých smlouvách, dohodách o pracovní činnosti apod. byl uveden závazek o dodržování tzv. compliance programu, jako nástroje ochrany před trestní odpovědností právnické osoby. Ve firmě neexistoval žádný interní předpis o dodržování pravidel etického a protikorupčního jednání a tím ani žádné písemné záznamy o případném proškolení zaměstnanců, prováděných kontrolách dodržování těchto pravidel nebo o přijetí opatření za zjištěná provinění.

Z veřejných zakázek, na kterých měla firma XXXXX participovat, má svědek bližší informace pouze o zakázce **I./18** (XXXXX) a **I./22** (XXXXX). Tyto zakázky totiž svědek jako stavbyvedoucí realizoval se spolupracovníky. Zakázka XXXXX se dělala asi rok a svědek ji v zásadě ani nedokončil. Stavební dozor zajišťovala firma XXXXX. Nakonec firma zakázku dokončila, ale zisk nebyl ani ve výši 10 %, což bylo podle názoru svědka dost tristní s ohledem na to, jak dlouho se zakázka dělala a kolik stála peněz. Druhá veřejná zakázka XXXXX se dělala ještě před zakázkou XXXXX, tedy asi v roce 2016 nebo 2017. Stavební dozor dělal někdo z Městské části ÚMČ Brno – střed, ale svědek už sám přesně neví, kdo. Stavební deník byl řádně veden, na stavbě nebyly podle něj žádné problémy. Jak však tato zakázka skončila ekonomicky, už určit nedokázal.

K dalším zakázkám (XXXXX) se svědek v podrobnostech vyjádřit nedokázal s vysvětlením, že se na realizaci těchto veřejných zakázek nepodílel.

Ke společnosti XXXXX svědek pouze uvedl, že je to firma, která zajišťuje pro firmu XXXXX, tedy odvoz sutí a dovoz sypkých materiálů. Tuto společnost zastupuje L.K. a jeho syn. V závěru své výpovědi J.K. opakovaně uvedl, že se na zadávání a získávání veřejných zakázek vůbec nepodílel, a proto se nemůže vyjádřit k systému a způsobu, jak byly zakázky z ÚMČ Brno – střed, získávány. Stejně tak nemá žádné informace o případném předávání úplatků za účelem ovlivnění výběrového řízení na tyto veřejné zakázky.

50. Na pozici stavbyvedoucího ve firmě XXXXX působil do roku 2014 také **svědek J.S.**, jehož svědecká výpověď z přípravného řízení (č. l. 1800) byla čtena u hlavního líčení 6. 1. 2011, rovněž postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu. svědek potvrdil, že v roce 2014 odešel do penze. Na rozpočtování staveb, jejich zasmluvnění se ovšem nepodílel, neboť jako stavbyvedoucí dostal zakázku až ve fázi, když po uzavření smlouvy přebíral staveniště. Obžalovaného L.S. zná dlouhá léta, ale jejich vztah byl ryze pracovní. Svědek sám sice pracoval ve firmě XXXXX od roku 1991, ale nikdy nebyl jednatelem společnosti, statutárním zástupcem ani nezajišťoval zakázky. Vždy pracoval pouze na pozici stavbyvedoucího. Kromě obžalovaného L.S. zná pouze obžalovaného L.K., který působil ve společnosti XXXXX. Také svědek J.S. potvrdil, že od této firmy objednávali zpravidla kontejner na odvoz sutí. L.K. občas přišel do jejich firmy, když přinesl faktury za tyto odvozy sutí. Ostatní obalované svědek podle svého tvrzení nezná.

K činnosti společnosti XXXXX svědek uvedl, že se zabývala stavební činností, realizovala běžné pozemní stavby a společnost řídil L.S.. Tomuto obžalovanému se svědek přímo zodpovídal ze své práce stavbyvedoucího, neboť jeho úkolem bylo řízení staveb a stavebních prací. Zásadní rozhodnutí ve firmě však dělal L.S.. Svědek upřesnil, že pro společnost XXXXX pracoval jako OSVČ, takže svoji práci fakturoval, i když byla určitá období, kdy byl zaměstnancem společnosti. Účetnictví firmy dělaly dvě pracovnice a jedna z nich se jmenovala K.. Z hlediska hierarchie společnosti, kterou řídil obžalovaný L.S., na pozici pod ním byli stavbyvedoucí a vedoucí obkladačů. Firma měla cca 25 zaměstnanců a 8 obkladačů. Kromě těchto lidí a účetních zde, jako samostatná osoba, působil rozpočtář, kterým byl XXXXX. Veřejné zakázky však měl na starosti vyloženě obžalovaný L.S.. Svědek nijak nepátral po tom, jak se ke konkrétním veřejným zakázkám firma dostala.

Také svědek J.S. uvedl skutečnosti, které byly podstatné pro následné posouzení trestní odpovědnosti obžalované firmy XXXXX. Svědek uvedl, že neměl žádné informace o tom, že by ve firmě v souvislosti s dohodami o pracovní činnosti nebo smlouvami o různých činnostech byl do těchto dokumentů zahrnut závazek o dodržování tzv. compliance programu a etického kodexu. Rovněž neví, že by ve společnosti existoval nějaký interní předpis, obsahující pravidla etického a protikorupčního jednání. Svědkovi není známo nic o tom, kdo prováděl kontrolu dodržování a revizi etického kodexu, event. obdobných opatření. Po předstření jednotlivých veřejných zakázek, které jsou předmětem obžaloby v bodě I. a týkající se zejména společnosti XXXXX svědek uvedl, že žádnou z těchto veřejných zakázek nedělal, a proto se k jejich průběhu a zejména získání, nedokázal vyjádřit. Ke společnosti XXXXX zastoupené L.K. opakovaně svědek uvedl, že od této společnosti si pronajímali kontejnery na odvoz sutí, ale o žádné další spolupráci mezi oběma firmami mu není nic známo.

51. **Svědčynie M. Ž.** v rámci své výpovědi v přípravném řízení (č. l. 1765), která rovněž byla čtena 6. 1. 2021 postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu uvedla, že z obžalovaných zná především L.S. jako svého zaměstnavatele, a to přibližně od jara 2017. Při své práci se setkala také s P.O., ale v zásadě jen díky tomu, že mu příležitostně otevírala dveře. L.K. zná z firmy, neboť k nim docházel za L.S. na různá jednání, ale docházel i za stavbyvedoucími, podle toho, co se řešilo. Ostatní obžalované svědkyně, podle svého tvrzení, nezná.

Ke svému působení ve společnosti XXXXX svědkyně M. Ž. uvedla, že zde byla zaměstnána od jara 2017 jako administrativní pracovnice. Jejím nadřízeným byl obžalovaný L.S., i když firma měla fakticky dva majitele. Druhý spoluvlastník firmy Z. R., se však ve firmě zdržoval málo, a proto pokyny k práci dával svědkyni vždy pouze obžalovaný L.S.. Jednotliví stavbyvedoucí řídili konkrétní stavby a pod nimi na každé stavbě pracoval ještě další mistr, který dohlížel na realizaci stavby. Celkový počet dělníků, pracujících na stavbách firmy XXXXX, se pohyboval řádově mezi 20 – 35 lidmi. Svědkyně M. Ž. rovněž potvrdila, že účetnictví pro firmu XXXXX dělala externí účetní, a to bývalá manželka spoluvlastitele firmy Z.R.. Rozpočtářem firmy byl v minulosti XXXXX. Od loňského jara (pozn. soudu roku 2019) je externím rozpočtářem J. M..

Svědčce se rovněž vyjádřila k oficiálnímu získávání informací o veřejných zakázkách, když potvrdila, že dostávali buď automaticky upozornění formou e-mailu, který ona sama stáhla a předložila ho L.S.. On následně tuto zakázku zřejmě konzultoval s rozpočtářem a poté rozhodl, jestli zakázku budou nebo nebudou dělat. Svědkyně sama v kladném případě kompletovala potřebné materiály, včetně rozpočtu, který jí dal XXXXX. Když vše upravila do finální podoby, předkládala to zadavateli buď osobně nebo elektronicky. Nabídky na veřejné zakázky dostávali buď formou e-mailu nebo zprávou do datové schránky, ale také mohli nabídky dostat v papírové podobě.

Svědčce se vyjádřila ke skutečnostem, které následně byly podstatné pro posouzení trestní odpovědnosti společnosti XXXXX. Svědkyně uvedla, že firma zřejmě žádný compliance program a etický kodex neměla. Ona sama o tom nemá žádné informace. Svědkyně rovněž, podle svého tvrzení, nezaznamenala při přípravě veřejných zakázek nějaké nestandardní skutečnosti, které by nasvědčovaly manipulaci s nabídkami do veřejných zakázek, zejména tomu, že by zakázky získávali předem stanovení uchazeči.

Také svědkyně M. Ž., stejně jako předchozí svědci, potvrdila, že společnost XXXXX zastoupená L.K. pro firmu XXXXX odvážela odpady ze staveb a zřejmě participovala i na nějakých zakázkách. O co konkrétně se jednalo, však sama neví, neboť s K. jednal obžalovaný L.S.. Svědkyně sice potvrdila, že asi v jednom nebo dvou případech nabídku do výběrového řízení sama osobně odnesla na ÚMČ Brno – střed, ale o jakou zakázku se jednalo sama neví. Šlo o nabídku společnosti XXXXX, když nabídku jiné firmy takto nepodávala.

Po představení záznamu sledování kanceláře obžalovaného L.S.z 11. 3. 2019 v době od 11:29 hod., v němž je zaznamenán hovor mezi svědkyní a Z.R., svědkyně uvedla, že když Z.R. zmínil úplatek, bylo to míněno spíše v žertu. Ona sama neví o tom, že by se někomu vyplácely nějaké úplatky. K. se faktury totiž zpravidla vyplácely v hotovosti, protože on to tak chtěl. Svědkyně vysvětlila, že v rozhovoru zmíněná paní K. byla dřívější zaměstnankyní firmy XXXXXV době před působením svědkyně měla na starosti pokladnu. Firma měla tzv. oficiální pokladnu, což byla běžná pokladna, dále měla také neoficiální pokladnu, v níž však byly finanční prostředky v řádu sto korun, určené zpravidla na nákup dárek někomu, kdo měl narozeniny, na nákup květin apod. Paní K. se peníze, jako mzda, vyplácely v hotovosti, a to zřejmě proto, že ona to tak sama chtěla. Na konci roku 2018 paní K. odešla do penze. Kromě toho, že měla na starosti pokladnu, pracovala jako mzdová účetní.

52. Významným důkazem byla **svědecká výpověď D.Ž.**, rozpočtáře firmy XXXXXV této souvislosti nutno zdůraznit, že s odkazem na celkovou důkazní situaci, která bude dále rozvedena, je zřejmé, že zásadními důkazy pro tvrzení obžaloby v bodě I. a II. byly především výpovědi obžalovaných v pozici spolupracujících obžalovaných, v některých částech výsledky operativního šetření, zejména výsledky odposlechů telefonických hovorů a sledování zájmových prostor kanceláří, jakož i dílčí listinné důkazy, resp. jejich fragmenty. Ve výjimečných případech důkazní oporu tvořily také svědecké výpovědi, mezi nimiž pak vystupuje do popředí zejména ve vztahu k obžalovanému L.S., obžalované právnické osobě XXXXX a s nimi souvisejícími veřejnými zakázkami, svědecká výpověď právě svědka D. Ž., který byl vyslechnutý u hlavního líčení 14. 1. 2021.

Svědce na úvod uvedl, že byl zaměstnancem firmy XXXXX, kde pracoval jako rozpočtář. Osobně zná obžalované L.S., L.K. a především firmu XXXXX, jakož i firmu XXXXX, s níž jejich firma spolupracovala. Z obžalovaných zná dále P.O., s nímž se občas ve firmě XXXXX, setkával a příležitostně se viděl i s obžalovanými P.L. nebo M.U..

Svědce vysvětlil, že obecně veškeré zakázky řešil v rámci firmy XXXXX právě s obžalovaným L.S., jako majitelem, neboť od něj svědek vždy dostával pokyny, ale také podklady. Rozpočty k veřejným zakázkám zpracoval na základě vyhlášeného výběrového řízení. Za významné, ve vztahu k trestní odpovědnosti obžalovaného L.S. i společnosti XXXXX, považuje nalézací soud vyjádření svědka o tom, že v některých případech dostával podklady pro vypracování rozpočtu

od L.S. s předstihem, a to ještě před vyhlášením zakázek. Podle těchto podkladů zakázku nacenil. Výsledky své práce předal obžalovanému L.S. a dále se o to nezajímal. Od obžalovaného L.S. svědek dostával podklady, které se většinou týkaly projektu, rozpočtu, který byl zpracován do tohoto projektu a potom nějaký, většinou již naceněný rozpočet, který zpracovával projektant. Jestli to tak bylo absolutně u všech zakázek, s odstupem času svědek pochopitelně potvrdit nedokázal. Sám zpracoval návrh rozpočtu firmy XXXXX, který předal L.S.. Svědek také uvedl významné skutečnosti z hlediska trestní odpovědnosti obžalovaného L.S.i dalších obžalovaných, když potvrdil, že za realizaci zakázky byl nastavený nějaký procentní odvod peněz, který L.S., resp. firma XXXXX měli odvést v případě, že zakázka bude realizována.

K dotazu soudu svědek vysvětlil, že podle jeho názoru zakázka nebyla přeceněná, neboť měli k dispozici projektantský rozpočet, který byl svým způsobem limitní. V této úrovni měli také zakázku realizovat, ale nacenili ji včetně případného nějakého odvodu peněz. Projektantský rozpočet zpracoval projektant, který zpracovával projekt, případně měl k dispozici rozpočtáře. On vytvořil kalkulaci, za kolik by se měla zakázka realizovat, a to podle nějakých směrných cen. Tyto informace svědek dostal k dispozici od L.S.. Projektantský rozpočet však zpracoval projektant, zpravidla pro Úřad městské části Brno – střed, pokud tento úřad byl zadavatelem. Svědek zcela jednoznačně uvedl, že projektantský rozpočet zadavatel, tj. ÚMČ Brno – střed, rozhodně nezveřejňoval. Svědek sám se k němu dostal díky obžalovanému L.S., ale kde jej získal tento obžalovaný, potvrdit nedokázal. Rovněž zcela jednoznačně svědek potvrdil, že díky těmto informacím, získaným z projektantského rozpočtu, bylo jeho úkolem zpracovat rozpočet firmy XXXXX, tedy určit, za jakou cenu je schopna firma zakázku realizovat. Jeho kalkulace se však od projektantského rozpočtu lišila, a to většinou směrem dolu. Podle typu zakázky to mohlo být o 1, o 5, ale i o 10 % nižší. Neznamenal to, že jejich firma byla schopna oproti projektantskému rozpočtu ušetřit, ale jednalo se o to, že firemní náklady na realizaci jednotlivých prací byly odlišné. Svědek vysvětlil, že projektant počítal rozpočet na základě směrných cen a vycházel tedy z nějakých principů zpracovaných nějakou organizací. Jejich firma však při realizaci zakázek mohla docházet k jiným cenám, protože byla schopna ušetřit třeba tím, že na zakázku získala betonárku, ocel nebo nějaké jiné materiály, event. subdodavatele, vždy za cenu nižší, než která byla uvedena v projektantském rozpočtu. Svědek tedy zpracoval pouze pracovní rozpočet, který předložil obžalovanému L.S.ve fázi, kdy zakázka nebyla ještě jako veřejná zakázka vypsána. Tento pracovní rozpočet svědek zpracoval proto, aby zjistili, za jakou cenu jsou schopni zakázku při podmínkách požadovaných zadavatelem zpracovat. Základní podmínky pro zpracování rozpočtu však byly takové, že cena musí být nižší oproti projektantskému rozpočtu, a to minimálně o procenta, která měla být odvedena někomu za získání zakázky. S odstupem času si svědek vybavuje, že to bylo asi 10 nebo 15 %, přičemž si není jistý, jestli to bylo u všech zakázek stejné. Komu a kdy se tyto peníze odváděly, však svědek potvrdit nedokázal, neboť to byla záležitost obžalovaného L.S.. Obžalovaný v zásadě svědkovi vysvětlil, že jsou to peníze za to, že zakázka bude realizována právě jejich firmou. V odvodu těchto peněz však svědek sám nijak nefiguroval. I s těmito informacemi o ceně, o rozpočtu, dál pracoval obžalovaný L.S., zejména za situace, kdy se rozhodl, že cena by pro jejich firmu byla akceptovatelná. Potom se zřejmě s někým dohodl na tom, že zakázku za těchto podmínek bude jejich firma realizovat. V momentě, kdy bylo vypsáno výběrové řízení na zakázku, se firma XXXXX do výběrového řízení přihlásila, nikoli však s cenou, kterou svědek předběžně vykalkuloval, ale s cenou, která odpovídala tomu, aby se vešla do projektantského rozpočtu, a ještě byla navýšena právě o tou procentní částku určenou pro případný odvod. Svědek jednoznačně potvrdil, že přihláška do výběrového řízení obsahovala rozpočet firmy XXXXX založený na kalkulaci svědka, včetně dalšího navýšení o 10 nebo 15 %. Když výběrové řízení vyhráli, zakázku realizovali. Díky tomu, že měli nižší náklady, zůstalo firmě 10-15 % ceny a tuto částku obžalovaný L.S. asi někomu předal, ale podrobnosti svědek sám opakovaně potvrdit nedokázal. Finální faktura však byla vystavena na částku, s níž vyhráli výběrové řízení, tedy za cenu navýšenou o 10-15 %. Od obžalovaného L.S.se svědek dozvěděl, že

část peněz odváděl při podpisu smlouvy o této zakázce a část po realizaci zakázky. Podle tvrzení svědka se však obžalovaný L.S. nikdy ani v náznaku nezmínil o tom, komu vlastně peníze dával. V další části své výpovědi svědek potvrdil, že ještě před vyhlášením výběrového řízení, tedy před zveřejněním zakázky, dostával od obžalovaného L.S. materiály, na základě kterých úvodní kalkulaci udělal. Šlo o projektovou dokumentaci zakázky, návrh výzvy k veřejné zakázce a projektantský rozpočet. Tyto materiály zřejmě L.S. získal od P.O., který k nim často na firmu něco nosil. Později si to L.S. nějakým způsobem domlouval s P.L.. P.O. mu tedy tyto materiály nosil, ale u kterých to bylo zakázek, kdy materiály dostali předem, svědek již s odstupem času určit nedokázal. S P.L. se obžalovaný L.S. někde setkával, aby dostal potřebné materiály, což sám L.S. svědkovi řekl. Takto však L.S. získával materiály na jiné zakázky, než ke kterým získal materiály od P.O.. V zásadě však šlo vždy o materiály stejné. Přihlášky do výběrového řízení k jednotlivým zakázkám ve firmě XXXXX řešil obžalovaný L.S.. Ačkoliv firma měla dva statutární zástupce, stavební činnost firmy řešil L.S.. Další část činnosti firmy, která se týkala vedení účetnictví, řešil zřejmě Z. R..

Svědka XXXXX se vyjádřil také ke vztahu mezi obžalovanými právníckými osobami společnostmi XXXXX a XXXXX, když uvedl, že obě firmy spolupracovaly na realizaci veřejných zakázek obecně i na těch, které byly zadávány z ÚMČ Brno-střed. L.K. dříve vlastnil stavební firmu, kterou rozpustil, ale dohodl s L.S., že zakázky, které by měl možnost získat on, předá firmě XXXXX. V případě zakázek zadávaných ÚMČ Brno-střed byla podle názoru svědka spolupráce vždy taková, že prvotní informace o zakázkách byly od L.S. a následná dohoda s firmou XXXXX o realizaci zakázky byla v zásadě účelová. Firma XXXXX se třeba o zakázku ucházela, aby nevystupovala jako realizační firma XXXXX, ale tato firma fakticky zakázku dělala, ačkoliv ji získala firma XXXXX. V zásadě už předem bylo jasné, že ve skutečnosti zakázku bude dělat firma XXXXX. I v případě, kdy bylo předem jasné, že fakticky bude zakázku dělat firma XXXXX, ačkoliv se o ni ucházela firma XXXXX, dělal svědek rozpočet právě pro firmu XXXXX do výběrového řízení. V takových případech s ním za firmu XXXXX jednal K. a principy navýšení rozpočtu, tj. řádově o 10 až 15 %, byly stejné. Svědek rozpočty zpracoval a označoval je hlavičkou firmy XXXXX, případně tam napsal jako zpracovatele firmu XXXXX. V některých případech vytvářel také rozpočty bez tzv. firemní hlavičky a předával je L.S.. Šlo třeba o situace, kdy zpracoval u jedné zakázky tři rozpočty, které se však lišily. U některých zakázek tři rozpočty stačily, u některých zakázek se L.S. rozhodl, že je třeba rozpočtů více a svědek jich zpracoval třeba pět. Faktický důvod však neznal. Rozpočty se vždy lišily výší ceny, měnila se jednotková cena u konkrétních položek. Svědek potvrdil, že vycházel ze standardizovaných údajů a používal rozpočtové programy jako byl POWER od firmy RTS, nebo druhý od firmy XXXXX, což je firma, která dělá jinou platformu rozpočtových programů.

V další části své výpovědi svědek uvedl, že nemá informace o tom, kde pracoval P.O.. Domnívá se, že na ÚMČ Brno-střed, na rozdíl od P.L., nepracoval. Že by měl L.S. vazby i na někoho jiného, není svědkovi známo. Kde však P.O. získával informace o veřejných zakázkách a zejména materiály, které k nim do firmy přinášel, rovněž svědkovi nebylo známo. I když P.O. potkával ve firmě XXXXX, nikdy s ním nejednal a neví ani o tom, že by se P.O. znal s P.L..

Kromě stanoviska svědka k jednotlivým veřejným zakázkám, které bude rozvedeno v příslušných pasážích odůvodnění tohoto rozsudku, XXXXX dále vysvětlil, že firma XXXXX neměla žádného zaměstnance a proto, když se ucházela o zakázku v rámci výběrového řízení, dělal pro ni rozpočet on sám. Jednal při té příležitosti s K. a principy navýšení byly stejné čili těch řádově 10 až 15 %. Podle požadavku L.S. svědek zpravidla zpracovával pro jednu zakázku alespoň tři rozpočty. Někdy L.S. rozhodl, že je třeba zpracovat pět rozpočtů, které se pak lišily výší ceny. Měnila se podle tvrzení svědka cena u jednotlivých položek.

Svědka uvedl, že materiály, které byly zajištěny u něj v pracovním počítači ve stádiu přípravného řízení, obsahovaly podklady k jednotlivým zakázkám, které firma XXXXX za jeho působení ve firmě realizovala. Pokud zde byl zajištěn rozpočet bez uvedení objednatele, mohl to být rozpočet pro jinou firmu, nebo jenom pro firmu XXXXX, ale zkrátka to zde nebylo uvedeno. Pokud je

u některých zakázek zajištěno více rozpočtů, mohlo to být třeba proto, že úvodní rozpočet byl tzv. pracovní, tedy pro ověření firmy XXXXX, jestli se vůbec o veřejnou zakázku může ucházet. Potom je tam nabídkový rozpočet firma do výběrového řízení. Kromě toho mohly být k této veřejné zakázce i další rozpočty, které svědek zpracoval pro firmy na pozici tzv. křoví. Šlo tedy o firmy, které se o veřejnou zakázku ucházely pouze formálně. Svědek u hlavního líčení jednoznačně uvedl, že toto zadání dostal od L.S., aby vypracoval rozpočty i pro firmy, které dělaly tzv. křoví a z tohoto důvodu takové rozpočty také zpracoval. I zakázky, u kterých uspěla společnost XXXXX pro ně byly ziskové, neboť svědek do rozpočtu započítal i zisk této firmy, který zpravidla činil 10 %. Pokud mu L.S. zmiňoval, že část odvodu jde pro politiky, nebo představitele ÚMČ Brno-střed, bylo to na obecné úrovni, ale konkrétní jména mu nesdělil.

Po předestření části výpovědi z přípravného řízení ze dne 14. 3. 2019 (č. l. 1686) svědek vysvětlil, že odhadl počet 20 až 30 zakázek, které dělala od roku 2014 společnost XXXXX pro ÚMČ Brno-střed. Podrobnosti si ovšem s odstupem času nepamatuje.

Pokud obdržel dokumentaci k veřejným zakázkám, přehrál si ji do počítače a následně s informacemi pracoval v počítačovém prostředí, a to u všech zakázek. Data zajištěná v počítači by tedy měla odrážet jeho činnost s počítačem. Při ukládání souboru, resp. adresářů je uvedeno datum, které však poskytuje informaci o jeho poslední práci s tímto souborem. V zásadě to znamená datum poslední změny, nebo datum, kdy byl zřejmě naposledy soubor otevřen. Je sice pravdou, že svědek uvedl, že vyhlášení jednotlivých veřejných zakázek nesledoval. Pokud již v přípravném řízení uvedl, že dokumentace, kterou získal od L.S., mu byla předložena ještě před vyhlášením výběrového řízení na tuto zakázku, měl to sám ve své paměti a také to byla otázka jeho vědomí a svědomí, když odpovídal podle pravdy.

K dotazu obhajoby svědek dále potvrdil, že když zpracovával rozpočty pro jiného zákazníka, pro jiného zadavatele než ÚMČ Brno-střed, obvykle počítal se ziskem, nebo marží kolem 15 %. Sám měl k dispozici v rámci veřejných zakázek uvedených v obžalobě projektantský rozpočet, který byl získaný od zadavatele a je možné, že projektant takový rozpočet zpracoval s větším časovým odstupem třeba 3 let, než jej dostal svědek k dispozici. Zásadní informace byla ale taková, že takový rozpočet na úřadě leží, je kalkulováno s takovou cenou, a podle toho svědek rozpočet do veřejné zakázky zpracoval. V zadání samotné veřejné zakázky se potom vyskytuje pojem předpokládaná hodnota zakázky. Pokud svědek mluvil o realizační ceně, byla to cena, za kterou byla firma XXXXX schopna zakázku realizovat, aby práce pro ni ještě byly zajímavé. Tato realizační cena totiž zahrnovala i ziskovost pro firmu XXXXX.

K dotazu obhajoby svědek opakovaně a zcela jednoznačně potvrdil, že podklady k veřejným zakázkám dostal ještě předtím, než byly zakázky zveřejněny, a to právě od obžalovaného L.S.. Dodatečně od něj získal informaci, že veřejná zakázka už je zveřejněna. Svědek totiž od obžalovaného dostal oficiální výzvu zadavatele k podání nabídek do výběrového řízení. U předání plateb jako tzv. úplatků, ovšem svědek nikdy osobně nebyl, a proto neví, jaké konkrétní částky z toho tzv. navýšení jednotlivých rozpočtů, L.S. skutečně předával třetím osobám. Stejně tak neví, jestli si něco z toho nechával pro sebe. L.S. mu však u každé zakázky řekl, že částka 10 až 15 % je určena jako tzv. platba třetím osobám. Svědek XXXXX u hlavního líčení výslovně uvedl (strana 19 protokolu o hlavním líčení), že se na to ptal L.S. vždy u každé zakázky, pro kterou měl zpracovat rozpočet. L.S. mu tento požadavek u každé zakázky sdělil. Šlo o všechny veřejné zakázky, které jsou zapsány v protokolu a tento požadavek L.S. sdělil svědkovi vždy v momentě, když mu nějaké podklady k této konkrétní zakázce dával.

Svědek vysvětlil rovněž to, že ve vztahu k realizačním rozpočtům používal jako základ aktuální ceník RTS, který pak upravoval na základě interních nabídek firmy. Rozpočet však vytvořil včetně zisku. Výše marže byla totiž obžalovaným L.S. stanovena víceméně na všechny zakázky a pohybovala se kolem 15 %. Rozdíl v nákladovosti mezi realizačním rozpočtem a původním projektantským rozpočtem se tedy mohl lišit až o 30 %.

V závěru své výpovědi svědek vysvětlil, že do firmy XXXXX nastoupil nejdříve do pracovního poměru, potom v období let asi 2010 až 2017 rozpočty pro tuto firmu dělal jako OSVČ. Finanční

rozdíl byl řádově 20 % ve prospěch zaměstnaneckého poměru. Pokud dělal rozpočty např. bez uvedení objednatele a zhotovitele, případně rozpočty pro firmy, které vystupovaly jako tzv. křoví, byl stejně odměňován za hodinu práce. Částečně tyto práce dělal jako OSVČ, částečně jako zaměstnanec firmy XXXXX. V tom, že svědek zpracoval rozpočty bez uvedení firmy, která je pak použila, nebylo podle jeho tvrzení, nic zjištěného, nebo nezištěného. Takto postupoval na základě informací, které dostal od L.S.. L.S. mu řekl firmy, pro které má dělat rozpočet a jestli ho svědek sám označil nebo neoznačil, to se rozhodl víceméně sám. To už potom s nikým neprobíral.

53. Další podstatnou část důkazů kromě shora rozebraných svědeckých výpovědí, eventuálně výpovědí obžalovaných, tvoří také **výsledky operativního šetření** v přípravném řízení. Ve vztahu ke společnosti XXXXX tím nalézací soud míní především prostorové odposlechy z kanceláře firmy XXXXX, které byt' jsou útržkovité, přesto při celkovém posouzení všech dílčích dialogů skýtají komplexní podklad pro představu o systému fungování skupiny obžalovaných při ovlivňování veřejných zakázek.
54. Z chronologického hlediska byly při **sledování kanceláře firmy XXXXX** zajištěny následující dialogy, resp. z nich získány odpovídající informace (svazek 20 spisového materiálu).
- Dne 3. 1. 2019** při dialogu mezi obžalovaným L.S. a L.K., oba obžalovaní v zásadě mluví o tom, jak lze ze společnosti XXXXX vyvádět finanční prostředky, a to do jisté míry odpovídajícími účetními machinacemi, prostřednictvím formálně vykazovaných půjček. Je zřejmé, že do takových transakcí byl s vysokou mírou pravděpodobnosti zapojen i druhý společník firmy Z. R., neboť L.S. sděluje, že mu napíše tzv. vrácení půjčky, což je úplně čisté a L.K. mu odpovídá, že on to s ním také tak řeší, na což reaguje L.S. tím, že to následně vrátí a je to čisté. Vzápětí na to pak L.S. potvrzuje, že mu samotnému chybí v pokladně 850.000 Kč, protože to dali do Prahy a ve spolupráci s L. tam figuruje i P.L., XXXXX apod. (dialogy č. l. 5918 a násl.).
- Dne 14. 1. 2019** je opět zachycen dialog mezi L.S. a L.K., který se týká fiktivní fakturace a vyvádění peněz z firmy XXXXX a XXXXX na poskytování úplatků v souvislosti s veřejnými zakázkami. Z obsahu uvedeného dialogu je rovněž zřejmé, že na úplatky nejsou poskytovány zcela soukromé peníze obžalovaných, jak tvrdil L.S.. Navíc oba obžalovaní vedou dialog i o rozepisování plateb na víc dokladů, jakož i o tom, že si úplatky mezi sebou musí nějak vyfakturovat.
- Dne 17. 1. 2019** (č. l. 5919B) L.S. sděluje Z. R., že „pokud toho P. jako z investic začalujeme, bude to dobré“. Logicky z toho lze dovodit, že hovoří o úplatcích pro obžalovaného P.L. z odboru investic ÚMČ Brno-střed. K tomu ještě L.S. doplňuje, že P. je v pohodě a dá jim vždycky nějaké byty (nepochybně v podobě veřejných zakázek). Společník R. potom popisuje svůj názor na tzv. kamaráda. S vysokou mírou pravděpodobnosti jde o obžalovaného J.Š., který, jak sděluje L.S., „strašně šnupe“, což se dozvěděl od P. (pozn. soudu – O.).
- Dne 22. 1. 2019** při dialogu mezi obžalovanými L.S. a P.O. (č. l. 5920) P.O. předkládá soupis 15 zakázek, které by měl tzv. obsadit. Současně se jej L.S. dotazuje, kolik potřebuje firem. Zjevně se jedná o přípravu ovlivnění budoucích veřejných zakázek, neboť P.O. vysvětluje L.S., že k těmto zakázkám ještě nejsou hotové projektové dokumentace, ale jde o zakázky, které mohou zajímat někoho z obchodních partnerů L.S., když 67 mil. Kč nejsou úplně zanedbatelné částky. P.O. předkládá L.S. kopie se žádostí, aby udělal tečky, co by sám mohl, na což mu L.S. sděluje, že by bral ty tzv. brněnské věci. Následně se oba obžalovaní baví o „kámošovi od Měniňské brány, P.“, z čehož lze dovodit, že jde o obžalovaného P.K., který působil v uvedené době na pozici vedoucích techniků u SNMČ v kanceláři v Brně nedaleko Měniňské brány. P.O. sděluje, že P. je v pohodě, že se něco trošku přenastavilo a obžalovaný J.Š. zůstává na pozici jeho šéfa. P.O. opětovně naléhá na L.S. s tím, že potřebuje vědět, o co mají zájem, co chtějí dělat, což opětovně podle názoru nalézacího soudu svědčí o připravované manipulaci s veřejnými zakázkami dokonce do té míry, že si předem vybírají, do kterého výběrového řízení podá nabídku firma XXXXX, nebo jiné firmy pod vlivem L.S..

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Dne 22. 1. 2019 (č. l. 5921B) L.S. sděluje P. L., že říkal P., aby jim dal nějaké byty, třeba takové, co dal P., protože XXXXX byl spokojený. I tato útržkovitá část dialogu svědčí o vlivu obžalovaného P.L. při přidělování zakázek na rekonstrukci bytů.

Dne 28. 1. 2019 je veden dialog obžalovaného L.S. s rozpočtářem firmy svědkem D.Ž., který mimo jiné konstatuje, že jsou zkrátka nějaké nechutě k těm manipulovaným zakázkám.

Dne 1. 2. 2019 (č. l. 5922 a násl.) L.S. v dialogu s p. K. z firmy XXXXX pouze sděluje, že mu volá L., takže „něco určitě zase má, ale oni to hodí asi K., protože on té roboty moc nemá“.

Dne 4. 2. 2019 při dialogu L.S. s p. Š. ze stavební firmy XXXXX L.S. sděluje, že samozřejmě, když bude mít jeho společník nějakou nabídku, třeba na městě, a bude chtít udělat křoví, tak to není problém, stačí, když mu to pošle hotově a oni mu to tzv. orazítkují. I z tohoto dialogu je zřejmé, že L.S. s firmou XXXXX byli ochotni vstoupit do veřejných zakázek, o které se ucházely jiné subjekty, a to pouze v pozici nikoliv seriózního uchazeče, ale subjektu, který se výběrového řízení účastnil pouze do počtu. Firma, která měla výběrové řízení vyhrát, mu připravila podklady, které ve firmě XXXXX jako nabídku pouze orazítkovali a podali.

Dne 4. 2. 2019 při návštěvě svědka K. W. mu L.S. poskytuje informace o tzv. demoličce na XXXXX, která se sice připravuje, ale bude to asi 2 měsíce trvat, než se vysoutěží. Současně uvádí, že P. (pozn. soudu – důvodně se lze domnívat, že jde o obžalovaného P.L.) mu říkal, že to musí nějak zorganizovat. L.S., tedy teď „s K.“ bude mít tuto demoličku za 5 mil. na XXXXX, ale ještě neví, jestli to půjde na jeho firmu (tj. firmu XXXXX), nebo přes K.. Je zjevné, že opět některá z firem bude v pozici nastrčeného subjektu, tedy jako tzv. křoví.

Dne 5. 2. 2019 L.S. říká nějakému zástupci z firmy KWM, že K. posílá na XXXXX demoličku, když mají k dispozici CD, které vypálila Ž.. Vzápětí nato obžalovaný komunikuje se zástupcem firmy XXXXX, řeší otázku spolupráce s firmou XXXXX, přičemž L.S. výslovně sděluje, že byl pozván na ÚMČ Brno-střed a firma má k dispozici zakázku „nějakou demoličku na XXXXX“ a on sám si na úřadu vyzvedl nějaké podklady. L.S. tomuto zástupci firmy XXXXX sděluje, že jej tam dal, ale současně ví, že se shání ještě firmy. Z tohoto důvodu mu garantuje, že později třeba 2 až 3 zakázky může jednatel firmy XXXXX získat, protože L.S. dnes poslal potřebný seznam a firma XXXXX je tam uvedena. Z tohoto dialogu je rovněž zcela zřejmé, že zakázka na demolici objektu na XXXXX měla být manipulována obdobným způsobem. L.S. již předem věděl, že tuto zakázku bude schopen ovlivnit prostřednictvím firem, které budou dělat tzv. křoví. Zástupce firmy XXXXX p. D. se v závěru dialogu ptá, kolik z toho budou chtít zpátky, čímž logicky podle názoru soudu míní výši úplatku. Obžalovaný L.S. mu potvrzuje, že jde o 10 %, na což p. D. reaguje tak, že ještě zbudou další finanční prostředky. L.S. nepokrytě mluví o obžalovaném P.L., jako o šéfovi těch investic, který mu řekl, že je všechno úplně senzační. On sám tam fungoval vloni a firma obžalovaného tam získala asi 2 zakázky, ale super zakázky. V tomto případě se bude soutěžit později, protože ten P. (obžalovaný P.L.) jede s dětmi na prázdniny na hory, ale sám obžalovanému sdělil, že to chce vypsát už koncem tohoto týdne.

Dne 6. 2. 2019 při dialogu s rozpočtářem D. Ž. obžalovaný L.S. opětovně konstatuje, že teď byl za P.L., je tady ta demolička, a proto to chtěl s D. Ž. probrat, jestli to má udělat jejich firma, tj. XXXXX, nebo jestli to dají K.. V souvislosti s touto zakázkou po rozpočtáři chce, aby zakázku nacenil a podíval se, jaký je ten kontrolní rozpočet.

Dne 8. 2. 2019 L.S. při dialogu s K. W., který se byl podívat na zakázku na XXXXX, sděluje, že sám byl ve firmě M., ale zástupci této firmy do toho tzv. nepůjdou, proto oni se domluví spolu a cena bude dobrá, zatímco z M. to pouze tzv. pokryjou. Z uvedeného je zřejmé, že firma M. byla připravena účastnit se veřejné zakázky pouze do počtu, tedy dělat tzv. křoví. L.S. podle svého vyjádření předpokládal vypsání této veřejné zakázky ještě do konce týdne a současně poskytl K. W. informaci o tom, které firmy kromě M. jsou u zakázky napsané, tj. firma XXXXX a firma F.. Sám tedy zavolá P. (obžalovanému P.L.), nebo se za ním vždycky večer staví, aby nemluvil po telefonu. Současně L.S. uvádí, že výběřčí je P. (nepochybně obžalovaný P.L.), který z toho stoprocentně něco má, ale odevzdává to šéfovi. S vysokou mírou pravděpodobnosti jde podle názoru nalézacího soudu, o obžalovaného J.Š., ale žádný důkaz o přímé vazbě a předávání

úplatků od P.L. k J.Š. opatřen a proveden nebyl. L.S. dále sděluje (č. l. 5924), že jakákoliv zakázka z města, kterou měli, byla nadstandardní. Volal mu také XXXXX z firmy XXXXX, že mu P. (míněno P.L.) dal nějakou zakázku byty a za týden sám P. jel na Maledivy.

Dne 12. 2. 2019 L.S. opět sděluje svědku W., že co se týká demoličky, jedním uchazečem jsou oni (tj. firma XXXXX), druhým uchazečem je firma M. a třetí firmu tam obžalovaný sám tzv. šupne. Je tedy zjevné, že minimálně tato třetí firma opět bude formálním účastníkem v pozici tzv. křoví.

Dne 15. 2. 2019 L.S. v dialogu s p. K. sděluje, že o demoličce na XXXXX říkal W., že je tam cena 4,1, ale je to za 5,2. On sám, tj. L.S., chce tzv. pětikilo pro ně a pětikilo jde tam, když současně ukazuje směrem k radnici ÚMČ. Z toho lze dovodit, že jako standardně, při zakázce v hodnotě 5 mil. Kč, by desetiprocentní úplatek představoval částku 500 tisíc Kč.

Dne 26. 2. 2019 (č. l. 5925) L.S. sděluje svědku H., že ÚMČ Brno-střed, investiční odbor, mají po volbách na starosti ti, co tam byli dříve.

Dne 28. 2. 2019 (č. l. 5926B) obžalovaný L.S. p. K. opětovně sděluje, že ta demolička na XXXXX bude na ně (míněno, že ji získá firma XXXXX) a dodává, že pětikilo budou odevzdávat, když přitom ukazuje znovu směrem k centru (míněno k ÚMČ Brno-střed). Obžalovaný současně vysvětluje, že „K. má ty mašiny, tak je to prostě za 5,2, ale je to za 4 mil. Ten P. (míněno L.) říká, že to mají super platbu, takže pětikilo tady zůstane“.

55. Bezprostředně před zákrokem policejních orgánů ze dne 7. 3. 2019 bylo v kanceláři firmy XXXXX L.S. zachyceno ještě několik zájmových dialogů.

Dne 1. 3. 2019 (č. l. 5927) L.S. sděluje K. W., že D. končí (míněno rozpočtář XXXXX) a obžalovaný na tu demoličku bude potřebovat udělat tři rozpočty, na což se svědek W. nabízí, že oni jeden udělají. Krátce poté (č. l. 5928) obžalovaný L.S. nabízí D.Ž., aby na tu demoličku udělal kontrolní rozpočet s tím, že jinak to dá firmě M., ale XXXXX tuto práci odmítá.

Ještě **dne 4. 3. 2019** (č. l. 5928) o zakázce demolice na XXXXX hovoří L.S. se zástupcem firma M. p. K. a požaduje, aby tam byly podány nabídky alespoň tří firem.

Téhož dne při dialogu s panem Š. z firmy XXXXX (č. l. 5928) mu obžalovaný L.S. sděluje, že P. mu slíbil, že toho bude hodně, na což p. Š. reaguje tím, že jednorázově není problém, ale celkově je to sebevražda, neboť má informace o tom, že nad ním (míněno obžalovaným L.) se stahují mraky, protože víc lidí mu říkalo, aby od něj dal ruce pryč. Je totiž podivné, že on chce a sám pan Š. ukazuje 5 prstů, ale současně on má firmu, která vykazuje nulu a je tedy otázkou, jak bude obhajoba, kde vzal majetek. Dá se předpokládat, že na to dojde, čemuž L.S. sám přitakává.

Dne 8. 3. 2019 poté, co předchozího dne, tj. **7. 3. 2019**, byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemků ve firmě XXXXX i v jiných objektech, včetně domovních prohlídek, se ve firmě XXXXX konala porada zaměstnanců. Statutární zástupce firmy Z. R. sděluje, že ho samotného nepotěšilo, že vzali P.L. na hory. Obžalovaného J.Š. považuje za gaunera, který se navíc perfektně zná s P.R. z XXXXX, na XXXXX pořádá 8 až 9 let večírky, a kromě toho se spojil se S., který organizuje prostituci, prodej zbraní apod. Svědek K. při dialogu o veřejných zakázkách uvádí, že ví o tom, že D. (míněno rozpočtář XXXXX) dostal přesné zadání, jak mají rozpočty vypadat. Potom to někam pracovnice firmy M. (míněno svědkyně M. Ž.) a D. někam odvážely a obě se ještě převlékaly, když podávaly nabídky za toho a za toho. L.S. by ovšem měli vyčlenit, aby ho v budoucnu nesoudili společně se Š. a s F.. Z. R. pak potvrzuje, že se někdy stávalo, že někdo donesl rozpočet hotový a oni ho ve firmě jen orazítkovali a podepsali.

56. Pro úplnost je pak nutno zmínit, že **ve firmě XXXXX** byla provedena **Prohlídka jiných prostor a pozemků** (č. l. 14777), při které byly zajištěny věci důležité pro trestní řízení, mezi které je třeba zařadit počítač sekretářky společnosti M. Ž.. Data z tohoto počítače byla podrobena **znalecké expertíze** (č. l. 18277, 18282), při které bylo prokázáno, že svědkyně vytvářela seznamy stavebních společností, které budou oslovovány za účelem podání nabídek do veřejných zakázek ze strany ÚMČ Brno-střed, resp. odboru investičního a správy bytových domů, jehož vedoucím byl P.L. a nadřízeným J.Š.. Jedná se o zajištěné informace ke zmanipulovaným zakázkám

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

XXXXX (I./18 obžaloby, jejímž vítězem byla firma XXXXX), k veřejné zakázce XXXXX (bod I./25) a k zakázce XXXXX (bod I./26), jejímž vítězem byla firma XXXXX. Kromě toho byly při prohlídce jiných prostor a pozemků ve společnosti XXXXX zajištěny ručně psané poznámky s odlišným naceněním zakázek pro společnost XXXXX, U., XXXXX a další, a to ve vztahu k veřejné zakázce XXXXX (bod I./11 obžaloby).

57. **Při Domovní prohlídce v rodinném domě** ulice XXXXX u obžalovaného L.S.(č. l. 14723) byl zajištěn mobilní telefon, aktovka s diářem obžalovaného a finanční prostředky ve výši 500.000 Kč, 876 USD, 600 NOK, 80 CHF, 6.445 EUR a 230.000 Kč. Při **Prohlídce jiných prostor a pozemků** vozidla Mercedes-Benz, reg. značky XXXXX obžalovaného L.S. (č. l.14845) žádné věci důležité pro trestní řízení zajištěny nebyly. Mobilní telefon iPhone zajištěný při domovní prohlídce obžalovaného L.S. byl podroben **znalecké expertíze** (č. l. 18277), avšak bylo zjištěno pouze to, že L.S. byl v kontaktu s obžalovanými P.L., P.O., P.K., měl telefonní čísla na další obžalované a zástupce jednotlivých stavebních firem. Bezprostřední poznatky související s ovlivňováním veřejných zakázek však zajištěny nebyly.
58. K této části odůvodnění rozsudku je třeba zmínit také výsledky domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor a pozemků, které se vztahují k obžalovaným uvedeným v bodě I. a II. obžaloby, neboť takto opatřené důkazy, pokud měly zásadní důkazní význam, prolínají celkovou trestnou činností obžalovaných, která je popsána v obžalobě, resp. ve výroku tohoto rozsudku.

BOD I.

59. Na úvod lze konstatovat, že souhrnná podstata všech dílčích útoků popsaných v bodě I./1-27 spočívala v ovlivnění veřejných zakázek, vypsaných zadavatelem ÚMČ Brno-střed. Několik firem bylo zpravidla předem vyzváno k podání nabídky do výběrového řízení, a to za podmínky, že budou souhlasit s tím, že v případě svého vítězství firma poskytne obžalovaným úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DHP. Před podáním nabídky firmy dostaly tehdy neveřejné informace od obžalovaných o předmětu, místě, předpokládané hodnotě veřejné zakázky tak, aby se mezi sebou mohly dohodnout, která z nich podá nejvýhodnější nabídku a ve výběrovém řízení vyhraje a které firmy se zúčastní výběrového řízení pouze formálně. Průběh veřejných zakázek tohoto typu byl regulován zákonem č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách ve znění předpisů následujících. Na úvod však nalézací soud, a to z důvodu přehlednosti, považuje za nezbytné upozornit na to, že prokázané trestné jednání obžalovaných bylo velmi sofistikované a spočívalo v tom, že jednotlivé veřejné zakázky byly vlastně ovlivněny ještě před jejich oficiálním vyhlášením. Samotný průběh veřejných zakázek, dokladovaný zejména listinnými důkazy, které jsou obsaženy k jednotlivým veřejným zakázkám (ad I/1-27) ve svazku příloh č. 4, v zásadě této právní úpravě nikterak neodporoval. Nalézací soud proto nepovažuje za podstatné zabývat se u každé veřejné zakázky detailně právní úpravou a průběhem výběrového řízení, neboť podstata trestného jednání spočívala zcela jinde než v samotném průběhu veřejné zakázky, tedy v časové fázi od jejího vyhlášení, až do určení vítěze.
60. V průběhu dokazování se nalézací soud pochopitelně zabýval tím, zda byla prokázána skutková tvrzení obžaloby, popsána v bodě I. Již ze samotného popisu skutku i jeho návětí je zřejmé, že tato část skutkového děje měla představovat jednu, tzv. větev činnosti organizované zločinecké skupiny. Na této části trestného jednání se na ovlivňování veřejných zakázek pod bodem I. měli, podle obžaloby, podílet obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S., J.H., P.L., L.K., M.U. a právnické osoby, společnosti XXXXX a XXXXX. Již z popisu obžaloby u každého z těchto dílčích útoků ad I./1-27 je zcela zřejmé, že každý z obžalovaných se nepodílel na spáchání každé dílčí části skutkového děje, tedy všechny neparticipovali zcela shodně na všech dílčích útocích popsaných pod bodem 1-27. U každého z těchto dílčích útoků, který se týká vždy jednotlivé veřejné zakázky, je v obžalobě popsáno trestněprávně významné jednání těch obžalovaných, kteří se na jejím

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

ovlivnění podíleli. Nalézací soud již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku poukázal na základní procesněprávní úpravu, která limitovala jeho rozhodování o vině každého z obžalovaných u jednotlivého dílčího útoku. Stručně lze rekapitulovat, že každý jednotlivý skutek, popsáný v obžalobě, tj. dílčí útok (zde např. I./1-27), je nutno vnímat jako dílčí útok pokračujícího deliktu, jehož právní rozbor bude rozveden v následující části odůvodnění tohoto rozsudku. Z tohoto důvodu je nutno klást na popis každého dílčího útoku, včetně konkrétního jednání každého z obžalovaných, stejné nároky, jako by šlo o samostatný trestný čin. Z toho vyplývá, že základní podmínkou proto, aby soud vůbec mohl řešit otázku viny každého z obžalovaných u jednotlivých dílčích útoků, uvedených v obžalobě, je to, že musí být procesně řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu, a to vůči každému z obžalovaných uvedenému u příslušného dílčího útoku v obžalobě, tedy pro jeho konkrétní jednání, kterým se na ovlivnění této veřejné zakázky podílel. Následně pak, ve shodě s takovým zahájením trestního stíhání sdělením obvinění, měla být na konkrétního obžalovaného pro konkrétní část, tj. příslušný dílčí útok podána i obžaloba. Tento procesní nedostatek, zjištěný nalézacím soudem, vystupuje do popředí zejména u obžalovaného S.T., jehož výpověď, dokonce v pozici spolupracujícího obžalovaného, považovala obžaloba za základní důkaz, o který především opírala svoje skutková tvrzení, a to nejen ve vztahu k vině tohoto obžalovaného, ale i ve vztahu k vině ostatních spolupachatelů. Nalézací soud považuje již v této fázi za nezbytné, z důvodu přehlednosti, upozornit na to, že procesní nedostatky, tj. nikoliv řádně sdělené obvinění S.T. mu pro dílčí útoky popsáné v bodě I./1-14, v nichž jsou spatřovány trestné činy podle § 331 trestního zákoníku a § 256 trestního zákoníku, nikterak neovlivnily skutková zjištění a závěry o vině obžalovaného S.T. pro trestný čin dle § 361 trestního zákoníku, tj. účast na organizované zločinecké skupině. Jeho trestné jednání, které naplňovalo skutkovou podstatu § 361 trestního zákoníku bylo spolehlivě prokázáno. Aplikace § 361 trestního zákoníku je v obžalobě uvedena jako trestný čin spáchaný v souběhu s trestným činem dle § 331 trestního zákoníku a § 256 trestního zákoníku. Tato skutková podstata, tj. trestný čin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku je v zásadě zastřešující skutkovou podstatou. Výpověď obžalovaného S.T. pak lze, podle názoru nalézacího soudu, bez výhrad plně akceptovat jako relevantní důkaz pro vinu obžalovaných, a to v případě dílčích útoků popsáných pod bodem I./1-14 výroku obžaloby.

61. Souhrnně tedy lze konstatovat, že postupem podle § 160 odst. 1 trestního řádu nebylo řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění u obžalovaného S.T. pro dílčí útoky I./1-14, u obžalovaného J.H. pro dílčí útoky pod bodem I./1, 3, a u obžalovaného J.Š. pro dílčí útoky popsáné pod body I./22-27. Ať byla užita jakákoliv právní kvalifikace, nalézací soud považuje za nezbytné znovu rekapitulovat, že právní kvalifikací, užitou v obžalobě, není vázán.
62. Důkazy a právní závěry nalézacího soudu k otázce organizované zločinecké skupiny, tj. k naplnění skutkové podstaty dle §361 trestního zákoníku, jsou rozvedeny v další části odůvodnění tohoto rozsudku, která je společná pro právní závěry nalézacího soudu k jednotlivým bodům obžaloby. Členové organizované zločinecké skupiny totiž, podle skutkových tvrzení obžaloby, měli páchat trestnou činnost, spočívající ve vybírání úplatků, a to ve třech částech, popsáných v obžalobě pod body I., II. a III. Tyto části skutkového děje se odlišovaly jednak charakterem zakázek, z nichž měly být úplatky obžalovanými vybírány a jednak složením a počtem obžalovaných, kteří v rámci každé z těchto dílčích částí měli trestněprávně významným způsobem jednat. O celkové činnosti obžalovaných v rámci organizované zločinecké skupiny, vypovídají především spolupracující obžalovaní S.T., P.O.. Je třeba zdůraznit, že podle skutkových tvrzení obžaloby, na všech třech částech trestného jednání, měli participovat zejména obžalovaný J.Š. a v podstatném časovém období pak i obžalovaní S.T. a P.O.. K nim se připojovali další obžalovaní, a to v bodě I., jak je shora uvedeno, L.S., J.H., P.L., L.K., M.U. a společnosti XXXXX a XXXXX, resp. v bodě II. obžaloby P.K. a v bodě III. obžaloby obžalovaní P.K. a I.T..

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

63. Vzhledem k mimořádnému rozsahu důkazů provedených u hlavního líčení, jakož i vzhledem k tomu, že ne každý z provedených důkazů měl odpovídající důkazní a vypovídací hodnotu, považoval nalézací soud za nezbytné rozčlenit provedené důkazy i skutková zjištění z nich učiněná ke každém z dílčích útoků samostatně.

BOD I./1 – XXXXX

64. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a J.H..
65. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že tento projekt byl nachystán již minulým vedením ÚMČ Brno-střed. On sám s pověřeným vedoucím investičního odboru vybrali devět společností, které obeslali s nabídkou účasti ve výběrovém řízení. Po vrácení nabídky postupovali podle metodiky. Obžalovaný ovšem potvrdil, že sám předal spoluobžalovanému S.T. seznam těchto devíti společností a rozpočet veřejné zakázky, když se hájil tím, že tyto materiály mu předal pro účely případných subdodávek. Zakázku vyhrála firma XXXXX, která nabídla nejnižší cenu. Obžalovaný současně popřel, že by převzal jakékoliv peníze od vítězné firmy a současně popřel, že by o této zakázce komunikoval s někým jiným kromě S.T., zaměstnanců ÚMČ Brno-střed, členů rady nebo členů zastupitelstva.
66. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 popřel, že by se této veřejné zakázky jakkoliv účastnil. Uvedl, že sám žádnou provizi nedostal, ani nepředával.
67. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 popřel, že by se této zakázky účastnil.
68. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020, shodně jako v přípravném řízení, potvrdil, že jej kontaktoval právě obžalovaný J.Š., který mu předal papírek, na němž bylo uvedeno těchto devět firem a také krycí list nabídky do výběrového řízení. Tyto materiály předal obžalovanému P.O.. S.T., jak je shora uvedeno, opakovaně potvrdil, že úplatky byly poskytovány vítěznou firmou, a to ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH. V přípravném řízení dne 11. 3. 2019 obžalovaný S.T., jako o osobě představující další článek řetězce, mluvil o obžalovaném L.S., nikoliv o obžalovaném J. H., jak je uvedeno v obžalobě. U hlavního líčení pak potvrdil, že firma XXXXX jim po podpisu smlouvy dala 100.000 Kč, neboť veřejná zakázka měla hodnotu asi 1.000.000 Kč. Obžalovaný S.T. výslovně uvedl, že polovinu tohoto úplatku, tedy částku 50.000 Kč dal obžalovanému J.Š. a o zbylou částku, tj. 50.000 Kč se rozdělil s P.O..
69. **Obžalovaný J.H.** v přípravném řízení využil svého práva a odmítl vypovídat. U hlavního líčení dne 23. 9. 2020 zcela popřel, že by se této trestné činnosti účastnil. Potvrdil, že sám úplatky nepřijímal, nedostával žádné pokyny, jak má postupovat a rozhodně nikdy nebyl ve zločineckém spolčení s J.Š..
70. **Svěděk M. B.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 21. 1. 2021, potvrdil, že byl jediným jednatelem a společníkem firmy XXXXX. Zná obžalovaného J.H., jako klienta, pro kterého stavěli chalupu v Bošovicích a také zná P.O. od roku 2017 až 2018, neboť mají společný zájem, kterým jsou obytné automobily. Svědek M. B. zcela vyloučil, že by byl někdy osloven někým z obžalovaných, aby dělal tzv. křoví a rovněž zcela vyloučil, že by byl vyzván k tomu, aby poskytl úplatek za to, že jeho firma zakázku vyhrála. Ostatní účastníky výběrového řízení, podle svého tvrzení, nezná. Nabídku podal pouze za svoji firmu a rozhodně cenu v této zakázce nijak nenadhodnotil. Svědek popřel, že by se na ovlivnění zakázky jakkoli domlouval s J.H. nebo s dalším z obžalovaných.

71. **Svědék XXXXX**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 14. 1. 2021, potvrdil, že pracoval jako rozpočtář firmy XXXXX a vyjádřil se obecně k jednotlivým zakázkám, na kterých firma participovala nebo ke kterým vypracovával rozpočet, a které jsou uvedené v bodě I. obžaloby. Ve vztahu k této veřejné zakázce svědek uvedl, že už si nevybaví, jak a co nacenil a jaké podklady k tomu dostal. Pro vysvětlení své výpovědi z přípravného řízení potvrdil, že tehdy vypovídal díky tomu, že měl k dispozici kopii firemního počítače.
72. Kromě těchto svědeckých výpovědí zůstaly bez významu i výsledky operativního šetření, zejména rozborů emailové komunikace a telefonické komunikace (viz **znalecký posudek z oboru informatika** č. l. 18722), úřední záznamy o vyhodnocení telekomunikace i úřední záznamy o vyhodnocení emailů z adresy [XXXXX](#) (č. l. 18744). V zásadě bylo zjištěno, že svědek B. byl v kontaktu s J.H., avšak vedli především běžnou komunikaci, v některých případech i šifrovanou komunikaci. Nebylo prokázáno, že by se jejich komunikace týkala ovlivnění této veřejné zakázky. Na to nelze usuzovat ani ze zjištění, že svědek B. očekával od J.H. přísun finančních prostředků. Kromě J.H. vedl svědek komunikaci i s P.O., avšak ani zde nebyly zjištěny žádné významné skutečnosti, které by opravňovaly nalézací soud k závěru o tom, že se domlouvali na ovlivnění veřejné zakázky. V jeho telefonu byly uloženy kontakty na R.B., vlastníka firmy XXXXX, který dříve vlastnil i firmu XXXXX nebo kontakty na svědka V. z firmy XXXXX, avšak ani v této souvislosti nebyla zjištěna žádná komunikace s firmami, které podle listinných důkazů podaly cenovou do předmětného výběrového řízení. Žádné relevantní poznatky nebyly zjištěny ani při vyhodnocení věcí, zajištěných při **Prohlídkách jiných prostor a pozemků**, jak ve firmě XXXXX, tak v kancelářích ÚMČ Brno-střed (č. l. 6003, resp. 18774, 17735).
73. Za stěžejní důkazy považoval nalézací soud, vedle výpovědí obžalovaného S.T. a ostatně i výpovědi obžalovaného J.Š., především listinné důkazy. V případě tohoto dílčího útoku, stejně jako v případě dílčích částí skutkového děje, popsaných pod bodem I., jsou v zásadě obdobné a důkazně velmi významné listinné důkazy. Jde o ty listinné důkazy, které jednak vydal obžalovaný S.T. (viz č. l. 1841), a také ty které byly dodatečně u hlavního líčení provedeny ke každé veřejné zakázce z přílohy č. 4. V souvislosti s bodem I./1 je významný listinný důkaz označený jako „**3. předmět plnění VZ, XXXXX XXXXX**“ (č. l. 1899), vydaný obžalovaným S.T. (č. l. 11841). V příloze č. 4 k bodu I./1 je významným listinným důkazem **Zápis o provedení průzkumu trhu ze 17. 12. 2014** (č. l. 77, resp. č. l. 2486 svazku 10 trestního spisu). Již při pouhém pohledu na oba dva dokumenty, čímž nalézací soud míní ze Zápisu o provedení průzkumu trhu tu pasáž, která se týká veřejné zakázky XXXXX (č. l. 2486) je zcela zřejmé, že dokumenty obsahují shodné údaje, týkající se výčtu firem, jejich generálií, které, jak tvrdí obžalovaný S.T., měly být na pokyn J.Š. osloveny k účasti na veřejné zakázce. Zejména je zcela zřejmé, že oba dokumenty tyto identické údaje mají zachyceny rovněž ve zcela shodné grafické podobě. Lze jen podotknout, že zmíněný Zápis o průzkumu trhu (č. l. 2486 trestního spisu) byl zajištěn při prohlídce jiných prostor a pozemků v kancelářích ÚMČ Brno-střed. Zcela shodný dokument, resp. jeho část vztahující se k veřejné zakázce I./1 pak měl k dispozici obžalovaný S.T.. Tento obžalovaný potvrdil, že kromě zmíněného **lístku** dostal také krycí list rozpočtu. Ostatně ani obžalovaný J.Š. nepopírá, že by takové dokumenty a informace S.T. předal, avšak hájí se tím, že mu je předal pro jeho soukromé podnikatelské účely. Obhajobu obžalovaného J.Š. identickou k skutkovému ději I./1 i k dalším dílčím útokům pokračujícího trestného činu popsaného pod bodem I. považuje nalézací soud za obhajobu zcela účelovou. Obžalovaný S.T. nebyl zaměstnancem ÚMČ Brno-střed, nebyl ani firmou, která by byla v jakémkoliv obchodním vztahu k tomuto úřadu a rozhodně neměl mít přístup k takovým informacím, zejména pak jednalo-li se o informace neveřejné, které se vztahovaly k zakázce, která bude v budoucnu teprve vypsána. Tzv. **krycí list**, nebo-li **kontrolní list rozpočtu** je obsažen také v příloze č. 4 (stopa 21/8) a lze z něho zjistit, že ÚMČ Brno-střed stanovil rozpočet na částku 1.121.010,71 Kč. V této části důkazního materiálu (tj. v příloze 4, stopa 21/8) je pak založen i **Protokol o otvírání obálek** a **Protokol o vyhodnocení zakázky** (stopa 21/9), z něhož je zcela zřejmé, že vítězem této veřejné zakázky se

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

stala firma XXXXX s nabídkovou cenou 1.079.120 Kč bez DPH. Jejím konkurentem byla firma XXXXX, která rovněž nabídla cenu nižší, než byla stanovena rozpočtem ÚMČ Brno-střed (krycí list str. 34 stopy 21/8 přílohy č. 4), avšak tato firma byla z výběrového řízení vyřazena. Rozpočet dalšího účastníka řízení, firmy XXXXX (str. 35 stopy 21/8 přílohy č. 4) znamenal nabídku na částku 1.085.475 Kč. Ostatní nabídky firem, které se účastnily výběrového řízení byly podstatně vyšší (viz stopa 21/8 přílohy č. 4). Ve zmíněném Protokolu o otvírání obálek ze dne 23. 2. 2015 (str. 14 stopy 28+29/11) jsou uvedeni dodavatelé ad 1-9, kteří byli vyzváni k podání nabídky, resp. kteří následně nabídku podali. Také v tomto případě je zcela shodná, jak grafická úprava výčtu těchto firem, tak údaje, které jsou ke každé firmě údaji identifikačními. Je to v zásadě kopie části lístečku, který měl k dispozici S.T.. Protokolem o otvírání obálek bylo prokázáno, že tomuto úkonu byli přítomni pracovníci ÚMČ Brno-střed E.J., P. P., M.L. a z obžalovaných pouze J.Š.. Obžalovaný J.Š. však společně s P.P. a P.D. figurují v **Zápisu o provedení průzkumu trhu** ze dne 17. 12. 2014 (č. l. 2486, resp. 77 přílohy č. 4 stopy 21/8). Je tedy zjevné, že ještě před vypsáním veřejné zakázky v systému EZAK, tj. přede dnem 5. 1. 2015 (č. l. 2381) měl obžalovaný J.Š. k dispozici seznam devíti firem, které byly dne 17. 12. 2014 na základě provedeného průzkumu trhu vybrány k tomu, aby podaly cenové nabídky pro toto výběrové řízení. Rada MČ Brno-střed pak vybrala 9. 2. 2015 na svém 10. zasedání firmu XXXXX (viz č. l. 2389, resp. 1991), se kterou 23. 2. 2015 Statutární město Brno, MČ Brno-střed, zastoupená starostou M. L., uzavřela **Smlouvu o dílo** na zhotovení veřejné zakázky XXXXX XXXXX za cenu 1.079.120 Kč bez DPH (č. l. 2383, resp. č. l. 2521 a č. l. 69). Pro úplnost lze podotknout, že průběh veřejné zakázky dokumentuje **Výzva k podání nabídky**, mj. pro firmu XXXXX z 23. 12. 2014 (č. l. 2487), **Zápis o fyzické kontrole a místním šetření** ve vztahu k této veřejné zakázce z 9. 1. 2015, z něhož je zřejmé, že se tohoto úkonu zúčastnily pouze čtyři firmy (č. l. 2496). Všech devět oslovených firem však podalo svoji nabídku, což prokazuje Protokol o otvírání obálek z 19. 1. 2015 (č. l. 2519 a 2489). Protokol o vyhodnocení podaných nabídek z 21. 1. 2015 (č. l. 2520 a 2491) prokazuje, že nejnižší nabídku podala firma XXXXX, když tři firmy celkem byly vyřazeny.

74. V otázce výše úplatku vycházel soud jednak z předmětné **Smlouvy o dílo**, kterou firma XXXXX se zadavatelem uzavřela a veřejná zakázka byla vyčíslena na 1.079.120 Kč bez DPH a dále soud vycházel z výpovědi obžalovaného S.T., který potvrdil, že přebírali úplatky vždy ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH. Z krycího listu rozpočtu, který získal S.T. od J.Š. a zajistil jeho předání minimálně prostřednictvím P.O. stavebním firmám, je zcela zřejmém, že firma XXXXX, stejně jako další firmy znaly interní informace, tedy věděly, že ÚMČ Brno-střed má vytvořený rozpočet pro tuto zakázku ve výši 1.121.010 Kč. Vítězná firma XXXXX podala nabídku zcela zjevně pod cenou.
75. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k **závěru**, že důkazy provedené u hlavního líčení umožňují učinit výrok o vině, týkající se ovlivnění veřejné zakázky XXXXX, Brno, a to ve vztahu k obžalovaným J.Š., S.T. a P.O.. Znovu je třeba rekapitulovat, že J.Š. sám doznal, že určil devět společností a tento lístek předal S.T.. Obhajoba J.Š. o tom, že lístek předal za účelem podnikatelských aktivit spoluobžalovaného, je obhajobou účelovou. J.Š. usvědčuje především obžalovaný S.T.. V případě této části skutkového děje, stejně jako v případě dalších analogicky obdobných situací, je zásadním důkazem, vedle výpovědi S.T. v pozici spolupracujícího obžalovaného, také podstatná část listinných důkazů. Důkazní stav nezůstal v situaci, kdy by nalézací soud musel rozhodovat o vině pouze na základě tvrzení spoluobžalovaného, byť majícího statut spolupracujícího obžalovaného. Byly to především listinné důkazy, které jsou dílem obsaženy v trestním spise a dílem především ve zmíněné příloze č. 4, které opravňovaly nalézací soud k závěru, že tvrzení obžalovaného S.T. lze zcela akceptovat jako tvrzení pravdivé, neboť je zcela v kontextu s těmito listinami. Výpověď S.T. lze hodnotit jako věcnou a logickou, nikoliv vystavěnou pouze v jeho fantazii, jak tvrdí ostatní obžalovaní. Obžalovaný S.T. usvědčuje obžalovaného P.O. o tom, že mu poskytl nevěřejné informace spočívající v předmětu zakázky, o tom, kdy a kde se bude zakázka realizovat, včetně její

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

předpokládané hodnoty. V přípravném řízení S.T. dokonce výslovně uvedl, že P.O. poskytl i krycí list rozpočtu. Z rozboru důkazní situace je však zcela zřejmé, že především absentují jakékoliv důkazy, které by prokazovaly trestněprávně významné jednání obžalovaného J.H.. S.T. s ním nejednal, proto jej nemohl z trestné činnosti usvědčit, obdobně jako obžalovaný J.Š.. Obžalovaný P.O. participaci J.H. rovněž popřel, stejně jako obžalovaný J.H. sám. Nebylo tedy jednak prokázáno, že by se J.H. dohodl se zástupci jednotlivých společností, že vyhraje firma XXXXX, jak je uvedeno v obžalobě, event. že by následně převzal a dalším obžalovaným předával finanční prostředky.

Za předpokladu, že by J.H. bylo řádně sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu, potom by byl zcela odůvodněn postup nalézacího soudu ve smyslu ustanovení § 226 trestního řádu, tj. pro vyhlášení zprošťujícího výroku pro tento dílčí útok. Jak však vyplývá z rozhodnutí o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění ve vztahu k J.H. ze dne 28. 6. 2019 (č. l. 340-344), není zde část skutkového děje, týkající se této veřejné zakázky, označené jako XXXXX XXXXX (uvedené pod bodem I./1 obžaloby) zahrnuta. Pro přehlednost lze uvést, že J.H. tímto rozhodnutím bylo sděleno obvinění pro dílčí útoky I./4, 5 a 10. Ani další obdobné úkony, tj. usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu (č. l. 54-76, 408-416, 424-434) se obžalovaného J.H. netýkají.

76. Po provedeném dokazování nalézací soud upřesnil popis skutku tak, že vypustil jakoukoliv participaci při ovlivnění veřejné zakázky ze strany obžalovaného J.H., proti kterému nebylo řádně zahájeno trestní stíhání. Nalézací soud příslušnou pasáž nahradil formulací, že P.O. zajistil předání potřebných informací a potřebných pokynů prostřednictvím „blíže neustanovené osoby“. V části týkající se J.H. rozhodl soud, stejně jako v případě dalších dílčích útoků, resp. jiných obžalovaných, o vrácení věci státnímu zástupci k došetření, neboť v případě, že nebylo řádně zahájeno a vedeno trestní stíhání, nemohl posuzovat otázku jeho viny či nevin.

BOD I/2 VZ XXXXX

77. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a L.S..
78. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že vše probíhalo stejně jako u zakázky I./1. Vítězná firma nabídla nejnižší cenu. Současně obžalovaný potvrdil, že předal spoluobžalovanému S.T. seznam stavebních firem, aby je oslovil a znovu se hájil tím, že takto jednal proto, aby S.T. mohl ve vztahu k těmto firmám nebo alespoň ve vztahu k vítězné firmě působit jako subdodavatel stavebního materiálu. Obžalovaný popřel, že by nějaký úplatek přijal.
79. **Obžalovaný P.O.** se k trestnému jednání doznal a uvedl, že si není jistý provizí, zřejmě to bylo tak, jak říká L.S.. Sám si ale jinak nemyslí, že by peníze předával nebo přebíral nebo je nějak dostal.
80. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 výslovně uvedl, že to byl právě obžalovaný P.O., který jej požádal, aby zprostředkoval nějakou firmu. Sám L.S. proto navštívil firmu XXXXX, sdělil jim podmínky a oni souhlasili s tím, že jsou ochotni veřejnou zakázku za těchto podmínek realizovat. L.S. potvrdil, že v případě této druhé zakázky, už jako podmínka její realizace, byl stanoven úplatek ve výši 10 %. Z firmy XXXXX s ním jednal J. S., i když obžalovaný nedokázal potvrdit, jestli to byl J. S. st. nebo ml. K samotnému úplatku sám uvedl, že on osobně žádnou provizi ve formě úplatku neobdržel a také nikdy žádná eura nepředával.
81. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020, shodně jako v případě bodu I./1, popsal celý průběh jednotlivých úkonů ze strany obžalovaných. Usvědčil i v této části skutkového děje obžalovaného J.Š., když potvrdil, ostatně stejně jako obžalovaný J.Š., že od něj dostal papírek

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

s devíti firmami a také krycí list rozpočtu k této veřejné zakázce. Obžalovaný S.T. tyto materiály předal obžalovanému P.O.. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že obžalovaného P.O. usvědčuje jak S.T., tak L.S., když oba jsou navíc rovněž v pozici spolupracujících obžalovaných. Podle výpovědi obžalovaného S.T. P.O. s těmito materiály šel tzv. dolů. Firmy s podmínkami souhlasily, byly osloveny, podaly nabídku a vyhrála firma, kterou si stavební firmy mezi sebou domluvily. V tomto případě to byla firma XXXXX. Jako úplatek dostali částku 300.000 Kč. S.T. výslovně uvedl, že se znovu rozdělil s obžalovaným J.Š., kterému v zásadě poskytl na jeho aktuálně plánovanou dovolenou přiměřený podíl cca 7.000 Euro (7.000 x orientační kurz 25 Kč za 1 Euro = 175.000 Kč).

Pro úplnost lze podotknout, že jednatel společnosti XXXXX J. S., nar. XXXXX nebyl vyslechnut v přípravném řízení ani u hlavního líčení. Při provádění **Prohlídky jiných prostor a pozemků**, tj. v prostorách užívaných společností XXXXX 7. 3. 2019 popřel, že by se jakkoli podílel na ovlivňování veřejné zakázky, nebo že by dokonce poskytl úplatky (č. l. 1778, resp. 1784). Byť má toto vyjádření J.S. pouze informativní charakter, rozhodně nebylo možno očekávat, že by zásadně svoji výpověď změnil a vystavil se tak nebezpečí vlastního trestního stíhání.

82. Také v případě tohoto dílčího útoku byly rozhodující listinné důkazy, které byly zajištěny v přípravném řízení a jsou součástí, jak trestního spisu, tak zejména přílohy č. 4 k trestnímu spisu, a to ve svazku, který se týká této veřejné zakázky I./2. Jedná se především o tzv. **lísteček**, který vydal obžalovaný S.T. (viz protokol o vydání věci z 20. 2. 2018 č. l. 1841), který je označen jako „2. předmět plnění VZ: XXXXX, výměna oken do dvora, oprava dvorní fasády“ (č. l. 1986). Také v tomto případě obsahuje lístek celkem devět firem, jejichž pořadí, identifikační údaje i grafická úprava tisku jsou zcela shodné s příslušnou částí dokumentu označenou jako **Zápis o provedení průzkumu trhu** (viz č. l. 2589 sv. 10 trestního spisu, resp. č. l. 95 stopy 22/1 z přílohy č. 4). Již na pohled je zjevné, že tento lístek, který obžalovaný S.T. obdržel od obžalovaného J.Š. tvoří část zmíněného Zápisu o provedení průzkumu trhu ze 17. 12. 2014, který podepsali nejen XXXXX D. a P. P., ale také obžalovaný J.Š.. Byl to tedy zjevně obžalovaný J.Š., který měl k těmto údajům prvotní přístup a následně je zcela logicky, jak tvrdí obžalovaný S.T., poskytl jako součást informací k ovlivnění veřejné zakázky právě S.T. mu. Vedle soupisu firem obdržel S.T. také **Kontrolní rozpočet** (č. l. 289, 229). Z dalších listinných důkazů, obsažených především v příloze č. 4, ale také v trestním spise (sv. 10 č. l. 2539 a násl.) je kromě zmíněného Zápisu o provedení průzkumu trhu (č. l. 95 stopy 22/1) a **Výzvy k podání nabídek** (č. l. 150 stopy 22/1) a zmíněného Kontrolního rozpočtu, včetně Krycího listu, podstatný také **Protokol o otvírání obálek** (str. 227 stopy 22/7). I z tohoto Protokolu ze dne 30. 1. 2015, kdy došlo k otevření obálek, je zcela zjevné užití stejných údajů, tj. výčtu devíti firem, jejich identifikačních údajů, jejich pořadí a zejména stejného tisku písma, jak bylo vše obsaženo na lístku, který dostal S.T.. Otvírání obálek se z obžalovaných zúčastnil J.Š., což ostatně stvrdil i svým podpisem na protokolu. Nabídky dalších uchazečů, včetně Krycích listů jsou obsaženy jako součást stopy 22/3 přílohy č. 4. **Protokol o vyhodnocení tohoto výběrového řízení** (č. l. 226 stopa 22/2 přílohy č. 4) svědčí o tom, že nejvýhodnější nabídku podala firma XXXXX – částka 3.119.686 Kč. Kontrolní rozpočet, zpracovaný ÚMČ Brno-střed, však představoval částku vyšší, tj. 3. 185.365 Kč rovněž bez DPH. **Usnesením Rady MČ Brno-střed z 9. 2. 2015** (č. l. 96 stopy 22/1) bylo prokázáno, že jako vítěz výběrového řízení byla vybrána firma XXXXX s nejvýhodnější nabídkou. V konečném důsledku, tedy po vyhlášení veřejné zakázky v systému EZAK dne 7. 1. 2015 (č. l. 2544), byl průběh výběrového řízení dokumentovaný shora rozebranými listinnými důkazy. Dne 23. 2. 2015 byla uzavřena **Smlouva o dílo** s firmou XXXXX, zastoupenou O.S. (č. l. 88, resp. 248 stopy 22/3).

Pro úplnost lze poukázat také na další, byť nepřímé důkazy, které mají podklad v **Prohlídce jiných prostor a pozemků ve společnosti XXXXX** a **Znaleckém posudku Ing. Kováře**, který zajištěný počítač vyhodnocoval (č. l. 6116). V zajištěném počítači byly nalezeny seznamy

fírem, které následně ÚMČ Brno-střed sám oslovoval, a to nejen ve vztahu k zakázce I./2, ale také ve vztahu k předchozí zakázce I./1. Odbornou expertízou bylo tedy prokázáno, že již 8. 1. 2015 měla pracovnice firmy XXXXX M. Ž. k dispozici kompletní seznamy fírem, které se potom účastnily této veřejné zakázky.

83. Na základě shora provedeného dokazování dospěl nalézací soud k **závěru**, že tato část skutkového děje byla prokázána relevantními důkazy, provedenými u hlavního líčení. Stručně lze rekapitulovat, že sám obžalovaný J.Š. i v případě bodu I./2 potvrdil, že předal S.T. mu lísteček s výčtem devíti společností. S.T. J.Š. usvědčuje v tom, když potvrzuje, že od něj převzal nejen seznam těchto devíti společností, ale i Krycí list rozpočtu do této veřejné zakázky, logicky včetně informace, že veřejná zakázka bude vypsána. Současně však S.T. usvědčuje obžalovaného P.O. o tom, že mu zmíněné dokumenty předal. Sám obžalovaný P.O. trestné jednání doznává, ale připouští, že si není jistý tím, jestli nějakou provizi získal. V souladu s výpovědí obžalovaného S.T. jsou shora rozebrané listinné důkazy, zejména zmíněný lístek s výčtem devíti fírem, který plně koresponduje s listinnými důkazy zajištěnými na ÚMČ Brno-střed ve vztahu k této veřejné zakázce, jak je shora rozebráno. Tím nalézací soud míní zejména Zápis o provedení průzkumu trhu, Protokol o otvírání obálek. V konečném důsledku, jak bylo prokázáno, vyhrála firma XXXXX, když nabídla za zhotovení veřejné zakázky částku nižší, než odpovídala kontrolnímu rozpočtu ÚMČ Brno-střed. I když zástupce vítězné firmy O. S. poskytnutí úplatku nepotvrdil, nalézací soud v tomto směru plně akceptoval tvrzení obžalovaného S.T. o tom, že získali, jako úplatek, částku 10 % z ceny zakázky. Ostatně tato částka odpovídá i částkám poskytnutým jako úplatek v případě jiných veřejných zakázek. Vedle obžalovaného S.T. je pro prokázání skutkového děje významná i výpověď obžalovaného L.S., který je v pozici rovněž spolupracujícího obžalovaného. Obžalovaný sám vlastní trestné jednání doznává, ale současně usvědčuje i obžalovaného P.O., když potvrzuje, že právě P.O. jej požádal, aby zajistil nějaké firmy, resp. jim následně poskytl neveřejné informace. L.S. uvedl, že sám šel mj. za O. S. z firmy XXXXX, kterému podmínky výběrového řízení sdělil a on souhlasil s tím, že v případě vítězství poskytne úplatek ve výši 10 %. L.S. i v případě tohoto dílčího útoku I./2 sice potvrzuje, že úplatek byl poskytnut ve výši 10 %, avšak zcela popírá, že by sám nějakou část tohoto úplatku dostal. Podstatná je pochopitelně ta část výpovědi obžalovaného L.S., kde výslovně potvrzuje, že vyzval O. S. z firmy XXXXX, aby se dohodl s ostatními zástupci stavebních fírem, které se budou na výběrovém řízení účastnit o tom, která z nich bude dělat tzv. křoví, tedy účastnit se pouze do počtu. K výpovědi obžalovaného L.S. z přípravného řízení o tom, že výši úplatku zřejmě řešil O. S. s J.Š., si nalézací dovoluje podotknout, že tuto výpověď nepovažuje za věrohodnou. Především, jak vyplývá ze schématu trestné činnosti v dalších obdobných částech skutkového děje, nebylo prokázáno, že by J.Š. někdy sám byl v kontaktu přímo s některou ze stavebních fírem, která se výběrového řízení účastnila nebo která je dokonce vyhrála. Podle názoru nalézacího soudu, jak ostatně je prokazováno výpovědí S.T., byl to obžalovaný L.S., který to ostatně i následně potvrdil, že O.S. oslovil. Nalézací soud považuje za logické, že nejen poskytnuté informace, příp. dokumentace k podané nabídce, procházely přes L.S., ale i zpětně šly peníze od firmy XXXXX přes L.S., jak potvrzuje ostatně sám obžalovaný S.T.. Nebylo prokázáno, že by kterýkoliv další z obžalovaných přímo s O. S. komunikoval. To je ostatně z hlediska celkového charakteru společné trestné činnosti všech obžalovaných bezvýznamné. Výpověď obžalovaného S.T. akceptoval soud také stran údajů, které se týkaly výše úplatku a jeho následného rozdělení. Jestliže s vítěznou firmou XXXXX byla prokazatelně uzavřena Smlouva o dílo v hodnotě 3.119.686 Kč, potom úplatek ve výši 10 % představuje logicky částku ve výši nejméně 300.000 Kč. Jestli obžalovanému J. Š. odevzdal obžalovaný S.T. přiměřený podíl, tj. vždy ½ v měně Kč nebo Euro je zcela nepodstatné. Nalézací soud proto přiměřeně těmto skutečnostem upravil závěrečnou pasáž popisu skutkového děje. Rozhodující je to, že obžalovaní jednali ve vztahu k ovlivnění veřejné zakázky a následně přijali úplatek všichni společně ve výši nejméně 300.000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

84. Také v případě této části skutkového děje, popsaného pod bodem I./2 považuje nalézací soud za nezbytné poukázat na disproporce mezi rozhodnutím o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu a údaji uvedenými v obžalobě. Jak je shora uvedeno, obžaloba kladla za vinu ovlivnění této veřejné zakázky obžalovaným J.Š., S.T., P.O. a L.S., kteří jsou také výslovně uvedeni v bodě I./2 obžaloby. Obvinění však podle § 160 odst. 1 trestního řádu (č. l. 54-70) výslovně pro tento dílčí útok bylo sděleno pouze J.Š., P.O. a L.S., nikoliv obžalovanému S.T. (pozn. str. 6-7). Vzhledem k tomu, že S.T. však byl tímto rozhodnutím ze 7. 3. 2019 řádně obviněn z celkové trestné činnosti tj. z účasti na organizované zločinecké skupině, jak zjevně vyplývá z návětí tohoto usnesení (zejména str. 5), resp. návětí k bodu I. (tamtéž) a soud není vázán právní kvalifikací uvedenou v usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu ani v samotné obžalobě, postačoval tento procesní úkon pouze pro následné úvahy nalézacího soudu o vině obžalovaného ve vztahu k trestnému činu dle § 361 trestního zákoníku, jak odpovídá popisu jeho trestného jednání.

BOD I./3 VZ XXXXX

85. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a J.H..
86. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že všechno probíhalo stejně jako v předchozích dvou bodech obžaloby. On sám tedy dal obžalovanému S.T. mu seznam firem, aby je mohl oslovit, případně s nimi realizovat svoje subdodávky stavebního materiálu. Vyhrála firma XXXXX, protože nabídla nejnižší cenu.
87. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení uvedl, že firmu XXXXX nezná, provizi nepřevzal ani nepředal.
88. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 uvedl, že tato veřejná zakázka se jej netýká.
89. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 sdělil, že již neví, které firmy byly vlastně osloveny, pamatuje si jen, že vyhrála firma XXXXX. Stejně jako v případě předchozích dílčích útoků výslovně potvrdil, že dostal od obžalovaného J.Š. papírek se seznamem devíti firem a také krycí list nabídky. Tyto dokumenty předal obžalovanému P.O.. U hlavního líčení 11. 4. 2022 S.T. také potvrdil, že úplatek se pohyboval ve výši 10-12 %. Polovinu finančních prostředků předal J.Š. a o druhou polovinu se rozdělil on sám se spoluobžalovaným P.O..
90. **Obžalovaný J.H.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 plně popřel, že by se dopustil tohoto trestného jednání.
91. **Svěděk D.S.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 28. 1. 2021, uvedl, že byl jediným jednatelem a společníkem firmy XXXXX Nejdříve se obecně vyjádřil k průběhu veřejných zakázek a popsal, že byli zpravidla osloveni v rámci výzvy, aby podali nabídku do výběrového řízení. Potom sami vypracovali celkovou nabídku, když ocenění zakázky probíhalo buď v systému RTS nebo v systému POWER. Zpracovali také projektovou dokumentaci a slepý rozpočet, na němž nebyly uvedeny ceny. V původní fázi podnikatelské činnosti byla firma XXXXX zřejmě v databázi ÚMČ Brno-střed, ale potom, když úřad přistoupil na elektronickou evidenci těchto zakázek a jejich firma se zaregistrovala, automaticky jim chodily zprávy o zadané veřejné zakázce. Jako odborník ve stavebnictví, svědek potvrdil, že ušetřit se dá na materiálu např. díky tomu, že firma má nadstandardní vztahy s dodavateli, kteří jí poskytnou materiál se slevou. Podle očekávání svědek popřel, že by někdy v průběhu výběrového řízení dělali tzv. křoví, tedy účastnili se tohoto řízení pouze do počtu, když navíc jim takovou pozici nikdo ani nenabídl. Svědek rovněž popřel, že by někomu dávali úplatek za vítězství ve veřejné zakázce, nebo že by úplatek od nich někdo

požadoval. S ostatními zájemci o tuto veřejnou zakázku se svědek, jako zástupce firmy XXXXX, rozhodně na ničem nedomlouval a také nepřipravoval nabídky, včetně cenové kalkulace, pro jiné firmy. Podle jeho názoru nemohli zakázku nadhodnotit, protože v takovém případě by nemohli výběrové řízení vyhrát. V závěrečné části své výpovědi svědek uvedl, že zná z ÚMČ Brno-střed obžalovaného P.L., neboť za ním několikrát byl se svým otcem, když měli nějaký problém při realizaci zakázky. Svědek však zcela popřel, že by při těchto schůzkách docházelo k předávání materiálů, peněz nebo obálek. Pokud je schůzka zachycena v rámci sledování kanceláře obžalovaného, je pravdou, že při této schůzce kreslili nějaký detail na papír, ale podrobnosti si již svědek nevybavuje. S výpovědí svědka souvisí také věcné důkazy a na nich provedené expertízy, které byly zajištěny **Při prohlídce jiných prostor a pozemků ve firmě XXXXX** (viz č. l. 158727 a násl.). Svědek vydal mj. svůj mobilní telefon včetně SIM karty, avšak odbornou expertízou (**znalecký posudek** č. l. 19080 a násl.) bylo zjištěno, že jsou zde pouze kontakty soukromé i pracovní. Žádná zájmová data, jak vyplývá z vyhodnocení těchto informací, zajištěna nebyla (č. l. 19087). Bylo zjištěno pouze to, co ostatně svědek nepopírá, že byl v kontaktu s obžalovaným P.L. měl také telefonický kontakt na další obžalované např. I.T., L.S., ale také zástupce stavebních firem O.S., pana H. nebo pana T.. Často komunikoval i se zástupci jiných stavebních firem, které však v tomto řízení nefigurují. Žádné důkazně významné informace zjištěny nebyly.

92. Také v případě tohoto dílčího útoku jsou rozhodující především listinné důkazy, které skýtají podklad přinejmenším pro závěr o věrohodnosti výpovědi obžalovaného S.T. a ostatně také pro prokázání dalších rozhodných okolností skutkového děje. V přípravném řízení obžalovaný S.T. vydal **lísteček** s výčtem osmi firem, které mají být k účasti na veřejné zakázce osloveny, a který, stejně jako **Položkové rozpočty** k oběma rekonstruovaným bytům dostal od J.Š. (viz č. l. 1841, resp. 1895-1897). Z Položkových rozpočtů lze mj. zjistit, že rekonstrukce bytu č. XXXXX měla představovat částku 335.337 Kč a rekonstrukce bytu č. 8 částku 654.893 Kč. Také v tomto případě lísteček s výčtem osmi firem je konkrétními údaji o jednotlivých firmách, jejich pořadí i grafickou úpravou zcela shodný s příslušnou částí **Zápisu o provedení průzkumu trhu** k této veřejné zakázce ze dne 14. 1. 2015 (viz č. l. 163 stopy č. 23/2, která je přílohou č. 4 trestního spisu). Zmíněný Zápis o provedení průzkumu trhu měl k dispozici kromě P.P. a P.D., pouze J.Š., který jej také podepsal (viz č. l. 163 stopy 23/6 přílohy 4 trestního spisu). Těmto vybraným firmám zaslal ÚMČ Brno-střed také **Výzvy k podání nabídek** (č. l. 81-106 stopy 23/2 přílohy 4). Poskytnuté nabídky byly na ÚMČ Brno-střed vyhodnoceny dne 2. 2. 2015, jak prokazuje **Protokol o vyhodnocení veřejné zakázky** (č. l. 12 stopy 23/1 přílohy č. 4). Z uvedeného listinného důkazu je zřejmé, že kontrolní rozpočet byl v souhrnu nastaven na částku 990.230 Kč. Při vyhodnocení zakázky se vítězem stala firma XXXXX s nabídkou ve výši 868.690 Kč, tj. cca 120.000 Kč pod částku uvedenou v kontrolním rozpočtu. Obdobnou nabídku poskytla druhá v pořadí firma XXXXX, která se o zakázku ucházela s nabídkou ve výši 889.992 Kč. Všechny ostatní firmy částku, uvedenou v kontrolním rozpočtu, překročily. Vlastnímu vyhodnocení veřejné zakázky předcházelo pochopitelně otevírání obálek dne 2. 2. 2015, o čemž byl rovněž sepsán **Protokol o otvírání obálek** (č. l. 11 stopy 23/1 přílohy č. 4). Také v tomto případě je zcela zjevné, že údaje, uvedené v Protokolu o otvírání obálek, tj. výčet osmi dodavatelů, kteří byli vyzváni k podání nabídky nejen věcně, včetně identifikačních údajů, ale především grafickou úpravou odpovídá tomu lístku, který dostal obžalovaný S.T. od obžalovaného J.Š. (viz č. l. 1895). **Smlouvou o dílo** (č. l. 2632 sv. 10 trestního spisu) bylo prokázáno, že ji firma XXXXX uzavřela se zadavatelem dne 23. 2. 2015. Zakázka s označením „XXXXX“ měla být podle Smlouvy realizována za částku 868.690 Kč bez DPH.
93. Převzetí úplatku pro členy organizované zločinecké skupiny potvrzuje obžalovaný S.T. a částka 10 % z ceny zakázky bez DPH, o které hovořil u hlavního líčení dne 11. 4. 2022, jako o částce minimální, pak představuje úplatek ve výši cca 86.000 Kč (10 % z ceny zakázky ve výši 868.690 Kč bez DPH). I zde jde o částku minimální, zaokrouhlenou do řádů tisíců.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

94. Na základě provedených důkazů nalézací soud k **závěru** o tom, že shledal zcela důvodně podklad pro výrok o vině obžalovaných J.Š., S.T. a P.O.. J.Š. doznal, že předal S.T. mu zmíněný lísteček, což potvrzuje S.T., který ještě usvědčuje J.Š. z toho, že dostal kromě zmíněného lístečku s výčtem firem, které má oslovit i krycí list rozpočtu. Tyto krycí listy S.T. také vydal. V případě dílčího útoku poukázal na to, že v zásadě šlo o stejný systém jako v případě předchozích zakázek, k čemuž se ostatně vyjádřil v přípravném řízení 7. 10. 2020. Tyto rozhodující dokumenty S.T. vydal. Nalézací soud proto ani v případě tohoto dílčího útoku neměl důvod pochybovat o věrohodnosti jeho výpovědi. S.T. pak dále usvědčuje obžalovaného P.O., a to jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, když jednoznačně uvádí, že právě jemu předal lísteček s výčtem firem, které mají být osloveny, včetně položkových rozpočtů. I když obžalovaný P.O. trestnou činnost v této části nedoznal, jsou důkazy směřující proti němu, podle názoru soudu, zcela přesvědčivé, a proto nalézací soud vyslovil také výrok o jeho vině. Shodně však nalézací soud nemohl rozhodnout v případě obžalovaného J.H., neboť, jak vyplývá z **usnesení o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění J.H. ze dne 28. 6. 2019** (č. l. 340-344) nebylo mu obvinění pro trestné jednání, spočívající v ovlivňování této veřejné zakázky, sděleno. Trestní stíhání J.H. tedy nebylo řádně zahájeno a, byť nalézací soud neměl podklady pro výrok o jeho vině, nemohl rozhodnout ani zprošťujícím výrokem, neboť řízení proti J.H. nebylo v přípravném řízení řádně zahájeno. Pro úplnost lze jen podotknout, že z usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu ze dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-74) je, jako pachatel této části trestného jednání vedle J.Š., P.O., uveden L.S.. Na L.S. však v souvislosti s tímto dílčím útokem, popsáním v obžalobě pod bodem I./3, obžaloba nebyla podána. Nalézací soud proto, vázán zásadou obžalovací, nemohl vůbec, byť v rozsahu jiné právní kvalifikace, vinu obžalovaného L.S. posuzovat. V případě obžalovaného S.T. bylo jeho trestné jednání sice zahrnuto do popisu skutkové věty v bodě I./3 výroku rozsudku, jak je však uvedeno v následující pasáži odůvodnění tohoto rozsudku, jeho jednání mohlo být posuzováno maximálně jako trestný čin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku, neboť pro tento dílčí útok, popsáný v obžalobě pod bodem I./3 a ostatně shodně i v usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76 viz str. 7) není S.T. uveden a obvinění mu sděleno tedy nebylo. Nalézací soud po provedeném dokazování pouze upřesnil část skutkových údajů, když z popisu skutku vypustil trestné jednání, které bylo v obžalobě kladeno za vinu J.H. a nahradil jej pasáží, která hovoří o tom, že P.O. jednal prostřednictvím „blíže neustanovené osoby“ tak, že zajistil předání potřebných informací a pokynů stavebním firmám. Ani v tomto případě nebyla další osoba, podléající se na ovlivnění veřejné zakázky, ztotožněna a ani trestně stíhána nebo obžalována.

BOD I./4 VZ XXXXX

95. V obžalobě je kladeno za vinu ovlivnění této veřejné zakázky obžalovaným J.Š., S.T., P.O. a J.H..
96. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 opětovně potvrdil, že všechno probíhalo stejně jako u předchozích zakázek, popsáných v obžalobě pod body I./1-3. Vyhrála firma s nejnižší nabídkovou cenou. Obžalovaný rovněž potvrdil, že v případě této veřejné zakázky předal spoluobžalovanému S.T. seznam zakázek a firem, aby tyto firmy mohl oslovit. Znovu se hájil tím, že to bylo proto, aby spoluobžalovaný S.T. mohl těmto firmám nabídnout subdodávky, zejména stavebního materiálu.
97. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že zakázku vyhrála a stavbu prováděla firma XXXXX Sám dostal částečnou provizi od obžalovaného J.H.. Obžalovaný P.O. rovněž výslovně usvědčil obžalovaného S.T., když potvrdil, že od tohoto spoluobžalovaného dostal především informaci o tom, jaká částka je u zadavatele na stavbu vyčleněna. K osobě spoluobžalovaného J.H., od něhož dostal tzv. provizi, obžalovaný P.O. uvedl, že J.H. figuroval na podobné pozici jako v jiných případech L.S.. Jeho úkolem tedy bylo předat stavební společnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

informace o tom, že bude probíhat nějaká veřejná zakázka a jaká částka je u zadavatele vyčleněna. Provize se, podle tvrzení obžalovaného, rozdělila na tři části. Jednu část asi polovinu provize, tedy faktického úplatku si odnesl obžalovaný S.T.. Obžalovaný J.H. totiž kompletně předal P.O. celou částku, kterou od vítězné společnosti dostal. P.O. ji předal S.T., který celkový objem peněz rozdělil tak, že sám si nechal asi 1 %, další 1 % dal J.H. a 1 % P.O.. Zbylé peníze, což bylo asi 5 % odnesl S.T. údajně obžalovanému J.Š.. P.O. ovšem uvedl, že sám toto předání peněz J.Š. neviděl. Kromě toho potvrdil, že v případě ovlivněných veřejných zakázek, kde figuroval obžalovaný J.H., dostávali každý 1 % z objemu veřejných zakázek bez DPH, jako úplatek.

98. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 uvedl, že to rovněž probíhalo úplně stejně jako v předchozích případech. J.Š. mu buď telefonicky nebo formou SMS zprávy sdělil, že „zítra to jde ven...“ a že to budou ty a ty konkrétní firmy. Úplně stejně to šlo i s těmi lístečky. Obžalovaný sám si s odstupem času nedokázal vybavit, která firma vyhrála, ale, podle jeho názoru, zakázku dělala firma XXXXX. Shodně jako obžalovaný P.O. také obžalovaný S.T. uvedl, že peníze ve formě úplatků převzal od P.O.. Podle tvrzení S.T., shodně jako v případě jiných ovlivněných veřejných zakázek, šlo o úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH. Z toho jako vždy $\frac{1}{2}$, tedy 5 % bylo určeno pro J.Š.. Obžalovaný sám se o zbylou částku 5 % rozdělil s ostatními obžalovanými. Z této zakázky dostal 125.000 Kč.
99. **Obžalovaný J.H.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 podíl na ovlivnění této veřejné zakázky v plném rozsahu popřel.
100. **Svěděk R.S.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 21. 1. 2021, především uvedl, že pracoval od roku 2014 jako generální ředitel a předseda představenstva ve společnosti XXXXX Zakázku s názvem „XXXXX výměna oken...“, která je v obžalobě uvedeno pod bodem I/4 řešilo obchodní oddělení jejich firmy. Podle názoru svědka informace o veřejné zakázce získali z profilu zadavatele nebo z Věstníku veřejných zakázek. K podstatě skutkového děje svědek žádné relevantní informace nepotvrdil. V rámci své výpovědi uvedl, že si není vědom toho, že by se s někým z obžalovaných podíleli na ovlivnění této veřejné zakázky. Podle jeho domněnky nikdy nebyli osloveni, aby se do výběrového řízení přihlásili formálně a dělali tzv. kroví. V případě zakázky I./4 svědek vůbec neví o tom, že by k navýšení ceny zakázky došlo. V závěru své výpovědi R.S. zcela popřel, že by firma XXXXX poskytla nějaké úplatky u veřejných zakázek, které realizovala pro ÚMČ Brno-střed. S obžalovaným J.H. se rozhodně nedomlouval na manipulaci veřejné zakázky nebo na poskytnutí úplatků.
101. Také v tomto případě jsou, kromě výpovědí obžalovaných, rozhodující listinné důkazy, které byly zajištěny v přípravném řízení a které jsou obsahem trestního spisu a zejména zmíněné přílohy č. 4 (svazek k bodu I./4). I v případě tohoto dílčího útoku jsou stěžejní listinné důkazy, které vydal obžalovaný S.T. v přípravném řízení dne 20. 2. 2018 (viz č. l. 1841). Jedná se především o zmíněný **lístek** se seznamem devíti firem, na němž je mj. uvedena následně vítězná firma XXXXX Tento lístek je označený jako: 1. předmět plnění VZ: XXXXX-výměna oken v celém domě, oprava fasád, oprava balkonů (předpokládaná hodnota VZ 5,1 mil. Kč). Rovněž výčtem informací, tj. uvedením devíti stavebních firem, které mají být osloveny, včetně jejich identifikačních údajů a zejména grafickou úpravou, je tento lístek zcela shodný s částí **Zápisu o provedení průzkumu trhu z 29. 1. 2015** (č. l. 185 stopy 26/1 v příloze č. 4). Na pohled je zcela zjevné, že lístek, který obdržel obžalovaný S.T. od obžalovaného J.Š.s pokynem, aby firmy oslovil (č. l. 1909) je fakticky částí Zápisu o provedení průzkumu trhu. Vedle P.P. jej podepsal pouze obžalovaný J.Š.. Je nezpochybnitelné, že z obžalovaných právě J.Š. měl přístup k těmto informacím a také v tomto případě, s vysokou mírou pravděpodobnosti hraničící s jistotou, opatřil kopii Zápisu o provedení průzkumu trhu, z něhož příslušnou část vystříhl a předal obžalovanému S.T.. Vedle tohoto lístku obžalovaný S.T. v přípravném řízení vydal také **Položkový rozpočet** k této veřejné zakázce (č. l. 1910), z něhož je zřejmé, že zadavatel ocenil

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

veřejnou zakázku na částku 5.811.760 Kč. To byla pochopitelně podstatná informace také v tomto případě pro firmy, které se o veřejnou zakázku ucházely a zejména pro firmu, která podala nabídku s cílem ve veřejné zakázce zvítězit právě nejnižší cenou, a to po dohodě s jinými firmami, které tzv. dělaly křoví. **Výzvy k podání nabídky** do tohoto výběrového řízení byly učiněny zadavatelem 2. 2. 2015 (viz č. l. 167 a násl. stopy 26/1 v příloze č. 4). **Protokol o otevírání obálek s nabídka do výběrového řízení** ze dne 25. 2. 2015 rovněž obsahuje zcela shodný výčet vyzvaných dodavatelů, včetně jejich údajů, ale především včetně stejného typu písma, jako bylo v Zápisě o provedení průzkumu trhu z 29. 1. 2015 a jako bylo i v lístku, který je kopií těchto údajů a který vydal obžalovaný S.T.. Je tedy zcela zjevné, že také v případě této veřejné zakázky informační zdroje pocházely z databáze ÚMČ Brno-střed, k čemuž měl přístup pouze obžalovaný J.Š.. Ten je ostatně osobně podepsán také na tomto Protokolu o otvírání obálek (č. l. 35 stopy 26/5 přílohy č. 4). **Protokolem o vyhodnocení zakázky z 26. 2. 2015** (č. l. 36 stopy 26/5 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že nejvýhodnější nabídku podala právě firma XXXXX, která se do výběrového řízení přihlásila s cenou 5.044.993 Kč bez DPH. V tomto případě byl kontrolní rozpočet sice stanoven na částku nižší (4.812.387 Kč), avšak zjevně pod tuto cenu žádná firma nabídku neposkytla. **Smlouvou z 9. 4. 2015** (č. l. 114 stopy 26/1 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že zadavatel uzavřel Smlouvu o dílo právě s firmou XXXXX, přičemž smluvní cena byla stanovena na vítěznou částku 5.044.993 Kč bez DPH. **Dotatkem č. 1** k této Smlouvě (č. l. 100 stopy 26/1 přílohy č. 4) však po dohodě obou smluvních stran došlo k navýšení ceny díla na částku 5.226.203 Kč bez DPH.

102. Pro úplnost lze podotknout, že stopy zajištěné při **Prohlídce jiných prostor a pozemků ve firmě XXXXX** (č. l. 16814 a násl.) byly podrobeny odborné expertíze. Jednalo se o vydaný mobil, notebook, příp. elektronické dokumenty k této zakázce. **Znaleckým zkoumáním** (č. l. 18777) byla zpřístupněna zde uložená elektronická data, která však neměla žádný relevantní důkazní význam (viz hodnocení č. l. 18785).
103. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k **závěru**, že podstata skutkového děje byla prokázána relevantním způsobem tak, aby soud mohl rozhodnout o vině, tak jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Pro přehlednost lze rekapitulovat, že obžaloba byla podána v případě tohoto bodu I./4 na J.Š., S.T., P.O. a J.H.. Trestní stíhání bylo řádně zahájeno sdělením obvinění J.Š., P.O. dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76 viz str. 7), avšak v tomto bodě není zmíněn jako pachatel dílčího útoku, který se týká veřejné zakázky s názvem XXXXX 51 (také zde I./4), S.T.. Z předmětného rozhodnutí o zahájení trestního stíhání je tedy zcela zřejmé, že mu bylo kladeno za vinu především spáchání zločinu účasti na organizované zločinecké skupině, nikoliv přímo podíl na trestném jednání, které se týká bodu I./4. Obžalovanému J.H. bylo obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu pro tento dílčí útok sděleno řádně 28. 6. 2019 (č. l. 340-344 viz str. 3). Nalézací soud tedy spolehlivě mohl rozhodnout o vině obžalovaných ze spáchání dílčího útoku popsaného pod bodem I./4 obžaloby i výroku rozsudku v případě J.Š., P.O. a J.H.. U obžalovaného S.T. bylo sice jeho trestné jednání rovněž zahrnuto do popisu skutku, neboť i v tomto případě byla jeho výpověď jedním ze stěžejních důkazů, avšak s odkazem na rozsah sdělení obvinění i na rozsah podané obžaloby soud nemohl v případě obžalovaného S.T. vyslovit výrok o vině v kontextu s obžalobou. Pro přehlednost lze rekapitulovat, že i v tomto případě J.Š. doznává, že předal obžalovanému S.T. lísteček s výčtem firem. Tuto skutečnost potvrzuje i obžalovaný S.T. a je tedy zjevné, že se oba obžalovaní vzájemně usvědčují, avšak S.T. ještě potvrzuje, že převzal od J.Š. také informace týkající se položkového rozpočtu, který ostatně vydal. Jeho výpověď považoval soud, společně s těmito listinnými důkazy, znovu za usvědčující důkaz vůči obžalovanému J.Š.. S.T. ovšem, kromě svého doznání a usvědčení J.Š., usvědčuje i obžalovaného P.O., když potvrzuje, že mu jednak předal informace a zpětně od P.O. převzal úplatky. Tuto skutečnost v zásadě doznává i P.O., který navíc usvědčuje obžalovaného J.H.. P.O. výslovně potvrzuje, že provizi, tedy úplatky dostal právě od obžalovaného J.H. nikoliv od firmy XXXXX. Byť obžalovaný J.H. trestnou činnost popírá, nalézací soud považuje jeho trestněprávně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

významné jednání za zcela spolehlivě prokázané, a to shodnými výpověďmi obžalovaných S.T., P.O.. V otázce výše provize, tedy poskytnutého úplatku vyšel soud především z výpovědi obžalovaného S.T., která ostatně koresponduje i s výpovědí obžalovaného P.O.. Oba shodně potvrzují, že jako úplatky byly poskytovány částky 10 % z ceny zakázky bez DPH. Smlouvou o dílo, včetně cenové nabídky, bylo prokázáno, že firma XXXXX vysoutěžila tuto veřejnou zakázku za částku 5.044.993 Kč bez DPH. Úplatek 10 % z této částky představoval částku minimálně 500.000 Kč. I Zde lze důvodně předpokládat, že výše úplatků, předávaná mezi obžalovanými, resp. získaná od stavebních firem byla zaokrouhlena minimálně na tisíce Kč. P.O., shodně jako S.T., potvrzují, že polovinu z těchto 10 % si odnášel S.T. a, jak uvedl P.O., bylo to určeno údajně pro J.Š.. S.T. také potvrdil, že polovinu ze všech úplatků, v tomto případě tedy 5 %, předal J.Š.. O zbylou částku 5 % se všichni tři obžalovaní rozdělili. P.O. tvrdil, že sám dostal 1 %, stejně jako J.H. a byť tvrdil, že 1 % si ponechal S.T., pouhým propočtem lze dovodit, že to byla částka procentuálně vyšší. S.T. u hlavního líčení uvedl, že získal z této zakázky 125.000 Kč. Podle názoru nalézacího soudu však faktické a reálné rozdělení úplatků má, s ohledem na charakter trestné činnosti, páchané členy organizované zločinecké skupiny, kdy se následek přičítá všem pachatelům, kteří na skutkovém ději participovali, spíše orientační nebo akademický význam. Je zřejmé, že S.T. dostal částku 125.000 Kč, která představovala řádově 2,5 %. Stejnou částku, tj. řádově 2,5 % si rozdělili obžalovaní P.O. a J.H..

BOD I./5 VZ XXXXX

104. V obžalobě bylo kladeno za vinu spáchání trestného jednání související s ovlivněním této veřejné zakázky obžalovaným J.Š., S.T., P.O. a J.H..
105. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že vše probíhalo stejně jako u předchozích zakázek I./1-4. Tuto zakázku vyhrála firma XXXXX, která nabídla stejnou cenu. Také v případě tohoto dílčího útoku obžalovaný J.Š. potvrdil, že poskytl spoluobžalovanému S.T. seznam firem, včetně celkového seznamu zakázek, aby oslovil firmy údajně s nabídkou vlastních subdodávek stavebního materiálu. V tom ostatně spočívala obhajoba obžalovaného J.Š. takřka ve všech dílčích případech.
106. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 uvedl, že si to vlastně už příliš nepamatuje. Všechno fungovalo pořád stejně a dělala to firma XXXXX. Podle toho, co si sám vybavuje, byla tato firma nakonec penalizována. Ostatně v přípravném řízení dne 11. 3. 2019 obžalovaný potvrdil, že tato firma dostala smluvní pokutu ve výši 360.000 Kč. Takovou skutečnost uvedl i u hlavního líčení dne 11. 4. 2022, když vysvětlil, že díky této smluvní pokutě museli poskytnout firmě polovinu jejího úplatku zpět. On jej předal P.O., který jej údajně předal L.S.. S.T. u toho však nebyl. Podstatné je ovšem jeho vyjádření z hlavního líčení o tom, že i v případě tohoto dílčího útoku bylo schéma zapojení jednotlivých obžalovaných shodné, jako u předchozích dílčích útoků.
107. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že zakázku prováděla firma XXXXX a také tento obžalovaný uvedl, že to bylo vlastně podobné jako např. u zakázky popsané pod bodem I./4. Obžalovaný P.O. ve své výpovědi usvědčil obžalovaného J.H. i obžalovaného S.T., když výslovně potvrdil, že dostal provizi od J.H. a předal ji obžalovanému S.T.. Dělbá byla taková, že vybrali 10 % z hodnoty zakázky bez DPH. Polovinu z takto vybrané částky, tj. 5 % převzal obžalovaný S.T. pro obžalovaného J.Š.. To ostatně koresponduje s obecným vyjádřením obžalovaného S.T. k dělbě úplatků. P.O. dále potvrzuje, že o zbytek se rozdělili on, J.H. a S.T.. I když obžalovaný tvrdí, že každý dostali 1 %, pouhým matematickým propočtem lze dovodit, že tito tři obžalovaní si mezi sebou rozdělili celkem 5 %, tj. polovinu vybraného úplatku. Nalézací soud však již výše uvedl, že vnitřní dělbá získaných úplatků mezi jednotlivé obžalované není z hlediska jejich trestní odpovědnosti zásadní. P.O. rovněž u hlavního líčení vysvětlil, že vítězná

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

firma poskytovala úplatek, označovaný někdy jako provize, za to, že předem získala informace o výši částky, kterou musí do nabídky napsat, aby výběrové řízení vyhrála. Tyto informace o připravované výši rozpočtu ze strany zadavatele, získal P.O. od S.T., který mu tvrdil, že tyto informace získal od J.Š.. Zcela logicky P.O. také vysvětlil, že sám sice neví, jestli tyto informace byly neveřejné, ale pokud by byly veřejné, byl by nesmysl, aby stavební firma za takto poskytnuté informace platila.

108. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 uvedl, že jeho samotného se tato veřejná zakázka netýká. Lze podotknout, že obžalovaný L.S. není uveden v bodě I./5 jako jeden z obžalovaných, který se na ovlivnění této veřejné zakázky podílel, avšak, jak vyplývá z rozhodnutí o sdělení obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu (č. l. 54-76), zde naopak v popisu skutku (str. 8) figuruje. Nalézací soud, vázán zásadou obžalovací, nemohl participaci obžalovaného L.S. na ovlivnění veřejné zakázky jakkoli posuzovat, neboť obžaloba na něj podána nebyla.
109. **Obžalovaný J.H.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 také v případě této veřejné zakázky popřel jakékoli vlastní trestné jednání.
110. **Svědka M.R.** u hlavního líčení dne 21. 1. 2021 potvrdil, že byl majitelem a jednatelem firmy XXXXX. Současně figuroval i na pozici obchodního ředitele a statutárního zástupce firmy XXXXX. Firma XXXXX byla v registru ÚMČ Brno-střed, pro který dělala zakázky už v letech 2004, 2009 a 2011. Svědek uvedl, že tato firma je ze strany zadavatele pravidelně poptávána a pokud se výběrového řízení účastní, nabídku jim dělá firemní rozpočtář. Zúčastnili se také veřejné zakázky s názvem XXXXX, avšak tato veřejná zakázka byla špatně technicky připravená. Jednání se zadavatelem, kterého zastupoval obžalovaný J.Š. však vedl jménem jejich firmy P.. S ohledem na podstatu skutkového děje je nezbytné upozornit na vyjádření svědka o tom, že jej nikdo neoslovil s nějakým požadavkem na finanční plnění. Sám se tedy nikdy nesetkal s nějakou žádostí o provizi v případě, že veřejnou zakázku získají ani se žádostí, aby se výběrového řízení účastnili pouze do počtu a dělali tzv. křoví. Svědek rovněž vyloučil, že by se v případě této veřejné zakázky XXXXX (I./5) domlouval s ostatními uchazeči o veřejnou zakázku nebo dokonce společně připravovali nabídky. Cenovou nabídku, kterou dává jejich firma do výběrového řízení svědek rozhodně s nikým z konkurenčních firem nekonzultuje, neboť by byl v zásadě sám proti sobě. Lze tedy shrnout, že výpověď svědka M.R. nepřinesla žádné významné informace, podstatné pro prokázání především trestného jednání každého z obžalovaných. V průběhu **Prohlídky jiných prostor a pozemků prováděné ve firmě XXXXX** (č. l. 16688) byly vydány jednak listinné důkazy k této veřejné zakázce, počítače a svědek M.R. také vydal svůj mobil (č. l. 16696). Vydané elektronické nosiče byly podrobeny **znaleckému zkoumání** (č. l. 19074), avšak nepodařilo se získat přístup do interní paměti svědkova mobilního telefonu, proto byly zajištěny pouze kontakty, které zde měl svědek uloženy. Žádná zájmová data, však zajištěna nebyla (viz č. l. 19078). Lze tedy shrnout, že, jak výpověď svědka, tak výsledky domovní prohlídky i odborné expertízy zůstaly bez zásadního důkazního významu.
111. Podstatné, kromě výpovědi obžalovaných, byly i v případě tohoto dílčího útoku především listinné důkazy, zajištěné v přípravném řízení. Tím nalézací soud míní opět listinné důkazy, které vydal 20. 2. 2018 obžalovaný S.T. (č. l. 1841). Obdobně jako v předchozích čtyřech případech se jednalo především o **lísteček** s výčtem devíti firem, včetně poznámek S.T. (č. l. 1964, resp. 1890) a **krycí list rozpočtu** (č. l. 1891). Také v tomto případě je, při nahlédnutí na další listinné důkazy, zajištěné především u zadavatele, tj. ÚMČ Brno-střed, které jsou obsaženy v příslušném svazku přílohy č. 4, zcela zjevné, že výčet firem, jejich identifikační údaje a především grafická úprava tisku, jsou zcela shodné s dokumenty, které pochází od zadavatele. Tím nalézací soud míní především **Zápis o provedení průzkumu trhu z 30. 1. 2015** (č. l. 133 stopy 27/4 v příloze č. 4). Je zcela zjevné, že lístek, který vydal obžalovaný S.T. (č. l. 1890) představuje část tohoto zápisu,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kteřá byla z kopie zápisu s vysokou mírou pravděpodobnosti pouze vystřižena. Zápis však, vedle pracovníka ÚMČ Brno-střed P.P., podepsal pouze obžalovaný J.Š.. Je tedy nesporné, že obžalovaný J.Š. měl k těmto údajům a informacím přístup. Stejně, jako v případě dalších obdobných dílčích útoků, tato skutečnost svědčí pro závěr nalézacího soudu o věrohodnosti výpovědi S.T.. Následně byly 4. 2. 2015 firmy **vyzvány k podání nabídky** (č. l. 107 a násl. stopy 27/4 přílohy č. 4). **Protokolem o otvírání obálek ze dne 25. 2. 2015** (č. l. 1 stopy 27/12 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že i zde je úvodní část s označením „vyzvaní dodavatelé“ zcela shodná výčtem devíti firem, jejich identifikačními údaji i jejich pořadím a zejména grafickou úpravou s předchozími dokumenty, zejména Zápisem o provedení průzkumu trhu a lístkem, který vydal obžalovaný S.T.. Údaje nade vší pochybnost pochází z jediného zdroje, tj. od zadavatele ÚMČ Brno-střed. Protokol o otvírání obálek kromě dalších osob, které byly v komisi, podepsal obžalovaný J.Š.. **Protokol o vyhodnocení zakázky ze dne 26. 2. 2015** (č. l. 2 stopy 27/12 přílohy č. 4) pak prokazuje, že vítězem výběrového řízení se stala firma XXXXX s nabídkou 3.330.966 Kč bez DPH. Vzhledem k tomu, že kontrolní rozpočet zadavatele byl nastaven na částku 3.548.983 Kč, je zcela zřetelné, že vítězná firma podala tuto nabídku poměrně hluboko pod limitem stanoveným v kontrolním rozpočtu. Ostatně **Krycí list rozpočtu** (č. l. 1891) měl k dispozici obžalovaný S.T., jako jeden z dokumentů, který dostal od obžalovaného J.Š.. **Smlouvou o dílo z 9. 4. 2015** bylo prokázáno, že ji firma XXXXX uzavřela se zadavatelem, a to na částku 3.330.966 Kč bez DPH (č. l. 93 stopa 27/4 přílohy č. 4).

112. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k **závěru**, že i v případě tohoto dílčího útoku lze vyslovit výrok o vině obžalovaných, tak jak v je v rozsudku uvedeno. Obžalovaný J.Š. doznal předání lístečku s výčtem firem obžalovanému S.T., který tuto skutečnost potvrdil, lísteček vydal společně s krycím listem rozpočtu, o kterém potvrdil, že jej rovněž dostal od J.Š.. S.T. i v případě tohoto dílčího útoku uvedl, že celý systém dělby úkolů mezi obžalovanými fungoval stejně, jako v případě předchozích dílčích útoků. Úplatek převzal v IBC v Brně na ulici Příkop od P.O.. Také P.O. se k trestnému jednání doznává s vysvětlením, že to bylo podobné jako v bodě I./4 a provizi, byť podle svého tvrzení částečnou, převzal od J.H., kterého tímto usvědčuje. Ačkoliv obžalovaný J.H. trestné jednání popřel, je, podle názoru nalézacího soudu, zcela spolehlivě usvědčován výpovědí obžalovaného P.O., který zůstal při rozhodování soudu rovněž v procesním postavení spolupracujícího obžalovaného. P.O. totiž, velmi obdobně jako S.T., popsal také dělbu získaného úplatku mezi jednotlivé obžalované, a to zejména v té části, kde potvrdil, že právě J.Š. obdržel částku 5 %. Nalézací soud tedy uzavřel, že obžalovaní jako členové organizované zločinecké skupiny převzali od vítězné firmy úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH, když cena tvořila 3.330.966 Kč bez DPH. Jednalo se tedy o úplatek ve výši nejméně 333.000 Kč. Skutečnost, že následně museli část úplatku vrátit, je, podle názoru nalézacího soudu, nejen objektivně neprokázaná, ale zejména zcela irelevantní z hlediska rozsahu a charakteru trestní odpovědnosti obžalovaných. Pro úplnost lze podotknout, že i obžalovanému J.H. bylo řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu dne 28. 6. 2019 (č. l. 340-344), byť je skutek jinak číselně označen (str. 3 tohoto rozhodnutí).

BOD I./6 obžaloby VZ XXXXX

113. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění veřejné zakázky v tomto případě podíleli obžalovaní J.Š., S.T. a P.O..
114. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že vše probíhalo stejně jako u zakázek popsaných v bodě I./1-5. Zakázku vyhrála firma XXXXX, která nabídla nejnižší cenu. Obžalovaný potvrdil, že předal seznam zakázek včetně firem S.T., aby mohl opět ve vztahu k těmto firmám realizovat svoje podnikatelské aktivity a nabídnout jim subdodávky se stavebním materiálem.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

115. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 uvedl, že už si tuto veřejnou zakázku vůbec nevybavuje. Ze svých poznámek pouze zjistil, že zakázku dělala firma XXXXX U hlavního líčení dne 21. 4. 2022 pak uvedl, že firmu XXXXX, ani jejího zástupce M.V. osobně nezná. Pokud dostal od J.Š. potřebné informace s lístečkem, na němž je uvedeno devět firem, nejspíše to probíhalo pořád stejně a on tyto materiály předal P.O.. Firmy, které se výběrového řízení zúčastnily, resp. tu která vyhraje, měl určit P.O. společně s L.S.. Převzetí a následné rozdělení úplatku však obžalovaný S.T. potvrdil nedokázal.
116. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že s touto veřejnou zakázkou nemá nic společného. Sám osobně nezná ani firmu XXXXX, ani M.V., který byl jejím jednatelem.
117. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 uvedl, že se ho tato zakázka vůbec netýká.
118. **Svěděk M.V.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 5. 1. 2021, potvrdil, že byl jednatelem a majitelem společnosti XXXXX Když jim přišla poptávka do výběrového řízení, podali nabídku, ke které připojili svůj rozpočet zpracovaný v systému RTS. Rozpočet dělal svědek sám a výsledkem výběrového řízení bylo to, že firma XXXXX zakázku získala. K rozpočtu, předloženému k nabídce, svědek vysvětlil, že jeho firma se účastní různých výběrových řízení, ale on vždy v porovnání s rozpočtem vytvořeným v systému RTS nabídkovou cenu ještě sníží, aby jejich nabídka byla konkurenceschopná. Tuto zakázku, stejně jako zakázku v Brně na ulici Průchodní (pozn. soudu I./7) dělali současně, ale měli uzavřené dvě smlouvy. Svědek dále vysvětlil, že u stavebních zakázek krycí list znamená, že je na něm uvedena celková cena s daní, nebo celková cena bez daně, zatímco slepý rozpočet obsahuje pouze koncové ceny. Svědek zcela vyloučil informace o tom, že by jim v případě zakázky I./6 byly předem poskytovány neveřejné informace, a to dokonce za úplatky. Rovněž zcela vyloučil, že by s dalšími účastníky tohoto výběrového řízení jakkoliv domlouval na ceně nebo někomu poskytl provizi za to, že firma ve výběrovém řízení zvítězila. Nikdo mu, podle jeho tvrzení, ani neveřejné informace nenabízel. Firma XXXXX rovněž nikdy nedělala nikomu tzv. křoví, tedy nikdy se neúčastnila výběrového řízení pouze do počtu. Lze shrnout, že výpověď svědka M.V. neposkytla žádné důkazně významné informace k prokázání trestněprávně významného jednání obžalovaných, které je popsáno ve skutkové větě obžaloby. Relevantní, důkazně významné, informace nepřinesly ani výsledky provedené **Prohlídky jiných prostor a pozemků ve firmě XXXXX** (č. l. 16758). V této fázi řízení svědek M. V. zcela popřel, že by někomu poskytl úplatek v hodnotě 10 % z ceny zakázky. Vyjádřil se (č. l. 16760) pouze k tomu, že mu volal nějaký muž z telefonního čísla, které uvedl, a sdělil mu, že zakázku měla vyhrát jeho firma nikoliv firma obžalovaného. Tato informace je však zcela kusá a, podle názoru nalézacího soudu, neskýtá důkazní podklad pro výrok o vině obžalovaných, a to ani sama o sobě, ani v kontextu s dalšími důkazy. Při provedené prohlídce byly vydány potřebné listiny a mobily k této veřejné zakázce. Nebyly z nich žádné relevantní poznatky zjištěny, a to ani **znaleckou expertízou** dat z těchto elektronických nosičů (viz č. l. 19096). V souhrnu bylo pouze zjištěno, že M. V. byl v kontaktu se zástupci různých stavebních firem, měl ostatně telefon i na pracovníky ÚMČ Brno-střed. Obsah žádných dialogů, které by prokazovaly ovlivnění veřejné zakázky a zejména poskytnutí úplatků, zajištěn nebyl. Tyto důkazy, opatřené v přípravném řízení, neměly žádnou vypovídací důkazní hodnotu.
119. U hlavního líčení dne 6. 1. 2021 byl vyslechnut **svědek D.H.**, který uvedl, že původně pracoval jako OSVČ, aktuálně je jediným jednatelem firmy D.H., když společníci této firmy je také jeho matka. Svědek uvedl, že firma byla původně stavební firmou, ale od krize v roce 2009 je předmětem její činnosti pouze půjčování lešení pro stavební práce. Díky své podnikatelské činnosti zná svědek obžalovaného L.S. i firmu XXXXX, se kterou vlastně dlouhodobě spolupracují v rámci jednotlivých zakázek. Svědek potvrdil, že na ÚMČ Brno-střed se několikrát ucházeli o veřejné zakázky, ale nikdy nebyli úspěšní, i když se řádně zaregistrovali. O které veřejné zakázky šlo, již s odstupem času nedokázal určit. Firma funguje zpravidla jako

subdodavatel pro velké stavební firmy, kterým dodává toto lešení. Lešení stavěli i pro firmu M.V.. Svědek rozhodně popřel, že by platil nějaké provize nebo úplatky, příp. že by po něm někdo takový postup požadoval. Podle svého tvrzení nezná ani termín křoví, když mu žádná firma ani fyzická osoba nenabízela nejen takovou pozici, ale ani neveřejné informace. Souhrnně lze uzavřít, že touto svědeckou výpovědí nebyly prokázány žádné relevantní skutkové okolnosti k bodu I./6 obžaloby, ale ani k následujícímu bodu I./7, v němž figuruje rovněž firma M.V. XXXXX

120. Také v tomto případě vydal obžalovaný S.T. listinné důkazy, které, jak potvrdil, dostal od obžalovaného J.Š.. To ostatně rámcově ani J.Š. nepopírá. Tím nalézací soud míní především **lísteček** s označením „1. předmět plnění VZ XXXXX, předpokládaná hodnota VZ 0,3mil Kč“. Na něm je uvedeno devět firem, které měl S.T. sám nebo prostřednictvím dalších obžalovaných, podle pokynů J.Š., oslovit (č. l. 1906). S tím souvisí **položkový rozpočet** zadavatele této veřejné zakázky na částku 336.590 Kč (č. l. 1907). Rovněž v případě tohoto dílčího útoku jsou údaje uvedené na lístku, vydané S.T. (č. l. 1906) zcela shodné s informacemi, výčtem firem, jejich identifikačními údaji a zejména grafickou úpravou s údaji, uvedenými v **Zápisu o provedení průzkumu trhu** k této veřejné zakázce ze dne 2. 2. 2015 (viz č. l. 87 stopy 28+29/8, která je součástí přílohy č. 4). Zápis o provedení průzkumu trhu podepsal a měl k dispozici z obžalovaných pouze J.Š., což je ostatně shodná situace jako v případě předchozích veřejných zakázek. Jednotlivé firmy byly **vyzvány** zadavatelem k podání nabídek do tohoto výběrového řízení (č. l. 52 a násl. stopy 28+29/8 v příloze č. 4). **Protokolem o otvírání obálek** z 23. 2. 2015 (č. l. 2875) bylo prokázáno, že v úvodní pasáži, která obsahuje výčet devíti firem, označených jako dodavatelé, kteří byli vyzváni k podání nabídky do výběrového řízení, jsou ve stejném pořadí, se stejnými informacemi a zejména stejným typem písma uvedeny firmy, tak jako je tomu v Zápisu o provedení průzkumu trhu a zejména na lístku, který obžalovaný S.T. vydal (č. l. 1906, resp. 87 stopy 28+29/8 přílohy č. 4). Tento Protokol o otvírání obálek z obžalovaných opět podepsal a měl k dispozici pouze obžalovaný J.Š.. **Protokolem o vyhodnocení zakázky** (č. l. 2876) bylo prokázáno, že kontrolní rozpočet stanovený na částku 337.985 Kč sice nepřekročilo svými nabídkami několik firem, avšak vítězná byla firma XXXXX, která nabídla nejnižší cenu, tj. částku 260.683 Kč bez DPH.
121. Na základě shora uvedených důkazů dospěl soud k **závěru**, že výrok o vině ani jednoho z obžalovaných nelze v tomto případě spolehlivě vyslovit. Nejen výpovědi obžalovaných, ani výpovědi svědka V., nebo jinými relevantními důkazy totiž nebylo prokázáno především to, že by obžalovaní úplatek od firmy XXXXX, která se stala vítěznou firmou, dostali, byť v minimální výši. Tomu ostatně odpovídá i závěrečné skutkové tvrzení obžaloby v bodě I./6, kde je výslovně uvedeno „že nebylo jednoznačně prokázáno, že jmenovaný vítězný uchazeč předal některému členu organizované zločinecké skupiny úplatek“. Nalézací soud se tedy zabýval otázkou, zda alespoň některý z obžalovaných, jako člen organizované zločinecké skupiny, jednal trestněprávně významným způsobem tak, že by jeho jednání bylo možno podřadit pod některou ze skutkových podstat odpovídajících trestných činů. Žádným z relevantních důkazů, tedy především výpovědi kteréhokoliv z obžalovaných, ani svědka V., nebylo prokázáno ani to, že by některý z obžalovaných tohoto svědka o poskytnutí úplatku žádal. Tím je vyloučena úvaha o aplikaci skutkové podstaty § 256 odst. 3 trestního zákoníku, kdy je trestný pachatel, který sice majetkový nebo jiný prospěch nezíská, nepřijme, ale dá si jej alespoň slíbit, nebo o něj žádá. V této souvislosti se nalézací soud zabýval i možnými vývojovými stádii žalovaných trestných činů. S ohledem na prokázaný charakter trestného jednání obžalovaných je zřejmé, že nejen, že žádný trestný čin nedokonali, ani se o něj nepokusili. V úvahu by přicházelo vývojové stádium přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku. Bylo prokázáno, že J.Š. tyto neveřejné informace z ÚMČ Brno-střed vynesl, předal je S.T.. Minimálně v tomto rozsahu se oba obžalovaní připravovali na spáchání trestného činu, a to jako členové organizované zločinecké skupiny. V úvahu by zřejmě přicházelo naplnění skutkové podstaty § 256 trestního zákoníku, tj. zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži nebo veřejné dražbě, event. § 331 trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zákoníku, tj. přijetí úplatku. Je však třeba zdůraznit, že podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku je příprava, jako vývojové stádium kteréhokoliv trestného činu obsaženého v trestním zákoníku, trestná pouze tehdy, je-li to výslovně uvedeno u příslušného trestného činu (§ 20 odst. 1 trestního zákoníku). Ani u jedné z těchto žalovaných skutkových podstat takové podmínky naplněny nebyly. Nalézacímu soudu nezbylo než uzavřít, že vina žádného z obžalovaných v případě dílčího útoku, popsaného pod bodem I./6, nebyla prokázána v zákonem požadovaném rozsahu. Obžalovaní J.Š. a P.O., kterým bylo pro tento dílčí útok řádně sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního zákoníku proto byli obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu z tohoto dílčího útoku zproštěni (viz usnesení o zahájení trestního stíhání z 7. 3. 2019 č. l. 54-76 str. 8). V příslušné pasáži o sdělení obvinění je jako jeden z pachatelů, vedle J.Š. a P.O. uveden i L.S.. Nalézací soud považuje za nezbytné upozornit, že L.S. není ze spáchání tohoto dílčího útoku obžalován (viz I./6 obžaloby). I v tomto případě byl nalézací soud vázán zásadou obžalovací a o vině L.S. nemohl jakkoliv rozhodnout. Pro úplnost pak lze poukázat na to, že soud nemohl řešit ani otázku viny obžalovaného S.T., a to nejen výrokem o vině, když pro takový výrok nebyly shledány odpovídající důkazy, ale nemohl tohoto obžalovaného ani obžaloby zprostit, jak tomu učinil u J.Š. a P.O.. S.T. nebylo pro tento dílčí útok řádně sděleno obvinění, což je zcela patrné z výše citovaného usnesení o zahájení trestního stíhání ze 7. 3. 2019 (č. l. 54-76). V bodě, shodně označeném jako I./6, který se týká ovlivnění veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, není trestné jednání obžalovaného S.T. jakkoliv popsáno. Soud proto v jeho případě předmětnou část skutkového děje, popsaného v obžalobě, vtělil do výroku usnesení, jímž podle § 221 odst. 1 trestního řádu vrátil část trestného jednání, mj. i obžalovaného S.T. státnímu zástupci k došetření.

BOD I./7 obžaloby VZ XXXXX

122. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění veřejné zakázky v tomto případě podíleli obžalovaní J.Š., S.T. a P.O..
123. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že vše probíhalo stejně jako u předchozích šesti dílčích útoků, uvedených v obžalobě. Zakázku vyhrála firma XXXXX, která nabídla nejnižší cenu. Také v tomto případě obžalovaný potvrdil, že poskytl spoluobžalovanému S.T. nejen seznam veřejných zakázek, ale zejména seznam firem, a to údajně pouze proto, aby je S.T. mohl oslovit a případně s nimi realizovat subdodávky stavebních materiálů.
124. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 uvedl, že už si tuto zakázku vůbec nevybavuje. Ze svých poznámek může pouze vyčíst, že to dělala firma XXXXX. V přípravném řízení dne 11. 3. 2019 k této zakázce potvrdil, že podklady dostal od J.Š. a předal je P.O.. V úvodní části je tedy jeho výpověď stejná, jako výpověď obžalovaného J.Š., kterou učinil u hlavního líčení.
125. **Obžalovaný P.O.** však u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že s touto zakázkou nemá nic společného. Nezná firmu XXXXX, ani jejího jednatele.
126. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 pak uvedl opětovně, že tato zakázka se jej rovněž netýká.
127. **Svěděk M. V.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 5. 1. 2021, se vyjádřil k této zakázce uvedené pod bodem I./7 (XXXXX) stejně jako k zakázce I./6, tj. XXXXX. V této předchozí pasáži je jeho svědecká výpověď, včetně navazujících důkazů, opatřených při prohlídce jiných prostor a pozemků ve firmě XXXXX a odborné expertízy na jejich elektronických nosičích podrobně rozvedena. Na tuto část odůvodnění rozsudku nalézacího soudu lze z důvodu přehlednosti odkázat. Stručně lze ovšem rekapitulovat, že M. V. i k tomuto bodu I./7, tj. k zakázce XXXXX, vypověděl shodně, když uvedl, že vůbec nevěděl, že by byly předem poskytovány neveřejné

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

informace za úplatky. Vyloučil, že by někomu provizi také za tuto veřejnou zakázku platil. Stejně tak vyloučil, že by mu někdo v souvislosti s touto veřejnou zakázkou nabízel informace nebo od něj žádal úplatek. Firma XXXXX křoví nedělala.

128. Také k tomuto bodu lze vztáhnout výpověď **svědka D.H.**, vyslechnutého u hlavního líčení dne 6. 1. 2021, která je rozebrána u bodu I./6. Svědek D.H. ovšem žádné relevantní skutečnosti, týkající se ovlivňování veřejných zakázek, poskytování úplatků apod. nepotvrdil. Jak je rozebráno u bodu I./6, D.H. zcela vyloučil, že by někomu platil nějaké provize poskytoval úplatky, nebo že by jej někdo alespoň o takový finanční profit požádal. Stejně tak popřel, že by byl osloven s tím, aby dělal křoví, nebo mu někdo poskytl nabídku na tzv. neveřejné informace.
129. K této veřejné zakázce byly v přípravném řízení opatřeny listinné důkazy, které svědčí minimálně o počátku jednání obžalovaných J.Š. a S.T.. Tím nalézací soud míní **lísteček** se seznamem devíti firem, označený jako „1. předmět plnění VZ: XXXXX dvorní fasády (předpokládaná hodnota VZ 0,5 mil. Kč – č. l. 1903)“ a dále **položkový rozpočet** (č. l. 1904), ze kterého je zřejmé, že zadavatel připravoval tuto veřejnou zakázku v ceně řádově 514.212 Kč. Také v případě této veřejné zakázky jsou údaje, tj. výčet firem i jejich identifikační údaje, pořadí firem a zejména grafická úprava, tj. použité písmo, na lístku vydaném S.T. (č. l. 1903) zcela shodné s listinným důkazem označeným jako **Zápis o provedení průzkumu trhu** ze dne 4. 2. 2015 (č. l. 10 stopy 28+29/7 v příloze č. 4). Tento Zápis o provedení průzkumu trhu měl z obžalovaných k dispozici pouze J.Š., jak je patrné z jeho podpisu. Zcela shodná je pak úvodní pasáž **Protokolu o otvírání obálek** z 23. 2. 2015 (č. l. 85 stopy 28-29/7 v příloze č. 4). I zde je se stejnou grafickou úpravou a shodnými identifikačními údaji uveden výčet devíti firem, který se shoduje s předchozími dvěma listinnými důkazy. Pro úplnost lze podotknout, že zadavatel poslal firmám **výzvu k podání nabídky**, na kterou reagovaly nabídkami v zalepených obálkách, které byly rozpečeteny právě 23. 2. 2015 (výzvy k podání nabídek č. l. 12 a násl. stopy 28+29/7 v příloze č. 4). **Protokolem o vyhodnocení veřejné zakázky** (č. l. 86 stopy 28+29/7 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že výběrové řízení vyhrála firma XXXXX s nabídkou 407.880 Kč bez DPH, tj. nabídkou cca o 100.000 Kč nižší než ostatní uchazeči, i když další tři firmy ještě kontrolní rozpočet ve výši 514.212 Kč nepřekročily. **Smlouva o dílo** byla dne 9. 4. 2015 uzavřena právě s firmou XXXXX (č. l. 72 stopy 28+29/7 v příloze č. 4). Ve smlouvě je pochopitelně jako cena díla uvedena nabídka společnosti XXXXX, která byla nabídkou vítěznou, tj. částka 407.880 Kč.
130. Z rozboru podstatných důkazů a skutkových zjištění z nich učiněných ve vztahu k zakázce popsané pod bodem I./7 obžaloby je zcela zřejmé, že důkazní situace byla analogická jako u předchozího bodu obžaloby (tj. I./6). Také v této části popisu skutkového děje je ostatně v obžalobě uvedeno „nebylo jednoznačně prokázáno, že jmenovaný vítězný uchazeč předal některému členu organizované zločinecké skupiny úplatek“. Tato skutečnost nebyla zvrácena ani provedenými důkazy, když ani jeden z obžalovaných nepotvrdil, že by úplatek převzali, event. se o něj rozdělili. Tato skutečnost nebyla prokázána ani výpovědí svědka V. nebo jiným relevantním důkazem. Ovšem stejně tak nebylo bezpečně a spolehlivě prokázáno ani to, že by některý z obžalovaných, jako člen organizované zločinecké skupiny, úplatek žádal nebo si jej dal slíbit (viz § 256 odst. 3 trestního zákoníku). Nalézací soud i v tomto případě dospěl k **závěru**, že u obžalovaných J.Š. a P.O., na které byla podána obžaloba pro trestné jednání popsané v bodě I./7, a kterým současně bylo řádně sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního zákoníku pro tento dílčí útok (č. l. 54-76, resp. str. 8-9), je nezbytné rozhodnout podle § 226 písm. b) trestního řádu a oba obžalované obžaloby zprostit. Ani v tomto případě totiž nebylo prokázáno, nejen trestné jednání, které by vykazovalo znaky dokonání trestného činu. Provedené důkazy svědčí maximálně o tom, že se obžalovaní J.Š. a S.T. na spáchání trestného jednání, spočívajícího v ovlivnění veřejné zakázky, připravovali. Jejich jednání však nedospělo, ani v případě jednoho z nich, do vývojového stádia pokusu. Příprava však, jak je rozvedeno u bodu I./6 shora, není v případě žalovaných trestných činů trestná, jak vyžaduje ustanovení § 20 odst. 1 trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zákoníku. Pro úplnost lze také v případě tohoto dílčího útoku, popsaného pod bodem I./7 obžaloby uvést, že obžalovanému L.S. bylo sice pro tento dílčí útok řádně sděleno obvinění (viz č. l. 54-76, str. 8-9), ale L.S. nebyl uveden jako pachatel tohoto dílčího útoku v obžalobě. Soud, vázán zásadou obžalovací, proto nemohl řešit otázku viny či nevin obžalovaného L.S.. V případě obžalovaného S.T. nastala situace obdobná, jako v případech předchozích dílčích útoků. Soud nemohl rozhodnout o jeho vině či nevině s odkazem na provedené dokazování, neboť pro tento dílčí útok, popsaný pod bodem I./7 obžaloby, nebylo proti obžalovanému S.T. řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního zákoníku, což je patrné z tohoto rozhodnutí ze dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76, str. 8-9). Soud i v této části bodu I./7 obžaloby, týkající se S.T., vydal usnesení, kterým podle § 221 odst. 1 trestního řádu rozhodl o vrácení věci státnímu zástupci k došetření.

BOD I./8 obžaloby VZ XXXXX P.

131. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a L.S..
132. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že všechno probíhalo stejně jako v předchozích případech, popsaných pod bodem I./1-7. Zakázku vyhrála firma XXXXX, která nabídla nejnižší cenu. Také v tomto případě obžalovaný doznal, že poskytl spoluobžalovanému S.T. seznam zakázek, včetně výčtu firem, aby tyto firmy oslovil a mohl realizovat svoje subdodávky stavebního materiálu.
133. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 uvedl, že všechno probíhalo stejně ve všech případech, vlastně až přibližně do srpna 2016, kdy ho obžalovaný J.Š. tzv. odstavil. Provize, podle jeho názoru, vybíral obžalovaný P.O., ale sám obžalovaný S.T. nedokázal potvrdit, jestli je P.O. vybíral osobně.
134. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že ani s touto veřejnou zakázkou nemá nic společného. Sám nezná firmu, ani jejího majitele, a popřel tedy, že by jakékoliv úplatky v tomto případě vybíral.
135. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 popřel, že by jakkoliv na této veřejné zakázce participoval, když uvedl, že se ho tato veřejná zakázka vůbec netýkala.
136. **Svěděk P. Š.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 17. 3. 2021, potvrdil, že byl jednatelem firmy XXXXX, která dostala výzvu nebo poptávku, aby se ucházela o zakázku v rámci tohoto výběrového řízení. Ve firmě byla vyhotovena nabídka, včetně rozpočtu. Společně s projektovou dokumentací a předem podepsanou smlouvou o dílo, která byla součástí poptávky, všechno odeslali zadavateli. XXXXX Š. uvedl, že obžalovaného J.Š. osobně viděl pouze několikrát, spíše při společenských akcích, kdy se např. setkali na golfu se společným kamarádem, který se jmenuje D.. O této veřejné zakázce se rozhodně nebavili. Obžalovaného P.L. zná svědek ještě z doby, kdy tento obžalovaný působil na ÚMČ Brno-Žabovřesky, ale podle jeho názoru se P.L. na této veřejné zakázce, popsané pod bodem I./8, nijak nepodílel. Svědek dále uvedl, že rozhodujícím kritériem v případě této veřejné zakázky byla cena. Rozpočet pro jejich firmu, se kterým se o zakázku ucházeli, dělal buď jejich externí spolupracovník pan J. nebo pan M., který byl rozpočtářem u nich ve firmě. Pro tuto zakázku měli ovšem svoje subdodavatele, i když firma XXXXX byla hlavním dodavatelem. Svědek P. Š. zcela popřel, že by jednal s někým o poskytnutí provize, nebo nějaké protislužby v případě, že by firma veřejnou zakázku vyhrála. Stejně tak popřel, že by mu někdo nabízel informace nebo dokonce dokumenty, které byly v té době veřejně nedostupné. S výpovědí svědka P. Š. korespondují i další důkazy, opatřené v přípravném řízení, zejména výsledky **Domovní prohlídky v jeho rodinném domě** (č. l. 16853). Orgány

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

činnými v přípravném řízení byly zajištěny otisky HD z počítače, listiny k této veřejné zakázce i mobilní telefon svědka. Zajištěná elektronická data byla podrobena **znaleckému zkoumání** (č. l. 18849). Vyhodnocením těchto dat (č. l. 18860) bylo prokázáno, že firma XXXXX se podílela na realizaci několika veřejných zakázek, a to nejen zakázky XXXXX, ale také např. zakázky XXXXX apod. Svědek P.Š. také komunikoval s J.Š., P.L. nebo P.D., což ostatně sám ani nepopřel. V souhrnu lze konstatovat, že těmito důkazy nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti, týkající se ovlivnění veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, kterou realizovala společnost XXXXX. Bez důkazního významu jsou i výsledky vyhodnocení zajištěných a zpřístupněných elektronických dat z dalších mobilních telefonů, které vydal P. Š., nebo které byly zajištěny ve firmě, příp. které vydali další osoby v rámci tohoto trestního řízení (viz č. l. 18956, resp. znalecký posudek č. l. 18947). Pokud si svědek domlouval schůzky např. s P.L., event. s P.D., příp. se zástupci firmy XXXXX L.S. nebo J. H., nelze z toho dovodit žádné trestněprávně významné poznatky, prokazující ovlivnění této veřejné zakázky.

137. K této veřejné zakázce vydal obžalovaný S.T. v přípravném řízení 20. 2. 2018 listinné důkazy, které obdržel od J.Š. s potřebnými pokyny (č. l. 1841). Tím nalézací soud míní obdobný **lísteček** s výčtem devíti firem, jako ve všech předchozích dílčích útocích (č. l. 1912), včetně **rozpočtu zadavatele**, který měl na tuto veřejnou zakázku vyčleněnu částku 3.386.796 Kč (č. l. 1913, resp. 1966-1967). Také v tomto případě se zjevně jedná o výčet firem, který je součástí **Zápisu o provedení průzkumu trhu** k této veřejné zakázce ze dne 4. 2. 2015 (č. l. 137 stopy č. 30/2 přílohy č. 4). Výčet devíti firem na obou listinných důkazech, včetně jejich identifikačních údajů a zejména stejného typu písma použitého k jejich vypracování, svědčí o tom, že lístek představuje část kopie Zápisu o provedení průzkumu trhu, ke kterému měl z obžalovaných přístup pouze J.Š.. Zmíněný Zápis o provedení průzkumu trhu totiž podepsal J.Š. spolu s dalšími pracovníkem ÚMČ Brno-střed P.P.. Oba listinné důkazy pak v rozhodující části vykazují shodu s údaji uvedenými v **Protokole o otvírání obálek** z 3. 3. 2015 (viz č. l. 1 stopy 30/3 přílohy č. 4). K otvírání obálek s nabídkami bylo přistoupeno poté, co vybrané firmy obdržely **Výzvu k podání nabídky** (č. l. 161 a násl. stopy č. 30/2 přílohy č. 4). Otvírání obálek, jak vyplývá z protokolu tentokrát nebyl přítomen obžalovaný J.Š.. To však nic nemění na tom, že neveřejné informace z ÚMČ Brno-střed vynesl a předal je obžalovanému S.T., což ostatně potvrzují oba obžalovaní shodně. **Protokolem o vyhodnocení zakázky** (č. l. 4 stopa č. 30/3 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že vítězem veřejné zakázky se stala firma XXXXX s nabídkou 3.251.039 Kč, tj. s částkou téměř o 400.000 Kč nižší, než byla částka uvedená v kontrolním rozpočtu. Ostatně tento kontrolní rozpočet měl obžalovaný S.T. k dispozici právě od obžalovaného J.Š., ještě před vyhodnocením uvedených nabídek. Pro úplnost lze zmínit, že kromě firmy XXXXX podaly nabídku spolu s cenovou kalkulací pod úroveň částky uvedené v kontrolním rozpočtu také firmy XXXXX a XXXXX. **Smlouva o dílo** byla dne 20. 4. 2015 uzavřena právě s firmou XXXXX (č. l. 116 stopy č. 30/2 v příloze č. 4). Konečně **Dodatek č. 1 ke Smlouvě** pak byl uzavřen 22. 2. 2016 (č. l. 93 stopy č. 30/2 přílohy č. 4). Rada MČ Brno-střed totiž dne 30. 3. 2015, jako vítěze zakázky, vybrala právě firmu XXXXX (viz č. l. 144 stopy č. 30/2 v příloze č. 4).
138. Také v případě této veřejné zakázky, popsané pod bodem I./8 obžaloby, dospěl soud k obdobným **závěrům**, jako v případě dvou předcházejících veřejných zakázek. Výpověďmi obžalovaných S.T. a J.Š. bylo sice prokázáno, že neveřejné informace skupina obžalovaných získala z ÚMČ Brno-střed díky tomu, že je vynesl J.Š. a předal obžalovanému S.T.. Ani tento obžalovaný, ani P.O. nebo L.S. však nepotvrzují, že by některý z nich konkrétně jednal se zástupcem vítězné stavení firmy a zejména, že by od něj převzal úplatek nebo jej alespoň o úplatek žádal, příp. si jej nechal slíbit. Tuto skutečnost nepotvrzuje ani svědek P. Š. ani jiné důkazy, zajištěné operativním šetřením v přípravném řízení. Výpověď obžalovaného P.O. svědčí nanejvýš o tom, že se k takovému trestnému jednání všichni obžalovaní společně připravovali. Obžalovaný S.T. sice potvrzuje, že předal obžalovanému J.Š. částku 150-170.000 Kč, avšak tvrdí, že se jednalo o jeho vlastní, tedy soukromé finanční prostředky, když nikterak nepotvrzuje, že by

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

šlo o část peněz, které získali formou úplatku od vítězné stavební firmy. Lze shrnout, že nebyl opatřen a proveden primárně žádný důkaz o tom, že by obžalovaní úplatek získali, event. že by jednali jinou formou, předvídanou ustanovením § 256 odst. 3 trestního zákoníku. To je zcela shodná důkazní situace jako v případě bodu I./6-7. Trestné jednání obžalovaných nelze kvalifikovat ani jako vývojové stádium přípravy, jak vyžaduje ustanovení § 20 odst. 1 trestního zákoníku, neboť i zde není příprava u příslušných skutkových podstat žalovaných trestných činů trestná. Obžalovaní J.Š., P.O. a L.S., kterým bylo řádně sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu pro trestné jednání týkající se ovlivnění veřejné zakázky XXXXX (viz č. l. 54-76, str. 9), proto byli postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby v plném rozsahu zproštěni. V případě obžalovaného S.T., kterému, stejně jako v předchozích případech, nebylo řádně obvinění sděleno, a přípravné řízení pro tento dílčí útok nebylo řádně zahájeno (viz rovněž usnesení č. l. 54-76), soud opětovně rozhodl postupem podle § 221 odst. 1 trestního řádu o vrácení této části do stádia přípravného řízení. Základním argumentem pro absenci výroku o vině je ostatně jedna z výpovědí obžalovaného S.T., který nejen potvrdil, že J.Š. dal peníze ze svých soukromých zdrojů, ale současně v přípravném řízení vysvětlil, že se společně dohodli, že úplatek od firmy XXXXX vlastně nemohou ani chtít, protože tuto firmu neznají. Z uvedeného je zřejmé, že žádný z obžalovaných, jako člen organizované zločinecké skupiny, vlastně ani o úplatek nežádal a v konečném důsledku si jej tedy nemohl nechat slíbit, nebo jej dokonce přijmout (viz § 256 odst. 3 trestního řádu). Nalézací soud znovu rekapituluje, že obžalovaní J.Š. a S.T. si nejvýše vynesáním informací neverejného charakteru vytvořili podmínky proto, aby v budoucnu mohli trestný čin, spočívající v ovlivnění veřejné zakázky, plně dokonat nebo se o něj alespoň pokusit. Vzhledem k tomu, že žádný z nich, příp. jiný obžalovaný z jejich pověření se zástupcem stavební firmy nikdo nejednal, jsou úvahy o jejich trestní odpovědnosti za tento trestný čin, byť ve stádiu pokusu, zcela vyloučeny.

BOD I./6 rozsudku (BOD I./9 obžaloby) VZ XXXXX

139. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a L.S..
140. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 znovu potvrdil, že všechno probíhalo stejně jako v případě předchozích osmi veřejných zakázek. V tomto případě zakázku vyhrála společnost XXXXX Obžalovaný i zde poskytl spoluobžalovanému S.T. seznam zakázek proto, aby mohl oslovit firmy a realizovat vlastní subdodávky stavebního materiálu.
141. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 nejdříve uvedl, že úplatek přivezl P.O., ale vzápětí připustil, že si na situaci kolem této veřejné zakázky přesně nepamatuje. Po předstření jeho výpovědi z přípravného řízení ze dne 11. 3. 2019, kdy obžalovaný vypověděl, že systém byl sice stejný, ale provizi neobdrželi, u hlavního líčení S.T. připustil, že to asi tak bylo, že to vlastně bylo bez úplatků. Pro úplnost považuje nalézací soud za nezbytné konstatovat, že v této procesně řádně učiněné výpovědi v přípravném řízení, která byla u hlavního líčení přečtena postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu, obžalovaný S.T. dokonce vysvětlil, že úplatek neobdrželi proto, že spoluobžalovaný L.S. a P.O. odmítli do firmy pro provizi jít. Podle jeho názoru J.Š. za tuto zakázku nedal žádné peníze, a to ani z vlastních zdrojů.
142. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že provize šla úplně mimo něj. Pokud snad obžalovaný L.S. vypověděl, že peníze byly vyplaceny, je sám obžalovaný P.O. přesvědčen o tom, že si tuto veřejnou zakázku vyřizoval obžalovaný S.T. sám, tedy že ho obešel. On sám totiž z této zakázky žádné peníze neměl.

143. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 potvrdil, že jej P.O. skutečně oslovil s tím, jestli neví o nějaké firmě, která by se mohla o veřejnou zakázku ucházet. L.S. se proto spojil se statutárním zástupcem společnosti XXXXX V.H., kterému poskytl podrobné informace. S odstupem času však již L.S. nedokázal spolehlivě potvrdit, jestli mu H. předal v kanceláři nějakou obálku s provizí. Obžalovaný osobně již v přípravném řízení měl pochybnosti o tom, jestli o úplatek jenom žádal nebo jestli jej dokonce převzal. U hlavního líčení dne 12. 4. 2022 obžalovaný S. rozhodně uvedl, že určité žádné peníze od nikoho nedostal a ani nebyl u toho, když je zástupce firmy XXXXX někomu z obžalovaných poskytl.
144. **Protokolem o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ve firmě XXXXX** (č. 1.16913 a násl.) bylo prokázáno, že zástupce této společnosti H. vydal orgánům činným v přípravném řízení mj. listiny k této veřejné zakázce, kromě toho byly zajištěny také výpisy z emailové komunikace a elektronické nosiče, kopie emailové schránky nebo data ze společného úložiště. Všechna zajištěná elektronická data byla zpřístupněna díky **znaleckému zkoumání** (č. l. 18836). **Vyhodnocením těchto stop** (č. l. 18843) však bylo prokázáno pouze to, že společnost XXXXX komunikovala s dalšími subjekty, které oslovovala za účelem provedení subdodavatelských prací mj. i k této veřejné zakázce XXXXX. Žádné relevantní poznatky prokazující ovlivnění této veřejné zakázky nebo dokonce přijetí úplatku obžalovanými však prokázány nebyly.
145. K samotnému úvodnímu jednání obžalovaných, resp. průběhu veřejné zakázky byly opatřeny rovněž potřebné listinné důkazy. Především obžalovaný S.T. dne 20. 2. 2018 vydal shodné dokumenty jako v případě předchozích veřejných zakázek, které obdržel od obžalovaného J.Š.. Tím nalézací soud míní především **lístek** označený jako „1. předmět plnění VZ: XXXXX (předpokládaná hodnota VZ 0,98 mil. Kč)“ a **krycí list rozpočtu** (č. l. 1841, 1915, 1916). Také v tomto případě je podstatný zejména předmětný lístek s výčtem devíti firem, které měly být ve vztahu k této veřejné zakázce osloveny (č. l. 1915). **Zápisem o provedení průzkumu trhu** ze dne 4. 2. 2015 (č. l. 266 stopy 25/1 v příloze č. 4) byla prokázána opět grafická a informační shoda údajů uvedených na tomto lístku s údaji, které jsou uvedeny v Zápisu o průzkumu trhu. Zápis z obžalovaných podepsal pouze obžalovaný J.Š.. Pokud předal obžalovanému S.T. tento lístek, rovněž zde se jedná o dokument, který svědčí pro závěr nalézacího soudu o věrohodnosti výpovědi obžalovaného S.T.. Nalézací soud znovu opakuje, že pouze obžalovaný J.Š. mohl mít k těmto údajům přístup z titulu své pozice na ÚMČ Brno-střed, která byla zadavatelem veřejné zakázky. S těmito zcela shodnými údaji, resp. s jejich zdrojem pracovníci zadavatele dále disponovali, o čem ostatně svědčí i **Protokol o otvírání obálek** z 3. 3. 2015 (č. l. 55 stopy 25/3 v příloze č. 4). I zde se jedná nejen o shodný výčet firem včetně jejich identifikačních údajů, ale i o zcela shodnou grafickou úpravu. Samotnému otvírání obálek obžalovaný J.Š. sice přítomen nebyl, avšak rozhodné údaje jsou v předchozích listinných dokumentech, které jsou zcela ve shodě s výpovědí obžalovaného S.T.. Pro úplnost lze podotknout, že zadavatel poslal firmám 12. 2. 2015 **Výzvu k podání nabídek** (č. l. 248 stopy 25/1 v příloze č. 4). **Protokolem o vyhodnocení veřejné zakázky** ze dne 4. 3. 2015 (č. l. 159 stopy 25/1 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že výběrové řízení pro tuto veřejnou zakázku vyhrála firma XXXXX s nabídkou ve výši 979.111 Kč, což ostatně odpovídá **krycím listu rozpočtu** této firmy, resp. **krycímu listu nabídky** (č. l. 57, 62 stopy 25/3 v příloze č. 4). Vítězná firma učinila nabídku s cenou 979.111 Kč. Protokolem o vyhodnocení veřejné zakázky (č. l. 159 stopy 25/1 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že se jednalo o nabídku ze všech uchazečů nejnižší, i když mírně převyšovala cenu stanovenou kontrolním rozpočtem zadavatele. **Smlouvou o dílo** ze dne 9. 4. 2015 (č. l. 147 stopy 25/1 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že ji zadavatel uzavřel s firmou XXXXX právě díky vítězné nabídce ve výši 979.111 Kč.
146. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud k **závěru**, že podstatná část skutkového děje sice byla prokázána, nikoliv však jeho závěr, spočívající ve faktickém poskytnutí úplatku ve výši 10 % z ceny zakázky, tj. ve výši nejméně 97.000 Kč. Pro přehlednost lze rekapitulovat, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

bylo prokázáno doznáním obžalovaných J.Š. i S.T., že J.Š. předal druhému obžalovanému potřebné dokumenty, které byly ostatně zajištěny i orgány činnými v přípravném řízení díky tomu, že je S.T. vydal. Obžalovaný S.T. potvrdil, že dokumenty předal P.O., který uvedené skutečnosti dílem potvrzuje, a především je usvědčován výpovědí obžalovaného L.S.. Právě výpověď tohoto obžalovaného byla stěžejní pro skutkové závěry nalézacího soudu. Obžalovaný L.S. plně doznal, že se spojil se zástupcem společnosti XXXXX H., předal mu potřebné informace, a to zcela nepochybně i včetně informace o požadavku zpětného poskytnutí úplatku vítěznou firmou. Naproti tomu obžalovaný L.S. zcela popřel, že by fyzicky finanční prostředky od vítězné firmy v podobě úplatku převzal a dokonce že by je předal dalším obžalovaným. Tuto skutečnost neprokazuje žádný z obžalovaných, tedy ani P.O. ani S.T. a v konečném důsledku ani obžalovaný J.Š. S.T. v přípravném řízení, shodně jako u hlavního líčení, potvrdil, že to bylo bez úplatku. To koresponduje s výpovědí P.O. o tom, že z této veřejné zakázky nic neměl. Obžalovaní nejsou usvědčováni z převzetí jakýchkoli finančních prostředků v podobě úplatku zástupcem firmy XXXXX ani jiným relevantním důkazem. Nalézací soud proto přiměřeně aktuálními důkazy a jejich relevantnímu hodnocení upravil závěrečnou pasáž popisu skutkového děje tak, aby bylo zřejmé, že **o úplatek ve výši 10 % byl zástupce vítězné společnosti sice požádán**, avšak nebylo prokázáno jeho faktické přijetí ve výši 97.000 Kč. Tato skutečnost ovšem nic nemění na trestní odpovědnosti obžalovaných. Pro úplnost lze v této souvislosti poukázat na platnou právní úpravu, která bude rozvedena v následující pasáži odůvodnění tohoto rozsudku. Podle § 256 odst. 3 trestního zákoníku je jako trestný čin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě vyžadováno jednání, spočívající v tom, že pachatel žádá, přijme nebo dá si slíbit majetkový prospěch. V případě trestného činu dle § 331 – přijetí úplatku je trestné to, že pachatel přijme nebo si dá slíbit úplatek (odst. 1), event. to, že o úplatek žádá (odst. 2). Z hlediska procesního lze dovodit trestní odpovědnost obžalovaných J.Š., P.O. a L.S., kteří jsou ze spáchání tohoto dílčího útoku, popsaného pod bodem I./9 obžaloby, resp. I./6 rozsudku, obžalování a současně jim adekvátním způsobem podle § 160 odst. 1 trestního zákoníku bylo pro tento dílčí útok sděleno obvinění (č. l. 54-74 str. 9, tj. zakázka XXXXX). Taková situace však znovu nenastala v případě obžalovaného S.T., který je ze spáchání trestného jednání ve vztahu k tomuto dílčímu útoku I./9 obžaloby obžalován. V souvislosti s tímto dílčím útokem proti němu nebylo zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního zákoníku (viz č. l. 54-76 str. 9 veřejná zakázka XXXXX). V případě obžalovaného S.T. proto nalézací soud opětovně postupoval podle § 221 odst. 1 trestního řádu a věc vrátil státnímu zástupci k došetření.

BOD I./7 rozsudku (BOD I./10 obžaloby) VZ XXXXX

147. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a J.H..
148. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že v případě této desáté zakázky to probíhalo stejně jako v případě předchozích devíti zakázek. Sám poskytl S.T. celkový seznam zakázek a firem, aby mohl oslovit firmy a realizovat vlastní subdodávky stavebního materiálu. V tomto případě zakázku vyhrála firma XXXXX, která nabídla nejnižší cenu.
149. **Obžalovaný S.T.** uvedl, že tato veřejná zakázka probíhala stejně, vyhrála ji firma XXXXX. Obžalovaný P.O. donesl úplatek v hodnotě kolem 200.000 Kč a z něho, jako obvykle, polovinu dali obžalovanému J.Š.. O zbytek se rozdělil obžalovaný S.T. se spoluobžalovaným P.O..
150. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 rovněž potvrdil, že zakázku vyhrála firma XXXXX, která za to poskytla úplatek ve výši asi 8 %, což si však obžalovaný P.O. úplně nepamatuje a nemá to ani nikde poznamenané. Sám vychází z toho, co říká obžalovaný L.S.. Peníze převzal spoluobžalovaný J.H. v této firmě a poskytl je obžalovanému P.O.. Obžalovaný

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

sám u hlavního líčení ještě dodal, že předpokládá, že 3 % byla rozdělena mezi něj samotného, J.H.a S.T.. Asi 5 % předal S.T. J.Š., což sám také obžalovanému řekl.

151. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020, že jeho firma XXXXX se na této veřejné zakázce XXXXX nijak nepodílela. Sám se proto nedokáže k průběhu veřejné zakázky nebo jejímu ovlivnění, jakkoliv vyjádřit.
152. **Svěděk M.R.** z firmy XXXXX u hlavního líčení dne 21. 1. 2021 rovněž zcela vyloučil, že by jej někdo oslovil se žádostí o provizi za to, že firma XXXXX získá veřejnou zakázku, nebo alespoň s žádostí o to, aby se firma zúčastnila výběrového řízení pouze do počtu, aby tedy dělala tzv. křoví. V rámci své výpovědi také vyloučil, že by se domlouval s ostatními účastníky výběrového řízení na ceně, příp. že by on sám nebo v rámci jeho firmy byly připravovány nabídky pro ostatní účastníky tohoto výběrového řízení. Jak je uvedeno u skutkových zjištění, týkajících se bodu I./5 výroku obžaloby a rozsudku, tj. veřejné zakázky XXXXX, byla ve firmě XXXXX provedena také v jejich kancelářích **Prohlídka jiných prostor a pozemků** (č. l. 16688), při níž byly vydány policejním orgánům důležité listiny, a to mj. týkající se této veřejné zakázky XXXXX 20. Svědek M.R. vydal také svůj mobilní telefon a ve firmě byly rovněž zajištěny počítače, event. jiné elektronické nosiče. Nejen ve vztahu k zakázce I./5, ale ani k této zakázce, popsané v obžalobě pod bodem I./10 s názvem XXXXX 20, nebyly při vyhodnocení zajištěných důkazů zjištěny žádné relevantní poznatky týkající se průběhu a zejména ovlivnění této veřejné zakázky (viz vyhodnocení č. l. 6010, resp. **znalecký posudek** o zpřístupnění dat z elektronických nosičích č. l. 19074 a násl.).
153. K této veřejné zakázce vydal obžalovaný S.T. v přípravném řízení dne 20. 2. 2018 listinné doklady, které obdržel od obžalovaného J.Š. a které pocházely od zadavatele (č. l. 1841). Jedná se především o **lísteček**, na němž je opět uveden seznam devíti firem, které mají být osloveny (č. l. 1929), **položkový rozpočet** (č. l. 1928) a **krycí list rozpočtu** (č. l. 1930). Další podstatné listinné důkazy byly zajištěny v příloze č. 4 trestního spisu, a to v části, které se týkala této veřejné zakázky označené v obžalobě I./10. Jedná se především o **Zápis o provedení průzkumu trhu** z 26. 3. 2015 (č. l. 123 stopy 33/1 přílohy č. 4). Také pouhým pohledem na Zápis o provedení průzkumu trhu a zmíněný lístek s výčtem devíti firem, který dostal obžalovaný S.T. od J.Š. (č. l. 1929) lze zjistit, že rozhodující údaje, tj. výčet firem, jejich pořadí, identifikační údaje a zejména grafika použitého tisku jsou zcela shodné. Také v tomto případě lze učinit dílčí závěr o tom, že obžalovaný J.Š., který jako jediný z obžalovaných měl přístup k Zápisu o provedení průzkumu trhu, o čemž ostatně svědčí jeho podpis na tomto dokumentu, pořídil kopii Zápisu a část této kopie předal obžalovanému S.T. v podobě zmíněného lístku, označeného jako: „1. předmět plnění VZ: XXXXX (předpokládaná hodnota VZ 1,3 mil. Kč)“. Následně po vyhlášení této veřejné zakázky byly stavebním firmám zaslány **Výzvy k podání nabídky** ze 27. 3. 2015 (č. l. 64-81 stopy 33/1 přílohy č. 4). **Protokolem o otvírání obálek** z 20. 4. 2015 (č. l. 251 stopy č. 33/1 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že v úvodní části, označené jako „vyzvaní dodavatelé“ je výčet devíti firem, uvedený, resp. přetištěný ze stejného zdroje, neboť i tento výčet obsahuje stejné pořadí firem, jejich identifikační údaje a zejména stejný tisk písma. Zdrojem je pochopitelně elektronická databáze zadavatele. Protokol o otvírání obálek, opět jako jediný z obžalovaných, a to pochopitelně z titulu své pozice na ÚMČ Brno-střed podepsal obžalovaný J.Š.. **Protokolem o vyhodnocení této veřejné zakázky** (č. l. 252 stopy 33/1 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že nejnižší nabídku podala firma XXXXX, která se umístila na 1. místě s částkou 1.249.120 Kč. Kontrolní rozpočet zadavatele představovala částka 1.381.625 Kč. Pod tímto limitem poskytla nabídku pouze jedna společnost, a to firma XXXXX, a to částku 1.366.346 Kč. Na základě doporučení KSBD, resp. jejího usnesení č. 7/14 doporučila RMČ BS 18. 5. 2015 uzavřít smlouvu s vítěznou firmou (č. l. 58, 59 stopy č. 33/1 v příloze 4). **Smlouvou o dílo** ze dne 10. 6. 2015 bylo prokázáno, že ji zadavatel uzavřel právě s firmou XXXXX, přičemž byla dohodnuta cena díla na částku 1.249.120 Kč bez DPH (č. l. 45 a násl. stopy 33/1 v příloze č. 4).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

154. V případě tohoto dílčího útoku mohl nalézací soud řešit otázku trestní odpovědnosti pouze obžalovaných J.Š., P.O. a J.H., kterým bylo řádně sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu (viz č. l. 54-76, resp. 340-344 v případě obžalovaného J.H.). Pro tento dílčí útok sice bylo původně sděleno obvinění i obžalovanému L.S. (č. l. 54-76), avšak L.S. není uveden mezi obžalovanými, kteří se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli, a to v bodě I./10 obžaloby. I zde byl soud vázán zásadou obžalovací a trestní odpovědnost obžalovaného L.S. ve vztahu k této veřejné zakázce nemohl řešit. V případě obžalovaného S.T., který je naopak v obžalobě uveden jako jeden z pachatelů, kteří veřejnou zakázku ovlivnili, musel nalézací soud respektovat procení překážku, neboť usnesením o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění S.T. ze dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76) nebylo zahájeno trestní stíhání S.T. pro tento dílčí útok (viz str. 10 tohoto usnesení). Jeho trestní odpovědnost tak zůstala v rovině trestného činu účasti na organizované zločinecké skupině. Při **závěrečném hodnocení** nalézací soud vyšel z toho, že obžalovaný J.Š. vlastní trestné jednání v zásadě doznává, i když popírá svůj úmysl ovlivnit veřejnou zakázku. Potvrzuje, že předal lístek S.T. a v zásadě jej také usvědčuje z toho, že on dokument převzal. S.T. tuto skutečnost sám doznává, usvědčuje naopak J.Š. z toho, že lístek s výčtem devíti firem mu předal, ale potvrzuje, že mu J.Š. předal i další listinné materiály, které S.T. osobně vydal. Vzhledem k tomu, že S.T. ani v tomto případě neměl přístup do databáze zadavatele, tj. ÚMČ Brno-střed lze považovat za věrohodné jeho tvrzení o tom, že veškeré dokumenty, které vydal, získal právě od J.Š.. S.T. současně usvědčuje obžalovaného P.O., když potvrzuje, že právě on finanční prostředky ve výši úplatku přinesl, a to v částce cca 200.000 Kč. Obžalovaný P.O. předání a převzetí finančních prostředků potvrzuje, i když hovoří o částce cca 8 % z ceny zakázky bez DPH. Výslovně však usvědčuje obžalovaného J.H., který naopak vlastní trestnou činnost popírá. P.O. však potvrzuje, že finanční prostředky získal právě od obžalovaného J.H., který je převzal z firmy XXXXX. V otázce výše získaného úplatku akceptoval nalézací soud vyjádření obžalovaného S.T., který hovořil o tom, že od vítězných firem vždy přebírali úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH. Pokud v tomto konkrétním případě vypověděl, že dostal od P.O. částku asi 200.000 Kč, jedná se o částku podstatně vyšší, než představuje 10 % z ceny zakázky bez DPH v tomto případě. Nalézací soud proto akceptoval tu část výpovědi obžalovaného S.T., která je pro všechny obžalované výhodnější a stanovil výši získaného úplatku členy organizované skupiny na částku „nejméně 125.000 Kč“, což představuje orientačně 10 % z ceny zakázky bez DPH, tj. z částky 1.249.120 Kč. I v tomto případě se lze důvodně domnívat, že výše úplatku byla zaokrouhlena minimálně na částky v řádech tisíců. Nalézací soud tedy rozhodl o vině obžalovaných J.Š., P.O. a J.H. včetně obžalovaného S.T. tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno. Lze podotknout, že obžalovaný S.T. je sice rovněž v případě tohoto dílčího útoku uveden jako jednající pachatel, avšak pro procesní nedostatky z přípravného řízení mu v konečném důsledku lze přičítat pouze trestný čin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního řádu, nikoliv např. trestný čin dle § 256 trestního zákoníku, jak je uvedeno v následné pasáži odůvodnění tohoto rozsudku.

BOD I./8 rozsudku (BOD I./11 obžaloby) VZ XXXXX

155. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S. a společnost XXXXX, zastoupená předsedou představenstva L.S..
156. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 znovu uvedl, že všechno probíhalo stejně jako v případě předchozích zakázek. Sám poskytl S.T. seznam zakázek včetně výčtu firem, aby mohl tyto firmy oslovit a realizovat vlastní subdodávky stavebního materiálu. V tomto případě vyhrála firma XXXXX, která nabídla nejnižší cenu.
157. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 shodně uvedl, že veřejnou zakázku vyhrála firma XXXXX. Dohoda mezi obžalovanými byla taková, že L.S. jménem firmy XXXXX

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

poskytne ostatním obžalovaným úplatek ve výši 8 %. Obžalovaný J.Š. ale chtěl plnou cenu, takže mu ostatní obžalovaní, zejména pak S.T. dali peníze ze svého podílu a oni dostali méně.

158. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že firma XXXXX, která výběrové řízení vyhrála, skutečně poskytla provizi, tj. úplatek. Peníze převzal sám obžalovaný P.O. od obžalovaného L.S., a právě z tohoto důvodu, že se na ovlivnění podílel L.S., nešlo o provizi 10 %. Mezi obžalovanými bylo dohodnuto, že oni budou platit částku menší asi o 1-2 %. P.O. potvrdil, že provizi převzal a L.S. si vlastně nenechal nic, ale v zásadě jim dal méně než jiné firmy. O úplatek se rozdělili tak, že P.O. i S.T. si nechali každý 1 % a zbytek, tedy, podle tvrzení obžalovaného, asi 5 % nebo 6 % předal S.T., údajně, J.Š..
159. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 potvrdil, že zakázku skutečně dělala jeho firma XXXXX, práci odvedla bez závad, bez jakéhokoliv finančního navýšení. K trestnému jednání se obžalovaný plně doznal a potvrdil, že v roce 2015 předal úplatek ve výši 10 % P.O.. Polovinu, tedy 5 % mu dal při podpisu smlouvy a druhou polovinu po dokončení zakázky. K úplatku se vyjádřil opakovaně u hlavního líčení a opakovaně potvrdil, že šlo o úplatek ve výši 540.000 Kč.
160. **Obžalovaná právnická osoba XXXXX** u hlavního líčení dne 7. 10. 2020, prostřednictvím osoby, která byla oprávněna jejím jménem jednat, žádné relevantní údaje neposkytla, stejně jako v přípravném řízení.
161. **Svěděk XXXXX**, rozpočtář firmy XXXXX, u hlavního líčení dne 14. 1. 2021 potvrdil, že rozpočet jménem firmy XXXXX, který byl součástí nabídky do výběrového řízení k této veřejné zakázce, dělal určitě on sám. Na podrobnosti si s odstupem času nepamatuje. Po předestření části jeho výpovědi z přípravného řízení, na které setrval, svědek uvedl, že si vybavuje pouze to, že se zakázka řešila před podáním nabídky, a to v rámci přípravy. S odstupem času si nepamatuje ani to, zda snad byl rozpočet navýšen kvůli nějaké provizi.
162. Ve firmě XXXXX byla provedena **Prohlídka jiných prostor a pozemků**, při které byly zajištěny elektronické nosiče (č. l. 14 779 a násl.). **Znaleckým zkoumáním** však bylo prokázáno, že nebylo možno některé datové nosiče zpřístupnit, ostatní uložená data byla zpřístupněna a následně vyhodnocena (č. l. 19110, 19103).
163. V případě tohoto dílčího útoku jsou rozhodující listinné důkazy, zajištěné v přípravném řízení. Obžalovaný S.T. 20. 2. 2018 vydal listiny, které obdržel od obžalovaného J.Š. k tomu, aby je poskytl stavebním firmám za účelem podání nejvýhodnější nabídky do výběrového řízení (č. l. 1841). Jedná se opětovně o **lísteček** se seznamem devíti firem (č. l. 1932) s označením: „1. předmět plnění VZ: XXXXX (předpokládaná hodnota veřejné zakázky 5 mil. Kč)“. Vedle toho obžalovaný vydal **krycí listy rozpočtu** k jednotlivým částem této veřejné zakázky, tj. k objektům XXXXX (viz č. l. 1918, 1919, 1920). Také tyto listinné důkazy, při porovnání s listinnými důkazy zajištěnými v příloze č. 4 trestního spisu, umožnily nalézacímu soudu učinit závěr o věrohodnosti výpovědi obžalovaného S.T. a o prokázání podstatných skutečností, týkajících se tohoto dílčího útoku. Tím nalézací soud míní především **Zápis o provedení průzkumu trhu** ze dne 26. 3. 2015, který se vztahoval k této veřejné zakázce (viz č. l. 652 stopy č. 32/6 v příloze č. 4). I zde je situace zcela analogická jako v případě předchozích dílčích útoků. Pouhým optickým pohledem na lístek se seznamem firem, který vydal S.T. (č. l. 1932) a na příslušnou pasáž tohoto Zápisu o provedení průzkumu trhu v části označené jako „předmět plnění“ lze bez jakýchkoliv pochybností zjistit, že se jedná o zcela shodný výčet firem se stejnými identifikačními údaji, s pořadím těchto firem a zejména o použití stejného grafického typu písma. I zde se lze zcela po právu domnívat, že obžalovaný J.Š., který je pod Zápisem o provedení průzkumu trhu jako jediný z obžalovaných podepsán, opatřil jeho kopii a část z ní předal obžalovanému S.T.. Zcela stejného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

charakteru je také úvodní pasáž **Protokolu o otvírání obálek** ze dne 27. 4. 2015 k této veřejné zakázce (viz č. l. 696 stopy č. 32/6 v příloze č. 4). Rovněž zde je zcela shodný seznam devíti firem, označených jako „dodavatelé, kteří byli vyzváni k podání nabídky do veřejné zakázky“. Firmy jsou zapsány ve stejném pořadí, se stejnými identifikačními údaji a se stejnou grafickou úpravou, týkající se typu písma. Pro úplnost lze podotknout, že po provedení průzkumu trhu, o němž byl sepsán Zápis z 26. 3. 2015 byly také jednotlivé firmy **vyzvány k podání nabídek do tohoto výběrového řízení** (č. l. 535 a násl. stopy č. 32/6 v příloze č. 4). **Protokolem o vyhodnocení nabídek** z 27. 4. 2015 (č. l. 667 stopy 32/6 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že kontrolní rozpočet zadavatele u této veřejné zakázky představoval částku 5.580.615 Kč. V této fázi nejvýhodnější cenu nabídla firma XXXXX, a to částku 3.990.864 Kč bez DPH. Usnesením KSBD 7/16 bylo doporučeno, aby RMČ BS uzavřela smlouvu o dílo právě s touto firmou. **Firma XXXXX však 4. 5. 2015 od zakázky odstoupila** (viz č. l. 495 stopy č. 32/6 v příloze č. 4). Dne 18. 5. 2015 proto RMČ BS na svém zasedání vybrala firmu XXXXX jako zhotovitele této veřejné zakázky (č. l. 494 stopy č. 32/6 v příloze č. 4). **Smlouvou o dílo** z 10. 6. 2015 (č. l. 476 stopy č. 32/6 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že zadavatel Smlouvu uzavřel právě s firmou XXXXX, zastoupenou obžalovaným L.S., jako předsedou představenstva. Sjednaná cena činila částku 4.414.775 Kč bez DPH. Lze jen podotknout, že i tato cena byla nižší než kontrolní rozpočet zadavatele, který představoval částku 5.580.615 Kč (viz Protokol o vyhodnocení zakázky č. l. 667 stopy č. 32/6 v příloze č. 4).

164. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k **závěru**, že provedené důkazy, zejména výpovědi obžalovaných a dostupné listinné důkazy také umožňují vyslovit výrok o vině, byť došlo i v tomto případě částečně ke změně popisu skutku tak, aby odrážel skutková zjištění, učiněná na podkladě provedených důkazů a současně, aby skutkový děj byl v souladu i s následně užitou právní kvalifikací u jednotlivých obžalovaných. Na úvod je třeba upozornit na procesní limity, týkající se usnesení o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění pro tento dílčí útok, popsany v obžalobě pod bodem I./11. Dne 7. 3. 2019 bylo řádně zahájeno trestní stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu pro tento dílčí útok proti obžalovaným J.Š., P.O. a L.S. (č. l. 54-76, resp. str. 10 tohoto rozhodnutí). Proti obžalované právnické osobě firmě XXXXX bylo řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění až dne 2. 12. 2019 (č. l. 424-434 str. 6). Obžaloba však byla, jak je shora uvedeno, podána také na obžalovaného S.T., proti kterému však konkrétně pro tento dílčí útok nebylo trestní stíhání sdělením obvinění řádně zahájeno, což je patrné z usnesení z 7. 3. 2019 (č. l. 54-76 str. 10 tohoto usnesení). Vzhledem k důkaznímu významu výpovědi obžalovaného S.T., také v případě tohoto dílčího útoku, je jeho trestné jednání v popisu skutku popsáno, ale nenašlo odraz v užití právní kvalifikaci, které bylo naopak užito u ostatních obžalovaných.
165. Lze tedy shrnout, že obžalovaný J.Š. se doznal k tomu, že poskytl neveřejné informace na lístečku s výčtem devíti firem obžalovanému S.T., čímž jej usvědčuje. Obžalovaný S.T. tuto skutečnost doznává, potvrzuje převzetí nejen lístečku, ale i dalších neveřejných informací, týkajících se připravovaného rozpočtu od zadavatele k této veřejné zakázce. S.T. se nejen doznává k trestnému jednání, ale usvědčuje i obžalovaného J.Š. a také obžalovaného P.O.. Obžalovaný P.O. se doznává k trestnému jednání a naopak sám ještě usvědčuje obžalovaného L.S., když potvrzuje, že od tohoto obžalovaného převzal finanční prostředky. L.S. se k trestnému jednání, spočívajícímu v poskytnutí úplatku ve výši nejméně 540.000 Kč, odpovídající 10 % z ceny zakázky, doznává a usvědčuje obžalovaného P.O. jako toho, komu úplatek předal. Obžalovaný L.S. současně potvrzuje, že jednal jménem obžalovaného právnické osoby firmy XXXXX V souvislosti s trestní odpovědností obžalované právnické osoby firmy XXXXX je podstatným důkazem i **Notářský zápis o valné hromadě** ze 14. 1. 2020 (č. l. 12659), z něhož je patrné, že byly nejen přijaty nové stanovy, ale že obžalovaný L.S. prohlásil, že páchal trestnou činnost s D. Ž., o čemž ostatní zaměstnanci nevěděli. Podle názoru nalézacího soudu tedy není pochybností o průběhu samotného skutkového děje, tj. jednání obžalovaných. Určité pochybnosti vznikly o výši fakticky

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

předaného úplatku. Obžalovaný L.S., jak je shora uvedeno, tvrdil, že předal P.O. částku 540.000 Kč, což by při ceně zakázky, za kterou byla vysoutěžena (částka 5.414.775 Kč bez DPH) odpovídalo obvyklé hodnotě úplatku ve výši 10 %, který poskytovali vítězové jiných zmanipulovaných veřejných zakázek. V tomto konkrétním případě, jak ostatně opakovaně potvrdil obžalovaný S.T., když zvítězila firma XXXXX L.S. si pro sebe žádný úplatek neponechával a dával jim částku nižší. Podle jeho tvrzení z přípravného řízení, s ním byla dohoda, že to bude 7-8 %. To ostatně i rámcově odpovídá výpovědi obžalovaného P.O., který potvrdil, že 5 % z hodnoty zakázky vždy odváděli J.Š.. Zbytek, v tomto případě asi 1 %, si nechal on sám, 1 % S.T.. Orientačně by šlo tedy o úplatek ve výši 7 %, resp. 8 % z ceny zakázky bez DPH. Pokud obžalovaný S.T. tvrdil, že šlo o úplatek ve výši 8 %, tak nemá nalézací soud proti jeho tvrzení žádné výhrady a veškeré provedené důkazy proto hodnotil právě v souladu s touto procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaných. Ostatně výpověď obžalovaného S.T. o tom, že L.S. ze zakázek, které získal pro společnost XXXXX neposkytoval plnou výši úplatku a členové organizované zločinecké skupiny mu tedy nedávali žádný podíl, má své logické opodstatnění, které našlo odraz i v následně užitě právní kvalifikaci vůči L.S.. V konečném důsledku by totiž L.S. poskytoval úplatek sám sobě, jako členovi organizované zločinecké skupiny, což postrádá smysl. Nalézací soud tedy uzavřel, že obžalovaný L.S., jako předseda představenstva obžalované právnické osoby firmy XXXXX, poskytl členům organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši nejméně 8 % z ceny díla bez DPH, tedy v částce nejméně 433.000 Kč. Trestní stíhání obžalovaného S.T. pro tento dílčí útok, popsáný v obžalobě pod bodem I./11, se stalo opět součástí výroku usnesení o vrácení věci státnímu zástupci k došetření, a to právě pro absenci rozhodnutí o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu vůči obžalovanému S.T., výslovně pro tento dílčí pokračujícího trestného činu.

166. Ve vztahu k obžalovanému L.S. a obžalované právnické osobě firmě XXXXX a následně užitě právní kvalifikaci, považuje nalézací soud za nezbytné podotknout, že bezpečně a spolehlivě bylo prokázáno především doznáním obžalovaného L.S., ale i výpověďmi obžalovaných P.O. a S.T., že obžalovaný L.S., jako předseda představenstva společnosti XXXXX, která tuto veřejnou zakázku získala díky neveřejným informacím, jejichž zdrojem byl pracovník zadavatele, tj. ÚMČ Brno-střed obžalovaný J.Š., poskytlí úplatek v souvislosti s podnikáním obžalované právnické osoby firmy XXXXX. Tento úplatek poskytli v konečném důsledku úřední osobě, tj. J.Š., který byl v pozici místostarosty ÚMČ Brno-střed. Tím byly zcela odůvodněny závěry nalézacího soudu o aplikaci skutkové podstaty trestného činu podplácení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, jak bude dále rozvedeno. Pro úplnost lze podotknout, že tak byly vyloučeny úvahy o tom, že obžalovaný L.S., resp. obžalovaná právnická osoba XXXXX, v případě tohoto dílčího útoku jednali jako členové organizované zločinecké skupiny a spáchali tak trestný čin podle § 361 trestního zákoníku, resp. 256 odst. 3 trestního zákoníku, jak bylo uvedeno v obžalobě. Užití především právní kvalifikace dle § 361 trestního zákoníku, tj. účasti na organizované zločinecké skupině, by podle názoru nalézacího soudu nebylo logické, neboť v konečném důsledku by L.S., který by hypoteticky měl jednat jako člen organizované zločinecké skupiny uplácel mj. sám sebe. Obžalovaní ovšem potvrdili, tj. S.T. i P.O., že L.S. v takovýchto případech poskytoval úplatek ponížený procentuálně a sám si z předpokládané výše úplatku nic nenechal.

BOD I./9 rozsudku (BOD I./12 obžaloby) VZ XXXXX

167. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění veřejné zakázky v tomto případě podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a L.S..
168. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení 21. 9. 2020 uvedl, že všechno probíhalo stejně jako u předchozích 11 zakázek. On sám poskytl S.T. seznam zakázek a firem, aby tyto firmy mohl oslovit a realizovat vlastní subdodávky stavebního materiálu. Zakázku vyhrála firma XXXXX s nejnižší nabídkou.
169. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 potvrdil, že zakázku sice vyhrála firma XXXXX, která jim však žádný úplatek neposkytla. On sám dal obžalovanému J.Š. částku 150.000 Kč ze svých soukromých peněz, a to proto, že nechtěl, aby ho J.Š. z celého systému vybírání úplatků odpojil.
170. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 rovněž potvrdil, že zakázku získala firma XXXXX, ale, podle jeho názoru, provize nebyla vyplacena, jak tvrdí L.S.. Majitel firmy totiž zjistil, že veřejná zakázka je podhodnocená a pokud by jim zaplatil částku alespoň 8 % z ceny zakázky bez DPH, jako tzv. provizi, nemohl by zakázku vůbec realizovat. To řekl také majitel firmy obžalovanému S.T., který byl velmi rozčilený a chtěl do firmy někoho poslat na případné vyjednávání. P.O. trval na tom, že v případě této zakázky jim žádná tzv. provize vyplacena nebyla. Podle jeho názoru by navíc L.S. nikdy neudělal to, že by si úplatek např. od jiné firmy vzal a ostatním obžalovaným by to neřekl. V tomto směru P.O. L.S. plně věří.
171. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 potvrdil, že jej obžalovaný P.O. skutečně požádal o zajištění nějaké firmy, která se do výběrového řízení přihlásí, aby mohla zakázku vyhrát. L.S., podle svého tvrzení, oslovil zástupce firmy XXXXX K.W., který o zakázku včetně podmínek projevil zájem. Nakonec se ale zjistilo, že projekt byl velmi špatně udělaný, firma musela provádět další práce, dokonce byl vyhotoven dodatek k původní smlouvě o dílo, který se týkal také ceny. Rovněž L.S. potvrdil, že jim firma žádnou provizi, tedy úplatek nedala s vysvětlením, že celá zakázka pro ně byla vlastně ztrátová.
172. U statutárního zástupce společnosti XXXXX K.W. byla provedena **Domovní prohlídka** (č. l. 17066), při které byly vydány listiny k veřejné zakázce a zejména elektronické nosiče, tj. notebook, počítač a mobilní telefon, který byly následně podrobeny **znaleckému zkoumání** (č. l. 18622). Žádná zájmová, relevantní data především z mobilních telefonů K.W. však zajištěna nebyla, stejně jako z dalších elektronických nosičů (č. l. 18627, 18630-18638). Pro úplnost lze podotknout, že širší okolnosti skutkového děje, zejména vzájemné vazby obžalovaného L.S. a K.W. při podnikatelských aktivitách dokumentují výsledky **Sledování kanceláře firmy XXXXX**. Sledování a odposlechy byly provedeny ve dnech **3. 9. 2018** a zejména **20. 9. 2018** (viz přepis č. l. 5911 a násl.). Z hlediska časového se jedná o informace o jejich vzájemných vazbách z období, které s několikaletým časovým odstupem následuje po období, které se týká veřejné zakázky popsané v obžalobě pod bodem I./12 (od dubna 2015). I v tomto případě obsah dialogu svědčí o tom, že minimálně obžalovaný L.S. pracoval běžně s informacemi získanými z ÚMČ Brno-střed. O tom svědčí např. záznam z jejich setkání 20. 9. 2018, kdy z popudu Ing. W. volal L.S. obžalovanému P.L.s žádostí, aby nějaké zakázky připravil. Následně se obžalovaný L.S. s W. domlouvali na případné realizaci, tedy zda L.S. W. do zakázky tzv. pustí, event. zda se tzv. rozdělí a budou ji zřejmě dělat společně. Při setkání 3. 9. 2018 oba řeší otázku vzájemné fakturace mezi jejich firmami a další finanční toky. Jedná se spíše o širší okolnosti skutkového děje. Pro úplnost lze podotknout, že ani výpověď **svědka Z. H.**, vyslechnutého u hlavního líčení 16. 3. 2021 k této veřejné zakázce nepřinesla žádné relevantní informace, neboť svědek využil svého zákonného práva a ve věci odmítl vypovídat.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

173. Obžalovaný S.T. dne 20. 2. 2018 vydal listinné důkazy, získané od J.Š., také k této veřejné zakázce (viz č. l. 1841). Jedná se opět o **lísteček** s výčtem devíti firem (č. l. 1921), z něhož je patrné, že jde o zakázku s předmětem plnění „VZ: XXXXX (předpokládaná hodnota VZ 3 mil. Kč bez DPH)“. Kromě toho vydal obžalovaný k této veřejné zakázce také **položkový rozpočet**, kdy bylo kalkulováno s částkou 3.120.585 Kč bez DPH (č. l. 1922). Také v tomto případě lze optickým pohledem na předmětný lístek (č. l. 1921) a **Zápis o provedení průzkumu trhu** z 26. 3. 2015 (č. l. 158 stopy č. 34/8 přílohy č. 4) zjistit, že jsou zde uvedeny identické údaje všech devíti firem, jejich rozhodné pořadí a především graficky stejný typ písma. Takto lze nezpochybnitelně dovodit, že údaje na lístku jsou v zásadě kopíí Zápisu o provedení průzkumu trhu, ke kterému měl z obžalovaných přístup pouze J.Š.. Tento obžalovaný je ostatně na Zápisu o provedení průzkumu trhu, vedle P.P. z ÚMČ Brno-střed, podepsán. Po provedení průzkumu trhu následovaly **Výzvy k podání nabídky** ze 14. 4. 2015 (č. l. 123 a násl. stopy č. 34/8 přílohy č. 4). Dne 4. 5. 2015 byl sepsán **Protokol o otevírání obálek** s těmito nabídkami (č. l. 72 stopy č. 34/1 přílohy č. 4). Rovněž z něho je zcela zřejmé, že výčet devíti firem, které byly vyzvány, aby se účastnily výběrového řízení, se svými údaji a zejména grafikou zcela shoduje s údaji, které jsou uvedeny jednak v Zápisu o provedení průzkumu trhu a jednak na lístku, který obdržel obžalovaný S.T. od J.Š.. Otevírání obálek 4. 5. 2015 byl přítomen obžalovaný J.Š. ze své pozice místostarosty ÚMČ Brno-střed, což ostatně potvrdil svým podpisem (viz č. l. 72b stopy 34/1 přílohy č. 4). Následující den proběhlo vyhodnocení nabídek, o čemž svědčí **Protokol o vyhodnocení zakázky** z 5. 5. 2015 (č. l. 73 stopy č. 34/1 přílohy č. 4). Kontrolní rozpočet byl zadavatelem nastaven na částku 3.120.585 Kč, což je patrné jak z tohoto protokolu, tak z vlastního **položkového rozpočtu** (č. l. 74 stopy č. 34/1 přílohy č. 4). V konečném důsledku se výběrového řízení se svojí nabídkou zúčastnily tři firmy a jediná firma XXXXX, která zakázku vyhrála, dokonce nabídla částku nižší, než byl kontrolní rozpočet zadavatele. Firma XXXXX vyhrála s nabídkou 3.106.604 Kč. Dne 22. 6. 2015 uzavřel zadavatel **Smlouvu o dílo** s firmou XXXXX, zastoupenou K.W. (č. l. 2 stopy 34/9 přílohy č. 4), v níž byla sjednána cena díla na částku 3.106.604 Kč bez DPH.
174. Nalézací soud učinil **závěr** o tom, že obžalovaný J.Š. předal obžalovanému S.T. neveřejné informace minimálně v podobě lístečku a doprovodných listin k této veřejné zakázce. Sám se k trestnému jednání doznává a současně usvědčuje i S.T. o tom, že tyto dokumenty získal. V souladu s tím je doznání obžalovaného S.T., který potvrdil převzetí takových listinných materiálů, potvrdil rovněž, že je převzal od J.Š., čímž obžalovaného také usvědčuje. Vedle toho obžalovaný S.T. usvědčuje i P.O., když potvrzuje, že mu tyto dokumenty předal s tím, aby je předal L.S. a ten oslovil některou ze stavebních firem, aby se dohodli, kdo v zakázce zvítězí. Obžalovaný L.S., rovněž ve shodě s obžalovanými P.O. a S.T., doznává, že tyto informace nebo dokumenty převzal a zejména potvrzuje, že oslovil K.W. z firmy XXXXX, informoval ho o podmínkách, tedy nezpochybnitelně i o následném poskytnutí úplatku v obvyklé výši 10 % z ceny zakázky bez DPH. L.S. rovněž potvrzuje, že K. W. s tímto souhlasil a, jak vyplývá z dalších, zejména listinných důkazů, jeho firma XXXXX skutečně zakázku vyhrála, s nabídkou 3.120.585 Kč. Pro úplnost lze podotknout, že L.S. usvědčuje z trestného jednání P.O., když potvrzuje, že od něj tyto informace příp. dokumenty převzal. Obžalovaní S.T., P.O. i L.S. shodně potvrzují, že ze strany vítězné firmy jim žádný úplatek nakonec poskytnut nebyl, neboť projekt se pro tuto firmu ukázal jako ztrátový. Obžalovaný S.T. dokonce uvedl, že poskytl J.Š. částku, která by přicházela v úvahu, jako případná provize, tj. 150.000 Kč ze svých soukromých zdrojů, což vysvětlil tím, že nechtěl být z tohoto systému odstaven. Takto poskytnutá částka by ostatně odpovídala obvyklému podílu J.Š. na vybraných úplatcích, neboť z předchozích důkazů vyplynulo, že vždy polovina, tj. 5 % z vybraného úplatku, byla poskytnuta právě obžalovanému J.Š.. Nalézací soud v tomto případě upravil závěrečnou pasáž popisu skutkového děje v porovnání s obžalobou. Nebylo prokázáno, že členové organizované zločinecké skupiny úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH, tj. z částky 3.120.585 Kč získali. Mělo se jednat o

úplatek ve výši nejméně 310.000 Kč. Faktické vyplacení úplatku prokázáno nebylo. To však, podle názoru nalézacího soudu, nemění nic na trestní odpovědnosti obžalovaných, zejména ve smyslu ustanovení § 256 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, neboť trestné je to, že pachatelé o úplatek žádali, a to prostřednictvím L.S., resp. si úplatek, tj. majetkový prospěch nechali slíbit, jak bude rozvedeno dále. Je nesporné, že jednali jako členové organizované zločinecké skupiny a J.Š. dokonce jako úřední osoba (pozn. kvalifikace § 256 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku). Přesto však i v případě tohoto dílčího útoku musel nalézací soud respektovat procesní mantinely, které pro jeho rozhodování byly vymezeny usnesením o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu jednotlivým obžalovaným. Z tohoto rozhodnutí (č. l. 54-76 str. 10-11) je zcela zřejmé, že pro tento dílčí útok, zde popsany pod bodem I./12 bylo obvinění výslovně sděleno pouze obžalovaným J.Š., P.O. a L.S., nikoliv obžalovanému S.T., který je však uveden mezi obžalovanými, podílejícími se na ovlivnění této veřejné zakázky v obžalobě v bodě I./12. Také v případě tohoto dílčího útoku proto soud, ve vztahu k obžalovanému S.T., zohlednil procesní pochybení při svém rozhodování o užití právní kvalifikaci. Bylo možno aplikovat pouze trestný čin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku. Nalézací soud proto o vlastní trestní odpovědnosti S.T. v případě bodu I./12 obžaloby nerozhodl a tuto část skutkového děje zahrnul do usnesení, kterým podle § 221 odst. 1 trestního řádu vrátil věc státnímu zástupci k došetření.

BOD I./10 rozsudku (BOD I./13 obžaloby) VZ XXXXX

175. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivňování této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a L.S..
176. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že všechno probíhalo stejně jako v případě předchozích dvanácti zakázek. V tomto případě však ÚMČ Brno-střed musel zasáhnout. Zakázku sice původně získala firma XXXXX s nejnižší nabídkovou cenou, avšak tato firma nedodržovala projekt na obnovu zastávky. V průběhu stavby proto byla zakázka zastavena a smlouva byla firmě XXXXX vypovězena.
177. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 potvrdil, že mu obžalovaný J.Š. dal seznam firem, ale současně mu řekl, že chce, aby vyhrála firma XXXXX S.T. tento seznam předal obžalovanému P.O. a on s tím šel tzv. dolů. Úplatek jim byl poskytnut ve výši 150.000 Kč, z čehož polovinu, tj. asi 75.000 Kč dostal obžalovaný J.Š. a o zbytek se rozdělil obžalovaný S.T. s P.O..
178. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že provizi zprostředkoval L.S., ale v zásadě asi jen čtvrtinu předpokládané částky. Při zakázce totiž vznikl nějaký problém a firma, která vyhrála tak zakázku ani nedostala. P.O. sám provizi dostal od L.S., a to ve výši asi ¼ nebo ½ z původní provize, která měla představovat částku 8 %. Zbýlých 6 % nebylo nikdy zapláceno. On sám všechno předal S.T., který to údajně předal J.Š. a ještě po obžalovaném chtěl nějaké peníze.
179. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 potvrdil, že on sám doporučil firmu XXXXX, se kterou byla uzavřena smlouva, ale ÚMČ Brno-střed nakonec od smlouvy odstoupil, takže nakonec došlo pouze k částečnému plnění. Obžalovaný L.S. výslovně uvedl, že byl odevzdán úplatek ve výši 10 % z ceny díla již při uzavření smlouvy. On sám osobně tyto peníze nikdy nepředal S.T., stejně jako v jiných případech. Úplatek ve výši asi 161.850 Kč předal P.O..
180. **Svědék Z. H.** u hlavního líčení 16. 3. 2021 využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat.
Svědék P.T. z firmy XXXXX u hlavního líčení 26. 5. 2021 potvrdil, že jejich firma nabídku na vlastní rekonstrukci zastávky MHD nepodávala. On sám v té době měl zdravotní problémy. Až

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

dodatečně byli osloveni tak, že dostali výzvu na odstranění havarijního stavu, což probíhalo ve dvou fázích. Nejdříve byl zpracován rozpočet, který v jejich firmě dokončili a potom se oceňovaly bourací práce a naceňoval se zbytek zakázky. Svědek, podle svého tvrzení, obžalovaného J.Š. viděl poprvé až při slavnostním předání díla, tedy při otevření této zakázky. S obžalovaným P.L. se sice setkal na samém počátku, a to u tehdejšího starosty, ale žádné relevantní informace k němu neposkytl. P.T. výslovně uvedl, že se nesetkal s žádným nestandardním způsobem nebo požadavkem na úplatek nebo provizi. Nikdo mu neposkytl nabídku s nějakými výhodami v souvislosti s touto veřejnou zakázkou. **Svědék P.T.** byl vyslechnutý u hlavního líčení dne 17. 3. 2021 a uvedl, že byl obchodním ředitelem firmy XXXXX Společně se svým otcem a sestrou jsou společníci a také jednatelé. K předmětné veřejné zakázce pod bodem I./13 svědek uvedl, že dostali výzvu na odstranění havarijního stavu. V této souvislosti považuje nalézací soud za nezbytné upozornit na to, že oba svědkové přišli s touto veřejnou zakázkou do kontaktu vlastně až dodatečně, tedy poté, co byla zakázka nejen vyhlášena, ale zejména původně byla přidělena jiné stavební firmě. P. T. dále uvedl, že se jednalo vlastně o prvou zakázku jejich firmy pro ÚMČ Brno-střed. Původního výběrového řízení se jejich firma neúčastnila, a proto vlastně ani neví, proč dodatečně vyzval zadavatel jejich firmu s nabídkou provedení prací na odstranění havarijního stavu. Následně se svědek vyjádřil k průběhu realizace této veřejné zakázky. V závěru své výpovědi potvrdil, že ani jeho samotného nikdo nežádal o nějakou provizi a při této veřejné zakázce vše probíhalo běžným způsobem.

181. Ve firmě XXXXX byla provedena také **Prohlídka jiných prostor a pozemků** (č. l. 16621), při níž byly zajištěny jednak listinné důkazy týkající se této veřejné zakázky a také data z počítače včetně dalších relevantních dokumentů (č. l. 5935). Nalézací soud podotýká, že žádné relevantní důkazy o prvotním ovlivnění této veřejné zakázky ve firmě XXXXX zjištěny nebyly. **Domovní prohlídka** byla provedena také u Z. H., majitele firmy XXXXX(č. l. 16545). Byť lze mít zásadní pochybnosti o zákonnosti této domovní prohlídky, neboť Z. H. nebyl řádně doručen její příkaz, považuje nalézací soud za nezbytné pouze stručně konstatovat, že ani zde nebyly žádné relevantní důkazy zajištěny. Je proto nadbytečné zabývat se zákonností takto provedeného úkonu v přípravném řízení. Relevantní informace nebyly zajištěny ani z mobilu, z účetnictví nebo z vydaného počítače.
182. Obžalovaný S.T. vydal v přípravném řízení dne 20. 2. 2018 policejnímu orgánu dva listinné důkazy, které se však svým charakterem odlišují od těch, které vydal k předchozím zakázkám. Jedná se o **položkový rozpočet**, v němž je kalkulováno s částkou 1.415.116 Kč. Dále obžalovaný vydal sice **lístek** s výčtem firem (č. l. 1938b), z něhož je však zřejmé, že se jedná o Výběr příkazce k zajištění zadávacího řízení na výběr zhotovitele této veřejné zakázky s předpokládanou hodnotou 145.000 Kč. Podle názoru soudu se jedná o výběrové řízení na nikoliv zhotovitele rekonstrukce, ale na administrátora k následně vypsané veřejné zakázce. Výběrové řízení na pozici administrátora nebylo ostatně předmětem skutkového děje, tak jak je uveden v obžalobě.
183. Z listinných důkazů obsažených v příloze č. 4 je, podle názoru nalézacího soudu, opětovně podstatný **Zápis o provedení průzkumu trhu** z 8. 6. 2015 (č. l. 135 stopy 10/13 přílohy 4). Je z něho zřejmé, že na prvním místě mezi osmi firmami, které měly být osloveny na základě průzkumu trhu k podání nabídky do výběrového řízení, je firma XXXXX. Předmětný zápis podepsal z obžalovaných J.Š. a, s ohledem na svoji novou pozici, také obžalovaný P.L.. Nalézací soud sice nemá k dispozici část tohoto dokumentu v podobě lístku předaného J.Š. obžalovanému S.T., jako v případě předchozích veřejných zakázek, avšak za podstatné považuje to, že mezi uchazeči, vybranými v rámci průzkumu trhu, je firma XXXXX, která následně tuto veřejnou zakázku získala, tím že ve výběrovém řízení vyhrála. Obžalovaný S.T. současně potvrdil, že mu J.Š. dal seznam firem k této veřejné zakázce, ale také mu řekl, že chce, aby vyhrála firma XXXXX. Dne 9. 6. 2015 byly firmám zaslány **Výzvy k podání nabídek** (č. l. 153 a násl. stopy 10/13 v příloze č. 4). **Protokolem o otvírání obálek** (č. l. 24 stopy 10/16 přílohy 4) bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

prokázáno, že 26. 6. 2015 byla otevřena také obálka s nabídkou firmy XXXXX, která se výběrového řízení zúčastnila. Obžalovaný J.Š. byl tomuto úkonu přítomen, což také potvrdil svým podpisem. **Protokolem o vyhodnocení zakázky** ze dne 29. 6. 2015 (č. l. 25 stopy 10/16 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že nejnižší nabídku poskytla firma XXXXX, která se stala vítězem tohoto výběrového řízení, ačkoliv její nabídka ve výši 1.618.508 Kč byla vyšší než kontrolní rozpočet zadavatele, tj. předpokládaná částka 1.415.116 Kč bez DPH. Dne 27. 7. 2015 uzavřel zadavatel **Smlouvu o dílo** s firmou XXXXX, a to se smluvenou cenou ve výši 1.618.505 Kč bez DPH (č. l. 8 a násl stopy 10/13 v příloze č. 4).

184. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud **k závěru**, že i když v případě této veřejné zakázky absentují listinné důkazy, jako byly předložené S.T. k předchozím veřejným zakázkám, zejména konkrétní seznam firem a položkový rozpočet, které obdržel od J.Š., je možné přesto výrok o vině vyslovit. Nalézací soud tedy rekapituluje, že obžalovaný J.Š. sám doznává, že potřebné listiny a informace předal S.T., kterého současně usvědčuje z toho, že měl tyto dokumenty k dispozici. To ostatně S.T. také doznává, zpětně usvědčuje J.Š. z toho, že mu listiny předal a navíc potvrzuje, že právě J.Š. chtěl, aby zakázku získala firma XXXXX. Vedle toho obžalovaný S.T. usvědčuje i obžalovaného P.O., neboť potvrzuje, že mu všechny tyto listiny předal s pokynem, aby s tím šel tzv. dolů. To ostatně obžalovaný P.O. sám doznává. P.O. také usvědčuje L.S., když potvrzuje, že právě on jednal ve firmě XXXXX. Tuto skutečnost také sám L.S. doznává. Z hlediska výše poskytnutého úplatku je stěžejní výpověď obžalovaného L.S., který zcela jednoznačně a opakovaně potvrzuje, že převzal úplatek ve výši 10 % z ceny díla bez DPH, a to při uzavření smlouvy. Pouhým propočtem lze dovodit, že to měla být částka nejméně 161.000 Kč, neboť cena zakázky představovala částku 1.618.505 Kč. I v tomto případě se lze důvodně domnívat, že při vyplácení tzv. provize nebo-li úplatku byla částka zaokrouhlena minimálně v řádu tisíců. To ostatně koresponduje i s tvrzením obžalovaného S.T., který také hovořil o úplatku ve výši nejméně 150.000 Kč, z něhož polovinu předal J.Š. a o zbytek se rozdělil, zejména s P.O.. Lze připustit, že výpovědi obžalovaných nejsou zcela identické, ale v zásadě s určitou mírou tolerance vypovídají oba shodně. Tyto nepřesnosti jsou logicky vysvětlitelné velkým časovým odstupem od těchto událostí, jakož i skutečností, že se obdobného trestného jednání dopouštěli dlouhodobě, v případě většího počtu veřejných zakázek, a proto lze připustit, že se jim některé informace nemusely zcela zřetelně vybavovat. Nalézací soud proto v souladu s procesní zásadou *in dubio pro reo*, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaných, uzavřel, že obžalovaní převzali úplatek od vítězné firmy, a to ve výši 10 % z ceny zakázky, nejméně však 161.000 Kč.
185. Také v případě tohoto dílčího, popsaného v obžalobě pod bodem I./13, byl nalézací soud při svém rozhodování, zejména pak následně užití právní kvalifikaci, limitován procesními podmínkami. Obžalovanému S.T. pro tento dílčí útok, který se týká ovlivnění veřejné zakázky na rekonstrukci XXXXX, nebylo řádně sděleno obvinění. Z usnesení o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění ze 7. 3. 2019 (č. l. 54-76, resp. jeho strana 11) je zcela zřejmé, že obžalovaný S.T. není uveden ve výčtu pachatelů podílejících se na této části skutkového děje. Naproti tomu je obžalovaný S.T. uveden jako jeden z pachatelů u dílčího útoku I./13 v obžalobě. Nalézací soud však pro procesní překážku, spočívající v tom, že mu řádně nebylo sděleno obvinění a tedy zahájeno trestní stíhání, nemohl o vině obžalovaného S.T. rozhodnout. Pro významnou důkazní hodnotu jeho výpovědi zahrnul jeho trestné jednání do popisu uvedeného skutku. Procení nedostatek se rovněž v případě bodu I./13 obžaloby (resp. I./10 rozsudku) odrazil v užití právní kvalifikaci, kdy soud jednání obžalovaného kvalifikoval pouze podle § 361 trestního zákoníku, jako trestný čin účasti na organizované zločinecké skupině. Vlastní podíl obžalovaného S.T. na spáchání tohoto dílčího útoku, popsaného v bodě I./13 obžaloby, se stal rovněž součástí usnesení o vrácení věci státnímu zástupci k došetření podle § 221 odst. 1 trestního řádu.

BOD I./11 rozsudku (BOD I./14 obžaloby) VZ XXXXX

186. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli svým jednáním obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a L.S..
187. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že koncem roku 2015 již byla schválena nová směrnice o zadávání veřejných zakázek, které byly následně zveřejňovány v elektronickém systému EZAK. K účasti ve výběrovém řízení se tedy touto cestou mohla přihlásit každá společnost. Kromě toho investiční odbor ÚMČ Brno-střed oslovoval ještě alespoň tři firmy. Smlouva byla vždy podepsána s firmou, která nabídla nejnižší cenu. Obžalovaný J.Š. také v případě této části skutkového děje, která je popsána pod bodem I./14 obžaloby doznal, že předal obžalovanému S.T. seznam firem. V tomto případě šlo pouze o tři společnosti a předal mu také informace s předpokládanou cenou zakázky. I v tomto případě se obžalovaný J.Š. hájil tím, že informace předal spoluobžalovanému S.T. pouze pro jeho potřebu, aby event. mohl ve vztahu k těmto firmám působit jako subdodavatel. Nálezací soud i zde, stejně jako ve všech předchozích případech, považuje obhajobu obžalovaného za účelovou. S.T., který nebyl zaměstnancem ÚMČ Brno-střed primárně neměl mít přístup k informacím, které lze označovat jako neveřejné. J.Š. se dále hájil tím, že peníze ve formě úplatku nepřevzal a o veřejných zakázkách jinak mluvil jen s dalšími zaměstnanci ÚMČ Brno-střed, nebo s členy rady, příp. zastupitelstva.
188. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 potvrdil, že na této veřejné zakázce, resp. jejím ovlivnění se podílel pouze na samém počátku. Převzal informace od J.Š. a předal je P.O.. Jaký byl poskytnut úplatek sám neví, neboť peníze zpět už přes něj vlastně neprošly. Podle jeho názoru, se peníze dostaly ke spoluobžalovanému P.L..
189. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 vypověděl, že společnost XXXXX, která zakázku vyhrála, mu vlastně nic neříká, ale jestli to má něco společného s obžalovaným L.S., tak v zásadě celý skutkový děj potvrzuje.
190. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 výslovně potvrdil, že on osobně navštívil majitele firmy XXXXX, kterému sdělil podmínky výběrového řízení i podmínky získání zakázky. On s tím souhlasil a když zakázku získal, dal obžalovanému částku 10 % z ceny zakázky. L.S. jednoznačně potvrdil, že od J. U. a převzal částku cca 79.000 Kč, kterou předal P.O..
191. Ve firmě XXXXX byla provedena **Prohlídka jiných prostor a pozemků** (č. l. 16253 a násl.), přičemž z protokolu je zřejmé, že byly vydány jednak rozhodné listinné důkazy, ale také elektronické nosiče, jako notebook apod. Vyhodnocením takto zajištěných věcí však žádné relevantní skutečnosti prokázány nebyly (viz vyhodnocení č. l. 5933, resp. 6001 a násl., 4190-4192, příp. 4134-4161).
192. Listinné důkazy (příloha č. 4, svazek, který se týká této veřejné zakázky), dokumentují průběh zakázky. Obdobně jako v případě předchozího dílčího útoku, popsaného pod bodem I./10, ani v tomto případě ovšem obžalovaný S.T. nevydal rozhodující listinné důkazy, které obdržel od obžalovaného J.Š.. Stručně tedy lze rekapitulovat, že nálezací soud měl k dispozici analogický **Zápis o provedení průzkumu trhu** z 20. 6. 2016 (č. l. 58 stopy 3/5 v příloze č. 4). Zápis, kromě obžalovaného J.Š., podepsal pouze obžalovaný P.L.. Oba společně vybrali tři dodavatele k oslovení pro podání cenové nabídky do výběrového řízení k této zakázce. Předpokládaná hodnota zakázky byla stanovena na částku 696.453 Kč bez DPH. Tímto listinným důkazem však bylo prokázáno, že obžalovaný J.Š., z titulu své pozice na ÚMČ Brno-střed, měl k dispozici informace o budoucím vypsání veřejné zakázky, o její předpokládané hodnotě. Také to byl právě on, společně s obžalovaným P.L., který mezi třemi firmami, oslovovanými ze strany zadavatele, vybral i firmu XXXXX. Tato firma společně s dalšími dvěma firmami byla přímo oslovena

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zadavatelem, o čemž svědčí **Výzvy k podání nabídky** z 15. 6. 2016 (č. l. 48 stopy 3/5 v příloze č. 4). **Protokolem o otvírání obálek** z 30. 6. 2016 (č. l. 4 stopy 3/5 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že nabídku poskytla pouze firma XXXXX, která se ucházela o tuto veřejnou zakázku s nabídkovou cenou 796.241 Kč. Hodnocení nabídek bylo zaznamenáno v systému EZAK ÚMČ Brno-střed (č. l. 8 stopy 3/5 přílohy č. 4). Dne 11. 7. 2016 Rada MČ Brno-střed vybrala, jako nejvhodnější nabídku, tu, kterou poskytla právě firma XXXXX (viz č. l. 46 stopy 3/5 v příloze č. 4) a souhlasila s uzavřením smlouvy o dílo s touto firmou. **Smlouva o dílo** byla uzavřena 20. 7. 2016 (viz č. l. 35 stopy 3/5 přílohy č. 4). Firma XXXXX tak získala veřejnou zakázku s názvem „XXXXX „za sjednanou cenu, kterou do výběrového řízení nabídla, a to za částku 796.241 Kč.

193. Pro úplnost lze podotknout, že **svědek Z.H.** u hlavního líčení dne 16. 3. 2021 využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat.
194. Na základě výše uvedených skutečností nalézací soud učinil **závěr** ohledně této části skutkového děje. Obžalovaný J.Š. doznal, že neveřejné informace předal obžalovanému S.T., včetně lístku se seznamem tří firem, které mají být osloveny. Tuto skutečnost potvrdil obžalovaný S.T., který současně usvědčuje obžalovaného J.Š. z toho, že mu informace předal. S.T. dále usvědčuje obžalovaného P.O., který se v zásadě k trestné činnosti doznává, zejména pokud se jí měl dopustit společně s obžalovaným L.S., který rovněž trestnou činnost doznává. Obžalovaný L.S. se doznává k tomu, že navštívil J.U., jako zástupce firmy XXXXX, sdělil mu podmínky pro získání této zakázky, se kterými J. U. souhlasil. L.S. usvědčuje P.O. z toho, že právě od něj získat tyto neveřejné informace a také usvědčuje ostatní obžalované ze získání úplatku. L.S. totiž výslovně potvrzuje, že převzal od J. U. 10 % z ceny zakázky bez DPH, tj. cca částku 79.000 Kč. Toto tvrzení L.S. ostatně koresponduje i s tvrzením obžalovaného S.T. z přípravného řízení. Jak je uvedeno v úvodu, postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu byly přečteny všechny výpovědi obžalovaného S.T. z přípravného řízení, a proto z nich nalézací soud mohl rovněž vycházet. Ačkoliv obžalovaný u hlavního líčení tvrdil, že neví, jaký úplatek získali, resp. zda jej vůbec získali, podstatné je jeho tvrzení z přípravného řízení, kdy výslovně uvedl, že mu P.O. přinesl od L.S. částku asi 80-90 tis. Kč. To zcela koresponduje s výpovědí obžalovaného L.S., kterou učinil u hlavního líčení a ostatně i s dalšími obvyklými skutkovými okolnostmi. Úplatek, získávaný od vítězné firmy, se zpravidla pohyboval ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH. V tomto konkrétním případě se, podle názoru nalézacího soudu, v kontextu s výpovědí obžalovaného L.S. i obžalovaného S.T. z přípravného řízení, jednalo o částku nejméně 79.000 Kč. Nalézací soud proto i v tomto případě, po dílčím upřesnění skutkového děje v porovnání s obžalobou, rozhodl o vině obžalovaných, tak jak je ve výroku rozsudku uvedeno. I v tomto případě nastala obdobná situace, jako v případě předchozích dílčích útoků. Trestní stíhání bylo řádně zahájeno sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu proti J.Š., P.O. a L.S. dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76 str. 11 tohoto usnesení). Jak však vyplývá z této pasáže usnesení o zahájení trestního stíhání, neobsahuje popis skutku pod bodem I./14, který se týká veřejné zakázky XXXXX jednání, z něhož by měl být obviněn, posléze obžalovaný S.T.. Ačkoliv tedy v obžalobě je uvedeno, že na ovlivnění této veřejné zakázky se podíleli svým trestněprávně významným jednáním obžalovaní J.Š., P.O., L.S. a také S.T., musel nalézací soud respektovat rozsah a charakter tohoto usnesení o zahájení trestního stíhání. Stručně lze tedy rekapitulovat, že stejně jako v případě předchozích dílčích útoků, nebylo obžalovanému S.T. sděleno obvinění. Trestní stíhání proti němu, pro spáchání tohoto dílčího útoku, nebylo řádně zahájeno. Soud proto nemohl posuzovat otázku jeho viny či neviny v kontextu s právní kvalifikací zejména § 256 trestního zákoníku, kterou naopak aplikoval vůči ostatním obžalovaným. Také v případě této části skutkového děje je trestněprávně významné jednání S.T. sice v popisu skutku uvedeno, avšak procesní nedostatek z přípravného řízení našel odraz v užití právní kvalifikace. Trestné jednání S.T. bylo kvalifikováno pouze podle § 361 trestního zákoníku. Ve vztahu k obžalovaným J.Š., P.O. a L.S. bylo trestní stíhání řádně zahájeno, všichni tři byli také ze spáchání tohoto dílčího útoku obžalováni. Důkazní stav umožňoval

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nalézacímu soudu vyslovit výrok o vině každého z těchto tří obžalovaných, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

BOD I./12 rozsudku (BOD I./15 obžaloby) – VZ XXXXX

195. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S., L. K. a právnické osoby XXXXX a XXXXX
196. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že všechno probíhalo stejně jako u předchozího bodu I./14 obžaloby. Upozornil však, že v té době už veřejné zakázky byly vyhlášovány v elektronickém systému EZAK, ale ÚMČ Brno-střed ještě oslovoval tři firmy. Obžalovaný potvrdil, že sám předal obžalovanému S.T. seznam tří společností s předpokládanou cenou zakázky. Také v tomto případě se obžalovaný hájil tím, že informace předal spoluobžalovanému pro jeho vlastní potřebu, tedy aby těmto firmám případně mohl realizovat subdodávky.
197. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 uvedl, že už o této zakázce nic konkrétního neví. V přípravném řízení dne 11. 3. 2019 ve výpovědi, která byla u hlavního líčení přečtena postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu, obžalovaný uvedl, že tato zakázka byla ovlivněna úplně stejně jako všechny předchozí zakázky. S odstupem času si vybavuje, že informace k této zakázce zřejmě nedostal v písemné podobě, ale prostřednictvím SMS zprávy od J.Š.. Zde byly obsaženy informace a výzvy k osloveným firmám a ceně. V té době už se s J.Š. stýkal poměrně málo a komunikace mezi nimi do určité míry vážla. Obžalovaný S.T. proto přepis informací v SMS zprávách předal obžalovanému P.O. a ten dále komunikoval ve věci uvedené veřejné zakázky s L.S..
198. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že tuto zakázku získala firma XXXXX vyplatila mu provizi. Fyzicky mu ale provizi předal obžalovaný L.S.. P.O. od spoluobžalovaného dostal provizi ve výši 8 %, z čehož o 2 % se rozdělil obžalovaný sám se S.T. a zbylých 6 % si S.T. převzal, protože to bylo údajně určené pro J.Š..
199. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 potvrdil, že poté, co získal informace, se domluvil s L.K. z firmy XXXXX na tom, že jejich firmy budou spolupracovat, a to tak, že firma XXXXX, resp. L.K., zajistí tzv. inženýrskou činnost, kontejnerovou dopravu a materiálové zásobování. Firma obžalovaného, tj. XXXXX do zakázky dodá pracovní sílu. Obžalovaný L.S. potvrdil, že předal spoluobžalovanému P.O. částku 10 %, avšak hájil se tím, že šlo o jeho soukromé peníze, nikoliv o peníze z firmy XXXXX. Peníze předal proto, aby zakázku získala firma XXXXX L.K., s níž byl domluven na této spolupráci. Obžalovaný L. S. také potvrdil, že on sám, resp. firma XXXXX měli zájem na tom, aby zakázku vyhrála právě firma XXXXX. Sám obžalovaný poskytl ostatním obžalovaným úplatek ve výši 241.000 Kč, což rovněž potvrdil u hlavního líčení dne 22. 9. 2020. V závěru dokazování u hlavního líčení dne 12. 4. 2022 obžalovaný L.S. znovu opakoval, že se na realizaci zakázky dohodl s firmou XXXXX, resp. jejím zástupcem L.K., a také na tom, že celou zakázku budou realizovat společně. Poskytlí úplatek ve výši 10 %, z čehož dali každý polovinu. Peníze předal L.S. P.O..
200. **Obžalovaný L.K.**, jak je uvedeno v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, nebyl u hlavního líčení vyslechnut, když souhlasil s konáním celého hlavního líčení ve své nepřítomnosti. Z jeho výpovědi, učiněné v přípravném řízení dne 7. 10. 2019, čtené u hlavního líčení postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu žádné relevantní skutečnosti zjištěny nebyly, neboť obžalovaný L.K. využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat.

201. **Zástupce obžalované právnické osoby společnosti XXXXX** uvedl, že právnická osoba odmítá jakoukoliv možnou vědomost o nezákonném jednání obžalovaného L.S. a rozpočtáře firmy D.Ž.. Stejně tak odmítl tvrzení obžaloby o tom, že právnická osoba, tj. společnosti XXXXX se podílela na činnosti organizované zločinecké skupiny.
202. **Zástupce obžalované právnické osoby firmy XXXXX** rovněž u hlavního líčení dne 7. 10. 2020 uvedl, že společnost odmítá obžalobu, neboť se jednání, zde uvedeného, nedopustila. Obžalovaná nikdy nebyla seznámena se zadávací cenou výběrového řízení před zahájením výběrového řízení. Veškeré rozpočty pro ni zpracovával XXXXX z firmy XXXXX
203. **Svěděk XXXXX** u hlavního líčení dne 14. 1. 2021 potvrdil, že pracoval jako rozpočtář ve firmě XXXXX V případě této veřejné zakázky jejím vítězem byla firma XXXXX, v jejímž čele stál L.K., avšak faktickým realizátorem veřejné zakázky byla firma XXXXX, v čele s obžalovaným L.S.. Svědek potvrdil, že pro účely této veřejné zakázky zpracoval rozpočet pro firmu XXXXX, se kterým ona ve výběrovém řízení vyhrála. Podle názoru svědka bylo již při vypracování rozpočtu kalkulováno s provizí ve výši 10 % nebo 15 %.
204. Pro úplnost lze podotknout, že **svědek Z. H.** u hlavního líčení dne 16. 3. 2021 využil svého práva a ve věci odmítl povídat.
205. V prostorách obžalované společnosti XXXXX byla provedena **Prohlídka jiných prostor a pozemků** (č. l. 17163 a násl.), při které byly vydány různé peněžní deníky, listiny, smlouvy o dílo, ale také mobilní telefon nebo flashdisk. Současně byly odňaty velmi rozsáhlé listinné materiály, které svědčí o obchodní spolupráci této firmy s firmou XXXXX, dále byl odňat flashdisk a harddisk z počítače, vše bylo zadokumentováno při pořízené fotodokumentaci (č. l. 17184 a násl.). Zajištěná elektronická data včetně věcné stopy V-10, tj. kopie dat z počítačů byla **znalecky zkoumána** a především zpřístupněna. Základním výstupem potom byla informace, že veřejnou zakázku, týkající se objektu XXXXX 70, vyhrála firma XXXXX s nabídkovou cenou 2.411.756,89 Kč. Z komunikace mezi vítěznou firmou a firmou XXXXX je patrné, že firma XXXXX sice zakázku vyhrála, ale vlastní realizaci prováděla firma XXXXX.. Emailová komunikace svědčí rovněž o tom, že ve vztahu k této veřejné zakázce probíhala, mezi jednotlivými soutěžiteli, komunikace ještě předtím, než byla veřejná zakázka vyhlášena zadavatelem na portálu EZAK. Podstatné listinné důkazy, které byly zajištěny v přípravném řízení jsou rovněž obsaženy v jednotlivých stopách přílohy č. 4. Především bylo prokázáno, že, jako v případě předchozích veřejných zakázek, byl nejdříve u zadavatele vyhotoven **Zápis o provedení průzkumu trhu** (č. l. 117 stopy 5/4 přílohy č. 4), který podepsali pouze obžalovaný J.Š. a obžalovaný P.L.. Průzkum trhu byl proveden 19. 7. 2016 a předpokládaná hodnota veřejné zakázky činila 1,4 mil. Kč bez DPH. Zástupci zadavatele, tj. J.Š. a P.L. vybrali k oslovení pro podání cenové nabídky tři společnosti a mezi nimi firmu XXXXX. V souvislosti s touto veřejnou zakázkou je třeba upozornit na výpověď obžalovaného S.T. i obsah příslušných stop v příloze č. 4, které se vztahují k této veřejné zakázce. Zjevně nebyl zajištěn tzv. lísteček se seznamem firem, které měl S.T. prostřednictvím ostatních obžalovaných nechat oslovit proto, aby se mezi sebou dohodly, která firma vyhraje a podaly odpovídající nabídky. To ovšem zcela koresponduje se shora rozebranou výpovědí obžalovaného S.T., který potvrdil, že v tomto případě již informace dostával od J.Š. elektronicky, prostřednictvím SMS zprávy na mobilní telefon. **Protokolem o otvírání obálek** z 3. 8. 2016 (č. l. 1 stopy 5/6 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že tomuto úkonu byl přítomen osobně obžalovaný J.Š., což stvrdil svým podpisem na protokole. Otevřeny byly obálky s nabídkami dvou uchazečů, a to firmy XXXXX a firmy XXXXX. Následně proběhlo hodnocení nabídek (č. l. 2 stopy 5/6 v příloze č. 4), které pochází z elektronického systému EZAK a nebylo tedy zpracováno při zasedání příslušné komise. Ze dvou uchazečů výhodnější nabídku učinila firma XXXXX, která se do výběrového řízení přihlásila s částkou 4.411.756,89 Kč bez DPH, resp. 2.773.520,42 Kč bez DPH. O tom ostatně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

svědčí i **krycí list** nabídky, který je součástí celkové nabídky firmy XXXXX (stopa 5/5 přílohy č. 4). Rada MČ Brno-střed na svém zasedání 8. 8. 2016 vybrala jako vítěznou společnost XXXXX (č. l. 101 stopy 5/4 v příloze č. 4). **Smlouvou o dílo** ze dne 13. 9. 2016 (č. l. 80 stopy 5/4 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že ji zadavatel uzavřel s firmou XXXXX, kterou zastupoval L.K.. Předmětem smlouvy byla zakázka „XXXXX“ za cenu 2.411.756,89 Kč bez DPH.

206. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud **k závěru**, že v případě tohoto dílčího útoku lze vyslovit výrok o vině obžalovaných, tak jak je v rozsudku uvedeno, byť se nalézací soud plně neztotožnil s navrhovanou právní kvalifikací. Na úvod lze upozornit na skutečnost, že v případě tohoto dílčího útoku, popsaného pod bodem I./15 obžaloby, bylo zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění proti všem osobám, které jsou ze spáchání tohoto skutku obžalovány. V usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76), které se týká J.Š., S.T., P.O. a L.S.(v bodě I./15, který se týká veřejné zakázky s názvem „XXXXX“) je uvedeno a popsáno trestné jednání obžalovaných J.Š., S.T., P.O., L.S., ale i společnosti XXXXX L.K.. V obdobném aktu, tj. v usnesení o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 424-434), které se týká mj. L.K. a právnických osob XXXXX a XXXXX, je popsáno rovněž zcela spolehlivě trestné jednání, kterého se měli dopustit nejen J.Š., S.T., P.O., L.S., ale také osoby, kterým bylo tímto usnesením obvinění sděleno, tj. L.K. a právnické osoby XXXXX a XXXXX (str. 3). Nalézací soud proto v případě tohoto dílčího útoku nebyl při svém rozhodování nikterak procesně omezen, neboť obžaloba byla podána na ty obžalované, kterým bylo řádně sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu. Nalézací soud svoje skutková zjištění k bodu I./15 obžaloby, resp. I./12 rozsudku stručně rekapituluje. J.Š. se doznal k tomu, že předal S.T. lístek se seznamem firem včetně předpokládané ceny. Jeho doznání je v souladu s výpovědí obžalovaného S.T., který v přípravném řízení, v procesně řádné výpovědi doznal, že také tato veřejná zakázka byla ovlivněna. On sám dostal informace od J.Š., nikoliv však v písemné podobě jako v minulosti, ale v elektronické formě, tj. SMS zprávou. Obžalovaný S.T. takto usvědčuje nejen obžalovaného J.Š., ale také obžalovaného P.O., když potvrzuje, že mu SMS zprávu s těmito rozhodnými informacemi, týkajícími se předběžné ceny zakázky a firem, které budou oslovovány, přeposlal. P.O. se k trestnému jednání v zásadě také doznal a potvrdil ty rozhodné skutečnosti, které se týkají převzetí úplatku od L.S.. P.O. tedy L.S. usvědčil z toho, že mu předal úplatek jménem vítězné společnosti. Jeho doznání je v souladu s výpovědí obžalovaného L.S.. Ačkoliv P.O. výslovně nepotvrdil, že L.S. předal tyto rozhodující informace, je zcela nesporné, že tyto informace k dispozici měl. To potvrzuje S.T.. Logicky lze dovodit, že L.S., který mu poskytl úplatek, mu peníze předal právě proto, že díky neveřejným informacím vyhrála výběrové řízení společnosti XXXXX. Obžalovaný L.S. opakovaně doznal, že se na průběhu veřejné zakázky, jménem své společnosti XXXXX, domluvil s L.K., a to tak, že cenovou nabídku připraví XXXXX, rozpočtář firmy XXXXX pro společnost XXXXX, aby společnost výběrové řízení vyhrála. K tomu také došlo. Oba obžalovaní, zastupující každý jednu z obžalovaných právnických osob, byli dohodnuti také na tom, jak budou jménem svých firem při realizaci veřejné zakázky technicky postupovat. L.S. výslovně potvrdil, že předal P.O. částku 10 % z ceny zakázky bez DPH. V tomto směru považuje nalézací soud za stěžejní vyjádření obžalovaného L.S., i když P.O. tvrdí, že převzal úplatek pouze ve výši 8 %. L.S. totiž výši úplatku konkretizoval, když opakovaně potvrdil, že šlo o částku 241.000 Kč. Uvedená částka svým propočtem odpovídá ceně, se kterou společnost XXXXX výběrové řízení vyhrála, neboť šlo o částku 2.411.756,89 Kč bez DPH. Při logickém zaokrouhlení tak 10 % z této ceny zakázky představuje právě částku 241.000 Kč. O této částce hovoří L.S., jako o úplatku, který poskytl v zásadě společně s L.K. jménem společnosti XXXXX, která výběrové řízení vyhrála. Podle názoru nalézacího soudu byla nesporně prokázána i vina obžalovaného L.K. a právnické osoby XXXXX L.K. tím, že podal nabídku jménem společnosti XXXXX, po dohodě L.S. o následné dělbě pracovních úkolů, dal najevo, že věděl, jaké jsou podmínky nejen výběrového řízení, ale nechal si rozpočet zpracovat i u rozpočtáře firmy XXXXX. Tento rozpočet připojil k nabídce a zjevně tedy byl informován o částce, která má

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

být v cenové nabídce uvedena, tak aby nabídka byla schopná vyhrát. Výpovědi obžalovaných L.S. i L.K. jsou ostatně v souladu i se svědeckou výpovědí svědka D. Ž., který potvrdil, že rozpočet pro vítěznou společnost zpracoval, ačkoliv v zásadě v této firmě nebyl zaměstnán. Nálezací soud tedy uznal obžalované vinnými ze spáchání tohoto skutku, který pouze částečně upravil tak, aby odrazil následně užitou právní kvalifikaci. V příslušné pasáži odůvodnění tohoto rozsudku jsou rozvedeny argumenty a právní závěry nálezacího soudu, které svědčí o tom, že obžalovaný J.Š., S.T., P.O. se dopustili zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku a zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku. Takovou právní kvalifikaci však nebylo možno užít u obžalovaných L.S., L.K. a obžalovaných právnických osob firem XXXXX a XXXXX, neboť z jejich strany nebylo v případě tohoto dílčího útoku prokázáno, že by se ho dopustili jako členové organizované zločinecké skupiny. Tím jsou u každého z nich vyloučeny úvahy o aplikaci § 361 trestního zákoníku. Naopak byly odůvodněny úvahy o tom, že se obžalovaní dopustili trestného činu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, ale i odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, neboť úplatek poskytli i J.Š., který byl v té době místostarostou ÚMČ Brno-střed, tedy v postavení úřední osoby. Úvahy o aplikaci § 361 trestního zákoníku a § 256 trestního zákoníku vůči těmto čtyřem obžalovaným jsou, podle názoru nálezacího soudu, vyloučeny z podstaty věci, neboť v zásadě formou finančního úplatku získali zakázku sami pro sebe. Nemohli tak jednat jako členové organizované zločinecké skupiny, která naopak úplatky vybírala. Je tedy vyloučeno, aby obžalovaní L.S., L.K., jednající jménem obžalovaných právnických osob XXXXX a XXXXX upláceli sami sebe, jako členy organizované zločinecké skupiny.

BOD I./16 obžaloby – VZ XXXXX

207. V obžalobě uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a L.S..
208. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že v té době už se veřejné zakázky vyhlašovaly v elektronickém systému EZAK. ÚMČ Brno-střed však dále vždy nejméně tři firmy oslovil. Také v tomto případě, jak sám potvrdil, předal obžalovanému S.T. seznam společností, včetně předpokládané ceny zakázky, a to pro potřebu spoluobžalovaného, který chtěl následně realizovat subdodávky.
209. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 potvrdil, že skutečně byl osloven ze strany J.Š.. Informace předal P.O., ale rozhodně sám žádný úplatek nedostal. Peníze, pokud byly jako úplatek poskytnuty, přes něho určitě nešly. Informace od J.Š. dostal znovu elektronickou formou, zřejmě SMS zprávou v podobě informace typu „zítra jde ven XXXXX a XXXXX“. Již v přípravném řízení dne 11. 3. 2019 S.T. poukázal na časový odstup od skutkového děje a vysvětlil, že nemůže popřít, ani vyloučit, jestli to tak vlastně bylo, jestli dostal nějaké finanční plnění v podobě úplatku a předal to J.Š.. Přiznal pouze to, že byl ze strany J.Š. osloven.
210. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 opakovaně uvedl, že tato veřejná zakázka se ho netýká. Maximálně mohl mít nějaké informace, ale jak s nimi naložil on sám nebo L.S. vůči vítězné firmě XXXXX, rozhodně potvrdit nedokázal.
211. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 uvedl, že tato veřejná zakázka se ho netýká. Následně pak u hlavního líčení dne 12. 4. 2022 shodně vypověděl, že o této veřejné zakázce nic neví. Kategoricky popřel, že by něco převzal nebo předal, zejména v podobě úplatků.

212. Nalézací soud byl v případě tohoto dílčího útoku odkázán pouze na listinné nebo jiné důkazy, opatřené v přípravném řízení. Je třeba podotknout, že vítěznou firmou se stala společnost XXXXX, zastoupená jednatelem J.L.. V přípravném řízení v prostorách firmy XXXXX byla provedena **Prohlídka jiných prostor a pozemků** (č. l. 15525), při níž J. L. vydal potřebné listiny, telefony, počítače, což bylo řádně zadokumentováno (č. l. 15529, 15537 a násl.). **Znaleckou expertizou** byla zpřístupněna data v zajištěných elektronických nosičích (č. l. 18787), avšak žádné relevantní skutečnosti zjištěny nebyly. Emailová komunikace byla bez zájmových informací. Také zajištěné účetnictví postrádalo jakýkoliv důkazní význam.
213. V přípravném řízení byly zajištěny rovněž u zadavatele listinné důkazy, které svědčí o průběhu této veřejné zakázky. **Zápisem o provedení průzkumu trhu** z 23. 8. 2016 (č. l. 63 stopy 6/1 v příloze č. 4), bylo prokázáno, že jej opět provedli a podepsali obžalovaní J.Š. a P.L.. Mezi firmami, které vytipovali jako vhodné, je také firma XXXXX, která následně podala nabídku včetně krycího listu a slepého rozpočtu (č. l. 121-126 stopy 6/1 v příloze č. 4). V případě této veřejné zakázky však nebyl zajištěn Protokol o otvírání obálek, Protokol o vyhodnocení obálek. Závěrečným úkonům předcházela pouze **Výzva k podání nabídky** z 1. 8. 2016 (č. l. 53 stopy 6/1 přílohy č. 4). Nabídka firmy XXXXX byla zřejmě nejvýhodnější, neboť tuto RMČ Brno-střed dne 12. 9. 2016 vybrala pro zakázku XXXXX (viz č. l. 109 stopy 6/1 v příloze č. 4). Následně byla zadavatelem dne 23. 9. 2016 uzavřena **Smlouva o dílo** s firmou XXXXX, zastoupenou jednatelem J.L., a to na částku 1.851.409 Kč bez DPH, která, jak vyplývá z krycího listu nabídky byla součástí nabídky této firmy do výběrového řízení.
214. Na základě skutečností zjištěných z trestního spisu nalézací soud v případě tohoto dílčího útoku, popsaného pod bodem I./16 učinil **závěr**, že nebrání žádné procesní překážky tomu, aby posuzoval otázku viny obžalovaných J.Š., S.T., P.O. a L.S.. Proti všem obžalovaným bylo řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76 str. 12 tohoto rozhodnutí). Provedené důkazy však nesvědčí o tom, že by se trestného jednání, popsaného v obžalobě, dopustili tak, aby bylo možno uzavřít, že spáchání trestného činu v této části, resp. jeho dílčího útoku dokonali, nebo se o něj alespoň pokusili. Stručně lze rekapitulovat, že J.Š. doznává předání informací, týkajících se seznamu firem a orientační výše rozpočtu S.T.. Jeho výpověď je v souladu s výpovědí S.T., který doznává, že tyto informace převzal a usvědčuje P.O. z toho, že mu tyto informace předal. Současně však S.T., ostatně shodně jako J.Š. popírá, že by jakékoliv finanční prostředky v podobě úplatku dostal. P.O. svoje trestné jednání rozhodně nedoznává, stejně jako obžalovaný L.S.. Ve zcela obvyklém organizačním řetězci činnosti těchto obžalovaných, který je popsán u předchozích dílčích útoků, kde byla vyslovena jejich vina, to byli vždy zejména obžalovaní L.S., event. P.O., kteří byli v kontaktu s firmou, ucházející se o veřejnou zakázku s nejvýhodnější nabídkou. V tomto případě však řetězec důkazů je zcela přerušen, neboť ani jeden z těchto dvou obžalovaných, tj. P.O. nebo L.S., nepotvrzují minimálně předání informací o podmínkách následného vítězství ve veřejné zakázce do firmy XXXXX Stejně tak ani jeden z těchto obžalovaných nepotvrzuje, že by o poskytnutí úplatku alespoň žádal. Nejen jejich výpovědí, ale ani jiným relevantním důkazem, zejména svědeckou výpovědí nebo souhrnem výsledků operativního šetření, tato skutečnost prokázána nebyla. Stejně tak nebylo prokázáno, že by firma XXXXX některému z těchto obžalovaných úplatek za svoje vítězství ve výběrovém řízení poskytla. Podle názoru nalézacího soudu nebyly relevantními důkazy prokázány ani takové skutkové okolnosti, které by odůvodňovaly úvahy o aplikaci § 256 odst. 3 trestního zákoníku, tj. spáchání trestné činu zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě alespoň v té podobě, jak vyžaduje objektivní stránka § 256 odst. 3 trestního zákoníku, tedy že alespoň jeden z obžalovaných o majetkový nebo jiný prospěch žádal nebo si jej dal slíbit, když už nebylo prokázáno, že jej přijal. S ohledem na všechny rozhodné skutkové okolnosti proto soud všechny čtyři obžalované postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby ze spáchání tohoto dílčího útoku zprostil. U žádného z obžalovaných byly prokázány relevantní znaky objektivní stránky, zejména jednání, ani

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

relevantní znaky subjektivní stránky, tj. zavinění ve formě přímého nebo nepřímého úmyslu. Nelze proto dospět k závěru, že by skutek byl trestným činem, a to ani ve vývojovém stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Z důvodu procesní opatrnosti lze podotknout, že ani **data z tabletu zajištěného u P.O.** jiný závěr o důkazní situaci neumožňují. P.O. sice dostal 15. 8. 2016 informaci, týkající se nesrovnalostí v této zadávací dokumentaci, ale jedná se pouze o povšechné informace o této veřejné zakázce, nikoliv o tom, že by byla za úplatek ovlivněna ve prospěch společnosti **XXXXX Data z mobilního telefonu S.T.**, zejména zpráva z 1. 8. 2016 od J.Š.zcela korespondují s tím, co tvrdil S.T., tedy že informace o vhodných společnostech ve vztahu k této veřejné zakázce dostal elektronickou formou. To však nic nemění na tom, že ve vztahu k prokázání vlastního trestného jednání kteréhokoliv z obžalovaných, nastal stav důkazní nouze. Postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu proto byli všichni obžalovaní pro tento dílčí útok obžaloby zproštěni.

BOD I./17 obžaloby – VZ XXXXX

215. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., S.T. a P.O..
216. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že šlo o podlimitní zakázky, které připravovala projektová společnost tzv. administrátor. Hodnocení uchazečů probíhalo ve dvou kolech a účastnily se toho také tři osoby z ÚMČ Brno-střed. O připraveném materiálu potom hlasovala Rada MČ. Obžalovaný se hájil tím, že nikdy sám nemohl nikoho vybrat napřímo, bez administrátora, bez právního odboru, bez Rady MČ Brno-střed nebo bez tajemníka. Konečné smlouvy o dílo potom podepisoval starosta, když obžalovaný sám nebo další místostarostové a tajemník to jen parafovali.
217. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 uvedl, že zpočátku to dělal, jako v předchozích případech, po dohodě s J.Š., P.O. také po dohodě s firmou XXXXX, která působila jako administrátor. P.O. se scházel s L.S. z firmy XXXXX, která jako administrátor dostala tuto zakázku, ale i další zakázky I./18 a 19, popsané v obžalobě. S.T. výslovně uvedl, že z této veřejné zakázky žádné peníze, jako úplatek nedostal. Vzápětí připustil, že možná převzal a předal J.Š. 800.000 Kč v jeho galerii nebo v bytě a možná u toho byl i P.O.. Současně však obžalovaný uvedl, že si vlastně není jistý, jestli něco menšího vůbec dostali. V přípravném řízení však S.T. uvedl, že P.O. přinesl zálohu na úplatek ve výši asi 1,2-1,3 mil. Kč, ale zbytek on sám s P.O. nedostali, protože byli odpojeni.
218. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 spáchání trestné činnosti, tak jak je uvedena v obžalobě, v plném rozsahu popřel. Připustil pouze, že se seznámil s S. z firmy XXXXX, která byla administrátorem veřejných zakázek popsaných v bodě I./17,18, 19 obžaloby. To ostatně potvrzuje i S.T.. S. obžalovanému P.O. vysvětlil, že o vítězi veřejné zakázky rozhoduje vždy cena příp. další kritéria, která jsou předem stanovená. Obžalovaný uvedl, že v podrobnostech se na kritéria neptal a tyto informace předal S.T.. Opakovaně u tohoto hlavního líčení, stejně jako u hlavního líčení dne 11. 4. 2022, ostatně také shodně jako S.T., P.O. popřel, že by dostali z této veřejné zakázky nějaký finanční úplatek.
219. Vzhledem k nepřehlednosti a rozsahu listinných důkazů, opatřených k této veřejné zakázce v přípravném řízení, považuje nalézací soud za nezbytné primárně poukázat na **popis skutku**, tak jak je uveden **v obžalobě**, jehož podstatou je ovlivnění veřejné zakázky týkající se rekonstrukce objektu XXXXX, tedy vlastních stavebních prací. Předmětem obžaloby není ovlivnění veřejné zakázky na výběr administrátora, kterým se stala firma XXXXX, v rámci výběrového řízení právě na pozici administrátora. U hlavního líčení 4. 2. 2021 byl vyslechnut **svědek L.S.**, majitel a jednatel firmy XXXXX Svědek vysvětlil, že původně se firma zabývala

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

především technickou činností, později část podnikatelských aktivit přenesli i do této oblasti a dělali administrace veřejných zakázek, což byl nápad jeho kolegy H., který se stal vedoucím oddělení veřejných zakázek. Pozici administrátora vysoutěžili u veřejných zakázek, popsaných v bodě I./17, 18 a 19. Přípravovali kompletní zadávací dokumentaci pro zadavatele, kterým byl ÚMČ Brno-střed. Tento zadavatel zadávací dokumentaci nejdříve schválil a později ji pro výběrové řízení použil. Zadávací dokumentaci však nezpracovávali v jejich firmě, ale dělali ji podle projektové dokumentace, kterou dělal projektant na základě položkového rozpočtu. Svědek vysvětlil, že projektová dokumentace neobsahuje např. kvalifikační předpoklady dodavatelů. Co se týče této veřejné zakázky I./17, svědek nikdy nejednal s obžalovaným J.Š. nebo S.T., když přicházel několikrát do kontaktu s obžalovaným P.L.. Svědek však zcela vyloučil, že by jej obžalovaný P.L. jakkoli ovlivňoval a vysvětlil, že řešili především problémy, které se týkaly této veřejné zakázky. L.S. rovněž zcela vyloučil, že by mu obžalovaný P.O., event. s obžalovaným J.H. sdělili nějaké specifické informace k této veřejné zakázce. Je pravdou, že oba obžalovaní nečekaně přišli k nim do firmy XXXXX, aby jim oznámili, že nabídka vypadá tak, že by jejich firma mohla být úspěšná. Tehdy je svědek, podle svého tvrzení, viděl poprvé a obžalovaní mu sdělili, že v zásadě zřejmě vyhráli, ale ještě to musí schválit rada. I v této souvislosti, byť bylo chování obžalovaných, jak popsal svědek, poněkud neobvyklé, musí nalézací soud upozornit na to, že firma XXXXX se ucházela o pozici administrátora ve výběrovém řízení, nikoliv o pozici zhotovitele veřejné zakázky s názvem „XXXXX“. L.S. v závěru uvedl, že vlastně netušil, proč se oba obžalovaní zajímali o to, jestli jejich firmu někdo kontaktoval. Z dalších obžalovaných zná L.S., neboť jejich firmy společně dělaly nějaké ošetrovatelské centrum na Žlutém kopci, kde byly určité problémy a vyžadovaly si změnu projektu.

220. **Svědék J.H.** byl rovněž vyslechnut u hlavního líčení, a to 16. 3. 2021, když potvrdil, že zpočátku pracoval ve firmě XXXXX v managementu a od konce roku 2016 se stal jednatelem této firmy. Jejich firma dělala administraci pro veřejné zakázky XXXXX(bod I./17), XXXXX (bod I./18) a XXXXX (bod I./19). Administraci veřejných zakázek začali postupně dělat ve větším rozsahu, avšak z celkového obratu tvořila administrace veřejných zakázek pro ÚMČ Brno-střed pouze 2 %. Svědek dále uvedl, že se setkával pouze s obžalovaným J.Š.a P.L., a to dokonce pouze na oficiálních akcích. Následně, shodně jako svědek L.S., popsal systém administrace veřejných zakázek. K předmětné zakázce I./17 uvedl, že zájemců o rekonstrukci tohoto objektu bylo asi šest, nabídku podali zřejmě čtyři zájemci, což je ostatně zachyceno v protokolu. S J.Š.se svědek setkal poprvé až na hodnotící komisi. J.H. také vysvětlil, že s odstupem času nedokáže vůbec odpovědět na to, jestli jej kolega S.informoval o nějaké nestandardní schůzce s obžalovanými J.H. a P.O.. Svědek sám rozhodně nezaznamenal nic nestandardního ze strany obžalovaného P.L.. Sám neví nic o tom, že by při administraci veřejné zakázky jejich firmou probíhalo nějaké nestandardní chování ze strany ÚMČ Brno-střed. Svědek vysvětlil, že do obchodní politiky firmy XXXXX nezasahoval a sám se domnívá, že nabídky, které dávali do výběrového řízení, nikterak nepodhodnocovali.
221. **Svědék M.P.**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 16. 3. 2021, potvrdil, že pracoval jako OSVČ a již v minulosti dělal pro ÚMČ Brno-střed studii parkovacího domu na Kopečné. Následně byl osloven tímto zadavatelem, aby podal cenovou nabídku právě do veřejné zakázky, která se týkala rekonstrukce objektu na XXXXX. Předmětem zakázky bylo zpracování studie a jediným hodnotícím kritériem byla cena. Svědek tuto zakázku na zpracování studie vyhrál. Když bylo vypsané nové výběrové řízení na projektovou dokumentaci opět se do něho přihlásil. Také zde byla jediným kritériem cena. Svědek sám měl o zakázku z odborného hlediska velký zájem, a proto poskytl nabídku naprosto na hraně ve výši 41.000 Kč. Šlo o veřejnou zakázku malého rozsahu, tj. cca do 2.000.000 Kč. Je pravda, že ještě před výzvou, aby se účastnil výběrového řízení, dostal nějaké avízo o tom, že zakázka proběhne, a to od předsedy stavební komise ÚMČ Brno-střed P. B. V průběhu realizace zakázky se setkal s P.L., který chodil na kontrolní dny, avšak jeho chování se nijak nevymykalo z obvyklého chování. Vedle toho se setkal svědek i s J.Š., pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kterého však nikdy nedělal žádné soukromé projekty. Svědek M.P. zcela vyloučil, že by po něm někdy chtěl někdo nějaký úplatek nebo že by věděl, že úplatek chtěl někdo od stavebního subjektu, který zakázku realizoval. U svědka v atelieru byla provedena **Prohlídka jiných prostor a pozemků** (č. l. 5995), avšak žádné relevantní skutečnosti zjištěny nebyly.

222. S výpověďmi shora uvedených svědků korespondují také listinné důkazy, čímž nalézací soud míní především **Smlouvu na pozici administrátora**, která byla 30. 6. 2015 uzavřena mezi ÚMČ Brno-střed a firmou XXXXX (č. l. 64 stopy 9/24 v příloze č. 4) a dále **Smlouvu o dílo**, která byla uzavřena 1. 6. 2015 mezi ÚMČ Brno-střed a M.P., a to na zhotovení projektu (č. l. 79 stopy 9/24 v příloze č. 4). Pro úplnost lze podotknout, že této Smlouvě z 1. 6. 2015 předcházela **Zápis o provedení průzkumu trhu** z 10. 4. 2015, **Protokol o otvírání obálek** z 27. 4. 2015 (viz č. l. 159 a 160 stopy 9/48 přílohy č. 4). Tato část výběrového řízení, spojená s veřejnou zakázkou „Rekonstrukce objektu XXXXX“, však není předmětem skutkového děje, stejně jako výběrové řízení na pozici administrátora, které je dokladováno např. **Zápisem o provedení průzkumu trhu** z 4. 5. 2015 (č. l. 100 stopy 9/55 přílohy č. 4), **Protokolem o otvírání obálek** z 14. 5. 2015 (č. l. 18 stopy 9/52 přílohy č. 4), event. **Protokolem o vyhodnocení zakázky** (č. l. 61 stopy 9/55 přílohy č. 4) a další. S výpovědí svědka M.P. o úvodních pracích ostatně korespondují i listinné důkazy (ve stopě 9/58 přílohy č. 4), a to rovněž **Zápis o provedení průzkumu trhu** z 15. 12. 2014 (č. l. 139) nebo **krycí list nabídky** (č. l. 1) a **Protokol o vyhodnocení této zakázky** (č. l. 84). K samotné veřejné zakázce na rekonstrukci objektu XXXXX jsou relevantní listinné důkazy obsaženy v příloze č. 4 stopy 9/1, 9/2, 9/4, 4a, což jsou nabídky některých uchazečů. **Výzva k nabídkám na stavební práce** (č. l. 251 stopy 9/3 v příloze č. 4) byla podkladem k poskytnutým nabídkám, přičemž **Protokolem o otvírání obálek** s nabídkami ze dne 2. 5. 2016 (č. l. 376-379 stopy 9/3 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že se do výběrového řízení přihlásily celkem čtyři firmy. Firma XXXXX podala společnou nabídku s firmou XXXXX. Hodnotící komise podané nabídky projednala 3. 5. 2016 (č. l. 409 stopy 9/3 přílohy č. 4) a následně vypracovala **Zprávu o posouzení a hodnocení nabídek** (č. l. 450 stopy 9/4 přílohy č. 4). Nejvýhodnější nabídku a fakticky nejnižší cenu podaly společnosti XXXXX a XXXXX, které se o zakázku ucházely s částkou 45.961.137 Kč. Rada MČ Brno-střed dne 9. 5. 2016 schválila výsledky hodnocení těchto nabídek a dne 27. 5. 2016 byla uzavřena odpovídající **Smlouva o dílo** (č. l. 450, 454 a 533 stopy 9/4 v příloze č. 4).
223. V průběhu přípravného řízení bylo ve vítězné firmě XXXXX provedeno příslušné šetření a její statutární zástupce P. vydal jednak elektronické nosiče dat, ale také diáře svůj a B.Š.. Rozsah vydaných, resp. zajištěných věcí, a to jak listinných důkazů, elektronických nosičů a dokonce i částky 488.000 Kč prokazuje **Protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků** ve firmě XXXXX (č. l. 16353 a násl.). **Znaleckým posudkem z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie** (č. l. 18655) bylo prokázáno, že na zajištěných bankovkách (č. l. 244 ks po 2.000 Kč) byly zviditelněny daktyloskopické stopy, které byly vyhodnoceny jako upotřebitelné, avšak následným zkoumáním žádné relevantní skutečnosti, zejména daktyloskopické otisky žádného z obžalovaných zajištěny nebyly. Ostatně je nelogické, aby obžalovaní, kteří měli úplatky, podle obžaloby naopak od firmy XXXXX, resp. P. získat, naopak finanční prostředky v řádu téměř půl milionu Kč předávali tomuto statutárnímu zástupci. Vyhodnocením listinných důkazů i elektronických nosičů bylo prokázáno, že J. P., event. B. Š. byli často v kontaktu s obžalovanými L.S., P.L. nebo L.K.. J. P. měl také schůzky s pracovníky firmy XXXXX, XXXXX, XXXXX a další. Z diářů J. P. pak bylo zjištěno, že byl v kontaktu s obžalovanými J.Š., L.S., P.L., K., ale také s R. ze stavební firmy nebo zástupcem firmy XXXXX. I tento zástupce firmy XXXXX měl další schůzky s pracovníky firmy XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX apod. Takto zjištěné údaje mají, podle názoru nalézacího soudu, nanejvýše informativní charakter, avšak pro účely nyní projednávané trestní věci jim nelze přisoudit zásadní důkazní význam. Podstatné je totiž to, že P., stejně jako B. Š., zastupovali firmu podnikající ve stavebnictví, která se na jiných zakázkách

podílela a je proto zcela logické, že měli kontakty na zástupce jiných staveních firem na zástupce ÚMČ Brno-střed, kteří se stavebními zakázkami zabývali.

224. Pro úplnost lze podotknout, že i u M. P. byla provedena **Domovní prohlídka** (č. l. 16612), resp. prohlídka jiných prostor a pozemků (č. l. 16176). **Znaleckým zkoumáním** zpřístupněná data (č. l. 19150 a násl.) žádné relevantní poznatky nepřinesla. Pouze bylo zjištěno, že M.P. byl v kontaktu s obžalovanými J.Š., P.L. a měl kontakty také na další osoby podnikající ve stavebnictví (viz č. l. 18998, resp. 1909b).
225. Na základě skutkových zjištění, uvedených v obžalobě, nalézací soud primárně konstatoval, že proti všem třem obžalovaným, uvedeným v bodě I./17 obžaloby bylo řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění. To je zcela patrné rovněž z usnesení ze 7. 3. 2019, kterým bylo podle § 160 odst. 1 trestního řádu zahájeno trestní stíhání obžalovaných J.Š., P.O. a také S.T., jehož vlastní trestné jednání je u tohoto dílčího útoku, byť stručně, ale přece jen rovněž popsáno (č. l. 54-76 str. 17 tohoto usnesení). Po provedeném shora rozebraném dokazování však nalézací soud dospěl **k závěru**, že nelze výrok o vině učinit, ani u jednoho z obžalovaných, a to v rozsahu odpovídajícím alespoň částečně obžalobě. Z přehledu výpovědí obžalovaných je zřejmé, že jediný, kdo trestnou činnost doznává, je S.T.. Jeho výpověď však zůstala osamocená, i když popisuje schematicky průběh skutkového děje, tak jako odpovídá v jiných případech trestné činnosti, na které obžalovaní participovali a kde naopak výrok o jejich vině byl vysloven. Nalézací soud však považuje za nezbytné zdůraznit, že i když obžalovaný S.T. byl v pozici spolupracujícího obžalovaného nelze jeho výpovědi připisovat větší důkazní význam, než trestní řád připouští. Výpověď obžalovaného totiž zůstala osamocená a neodpovídá jí žádný, byť nepřímý, důkaz. V případě této veřejné zakázky trestné jednání popírají obžalovaní J.Š. i P.O.. S.T. sice tvrdí, že mu P.O. přinesl část finančních prostředků jako zálohu, ale nelze přehlédnout, že i přes opakované dotazy neustále popisuje veřejnou zakázku na pozici administrátora, nikoliv na pozici realizátora stavebních prací. Tomu ostatně odpovídají i důkazy, které byly zajištěny orgány činnými v přípravném řízení a provedeny u hlavního líčení. Svědkové P. a S. se vyjadřují především k pozici firmy XXXXX, která byla administrátorem veřejné zakázky. Ani v náznaku žádný z těchto dvou svědků nepotvrzuje, že by vlastní veřejná zakázka na pozici zhotovitele stavebních prací byla jakkoli ovlivněna, nebo že by alespoň oni dostali od některého z obžalovaných nabídku, aby takový úkon provedli. Svědek P. se vyjadřuje především k výběrovému řízení na zpracování projektové dokumentace a jeho výpověď a ostatně i další listinné důkazy se vztahují maximálně k pozici technického dozoru investora. K vlastnímu výběrovému řízení na pozici zhotovitele, které následně vyhrála firma M. se vyjádřil P., který však relevantní skutečnosti nepotvrdil při provedené **Prohlídce jiných prostor a pozemků**. Orientačně pak nalézací soud poukazuje i na **úřední záznam o podaném vysvětlení** (č. l. 7849), z něhož je zřejmé, že P. jakékoliv relevantní skutečnosti, týkající se alespoň nabídky úplatku v souvislosti s touto veřejnou zakázkou nepotvrdil. Logicky nelze očekávat, že by takové skutečnosti potvrdil v procesním postavení svědka, když by se mohl vystavit nebezpečí vlastního trestního stíhání. Ostatně ze strany obžaloby nebyl jeho výslech ani navrhován a koneckonců ani soud neshledal podklad pro takový procesní postup. Nalézací soud učinil pokus o doplnění dokazování, zejména výslechem obžalovaných S.T. a P.O. u hlavního líčení dne 11. 4. 2022 se záměrem upřesnit relevantní skutečnosti a odstranit zásadní nedostatky. Obžalovaný P.O. však i nadále popřel, že by od S.T. dostal nějaké dokumenty, nebo zpětně předal a převzal finanční prostředky. Po zvážení všech rozhodných okolností proto soud i v případě tohoto dílčího útoku konstatoval, že provedené důkazy, ať už jednotlivě nebo ve svém souhrnu neskýtají podklad pro vyslovení výroku o vině, kteréhokoliv z obžalovaných, a to ani v menším rozsahu skutkového děje, než je uvedeno v obžalobě, nebo za užití jiné právní kvalifikace. V souladu s ustanovením § 226 písm. b) trestního řádu proto byli obžalovaní J.Š., S.T. a P.O. v plném rozsahu zproštěni také pro dílčí útok popsáný v obžalobě pod bodem I./17.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

BOD I./13 (BOD I./18 obžaloby) – VZ XXXXX

226. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., L.S., zastupující obžalovanou právnickou osobu XXXXX a obžalovaný P.L..
227. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 nejdříve uvedl, že k těmto podlimitním zakázkám (I./17, 18, 19) se vyjádří později. Poté, co zaujal své stanovisko k jednotlivým bodům obžaloby až po bod I./27, stručně k těmto 3 bodům obžaloby uvedl (strana 13 protokolu o hlavním líčení), že zakázky připravovala projektová společnost tzn. administrátor. Při vlastní soutěži se zúčastnili vždy 3 zástupci ÚMČ, kteří byli přítomni vyhodnocení veřejné zakázky v jejím prvním a druhém kole. Také v tomto případě obdobně jako v bodě I./17 se hájil tím, že on sám nikdy nemohl nikoho vybrat napřímo bez administrátora, právního odboru, Rady MČ Brno-střed nebo tajemníka. Smlouvy podepisoval vždy starosta. On společně s místostarosty a tajemníkem je pouze parafovali. Ve zbytku odmítl obžalovaný na dotazy procesních stran k jednotlivým bodům obžaloby odpovídat.
228. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 uvedl, že šlo o podlimitní zakázku a jeho firma XXXXX zakázku vyhrála. S odstupem času si vybavuje, že poskytli úplatek pouze ve výši 7 % a on jej odevzdal ze soukromých peněz obžalovanému P.O.. Opakovaně tuto skutečnost L.S. u hlavního líčení potvrdil, když následně upřesnil, že šlo o částku 594.462 Kč. P.O. jej předem upozornil na to, že úplatek bude poskytnut ve výši 7 %.
229. **Obžalovaný P.L.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 zcela popřel, že by od obžalovaného L.S. převzal nějaké finanční prostředky jako úplatek a že by je předal, byť částečně, obžalovanému J.Š.. Potvrdil pouze to, že administrátorem této veřejné zakázky byla firma XXXXX a zakázku vyhrála firma XXXXX, což on sám žádným způsobem neovlivnil.
230. **Zástupce obžalované právnické osoby společnosti XXXXX**, jak je uvedeno shora, v plném rozsahu popřel, že by se obžalovaná dopustila tohoto trestného jednání, nebo dokonce věděla o činnosti svého statutárního zástupce.
231. Pro úplnost je třeba podotknout, že ačkoliv nejsou výslovně uvedeni k bodu I./18 jako pachatelé obžalovaní S.T. a P.O., byli u hlavního líčení také tyto obžalovaní k části skutkového děje popsane pod bodem I./18 obžaloby vyslechnuti. **Obžalovaný S.T.** potvrdil, že zakázku dělala firma XXXXX, podle jeho názoru i podobně jako I./17 připravoval on s obžalovaným J.Š. a P.O., když administraci dělala firma XXXXX. Od P.O. sám ví, že peníze si byl vzít přímo obžalovaný P.L., což mu údajně potvrdil i obžalovaný J.Š.. U hlavního líčení dne 11. 4. 2022 S.T. tvrdil, že podklady pro ovlivnění zakázky převzal od J.Š. a předal je P.O., stejně jako v ostatních případech. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení 21. 9. 2020 také uvedl, že administraci veřejné zakázky dělala firma XXXXX, jejímž zástupcem byl S.. Obžalovaného s ním seznámil spoluobžalovaný J.H.. P.O. tvrdil, že provizi dostal od L.S. sníženou o to, že zakázku dělal právě obžalovaný L.S.. O provizi se údajně rozdělil on se S.T., který navíc převzal údajně 4 % pro obžalovaného J.Š..
232. Obžalovaný S.T. v přípravném řízení 20. 2. 2018 vydal orgánům činným v trestním řízení některé listinné důkazy (č. l. 1841). Ve vztahu k této veřejné zakázce je to jednak **lísteček** se seznamem 3 firem (č. l. 1939), z něhož je však zřejmé, že se nejednalo o výběr firem pro zhotovení vlastní veřejné zakázky s názvem „XXXXX“, ale o výběr firem k tomuto objektu pro provedení zakázky „XXXXX (IDI) a XXXXX“ s tím, že předpokládaná hodnota zakázky byla 0,2 mil. Kč bez DPH. Tento listinný důkaz tedy zůstal bez většího důkazního významu. S.T. ovšem vydal také **Položkový rozpočet**, zpracovaný zadavatelem na částku 7.894.947 Kč bez DPH (č. l. 1861, resp. 1926). Je tedy zřejmé, že alespoň orientačně S.T. měl představu o vlastní ceně veřejné zakázky, a to díky údajům, které s vysokou mírou pravděpodobnosti získal od obžalovaného J.Š..

233. **Svědék XXXXX**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 14. 1. 2021, potvrdil, že pracoval jako rozpočtář firmy XXXXX, avšak na průběh této veřejné zakázky už si detailně nepamatuje. Podle jeho názoru podklady k veřejné zakázce byly stejné. Šlo o položkový rozpočet, když firma XXXXX obdržela pochopitelně výzvu. Také svědek, podobně jako obžalovaní, uvedl, že administraci této veřejné zakázky zajišťovala firma XXXXX, od níž dostával podklady, které obdobným způsobem vždy zpracoval. Za podstatné považuje nalézací soud vyjádření svědka o tom, že si s odstupem času vybavuje, že tuto veřejnou zakázku nedokázali realizovat za peníze, které by odpovídaly tomu, že se vejdou do rozpočtu připraveného zadavatelem. Navíc měl učinit nabídku tak, aby 10 až 15 % ceny kalkulovali pro případný úplatek. V této souvislosti považuje nalézací soud za nutné pouze rekapitulovat, že položkový rozpočet zadavatele představoval částku 7.894.747 Kč a nabídka, se kterou firma XXXXX nakonec ve výběrovém řízení zvítězila, představovala částku 8.492.320 Kč bez DPH. Svědek XXXXX dále uvedl, že cenu zakázky nějakým způsobem řešil obžalovaný L.S. např. v otázce víceprací, kde byl prostor k tomu, aby se cena firmy XXXXX dostala na takovou částku, která by pro ni byla akceptovatelná. Rozpočet svědek zpracoval i na tyto vícepráce, které nakonec navrhl sám zadavatel. U hlavního líčení svědek XXXXX výslovně uvedl, že se nejednalo o simulaci víceprací, ale byly to skutečně reálné vícepráce, se kterými zřejmě původně nebylo kalkulováno.
234. Také k tomuto dílčímu útoku se vztahují výpovědi některých **svědků, a to L.S. a J.H.**, které jsou ostatně rozebrány u skutkových zjištění k bodu I./17 (veřejná zakázka XXXXX). Oba svědkové pracovali ve firmě XXXXX, která dělala administraci veřejných zakázek pro UMČ Brno-střed a vyjádřili se k těmto veřejným zakázkám souhrnně. Nad rámec toho byla u hlavního líčení dne 6. 1. 2021 čtena svědecká výpověď **svědka J. K.**, který byl vyslechnut procesně řádným způsobem v přípravném řízení (č. l. 1791). Svědek potvrdil, že pracoval jako stavbyvedoucí při realizaci této veřejné zakázky. Podle jeho názoru i praktických zkušeností byla uvedená zakázka velmi složitá a sám by odhadl zisk firmy, pro kterou pracoval maximálně na 10%. Pro úplnost lze podotknout, že výpověď tohoto svědka je rozebrána také v rámci důkazů, které se vztahují přímo k firmě XXXXX
235. Průběh veřejné zakázky dokumentují listinné důkazy, které byly zajištěny v přípravném řízení a které jsou součástí přílohy č. 4 trestního spisu ve svazku, který se týká zakázky I./18 s názvem „XXXXX“. Zadavatel Statutární město Brno, Městská část Brno-střed, podal písemnou **Výzvu k podání nabídek** k této veřejné zakázce dne 20. 4. 2016 (č. l. 233 stopy č. 11/39 v příloze č. 4, resp. č. l. 44 stopy 11/14 rovněž v příloze č. 4). **Protokolem o otvírání obálek** bylo prokázáno, že tento úkon byl proveden 23. 5. 2016. V komisi UMČ Brno-střed zasedal mimo jiné obžalovaný P.L. (viz č. l. 330, 333 stopy č. 11/39 přílohy č. 4). Z tohoto listinného důkazu lze zjistit, že se o veřejnou zakázku ucházely celkem tři firmy, které podaly nabídku, a to vedle firmy XXXXX i firma XXXXX s nabídkou 9.151.969 Kč bez DPH a firma XXXXX s nabídkou 8.649.873 Kč bez DPH. **Zprávou o posouzení a hodnocení nabídek** ze dne 25. 5. 2016 (č. l. 376 stopy 11/39 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že jako nejvýhodnější byla vyhodnocena nabídka firmy XXXXX RMČ BS 30. 5. 2016 proto doporučila uzavřít smlouvu s touto firmou (č. l. 378 stopy 11/39 přílohy č. 4). Pro úplnost lze upozornit na to, že nabídky dalších firem, i těch, které byly z výběrového řízení vyřazeny, jsou obsaženy v samostatných svazcích, a to jako stopy 11/40 až 11/51 v příloze č. 4. Dne 20. 6. 2016 byla uzavřena **Smlouva o dílo** mezi zadavatelem a firmou XXXXX na tuto veřejnou zakázku s cenou 8.492.320 Kč bez DPH (č. l. 1 stopy 11/13 v příloze č. 4).
236. Na základě skutečností prokázaných u hlavního líčení, v intencích procesních podmínek vymezených obžalobou i příslušným usnesením o zahájení trestního stíhání, dospěl nalézací soud opětovně **k závěru**, že může řešit pouze otázku viny, resp. trestní odpovědnosti těch obžalovaných, kteří byli jako pachatelé tohoto dílčího útoku označeni v obžalobě (J.Š., P.L., L.S. a právnická osoba XXXXX), proti nimž však bylo řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

podle § 160 odst. 1 trestního řádu. Obžalovanému J.Š., P.L., L.S. bylo sděleno obvinění pro tento dílčí útok v usnesení ze 7. března 2019 (č. l. 54 až 76 strana 15). Proti obžalované právnické osobě, firmě XXXXX, bylo zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění v usnesení z 2. 12. 2019 (č. l. 424 až 434 strana 6 tohoto rozhodnutí). V souvislosti s těmito procesními mantinely považuje nalézací soud za nezbytné konstatovat, že obdobně jako v případech předchozích dílčích útoků ve vztahu k obžalovanému S.T. mohl zde v případech obžalovaného P.O. řešit jeho trestní odpovědnost nanejvýše jako člena organizované zločinecké skupiny. Jeho podíl na průběhu skutkového děje je popsán v tomto bodě výroku rozsudku, ale lze mu přičítat pouze trestní odpovědnost za trestný čin dle § 361 trestního zákoníku, tj. účast na organizované zločinecké skupině, nikoliv např. ve smyslu ustanovení § 256 trestního zákoníku, tj. trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě.

237. Nalézací soud nejdříve tedy považuje za nezbytné stručně rekapitulovat skutkový děj v rozsahu, v jakém byl prokázán a následně poukázat na svoje závěry stran užití právní kvalifikace. Rozhodné je vyjádření obžalovaného L.S., jako statutárního zástupce obžalované právnické osoby firmy XXXXX, který opakovaně potvrdil, že jménem této společnosti poskytl členům organizované zločinecké skupiny úplatek, neboť obžalovaná právnická osoba díky intervencím a informacím výběrové řízení vyhrála a veřejnou zakázku získala. Nalézací soud neměl důvodu pochybovat o věrohodnosti výpovědi obžalovaného L.S., který nejen v případě tohoto skutkového děje, ale i v případě dalších útoků trestné jednání přesně a opakovaně doznal. Je sice poněkud sporné, zda finanční prostředky ve výši 594.462 Kč, které poskytl ve formě úplatku členům organizované zločinecké skupiny, byly jeho soukromé, nebo zda pocházely od firmy XXXXX, ale podle názoru nalézacího soudu je tato skutečnost zcela nerozhodná, neboť L.S. jednal jako statutární zástupce obžalované právnické osoby. Obžalovaný rovněž potvrdil, že tyto finanční prostředky předal obžalovanému P.O., o němž logicky, zejména vzhledem k předchozí rozsáhlé trestné činnosti, věděl, že působí v rámci organizované zločinecké skupiny, která se podílí na ovlivňování veřejných zakázek zadavatele ÚMČ Brno-střed. Dílem na činnosti této skupiny participoval i obžalovaný L.S.. Rovněž obžalovaný L.S. u posledního hlavního líčení dne 12. 4. 2022 potvrdil, že navštívil s rozpočtářem firmy XXXXX D. Ž. administrátora této veřejné zakázky, kde získal podstatné informace o specifikaci materiálu na omítku, která má být použita. Tato zdánlivě bezvýznamná informace byla však, podle názoru nalézacího soudu, informací podstatnou, a to zejména v kontextu s výpovědí svědka D. Ž., který potvrdil, že původně nebyli schopni zakázku nacenit tak, aby se vešli do rozpočtu, nebo se mu alespoň přiblížili. Je zcela zřejmé, že tato informace pro ně byla podstatná tak, že mohli zpracovat odpovídající cenovou nabídku, s níž firma XXXXX následně výběrové řízení vyhrála. Pokud by výběrové řízení firma XXXXX vyhrála bez intervencí a neveřejných informací, logicky by neposkytla úplatek ve výši téměř 600.000 Kč. I výše tohoto úplatku, potvrzená L.S., svědčí pro závěr soudu o věrohodnosti jeho výpovědi. Obžalovaný potvrzuje, že v tomto případě, kdy zvítězila jeho firma, poskytovali úplatek pouze ve výši 7 %, ačkoliv, jak vyplývá z předchozího dokazování k jiným dílčím útokům, členové organizované zločinecké skupiny vybírali od jiných vítězných firem zpravidla úplatek ve výši 10 % ceny zakázky bez DPH. Tuto výpověď L.S. do důvodu i co do výše potvrdil obžalovaný P.O., který jednoznačně doznal, že provizi obdržel od L.S., avšak nikoliv v obvyklé výši ale sníženou, protože zakázku získala právě firma XXXXX. Tím byla základní část skutkového děje bezpečně a spolehlivě prokázána. Navazující vztahy mezi obžalovaným P.O. S.T. a tímto obžalovaným a J.Š. ovšem spolehlivě prokázány nebyly. S.T. trestné jednání popírá, a to v části týkající se převzetí finančních prostředků, kdy se hájí tím, že peníze měl od P.O. převzít P.L.. Výpověď obžalovaného je tedy v rozporu s výpovědí obžalovaného P.O., který jej měl usvědčit. Obžalovaný P.L. převzetí úplatku popírá, z čehož však podle názoru nalézacího soudu nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že je tak usvědčen obžalovaný S.T., potažmo obžalovaný J.Š., kterého v konečném důsledku přímo neusvědčuje žádný z obžalovaných. V neprospěch J.Š. svědčí pouze orientační vyjádření P.O. o tom, že část peněz, které měl předat S.T., byla určena

pro J.Š.. Jestliže však S.T. tuto skutečnost popírá, logicky obžalovaného J.Š. přímo ani dostatečně nepřimo, v kontextu s dalšími důkazy, neusvědčuje. Pro úplnost lze podotknout, že obžalovaného P.L. přímo neusvědčuje nejen žádný z obžalovaných z toho, že by P.L. úplatek převzal, ale v jeho neprospěch u tohoto dílčího útoku nejsou ani jiné relevantní důkazy. Obžalovaný L.S. neprokazuje, že by uplatil P.L. a neusvědčuje ho přímo ani obžalovaný P.O.. Vyjádření S.T. je pouze informativní, když zdrojem jeho informací měl být P.O. a J.Š., avšak oni tuto skutečnost, tj. převzetí finančních prostředků P.L. přímo od L.S., nepotvrzují. Na základě důkazů provedených u hlavního líčení proto nalézací soud postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu zprostil obžaloby obžalované J.Š. a P.L., neboť jejich trestné jednání popsané v obžalobě nebylo prokázáno a skutek tedy nevykazuje znaky trestného činu ve vztahu k těmto dvěma obžalovaným. V případě obžalovaných L.S., právnické osoby XXXXX nalézací soud vyslovil výrok o vině při modifikaci skutkového děje tak, aby odrazil skutečnosti prokázané relevantními důkazy i následně užitou právní kvalifikací. Je zcela nesporné, že L.S., jako statutární zástupce obžalované právnické osoby, poskytl jinému, tedy P.O., úplatek ve výši 594.496 Kč, a to v úmyslu, aby opatřil sobě, resp. jinému, tj. obžalované právnické osobě firmě XXXXX, značný prospěch, tj. získat pro ni veřejnou zakázku v hodnotě 8.492.320 Kč. Úplatek poskytl L.S. za to, že obžalovaná právnická osoba ve výběrovém řízení zvítězila, a to mimo jiné díky tomu, že získal informace jak od P.O., tak od administrátora veřejné zakázky, nejen o tom, že veřejná zakázka bude vypsána, ale jaké jsou také nároky na materiál na omítku, na základě čehož mohla obžalovaná právnická osoba, tj. firma XXXXX, zpracovat odpovídající rozpočet, s nímž ve výběrovém řízení zvítězila.

BOD I./19 obžaloby – VZ XXXXX

238. V obžalobě bylo kladeno za vinu ovlivnění této veřejné zakázky obžalovaným J.Š. a P.L..
239. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 se nejdříve odmítl vyjádřit také k tomuto dílčímu útoku. Následně všechny tři dílčí útoky pod bodem I./17, 18, 19 shrnul tak, že se ani v tomto případě k trestnému jednání nedoznal.
240. **Obžalovaný P.L.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 uvedl, že v případě této veřejné zakázky figuroval administrátor. On sám na výsledky výběrového řízení neměl žádný vliv. Také tato veřejná zakázka byla zahájena ještě před jeho nástupem na ÚMČ Brno-střed. Výběrové řízení nakonec vyhrála firma XXXXX P.L. jednoznačně popřel, že by dostal nějaké peníze v podobě úplatku anebo dokonce, že by je předal obžalovanému J.Š.. V souvislosti s tímto dílčím útokem ještě uvedl, že v době, kdy se realizovala veřejná zakázka s názvem XXXXX, sám osobně nikoho z firmy XXXXX neznal. S jejími zástupci se seznámil až poté, kdy sám začal pracovat na ÚMČ Brno-střed.
241. Nad rámec výpovědi těchto dvou obžalovaných vyslechl nalézací soud k tomuto dílčímu útoku také ostatní obžalované, ale ani oni J.Š., nebo P.L. přímo z trestného jednání neusvědčují. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení 22. 9. 2020 uvedl, že se ho, ani jeho firmy XXXXX tato veřejná zakázka netýká. Trestné jednání také popřel **obžalovaný P.O.** u hlavního líčení 21. 9. 2020, když uvedl, že sám žádnou provizi nedostal. Administrátora dělala firma XXXXX, kterou znal. Zakázku nakonec získala firma XXXXX **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení 6. 10. 2020 rovněž vyloučil, že by dostal nějaký finanční profit v podobě úplatku právě za tuto veřejnou zakázku. Pro vysvětlení pouze uvedl, že administraci dělala firma XXXXX, zakázku připravoval společně s touto agenturou, J.Š. a P.O..
242. V souvislosti s případnou trestní odpovědností obžalovaných S.T., P.O. a L.S. lze již v této fázi rozboru skutkových zjištění upozornit na to, že ani jeden z nich nemá přímo sděleno obvinění pro ovlivnění této veřejné zakázky, popsané v obžalobě pod bodem I./19. To je zcela zřetelné

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

z usnesení o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění ze dne 7. 3. 2019 (č. l. 54 až 76). I v tomto rozhodnutí jsou jako, pachatelé dílčího útoku popsaného pod bodem I./19, uvedeni pouze J.Š. a P.L., kteří jsou shodně také pro dílčí útok obžalováni v bodě I./19.

243. Výpovědi svědků **L.S.**, vyslechnutého u hlavního líčení 6. 2. 2021 a **J. H.**, vyslechnutého 16. 3. 2021, zástupců firma XXXXX, která působila jako administrátor této veřejné zakázky, jsou rozebrány u skutkových zjištění v bodě I./17. Lze konstatovat, že výpověď žádného z těchto dvou svědků nepřinesla relevantní skutková zjištění v neprospěch obžalovaných J.Š., nebo P.L..
244. Jediným listinným důkazem a relevantním zpravidla pro posouzení věrohodnosti S.T., tak jako v předchozích případech, byl **Položkový rozpočet** stavby, který S.T. vydal orgánům činným v přípravném řízení 20. 2. 2018 (č. l. 1841, resp. 1877). Zadavatel tuto veřejnou zakázku nacenil na částku 18.094.198 Kč bez DPH, tedy na částku podstatně nižší, než s jakou ve výběrovém řízení zvítězila firma XXXXX. Samotný průběh veřejné zakázky dokladují další listinné důkazy zajištěné v přípravném řízení, které jsou obsahem přílohy č. 4. V této souvislosti poukazuje nalézací soud především na **Výzvu k podání nabídek** na stavební práce z 28. 7. 2016 ze strany zadavatele (č. l. 95 stopy 4/10 v příloze č. 4). Veřejná zakázka byla již dne 27. 6. 2016 oznámena ve **Věstníku veřejných zakázek** (č. l. 21 stopy 4/10 v příloze č. 4). **Nabídka** vítězné společnosti XXXXX je součástí stopy 4/12 (v příloze č. 4). **Protokolem o otvírání obálek** z 31. 8. 2016 bylo prokázáno, že tomuto úkonu s obžalovaným J.Š. byl přítomen pouze P.L. (č. l. 195 ve stopě 4/10 příloha č. 4). Následovalo první **Jednání hodnotící komise**, a to dne 7. 9. 2016, jemuž byl kromě P.L. přítomen i obžalovaný J.Š. (č. l. 204 stopy 4/10). **Zprávou o hodnocení** (č. l. 214 stopa 4/10 příloha č. 4) bylo prokázáno, že vítězem výběrového řízení se stala firma XXXXX s nabídkou na realizaci zakázky za částku 25.879.910 Kč. **Rozhodnutím zadavatele** z 15. 9. 2016 (č. l. 216 až 218 stopy 4/10, resp. č. l. 19 stopy 4/7 v příloze č. 4) bylo prokázáno, že zadavatel doporučil uzavřít smlouvu se firmou XXXXX právě za tuto vítěznou částku. **Smlouvou o dílo** z 29. 9. 2016 (č. l. 282 stopy 4/10) pak bylo prokázáno, že zadavatel, tj. ÚMČ Brno-střed tuto smlouvu na zhotovení zakázky s názvem „XXXXX“ skutečně s firmou XXXXX uzavřel, přičemž firmu zastupoval R.S..
245. Výpovědi **svědka R.S.**, který byl vyslechnutý u hlavního líčení 21. 1. 2021, však žádné relevantní skutečnosti, obdobně jako k bodu I./4, prokázány nebyly. Svědek zcela popřel, že by někomu platili úplatky, když v takové souvislosti nebyl on sám ani nikým osloven. Svědek vysvětlil, že se jednalo o běžný obchodní případ a všechno řešilo jejich obchodní oddělení.
246. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud **k závěru**, že trestné jednání obžalovaných P.L. a J.Š., které je popsáno v obžalobě v bodě I./19, nebylo prokázáno. Ani jeden z obžalovaných se k trestnému jednání nedoznal. Žádný z nich není usvědčován ani výpovědí některého ze spoluobžalovaných, eventuálně jinou svědeckou výpovědí, nebo listinným důkazem. Byť nalézací soud v závěru dokazování u hlavního líčení opakovaně vyslechl obžalované S.T., P.O., nebo dokonce L.S., kterým sice není kladeno za vinu spáchání tohoto dílčího útoku, přesto však od nich žádné relevantní skutečnosti nezjistil. Zejména soud nezjistil takové skutečnosti, které by jej opravňovaly k vyslovení výroku o vině. V souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaných, rozhodl soud podle § 226 písm. b) trestního řádu a obžalované J.Š. a P.L. v plném rozsahu zprostil obžaloby pro spáchání tohoto dílčího útoku, popsaného v obžalobě pod bodem I./19, tj. ovlivnění zakázky s názvem „XXXXX“ a přijetí úplatku ve výši cca 1.552.794 Kč. Lze jen podotknout, že přijetí úplatku nebylo prokázáno ani jinými členy organizované zločinecké skupiny.

Následek útoku I/1-13 rozsudku (I./1-19 obžaloby)

247. Pro přehlednost považuje nalézací soud v této fázi skutkových zjištění, která se týkala **bodu I./1 až 19 obžaloby** stručně sumarizovat **následek** trestného jednání obžalovaných, kteří se podíleli na ovlivňování veřejných zakázek zadávaných ze strany ÚMČ Brno-střed, a to odborem investičním a správy bytových domů. V obžalobě bylo sice do této části bodu I. obžaloby zařazeno i trestné jednání obžalovaných popsané pod body I./20 až 27, avšak pro absenci zákonných znaků účasti na organizované zločinecké skupině bylo toto jednání, jak bude rozvedeno v právním hodnocení, vyčleněno do samostatné části výroku rozsudku, a to mimo body I. a II., které byly spáchány právě v souvislosti s činností organizované zločinecké skupiny. Bylo tedy prokázáno, že v souhrnu členové organizované zločinecké skupiny ovlivnili **v bodech I./1 až 13 výroku rozsudku veřejné zakázky v hodnotě nejméně 37.511.887 Kč, za což přijali úplatky v hodnotě nejméně 2.952.000 Kč a žádali úplatek ve výši 407.000 Kč.** Jednotliví obžalovaní se na této části trestného jednání podíleli tak, že:

- **J.Š.** (1-12) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 29.012.963 Kč, na přijetí úplatku ve výši nejméně 2.756.000 Kč a na žádosti o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč,
- **S.T.** (1-12) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 29.012.963 Kč a přijetí úplatku ve výši nejméně 2.756.000 Kč a na žádosti o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč,
- **P.O.** (1-13) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 37.505.283 Kč a přijetí úplatku ve výši nejméně 2.952.000 Kč a žádosti o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč,
- **J.H.** (4, 5, 7) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 9.625.079 Kč a přijetí úplatku ve výši nejméně 958.000 Kč,
- **L.S.** (2, 6, 9, 10, 11) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 9.623.543 Kč a přijetí úplatku ve výši nejméně 540.000 Kč a žádosti o úplatek ve výši 407.000 Kč a dále (8, 12, 13) se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 16.318.851 Kč a na poskytnutí úplatku ve výši nejméně 1.268.000 Kč,
- **XXXXX** (8, 12, 13) se podílela na ovlivnění veřejných zakázek ve výši 16.318.851 Kč a na poskytnutí úplatku ve výši nejméně 1.268.000 Kč,
- **L.K.** (12) se podílel na ovlivnění veřejné zakázky v hodnotě 2.411.756 Kč a na poskytnutí úplatku ve výši nejméně 241.000 Kč,
- **XXXXX** (12) se podílela na ovlivnění veřejné zakázky v hodnotě 2.411.756 Kč a na poskytnutí úplatku ve výši nejméně 241.000 Kč.

BOD II. výroku rozsudku i výroku obžaloby

B./1 (bod I./20 obžaloby) – VZ XXXXX– rekonstrukce plynové kotelny

248. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní P.L. a M.U..
249. **Obžalovaný P.L.** u hlavního líčení 23. 9. 2020 doznal, že od spoluobžalovaného M.U. skutečně úplatek ve výši 70.000 Kč přijal. Potvrdil, že v kavárně se jej M.U. ptal, jestli by nebyla nějaká veřejná zakázka. Obžalovaný sám mu nakonec řekl o této kotelně, na což reagoval obžalovaný M.U. tak, že se ptal, kolik se tzv. dává, že slyšel, že se dává 5 až 10 %, což mu údajně obžalovaný P.L. potvrdil. Dále obžalovaný uvedl, že M.U. s firmou XXXXX zakázku skutečně vyhrál, podepsal smlouvu a přišel do kanceláře za obžalovaným P.L., zde sáhl do tašky a dal mu peníze s vysvětlením, že má pro něj první část. P.L., podle svého tvrzení, mu říkal, že ne, aby to nechal, že to tzv. vyřídí až to bude hotové. U hlavního líčení se obžalovaný P.L. hájil tím, že to nemyslel

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tak, že by chtěl po M.U. nějaké peníze, spíš se s ním chtěl domluvit na dalších veřejných zakázkách. Chtěl, aby pomohl jeho zet'ovi, který je hokejový rozhodčí, a to tak, aby se o něm na příslušných místech zmínil. Obžalovaný P.L. dále uvedl, že M.U. k němu přišel do kanceláře nečekaně a předal mu obálku, kterou P.L. nechal na stole a posléze ji dal do stolu. Zjistil při tom, že je tam částka 70.000 Kč. V ten okamžik ho napadlo, že by měl peníze vrátit. Skutečně částku 70.000 Kč vrátil v březnu 2020 v kanceláři na ulici Jamborova (pozn. soudu: trestní stíhání P.L. bylo zahájeno 7. 3. 2019, č. l. 54-76). U hlavního líčení, shodně jako v přípravném řízení, obžalovaný potvrdil, že jeho doznání k převzetí částky 70.000 Kč je pravdivé, peníze však přebral až po realizaci zakázky. O úplatcích ve výši 5 až 10 % na ÚMČ Brno-střed se tzv. vědělo. O tom, dle názoru soudu, ostatně svědčí i přístup svědka P.P., který odmítl pozici, na kterou nastoupil později obžalovaný P.L., a to s vysvětlením, že by mohl být zavlčen do korupce.

250. **Obžalovaný M.U.** u hlavního líčení 23. 9. 2020 uvedl, že asi v roce 2016 jej někdo možná dokonce obžalovaný P.L. z ÚMČ Brno-střed kontaktoval s tím, že je na seznamu firem tohoto úřadu, které mají zájem o veřejné zakázky. V roce 2018 jej potom kontaktoval konkrétně obžalovaný P.L. s dotazem, jestli má i nadále o veřejné zakázky zájem. Když se sešli v kavárně, řekl mu P.L. o této veřejné zakázce s tím, že je poměrně složitá, ale současně mu sdělil, že se možná k obžalovanému dostane informace o tom, že za spolupráci s ÚMČ Brno-střed se poskytuje provize 5 až 10 %. Obžalovaný M.U. výslovně uvedl, že to pro něj nebylo v zásadě nic nového. Následně udělal pro tuto veřejnou zakázku rozpočet v systému RTS a odevzdal jej spolu s nabídkou do výběrového řízení. Obžalovaný také potvrdil, že současně měl i informaci, které firmy se budou výběrového řízení účastnit. Tyto firmy požádal, aby mu poslaly nabídky, které budou zasílat na ÚMČ Brno-střed, a to proto, aby věděl, na jaké úrovni se nabídky ostatních firem pohybují, jestli jsou kompletní, a to s vysvětlením, že chtěl jejich nabídky pouze zkontrolovat, aby nedošlo k administrativní chybě. Tuto obhajobu obžalovaného nalézací soud považoval pochopitelně za obhajobu účelovou, neboť je zcela nelogické, pokud by konkurenční firmy podávaly nabídku, o tuto veřejnou zakázku se ucházely, aby poskytly svoji nabídku, včetně cenového rozpočtu obžalovanému M.U. k tzv. kontrole. Tím by vlastně konkurenční společnosti poskytly informace, které byly touto společností velmi snadno zneužitelné v její prospěch. Obžalovaný M.U. u hlavního líčení dále uvedl, že celkově byly osloveny tři firmy a jeho firma vyhrála. V další části své výpovědi výslovně potvrdil, že v rámci realizace zakázky nachystal obálku s úplatkem ve výši 5 % a odevzdal je obžalovanému P.L.. P.L. obálku s penězi přijal, ale později všechny peníze M.U. vrátil. Za podstatné považuje nalézací soud vyjádření obžalovaného M.U. a o tom, že informaci o poskytování tzv. provize ve výši 5 až 10 % za spolupráci z ÚMČ Brno-střed získal právě od obžalovaného P.L.. Vzhledem k tomu, že nikoho jiného obžalovaný z ÚMČ Brno-střed neznal, dal obálku s touto finanční částkou právě obžalovanému P.L. a také mu přitom řekl, že tady je těch 5 %. Obžalovaný M.U. se hájil tím, že takto se chtěl obžalovanému P.L. odvděčit za to, že jeho firma byla vybrána, a navíc šlo o jeho soukromé peníze. I tuto obhajobu M.U. hodnotil nalézací soud jako obhajobu účelovou, neboť pokud by výběrové řízení probíhalo v souladu se všemi zákonnými pravidly, minimálně v souladu s principem rovnosti všech účastníků a elementární zásadou fair play, nebyl by důvod, aby se M.U. obžalovanému P.L. jakkoliv by odvděčoval, natož pak finanční částkou ve výši 70.000 Kč. Zcela jednoznačně nalézací soud jednání obžalovaného M.U. považoval za poskytnutí úplatku, na němž se v zásadě s obžalovaným P.L. dohodli předem. Díky tomu také M.U. získal informace o podmínkách výběrového řízení a, jak ostatně sám potvrdil, vyžádal si i informace o nabídkách tzv. konkurenčních firem, které se však zcela zjevně výběrového řízení účastnily pouze do počtu.

251. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení 21. 9. 2020 uvedl, že tato veřejná zakázka proběhla řádně a firma XXXXX vyhrála proto, že nabídla nejnižší cenu. Obžalovaný J.Š. zcela popřel, že by o této veřejné zakázce s někým komunikoval, nebo že by za tuto veřejnou zakázku od někoho převzal peníze.
252. Výpověďmi těchto tří obžalovaných bylo jednoznačně prokázáno, že k předání a převzetí finančních prostředků došlo mezi obžalovanými M.U.a P.L.. Ani výpovědi obžalovaného P.L. a v náznaku ani výpovědi M.U., nebo jiným relevantním důkazem nebylo prokázáno, že by obžalovaný P.L. alespoň část takto získaného úplatku poskytl jiným členům organizované zločinecké skupiny. Stejně tak nebylo prokázáno, že by ostatní obžalovaní, jako členové organizované zločinecké skupiny, měli aspoň vědomost o ovlivnění této veřejné zakázky a zejména o úplatcích, které byly v souvislosti s touto zakázkou vyplaceny a přijaty.
253. Podstatnými listinnými důkazy, které dokumentují nejen průběh veřejné zakázky, ale také vlastní jednání obžalovaných jsou listinné důkazy obsažené v příloze č. 4 stopě 17, která se týká veřejné zakázky s názvem „Křenová 39“, ale také důkazy, které byly zajištěny v přípravném řízení, zejména operativním sledováním kanceláře obžalovaného P.L., jakož i odposlechy jeho telefonických hovorů. Z chronologického hlediska je zřejmé, takže i **dne 6. 2. 2018**, tj. před vypsaním této veřejné zakázky telefonicky kontaktoval obžalovaný P.L. obžalovaného M.U. a po vzájemné dohodě se ještě tentýž den setkali, jak potvrdil M.U., v místě bydliště P.L.(pozn. veškeré odposlechy telefonických hovorů z čísla obžalovaného P.L. jsou zaznamenány v **Protokolech o odposlechu telefonických hovorů** v části označené jako KOSTA – 13). Hned následující dne, tj. **7. 2. 2018** byl na ÚMČ vyhotoven především **Záznam o provedeném průzkumu trhu**, kdy byli doporučeni tři dodavatelé k oslovení pro podání cenové nabídky a mezi nimi i firma XXXXX, v níž figuroval obžalovaný M.U. (č. l. 100 ve stopě 17 přílohy č. 4). Tentýž den, tj. 7. 2. 2018 byl vypracován také **Záznam o stanovení předpokládané hodnoty této veřejné zakázky**, a to s částkou 1. 550.000 Kč bez DPH (č. l. 101 stopy 17 přílohy č. 4). Oba dokumenty podepsal obžalovaný P.L. jako vedoucí odboru investičního a správy bytových domů. Pro přehlednost je třeba upozornit na **Výzvu zadavatele k podání nabídek do této veřejné zakázky** (č. l. 105 ve stopě 107 příloze č. 4), z níž je zřejmé, že byla vydána 6. 2. 2018, tedy v den, kdy obžalovaný P.L. kontaktoval M.U.a a v den, který předcházel vypracování záznamu o provedení průzkumu trhu a záznamu o stanovení předpokládané hodnoty této veřejné zakázky. **Protokolem o otvírání obálek** (č. l. 99 stopy 17 přílohy č. 4) bylo prokázáno, že tomuto úkonu byl opět přítomen obžalovaný P.L., společně s obžalovaným J.Š.. Otevřeny byly obálky s nabídkami tří společností, z nichž nejvýhodnější z hlediska finančního byla nabídka společnosti XXXXX **Hodnocení nabídek** proběhlo dne **22. 2. 2018** (č. l. 125 stopy 17 v příloze č. 4). Nejvýhodnější byla nabídka společnosti XXXXX. V mezidobí však, jak vyplývá z odposlechu telefonního čísla užívaného obžalovaným P.L.(viz odposlech KOSTA – 13), byli obžalovaní opakovaně v telefonickém kontaktu. Dne **13. 8. 2018** žádal M.U. obžalovaného P.L. o schůzku a zodpovězení dotazu ohledně této veřejné zakázky, dokonce s vysvětlením, že u tohoto zadavatele ještě žádnou soutěž neabsolvoval. Následující den **14. 2. 2018** se oba obžalovaní sešli v restauraci a dne **15. 2. 2018** obžalovaný M.U. opětovně konzultoval s obžalovaným P.L.další otázky týkající se předmětné zakázky. Z dialogu je zřejmé, že obžalovaný P.L. mu poskytoval nejen nestranné informace, ale také mu radil ve věci zpracovávané nabídky. Dne **28. 3. 2018** jsou oba obžalovaní opět v telefonickém kontaktu v otázce týkající se smlouvy o dílo, která má být zadavatelem uzavřena, a to na základě vyhodnocení firmy XXXXX jako nejvýhodnější. Při tomto dialogu si domlouvají schůzku na následující den.
254. Podstatným důkazem pro prokázání trestného jednání obžalovaných, kromě důkazů shora rozebraných, jsou potom výsledky prováděného **sledování kanceláře obžalovaného P.L. na ÚMČ Brno-střed, Dominikánská 2**. Videozáznamem i zvukovým odposlechem bylo prokázáno, že **29. 3. 2018** cca v 08:02 (č. l. 11 826) do této kanceláře přichází za obžalovaným

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

P.L.obžalovaný M.U., po krátkém hovoru, který se týká smlouvy, obžalovaný M.U. šeptem výslovně sděluje obžalovanému P.L.: „Já mám tu obálku, nemám ti ju hned dát, těch 5 %?“; obžalovaný P.L. na to říká: „Nech to, až to bude všechno“ a na to mávne rukou.

255. Dne 6. 4. 2018 byla podepsána zadavatelem **Smlouva o dílo** s firmou XXXXX (č. l. 91, resp. 81 stopy 17 v příloze č. 4), neboť RMČ BS 12. 3. 2018 na svém zasedání tuto firmu vybrala jako nejvýhodnější (č. l. 90 tamtéž).
256. Obdobnými důkazy, tj. **sledováním kanceláře obžalovaného P.L. na ÚMČ Brno-střed**, včetně zvukových záznamů (č. l. 11 856 a násl.), bylo prokázáno, že dne **18. 4. 2018** se zde oba obžalovaní sešli. Jak vyplývá z telefonického odposlechu, předcházet tomu 18. 4. 2018 jejich dialog, v němž si tuto schůzku dohodli. Při návštěvě obžalovaného P.L. v kanceláři, jak vyplývá z výsledků sledování, obžalovaný M.U. ze své tašky vytáhl obálku, která vizuálně byla naplněná. Obžalovaný P.L. mu sdělil, že všechno je tak, jak má být a převzal od M.U. tuto obálku. Obžalovaný ještě P.L. sdělil, že jde o první kolo, k čemuž P.L. odpověděl: „OK“. Dalším **sledováním** obou obžalovaných v kanceláři P.L. pak bylo prokázáno, že **24. 7. 2018 v 10:47** do kanceláře opětovně přichází M.U.. Po úvodním pozdravu a několika společenských frázích přišel M.U. k pracovnímu stolu P.L., z díáře, který si sebou přinesl, vyndal obálku, kterou předal P.L. a ten ji obratem schoval na stůl pod papír.
257. Nalézací soud učinil **závěr** o tom, že nade vší pochybnost bylo prokázáno ze strany obžalovaného P.L. předání neveřejných informací o tomto zadávacím řízení, včetně předpokládané ceny zadavatele 1.550.000 Kč i dalších podmínkách výběrového řízení. Stejně tak bylo prokázáno, že P.L. převzal od M.U. za tyto informace, díky kterým jeho firma XXXXX ve výběrovém řízení zvítězila a zakázku získala, částku 70.000 Kč. Tato částka odpovídá jednak shodnému tvrzení obou obžalovaných, ale ostatně i jejich úvodním dialogům. Jedná se o částku představující cca 5 % z ceny zakázky bez DPH. Firma XXXXX nabídla totiž do výběrového řízení částku nižší, než byla předpokládaná hodnota zakázky, stanovená zadavatelem, a zvítězila s nabídkou ve výši 1.414.714 Kč bez DPH. Částka 70.000 Kč, tedy představuje orientačně 5 % z ceny zakázky bez DPH. Tato částka, jak ostatně potvrdili oba obžalovaní, byla částkou poměrně běžně poskytovanou jako úplatek na ÚMČ Brno-střed za vítězství ve výběrovém řízení, a to oproti získaným informacím, které takové vítězství umožnily. Doznání obžalovaných je plně v souladu především s výsledky sledování kanceláře obžalovaného P.L. i se záznamy o odposlechu jeho telefonických hovorů. V chronologickém kontextu všechny důkazy vytváří ucelený řetězec, který umožňuje vyslovit výrok o vině těchto dvou obžalovaných, jak je ve výroku rozsudku uvedeno. Nalézací soud opětovně rekapituluje, že obhajobu obžalovaných, jak je shora naznačeno, považoval za obhajobu účelovou a nevěrohodnou. Je sice fakt, že obžalovaný P.L. M.U. částku vrátil, ale jak sám potvrdil, bylo to v březnu 2020, tedy cca 2 roky poté, co úplatek v této výši převzal a zejména až po zahájení jeho trestního stíhání ze dne 7. 3. 2019. Z hlediska jeho trestní odpovědnosti je takové počínání v zásadě irelevantní, neboť jeho trestné jednání, v intencích platné právní úpravy, bylo dokonáno. Nesporné je rovněž to, že M.U. měl od P.L. informace o firmách, které se budou výběrového řízení účastnit, když tyto interní informace znal pouze obžalovaný P.L., díky průzkumu trhu a stanovení předpokládané hodnoty zakázky ze dne 7. 2. 2018. Pokud by tyto informace M.U. neměl, logicky by nemohl oslovit firmy, které se rovněž výběrového řízení účastnily. Jeho tvrzení o tom, že jim pouze kontroloval nabídky ze shora rozebraných důvodů považuje soud za tvrzení rovněž irelevantní a účelové. Lze jen podotknout, že v zajištěném počítači M.U. byly zpřístupněním dat nalezeny také krycí listy, tj. předpokládané rozpočty těchto firem, které nabídku do výběrového řízení podaly, a to ze dne 16. 2. 2018, zatímco vlastní otevírání obálek, jak je shora uvedeno, proběhlo až 19. 2. 2018.

258. Nalézací soud tedy **uzavřel**, že oběma obžalovaným, tj. P.L. a M.U., bylo řádně sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu (viz č. l. 54 až 76), také jejich trestné jednání bylo popsáno v obžalobě a v průběhu hlavního líčení spolehlivě prokázáno. Soud neshledal podklad pro zásadní změnu popisu skutkového děje. Z hlediska užití právní kvalifikace však, jak bylo shora rozvedeno, nebylo při páchání této trestné činnosti prokázáno napojení ani jednoho z obžalovaných na organizovanou zločineckou skupinu. Jednání obžalovaného M.U., spočívající v tom, že sám poskytl jinému, tj. P.L. úplatek ve výši 70.000 Kč v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, tj. průběhem a realizací vypsání veřejné zakázky, proto, aby pro sebe získal značný prospěch v podobě vítězství ve veřejné zakázce, kvalifikoval soud jako zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odstavec 2 písm. a), písmeno b) trestního zákoníku. M.U. se tohoto jednání dopustil vůči P.L., který měl v té době postavení úřední osoby, neboť byl vedoucím odboru investičního a správy bytových domů na ÚMČ Brno-střed. Jednání obžalovaného P.L. je pak jedním z dílčích útoků pokračujícího trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku, jak bude rozvedeno dále.

BOD I./21 obžaloby – VZ XXXXX.

259. Podle obžaloby se na ovlivnění této veřejné zakázky měli podílet obžalovaní P.L., L.S. a obžalovaná právnická osoba firma XXXXX
260. **Obžalovaný P.L.** u hlavního líčení 23. 9. 2020 uvedl, že projekt na tuto veřejnou zakázku předpokládal její cenu pod 6 mil. Kč. On sám požádal obžalovaného L.S. o konzultaci hlavně kvůli části zakázky, tzv. zámečnickým pracem. Z tohoto důvodu půjčil L.S. projektovou dokumentaci. Za týden mu L.S. sdělil, že tato zakázka v ceně pod 6 mil. Kč nemůže být realizována, neboť ceny všeho jdou nahoru. Zakázka musí být vypsána v ceně nad 6 mil. Kč. P.L. potvrdil, že při takové kalkulaci však administraci veřejné zakázky musí dělat externí administrátor. ÚMČ Brno-střed, jako možný zadavatel, nakonec tuto veřejnou zakázku zrušil.
261. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení 22. 9. 2020 vypověděl, že tato zakázka vůbec nebyla realizována. Je pravdou, že mu obžalovaný P.L. o této veřejné zakázce řekl, ale odkázal ho na externího administrátora firmu XXXXX L.S. rovněž potvrdil, že spolu se svým rozpočtářem D. Ž. jeli k administrátorovi, ale zástupce této firmy H. jim řekl, že se bude přepracovávat projektová dokumentace. L.S. tedy potvrdil, že veřejná zakázka vyhlášena nebyla tak, aby proběhlo výběrové řízení a rozhodně tedy úplatek nikomu nebyl poskytnut.
262. **Zástupce obžalované právnické osoby**, jak je uvedeno v úvodních pasážích odůvodnění tohoto rozsudku, opakovaně popřel, že by se firma XXXXX vědomě na jakémkoliv trestném jednání podílela.
263. S výpovědí obžalovaného L.S. koresponduje i výpověď **svědka D. Ž.**, který byl vyslechnut u hlavního líčení dne 14. 1. 2021 a potvrdil, že pracoval jako rozpočtář firmy XXXXX Svědek uvedl, že určité podklady k této veřejné zakázce získali ještě před jejím vyhlášením. Šlo o projektantský rozpočet. Veřejná zakázka se ale nakonec nerealizovala. Rozhodně ji nerealizovala firma XXXXX. Pro úplnost svědek vysvětlil, že projektantský rozpočet, který měli k dispozici, není součástí zadávací dokumentace.
264. Listinné důkazy, které byly opatřeny ve stádiu přípravného řízení (příloha č. 4, stopy 18/1, 18/2 a 18/3) dokumentují především průběh výběrových řízení, a to na zpracování projektové dokumentace (stopa 18/1) a výběrového řízení na pozici administrátora, kterou získala firma XXXXX (stopa 18/3).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

265. Trestní stíhání bylo zahájeno zákonným způsobem, tj. sdělením obvinění, podle § 160 odst. 1 trestního zákoníku proti obžalovaným P.L., L.S. (č. l. 54 až 76) i proti obžalované právnické osobě firmě XXXXX (č. l. 424). Všichni tři pachatelé byli ze spáchání tohoto dílčího útoku také obžalováni, a proto nalézací soud po provedeném dokazování mohl posuzovat otázku viny obžalovaných P.L., L.S. i právnické osoby firmy XXXXX Shora rozebrané důkazy však svědčí o tom, že trestné jednání žádného z obžalovaných nebylo prokázáno, ani jediným přímým důkazem ani řetězcem nepřímých důkazů a v konečném důsledku ani doznáním některého z obžalovaných. Ostatně i ze samotného popisu tohoto skutku uvedeného v bodě I./21 obžaloby je zcela zřejmé, že výsledky přípravného řízení nespovídají o překročení hranic trestní odpovědnosti žádného z obžalovaných. Sama obžaloba poukazuje na to, že k výběrovému řízení na tuto veřejnou zakázku vůbec nedošlo. Pokud, podle tvrzení obžaloby, obžalovaný P.L. sdělil nějaké neveřejné informace obžalovanému L.S., které v budoucnu mohly zvýhodnit společnost XXXXX, jedná se o zjevně na odkaz na budoucí nejistou událost, která v konečném důsledku vůbec nenastala. Z hlediska trestněprávní teorie by byly odůvodněny nejvýše úvahy o vývojovém stádiu přípravy. L.S. ještě před vyhlášením výběrového řízení skutečně získal neveřejné informace, což sám doznává a potvrzuje i to svědek Ž.. Ostatně takovou skutečnost potvrzuje i obžalovaný P.L.. Tyto informace však ani jeden z obžalovaných nezneužil a ostatně ani nemohl zneužít, proto aby firma XXXXX získala výhodu v zadávacím řízení a uzavřela smlouvu na realizaci této veřejné zakázky. Výběrové řízení vůbec vypísáno nebylo, což je ostatně zřetelné z popisu skutku v obžalobě. Ostatně i svědek P. P., vedoucí oddělení správy bytových domů (z odboru investičního a správy bytových domů) u hlavního líčení dne 4. 2. 2021 potvrdil, že po zásahu Policie ČR ze dne 7. 3. 2019 vedení radnice (ÚMČ Brno-střed) zrušilo všechny veřejné zakázky, u nichž nebyla uzavřena smlouva o dílo. Příprava, jako vývojové stádium trestného činu, je však trestná pouze v případě těch trestných činů, kdy je to v zákoně výslovně uvedeno, což se netýká trestného činu § 256, tj. zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě. Žádným důkazem nebylo prokázáno, že by mezi obžalovanými došlo k předání, nebo převzetí finančního či jiného prospěchu, eventuálně k příslibu takového majetkového, nebo jiného prospěchu, což shodně vylučuje úvahy o užití právní kvalifikace dle § 256 odst. 3 trestního zákoníku. Pro úplnost lze podotknout, že příprava není trestná ani u trestného činu přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku, nebo podplácení podle § 332 trestního zákoníku. Ostatně tyto dvě právní kvalifikace nepřicházely ani v úvahu. Logicky jsou pak vyloučeny úvahy i o možné aplikaci trestného činu dle § 361 trestního zákoníku, tj. účasti na organizované zločinecké skupině. Nalézací soud po provedeném dokazování uzavřel, že žádným z provedených důkazů jednotlivě, ani v jejich souhrnu nebylo prokázáno, jakékoliv relevantní jednání obžalovaných, které by naplnilo znaky objektivní stránky jakéhokoliv trestného činu. V konečném důsledku pak absentovaly i důkazy o prokázání příslušné formy zavinění. S přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem případu, zejména pak provedené důkazní situaci, která ostatně odrážela i popis skutku uvedený v bodě I./21 obžaloby, soud všechny tři obžalované postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zprostil.

Bod I./22. obžaloby – VZ XXXXX

266. V obžalobě bylo kladeno za vinu ovlivnění této veřejné zakázky obžalovaným J.Š., P.L., L.S. a firmě XXXXX
267. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení 21. 9. 2020 popřel, že by o této veřejné zakázce s někým komunikoval, vynášel informace a také popřel, že by z této veřejné zakázky získal nějaké finanční prostředky. V rámci své výpovědi uvedl, že veřejná zakázka probíhala standardně, dokonce podle staré směrnice o zadávání veřejných zakázek. Firma XXXXX vyhrála proto, že nabídla nejnižší cenu.

268. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení 22. 9. 2020 doznal, že veřejnou zakázku realizovala firma XXXXX Současně také doznal a potvrdil, že za vítězství v této veřejné zakázce odevzdal 5 % ceny zakázky bez DPH při podpisu smlouvy a dalších 5 % po dokončení stavby. Celkem 10 % jako úplatek odevzdal obžalovanému P.O.. Jednalo se o částku 428.000 Kč. Poskytnutí úplatku v této výši P.O. obžalovaný L.S. v rámci své výpovědi potvrdil opakovaně.
269. **Obžalovaný P.L.** u hlavního líčení 23. 9. 2020 zcela popřel, že by o této veřejné zakázce mluvil s L.S., nebo že by mu dokonce předal nějaké podklady. Obžalovaný stejně tak popřel, že by převzal od L.S. nějaké finanční prostředky jako provizi, nebo dokonce je předal J.Š..
270. O průběhu této veřejné zakázky svědčí listinné důkazy, které jsou v příloze č. 4 k této veřejné zakázce, zejména pak ve svazku č. 1/2. **Zápisem o provedení průzkumu trhu** (č. l. 27 tamtéž) bylo prokázáno, že jej provedl dne 13. 10. 2015 obžalovaný P.L. se spolupracovníkem P.P. Vybrali celkem tři firmy, které by měly být osloveny s nabídkou realizace této veřejné zakázky, jejíž předpokládaná hodnota činila 5,9 mil. Kč bez DPH. Lze podotknout, že firma XXXXX mezi těmito třemi firmami zahrnuta není. Následující den tj. 14. 10. 2015 byla v elektronickém systému EZAK vyvěšena výzva k podání nabídky do tohoto výběrového řízení (č. l. 8). **Protokolem o otvírání obálek** ze dne 29. 10. 2015 (č. l. 28) bylo prokázáno, že svoji nabídku do výběrového řízení podalo celkem pět firem a mezi nimi i firma XXXXX Otvírání obálek se zúčastnil obžalovaný P.L., což stvrdil svým podpisem. **Přílohou** Protokolu o otvírání obálek ze dne 30. 10. 2015 (č. l. 13) bylo prokázáno, stejně jako **Hodnocením těchto nabídek** (č. l. 15), že nejvýhodnější nabídku učinila firma XXXXX, která se do výběrového řízení přihlásila s částkou 4.283.585 Kč bez DPH. Na doporučení Rady MČ Brno-střed byla s firmou XXXXX ze dne 30. 11. 2015 uzavřena **Smlouva o dílo** (č. l. 89), k níž později byly připojeny **Dodatky č. 1. a č. 2** (č. l. 96 a 100). Zadávací dokumentace a nabídky všech uchazečů, včetně stavebního deníku firmy XXXXX, jsou součástí svazku č. 1/2 přílohy č. 4 v části, která se týká této veřejné zakázky. Již v úvodu je uvedeno, že veřejná zakázka byla vypsaná s předpokládanou cenou 5,9 mil. Kč, čemuž odpovídá **Položkový rozpočet** (č. l. 17 svazku č. 1/2 přílohy č. 4), němž je kalkulováno s částkou 5.881.933 Kč. Firma XXXXX podala nabídku hluboko pod částkou uvedenou v položkovém rozpočtu, neboť zvítězila s nabídkou 4.283.585 Kč bez DPH, se kterou také, jak je shora uvedeno, uzavřela smlouvu se zadavatelem, byť Dodatkem č. 2 z 5. 8. 2016 byla částka cca o 200.000 Kč navýšena, a to na 4.495.754 Kč.
271. Po provedeném dokazování dospěl nalézací soud **k závěru**, že důkazy, opatřené v přípravném řízení a provedené u hlavního líčení, neskýtají podklad pro vyslovení výroku o vině, jak je v obžalobě uvedeno. Na úvod je třeba rekapitulovat, že obžaloba byla podána pro tento dílčí útok na obžalované J.Š., P.L., L.S. a právnickou osobu XXXXX. Nalézací soud však v souvislosti s tímto dílčím útokem nemohl řešit otázku trestní odpovědnosti obžalovaného J.Š., kterému pro tento dílčí útok, popsany pod bodem I./22 obžaloby nebylo řádně sděleno obvinění. Z usnesení vydaného policejním orgánem 7. 3. 2019 (č. l. 54-76) je patrné, že proti J.Š. bylo zahájeno trestní stíhání pro dílčí útoky popsané v bodě I./1-21. Další obdobná usnesení o zahájení trestního stíhání pro jiné dílčí útoky ve vztahu k jiným obžalovaným se však obžalovaného J.Š. netýkají (viz č. l. 340-344, 424-434, resp. 408-416). Právě posledně zmíněným usnesením z 2. 12. 2019 (č. l. 408-416) bylo zahájeno trestní stíhání pro dílčí útoky popsané pod bodem I./22-27, avšak obvinění podle §160 odst. 1 trestního řádu bylo sděleno pouze P.L. a L.S.. Obžalované právnické osobě firmě XXXXX bylo obvinění pro tento dílčí útok sděleno 2. 12. 2019 (č. l. 424-434). Nalézací soud proto nemohl řešit otázku trestní odpovědnosti, tedy rozhodnout o vině obžalovaného J.Š., a to případně ani zprošťujícím výrokem pro jeho trestné jednání ve vztahu k bodu I./22. Tato část skutkového děje, týkající se obžalovaného J.Š. je součástí usnesení, kterým soud podle § 221 odst. 1 trestního řádu vrátil věc státnímu zástupci k došetření.

272. Ve vztahu k obžalovaným P.L., L.S. a obžalované právnické osobě firmě XXXXX však důkazy provedené u hlavního líčení neprokazují skutkový děj tak, aby mohl být vysloven výrok o vině kteréhokoliv obžalovaného. Jediným důkazem, který přispěl k objasnění skutkového děje v souvislosti s touto veřejnou zakázkou, je výpověď obžalovaného L.S.. Jak je shora uvedeno, obžalovaný doznává, že předal úplatek v celkové výši 10 % z ceny zakázky, tj. 428.000 Kč, avšak tvrdí, že jej předal obžalovanému P.O.. Obžalovaný P.O. však nejen, že nefiguruje v obžalobě, jako pachatel, který na skutkovém ději jakkoli participoval, ale pro tento dílčí útok proti němu nebylo ani zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění. Na svém stanovisku setrval obžalovaný L.S. ostatně i u hlavního líčení dne 12. 4. 2022, když opakovaně potvrdil, že informace o veřejné zakázce dostal právě od P.O. a úplatek předal právě tomuto obžalovanému. Jiné relevantní důkazy, které by však usvědčovaly nejen obžalovaného L.S., ale i kteréhokoliv z dalších obžalovaných, provedeny nebyly.
273. Nalézacímu soudu nezbyvá než učinit **závěr** o tom, že výpověď jediného obžalovaného, byť v pozici spolupracujícího obviněného, není a nemůže být důkazem, který by, jako jediný usvědčující důkaz, mohl skýtat podklad pro nezvratný závěr o vině. Zejména pak, když tvrzení tohoto obžalovaného je zcela v rozporu se skutkovými zjištěními orgánů činných v přípravném řízení, které byly vtěleny do popisu skutku v bodě I., zde je totiž uvedeno, že úplatek měl být poskytnut obžalovanému P.L.. Obžalovaný P.L. však svoje trestné jednání popřel a není usvědčován ani výpovědí obžalovaného L.S., event. výpovědí zástupce obžalované právnické osoby XXXXX, resp. jiným relevantním důkazem. Na těchto závěrech nalézacího soudu nic nemění ani výpověď svědka D. Ž., který v rámci své výpovědi naznačil, že snad dokumentaci mohli získat od obžalovaného P.O.. To by však nezbytně předpokládalo návaznost minimálně na obžalovaného P.L., nebo dokonce na obžalovaného J.Š.. Tento důkazní řetězec však byl přerušen. Provedené důkazy netvoří ucelený řetězec, aby soud mohl vyslovit výrok o vině. Při porovnání s velmi obdobným skutkovým dějem a důkazní situací v bodě I./18, považuje nalézací soud za nezbytné upozornit, že v bodě I./18 se obžalovaný P.O. k trestnému jednání doznal, zatímco v bodě I./22 trestné jednání plně popřel a ostatně z něho nebyl ani obviněn a obžalován. Výpověď obžalovaného L.S. není dostatečným usvědčujícím důkazem ve vztahu k obžalovanému P.L.. L.S. jednoznačně uvedl, že s tímto obžalovaným nemluvil a žádnou dokumentaci od něj nedostal. S přihlédnutím k provedenému dokazování, rozhodným skutečností, které byly jednotlivými důkazy zjištěny, resp. které nebyly vůbec prokázány, učinil nalézací soud v případě obžalovaných P.L., L.S. i obžalované právnické osoby výrok ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu a tyto tři obžalované obžaloby, pro dílčí útok pod bodem I./22 obžaloby, zprostil.

BOD B./2 (BOD I./23 obžaloby) – VZ XXXXX

274. V obžalobě je uvedeno, že se na ovlivnění této veřejné zakázky podíleli obžalovaní J.Š., P.L., L.S. a firma XXXXX
275. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že veřejná zakázka proběhla zcela standardně. Firma XXXXX vyhrála, protože nabídla nejnižší cenu. Také v tomto případě obžalovaný zcela popřel, že by o veřejné zakázce s někým komunikoval, nebo že by za vítězství firmy XXXXX převzal nějaké peníze.
276. **Obžalovaný P.L.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 potvrdil, že zakázka byla realizovaná asi v srpnu 2016. Obžalovaný L.S. ho oslovil s tím, že má volnou kapacitu na stavební práce a jestli obžalovaný P.L. nemá volnou nějakou veřejnou zakázku. Obžalovaný P.L. dále uvedl, že cena této veřejné zakázky byla zveřejněna na webu a rozhodně tedy nebyla nijak tajná. Zcela však popřel, že by za tuto zakázku převzal od L.S. nějaké finanční prostředky, nebo že by je dokonce předal obžalovanému J.Š.. Současně však obžalovaný P.L. připustil, že na samém začátku se jej obžalovaný L.S. ptal, jak to bude s penězi pro radnici, ovšem P.L. mu řekl, že sám nic nechce.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

277. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 v plném rozsahu doznal, že dal obžalovanému P.L. úplatek ve výši 10 %, a to po dokončení veřejné zakázky. Šlo však o jeho soukromé peníze. Ostatní obžalovaní, ani pracovníci z firmy o tom nevěděli. Na svoji obhajobu obžalovaný L.S. uvedl, že chtěl zachovat firmu XXXXX aktivní, ziskovou, protože měl v úmyslu ji v budoucnu prodat. V další části své výpovědi u hlavního líčení L.S. výslovně uvedl, že dal P.L. úplatek ve výši cca 246.000 Kč.
278. S výpovědí obžalovaného L.S. do jisté míry koresponduje výpověď svědka D. Ž., jakož i výsledky ohledání pevného disku z jeho počítače, zajištěného ve společnosti XXXXX **Svědka XXXXX** byl vyslechnutý u hlavního líčení dne 14. 1. 2021 a uvedl, že jako rozpočtář firmy XXXXX zpracovával rozpočet také k této zakázce, a to za stejných podmínek jako v případech předchozích zakázek. Předem získal potřebné podklady, a to od obžalovaného L.S.. Svědek zpracoval pracovní rozpočet firmy XXXXX Z toho vyplynulo, že jsou schopni realizovat veřejnou zakázku za těch podmínek, o kterých se sám svědek v rámci své výpovědi zmínil, tedy že zakázka může být cca o 10 % navýšena. Svědek sám vyslovil domněnku o tom, že zpracoval více rozpočtů, tedy nejen pro firmu XXXXX, ale i pro další firmy, které se formálně výběrového řízení zúčastnily. U hlavního líčení dále vysvětlil, že ačkoliv předchozí rozpočty dělal dříve, v srpnu 2016 provedl poslední změny souboru v zajištěném počítači.
279. Průběh veřejné zakázky dokumentují také listinné důkazy, které jsou obsaženy v příloze č. 4, a to ve svazku, který se týká této veřejné zakázky, uvedené v obžalobě pod bodem I./23. **Zápisem o provedení průzkumu trhu** (č. l. 2, 81) bylo prokázáno, že jej dne 10. 8. 2016 podepsali obžalovaní J.Š. a P.L.. Po provedeném průzkumu trhu tito obžalovaní vybrali tři dodavatele k oslovení, aby podali cenovou nabídku do výběrového řízení. Předpokládaná celková hodnota zakázky činila 2,4 mil. Kč bez DPH. Mezi těmito třemi firmami byla i firma XXXXX Následující den, tj. 11. 8. 2016, byla vyvěšena v portálu EZAK **Výzva k podání nabídek do výběrového řízení** (č. l. 7), na což reagovaly pouze dvě firmy svými nabídkami, a to kromě firmy XXXXX i firma XXXXX **Protokolem o otvírání obálek** ze dne 30. 8. 2016 bylo prokázáno, že se tohoto úkonu účastnili oba obžalovaní spolu s další pracovníci odboru investičního a správy bytových domů (č. l. 4). Při **Hodnocení nabídek** (č. l. 5) byla jako výhodnější vyhodnocena nabídka firmy XXXXX, která nabídla, že zakázku zhotoví za částku 2.538.302 Kč. Krátce poté, dne 31. 8. 2016 (viz č. l. 25), firma XXXXX, zastoupená obžalovaným L.S., sdělila obžalovanému P.L., že celkovou nabídku snižuje o 3 %, a to na částku 2.462.153 Kč bez DPH. Dne 27. 9. 2016 uzavřel zadavatel s firmou XXXXX **Smlouvu o dílo**, jejímž předmětem je právě tato veřejná zakázka, a to za částku celkem 2.462.153,77 Kč bez DPH. Zhotovitelem se stala firma XXXXX, zastoupená obžalovaným L.S.. Pro úplnost lze podotknout, že v **Krycím listu nabídky společnosti XXXXX** z 29. 8. 2016 byla veřejná zakázka oceněna na částku 2.538.302 Kč a **Krycím listem nabídky druhého uchazeče firmy XXXXX** byla nabídka vyčíslena na částku 2.706.203 Kč (č. l. 232, 317).
280. Na základě podané obžaloby i obsahu trestního spisu učinil nalézací soud dílčí **závěr** o tom, že nemůže posuzovat otázku viny obžalovaného J.Š. pro spáchání tohoto dílčího útoku, popsaného pod bodem I./23 obžaloby. J.Š. je sice uveden jako pachatel tohoto dílčího útoku v obžalobě, avšak jeho trestní stíhání, sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu, nebylo řádně zahájeno. Usnesením ze 7. 3. 2019 (č. l. 54-76) bylo v případě obžalovaného J.Š. zahájeno trestní stíhání pouze pro dílčí útoky popsané pod bodem I./1-21. V žádném z dalších tří obdobných usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaný J.Š. nefiguruje. Pro úplnost lze podotknout, že obžalovaným P.L. a L.S. bylo pro tento dílčí útok sděleno obvinění a tím i řádně zahájeno trestní stíhání, a to usnesením ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 408-416). Vůči obžalované právnické osobě firmě XXXXX bylo pro tento dílčí útok zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění dne 2. 12. 2019 (viz č. l. 424-434). V případě obžalovaného J.Š. se proto předmětná část skutkového děje, popsaná pod bodem I./23 obžaloby, stala součástí výroku usnesení, kterým podle § 221 odst. 1 trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

řádu byla věc vrácena státnímu zástupci k došetření. Při posuzování viny ostatních obžalovaných nalézací soud vyšel především z usvědčující výpovědi obžalovaného L.S.. Tento obžalovaný v pozici spolupracujícího obviněného trestné jednání, spočívající v poskytnutí úplatku P.L., opakovaně doznal. Současně potvrdil, že předal P.L. úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky, což ostatně odpovídá obvyklému schématu páčání trestné činnosti obžalovanými v případech jiných dílčích útoků. O věrohodnosti výpovědi obžalovaného L.S. neměl nalézací soud důvodu pochybovat, když ostatně jeho výpověď koresponduje i s výpovědí D. Ž., informacemi zajištěnými z jeho počítače a také s odposlechem telefonických hovorů se Z. R., kde obžalovaný mluví o vyvádění peněz z firmy na úplatky. Obžalovaný P.L. sice popřel, že by úplatek převzal, avšak současně potvrdil, že jej L.S. kontaktoval s tím, že by chtěl veřejnou zakázku. Podle názoru nalézacího soudu je výpověď obžalovaného L.S., v kontextu dalších provedených důkazů, zcela dostatečným usvědčujícím důkazem ve vztahu k obžalovanému P.L.. Z jiného zdroje totiž nemohl obžalovaný L.S. získat neveřejné informace před zveřejněním této veřejné zakázky, které se týkaly nejen předmětu díla, ale zejména ceny zakázky, vyčíslení oprav apod. K těmto informacím měl přístup obžalovaný P.L., jak ostatně vyplývá z listinných důkazů, které jsou součástí přílohy č. 4 a jsou shora rozebrány. Tím nalézací soud opětovně míní především Protokol o průzkumu trhu, v němž firma XXXXX jednoznačně figuruje jako tak, která bude ze strany ÚMČ Brno-střed oslovena.

281. Trestné jednání obžalovaného P.L., v případě této veřejné zakázky, bylo jedním z dílčích útoků pokračujícího trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku, jak je shora uvedeno. Trestné jednání obžalovaných L.S. a právnické osoby XXXXX pak soud kvalifikoval podle § 332 trestního zákoníku, jako zločin podplácení, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný L.S. sám poskytl P.L. úplatek v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu, a to v úmyslu opatřit především sobě nebo jinému, tedy společnosti XXXXX majetkový prospěch. Takový čin spáchal vůči P.L., který měl postavení úřední osoby. Spáchání tohoto trestného činu lze nezpochybnitelně přičítat i obžalované právnické osobě firmě XXXXX, neboť jejím jménem obžalovaný L.S., jako její statutární zástupce a tedy osoba oprávněná jejím jménem jednat, také trestný čin spáchal.

B./3 (BOD I./24 obžaloby) – VZ XXXXX

282. V obžalobě je kladeno za vinu spáchání tohoto dílčího útoku obžalovaným J.Š., P.L., L.S. a právnické osobě firmě XXXXX
283. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 znovu uvedl, že veřejná zakázka proběhla standardně, a to podle směrnice pro zadávání veřejných zakázek z roku 2016. Firma XXXXX vyhrála proto, že nabídla nejnižší cenu. Obžalovaný popřel, že by o veřejné zakázce s někým komunikoval, nebo že by dokonce převzal peníze ve formě úplatku.
284. **Obžalovaný P.L.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 potvrdil, že on sám oslovil obžalovaného L.S., jestli nemá o tuto veřejnou zakázku zájem. Současně však sdělil, že si není vědom toho, že by L.S. poskytl projektantský rozpočet, projektovou dokumentaci apod. Podle jeho názoru si rozpočet lze snadno udělat v systému RTS, který se používá k nacenění zakázek.
285. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 uvedl, že zakázku realizovala firma XXXXX a on za získání této zakázky předal úplatek ve výši 10 % obžalovanému P.L., a to až poté, co byla zakázka předána. Opakovaně v rámci této své výpovědi potvrdil, že úplatek P.L. předal, když v druhé části své výpovědi ho konkretizoval na částku cca 246.000 Kč. Tuto skutečnost potvrdil obžalovaný L.S. i u hlavního líčení dne 12. 4. 2022, kdy zcela jednoznačně uvedl, že úplatek dal

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

P.L.. Pro vysvětlení dodal, že to bylo stejné, jako v případě předchozí zakázky (míněna zakázka I./23) a dostal od něj asi tzv. slepý rozpočet.

286. Průběh veřejné zakázky prokazují, obdobně jako u předchozí veřejné zakázky, listinné důkazy, které jsou obsaženy v příloze č. 4 trestního spisu, a to ve svazku, který se týká této veřejné zakázky. **Zápisem o provedení průzkumu trhu** z 27. 9. 2017 (č. l. 2) bylo prokázáno, že jej vyhotovili a podepsali obžalovaný J.Š. a P.L.. Na základě průzkumu trhu oba obžalovaní vybrali tři dodavatele k oslovení pro podání cenové nabídky do výběrového řízení. Jednou z těchto tří firem byla i firma XXXXX. Tentýž den, tj. 27. 9. 2017 byla zveřejněna **Výzva k podání nabídek** (č. l. 9), a to v elektronickém systému EZAK. Do výběrového řízení se přihlásily dvě firmy, a to firma XXXXX s nabídkovou cenou 2.467.118 Kč (nabídka včetně krycího listu, položkového rozpočtu a potřebných náležitostí – č. l. 129 a násl.) a dále firma XXXXX s nabídkovou částkou 2.594.042 Kč (nabídka včetně připojené dokumenty – č. l. 192 a násl.). **Protokolem o otvírání obálek** z 16. 10. 2017 (č. l. 3) bylo prokázáno, že tomuto úkonu byli přítomni obžalovaní J.Š., P.L. a další referentka odboru investiční výstavby a správy bytových domů. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla 2.172.000 Kč bez DPH. Následně bylo provedeno hodnocení nabídek 19. 10. 2017 (č. l. 7), když jako výhodnější byla označena nabídka firmy XXXXX. Zadavatel uzavřel 10. 11. 2017 **Smlouvu o dílo** právě se společností XXXXX, kterou zastupoval obžalovaný L.S. (viz č. l. 46). Smluvní cena díla je shodná jako cena, s níž firma XXXXX výběrové řízení vyhrála, když se jedná o částku 2.467.118,26 Kč.
287. Z obsahu trestního spisu bylo také k této veřejné zakázce zjištěno, že především obžalovanému J.Š., který je uveden, jako jeden z pachatelů v případě dílčího útoku popsaného pod bodem I./24 obžaloby, nebylo řádně sděleno obvinění. Situace je analogická jako v případě předchozího útoku, kdy trestní stíhání J.Š. bylo zahájeno usnesením o sdělení obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu dne 7. 3. 2019, a to pro útoky popsané pod bodem I./1-21, resp. pro trestnou činnost ještě popsanou pod body II. a III. (č. l. 54-76). Bod I./24 obžaloby ve výroku tohoto usnesení zahrnut nebyl. J.Š. pro tento dílčí útok nebylo sděleno obvinění ani dodatečně, čímž nalézací soud míní další tři usnesení o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění různým obviněným pro různé dílčí útoky (č. l. 340-344, 424-434 a 408-416). V případě dalších tří obžalovaných, tj. P.L., L.S. a firmy XXXXX, kteří jsou uvedeni jako pachatelé v bodě I./24, bylo jejich trestní stíhání řádně zahájeno. V případě obžalovaného P.L. a obžalovaného L.S. jde o usnesení o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 408-416) a v případě obžalované právnické osoby, tj. XXXXX, jde o usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 424-434).
288. Na základě shora provedeného dokazování učinil nalézací soud **závěr** o tom, že skutkový děj byl dostatečně prokázán. Rozhodujícím důkazem byla jednoznačná a konstantní výpověď obžalovaného L.S., kterému byl přiznán státu spolupracujícího obviněného. Obžalovaný L.S. potvrdil, že, jako statuární zástupce firmy XXXXX, jednal tak, že poskytl obžalovanému P.L. úplatek ve výši cca 246.000 Kč. Nalézací soud považoval jeho výpověď za věrohodnou proto, že údaje, které obžalovaný uváděl, korespondují se skutkovými zjištěnými minimálně v otázce výše úplatků. Obžalovaný P.L. se sice sám výslovně nedoznává, že by úplatek přijal, avšak připouští, že L.S.nabídku účasti firmy XXXXX v tomto výběrovém řízení poskytl. Je zcela logické, že obžalovaný P.L., který již v minulosti dostal od L.S. úplatek, měl zájem na tom, aby se L.S. se svojí firmou na této veřejné zakázce podílel. Obžalovaný P.L. současně ani kategoricky nevyloučil tvrzení obžalovaného L.S., který sdělil, že dostal potřebnou dokumentaci právě od P.L.. Jeho výpověď je také v tomto směru logická, neboť z osob participujících na tomto skutkovém ději to byl právě obžalovaný P.L., který z titulu svého postavení na ÚMČ Brno-střed měl k potřebným informacím přístup. To prokazují shora rozvedené listinné důkazy. Nalézací soud proto i v případě tohoto dílčího útoku vyslovil výrok o vině obžalovaných P.L., a to ze spáchání trestného činu dle § 256 trestního zákoníku, tj. zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě, jak bude v souhrnu rozvedeno v pasáži týkající se právní

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kvalifikace. Nesporně pak obžalovaný L.S. a právnická osoba firma XXXXX spáchali zločin podplácení podle § 332 trestního zákoníku, jak bude rovněž dále rozvedeno. V této souvislosti musí nalézací soud znovu rekapitulovat, že nebyla prokázána vazba obžalovaného P.L. na obžalovaného J.Š. při přijímání a předávání úplatků, event. na některého z dalších obžalovaných, kteří byli součástí organizované zločinecké skupiny. Také tento dílčí útok byl proto vyčleněn jako část skutků, u nichž nebylo prokázáno, že byly spáchány členy organizované zločinecké skupiny.

BOD I./25 obžaloby – VZ XXXXX

289. V obžalobě je kladeno za vinu spáchání tohoto dílčího útoku obžalovaným J.Š., P.L., L.S. a společností XXXXX
290. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 upozornil na to, že veřejná zakázka se nerealizovala, ale pouze se připravoval a její příprava, podle jeho názoru, proběhla standardním způsobem. Zadavatel postupoval podle směrnice o veřejných zakázkách, která v té době byla platná. J.Š. jednoznačně popřel, že by sám s někým komunikoval v souvislosti s touto připravovanou veřejnou zakázkou, nebo že by dokonce převzal peníze.
291. **Obžalovaný P.L.** v rámci své výpovědi u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 rovněž upozornil na to, že tato veřejná zakázka nebyla vůbec realizovaná, protože prohlídka objektu měla být dne 7. 3. 2019 a on sám byl téhož dne zadržen policejními orgány. Podle jeho názoru tedy nelze předem tvrdit, že by výběrové řízení vyhrála firma XXXXX. Oslovena byla totiž i firma XXXXX, která má dokonce recyklační linku na stavební suť. Celkově lze předpokládat, že právě tato firma by mohla nabídnout nízkou cenu.
292. **Zástupce obžalované právnické osoby firmy XXXXX** také v tomto případě popřel, že by se obžalovaná jakkoliv na trestném jednání podílela, nebo že by alespoň věděla o tom, že osoba, která je oprávněna jejím jménem jednat, páchá trestný čin.
293. **Svěddek XXXXX**, vyslechnutý u hlavního líčení dne 14. 1. 2021, uvedl, že k této veřejné zakázce, jako rozpočtář firmy XXXXX, zřejmě vůbec nic nezpracovával. Svědek vysvětlil, že od 6. 1. 2019 byl dlouhodobě v pracovní neschopnosti a potom pracovní poměr ukončil. Sám si není vědom, že by v souvislosti s touto zakázkou obdržel od L.S. nějaké podklady k vypracování rozpočtu. Obžalovaný L.S. o této veřejné zakázce pouze mluvil.
294. Z listinných důkazů, obsažených k tomuto bodu obžaloby ve svazku 21 trestního spisu, nikoliv v samotné příloze č. 4, byly zjištěny některé skutečnosti, které prokazují přípravu veřejné zakázky u zadavatele ÚMČ Brno-střed. **Záznamem o provedeném průzkumu trhu** ze dne 8. 2. 2019 (č. l. 6500) bylo prokázáno, že jej podepsali obžalovaní P.L. a J.Š., kteří na základě průzkumu trhu vybrali následující dodavatele, a to firmy XXXXX, XXXXX a XXXXX s tím, že budou osloveny, aby se ucházely o veřejnou zakázku. Následně byla výzva oficiálně zveřejněna na portálu EZAK (č. l. 6494). Dne 26. 2. 2019 byly firmy **vyzvány**, aby podaly nabídku do tohoto výběrového řízení (č. l. 6496). Dne 8. 2. 2019 byl vypracován **Záznam o stanovení předpokládané hodnoty této veřejné zakázky**, která činila 5.500.000 Kč bez DPH. Záznam podepsal obžalovaný P.L. (č. l. 6501). Dne 7. 3. 2019 měla na místě veřejné zakázky proběhnout prohlídka, jak o tom ostatně mluvil obžalovaný P.L. (č. l. 6502). **Záznam o prohlídce**, které se zúčastnil pouze zástupce firmy XXXXX a zástupci zadavatele, byl sepsán zřejmě na místě samém, neboť není vyhotoven na obvyklém formuláři (č. l. 6502). Firma XXXXX následně sdělila, že se nebude o tuto veřejnou zakázku ucházet (č. l. 6515).

295. Na základě provedení dokazování dospěl nalézací soud **k závěru**, že v tomto bodě obžaloby nelze ani částečně vyslovit výrok o vině některého z obžalovaných. Nejdříve je třeba poukázat na opětovný procesní nedostatek v práci orgánů činných v přípravném řízení, a to při zahájení trestního stíhání sdělením obvinění (zde ve vztahu k obžalovanému J.Š.). Pro dílčí útok, popsáný pod bodem I./25 obžaloby, J.Š. nebylo dne 7. 3. 2019 obvinění sděleno (č. l. 54-76). Obvinění mu nebylo sděleno ani v dalších třech případech, kdy orgány činné v přípravném řízení v této věci zahajovaly trestní stíhání jiných obžalovaných pro tento nebo jiné dílčí útoky, tj. dne 2. 12. 2019 (č. l. 408-416, 424-434), ani dne 28. 6. 2019 (č. l. 340-344). Také v souvislosti s obžalovaným J.Š. vtělil soud tuto část skutkového děje do usnesení, kterým byla podle § 221 odst. 1 trestního řádu část trestního stíhání vrácena státnímu zástupci k došetření.
296. Obžalovaným P.L. a L.S. bylo obvinění sděleno řádně, a to dne 2. 12. 2019 (č. l. 408-416), stejně jako obžalované právnické osobě firmě XXXXX (č. l. 424-434). Na základě provedení dokazování však soud dospěl **k závěru**, že v případě žádného z těchto tří obžalovaných nelze výrok o vině vyslovit ani částečně. Žádný z obžalovaných se totiž k trestnému jednání sám nedoznal, není usvědčován výpovědí některého ze spoluobžalovaných, event. výpovědí některého ze svědků nebo listinnými důkazy. Již ze samotného popisu skutku, tak jak je uveden v obžalobě, je zcela zřejmé, že orgány činné v přípravném řízení neměly žádný důkazní podklad pro závěr o tom, že veřejná zakázka proběhla a zejména, že její výsledek byl ovlivněn jakýmkoliv korupčním jednáním některého z obžalovaných, např. tím, že se některému z obžalovaných dostaly do rukou neveřejné informace, které jej nebo firmu, kterou zastupoval ve výběrovém řízení zvýhodnily, za což nejméně jeden obžalovaný nebo dokonce členové organizované zločinecké skupiny získali finanční profit v podobě úplatku. Ze samotného popisu skutku je zcela zřejmé to, co ostatně tvrdí obžalovaní L.S. i P.L., tedy že veřejná zakázka řádně neproběhla a nebyla ani vyhlášena. Podle názoru nalézacího soudu je tak nanejvýše spekulativní tvrzení obžaloby o tom, že snad měl L.S. pro firmu XXXXX získat neveřejné informace, neboť tato skutečnost prokázána nebyla. Nelze tak dovozovat a zejména považovat za prokázané ani to, že by výběrové řízení vyhrála firma XXXXX, která by poskytla za svoje vítězství, díky neveřejným informacím, úplatek ve výši 500.000 Kč. Jestliže tedy, jak tvrdí obžaloba, nedošlo k samotnému zadání veřejné zakázky, jsou jakékoliv úvahy o tom, že by veřejná zakázka, resp. průběh výběrového řízení byly korupčně ovlivněny, ryze hypotetické. Také v tomto případě jde jednoznačně o budoucí nejistou událost, když navíc provedené důkazy nesvědčí ani v náznaku o tom, že by se obžalovaní tohoto trestného jednání alespoň dopustit chtěli. Jen takto by byly, byť teoreticky, odůvodněny úvahy o možném spáchání trestného činu ve vývojovém stádiu pokusu. Také v této souvislosti však lze podotknout, že příprava není v zákoně trestná, a to ani u trestného činu dle § 256 trestního zákoníku, ani u trestného činu dle § 332 trestního zákoníku. Po zvážení všech rozhodných okolností nalézací soud dospěl ke zcela jednoznačnému závěru o tom, že obžalované P.L., L.S. a obžalovnou právnickou osobu firmu XXXXX je nutno obžaloby zprostit podle § 226 písm. b) trestního zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že by jejich jednání naplnilo znaky trestného činu.

BOD B./4 (BOD I./26 obžaloby) – VZ XXXXX

297. V obžalobě je kladeno za vinu ovlivnění této veřejné zakázky obžalovaným L.S., P.L., J.Š., společností XXXXX a L.K. a XXXXX.
298. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 znovu uvedl, že tato veřejná zakázka proběhla standardním způsobem podle směrnice o zadávání veřejných zakázek. Nejnižší cenu nabídla firma XXXXX, která také výběrové řízení vyhrála. Obžalovaný znovu popřel, že by o veřejné zakázce s někým komunikoval, nebo že by převzal finanční prostředky v podobě úplatku.

299. **Obžalovaný P.L.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 shodně potvrdil, že výběrové řízení vyhrála firma XXXXX s nejnižší cenou. Podle jeho názoru firma XXXXX u této veřejné zakázky vůbec nefigurovala. On sám se dozvěděl až dodatečně, že zakázku realizovala firma XXXXX za firmu XXXXX. Obžalovaný P.L. jednoznačně popřel, že by převzal od kohokoliv úplatek. Veřejné zakázky na ÚMČ Brno-střed řídil R.V..
300. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 uvedl, že veřejnou zakázku realizovala skutečně firma XXXXX, a to po vzájemné dohodě s firmou XXXXX. V podstatě šlo o stejný scénář, jako u jedné z předchozích veřejných zakázek. Obě firmy se na postupu dohodly společně, stejně jako na tom, kterou část veřejné zakázky bude dělat firma XXXXX a kterou část firma XXXXX L.S. uvedl, že L.K. se v tomto případě ovlivnění veřejné zakázky nijak nezúčastnil v tom směru, aby ji vyhrála firma XXXXX. Tento spoluobžalovaný pouze zajišťoval inženýrskou činnost, zásobování materiálem, dopravu apod. Obžalovaný L.S. naproti výslovně potvrdil, že po realizaci veřejné zakázky on sám předal úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH, a to obžalovanému P.L.. V další části své výpovědi výši úplatku dokonce vyčíslil, když potvrdil, že dal P.L. částku cca 249.000 Kč.
301. **Obžalovaný L.K.** nebyl u hlavního líčení vyslechnut, neboť celé hlavní líčení se s jeho souhlasem konalo v jeho nepřítomnosti. Postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu soudu proto přečetl jeho výpověď z přípravného řízení (č. l. 468 a násl.), kdy však obžalovaný využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat.
302. **Osoba oprávněná jednat jménem obžalované právnické osoby firmy XXXXX** rovněž popřela, že by obžalovaná na této trestné činnosti jakkoliv participovala, a to u hlavního líčení dne 7. 10. 2020, kdy byla k věci vyslechnuta.
303. Listinné důkazy obsažené v příloze č. 4 svazku, který se týká zakázky č. I./26, dokladují průběh výběrového řízení. **Zápisem o provedení průzkumu trhu** ze dne 13. 2. 2017 bylo prokázáno, že jej vyhotovili obžalovaní J.Š. a P.L. k této veřejné zakázce, jejíž předpokládaná hodnota činila 2,4 mil. Kč. Podle výsledku průzkumu trhu měly být osloveny firmy XXXXX, XXXXX a XXXXX. Následující den, tj. 14. 2. 2017, byla vydána **Výzva k podání nabídek do tohoto výběrového řízení**, která byla zveřejněna v elektronickém systému EZAK (č.l. 7). Firmy XXXXX, XXXXX a XXXXX podaly **nabídky včetně krycích listů rozpočtu** (č. l. 170, 200, 255). **Protokolem o otvírání obálek** (č. l. 23) bylo prokázáno, že tohoto úkonu se účastnil z obžalovaných pouze P.L., a to spolu s dalšími zaměstnanci zadavatele. Otvírání obálek proběhlo dne 3. 3. 2017 (č. l. 23) a zjevně byla nejvýhodnější nabídka firmy XXXXX, i když jí nabízená částka 2.497.051 Kč bez DPH cca o 100.000 Kč překročila předpokládanou hodnotu veřejné zakázky stanovené zadavatelem. Následně dne 7. 3. 2017 proběhlo oficiální hodnocení nabídek a dne 20. 3. 2017 RMČ vybrala na svém zasedání firmu XXXXX, jako subjekt, s nímž má být sepsána smlouva (č. l. 25, 51). **Smlouva o dílo** byla firmou XXXXX, kterou zatupoval L.K., uzavřena dne 3. 4. 2017 na tuto veřejnou zakázku XXXXX-oprava dvorní fasády a štítových zdí včetně zateplení, která měla být podle smlouvy zhotovena za cenu 2.497.051 Kč bez DPH.
304. Z obsahu spisového materiálu nalézací soud také k této veřejné zakázce zjistil základní procesní překážku, pro kterou nemohl rozhodovat o vině obžalovaného J.Š.. J.Š. bylo sděleno obvinění a tím zahájeno trestní stíhání pouze pro dílčí útoky uvedené v bodě I./1-21, a to dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76). V dalších obdobných usneseních, vydaných policejními orgány ve smyslu § 160 odst. 1 trestního řádu, nebyl relevantní úkon vůči obžalovanému J.Š. a tomuto dílčímu útoku učiněn (viz usnesení ze dne 2. 12. 2019 č. l. 408-416, č. l. 424-434, resp. usnesení ze dne 28. 6. 2019 č. l. 340-344). Naproti tomu mohl nalézací soud řešit otázku ostatních obžalovaných, neboť vůči nim bylo trestní stíhání sdělením obvinění řádně zahájeno. V případě obžalovaných P.L. a L.S.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tak bylo učiněno usnesením ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 408-416) a v případě obžalovaných L.K. a právnických osob XXXXX a XXXXX tak bylo učiněno usnesením rovněž ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 424-434). Analogicky jako v případě předchozích dílčích útoků také v případě bodu I./26 obžaloby bylo trestní stíhání obžalovaného J.Š. vráceno státnímu zástupci k došetření, jak vyplývá z usnesení, vydaného postupem podle § 221 odst. 1 trestního řádu.

305. V případě obžalovaných L.K. a právnické osoby firmy XXXXX dospěl soud **k závěru**, že žádným relevantním důkazem nebylo prokázáno jejich trestněprávně významné jednání, které by spočívalo ve zneužití neveřejných informací a ovlivnění veřejné zakázky proto, aby ji vyhrála firma XXXXX. Nebylo ovšem prokázáno ani jejich vědění o manipulaci s touto veřejnou zakázkou, díky čemuž by ji získala firma XXXXX. Ve prospěch obou obžalovaných subjektů zcela jednoznačně vypovídal obžalovaný L.S., který uvedl, že se L.K. v tomto případě nikterak ovlivnění veřejné zakázky neúčastnil. Ani doznáním L. K. ani výpovědí obžalovaného L.S. nebylo prokázáno alespoň vědění L.K.. Nalézací soud proto dospěl k závěru, že v případě těchto dvou obžalovaných subjektů, tj. L.K. a právnické osoby firmy XXXXX absentují důkazy, prokazující znaky objektivní stránky každého z nich, tj. především jednání, stejně tak jako důkazy, prokazující znaky stránky subjektivní, tj. příslušné formy úmyslného zavinění. Postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu proto byli oba obžalovaní obžaloby pro tento dílčí útok, popsany pod bodem I./26 obžaloby zproštěni. Taková situace však nenastala u obžalovaných P.L., L.S. i právnické osoby XXXXX. Jejich trestné jednání bylo prokázáno opakovaným a zcela jednoznačným doznáním obžalovaného L.S. o tom, že poskytl P.L. úplatek. L.S. konkretizoval výši úplatku, která odpovídala obvyklé výši úplatků, poskytovaných vítězi veřejných zakázek buď členům organizované zločinecké skupiny nebo jednotlivcům, čímž nalézací soud míní obžalovaného P.L.. Šlo o částku 10 % z ceny zakázky bez DPH, která v tomto případě, podle vyjádření L.S., představovala částku nejméně 249.000 Kč. L.S. sice přesně částku konkretizoval na 249.705 Kč, ale v tomto případě, obdobně, jako ve většině předchozích případů, soud stanovil úplatek na částku „nejméně“, a to zaokrouhlenou v řádu tisíců. Důvodně nelze předpokládat, že by si úplatek poskytovali obžalovaní v řádu desetikorun nebo dokonce jednotlivých korun. Logické je také vyjádření L.S. o tom, že úplatek poskytl právě P.L., kterého z trestného jednání usvědčuje. Z listinných důkazů totiž zcela jednoznačně vyplývá, že to byl právě obžalovaný P.L., který od samého počátku měl přístup ke všem informacím, zejména o tom, jaká veřejná zakázka bude vypísána, jaká je její předpokládaná hodnota a které firmy budou osloveny k podání nabídky do výběrového řízení. Shodná je rovněž ta část skutkového děje, která má oporu především ve výpovědi svědka D. Ž.. Obvyklý postup ve firmě XXXXX, ve vztahu k veřejným zakázkám, na jejichž realizaci sama tato firma měla zájem, spočíval v tom, že firma nechala vypracovat cenovou kalkulaci nejen ke své nabídce, ale často i k nabídce jiných uchazečů, s nimiž se zpravidla dohodla na tom, který z nich se účastní výběrového řízení pouze tzv. do počtu. Nalézací soud proto považoval výpověď L.S., v kontextu listinných důkazů, resp. v souladu i s výpovědí svědka D. Ž., byť je rozebrána v jiných částech skutkového děje, za dostatečné pro vyslovení výroku o vině, jak samotného L.S., tak obžalované právnické osoby firmy XXXXX a obžalovaného P.L.. V této souvislosti lze znovu upozornit na skutečnost, že nikterak nebyla prokázána vazba obžalovaného P.L., zejména na obžalovaného J.Š., kterému by alespoň část získaných finančních úplatků předával. Na tom závěru nalézacího soudu ostatně nemění nic ani skutečnost, že o vině obžalovaného J.Š., stejně jako v případě předchozích dílčích útoků pro procesní překážku nemohl rozhodovat. Výpověď obžalovaného L.S. však nelze použít jako důkaz pro event. vyslovení výroku o vině obžalovaných L.K. a firmy XXXXX, neboť naopak tento obžalovaný jim poskytuje zcela dostatečné alibi. Jeho tvrzení o tom, že L.K. o ovlivnění veřejné zakázky nevěděl a nijak se na tom nepodílel, nebylo vyvráceno jinými relevantními důkazy. Jak je shora uvedeno L.K. se nejen k trestnému jednání nedoznal, ale dokonce sám odmítl vypovídat. Trestnou činnost popírá i sama obžalovaná právnická osoba. Tyto dva subjekty proto byly obžaloby podle § 226

písm. b) trestního řádu zproštěny, když naopak soud vyslovil výrok o vině obžalovaných P.L., L.S.a právnické osoby firmy XXXXX

BOD B./5 (BOD I./27 obžaloby) – VZ XXXXX

306. V obžalobě bylo kladeno za vinu ovlivnění veřejné zakázky v bodě I./27 obžalovaným J.Š., P.L., L.S., společností XXXXX, L.K. a společností XXXXX
307. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že také tato veřejná zakázka proběhla standardně, podle směrnice o zadávání veřejných zakázek z roku 2016. Společnost XXXXX nabídla nejnižší cenu, a proto zakázku získala. Také v tomto případě obžalovaný popřel, že by o veřejné zakázce s někým komunikoval, nebo že by převzal finanční prostředky v podobě úplatku.
308. **Obžalovaný P.L.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2020 pouze stručně uvedl, že to bylo stejné jako u předchozí zakázky, popsané pod bodem I./26 obžaloby. Veřejnou zakázku vyhrála firma XXXXX, ale fakticky ji realizovala společnost XXXXX
309. **Obžalovaný L.S.** u hlavního líčení dne 22. 9. 2020 potvrdil, že veřejnou zakázku získala firma XXXXX, která ji, podle jeho názoru, také realizovala. On sám však po ukončení zakázky předal obžalovanému P.L. úplatek ve výši 10 % z ceny zakázky bez DPH. Opakovaně L.S. potvrdil, že dal P.L. úplatek, který dokonce kvantifikoval na částku 212.534 Kč. Při své závěrečné výpovědi u hlavního líčení dne 12. 4. 2022 obžalovaný L.S. výslovně uvedl, že obžalovaný L.K. a tím ani jeho společnost XXXXX nevěděli, že on sám poskytl P.L.za tuto zakázku zmíněný úplatek. Na tomto úplatku se ani částečně nijak nepodíleli tím, že by jej, jako v předchozích případech, dali dohromady s obžalovaným L.S., event. s firmou XXXXX
310. **Obžalovaný L.K.**, jak je shora uvedeno, se hlavního líčení neúčastnil a po přečtení jeho výpovědi z přípravného řízení bylo zjištěno, že využil svého práva a ve věci odmítl vypovídat.
311. **Obžalovaná právnická osoba firma XXXXX**, shodně jako **obžalovaná právnická osoba XXXXX**, se prostřednictvím svých zástupců u hlavního líčení vyjádřily tak, že trestnou činnost nedoznaly a popřely i vědění o tom, že by na trestné činnosti participoval někdo z jejich statutárních zástupců.
312. Této veřejné zakázce se týkají listinné důkazy obsažené shodně jak v trestním spise, tak zejména v příslušném svazku č. 27 v rámci přílohy č. 4 trestního spisu. Tím nalézací soud míní především **Zápis o provedení průzkumu trhu** z 27. 9. 2017 (č. l. 1), z něhož je zřejmé, že jej podepsali obžalovaní J.Š. a P.L.. Tito obžalovaní tak měli informace o tom, že se veřejná zakázka připravuje a její předpokládaná hodnota bude cca 2,175 mil. Kč. Osloveny měly být tři společnosti, a to vedle firmy XXXXX také firma XXXXX a XXXXX. Tentýž den, tj. 27. 9. 2017 byla zveřejněna **Výzva k podání nabídek** (č. l. 5), a to v elektronickém systému EZAK. Firma XXXXX podala **Nabídku do výběrového řízení včetně krycího listu nabídky** (č. l. 93, 171). Po ukončení lhůty proběhlo hodnocení nabídek (č. l. 10), kterému předcházelo otevírání obálek 16. 10. 2017, o čemž byl sepsán **Protokol** (č. l. 9). U otevírání obálek byli přítomni obžalovaný J.Š. a P.L.. Tímto protokolem bylo prokázáno, že nabídky do výběrového řízení podaly pouze firmy XXXXX a XXXXXZ tohoto protokolu i s následného hodnocení je zřejmé, že výhodnější byla nabídka firmy XXXXXv ceně 2.125.342 Kč. S touto firmou zadavatel uzavřel také dne 2. 11. 2017 **Smlouvu o dílo** na vítěznou částku (č. l. 11).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

313. Kromě zmíněných listinných důkazů lze v souvislosti s touto veřejnou zakázkou poukázat také na výpověď **svědka D. Ž.**, vyslechnutého dne 14. 1. 2021. Svědek uvedl, že zřejmě i této veřejné zakázce dostal znovu projekt, návrh výzvy, event. projektantský rozpočet a měl zpracovat realizační rozpočet. Podle něho se L.S. vždy rozhodoval, zda a za jakých podmínek je veřejná zakázka realizovatelná. S odstupem času již svědek neví, jestli byla zakázka naceněna o 10 % nebo 15 % víc. Po vyhlášení výběrového řízení zpravidla zpracoval rozpočet, který byl nižší, ale obsahoval příslušná procenta včetně ceny stanovené realizačním rozpočtem. V případě této veřejné zakázky, podle názoru svědka, vyhrála firma XXXXX díky tomu, že pro ni odpovídající rozpočet zpracoval. Svědek obecně vysvětlil, že z jeho pohledu v zásadě ceny nijak nenavýšoval, ale na realizační rozpočet např. firmy XXXXX přidával zmíněných 10-15 %. Za tuto částku se potom nabídka odevzdala do výběrového řízení a realizovala. Tuto veřejnou zakázku fakticky dělala firma XXXXX, i když ji vyhrála firma XXXXX Svědek uvedl, že mu však není nic známo o tom, že by L.S. platil v některém případě veřejných zakázek provizi z vlastních zdrojů. V této souvislosti musí nalézací soud poukázat na všeobecný význam zaznamenaných odposlechů, kdy obžalovaný L.S. vysvětluje panu R. jakým způsobem vyvede peníze z firmy, aby je mohl použít na úplatky. Nalézací soud opakovaně zdůrazňuje, že je zcela lhotečné, jestli se jednalo o soukromé peníze obžalovaného L.S., tzv. z rodinného rozpočtu nebo peníze z firemního rozpočtu, zásadní je to, že úplatky za získání veřejných zakázek poskytoval, a to jménem obžalované firmy XXXXX Svědek XXXXX v závěru vysvětlil, že i když zpracoval nabídkový rozpočet pro tuto zakázku pro firmu XXXXX, sám neví, proč se tato firma nakonec do výběrového řízení nepřihlásila. Jeho domněnka spočívá v tom, že měla vyhrát firma XXXXX s rozpočtem, který on sám zpracoval.
314. Z trestního spisu nalézací soud i k tomuto bodu I./27 obžaloby zjistil procesní nedostatky, kvůli kterým nemohl rozhodovat o vině obžalovaného J.Š.. Jedná se opětovně o skutečnost, že pro ovlivnění veřejné zakázky popsané pod bodem I./27 obžaloby nebylo J.Š. sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76). Potřebné rozhodnutí ve vztahu k J.Š. a této veřejné zakázce nebylo učiněno ani v obdobných dalších rozhodnutích o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 408-416, 424-434), nebo ze dne 28. 6. 2019 (č. l. 340-344). Soud však mohl řešit otázku viny ostatních obžalovaných. P.L., L.S., L.K. i firmy XXXXX a XXXXX jsou řádně obžalováni pro trestné jednání popsané pod bodem I./27. Každému z těchto obžalovaných bylo také sděleno obvinění pro tento dílčí útok, čímž bylo zahájeno trestní stíhání. V případě obžalovaných P.L. a L.S. se jedná o usnesení ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 408-416). V případě obžalovaných L.K. a firmy XXXXX a XXXXX se jedná o usnesení rovněž ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 424-434).
315. Po provedeném dokazování však nalézací soud dospěl zcela jednoznačně **k závěru**, že nebyla bezpečně a spolehlivě prokázáno takové trestněprávně významné jednání, pro které by mohl vyslovit výrok o vině obžalovaných L.K. a právnické osoby XXXXX. V jejich prospěch zcela jednoznačně vypovídal obžalovaný L.S., který potvrdil, že těmto obžalovaným nebylo známo, že on sám úplatek poskytuje proto, aby firma XXXXX výběrové řízení vyhrála a zakázku získala. Jiný relevantní důkaz o trestněprávně významném jednání L.K. nebo společnosti XXXXX, event. důkaz, prokazující znaky jejich subjektivní stránky, tj. zavinění ve formě úmyslu, rovněž opatřen a proveden nebyl. Nalézací soud proto postupem podle § 226 písm. b) trestního řádu oba obžalované obžaloby pro tento dílčí útok zprostil.
316. V případě obžalovaných P.L., L.S. a obžalované právnické osoby firmy XXXXX byla rozhodujícím důkazem, shodně jako v případě předchozího dílčího útoku, výpověď obžalovaného L.S.. Obžalovaný byl vyslechnut k tomuto dílčímu útoku dvakrát v průběhu dokazování u hlavního líčení. V rámci každé výpovědi jednoznačně doznal, že sám úplatek poskytl. Stejně tak, jako vyloučil trestní odpovědnost firmy XXXXX a L.K., tak zcela jednoznačně usvědčoval obžalovaného P.L.. Tvzení obžalovaného L.S., v pozici spolupracujícího obviněného, však ani v tomto případě není tvrzení osamocené. Z logiky věci

vyplývá, že to byl právě obžalovaný P.L., který měl přístup k informacím neveřejným, týkajícím se vyhlášení, resp. přípravy veřejné zakázky, předpokládané ceně i údajům o firmách, které byly vytipovány ze strany zadavatele proto, aby mohly být osloveny. Je tedy zcela logické, že obžalovaný L.S. poskytl úplatek právě obžalovanému P.L.. I zde je třeba vycházet ze situace, že pokud by firma XXXXX vyhrála řádně výběrové řízení bez toho, že by měla neveřejné informace, neměl by L.S. důvod jakýkoliv úplatek poskytovat. Ostatně obdobná situace nastala v případě jiných veřejných zakázek, v nichž figurovala firma XXXXX, zastoupená M. V. (I./6, 7 obžaloby), který zcela jednoznačně popřel, že by informace neveřejného charakteru získal, že by někomu poskytl. Vítězství své firmy vysvětlil tím, že zkrátka zakázku nacenil tak, aby to bylo výhodné a konkurenceschopné. Po zvážení všech rozhodných okolností soud proto obžalované P.L., L.S. a firmu XXXXX uznal vinným ze spáchání skutku popsaného pod bodem I./27 obžaloby, resp. pod bodem B./5 rozsudku.

BOD II. rozsudku (bod II. obžaloby)

317. Druhá část trestného jednání členů organizované zločinecké skupiny v čele s obžalovaným J.Š., S.T. a P.O., někdy označovaná také jako tzv. druhá větev, spočívala v ovlivňování drobných zakázek, které se týkaly oprav a údržby bytů a domů, byly zadávané správnou nemovitostí městské části Brno-střed, přičemž všichni tři obžalovaní se na této trestné činnosti páchané v období od února 2015 do 7. 3. 2019 podíleli společně s obžalovaným P.K., a to všichni jako členové organizované zločinecké skupiny.
318. Podstata skutkového děje v této části spočívala v tom, že obžalovaní J.Š., S.T., P.O., tentokrát společně s obžalovaným P.K., vybírali úplatky od jednotlivých podnikatelských subjektů, a to fyzických nebo právnických osob, které získávaly zakázky menšího finančního objemu od ÚMČ Brno-střed, resp. SNMČ, která byla její organizační složkou. V zásadě tyto finanční prostředky, ve výši zpravidla 15 % z částek, které jednotlivé podnikatelské subjekty fakturovaly za práci, kterou pro SNMČ odvedly, inkasoval obžalovaný P.K. a předával je dalším obžalovaným. Informace o rozsahu fakturovaných částek získával prostřednictvím obžalovaných S.T. a P.O. od obžalovaného J.Š., který z titulu své pozice na ÚMČ Brno-střed, kde působil jako místostarosta, měl k těmto informacím přístup. Rozsah a charakter trestného jednání obžalovaných je sumarizován v tabulce č. 3, která je součástí výroku obžaloby a byla, s odkazem na důkazy provedené u hlavního líčení, vtělena téměř v plném rozsahu také do výroku rozsudku. Podle obžaloby byly vybírány úplatky od celkem 35 podnikatelských subjektů v období let 2015-2019.
319. Stanovisko každého z obžalovaných je uvedeno v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, přesto však nalézací soud považuje za nezbytné jejich vyjádření stručně rekapitulovat.
320. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 zcela popřel, že by se tohoto trestného jednání dopustil. Uvedl, že Správa nemovitostí městské části Brno-střed (dále jen SNMČ) měla vlastní vedení a včele stála tehdejší ředitelka M.P.. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že byl laik a do činnosti SNMČ proto nijak nezasahoval. Kromě toho obžalovaný zcela popřel, že by předal S.T. seznam podnikatelských subjektů, tj. právnických a fyzických osob, které prováděly činnost pro SNMČ. Stejně tak obžalovaný popřel, že by převzal od spoluobžalovaného S.T. nový seznam podnikatelských subjektů, který měl nahradit původní seznam, nebo dokonce že by přebíral úplatky za provedené práce. Obžalovaný J.Š. rovněž jednoznačně popřel, že by předával S.T. seznamy firem a zejména jimi fakturované částky za práce, provedené pro SNMČ. Obžalovaný uvedl, že rozhodně nežádal S.T. o dosazení spřízněné osoby na post vedoucího techniků a také nikdy nemluvil s obžalovaným P.O. o personálním obsazení této pozice. Oba obžalovaní, tj. P.O. a S.T. mu rozhodně nedoporučili obžalovaného P.K., když navíc obžalovaný J.Š. sám měl na tuto pozici jiného kandidáta. Když se stal obžalovaný P.K. vedoucím techniků na

SNMČ, obžalovaný J.Š. s ním řešil pouze pracovní problémy, ale nikdy ani od tohoto obžalovaného nepřevzal provize od řemeslníků nebo firem, které práci prováděli.

321. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 uvedl, že není pravdou, že by vybíral peníze od řemeslníků. Obžalovaný P.K. mu asi po dvou až třech měsících, co vykonával funkci vedoucího techniků, začal nosit peníze, tzv. provize a P.O. je předával obžalovanému S.T.. To trvalo zhruba do poloviny roku 2016. P.O. rozhodně popřel, že od řemeslníků vybíral peníze ještě předtím, než obžalovaný P.K. na pozici vedoucího techniků nastoupil. Je tedy zcela zjevné, že obžalovaný P.O. doznal minimálně to, že dělal prostředníka mezi obžalovanými, když přebíral finanční prostředky od obžalovaného P.K. a naopak je sám předával obžalovanému S.T.. Ačkoliv hovořil o tom, že se jednalo o provize, zcela zjevně, jak bylo potvrzeno i dalšími důkazy, se jednalo o úplatky, které jednotlivé podnikatelské subjekty odevzdávaly na ÚMČ Brno-střed proto, aby získaly další zakázky.
322. **Obžalovaný S.T.** k tomuto bodu II. obžaloby u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 zcela jednoznačně uvedl, že obžalovaný J.Š. hledal nějakého člověka na pozici náměstka. Z řadového technika P.K. se, na základě dohody dalších obžalovaných, stal právě náměstek. Obžalovaný P.K. byl známým P.O. a ten mu dal podmínku, že funkci získá, když bude vybírat od podnikatelských subjektů tzv. provize z oprav, které pro SNMČ prováděly, a to ve výši 15 %. S.T. uvedl, že výše těchto tzv. provizí se pohybovala řádově od 250 po 560 tis. Kč měsíčně, i když občas byly tyto částky vyšší, třeba i 700 tis. Kč. Z vybraných provizí ve výši 15 % byla polovina určena pro J.Š., tj. 7,5 %. Tyto peníze mu předával obžalovaný S.T. buď v garáži J.Š. nebo v jeho galerii Aspekt. O zbylou částku 7,5 % se rozdělili tak, že 3,5 % dostal obžalovaný P.K. a 4 % byla určena pro obžalované P.O. a S.T.. Obžalovaný S.T. také jednoznačně potvrdil, že podkladem pro vybírání konkrétní výše úplatků, byla tzv. sjetina faktur. Tu vytvořil jednal obžalovaný P.K. a předal ji P.O., ale z druhé strany, pro kontrolu, byla obdobná sjetina faktur vytvořena zřejmě obžalovaným J.Š., neboť on vybrané finanční částky podle této listiny kontroloval. S.T. poukázal také na listinné důkazy k této části jeho trestné činnosti, které byly zajištěny v místě jeho bydliště při domovní prohlídce. Obžalovaný potvrdil, že věděl, že na SNMČ byla vybírána částka 15 % z fakturované částky a opakovaně popsal vzorec, podle kterého se obžalovaní o peníze dělili. K předání peněz J.Š. v jeho garáži na XXXXX, obžalovaný ještě upřesnil, že v garáži byla vinotéka, ale on do ní měl přístup díky čipu, který získal. SNMČ měla rozpočet asi 40-45 mil. Kč, z čehož bylo pro ně v podobě úplatků určeno řádově 300-400 tis. Kč měsíčně. Celková částka 3,6 mil. Kč, resp. 4,8 mil. Kč tedy plus mínus odpovídá realitě. V polovině roku 2016 však byl obžalovaný S.T. odpojen i z této větve trestné činnosti. Obžalovaný potvrdil, že se P.O. znal osobně s obžalovaným P.K. a systém vybírání úplatků zde v zásadě byl zaběhnutý. Manipulace se zakázkami spočívala v podstatě v tom, že firmy získaly takové zakázky, které jim obžalovaní následně předali. V úvodu odůvodnění tohoto rozsudku je uvedeno, že u hlavního líčení byly čteny výpovědi S.T. z přípravného řízení, a proto ve vztahu k bodu II. obžaloby nalézací soud stručně rekapituluje i tato úvodní vyjádření obžalovaného. Již dne 8. 3. 2019 S.T. totiž uvedl, že firmy byly oslovovány přímo vedoucím techniků P.K., resp. jeho podřízenými. Oslovovány byly ovšem ty firmy, které obžalovaní stanovili na základě seznamu, který byl ostatně u S.T. zajištěn při domovní prohlídce. Vybrány byly ty firmy, které byly srozuměny s tím, že jim budou platit příslušné provize, resp. úplatky. Tuto část trestné činnosti obžalovaný páchal od ledna 2015 do června až srpna 2016, kdy jej společně s P.O. odstavil ze systému vybírání úplatků obžalovaný J.Š.. Při výpovědi ze dne 8. 3. 2019 S.T. znovu potvrdil, že úplatky na SNMČ vybíral on společně s obžalovaným J.Š., P.O. a P.K.. Pokud získali v podobě úplatku částku 10 %, jednalo se obvykle o částku minimálně 200 tis. Kč měsíčně, neboť fakturovány byly částky řádově 2 mil. Kč měsíčně. Je tedy možné, že zde vybrali řádově 2,4 mil. Kč ročně. V přípravném řízení dne 15. 3. 2019 obžalovaný zcela výslovně a jednoznačně uvedl, že to byl právě obžalovaný J.Š., který mu vysvětlil princip vybírání úplatků a předložil mu seznam firem. Tento seznam měl i obžalovaný P.O.. Veškeré dokumenty, které však k firmám, provádějícím práci pro SNMČ, získali, pocházely

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

od J.Š.. Dne 13. 1. 2020 S.T. dále uvedl, že firmy XXXXX a XXXXX zařadil do systému on sám prostřednictvím obžalovaného K.. V tomto případě úplatky nedostával od P.O., ale o K.. Úplatky od firem, pracujících pro SNMČ, však vybírali P.K. a P.O., nikoliv L.S., J.H. nebo firma XXXXX

323. Zcela zásadním důkazem je výpověď **obžalovaného P.K.**, který vypovídal shodně v přípravném řízení i u hlavního líčení a jeho výpověď je rovněž detailně rozvedena v úvodní pasáži odůvodnění tohoto rozsudku. Nalézací soud považuje za nezbytné upozornit, že tento obžalovaný usvědčuje přímo obžalovaného P.O., který mu sdělil, že může nastoupit na pozici technického náměstka, ale pouze za podmínek, že bude vybírat firmy ze seznamu, který mu dal k dispozici a od nich bude vybírat úplatky. Zcela jednoznačně usvědčuje obžalovaný P.K. také obžalovaného J.Š., s nímž sice opakovaně a dlouhodobě v přímém kontaktu nebyl, ale několikrát se s ním setkal, a to jak v prvním volebním období, tak ostatně i na počátku druhého volebního období (volby proběhly v říjnu 2014 a v říjnu 2018), kdy mu J.Š. sdělil, že se nic nezměnilo a všechno bude pokračovat stejným způsobem. Obžalovaný P.K. také potvrdil, ostatně shodně jako obžalovaný S.T., že firmy ze seznamu, který dostal od spoluobžalovaných k dispozici, odváděly jako úplatek 15 % z fakturovaných částek. Detailně popsal mechanismus spolupráce s obžalovanými, který ostatně odpovídá i tomu, co ve své výpovědi uvedl obžalovaný S.T..
324. Pro úplnost lze podotknout, že listinnými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaný P.K. pracoval jako technik na SNMČ od 1. 1., resp. 2. 1. 2012, o čemž svědčí **Pracovní smlouva** (č. l. 8107). Dne 28. 11. 2014 se přihlásil do výběrového řízení na pozici technického náměstka SNMČ (viz č. l. 8103) a od 10. 2. 2015 zastával pozici technického náměstka, označovanou slangově jako vedoucího techniků (č. l. 8102). Dne 31. 3. 2019 uzavřel se svým zaměstnavatelem **Dohodu** o ukončení **pracovního poměru** (č. l. 8097). V této souvislosti si dovoluje soud připomenout, že dne 7. 3. 2019 byly provedeny rozsáhlé úkony orgánů činných v přípravném řízení proti většině obžalovaných.
325. S výpovědí obžalovaného P.K. korespondují také výsledky **Domovní prohlídky v místě jeho bydliště** (č. l. 5863 a násl., 17465) i výsledky **Prohlídky jiných prostor a pozemků**, které byly provedeny v kancelářích ÚMČ Brno-střed, resp. organizační jednotky **SNMČ** (č. l. 13720 a násl.). V místě bydliště obžalovaného byly zajištěny mobilní telefony, tablet, flashdisk, notebook, ale také částka 14.000 Kč, listiny, paměťové karty a diář a obžalovaný sám vydal další částku 234.000 Kč. Celkově tedy byla zajištěna především částka 248.000 Kč. Listinné důkazy a elektronické nosiče byly podrobeny **odborné expertíze**, stejně jako zajištěné peněžní prostředky. Rovněž v kanceláři obžalovaného na SNMČ (č. l. 13566 a násl.) byly zajištěny finanční prostředky, a to částky 1.868.120 Kč, 1.354.000 Kč a 259.200 Kč. Tyto finanční prostředky, včetně částky 248.000 Kč, zajištěné v místě bydliště obžalovaného, byly podrobeny **znaleckému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie** (č. l. 18408), ale žádné upotřebitelné stopy zajištěny nebyly. Na některých bankovkách sice byly zajištěny otisky tří fyzických osob, avšak nebyla zjištěna žádná vazba těchto osob na obviněné v rámci tohoto trestního řízení (č. l. 18451). Obžalovaný P.K. sám však potvrdil, že šlo především o finanční prostředky, které získal jako podíl na vybraných úplatcích. Peníze nepoužíval je pro svoji potřebu a dlouhodobě je schovával v kanceláři i v místě bydliště. **Znaleckým zkoumáním z oboru IT** (č. l. 18461 a násl.) byly expertíze podrobeny elektronické nosiče, zajištěné obžalovanému P.K. v místě bydliště i na pracovišti. Byla zjištěna především komunikace s některými osobami, které měly vazby na nyní projednávanou trestnou činnost. Jedná se nejen o obžalovaného P.O., ale také pracovníka SNMČ M.S. nebo zástupce firmy, která práce pro SNMČ vykonávala, V. J. Při vyhodnocení komunikace obžalovaného prostřednictvím aplikace WhatsApp bylo zjištěno, že sděloval D. G. výši fakturace za předchozí měsíce. To odpovídá výpovědi samotného obžalovaného P.K. z 8. a 12. 3. 2019 o tom, že mu D. G. úplatky nosil. Pro úplnost lze podotknout, že přímo na pracovišti obžalovaného byl zajištěn žlutý lísteček s kontaktem na V.V.. Obžalovaný P.K. uvedl, že to je jméno člověka, kterému nosil každý měsíc peníze z vybraných úplatků, a to do XXXXX na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

XXXXX ulici v Brně pro J.Š.. Finanční prostředky ve výši 259.000 Kč, zajištěné na jeho pracovišti, představují úplatky, které sám vybral za únor 2019 od dodavatelů prací pro SNMČ a byly určeny pro obžalovaného i pro J.Š., avšak obžalovaný je ještě nestačil odnést do XXXXX. Pro úplnost lze podotknout, že rozsah provedení prohlídky jiných prostor a pozemků na SNMČ Brno-střed je zachycen v **Protokole** i provedené **fotodokumentaci** (č. l. 13682 a násl., resp. 17578 a násl.).

326. S výpovědí obžalovaného P.K. v části, kde potvrdil předávání finančních prostředků pro obžalovaného J.Š. v prostorách jeho vinárny, koresponduje i výpověď **svědka V.V.**, který zde pro obžalovaného J.Š. pracoval a která je rozebrána shora. Svědek totiž jednoznačně potvrdil, že pracoval v baru s názvem XXXXX. Pro tohoto obžalovaného často přebíral různé zásilky, a to malé balíčky, obálky apod., nejen od přepravní společnosti typu PPL, ale i od fyzických osob, které je sem pro obžalovaného nosily.
327. Jednotlivé části skutkového děje, ve vztahu ke konkrétním podnikatelům, tj. právníkům nebo fyzickým osobám, tak jak jsou uvedeny v obžalobě, nalézací soud pro přehlednost seřadil do výroku rozsudku podle obžaloby a číselně ve vyjmenovaném pořadí označil. Na úvod je však třeba upozornit, že východiskem pro stanovení rozsahu zakázek včetně časového období a tím i souhrnné částky, kterou podnikatelský subjekt fakturoval SNMČ, byla spisová dokumentace (viz svazek 22. trestního spisu), která obsahuje **přehledy fakturace na SNMČ za jednotlivá kalendářní období**. Z těchto výpočtů pak byla orientačně stanovena výše úplatku ve výši 15 % u každého z podnikatelských subjektů, který dodával stavební a jiné práce pro SNMČ a které také fakturoval. Nalézací soud si dovoluje konstatovat, že detailní kontrolou číselných údajů (č. l. 6554-6889) zjistil správnost číselných údajů, uvedených u jednotlivých dodavatelů v obžalobě. V odůvodnění tohoto rozsudku považuje proto za nadbytečné odkazovat na jednotlivé faktury, které zpravidla v horizontu let 2015-2019 jednotlivé podnikatelské subjekty pro SNMČ vystavovaly za odvedené práce. Přesto však nalézací soud nemohl zahrnout veškeré údaje, týkající se celkem 35 podnikatelských subjektů uvedených v obžalobě, do výroku rozsudku. Pro nedostatečnou důkazní situaci byly vyřazeny subjekty označené jako XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX (pozn. v případě číselné řady by v obžalobě byly uvedeny pod body II./14, 15, 21, 22 a 25 tabulky č. 3 na str. 31 a 32 obžaloby). Pro závěry nalézacího soudu byly rozhodující, jak výpovědi obžalovaných, zejména S.T. a především P. K., který zpravidla sám úplatky od podnikatelských firem odebíral, shora uvedené listinné důkazy, jakož i výsledky operativního šetření, které lze k jednotlivým částem shrnout takto:

Firma XXXXX (II./1)

328. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení sice nepotvrdil, že by sám přebíral úplatky od M. M., když ani svědek M. M., vyslechnutý u hlavního líčení dne 16. 3. 2021, neuvedl, že by za zakázky, které získal, finanční úplatky poskytl. Rozhodující je však vyjádření obžalovaného P.K., který, zejména v přípravném řízení, uvedl, že sice žádné peníze od M. M. osobně nepřebíral, ale toto měl v gesci obžalovaný J.Š.. Jeho vyjádření rozhodně nepostrádá logiku, neboť, jak vyplývá z listinných důkazů, firma XXXXX prováděla mj. rekonstrukci fasády domu na ulici XXXXX, v němž bydlel právě obžalovaný J.Š., měl zde nejen bytové prostory, ale také galerii. Vyhodnocením telefonických odposlechů od 4. 4. 2018 bylo možné zjistit častou a poměrně neurčitou, resp. nadstandardní komunikaci obžalovaného P.K. se svědkem M. M., která svědčí mj. o tom, že nabídky a smlouvy má svědek zaslat obžalovanému bez uvedení data s tím, že on si to podle potřeby doplní. Stejně tak odposlechy svědčí o tom, že se oba často setkávali mimo pracoviště, když navíc M. M. předával obžalovanému i dokumentaci od jiných podnikatelských subjektů. Celkově za období od října 2015 do konce února 2019 firma XXXXX provedla práce, za které fakturovala 7.205.412 Kč. Úplatek ve výši 15 % tak činil 1.080.811,80 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Firma XXXXX (II./2)

329. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení potvrdil, že tuto firmu, která prováděla zednické práce, zastupoval pan S., který rovněž přistoupil na platbu 15 %. Peníze vyplácel přímo obžalovanému. Pro věrohodnost výpovědi obžalovaného svědčí např. vyhodnocení jeho **telefonických odposlechnů**, kdy dne 17. 8. 2018 v ranních hodinách mluvil s M. S. o tom, že dotyčný se staví za obžalovaným asi za 20 minut, protože to stihl nachystat. Současně žádá obžalovaného, aby šel raději ven, s čímž nakonec obžalovaný souhlasí. Obdobného charakteru je i jejich dialog z 26. 9. 2018 a zejména pak dialog z 25. 2. 2019, kdy se obžalovaný M. S. ptá „jestli na něho nezapomněl s téma ...“ **Z listinných důkazů**, opatřených na SNMČ Brno-střed bylo zjištěno, že za období od září 2016 do 28. 2. 2019 firma XXXXX fakturovala SNMČ částku 3.363.214 Kč, z čehož úplatky ve výši 15 % představovaly částku 504.482,10 Kč.

Firma XXXXX (II./3)

330. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že D.G., zástupce této firmy, rovněž přistoupil na úplatky ve výši 15 % za zednické práce. K předání peněz docházelo většinou v autě v okolí Měniné brány v Brně. Komunikace mezi nimi probíhala vždy SMS zprávou, mj. i o částce, která má být za konkrétní měsíc předána. Toto vyjádření obžalovaného lze vztáhnout i k bodu II./4, kde je jako dodavatel označen **D.G.**. Zpřístupněním dat z mobilního telefonu obžalovaného P.K., který byl zajištěn v místě jeho bydliště, byla **vyhodnocena data včetně komunikace** obžalovaného s D.G., která probíhala prostřednictvím aplikace WhatsApp. Obžalovaný pravidelně sděloval D. G. výši fakturace za jednotlivé měsíce, resp. za měsíc předcházející. To ostatně odpovídá i vyjádření obžalovaného u hlavního líčení, ohledně výše úplateků, které mu následně D.G. přinášel, prakticky až před pracoviště obžalovaného u Měniné brány. Do jisté míry šifrovaná komunikace, pod záminkou, že jde o sdělování stavu elektroměru, byla zachycena ve dnech 24. 7. 2018, 27. 9. 2018, 3. 12. 2018, 30. 1. 2019 a 27. 2. 2019. **Z listinných důkazů**, opatřených na SNMČ Brno-střed, bylo zjištěno, že firma XXXXX fakturovala za období let 2016 až do konce února 2019 celkovou částku 1.529.986 Kč, z čehož 15% úplatek činil 229.497,90 Kč. **D.G., jako OSVČ – XXXXX (II./4)**, fakturoval 1.460.907 Kč, z čehož úplatek ve výši 15 % činil 219.136,05 Kč.

Firma L. H., OSVČ (II./5)

331. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení rovněž potvrdil, že úplatky vybíral. Šlo o instalatérské práce a L. H., podle jeho tvrzení, rovněž přistoupil na platbu ve výši 15 %. Peníze platil obžalovanému osobně. Zda se jednalo skutečně o částku 898.000 Kč, neodkázal obžalovaný P.K. u hlavního líčení ani vyvrátit, ani potvrdit. **Z listinných důkazů**, opatřených ze SNMČ Brno-střed, bylo zjištěno, že od května 2015 do konce února 2019 firma L. H., podnikajícího jako OSVČ, fakturovala celkem 5.339.871 Kč. Úplatek ve výši 15 % tedy činil 800.980,65 Kč.

Firma J. H., OSVČ (II./6)

332. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že to byl elektrikář, který ovšem nepředával peníze přímo obžalovanému, ale dával je M. S., který je obžalovanému předával. Zda úplatky ve výši 15 % mohly činit 1.932.474 Kč, nedokázal obžalovaný u hlavního líčení vyvrátit ani potvrdit. O kontaktech obžalovaného s J. H. svědčí **odposlechy telefonických hovorů** např. z 27. 2. 2019, kdy si domlouvají schůzku nebo z 6. 3.2019, kdy J. H. čekal na obžalovaného před SNMČ Brno-střed, a to předchozím ranní telefonické domluvě. **Z listinných důkazů** bylo zjištěno, že celkově za období od dubna 2015 do konce února 2019 J. H. fakturoval SNMČ částku 12.883.164,65 Kč. Úplatek ve výši 15 % z fakturované částky představoval 1.932.474,78 Kč.

Firma XXXXX, OSVČ (II./7)

333. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení potvrdil, že jde o elektrikáře, který úplatky platil, ale opět je od něj přebíral podřízený obžalovaného M. S.. **Z listinných důkazů** bylo zjištěno, že za období let 2015-2019 fakturoval O.H. za práce provedené pro SNMČ celkem 6.247.117,42 Kč. Úplatek ve výši 15 % z fakturované částky činil 937.067,61 Kč.

Firma XXXXX (II./8)

334. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že je to stejné jako u firmy XXXXX. Jednal vždy pan Ch., ale peníze obžalovanému nosil M.S.. S panem Ch. jednal sice obžalovaný, ale peníze od něj nepřebíral. Obžalovaný peníze, které takto získal, přepočítal a odevzdal je dál. Jeho podřízený M. S. si z takto získaných peněz žádný podíl nenechával. Po dohodě s J.Š. však obžalovaný vyplácel M.S. asi 15.000 Kč měsíčně. **Z listinných důkazů**, opatřených ze SNMČ Brno-střed, bylo zjištěno, že za období let 2016-2018 fakturovala tato firma částku 4.451.660 Kč, z čehož úplatek ve výši 15 % představoval částku 667.749 Kč.
335. Faktury dalších podnikatelských subjektů, uvedených v obžalobě a zejména ve výroku rozsudku, a to pod **jmény J. K., V. J., M. K., B. Š. a V. Ž.** (II./9, 11, 17, 28 a 30) spolu úzce souvisí, neboť jednotlivé podnikatelské subjekty jsou propojeny osobou V. J..
336. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že úplatky dostával od V.J. za zednické práce, neboť on rovněž přistoupil na požadovaných 15 %. Vzhledem k tomu, že společně s V. J. bydlí ve stejné městské části, tak se s ním obžalovaný většinou setkával v místě bydliště. S výpovědí obžalovaného P.K. ostatně korespondují i **záznamy o vyhodnocení telefonických odposlechlů**. Obžalovaný byl s V. J. často v telefonickém kontaktu, kdy např. dne 6. 4. 2018 mu obžalovaný říká, že si to o víkendu předají, že to může dát někomu z úřadu a oni by mu to dali na stůl. Současně V. J. dává najevo svoje obavy, aby ho nikdo přitom neviděl. V. J. mj. výslovně obžalovanému sděluje „když tak až to dojde, tak já už bych ti dal tady z toho rovnou ty peníze, ať to máme taky všechno z krku“. Dne 2. 5. 2018 V. J. obžalovanému říká „protože to jsou pro tebe ty kačky“ a dále se domlouvají na tom, jak si finanční prostředky předají. Dne 13. 7. 2018 V. J. informuje obžalovaného, že dneska už to došlo a odpoledne to obžalovanému dá. Obdobného charakteru je dialog ze dne 19. 9. 2018, kdy V. J. opět obžalovanému sděluje, že to má pro něj. Při komunikaci dne 24. – 25. 7. 2018 mluví o fakturaci za osoby OSVČ B. Š., OSVČ M. K., které V. J. používal k fakturaci odvedených prací, neboť sám byl v té době postižen exekucí. V místě bydliště V. J. byla provedena **Domovní prohlídka** (č. l. 18195), při níž ostatně V. J. potvrdil, že obžalovaný P.K. mu občas nějakou zakázku pro město tzv. dohodil a současně tvrdil, že mu za to koupil pivo. V. J. vydal faktury a zakázkové listy, které měl uložené a vysvětlil, že tyto faktury nevystavoval on sám, ale jeho kamarádi, podnikající jako OSVČ, tedy jako řemeslníci, ačkoliv práce provedl on, protože on má v té době exekuce. Na jednu zakázku bylo proto vystaveno více faktura a zakázka se rozepsala tak, aby se nemuselo dělat výběrové řízení. Obžalovaný P.K. mu dal instrukce k fakturaci. Současně V. J. potvrdil, z každé zakázky dával P.K. částku 15 % v hotovosti, a to nejméně v letech 2017-2018. S výpovědí obžalovaného P.K. ostatně koresponduje i vyjádření V. J., zaznamenané v protokole o domovní prohlídce, o tom, že v zásadě to byl nápad obžalovaného, ale on mu řekl, že peníze vlastně nejsou určeny jen pro něj. Při této domovní prohlídce byla V. J. odňata razítka různých podnikatelských subjektů, o nichž V. J. potvrdil, že jsou falešná a on si je nechal vystavit na jména bývalých spolupracovníků, aby mohl fakturovat jejich jménem, a to znovu kvůli své exekuci. Při domovní prohlídce V. J. vydal také mobilní telefon a nosiče elektronických dat, která byla zpřístupněna **znaleckým zkoumáním** (č. l. 18588 a násl.). Žádné relevantní skutečnosti, mimo těch, které byly shora citovány a prokázány jinými důkazy, však zjištěny nebyly. **Z listinných důkazů**, zajištěných při domovní prohlídce u V. J., označených jako V-1 a násl., lze zmínit, že se jednalo o dokumentaci

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

k jednotlivým veřejným zakázkám, včetně faktur, které byly za provedené práce vystavovány, a to, jak potvrdil V. J., fakticky jménem jiných fyzických osob, aby V. J. nefakturoval svým jménem, neboť měl exekuce. Sumarizací listinných důkazů bylo prokázáno, že jménem osoby vystupující pod jménem **J. K.** fakturoval V. J. za období let 2018-2019 celkem 157.651 Kč, z čehož 15 % částka, určená na úplatky, představovala finanční prostředky ve výši 23.647 Kč (II./9). Vlastním jménem fakturoval **V. J.** (II./11) v letech 2016-2017 celkem 184.861 Kč, z čehož částka 15 %, určená na úplatky, představovala 27.729,15 Kč. Jménem **M. K.** (II./17) fakturoval V. J. částku 266.586 Kč, a to za období let 2018 do února 2019. Úplatky ve výši 15 % představovaly částku 39.987 Kč. Jménem **B. Š.** (II./28) V. J. fakturoval za období roku 2017 do konce února 2019 částku 344.549 Kč. Úplatky ve výši 15 % z fakturované částky představovaly 51.682,35 Kč. Jménem **V. Ž.** fakturoval V. J. za období od listopadu 2015 do roku 2016 celkem 273.965 Kč. Úplatky z této částky ve výši 15 % představují 41.094,75 Kč. S odkazem na věci zajištěné při domovní prohlídce u V. J., lze opětovně poukázat na razítka těchto podnikatelských subjektů, která byla zajištěna, a to V. Ž., B. Š., J. K. a M. K..

Firma J. L., OSVČ (II./10)

337. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že šlo o elektrikáře, uvedeného na seznamu P.O.. Zřejmě se J. L. domlouval s P.O., a přes obžalovaného P.K. to tedy nešlo. Obžalovaný však sám měl sjetinu fakturovaných částek a nebylo těžké spočítat, že 15% úplatky byly vypláceny. Sám s odstupem času nedokáže potvrdit, jestli šlo o částku 1.042.104 Kč, jak je uvedeno v obžalobě. Z mobilního telefonu, který vydal J. L. orgánům činným v přípravném řízení, však bylo zjištěno, že často probíhala **telefonická komunikace** mezi J.L., obžalovaným P.K. a také R. H., který J.L. zasílal podklady k fakturaci. Vedle toho byl J. L. také v častém kontaktu právě s obviněným P.K., a to zejména díky textovým zprávám. O tom svědčí jejich komunikace ze dne 14. 3. 2018, kdy si domlouvají vzájemnou schůzku, ze dne 23. 3. 2018, kdy J. L. sděluje obžalovanému, že si tento stáhl jinou tabulku, a proto mu J. L. pošle jinou tabulku, a tu předchozí má obžalovaný smazat, aby nabídka nepobíhala někde po internetu. Dne 24. 5. 2018 se J. L. výslovně ptá, jaká je cena a dává obžalovanému pokyn, aby dal výmalbu pryč, že k tomu musí sám dodat ještě tři firmy. Z **listinných důkazů**, opatřených na SNMČ Brno-střed, bylo zjištěno, že firma J. L. fakturovala za uvedené období částku celkem 6.947.364,01 Kč, z čehož úplatky ve výši 15% představovaly částku 1.042.104,60 Kč.

Firma T. K., OSVČ (II./12)

338. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení rovněž doznal, i když v rámci svého celkového obecného vyjádření. Přesto však potvrdil, shodně jako v přípravném řízení, že po telefonickém kontaktu si peníze předávali zejména na Lesné v různých restauracích, protože tam oba bydlí. T. K. mu peníze předával ve svazku bankovek. S výpovědí obžalovaného korespondují i **telefonické odposlechy**, z nichž je zřejmé, že např. dne 2. 5. 2018 si domlouvají schůzku. V podvečerních hodinách obžalovaný od T. K. převzal v bankovkách přesně nezjištěnou finanční hotovost. To ostatně koresponduje s tvrzením obžalovaného o tom, že se jednalo o úplatky, které mu T. K. dal za to, že prováděl práce pro SNMČ, které následně fakturoval. Dne 2. 10. 2018 si opět domlouvají osobní schůzku, o kterou v zásadě žádá obžalovaný s tím, že je třeba zaplatit provizi. Dne 9. 1. 2019 T. K. sděluje obžalovanému, že mu poslal rozpočet, ale také o něco víc, protože přitlačil na „ty jejich věci“. Z **listinných důkazů** bylo zjištěno, že T. K., OSVČ, fakturoval od srpna 2015 do února 2019 celkem částku 1.593.442 Kč, z čehož úplatky ve výši 15 % představovaly částku 239.016,30 Kč. Pro úplnost lze podotknout, že u T. K. byla v přípravném řízení provedena **Domovní prohlídka** (č. l. 15915), při níž bylo zjištěno účetnictví subjektu T. K., OSVČ včetně faktur a zakázkových listů pro ÚMČ Brno-střed. Obžalovaný P.K. u hlavního líčení výslovně uvedl, že T. K. rovněž přistoupil na platbu 15 % za truhlářské práce. Slevy nedostával a vyplácel 15 % z fakturovaných částek.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Firma XXXXX (II./13)

339. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení opět potvrdil, že zástupce této firmy D. V. rovněž přistoupil na platbu 15 %, a tyto částky nosil obžalovanému v hotovosti. Pro úplnost lze podotknout, že obžalovaný P.K. v závěru své výpovědi u hlavního líčení potvrdil skutečnosti, které vyplývají z výše uvedených odposlechů telefonických hovorů, když uvedl, že statutární zástupci firmy XXXXX za ním byli po prodeji této firmy a ujistili jej, že spolupráce bude pokračovat i s novým majitelem, že se fakticky nic nemění. O častých kontaktech obžalovaného s D. V. svědčí i **odposlechy telefonické komunikace**, z nichž je zřejmé, že se opakovaně domlouvají na neoficiálních schůzkách mimo prostory kanceláře SNMČ, při nichž D. V. předává obžalovanému dokumenty a také finanční prostředky. Tím nalézací soud míní např. hovor ze dne 27. 6. 2018, kdy D. V. navrhuje konspirativně, že se jednou za měsíc staví u obžalovaného a nějak to spolu vyřídí, tak jak dělali všechno, protože firma je sice prodaná, ale nic se neděje, všechno může pokračovat dál, tak jak to bylo. Obžalovaný se ovšem musí setkat s někým z dalších z firmy. Dne 28. 6. 2018 jej D. V. instruuje, že má při schůzce s novým zástupcem firmy sdělovat, že je přetlak na výtahy a že by byl rád, kdy by to fungovalo i nadále, tak jako v minulosti. Později se oba schází v autě D. V., ale také spolu komunikují telefonicky. Například dne 2. 11. 2018 se domlouvají na tom, že D. V. přinese obžalovanému nějaké faktury a ještě „to“ další. Z toho lze důvodně dovodit, že se jedná opět o úplatky nejméně za předchozí měsíc, tj. říjen 2018. Dne 7. 12. 2018 spolu opět hovoří, používají konspirativního termínu „montážky“ a D. V. dokonce sděluje, že je to za dva měsíce za 10. a za 11., ale přitom klade důraz na to, aby „to“ obžalovaný neztratil. Dne 4. 3. 2019 D. V. opět telefonicky kontaktuje obžalovaného s tím, že by jej v ranních hodinách navštívil, protože má pro něj nějaké další tzv. „montážky“. Dne 4. 3. 2019 v odpoledních hodinách ve vozidle D. V., kam nastoupil i obžalovaný P.K., provádí společně propočet částek, které jsou zřejmě jako úplatky předávány a následně rozdělovány. Při **Prohlídkách jiných prostor a pozemků**, tj. kanceláří firmy XXXXX i vozidel, např. Nissan IXTAIL nebo Ford Tranzit žádné věcné důkazy, které by sloužily jako usvědčující materiál, zajištěny nebyly (č. l. 16022, 16053, 16083). D. V. sice vydal orgánům činným v přípravném řízení mobilní telefon a listiny, ale ani tím relevantní skutečnosti prokázány nebyly. **Z listinných důkazů**, zajištěných na SNMČ Brno-střed, bylo zjištěno, že firma XXXXX fakturovala od dubna 2015 do konce února 2019 celkovou částku 7.363.890 Kč. Úplatky z takto fakturované částky ve výši 15 % představovaly částku 1.104.583,50 Kč.

Firma XXXXX, OSVČ (II./14)

340. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že šlo rovněž o dodavatele stavebních prací. S tímto podnikatelem však jednal jeho kolega M. S., který od něj úplatky přebíral, ale předával je ihned obžalovanému. S odstupem času si obžalovaný nedokáže vybavit, kolik celkem úplatky od A.L. mohly činit. **Z listinných důkazů**, zajištěných na SNMČ Brno-střed, bylo zjištěno, že firma A.L. OSVČ fakturovala od dubna 2015 do února 2019 celkovou částku 9.628.626 Kč. Z toho lze dovodit úplatky poskytované ve výši 15 % činily 1.144.293 Kč.

Firma XXXXX, OSVČ (II./15)

341. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že to byl člověk ze seznamu obžalovaného P.O., a proto si ho řešil P.O.. Obžalovanému samotnému tedy J. M. žádné peněžní prostředky nepředal. V souvislosti s J. M. však bylo obžalovanému vyhrožováno. Vzhledem k tomu, že práce nebyly dostatečně kvalitně a termínově v pořádku, sám obžalovaný P.K. řekl, že už mu práce dávat nebudou a sdělil to P.O.. Sám však nemůže potvrdit, jestli právě P.O. nebo J. M. za ním v této souvislosti poslali kriminálně vypadajícího muže, který obžalovaného navštívil na SNMČ a vyhrožoval mu tím, že dohody se mají plnit a pokud ne, tak uvidí. Celkem byl tento muž za obžalovaným P.K. dvakrát. Následně obžalovaný našel ještě za stěračem svého auta náboje do

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

pistole, které však hodil do kanálu. U hlavního líčení dne 6. 1. 2021 byla čtena výpověď **svědka J. M.**, kterou učinil v přípravném řízení (č. l. 1719). Svědek potvrdil, že podnikal jako OSVČ v oboru voda, topení, plyn, elektro. Přibližně od roku 2015 realizoval i zakázky pro SNMČ. V určité době byl osloven svým vzdáleným příbuzným nebo známým a ten zprostředkoval schůzku s F. R., který aktuálně pracuje na SNMČ. Původně se s ním setkal ještě předtím, než F. R. na SNMČ nastoupil a on mu sdělil, že zde má slíbené místo technika, přičemž jeho úkolem je sehnat firmy, které budou ochotny vykonávat práci pro SNMČ a platit za to úplatek. F. R. následně zorganizoval schůzku s P.O., kde bylo svědkovi J. M. sděleno, že pokud s těmito podmínkami souhlasí, dostane jej P.O. na SNMČ, aby získal zakázky. Výše provize bude 15 %. J. M. výslovně uvedl, že tuto výši úplatku mu konkrétně sdělil P.O. a následně mu to potvrdil i F. R.. Později mu F. R. sdělil, že šéfem techniků na SNMČ se stal P.K., s nímž se svědek na domluvené schůzce sešel a tam mu obžalovaný potvrdil, že může pro SNMČ pracovat za uvedených podmínek. K samotnému rozsahu spolupráce J. M. uvedl, že informace k zakázce mu posílali buď R. F. nebo P.K., který však většinou řešil poptávací řízení menšího rozsahu, tedy do 100.000 Kč bez DPH. Někdy se stalo, že třeba firma zakázku nedostala, ale musela dělat tzv. křoví v nabídce, o čemž ho informoval buď P.K. nebo F. R.. Oba mu předali nabídky ostatních firem a současně mu řekli, že nabídková cena jeho firmy musí být větší. SNMČ poptával zpravidla tři firmy a svědek dostával pokyn k tomu, aby zpracoval nabídku ve stejné formě, ale s vyšší cenou. Svědek dále uvedl, že takto zpracovanou nabídku předal zpravidla F. R. nebo P. K.. Pokud zakázku získal, pak ji realizoval. Když odvedenou práci vyfakturoval, bylo tzv. zkasírováno 15 % z této částky. Vždy 15. – 20. dne v měsíci byla vynesena sjetina firem, které fakturovaly na SNMČ, a to z účetního oddělení. Na základě toho se vyrobila tzv. sjetina toho, co fakturoval svědek, aby bylo jasné, kolik činí zmíněných 15 %. Peníze ve formě úplatku J. M. předával v hotovosti F.R. a v několika případech také P.O.. Přibližně dvakrát je nechal v obálce v servisu, kde byl zaměstnán otec F. R.. Na obálce bylo napsáno jméno P.O.. V několika případech svědek úplatek poslal přímo na účet F. R., a to za situace, kdy byl např. sám mimo území ČR. K působení obžalovaného P.O. pro SNMČ, v případě vybírání úplatků, svědek uvedl, že F. R. jej informoval o tom, že zná P.O. dlouhodobě a P.O. byl schopen zajistit P. K. místo na SNMČ s podmínkou, že bude vybíral úplatky od firem, které se pustí k práci. P.K. také osobně od účetních ze SNMČ získával sjetinu o fakturaci za uvedené období v listinné podobě a předával ji P.O. a F. R.. Tento seznam sloužil k výpočtu výše úplatků. P.K. na SNMČ zajistil místo právě F. R.. Naopak P.O. měl vazby na ÚMČ Brno-střed a všichni mu tvrdili, že se peníze v podobě úplatků posílají ještě dál, i když konkrétní osoby nejmenovali. V závěru své výpovědi J. M. potvrdil, že se setkával s P.K. v restauraci na Divadelní ulici v Brně, tedy blízko SNMČ. S P.O. se setkával v kavárně v OC Tesco na ulici Cimburkova, na benzínce v Černovicích, na Lesné, příp. jinde. Rovněž s F. R. se setkával osobně, většinou na místech, kde svědek realizoval zakázky apod. Na všech těchto místech předával těmto osobám úplatky ve výši 15 % z fakturované částky. Z obžalovaných zná svědek kromě P.K., pouze P.O.. Od P.K. i F.R. získal nezávisle na sobě informace o tom, že seznam firem na SNMČ přinesl obžalovaný J.Š., kterého ostatně svědek na SNMČ asi třikrát viděl. Oba mu potvrdili, že J.Š. tam seznam firem přinesl proto, aby si upevnil svoji pozici s tím, že jde o firmy, které se budou oslovovat. **Z listinných důkazů**, zajištěných na SNMČ Brno-střed, bylo zjištěno, že v období od roku 2015 do února 2019, s výjimkou roku 2018, fakturovala firma J. M. celkovou částku 6.785.740 Kč, z čehož úplatky ve výši 15 % představovaly 1.017.861 Kč.

Firma XXXXX, OSVČ (II./16)

342. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že šlo o firmu, která prováděla servis plynových přístrojů. P. M. také přistoupil na poskytování úplatků ve výši 15 %. Obžalovaný však s odstupem času neodkáže potvrdit ani vyvrátit, jestli P. M. poskytl v hotovosti částku právě 150.480 Kč. Peníze jim předával v různých bankovkách. O **telefonické komunikaci** obžalovaného s P.M., při níž si sjednávali vzájemné schůzky, svědčí např. jejich hovory ze dne 28. 2. 2019 v blízkosti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

kanceláři SNMČ. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že firma P. M., OSVČ, fakturovala za období od dubna 2015 do konce února 2019 částku 1.003.200 Kč. Úplatky ve výši 15 % z této částky představovaly 150.480 Kč.

Firma XXXXX, OSVČ (II./18)

343. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení potvrdil, že šlo o firmu, která dělala zámečnické práce a J. P. také přistoupil na platbu ve výši 15 %. Peníze předával obžalovanému, a to většinou v autě u Měnické brány. S výpovědí obžalovaného koresponduje také **záznam jeho telefonického hovoru** s J. P. ze dne 28. 5. 2018. Po dotazu obžalovaného, kdy se zastaví mu J. P. sděluje, že koncem týdne a tzv. mu povykládá, jak dvakrát zmizelo a jak to bylo nachystaný. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že za období od února 2015 do konce února 2019 firma J. P., OSVČ, fakturovala částku 2.921.640 Kč, z čehož úplatky ve výši 15 % představovaly částku 438.246 Kč.

Firma XXXXX, OSVČ (II./19)

344. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že šlo o truhlářské práce M. N. přistoupil na úplatky ve výši 15 %, které předával obžalovanému N. ml. Obžalovaný však s odstupem času nedokázal potvrdit, jestli úplatky ve výši 15 % činily 984.616 Kč, jak je uvedeno v obžalobě. S výpovědí obžalovaného korespondují také **záznamy telefonických hovorů** s R. N., kdy např. 8. 1. 2019 si domlouvají schůzku u pošty (pozn. soudu opět v blízkosti sídla a kanceláři SNMČ), a to v ranních hodinách. Obdobné místo zvolili pro svoji schůzku při telefonickém hovoru 31. 1. 2019 opět v ranních hodinách, přičemž ze sledování obžalovaného bylo zjištěno, že se s R. N. setkal nedaleko blízké prodejny včelařskými potřebami, kde mezi nimi došlo k předání finančních prostředků, které R. N. vložil do růžových desek obžalovaného P. K.. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že v období od dubna 2015 do února 2019 firma M. N. fakturovala částku 6.564.110 Kč. Úplatek ve výši 15 % z fakturované částky představoval 984.616 Kč. Pro úplnost lze zmínit, že v místě bydliště R. N. i v jeho vozidle byly provedeny prohlídky, a to **Domovní prohlídka** (č. l. 17627) a **prohlídka jiných prostor a pozemků**, tj. vozidla Hyundai (č. l. 17657). Při domovní prohlídce R. N. vydal jednak faktury za rok 2015-2019, také svůj diář a mobilní telefon zn. Nokia. Vyhodnocená data z elektronických nosičů byla **znalecky zkoumána** (č. l. 81925) a odpovídající telefonické odposlechy mezi R. N. a obžalovaným P.K. jsou rozebrány shora. Faktury pouze svědčí o tom, že M. N. fakturoval SNMČ Brno-střed za provedené práce. Jiné relevantní skutečnosti nebyly zjištěny a prokázány ani ze zajištěného diáře.

Firma XXXXX (II./20)

345. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení rovněž potvrdil, že majitel firmy, která prováděla výškové a kominické práce. Jednatel K. O., rovněž přistoupil na poskytování úplatků ve výši 15 %. S odstupem času však obžalovaný nedokázal potvrdit, jestli to v souhrnu byla částka 473.374 Kč, jak je uvedeno v obžalobě. O telefonických kontaktech obžalovaného s K. O. svědčí např. **záznam telefonických odposlechlů** ze dne 4. 3. 2019, kdy si obžalovaný prostřednictvím manželky K. O. s ním domlouvá schůzku u autobusového nádraží v Brně u hotelu Grand s vysvětlením, že to bude chvíle, kdy si to prohodí z auta do auta. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že firma XXXXX fakturovala od dubna 2015 do února 2019 celkovou částku 3.155.829 Kč. Úplatek ve výši 15 % z této částky představoval 473.374,35 Kč.

Firma XXXXX, OSVČ (II./21)

346. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení potvrdil, že tento subjekt měl ve správě výtahy, na kterých prováděl opravy. P. J. rovněž nosil obžalovanému úplatek ve výši 15 %, který mu předával na různých místech ve městě. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že firma P. J., OSVČ, fakturovala za období roku 2017 až do února 2019 celkem částku 2.763.615 Kč. Úplatek ve výši 15 % z fakturované částky představoval 114.542,25 Kč.

Firma XXXXX (II./22)

347. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že jednatel firmy V. K. byl dlouhodobým dodavatelem instaloprací na bytovém fondu. Obžalovaný jej tenkrát oslovil jako stávajícího dodavatele a V. K. s podmínkami úplatku ve výši 15 % souhlasil a následně obžalovanému předával peníze. S odstupem času si však obžalovaný nedokáže přesně vybavit, jestli to byla skutečně částka 1.153.360 Kč. Pro vysvětlení uvedl, že sám měl ve všech případech vždy k dispozici sjetinu faktur, kterou předával i P.O. a v zásadě si to obžalovaný sám pouze odškrtnul, jestli je všechno v pořádku. Také s V. K. byl obžalovaný v telefonickém i osobním kontaktu, o čemž svědčí **záznamy jejich telefonické komunikace**, na kterých si domlouvají schůzky a částečně i **sledování obžalovaného**. Dne 2. 5. 2018 krátce po poledni nastoupil např. obžalovaný do vozidla V. K. na ulici Měnínská, tj. v těsné blízkosti s kanceláří SNMČ a ve vozidle setrval asi dvě minuty. Další schůzku si domluvili telefonicky dne 30. 10. 2018. V časných ranních hodinách obžalovaný takřka na stejném místě, tj. na ulici Novobranská na sedl do vozidla, které řídil V. K.. V řádu několika desítek sekund vozidlo projelo po blízkých ulicích a poté obžalovaný z vozidla opět vystoupil. Důvodně se lze domnívat, že účelem těchto krátkých setkání právě ve vozidle bylo vždy předání úplatků, které ostatně obžalovaný P.K. opakovaně potvrdil. Další hovory, na nichž si domlouvají schůzky, jsou např. ze dne 2. 1. 2019, doprovázené SMS zprávami, stejně jako hovor ze dne 4. 3. 2019, který se týká domluvy následné schůzky. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že tato firma fakturovala za období od dubna 2015 do konce roku 2017 celkovou částku 7.669.017,33 Kč. Úplatky ve výši 15 % z toho tvořily částku 1.150.360,70 Kč. Lze jen podotknout, že fakturace firmy XXXXX za období roku 2018 a počátek roku 2019 prokázána nebyla.

Firma XXXXX(II./23)

348. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že v případě této firmy jednal s L. Z., který také přistoupil na úplatky ve výši 15 %. Peníze dával obžalovanému hotově, a to většinou před SNMČ Brno-střed. **Záznamy telekomunikačního provozu** mezi obžalovaným a L. Z. svědčí o výměně SMS zpráv, která se týkala schůzky dne 4. 2. 2019. Téhož dne, tj. 4. 2. 2019 v časných ranních hodinách, jak bylo zjištěno ze sledování obžalovaného, se P.K. setkal před SNMČ Brno-střed na ulici Měnínská s L. Z., a to na dobu cca 20 sekund. Při telefonickém hovoru ze dne 28. 2. 2019 si domlouvají schůzku v následujících dnech. Dne 1. 3. 2019 se L. Z. ujistí, zda to, co se týče návštěvy je všechno v pořádku, o čemž jej P.K. ujistí, že už to mají naštěstí podchycené a že je všechno „cajk“. Z obsahu jejich dialogu lze dovodit, že se pravděpodobně L. Z. ujistí o tom, že byla P. K. za únor 2019 předána správná výše úplatku, a to dne 1. 3. 2019, kdy ostatně L. Z. vybral z bankovního účtu u Komerční banky vedeného pro společnost XXXXX částku převyšující 62.000 Kč. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že v období let 2016 až do konce února 2019 společnost XXXXX fakturovala částku 957.339 Kč. Úplatky ve výši 15 % z fakturované částky představovaly celkem 143.600,85 Kč.

Firma XXXXX, OSVČ (II./24)

349. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že šlo o zámečnické práce. Rovněž J. R. byla nabídnuta spolupráce, a to za podmínek poskytování úplatku ve výši 15 %. Tyto peníze obžalovanému vyplácel přímo J. R., ale jestli se v souhrnu jednalo skutečně o částku 951.556 Kč, obžalovaný již s odstupem času potvrdit nedokázal. S výpovědí obžalovaného korespondují také v tomto případě **záznamy a odposlechy telefonické komunikace**, z nichž je zřejmé, že např. dne 27. 4. 2018 si obžalovaný domlouvá s J. R. schůzku. Dne 2. 5. 2018 se pak po následujícím telefonickém hovoru kolem desáté hodiny dopolední potkali, a to u pošty (pozn. v blízkosti kanceláří SNMČ). Při tomto setkání, jak vyplynulo ze **sledování**, obžalovaný nastoupil k J. R. do vozidla, které ujelo poměrně malý okruh a během několika minut z vozidla vystoupil. Dne 4. 1. 2019 obžalovaný s J. R. opět hovořil o tom, že obžalovaný převezme tři faktury s lednovým datem a potkají se během několika dní před hotelem Grand. Obdobné místo schůzky bylo dohodnuto v hovoru ze dne 4. 2. 2019, kam měl obžalovaný J. R. přinést klíče od nemovitostí. Další krátká schůzka proběhla dne 26. 2. 2019 opět na základě telefonického kontaktu. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že od dubna 2015 do konce února 2019 firma J. R., OSVČ fakturovala celkem 6.343.710 Kč. Úplatek ve výši 15 % z fakturované částky tak představoval 951.556,50 Kč.

Firma XXXXX (II./25)

350. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení rovněž potvrdil, že tato firma požadované úplatky odevzdávala. Jménem firmy jednal vždy B. Ch., který však peníze nepředával obžalovanému, ale dával je M. S., od kterého obžalovaný peníze dostával. Obžalovaný potvrdil, že když peníze od M. S. dostal, sám je ještě přepočítal, ale M. S. si z nich sám nic nenechával. Následně obžalovaný navrhl J.Š., aby M. S. dávali odměnu cca 15.000 Kč měsíčně. Tyto peníze mu obžalovaný předával v obálce, kterou nechával v zásuvce psacího stolu. **Telefonická komunikace** mezi obžalovaným P.K. a B. Ch. svědčí o tom, že je mezi nimi osobní vztah, nikoliv ryze pracovní a profesionální, protože se setkávají na soukromých akcích a konspirativně se na ovlivňování zakázek a přebírání úplatků domlouvají. Pro takové závěry svědčí dialogy ze dne 23. 2. 2018, ze dne 22. 3. 2018 nebo ze dne 9. a 27. 7. 2018, příp. ze dne 31. 8. 2018. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že tato firma fakturovala za období let 2017 a 2018 za provedené práce celkovou částku 7.655.118 Kč. Úplatky ve výši 15 % z takto fakturované částky představovaly 1.148.267 Kč.

Firma XXXXX, OSVČ (II./26)

351. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že tento subjekt byl ze seznamu obžalovaného P.O.. Sám od něj tedy peníze nevybíral, ale s P.O. sjetinu faktur projížděli. S výpovědí obžalovaného koresponduje i **záznam o odposlechu telefonické komunikace** P.O. z něhož je zřejmé, že spolu komunikují. Např. dne 12. 3. 2018 a domlouvají si schůzku. Dne 12. 4. 2018 V. S. sděluje obžalovanému P.O., že „tam jede, ale musí zjistit stav, kolik tam je a neví, kolik je tam aktuálně prachů, protože byly výplaty, aby tam tedy P.O. nejel zbytečně“. Po krátké chvíli V. S. znovu volá P.O. a domlouvají si osobní schůzku dne 12. 4. 2018. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že podnikatelský subjekt V. S. fakturoval za období 2015-2017 celkovou částku 1.887.288,35 Kč. Z takto fakturované částky úplatky ve výši 15 % představovaly 283.093,25 Kč.

Firma XXXXX (II./27)

352. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že firma byla zastoupená J. S., kterému obžalovaný sám, obdobně jako v předchozích případech, nabídl zakázky za těch 15 % úplatku, s čímž on souhlasil. Úplatky za tuto firmu dával obžalovanému právě J. S.. Obžalovaný však ani v tomto případě nemohl s odstupem času potvrdit ani vyvrátit, jestli mu byla vyplacena právě částka 795.177 Kč. Také firma XXXXX figuruje na seznamech firem, které úplatky poskytovaly. **Listinnými důkazy**, zajištěnými na SNMČ Brno-střed, bylo prokázáno, že v době od dubna 2015 do února 2019 firma XXXXX fakturovala celkovou částku 5.301.185,05 Kč. Úplatek ve výši 15 % pak představoval částku 795.177,76 Kč.

Firma XXXXX (II./29)

353. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení uvedl, že tato firma byla zastoupená R. Š.. V zásadě šlo o dlouhodobého dodavatele stavebních a zednických prací. Obžalovaný Také R. Š. nabídl tzv. spolupráci, tedy získávání zakázek za podmínek vyplácení úplatku ve výši 15 %. S odstupem času ani u této firmy nedokázal obžalovaný potvrdit nebo vyvrátit, jestli mu byly poskytnuty úplatky právě ve výši 1.909.682 Kč, jak je uvedeno v obžalobě. S výpovědí obžalovaného korespondují i **záznam o odposlechu telefonických hovorů**. Dne 23. 10. 2018 obžalovaný hovořil s R. Š. a opakoval mu, že je právě konec měsíce a neví, jestli to R.Š.do zítřka tedy dá. R.Š.mu na to sděluje, že asi ne, tak se domlouvají, že to snad zvládne do konce týdne. Dne 30. 10. 2018 spolu opět telefonicky komunikují a obžalovaný chce po R. Š., aby společně doladili ty jejich věci. Dne 31. 10. 2018 si domlouvají krátkou schůzku při cestě na oběd. Je tedy zjevné, že na konci října 2018 obžalovaný upozorňoval R.Š., že musí vyřídit „ty jejich věci“ a R.Š.mu sděluje, že to tak rychle nedá dohromady. Důvodně se lze domnívat, že spolu komunikují o úhradě úplatků. Ostatně o tom svědčí detailní rozbor jejich hovoru ze dne 23. 10. 2018. Obdobného charakteru je ovšem hovor ze dne 30. 1. 2019, kdy obžalovaný P.K. opětovně upozorňuje R.Š., že je konec měsíce a že by se mohl následující den nějak stavět. R.Š.na to reaguje slovy, že se to tam ještě nějak v průběžně sype, přichází to a něco by ještě mělo dojít, ale slíbuj, že se následující den zastaví. Rovněž při hovoru ze dne 4. 3. 2019 se obžalovaný ptá R.Š., kdy se zastaví a podle dialogu ze dne 5. 3. 2019 se skutečně setkávají. **Listinnými důkazy**, opatřenými na SNMČ Brno-střed, pak bylo prokázáno, že za období od května 2015 do února 2019 firma XXXXX fakturovala celkovou částku 12.731.219 Kč. Úplatek ve výši 15 % z takto fakturované částky činil 1.909.682,85 Kč.
354. Pro přehlednost je třeba upozornit na to, že ve výroku rozsudku v porovnání s obžalobou nejsou zahrnuty zakázky a z nich případně získané úplatky ve vztahu k firmám **XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX**. Zásadním důkazem v případě zakázek, popsanych v bodě II., byla vždy výpověď obžalovaného P.K., která je ostatně rozvedena u dílčích zakázek, kdy soud dospěl k závěru o vině obžalovaných. P.K. však u hlavního líčení ke společností XXXXX a XXXXX uvedl, že o nich takřka nic neví, snad jen to, že jedna z nich měla podepsanou nějakou smlouvu na havarijní servis v rámci ÚMČ Brno-střed. On sám však od nich nevybíral a neví přímo, že by úplatky vybíral někdo z jeho podřízených. Obžalovaný P.O. mu navíc řekl, že u těchto firem se to vždy bude řešit jinak. Z hlediska objemu prací tyto společnosti sice fakturovaly velké částky, ale jestli poskytovaly úplatky obžalovaný potvrdit nedokázal. Stejně tak nedokázal obžalovaný uvést žádné relevantní informace týkající se vybírání úplatků od zbylých tří firem, tj. XXXXX, XXXXX a XXXXX. Listinné důkazy svědčící o tom, že každá z firem provedené práce fakturovala, zajištěny a provedeny byly. Ani v náznaku jimi nebylo prokázáno, že by některá z těchto firem za zakázky provedené vůči SNMČ Brno-střed poskytovala úplatky, a to dokonce ve výši 15 % z fakturované částky, jak bylo uvedeno v obžalobě. V souladu s procesní zásadou in dubio pro reo, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaných, nebyly tyto části skutkového děje zahrnuty do výroku o vině.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

355. Na základě shora provedeného dokazování učinil soud dílčí **závěr** ke skutkovému ději popsanému v bodě II. výroku rozsudku i obžaloby. Bezpečně a spolehlivě bylo prokázáno minimálně to, že obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a P.K. ovlivnili zakázky v souhrnné výši nejméně 134.891,331 Kč, a to za období od února 2015 do 7. 3. 2019. Za takto ovlivněné zakázky vybírali úplatky ve výši 15 % z fakturované částky a získali nejméně 20.247.200 Kč.

BOD III.

356. V bodě III. obžaloby je popsána trestná činnost některých členů organizované zločinecké skupiny páchaná v tzv. třetí větvi. Trestné činnosti se měli dopustit opět obžalovaní J.Š., S.T., P.O., tentokrát s obžalovanými I.T. a P.K., a to v období od 2. čtvrtletí roku 2015 nejméně do poloviny roku 2016. Členové organizované zločinecké skupiny měli jednat, stručně popsáno tak, že J.Š. dal pokyn S.T., aby zajistil výběr úplatků od firem, které byly dodavateli do tzv. městských firem, tj. firem, jejichž vlastníkem bylo Statutární město Brno. Obžalovaný S.T. měl tedy zajistit výběr úplatků za, podle obžaloby „dosud převážně nezjištěné zakázky, které zadávaly tyto tzv. městské společnosti spřízněným stavebním firmám, ochotným za získání těchto zakázek ve zmanipulovaném zadávacím řízení, zaplatit úplatky právě členům organizované zločinecké skupiny“. Obžalovaný S.T. měl následně o této trestné činnosti informovat obžalovaného P.O., který získával podíl ze získaných úplatků touto formou. Kromě toho měl S.T. s požadavkem J.Š. oslovit také P. K., kterého o podmínkách informoval a tento obžalovaný s nimi souhlasil. Na společné schůzce v restauraci Plzeňský dvůr se na trestné činnosti společně dohodli obžalovaní S.T., P.K. a I.T. tak, že podle obžaloby budou vybírat úplatky od „blíže neurčených městských firem“, které platily svým dodavatelům, tj. stavebním společnostem, faktury za zakázky, které tyto stavební společnosti vysoutěžily a díky tomu zavřely smlouvy, avšak vždy v zmanipulovaném výběrovém řízení. Na výběrové řízení měli uplatnit svůj vliv právě obžalovaní J.Š. a I.T., když se jednalo o zakázky stavebních společností, ovládaných a napojených na obžalovaného I.T., který od těchto společností vybíral úplatky. Z vybraných úplatků si I.T. nechal 2 % pro sebe a zbytek finančních prostředků předal obžalovanému P.K., který si část finančních prostředků opět pravděpodobně nechal pro sebe a zbytek předal obžalovanému S.T., který jej pak dále předal obžalovanému J.Š.. Podle tvrzení obžaloby J.Š. pro sebe potřeboval z vybraných úplatků „částku v dosud přesně nezjištěné výši“, avšak z každého takto vybraného 1 mil. Kč bylo 150.000 Kč určeno pro P.K., 150.000 Kč pro S.T. a 700.000 Kč pro J.Š..
357. V další části skutkové věty obžaloby sice není číselně či jinak označen průběh skutkového děje, ale nalézací soud tuto část vnímá jako možné dílčí útoky pokračujícího jednání, resp. pokračujícího trestného činu. Pro přehlednost proto další část skutkové věty soud, v souladu s obžalobou, člení do šesti částí, které označuje jako body III./1-6.
358. **V bodech III./1-3** mělo podle obžaloby jít o úplatky vybírané v souvislosti s fakturací dodavatelů (pozn. soudu v obžalobě nekonkretizovaných) do společností XXXXX v období do března 2015 (ad III./1), do společností XXXXX v období leden až červenec 2015 (ad III./2) a do společností XXXXX, XXXXX, XXXXX za období červenec až září 2015 (ad III./3). Dále v **bodě III./4** mělo jít o úplatky v souvislosti se zakázkou objednatelů firmy, XXXXX, s názvem „Odvhlčení primární kolektorové sítě ve Statutárním městě Brně – 1. etapa“ ze dne 10. 8. 2015, jejímž dodavatelem byla společnost XXXXX a cena zakázky měla činit 38.366.456 Kč bez DPH. Za tuto zakázku měli obžalovaní J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T. obdržet od „blíže nezjištěné osoby, jednající za společnost XXXXX“ částku 1.500.000 Kč, z čehož si 500.000 Kč ponechali pro svoji potřebu S.T. a P.K. a J.Š. dostal část ve výši nejméně 1.000.000 Kč. **V bodě III./5** se obžalovaní měli dopouštět trestné činnosti v souvislosti se zakázkami společnosti XXXXX ze smluv se Statutárním městem Brno, ÚMČ Brno-střed a SNMČ, které jsou ve výroku obžaloby příkladmo citovány jako např. „Smlouva z 26. 9. 2016 na plnění v hodnotě 99.443 Kč bez DPH, Smlouva ze dne 15. 9. 2017 na plnění v hodnotě 131.439 Kč,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

Smlouva z 20. 3. 2017 na plnění v hodnotě 83.135 Kč a Smlouva na stálou havarijní službu z 12. 12. 2013“, když za období od roku 2015 do února 2019 společnost XXXXX v souvislosti s realizací zakázek v hodnotě 20.065.625 Kč předala úplatek J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T. ve výši 3.009.843,90 Kč.

V bodě III./6 mělo jít o trestnou činnost v souvislosti se zakázkami společnosti XXXXX opět „z blíže nezjištěných smluv“ se Statutárním městem Brno, ÚMČ Brno-střed a SNMČ na „blíže přesně nezjištěné zakázky“ zadané ve prospěch společnosti XXXXX v hodnotě 32.778 Kč, z čehož měli obžalovaní J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T. obdržet úplatek ve výši 4.916,70 Kč.

359. Ještě před rozbořem důkazů a případných skutkových zjištění, z nich učiněných, musí nalézací soud, i v případě této dílčí části skutkového děje, popsané pod bodem III. obžaloby (pracovně označené nalézacím soudem III./1-6), poukázat a základní procesní podmínky limitující rozhodování nalézacího soudu. Nalézací soud již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, zejména v souvislosti s trestným jednáním popsaným pod body I./1-27, opakovaně poukázal na základní procesněprávní ustanovení, která jej limitovala při samotném rozhodování o vině každého z obžalovaných. Stručně lze rekapitulovat, že § 220 odst. 1 trestního řádu zakotvuje tzv. **zásadu obžalovací**, podle níž soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v obžalobě, když právním posouzením skutku není vázán (§ 220 odst. 3 trestního řádu). **Obžaloba však může být podána jen pro skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání (§ 160 trestního řádu), jak výslovně zakotvuje ustanovení § 176 odst. 1 trestního řádu.**

V případě obžalovaných J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T. pro jednání popsané **pod bodem III.** obžaloby bylo trestní stíhání, byť částečně zahájeno sdělením obvinění podle §160 odst. 1 trestního řádu, a to usnesením ze 7. 3. 2019 (č. l. 54-76), i když formálně v tomto rozhodnutí je příslušná pasáž skutkového děje zařazena pod bodem IV. Z popisu usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaných v této části, je však nade vše pochybnost zřejmé, že obvinění bylo obžalovaným sděleno pro trestné jednání:

Ad 1/ v souvislosti s přijímáním úplatků od společnosti XXXXX XXXXX za přesně blíže nezjištěné zakázky zadané ve prospěch těchto ovlivněných společností a s úmyslem zajištění neoprávněného prospěchu. Pro úplnost lze podotknout, že tato část trestného jednání je v obžalobě samostatně zařazena pod body, které jsou soudem pracovně označené jako **III./5 a 6.**

Ad 2/ v souvislosti se zadanou zakázkou „odvlhčení primární kolektorové sítě ve Statutárním městě Brně – 1. etapa“, kdy smlouva mezi objednatelem, XXXXX, a dodavatelem společností XXXXX byla uzavřena 10. 8. 2015, a to na částku 38.366.456,53 Kč bez DPH, za což byl I.T. předán úplatek, z něhož si obžalovaný část ponechal pro svoji potřebu a další, přesně nezjištěnou část, předal P.K., který při osobním setkání s obžalovaným S.T. mu předal vybraný úplatek ve výši 5%, a to nejméně ve 1.500.000 Kč, kdy z této částky si 500.000 Kč nechal S.T. pro sebe a P.K. a J.Š. získal úplatek nejméně ve výši 1.000.000 Kč. V případě tohoto bodu, pracovně označeného **III./4**, se sice popis skutku v rozhodnutí o sdělení obvinění výslovně neshoduje s popisem skutku, uvedeným v obžalobě, avšak zásada zachování totožnosti skutku byla, podle názoru nalézacího soudu, dodržena.

360. Z usnesení o zahájení trestního stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1, odst. 3 trestního řádu ze dne 7. 3. 2019 (č. l. 54-76) je však zcela zřejmé, že proti žádnému z těchto obžalovaných, tj. J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T. nebylo zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění pro část tohoto trestného jednání, které je v obžalobě popsáno (pracovní označení) **v bodě III./1, 2, 3.** Ani v dalších usnesení o zahájení trestního stíhání, která byla v této rozsáhlé trestní věci vydána, tj. ze dne 28. 6. 2019, ze dne 2. 12. 2019 (č. l. 340-344, 408-416, 424-434) však proti žádnému z obžalovaných nebylo zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu pro dílčí útoky, popsané v obžalobě v bodě III. v úvodních třech částech (pracovní označení nalézacího soudu III./1, 2 a 3.). Tedy ve vztahu k úplatkům od společnosti XXXXX, XXXXX nebo XXXXX, XXXXX a XXXXX Nalézací soud proto nemohl řešit otázku viny u žádného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

z obžalovaných pro některých z těchto dílčích útoků, pracovně označených jako III./1, 2, 3. Důvodem je procesní vada spočívající v tom, že pro tyto dílčí útoky nebylo proti žádnému z obžalovaných řádně zahájeno trestní stíhání sdělením obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu. V souvislosti s touto částí skutkového děje proto soud rozhodl rovněž postupem podle § 221 odst. 1 trestního řádu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření, tedy do přípravného řízení.

361. Stručně lze rekapitulovat, že soud řešil otázku viny obžalovaných J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T. u té části skutkového děje, která je popsána v závěrečných třech částech obžaloby (pracovní označení III./4, 5, 6).
362. Výpovědi obžalovaných jsou sice rozvedeny podrobně v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku, přesto však nalézací soud pro přehlednost považuje za nezbytné je stručně rekapitulovat. **Obžalovaný J.Š.** u hlavního líčení 21. 9. 2020 spáchání této trestné činnosti rovněž v plném rozsahu popřel. Obžalovaný uvedl, že nikomu nedával rozhodně pokyny k vybírání úplatků a sám neměl žádný vliv na činnost těchto firem, protože každá z nich měla vlastní management. Trestná činnost popsána pod bodem III. se nestala a ani stát nemohla, všechno je podle jeho názoru smyšlené. Účetnictví firem by bylo ovlivněno finančními toky a všechno by muselo být zadokumentováno. Na svoji obhajobu obžalovaný uvedl, že S.T. na něj pořád naléhal, chtěl kontakty na vlivné lidi nejen z firem např. XXXXX, XXXXX, ale např. i z firem XXXXX, XXXXX apod. Obžalovaný S.T. také chtěl, aby J.Š. podporoval J. T., ohledně firmy s označením Pískovna Černovice a také předal kontakt na J.Š. panu S., který chtěl sám pracovat ve vedení firmy XXXXX nebo řešit projekt „XXXXX“. Obžalovaný J.Š. zcela popřel, že by byl osobně přítomen na jakékoliv schůzce s obžalovanými P.K. nebo I.T. a stejně tak popřel, že by oslovil I.T. ohledně vybírání provizí nebo jej dokonce sám o provize žádal.
363. **Obžalovaný P.O.** u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 výslovně uvedl, že této části trestné činnosti se nezúčastnil. Zcela popřel, že by s těmito zakázkami měl něco společného, že by sám setkal se zaměstnanci nebo zástupci těchto firem. Obžalovaný S.T. mu z těchto zakázek rozhodně nikdy žádnou provizi nedal. Již na úvod své výpovědi u hlavního líčení P.O. popřel, že by znal obžalovaného I.T., a k obžalovanému P.K. uvedl, že jej osobně nezná, pouze ví, že jde o někoho, komu se říká „XXXXX“.
364. **Obžalovaný I.T.** u hlavního líčení dne 23. 9. 2021 nebyl přítomen a k věci byl vyslechnut až 7. 10. 2021, kdy však trestnou činnost rovněž v plném rozsahu popřel. Obžalovaný poměrně logicky vysvětlil, že k samotnému J.Š. mohl mít přístup přímo. Jeho manželka a přítelkyně obžalovaného I.T. jsou totiž kamarádky. Dcera obžalovaného J.Š. vedla galerii rodiny T.. Pokud by I.T. chtěl jakkoli veřejně zakázky ovlivňovat nebo dokonce vybírat úplatky společně s J.Š., mohli se tedy dohodnout přímo, nikoliv zprostředkovaně přes další obžalované. Ke schůzce v restauraci Plzeňský dvůr, kterou do bodu III. dokonce zahrnuje obžaloba, I.T. u hlavního líčení uvedl, že P.K. mu zde skutečně obžalovaného S.T. představil. V této společnosti obžalovaný S.T. začal reagovat nepřiměřeně, když ukázal zbraň, kterou měl u sebe a nabídl I.T. tzv. ochranu. Obžalovaný I.T. později začal pátrat po pověsti S.T.. Od XXXXX, který byl zaměstnancem jejich firmy a dříve pracoval u policie, se dozvěděl, že S.T. je nebezpečný, že je napojen na podsvětí apod. Následně začaly I.T. chodit různé výhružné SMS zprávy, měl lístek za stěračem svého auta apod. Sám obžalovaný tedy dovedl, že to může být od S.T., který mu v restauraci nabízel tzv. „ochranu“. Z obav o bezpečnost své rodiny na konci léta 2016, bezprostředně po dovolené v Chorvatsku, se odstěhovali na Šumavu, kde setrvali asi dva roky. Dokonce zde děti chodily do školy. Obžalovaný I.T. v rámci své výpovědi u hlavního líčení zcela kategoricky popřel poskytování úplatků obžalovaným a vysvětlil, že společnosti XXXXX a XXXXX měly dlouhodobě vlastní smlouvy o dílo, které se týkaly provádění havarijního servisu pro město Brno. Sám si nedokáže vysvětlit, proč o něm mluví obžalovaný S.T. jako o původci peněz, které měl

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

I.T. předávat P.K. a v konečném důsledku S.T.a J.Š.. Pokud S.T. mluví o jakési „plachtě“, sám obžalovaný I.T. se domnívá, že to byl klasický plán oprav a investic. Podle názoru obžalovaného manipulovat s veřejnými zakázkami lze maximálně formou pletich při obchodní soutěži a veřejné dražbě. Aktuálně navíc veřejné zakázky nelze ovlivňovat, neboť, podle jeho názoru, zadavatel, nemá šanci do výběrového řízení zasáhnout. Přihlásit se totiž může libovolný subjekt, protože veřejné zakázky jsou zveřejňovány v elektronickém systému EZAK a informace jsou všem dostupné. V závěru své výpovědi obžalovaný I.T. nejen trestnou činnost popřel, ale také jednoznačně uvedl, že ani jednou nebyl osloven s tím, aby někomu poskytoval úplatky. Rozhodně je tedy neposkytoval, když k tomu neměl ani důvod díky historii firem, v nichž působil a díky odborné erudici svého otce, kterou také podrobně u hlavního líčení popsal.

365. **Obžalovaný P.K.** u hlavního líčení 23. 9. 2020 rovněž popřel, že by se jakkoli podílel na trestné činnosti, která je mu v obžalobě kladena za vinu. Uvedl, že rozhodně nikdy nebyl členem organizované zločinecké skupiny, která by páchala trestnou činnost, která by ovlivňovala veřejné zakázky. Většinu obžalovaných sám vůbec nezná. O společnosti XXXXX nic neví, stejně jako o zakázkách společností XXXXX nebo XXXXX. Obžalovaný P.K. také popřel, že by obžalovanému S.T. organizovaně předával peníze od jiné osoby, jak tvrdí tento obžalovaný. Do jisté míry P.K. považoval obžalovaného S.T. za jakéhosi přítele. Z ostatních obžalovaných zná sice J.Š., ale to jen tak, že se maximálně pozdraví. Blíže se stýká s I.T., který od nich kupoval víno, ale rozhodně mu I.T. nikdy nedal žádné peníze a nikdy spolu také žádné veřejné zakázky pro ÚMČ Brno-střed apod. neprobírali.
366. **Obžalovaný S.T.** u hlavního líčení dne 6. 10. 2020 uvedl, že to všechno byla iniciativa obžalovaného J.Š., který se jej ptal, jestli by šlo vybírat úplatky podobně jako v případě trestné činnosti popsané pod body I., II. S.T. byl v kontaktu s P.K. díky trestné činnosti pod body I. a II. a když mu takovou činnost nabídl, on mu sdělil, že to umí I.T. a seznámil ho s ním právě v restauraci v Plzeňském dvoře. Podle tvrzení S.T. zde se všichni tři obžalovaní dohodli na systému vybírání úplatků z městských firem. Praxe byla taková, že jedenkrát za tři měsíce získal obžalovaný tzv. sjetinu, a to zřejmě od I.T. prostřednictvím K. a z druhé strany od J.Š.. Následující měsíc se vyplácely peníze, a to v různém rozsahu. O úplatky se dělili zpravidla tak, že z každého milionu částku 550.000 Kč dostal J.Š.. O zbylých 450.000 Kč se dělil obžalovaný s K. a P.O.. Na seznamu byl vždycky název firem a částka, ale vybíralo se to zpětně. I.T. vybral peníze za I., II. a IV. kvartál roku 2014 a za I. kvartál roku 2015. Ale v zásadě šlo jen o zinkasování peněz bez ovlivnění zakázek, jak tvrdil S.T.. Za celý rok 2016 jim I.T. nic nepřinesl, pouze nějaké peníze z inženýrských sítí. K. dával obžalovanému peníze, podle jeho tvrzení, většinou u sebe v bytě na XXXXX, jednou také v IBC. Úplatky se vybíraly např. z XXXXX ve výši 8 %, z firmy XXXXX 5 až 6 % apod. S.T. však výslovně uvedl, že se na výši úplatků nikdy neptal, ale pro něho bylo určeno 150 tisíc z každého miliónu. J.Š. se na vybírání úplatků podílel tak, že řekl, že se to může vybírat a navrhl dělení. Samotnému obžalovanému to všechno nabídl K. a J.Š. to odsouhlasil. V přípravném řízení dne 8. 3. 2019, když tato výpověď byla u hlavního líčení čtena postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu, S.T. uvedl, že systém vybírání úplatků od městských společností byl vlastně zaběhnutý dlouhodobě. Oni všichni začali trestnou činnost páchat z iniciativy J.Š., který oslovil S.T. a on se domluvil s K., ten přivedl I.T.. Seznam firem, na níž byl přehled dodavatelů za leden až červenec 2015 se zakázkami nad 100 tisíc Kč, dostal podle svého tvrzení od J.Š.. Tzv. odspodu tyto informace získal od K., a provedli vzájemnou kontrolu. Šlo o společnosti, které pracovaly pro XXXXX. Seznam sloužil k vybírání úplatků. V přípravném řízení dne 15. 3. 2019 obžalovaný uvedl, že u smlouvy o dílo mezi firmami XXXXX a XXXXX došlo k nějaké změně. Jak probíhal výběr peněz za práce pro městské společnosti, on vlastně sám neví. Podle jeho názoru to měl na starosti všechno K., který působil směrem k obžalovanému a peníze mu dával, ale jak to fungovalo v nižších sférách, nebo např. ve vztahu k XXXXX, vlastně obžalovanému S.T. není známo. Šlo zřejmě o společnosti, které pracovaly pro XXXXX, které byly uvedeny na seznamu firem, který dostal od J.Š.. Úplatky měli vybírat I.T. a P.K. ze zakázek pro

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

městské společnosti, ale jak to dělali, nebo v jaké konkrétní výši, případně s odkazem na jaké smlouvy, nedokázal přesně konkretizovat ani S.T.. Ostatně i v přípravném řízení dne 25. 3. 2019 S.T. uvedl (strana 4), že konkretizovat jednotlivé zakázky neumí a vlastně jej to samotného ani nezajímalo.

367. U obžalovaných P.K. a I.T., kteří nepůsobili v předchozích částech trestné činnosti organizované zločinecké skupiny, považuje nalézací soud za nezbytné stručně rekapitulovat i výsledky provedených domovních prohlídek, resp. prohlídek jiných prostor a pozemků.

U P.K. byla provedena **Domovní prohlídka** v jeho bytě v Brně na XXXXX ulici č. 196 (č. l. 14924) a byl při ní vydán mobilní telefon značky Nokia, telefonní záznamník a také listiny, včetně dalšího telefonu Nokia a telefonu Lenovo. Při **Prohlídce jiných prostor a pozemků**, tj. jeho vozidla Mitsubishi, reg. značky XXXXX (č. l. 14988), jiné relevantní věci zajištěny nebyly. Z obou mobilních telefonů Nokia i z mobilního telefonu Lenovo byly zálohovány paměti a prostřednictvím **znaleckého zkoumání** zpřístupněna data (č. l. 18288). Žádné relevantní skutečnosti, které by směřovaly k prokázání podstatných okolností skutkového děje, však zjištěny nebyly.

Obdobné úkony byly v přípravném řízení provedeny také ve vztahu k obžalovanému I.T.. Při **Prohlídkách jiných prostor a pozemků**, a to týkajících se vozidla Lexus LS 600 h (č. l. 14158 a násl.), vozidla Lexus LX 570 Combi (č. l. 14223), XXXXX, společnosti XXXXX (č. l. 14188), stejně jako v samotné společnosti XXXXX (č. l. 14440) nebyly zajištěny žádné věcné důkazy a zjištěny žádné relevantní skutečnosti. Obdobně tomu bylo i při prohlídce jiných prostor a pozemků firem XXXXX a XXXXX, tentokrát na ulici XXXXX (č. l. 14597), kde žádné relevantní věci zajištěny nebyly. Při prohlídce jiných prostor a pozemků ve společnosti XXXXX (č. l. 14499) byly vydány zálohy účetnictví v elektronické podobě, šanon se smlouvami, pořízená fotodokumentace. Nalezené finanční prostředky ve výši cca 230.200 Kč byly, jako firemní, ponechány na místě. U téže firmy byla provedena prohlídka jiných prostor a pozemků na adrese XXXXX (č. l. 14543 a násl.). Vydán byl počítač, tři notebooky, firemní doklady, 7x softwary a příslušná databáze, které byly znalecky zkoumány. Rovněž další elektronické nosiče, tj. 2 notebooky, které byly zajištěny při prohlídce jiných prostor a pozemků ve firmě XXXXX, které však užívá firma XXXXX na ulici XXXXX (č. l. 14576), byly znalecky zkoumány. **Listinné důkazy** byly vydány při **Prohlídce jiných prostor a pozemků společnosti XXXXX a XXXXX** (č. l. 14260 a násl.). Ze zajištěných věcí, a to ani díky znaleckému zkoumání z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů (č. l. 19013 a násl.) žádné relevantní skutečnosti rovněž prokázány nebyly. Pro úplnost lze konstatovat, že **Domovní prohlídka** byla u obžalovaného I.T. provedena jednak v jeho rodinném domě na ulici XXXXX, kde byly vydány 2 mobilní telefony a 1 tablet a finanční prostředky 866.000 Kč a 31.450 Kč. Stejným **znaleckým posudkem** však nebyla data z těchto dvou mobilních telefonů značky Apple iPhone SE a Apple iPhone XS, respektive z tabletu Apple iPad pro zpřístupněna, neboť ve všech třech přístrojích byla data chráněna neznámým bezpečnostním kódem. Při domovní prohlídce provedené v rodinném domě XXXXX byly v trezoru zajištěny finanční prostředky v hodnotě asi 110.000 Kč, 5.053 eur a 28,50 kun (č. l. 14637 a násl.).

368. S výpovědí obžalovaného I.T. koresponduje výpověď **svědka P. J.** vyslechnutého u hlavního líčení 8. 6. 2021. Svědek potvrdil, že obžalovaného zná asi od roku 2015 a je pravdou, že v roce 2016, někdy před prázdninami, se na něj obžalovaný obrátil s dotazem, zda zná S.T., protože má podezření, že se ho někdo pokouší vydírat a není vyloučeno, že by za tím mohl stát S.T.. Svědek totiž v minulosti pracoval u policie, a to na útvaru pro odhalování organizovaného zločinu, odkud odešel v roce 2014. Od té doby působí jako OSVČ, protože má detektivní kancelář. Později začal pracovat u firmy XXXXX, která jej oslovila, protože chtěla získat kontakty na dlužníky. Mezi svědkem a touto firmou byla uzavřena smlouva. Svědek v zásadě pracuje i pro společnost XXXXX, nebo XXXXX, a to oblasti správy budov, zabezpečování apod. Sám tedy poskytl obžalovanému I.T. informace o S.T., které získal v minulosti od svých dřívějších kolegů

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

z policie. O S.T.m se vědělo, že páchá daňovou i násilnou trestnou činností, ale také to, že měl jisté kontakty u policie. Z doslechu svědek věděl, že dokonce měl působit jako policejní informátor. O S.T.se proslýchalo, že vydírá podnikatele, nabízí jim bezpečnostní služby za úplatek. Tyto informace svědek předal I.T.. I.T. se nakonec rozhodl pro odchod z Brna a v letech 2016 až 2017 bydlel s rodinou na Šumavě, neboť bylo podezření, že výhružné dopisy, nebo SMS zprávy pochází od S.T.. Od obžalovaného I.T.se svědek dozvěděl, že v SMS zprávách, jejichž kopie si začal pořizovat, byly výzvy např. o tom, aby něco zaplatil, že dluží nějaké peníze apod. Podle názoru nalézacího soudu výpověď tohoto svědka nepřináší žádné relevantní informace pro prokázání skutkových okolností uvedených v obžalobě. Pokud svědek poskytuje negativní informace o obžalovaném S.T., pak nalézací soud poukazuje na to, že sám měl dostatek informačních zdrojů, zejména z předchozích odsuzujících rozsudků, které mu umožňovaly vytvořit si obraz o kriminální minulosti tohoto obžalovaného. To ostatně rozvedeno v následující pasáži odůvodnění tohoto rozsudku.

369. Žádné relevantní informace ostatně nepřinesla ani výpověď **svědka J.F.**, vyslechnutého u hlavního líčení 8. 6. 2021. Svědek pouze potvrdil, že po volbách v roce 2014 pracoval asi rok v představenstvu firm XXXXX, jejímž stoprocentním vlastníkem bylo Město Brno. Přibližně od roku 2015 byl členem dozorčí rady. V té době už ovšem firmy otce obžalovaného I.T. dlouhodobě ve městě působily. Měly smlouvy uzavřené třeba na 10 let apod. Rozhodně tedy nebylo možné, aby někdo ovlivňoval výběrové řízení, když veškeré smlouvy dojednávalo představenstvo, které bylo kolektivním orgánem. Dozorčí rada, v níž svědek působil, potom rozhodnutí představenstva pouze brala na vědomí. Podle názoru svědka ovšem není možné ani ovlivňovat výběrové řízení, neboť nikdo nemůže ovlivnit, které firma a s jakou nabídkou se do výběrového řízení přihlásí. Firma XXXXX, která patří otci obžalovaného, navíc vykonává vysoce specializovanou činnost. Velmi obtížně v Brně a okolí hledá konkurenci. Kromě I.T., který je sousedem svědka v místě bydliště, zná svědek J.Š., a to díky společné zálibě ve víně a v umění. Podle tvrzení svědka se J.Š. nikdy blíž o XXXXX nezajímal a nechtěl ani žádné dokumenty. Obžalovaného P.L. svědek zná jako místostarostu městské části Brno-Ivanovice, neboť i on byl členem Hnutí ANO. K osobě obžalovaného S.T. svědek uvedl, že přibližně v roce 2015 nebo 2016 za ním přišel, když byl svědek u J.Š. v jeho galerii a degustoval víno. Zde mu dal najevo, že on řeší bezpečnostní otázky a že toho o svědkovi hodně slyšel. Podle svého soudu neměl svědek z obžalovaného S.T. dobrý pocit.
370. Ke společnosti XXXXX, která figuruje v části skutkového děje, pracovně označeného jako III./4, byl především u hlavního líčení 28. 1. 2021 vyslechnut **svědek S.S.** Svědek potvrdil, že byl jediným společníkem a jednatelem této firmy, která dodává klimatizace, vzduchotechniku apod. Jeho firma však žádnou veřejnou zakázku pro ÚMČ Brno-střed nedělala. Je pravdou, že v roce 2015 dělali zakázku pro firmu XXXXX, která se týkala odlehčení primárních kolektorů. Firma XXXXX byla hlavním dodavatelem, ale měla řadu svých subdodavatelů. Svědek jednoznačně uvedl, že neví nic o zmanipulování výběrového řízení na tuto veřejnou zakázku a vyloučil, že by sám platil nebo alespoň nabízel nějaké úplatky, nebo že by od něj někdo úplatky žádal. Sám následně předložil znalecký posudek o tom, že účetnictví firmy XXXXX je vedeno správně a s projednávanou věcí tedy nemají nic společného. S výpovědí svědka souvisí listinné materiály zajištěné při **Prohlídce jiných prostor a pozemků** ve společnosti XXXXX (č. l. 15717 a násl.), nebo ve společnosti XXXXX (č. l. 13847). Elektronické nosiče dat, které byly těmito úkony zajištěny, včetně paměťových karet, externích HDD, flash disků apod., jakož i data ze serveru Magistrátu města Brna uložená v datovém centru XXXXX, byla podrobena **znaleckému zkoumání**. Žádné relevantní důkazy však ani touto formou dokazování zajištěny nebyly. Souhrnně lze konstatovat, že tyto důkazy zůstaly bez zásadního důkazního významu pro prokázání alespoň části skutkových údajů uvedených v bodě III. (pracovně, zejména III./4, 5 a 6 obžaloby).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

371. Vedle výpovědi S.T., která však i v případě této části skutkového děje zůstala značně nekonkrétní a zejména nepodpořená relevantními listinnými důkazy, opírala obžaloba svoje skutkové závěry také o **Záznamy a odposlechy telefonických hovorů**, eventuálně výsledky **Sledování obžalovaných**. Státním zástupcem navrhované dialogy, zachycené v záznamech o odposleších telefonických hovorů, byly provedeny u hlavního líčení a ostatně na ně také státní zástupce poukazuje v odůvodnění podané obžaloby (strana 104 až násl.). Nalézací soud se však neztotožnil s argumentací obžaloby o tom, že právě tyto výsledky operativního šetření jsou samy o sobě přímým důkazem, který by kteréhokoliv z obžalovaných usvědčoval z vybírání úplatků, zejména pak v konkrétní výši s odkazem na konkrétní zakázku, nebo obchodní případ, případně že by ve svém souhrnu vytvářely ucelený řetězec důkazů, který by umožňoval takový závěr učinit.
372. Z úvodních dialogů např. mezi **S.T.** a **J.Š.** je zřejmé, že se hovoří o tom, co v budoucnu proběhne. Jedná se tedy o budoucí hypotetické události, které vedly obžalobu k přesvědčení, že výpověď obžalovaného S.T. je pravdivá a není důvod částem jeho výpovědi nevěřit. Nalézací soud však i přesto, že přiznal S.T. statut spolupracujícího obžalovaného, ve vztahu k bodu III. obžaloby, resp. částem pracovně označeným jako III./4, 5 a 6, tyto závěry nesdílí. Ani v případě, že **S.T.** hovořil např. s **P.K.(4. 8. 2016 audiozáznam č. 6, přepis č. l. 2187 až 2198)**, nebyly zachyceny žádné konkrétní věcné a faktické informace o některé ze zakázek mezi konkrétními firmami. I v tomto případě jde o budoucí nejisté události, kdy např. obžalovaný K. uvádí, že jde o to, jestli něco zadá za to, že ten dělá XXXXX, ten dělá XXXXX apod. I v případě, že K. bude chtít po obžalovaném T. něco zpět a ten mu přinese snad nějaký seznam. Z toho nelze dovozovat prokázání podstatných skutečností. Pokud obžalovaný K. hovoří o tom, že jej zajímá jedna zakázka, tedy nějaká velká přestavba, kterou bude dělat zhotovitel, zřejmě I.T., resp. firma, která je zde označena v přepisu jako „XXXXX“, jsou to informace, které směřují do budoucna. K. sděluje, že bude vědět objem, ale zatím je architekt pryč. Z toho nelze dovodit, o jakou zakázku se jedná, a že tato zakázka byla jakkoliv ovlivněna. Vzájemný dialog mezi obžalovanými o tom, že K. má za někoho zaplatit 51.000 Kč, rovněž nelze přiřadit k žádné konkrétní zakázce a k platbě, kterou by bylo možno označit jako úplatek. Za této situace jsou pochopitelně důvodné obavy o tom, že se obžalovaní domlouvají na možném získávání úplatků od tzv. městských firem, avšak tyto úvahy jsou pouze v rovině hypotetické a nelze je považovat za tvrzení, které by bylo relevantním důkazem podpořeno. Ostatně obdobného charakteru je i dialog z **12. 10. 2016** mezi obžalovanými **S.T.** a **J.Š.** (č. l. 2144 až 2174). Obžalovaný S.T. sděluje, že P.K. před nějakými osobami sdělil, že I.T. vybíral peníze. Ani k tomu však nebyl opatřen další relevantní důkaz. Za situace, že oba obžalovaní tj. P.K. i I.T. takovou skutečnost popírají, není jejich obhajoba vyvrácena jiným relevantním důkazem. Záznam o odposlechu, který zachycuje vyjádření S.T. za takový relevantní a usvědčující důkaz považovat nelze. Názor obžaloby, prezentovaný v písemném odůvodnění obžaloby, lze považovat za domněnku, částečně podepřenou nepřímým a vzdáleným důkazem. Avšak nalézací soud musí rozhodovat vždy na podkladě přímých důkazů, resp. řetězce důkazů nepřímých, které skýtají podklad pro nezpochybnitelný výrok o vině. Ostatně tohoto charakteru, tj. bez konkrétních faktických údajů prokázaných relevantními důkazy s tím souvisejícími, jsou i záznamy o odposlechu telefonických hovorů např. ze dne **14. 12. 2016** mezi **S.T.** a **M. K.**, kdy obžalovaný sděluje, že nějaký muž z XXXXX mu dluží 350.000 apod. Ve všech případech na to navazujících (přepisy audiozáznamů v souhrnném rozsahu č. l. 11767 až 11812) se jedná vždy o ne zcela přesné, konkrétní a věcné vyjádření obžalovaného S.T.. Z jeho útržkovitých výpovědí proto rozhodně nelze dovozovat a považovat za prokázané, které konkrétní veřejné zakázky, nebo obchodní případy byly ovlivněny. Za hypotetického předpokladu, že ovlivněny nebyly ve výběru dodavatele, nelze považovat za prokázané, ze kterých obchodních případů jednotlivé společnosti odváděly úplatek členům organizované zločinecké skupiny. Výpočty směřující k vyčíslení úplatků, obsažené mimo jiné na straně 125 až 126 obžaloby, jsou závěry policejního orgánu, z nichž však není zřejmé, o které relevantní důkazy se tyto závěry opírají.

373. Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud **k závěru**, že u žádného z obžalovaných, jako členů organizované zločinecké skupiny, v bodě III. (v pracovní části skutkového děje III./4, 5 a 6) nebylo možné vyslovit výrok o vině. Jediným důkazem, o který obžaloba svoje tvrzení opírala, byla výpověď obžalovaného S.T.. V případě této části skutkového děje však nemohl nalézací soud argumentům obžaloby přisvědčit, neboť s výpovědí obžalovaného nekorespondují relevantní usvědčující alespoň nepřímé důkazy, jako tomu bylo např. v bodě I. obžaloby. Zde zejména z přílohy č. 4 byly zajištěny provedeny takové důkazy, které umožnily nalézacímu soudu učinit závěr o věrohodnosti výpovědi S.T. a o prokázání relevantních skutkových okolností. V případě této části skutkového děje, popsaného pod bodem III., však výpověď obžalovaného S.T. sama o sobě značně nekonkrétní, málo věcná, nebyla relevantními důkazy doprovázena. Za takové důkazy nelze považovat ani fragmenty záznamu a odposlechu telefonického hovoru, neboť ani v těchto dialozích se obžalovaní mezi sebou, eventuálně obžalovaní s dalšími osobami, nebaví konkrétně a věcně o přímých veřejných zakázkách, o přímé výši vyplaceného úplatku. V souhrnu tedy nelze uzavřít, že by skutkový děj, jakkoliv modifikovaný pro případný výrok o vině byl nade vše pochybnost prokázán, a to v rovině praktické jistoty, jak vyžadují platné právní předpisy. Je nutno připustit, že provedené důkazy skýtají důvodný podklad pro vyslovení domněnky o tom, že v této sféře podnikatelské činnosti neprobíhala realizace obchodních případů standardním způsobem, podle pravidel transparentnosti a elementárního pravidla fair play. Zcela důvodně se lze rovněž domnívat, že úplatky byly zřejmě poskytovány, že na nich zřejmě participovali obžalovaní. Důkazní stav však svědčí pouze pro vyslovení domněnek, nikoliv však pro to, aby soud mohl vyslovit výrok o vině. Z žádného z provedených důkazů nebyly zjištěny objektivní, relevantní a věcné skutečnosti, které by umožnily skutkový děj jakkoliv konstruovat do podoby vyžadované platnými právními předpisy. Ani v zájmu důsledného a přísného postihu tohoto zcela nežádoucího korupčního jednání však nemůže nalézací soud rezignovat na elementární požadavek trestního procesu, kterým je zajištění a provedení důkazů, které při svém důsledném hodnocení umožňují vyslovit nezpochybnitelný výrok o vině. Bylo by nezbytné prokázat konkrétní, věcné, místem a časem specifikované jednání každého z obžalovaných, ať už jednotlivě, nebo jako člena organizované zločinecké skupiny, které by prokazatelně nemohlo být zaměněno s jiným obdobným jednáním jiného pachatele. Jen takto by provedené důkazy mohly skýtat podklad pro úvahy nalézacího soudu o prokázání relevantního jednání jako znaku objektivní stránky příslušného trestného činu. Pro úplnost pak lze podotknout, že podle ustálené soudní praxe je soud povinen prokazovat nejen znaky objektivní stránky, tj. zejména jednání, ale také znaky stránky subjektivní, a to v tomto případě zavinění ve formě přímého, nebo nepřímého úmyslu. Po zvážení všech rozhodných okolností tak soud dospěl ke zcela jednoznačnému závěru, že výrok o vině žádného z obžalovaných nelze, na podkladě provedených důkazů, vyslovit ani u některého z dílčích útoků popsaného v obžalobě pod bodem III. (pracovně označeného III./4, 5, 6), a proto všechny obžalované podle § 226 písm. b) trestního řádu obžaloby zprostil.

D./ Hodnocení důkazů, Právní kvalifikace

374. V rámci rozboru důkazů a skutkových zjištění z nich učiněných ke každé dílčí části skutkového děje, resp. ke každému dílčímu útoku pokračujícího trestného činu, učinil nalézací soud také celkové závěry k provedeným důkazům. Je zcela zřejmé, při svém rozhodování vycházel nalézací soud z důkazů, procesně řádně opatřených v přípravném řízení a provedených u hlavního líčení. Již v úvodu odůvodnění tohoto rozsudku nalézací soud upozornil, že do rozboru skutkových zjištění a provedených důkazů zahrnul především takové důkazy, které měly, byť minimální, důkazní hodnotu. Jedná se o důkazy i nepřímé, které však přispěly k prokázání alespoň části rozsáhlého skutkového děje. Nalézací soud vycházel při svém rozhodování, jak je patrné shora, především z výpovědí obžalovaných, výpovědí svědků, listinných důkazů a také z důkazů opatřených v přípravném řízení operativní cestou (zejména záznamy o odposlechu telefonických hovorů, záznamy o sledování apod.). Souhrnně lze konstatovat, že v přípravném

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

řízení nebyly zajištěny a k provedení u hlavního líčení navrženy takové důkazy, které by musel nalézací soud odmítnout, jako tzv. **důkazy neprocesní**, tedy opatřené v rozporu s platnou právní úpravou. Z přehledu důkazů, provedených u každé dílčí části skutkového děje, je zcela zřejmé, že zásadním východiskem pro vytvoření řetězce důkazů, který umožňoval nalézacímu soudu učinit výrok o vině, byť nikoliv v plném rozsahu obžaloby, byly především výpovědi obžalovaných. V případě, že se obžalovaní k trestné činnosti doznali, akceptoval nalézací soud doznání každého z nich teprve po důsledném a kritickém hodnocení takové výpovědi. Výpovědi obžalovaných, zejména pak jejich doznání, hodnotil soud pochopitelně každou jednotlivě, a to z hlediska obsahového, logického a věcného, ale také v kontextu s jinými důkazy, provedenými k příslušné části skutkového děje. Podle jedné ze základních zásad trestního řízení, zakotvené v ustanovení § 2 odst. 5 alinea druhá trestního řádu, totiž doznání obviněného nezbujuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. Podle názoru nalézacího soudu, obecně lze za dobře vytvořený řetězec důkazů, skýtající podklad pro výrok o vině obviněného, považovat takový důkazní řetězec, který je vytvořen bez ohledu na vlastní doznání obviněného. V nyní projednávané a důkazně velmi obtížné trestní věci, byly výpovědi obviněných zcela zásadním důkazem, a to až jako doznání, kterým usvědčovali sami sebe, nebo jako usvědčující důkaz vůči ostatním obžalovaným. Z rozebraných důkazů je zřejmé, že pokud u dílčích útoků doznání obžalovaného absentovalo, byla východiskem důkazního řetězce usvědčující výpověď nejméně spoluobžalovaného. Ani takto ojedinělý usvědčující důkaz však nemohl soud akceptovat pro výrok o vině bez toho, že by byl doprovázen dalšími, alespoň nepřímými důkazy. Tím nalézací soud míní, že nemohl vyslovit výrok o vině kteréhokoliv z obžalovaných pouze za situace, kdy by jej usvědčoval jiný z obžalovaných, tedy kdyby tzv. stálo tvrzení proti tvrzení.

Spolupracující obviněný

375. Zvláštní pozornost soud věnoval výpovědím obžalovaných S.T., P.O., L.S. a P.K., kterým byl již v přípravném řízení přiznán statut spolupracujících obviněných podle § 178a trestního řádu. Je třeba upozornit, že v souladu s platnou právní úpravou není nalézací soud při svém rozhodování vázán tím, zda některý z obžalovaných je v podané obžalobě označen jako spolupracující obviněný. Nalézací soud proto při svém rozhodování znovu důsledně zkoumal, zda každý z těchto obžalovaných i nadále naplňuje podmínky ustanovení § 178a trestního řádu, aby mu být statut spolupracujícího obviněného ponechán.
376. K tomuto relativně novému zákonnému institutu lze uvést, že je nutno jej vnímat jako variantu tzv. korunního svědka, neboť tento institut slouží především k odhalování a následnému prokazování závažné trestné činnosti, zpravidla velmi dobře organizované. Odhalování a prokazování takové trestné činnosti, za použití obvyklých důkazních prostředků, je totiž vždy velmi obtížné. Korunní svědek je zpravidla osoba, která se sama původně podílela na trestné činnosti, ale následně pomáhala při jejím odhalování a usvědčování dalších pachatelů. Díky takovému přístupu má svědek, tj. pachatel v postavení spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu, možnost získat nižší trest. Pokud soud takové označení obžalovaného chce akceptovat musí dbát na dodržení všech základních zásad trestního procesu a výpověď obžalovaného důsledně a kriticky hodnotit, při dodržení zásady kontradiktornosti trestního řízení (viz čl. 6 Úmluvy, rozhodnutí ESLP 54445/00, 44484/98, 20302/02). Soud je tedy povinen hodnotit takovou výpověď nejen z hlediska procesního, ale i z hlediska obsahového a také z hlediska motivace obžalovaného k takové usvědčující výpovědi. Pochopitelně zde existuje zvýšené riziko účelovosti takové výpovědi. Rozhodně takový důkaz nesmí stát osamoceně (viz rozhodnutí NS 7 Tdo 1315/2012). Tento důkaz je legitimním nástrojem trestního řízení, avšak proces hodnocení věrohodnosti výpovědi spolupracujícího obviněného musí být mimořádně pečlivý. Musí být posouzeny jeho osobnostní rysy, jeho motivace ke spolupráci s orgány činnými

v trestním řízení a souladnost jeho výpovědi s ostatními důkazy, shromážděnými ve věci (viz III. ÚS 859/13).

377. K přiznání statutu spolupracujícího obviněného zákon v ustanovení § 178a odst. 1 trestního řádu vyžaduje, aby obviněný s takovým postavením souhlasil (odst. 1 písm. c), aby se k trestnému jednání doznal (odst. 1 písm. b) a zejména, aby oznámil skutečnosti, které jsou způsobily významně přispět k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny a zavázal se podat, jak v přípravném řízení, tak i v řízení před soudem, úplnou a pravdivou výpověď o těchto skutečnostech (odst. 1 písm. a).
378. V případě každého z těchto čtyř obviněných není sporu, že naplnili zákonné podmínky ustanovení § 178a odst. 1 písm. b), c) trestního řádu, neboť každý z nich jednotlivě se k trestnému jednání doznal a souhlasil s tím, že bude mít postavení spolupracujícího obviněného. Doznání každého z obžalovaných nalézací soud pečlivě hodnotil, a to u každého dílčího útoku, který byl každému z nich v obžalobě kladen za vinu. Nalézací soud měl na zřeteli, kromě právní úpravy uvedené v ustanovení § 178a trestního řádu, také výkladové stanovisko (viz II. ÚS 3525/16), v němž se poukazuje na to, že „ústavní ochranu protisebeobviňování zakotvuje v obecné rovině čl. 37 odst. 1 LPS, když obviněnému v čl. 40 odst. 4 dává právo odeprít výpověď. Přijetím statusu spolupracujícího obviněného se obviněný tohoto práva vzdává a činí tak ze svobodné vůle“. Podle názoru nalézacího soudu není sporu o tom, že každý z těchto obžalovaných, tj. S.T., P.O., L.S. i P.K., učinil svůj souhlas s přijetím statusu spolupracujícího obviněného v souladu se zákonem, jak vyžaduje ustanovení § 178a odst. 1 písm. c) trestního řádu. Nalézací soud ovšem zvláště pečlivě hodnotil předchozí podmínky pro přiznání statutu spolupracujícího obviněného, uvedené v ustanovení § 178a odst. 1 písm. a), b) trestního řádu, jak jsou shora rozvedeny. Je nutné připustit, že obžalovaní u hlavního líčení nedoznali svou trestnou činnost a neuvěřili spoluobžalované absolutně a bezvýhradně. Z výroku obžaloby, jakož i z výroku jednotlivých usnesení o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 trestního řádu je ovšem zcela zřejmé, že ani tato základní rozhodnutí v popisu skutku nejsou zcela souladná, zejména pak v tom, zda byla obžaloba podána na toho konkrétního pachatele, proti kterému bylo zahájeno řádně trestní stíhání, což nalézací soud rozvedl u každé části skutkového děje samostatně. Za takového stavu pak by bylo velmi obtížné a podle názoru nalézacího soudu nikoliv v souladu s pravidly fair procesu, vyžadovat doznání obžalovaného nebo jeho usvědčující výpověď ve vztahu ke spoluobžalovaným v absolutní rovině, tj. v plném rozsahu skutkového děje uvedeného v obžalobě. V průběhu řízení před soudem bylo zjištěno, že celé přípravné řízení nebylo vedeno bez procesních pochybení, když naopak u hlavního líčení bylo prokázáno, že některý z obžalovaných se prokazatelně na určité části skutkového děje sám dokonce nepodílel. Za takové situace nemůže soud po právu od obžalovaných, usilujících o statut spolupracujícího obviněného, vyžadovat, aby se doznal k trestnému jednání v plném rozsahu obžaloby a také, aby v plném rozsahu obžaloby, resp. svých možností usvědčoval spoluobžalované.
379. Po zvážení všech rozhodných okolností a zejména po důsledném a komplexním hodnocení celkové důkazní situace rozhodl soud o ponechání statutu spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu S.T., P.O., L.S. a P.K.. Je třeba zdůraznit to, co ostatně vyplývá z podané obžaloby a rozsáhlého dokazování, tedy, že zásadní u všech tří částí skutkového děje, popsáné v obžalobě (viz body I., II. a III.) byla vždy **výpověď obžalovaného S.T.** Tento důkaz mnohdy orgány činné v přípravném řízení akceptovaly nejen jako hlavní, ale dokonce jako jediný usvědčující důkaz. Nalézací soud však učinil definitivní rozhodnutí o věrohodnosti výpovědi obžalovaného S.T. až po důsledném prověření celé důkazní situace a zejména po doplnění dokazování o rozsáhlé listinné důkazy k bodu I. obžaloby, obsažené v příloze č. 4 trestního spisu. Důkazy obsažené v této příloze č. 4, byť potřebný byl pouze zlomek listinných důkazů, zde obsažených (cca 100-150 stran z celkového objemu cca 22.500 stran listinných důkazů), byly

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zásadní pro rozhodnutí soudu o přiznání statusu spolupracujícího obviněného S.T. podle § 178a trestního řádu a zejména pro celkový výrok o vině v bodě I./ rovněž ve vztahu k ostatním obžalovaným. Tento výrok nalézací soud nečinil v plném rozsahu obžaloby, a to nejen pro procesní pochybení orgánů činných v přípravném řízení, ale také pro mnohdy nedostatečnou důkazní situaci. Z komplexního přehledu důkazů ve vztahu k bodům I./1-27 obžaloby je zjevné, že nastala velmi obtížná důkazní situace právě u těch dílčích útoků, na nichž se již obžalovaný S.T. nepodílel a v zásadě tak neusvědčoval ani další obžalované. Pochopitelně nemohl soud považovat za usvědčující důkaz jeho výpověď o tom, že něco tzv. slyšel, dozvěděl se apod., pokud by taková výpověď nebyla doprovázena jinými relevantními důkazy. Takový charakter výpovědi mohl mít nanejvýš informativní význam. Za důkazního stavu, kdy se obžaloba opírala především o výpovědi obžalovaných v pozici tzv. spolupracujících obviněných a fakticky nebyly opatřeny jiné přímé důkazy, jako např. svědecké výpovědi osob, které úplatky poskytovaly, nebo byly u poskytnutí úplatků, příp. u dohod o ovlivnění veřejných zakázek přítomny apod., byly rozhodující právě tyto listinné důkazy, obsažené v příloze č. 4. Výjimku tvořila pochopitelně výpověď svědka D. Ž., který jako téměř jediný svědek obžalované z trestné činnosti, byť v částečném rozsahu, usvědčoval. Ovšem právě dílčí svazky této přílohy č. 4 k jednotlivým veřejným zakázkám (viz bod. I./1-27) totiž v celkovém souhrnu listinných důkazů, zpravidla chronologicky seřazených v příslušných svazcích, stavěly do zcela jiné pozice usvědčující výpověď obžalovaného S.T. a zejména jednotlivé listinné důkazy, resp. jejich fragmenty, které on sám orgánům činným v přípravném řízení vydal. Je třeba zdůraznit, že především díky listinným důkazům, obsaženým v příloze č. 4 k jednotlivým veřejným zakázkám, mohl nalézací soud učinit nezpochybnitelný závěr o tom, že výpověď obžalovaného S.T. je pravdivá. Při porovnání listinných důkazů nebo jejich fragmentů, které vydal obžalovaný S.T. s originály příslušných listin, obsažených k jednotlivým veřejným zakázkám v příloze č. 4, dospěl nalézací soud k závěru, že obžalovaný si tyto listinné důkazy rozhodně nevytvořil sám účelově, aby mohl vypovídat proti ostatním obžalovaným a z trestné činnosti je usvědčovat. Za zcela věrohodné lze považovat jeho tvrzení, že je získal od obžalovaného J.Š., který, jak ostatně soud rozvedl shora, jako jediný měl k předmětným listinným důkazům na ÚMČ Brno-střed přístup, z titulu své pozice místostarosty. Ostatně na některých z rozhodujících listinných důkazů je v jejich originále uvedeno nejen jméno obžalovaného J.Š., ale také jeho podpis. Nalézací soud tedy uzavřel, že výpověď obžalovaného S.T., zejména v částech, kdy s ní korespondují odpovídající listinné důkazy, ať už předložené samotným obžalovaným, nebo zajištěné orgány činnými v přípravném řízení, lze považovat za výpověď věrohodnou. Nejedná se však o důkaz osamocený, ale je doprovázen dalšími, v některých případech přímými, důkazy. Tím nalézací soud míní doznání některých obžalovaných, ale také důkazy nepřímými, a to právě předmětnými listinnými důkazy. Takto byl zcela uspokojivě prokázán způsob páčání trestného jednání, popsáno v obžalobě. Jak nalézací soud zdůraznil již v počátku odůvodnění tohoto rozsudku, je zcela nadbytečné zabývat se tím, zda jednotlivé veřejné zakázky byly realizovány v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek č. 137/2006 Sb. ve znění předpisů následujících, neboť prokazatelně veřejné zakázky a jejich průběh byly trestným jednáním obžalovaných, ovlivněny ještě předtím, než byly vyhlášeny. O tom svědčí právě výpověď obžalovaného S.T. a ostatně i výpovědi dalších spolupracujících obviněných, s nimiž právě listinné důkazy korespondují. Výpověď obžalovaného S.T. měla zásadní důkazní význam, ale pouze za situace, kdy měl soud k dispozici listinné důkazy, obsažené v příloze č. 4, byť rozhodující byl pouze zlomek těchto listinných důkazů. Nalézací soud opakovaně poukázal na to, že obhajoba obžalovaného J.Š. o tom, že předmětné lístečky se seznamem firem dal S.T. pro jeho osobní potřebu, považoval za obhajobu nevěrohodnou a účelovou, když navíc, jako místostarosta ÚMČ Brno-střed nebyl oprávněn z podstaty věci takové informace komukoliv předávat. Tato obhajoba je nevěrohodná, nejen s odkazem na výpověď obžalovaného S.T., ale i s odkazem na rozhodující listinné důkazy, zejména ty, které jsou označené jako Protokol o průzkumu trhu, Protokol o vyhodnocení zakázky. Z nich lze pouhým pohledem a komparací zjistit a uzavřít, že jejich části jsou zcela shodné s těmi tzv. lístečky, které

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

vydal S.T. v přípravném řízení a označil je jako seznamy firem, které měl, podle pokynů J.Š., oslovovat. Tyto tzv. lístečky byly zcela zjevně vystrženy ze stejnopisů konkrétních oficiálních listin z ÚMČ Brno-střed. O tom svědčí nejen absolutně stejné seznamy firem, jejich identifikační údaje, ale neprosto stejná grafická úprava písma. Je třeba zdůraznit, že zejména v bodě I. výpověď obžalovaného S.T. není důkazně osamocená. Není totiž zpochybněna ani věrohodnost těchto lístečků, tzv. seznamů firem, které dostal od J.Š., neboť právě a jedině on ze všech obžalovaných k těmto materiálům ÚMČ Brno-střed měl přístup. S.T. ani další z obžalovaných, kteří participovali na skutkovém ději v bodě I. zaměstnanci ÚMČ Brno-střed nebyli a přístup k těmto údajům a dokumentům žádný z nich neměl.

K hodnocení výpovědi obžalovaného S.T., která byla rozhodujícím důkazem prolínajícím všechny tři části skutkového děje, popsané v obžalobě, lze ještě uvést, že ji nalézací soud důsledně hodnotil i z hlediska obsahového. Vzhledem k velkému časovému odstupu od všech událostí je zcela logické, že si obžalovaný některé detaily nepamatoval. Stěžejní je však to, že v převážné míře dokázal opakovaně u hlavního líčení konkrétní skutečnosti, nejen o své trestné činnosti, ale i o trestné činnosti ostatních obžalovaných potvrdit, a to zcela shodně. Soud při jeho rozsáhlém několikahodinovém výslechu respektoval jeho logopedické limity, prováděl jeho výslech opakovaně, avšak nezjistil, že by z hlediska obsahového, logického, jeho výpověď jakkoli vybočovala z podmínek, pro které je nalézací soud oprávněn uzavřít, že jde o výpověď věrohodnou. Vedle časového odstupu od událostí, které S.T. popisoval, je třeba v jeho prospěch hodnotit také četnost veřejných zakázek a podobnost průběhu jednotlivých výběrových řízeních, průběhu skutkového děje. Není tedy nic neobvyklého, že v některých případech nebyl obžalovaný schopen výslovně detaily potvrdit. Nalézací soud postupem podle § 207 odst. 2 trestního řádu, s ohledem na mimořádný rozsah jeho výpovědi, ale i s ohledem na významnou důkazní hodnotu, přečetl jeho výpovědi z přípravného řízení a obžalovaného znovu k detailům vyslyšel. Při závěrech o vině kteréhokoliv z obžalovaných v jednotlivých dílčích částech skutkového děje však nalézací soud výroky o vině učinil pouze za situace, kdy nebyl odkázán na výpověď obžalovaného S.T., jako jediný důkaz. Podkladem pro ustálení skutkového děje a výroku o vině byly, vedle výpovědi S.T., jako spolupracujícího obviněného, i výpovědi dalších obžalovaných, kterým byl přiznán statut spolupracujících obviněných, a to v bodě I./ především P.O. a L.S., v bodě II./ pak obžalovaného P.O. i P.K.. Nelze přehlédnout, že ke skutkovým okolnostem, zejména v bodě I., podstatné informace poskytl obžalovaný J.Š., i když on sám zcela popřel, že by se na trestné činnosti jakkoli podílel. Potvrdil však např. předávání informací a lístečků S.T. a dále se vyjádřil i k finančním transakcím.

380. Vedle výpovědi S.T. významnou důkazní hodnotu ovšem měly i výpovědi obžalovaných **P.O. a L.S.** v té části trestného jednání, které jim bylo kladeno za vinu. Oba vypovídali shodně v přípravném řízení a dokonce opakovaně u hlavního líčení. Také v jejich případech šlo o posouzení, zda jim lze nadále ponechat institut spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu. Je nesporné, že každý z těchto dvou obžalovaných nejen doznal vlastní trestnou činnost, ale usvědčil i spoluobžalované, a to v té části, kdy se sám na trestné činnosti podílel. Ani těmto dvěma obžalovaným nelze klást k tíži pochybení orgánů činných v přípravném řízení nebo fakt, že se nedoznali k části skutkového děje, který nebyl prokázán ani jinými relevantními důkazy. Takové nároky nelze na obžalované, a to dokonce ani v pozici spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu klást, neboť by to bylo zcela v rozporu s obecnými pravidly férového procesu, v rozporu se zásadou zákazu sebeobviňování, i když ta byla částečně prolomena přijetím statusu spolupracujícího obviněného. Nalézací soud již shora uvedl, že po žádném obviněném, ani spolupracujícím obviněném nelze po právu požadovat, aby se doznal k trestnému činu, který nespáchal a ostatně o jeho vině nesvědčí žádné další důkazy.

381. V bodě II. obžalobě byla dalším, a to zcela zásadním a rozhodujícím důkazem výpověď obžalovaného **P.K.**, který byl rovněž již v obžalobě označen jako spolupracující obviněný. Nalézací soud považuje za nezbytné opakovaně zdůraznit, že bez této výpovědi by nebylo možno uzavřít důkazní řetězec o spáchání rozsáhlé trestné činnosti minimálně tak, jak je popsána ve výroku rozsudku. O významu výpovědi P.K. svědčí její porovnání s dalšími důkazy k jednotlivým částem skutkového děje v bodě II., kdy je zcela zřejmé, že v případech, kdy obžalovaný P.K. nepotvrdil převzetí nebo přebírání úplatků od konkrétních podnikatelských subjektů, byla důkazní situace zcela bezvýznamná. Nalézací soud měl k dispozici prakticky pouze listinné důkazy, které prokazovaly fakturaci podnikatelských subjektů vůči ÚMČ Brno-střed – SNMČ. Výjimku tvoří např. výpověď svědka J. M. (II./15), který poskytování úplatků potvrdil. Je to však v naprosto minimálním rozsahu v porovnání s tím rozsahem, který obžalovaný P.K. sám doznal.
382. Nalézací soud proto rozhodl o ponechání statusu spolupracujícího obviněného S.T., P.O., L.S. i P.K., neboť, podle jeho názoru, každý z nich naplnil zákonné podmínky ustanovení §178a trestního řádu. V této souvislosti lze jen podotknout, že označení obviněného za spolupracujícího podle § 178a trestního řádu není pro soud závazné a nemá žádný vliv na použití ustanovení § 58 odst. 4 trestního zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody (viz 8 Tdo 661/2015). Je také třeba upozornit, že podle ustálené soudní praxe, právní úprava institutu spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu neobsahuje žádnou záruku, že obviněnému, který je takto státním zástupcem označen, bude uložen trest pod spodní hranicí zákonné trestní sazby (viz 11 Tdo 638/2017).

Organizovaná zločinecká skupina

383. S institutem spolupracujícího obviněného úzce souvisí i institut organizované zločinecké skupiny, neboť ustanovení § 178a odst. 1 písm. a) trestního řádu poukazuje na to, že oznámení spolupracujícího obviněného se týká skutečností způsobilých přispět k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Právě kvalifikačního znaku **organizované zločinecké skupiny** bylo užito v obžalobě i rozsudku v nyní projednávané trestní věci. Pro přehlednost lze v úvodu jen poukázat na ustanovení § 14 odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, podle něhož jsou **zločiny** všechny trestné činy, které nejsou podle trestního zákona přečiny. **Přečiny** jsou všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí do 5 let.
384. Již v obžalobě, a to zejména ve skutkové větě, ale i v užití právní kvalifikaci, bylo uvedeno, že obžalovaní spáchali rozsáhlou trestnou činnost jako členové organizované zločinecké skupiny, čemuž odpovídala i právní kvalifikace § 361 trestního zákoníku, tj. zločinu účasti na organizované zločinecké skupině v případě obžalovaných J.Š., S.T., P.O., L.S., P.K., ale i v případě obžalovaných P.L., P.K., I.T., J.H. a právnické osoby XXXXX Právní kvalifikace § 361 trestního zákoníku naproti tomu v obžalobě nebylo užito u obžalovaných M.U., L.K. a právnické osoby XXXXX
385. Nalézací soud po provedeném dokazování dospěl **k závěru**, že skutková zjištění učiněná u hlavního líčení neumožňují bez výhrad akceptovat návrh obžaloby na užití právní kvalifikace § 361 trestního zákoníku ke všem deseti obžalovaným, jak bylo v obžalobě uvedeno.
386. Samotný pojem **organizované zločinecké skupiny** je vymezen v ustanovení § 129 jako společenství nejméně tří trestně odpovědných osob, s vnitřní organizační strukturou, rozdělením funkcí a dělbou činnosti, které je zaměřeno na soustavné páchaní úmyslné trestné činnosti. Jde tedy o vyšší stupeň organizovanosti obžalovaných, než v případě pouhé organizované skupiny, která není definována v zákoně, ale je vymezena pouze judikaturou (viz R 53/1976, R 45/1986).

V souvislosti s těmito pěti pojmovými znaky organizované zločinecké skupiny lze jen upozornit, že členy organizované zločinecké skupiny mohou být fyzické i právnické osoby a typický je trvalejší charakter její existence, stabilita a zejména hierarchické vztahy mezi jejími členy.

387. Při páchání nyní projednávané trestné činnosti, obžalovaní vytvořili takové společenství, které bez výhrad naplňuje zákonné znaky organizované zločinecké skupiny uvedené v ustanovení § 129 trestního zákoníku. Byl to opět především obžalovaný S.T., který ve své výpovědi jednoznačně potvrdil počátek a vznik organizované zločinecké skupiny, její následně vytvořenou strukturu a principy fungování. Obžalovaný uvedl, že v samém počátku vznik organizované zločinecké skupiny inicioval právě obžalovaný J.Š., který jej oslovil a seznámil ho se svojí představou, jak budou ovlivňovat veřejné zakázky a vybírat úplatky. Sám obžalovaný S.T. nikterak nerozporoval, že s takovým návrhem J.Š. souhlasil a potvrdil, že následně oslovil P.O., který dále oslovil a kontaktoval zejména L.S.. Je zřejmé, že základem organizační struktury a vrcholným článkem bylo postavení obžalovaného J.Š., který v pozici místostarosty ÚMČ Brno-střed, do jehož gesce patřil odbor investiční a správy bytových domů a také SNMČ, měl k potřebným informacím přístup. Díky svému postavení získával J.Š. interní informace, zejména o připravovaných veřejných zakázkách, jejich předpokládané ceně a o tom, že bude na příslušné veřejné zakázky vypsáno výběrové řízení. Šlo o interní informace, které v samém počátku byly neveřejné. Z obžalovaných k nim měl přístup právě a pouze obžalovaný J.Š.. To bylo prokázáno ostatně nejen výpovědí obžalovaného S.T., ale i s touto výpovědí korespondujícími listinnými důkazy, které jsou k veřejným zakázkám, popsáným v bodě I./1-27, součástí přílohy č. 4. Nalézací soud opakovaně poukazuje na jednotlivé Protokoly o průzkumu trhu, z nichž je zřejmé, že je podepsal obžalovaný J.Š. a věděl tak, které firmy budou tzv. oslovovány, resp. sám se spolupodílel na tom, které firmy budou vybrány, aby podaly nabídku do výběrového řízení. Zde byl samotný počátek trestné činnosti organizované zločinecké skupiny, neboť podle systému vytvořeného oběma obžalovanými, J.Š. a S.T., na činnosti této skupiny začali participovat další obžalovaní. Byl to především P.O., který dostával informace a pokyny od S.T. a buď příslušné firmy sám oslovoval, aby podaly nabídky do výběrového řízení, anebo tyto tzv. spřátelené firmy nechával oslovovat prostřednictvím obžalovaného L.S.. Oba obžalovaní, tj. P.O. a L.S., byli tedy v organizační struktuře organizované zločinecké skupiny na nižší pozici než obžalovaný J.Š., pod nímž byl S.T.. P.O. přebíral od S.T. informace a materiály. V případě, že je předával dále obžalovanému L.S., byl tento logicky na nejnižší pozici, neboť on sám spřátelené firmy oslovoval, event. inicioval jejich dohodu o tom, v jaké ceně nabídku do výběrového řízení podají, která z nich podá nabídku nejnižší a které další firmy budou pouze dělat tzv. křoví. Je třeba zdůraznit, že obžalovaný L.S. sám měl poměrně široké kontakty mezi subjekty, které v této sféře také podnikaly. V některých případech informace a materiály příslušným firmám zjevně předával bez součinnosti s L.S. obžalovaný P.O. sám. Podobně jako L.S. na nejnižší pozici působil obžalovaný J.H., jehož participace na rozsáhlé trestné činnosti byla prokázána pouze v podstatně menším rozsahu než u ostatních obžalovaných. Lze tedy shrnout, že po založení organizované zločinecké skupiny obžalovanými J.Š. a S.T., vytvoření základních principů ovlivňování veřejných zakázek a vybírání úplatků, na nejvyšší pozici této skupiny stál obžalovaný J.Š., a to dokonce jako úřední osoba, neboť zastával funkci druhého místostarosty ÚMČ Brno-střed a posléze funkci uvolněného člena rady. J.Š. byl následně podřízen obžalovaný S.T., který zastával roli výkonného článku a jemu byl na nižší pozici, i když rovněž na pozici výkonného článku, podřízen obžalovaný P.O.. Tento obžalovaný jednal buď sám nebo společně s obžalovaným J.H., příp. s obžalovaným L.S.. Tito obžalovaní byli rovněž na pozici výkonných článků, i když v hierarchii skupiny na pozici nižší než S.T..
388. V rámci druhé části trestné činnosti, která je pro účely činnosti organizované zločinecké skupiny popsána jako tzv. druhá větev, byl na nejnižší pozici výkonného článku obžalovaný P.K., jehož úkolem bylo oslovovat firmy provádějící drobnější zakázky a vybírat od nich úplatky, které předával členům organizované zločinecké skupiny. V této části trestné činnosti byl opět na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nejvyšším stupni obžalovaný J.Š., jemu podřízen S.T. a na nejnižší pozici výkonných článků byl P.O. a obžalovaný P.K.. Úplatky nebyly vybírány z velkých investičních projektů, na které byla vypísána výběrová řízení, ale šlo o úplatky vybírané sice dlouhodobě, ale od stavebních firem nebo OSVČ provádějících stavební zakázky v menším objemu právě pro SNMČ.

389. Lze tedy rekapitulovat, že v obou tzv. větvích činnosti organizované zločinecké skupiny, kde byl vysloven výrok o vině, tj. v části I. a II. měl hlavní roli obžalovaný J.Š.. Jeho postavení prokazuje především výpověď obžalovaného S.T. a nepřímo i další důkazy, zejména listinné, z nichž je zřejmé jeho postavení na ÚMČ Brno-střed a díky tomu zcela logicky i přístup k potřebným informacím. Byl to právě J.Š., který měl nejen přístup k rozhodujícím informacím, ale také rozhodoval, které výběrové řízení bude ovlivněno tím, že poskytl ostatním členům organizované zločinecké skupiny potřebné, do té doby, neveřejné informace. Také on rozhodoval, kterým společností dají tzv. šanci, aby výběrové řízení ovlivnily, tedy které budou osloveny, aby podaly nabídku do výběrového řízení. Také právě tento obžalovaný rozhodoval o tom, jak vysoké úplatky budou od vítězných stavebních firem vybírat, resp. od firem, které realizovaly drobnější stavební práce. Nepochybně i obžalovaný J.Š. rozhodoval o dělbě finančních prostředků získaných v podobě úplatků. Bylo prokázáno nejen výpovědí S.T., ale výpověďmi dalších obžalovaných, že J.Š. získával vždy nejvyšší podíl z finančních prostředků, vybíraných jako úplatky. V konečném důsledku to byl také obžalovaný J.Š., kdo přibližně na počátku druhé poloviny roku 2016 rozhodl minimálně o tom, že obžalovaný S.T., příp. i P.O. se na trestné činnosti, spočívající ve výběru úplatků, dále nebudou podílet, což ostatně tito dva obžalovaní, tj. S.T. a P.O. potvrdili. Obžalovaní P.K. a P.O. pak potvrdili, že to byl právě obžalovaný J.Š., který zásadně ovlivnil přijetí P.K. na pozici vedoucího techniků na SNMČ, a to s výslovnou podmínkou, že se bude podílet na vybírání úplatků. Obžalovaný J.Š. měl velmi pravděpodobně i vysoký vliv na to, aby se vedoucím odboru investičního následně stal obžalovaný P.L.. V této souvislosti je však třeba zdůraznit, že se lze sice domnívat, že P.L. participoval na činnosti organizované zločinecké skupiny, avšak relevantními důkazy jeho přímé napojení na ostatní členy organizované zločinecké skupiny, zejména v podobě vybírání úplatků a předávání těchto úplatků nejméně J.Š. bezprostředně prokázáno nebylo. U obžalovaného P.L. také nebylo užito právní kvalifikace § 361 trestního zákoníku, a to, jak je shora uvedeno, pro nedostatečnou důkazní situaci.
390. Při svých závěrech o naplnění zákonných znaků organizované zločinecké skupiny vymezených v ustanovení § 129 trestního zákoníku a tím i skutkové podstaty § 361 trestního zákoníku, tj. účasti na organizované zločinecké skupině měli zásadní význam právě výpovědi spolupracujících obviněných, kteří shodně popsali systém fungování této organizované zločinecké skupiny, vzájemné vazby a součinnost členů při ovlivňování výběrů zhotovitelů velkých zakázek (bod I.), nebo drobných zakázek (bod II.). Obžalovaní shodně popsali vzájemnou dělbu úkolů jednotlivých členů organizované zločinecké skupiny, ale i následný systém vybírání úplatků a jejich rozdělování mezi jednotlivé členy. Zcela zásadní důkazní význam jejich výpovědí ovlivnil závěry nalézacího soudu o ponechání statutu spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu každému z nich, jak je shora uvedeno. Bez výpovědí těchto spolupracujících obviněných by byl nalézací soud omezen pouze na listinné důkazy, příp. výsledky operativního šetření, které však strukturu organizované zločinecké skupiny, zejména pak dělbu úkolů, funkcí jednotlivých členů, hierarchii, spolehlivě neprokazují. Jediným důkazem o ovlivnění veřejných zakázek, zejména v bodě I., kromě výpovědí spolupracujících obviněných, byla výpověď svědka D. Ž. a v bodě II. výpověď svědka J. M.. Za předpokladu, že by soud neměl k dispozici výpovědi obžalovaných, tedy pokud by každý z nich využil svého práva a ve věci nevypovídal, což mu rozhodně nelze klást k tíži, by zcela nepochybně byl prokázán jen zlomek trestné činnosti. Rozhodně by nebylo důvodné užítí právní kvalifikace § 361 trestního zákoníku, tj. účasti na organizované zločinecké skupině. Pochopitelně je otázkou, zda by vůbec nalézací soud mohl výrok o vině učinit, byť v minimálním rozsahu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

391. Po zvážení všech rozhodných okolností znovu učinil nalézací soud dílčí **závěr** o tom, že důkazy provedené u hlavního líčení, zejména v zásadních směrech shodné výpovědi spolupracujících obviněných, výpověď svědka D. Ž. (k bodu I.), výpověď svědka J. M. (k bodu II.), v kontextu s listinnými důkazy, umožňují učinit závěr o takové součinnosti šesti obžalovaných, tj. **J.Š., S.T., P.O., L.S., J.H. a P.K.**, které vykazuje znaky **organizované zločinecké skupiny**, jak vyžaduje ustanovení § 129 trestního zákoníku. Bylo prokázáno, že součinnost obžalovaných byla založena na jejich vnitřní organizační struktuře, související s určitým principem nadřízenosti, podřízenosti, každý z nich měl vlastní funkci v rámci této hierarchie, rozdělené cca do tří stupňů, každý z nich měl vlastní úkoly při páčání trestné činnosti. Zásadní bylo pochopitelně i to, že trestná činnost byla páčána organizovanou zločineckou skupinou soustavně a dlouhodobě, a to prakticky nepřetržitě v období od roku 2015 do března 2019, i když ne každý z obžalovaných participoval na činnosti organizované zločinecké skupiny ve stejném rozsahu a po stejné časové období.

Zločin účasti na organizované zločinecké skupině - § 361 trestního zákoníku

392. Shora rozebrané úvahy a závěry nalézacího soudu o prokázané existenci organizované zločinecké skupiny ve smyslu ustanovení § 129 trestního zákoníku poskytly nalézacímu soudu východisko pro úvahy a závěry o naplnění skutkové podstaty § 361 trestního zákoníku, tj. zločinu účasti na organizované zločinecké skupině.

Trestné jednání obžalovaných, prokázané u hlavního líčení, spočívalo v tom, že obžalovaní J.Š. a S.T. založili organizovanou zločineckou skupinu. Nepochybně šlo o pachatele, kteří iniciovali její vznik a následnou dohodu, ať už výslovnou nebo konkludentní, nejen o jejím vzniku, ale i o jejím fungování, a to bez ohledu na to, jakou pozici v ní posléze každý z nich zastával. Nesporně to byl obžalovaný J.Š., který učinil návrh ve vztahu k obžalovanému S.T., ale tento dal najevo svůj souhlas tím, že začal jednat podle pokynů obžalovaného J.Š.. Oba obžalovaní, tedy J.Š. a S.T., jednali poté společně s obžalovanými P.O., L.S., J.H. a P.K. tak, že se činnosti této organizované zločinecké skupiny účastnili. Je zcela nesporné, že každý z těchto obžalovaných jednal aktivně, cíleně a rozhodně ani jeden z nich nebyl pasivním členem organizované zločinecké skupiny. V zásadě všichni, s výjimkou obžalovaného J.Š., který byl na vrcholu hierarchické struktury, jednali vždy podle pokynů vyššího článku a obžalovaní, kteří byli na nejnižších pozicích, pak jednali ve směru k plátcům, resp. poskytovatelům úplatků, kterým sami předávali pokyny, příp. dokumenty a přebírali od nich finanční prostředky, které předávali obžalovaným na vyšší pozici, když část peněz si po dohodě ponechávali, nebo zpětně dostali pro svoji potřebu. Podle názoru nalézacího soudu tak není sporu o tom, že obžalovaní svým prokázaným jednáním naplnili formální znaky § 361 odst. 1 alinea první (J.Š., S.T.), resp. alinea druhé (J.Š., S.T. a také P.O., L.S., J.H. a P.K.). Obžalovaný J.Š. se na rozdíl od ostatních obžalovaných prokazatelně účastnil na činnosti organizované zločinecké skupiny jako její vedoucí činitel, když byl v její hierarchii na nejvyšší pozici a sám rozhodoval o základních otázkách, tedy které veřejné zakázky nebo jiné zakázky budou ovlivněny, jaká výše úplatku se bude vybírat a jak se obžalovaní budou dělit. Tento obžalovaný naplnil i znaky skutkové podstaty § 361 odst. 2 trestního zákoníku, která je zákonodárcem vnímána jako samostatná nikoliv kvalifikovaná skutková podstata. Obžalovaný J.Š. měl podstatně rozsáhlejší rozhodovací pravomoci v rámci organizované zločinecké skupiny než ostatní obžalovaní.

393. V souvislosti s participací obžalovaného S.T. na činnosti organizované zločinecké skupiny, jakož i v souvislosti s rozsahem a charakterem trestné činnosti, z jejíhož spáchání byl uznán vinným, považuje nalézací soud za nezbytné ještě uvést následující. K naplnění skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá (pozn. soudu jednání spočívající v tom, že se pachatel účastní na činnosti organizované zločinecké skupiny) postačí pouhé členství v organizované zločinecké skupině, aniž by bylo nutné páčání další úmyslné trestné činnosti, kdy jednání osoby nemusí naplňovat skutkovou podstatu žádného dalšího trestného činu podle zvláštní části trestního zákona. Postačuje, pokud tato trestná činnost souvisí

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

právě s jeho členstvím v organizované zločinecké skupině (viz 6 Tdo 244/2018). V porovnání s obžalobou byla totiž většina dílčích útoků v bodě I., v případě obžalovaného S.T., kvalifikována pouze jako zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku, nikoliv jako jiný trestný čin. Důvodem bylo právě procesní pochybení v přípravném řízení, které spočívalo v tom, že pro dílčí útoky, popsané v obžalobě pod bodem I./1-14 (pozn. soudu ve výroku rozsudku I./11) nebylo S.T.řádně sděleno obvinění podle § 160 odst. 1 trestního řádu. Tím byla vyloučena úvaha o užití právní kvalifikace minimálně podle § 256 trestního zákoníku, jako zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě, jako tomu bylo např. u obžalovaného J.Š..

394. Jednáním obžalovaných J.Š., S.T., P.O., L.S., J.H.a P.K. byl porušen zájem společnosti na její ochraně před organizovaným zločinem, tedy před jednou z nejvyšších forem společné trestné činnosti. Tento zájem společnosti je **objektem**, tj. chráněným zájmem v případě skutkové podstaty zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku. V závěru lze upozornit, že obě skutkové podstaty dle § 361 odst. 1 trestního zákoníku a § 361 odst. 2 trestního zákoníku jsou konstruovány jako úmyslné trestné činy. Znaky zavinění ve formě úmyslu budou rozebrány ve vztahu ke každému z obžalovaných při souhrnném rozboru znaků subjektivní stránky všech aplikovaných skutkových podstat v následující pasáži odůvodnění tohoto rozsudku.

Pokračování v trestné činnosti

395. Nalézací soud shora uvedl, že trestné jednání obžalovaných, jako členů organizované zločinecké skupiny bylo pácháno dlouhodobě, tedy nikoliv jednorázovým činem, ale opakovanými dílčími útoky, což byla ostatně podmínka pro závěry soudu o naplnění znaků organizované zločinecké skupiny podle § 129 trestního zákoníku. Ve vztahu k nyní projednávané trestné činnosti nastaly případy naplnění skutkové podstaty trestného činu jen jedním útokem pouze u obžalovaných Ing. L.K. (skutek A./I.-12), obžalované právnické osoby XXXXX (skutek A./I.-12) a u obžalovaného M.U. (skutek B./1). V případě ostatních obžalovaných, tj. J.Š., S.T., P.O., L.S., J.H., P.K. i právnické osoby XXXXX se nalézací soud pochopitelně zabýval tím, zda lze jimi spáchané dílčí útoky, při závěrečné sumarizaci, považovat za jeden pokračující trestný čin, zpravidla naplňující znaky kvalifikované skutkové podstaty. Nalézací soud proto považuje za nezbytné stručně zmínit zákonem stanovené **procesně právní a hmotně právní podmínky pokračování**. Z popisu skutkového děje, uvedeného v obžalobě, je zcela zřejmé, že každý dílčí útok, z jehož spáchaní byl každý z obžalovaných uznán vinným, by v zásadě mohl naplnit skutkovou podstatu samostatného trestného činu, i když např. pouze v rovině základní skutkové podstaty.
396. Z hlediska procesně právního je mezníkem, který ukončuje pokračování a rozděluje jednotlivé případy trestného jednání na samostatné trestné činy sdělení obvinění, jak vyžaduje ustanovení § 12 odst. 11 trestního řádu. Tato podmínky u každého z obžalovaných beze zbytku naplněna byla, neboť v souhrnu se trestného jednání dopouštěli, jak vyplývá z časových údajů u každého dílčího útoku, nejpozději do zákroku policejních orgánů v březnu roku 2019. Obvinění bylo postupně sdělováno ve dnech 7. 3. 2019, 28. 6. 2019 a 2. 12. 2019 (č. l. 54-76, 340-344, 408-416, 424-434). Nesporně tedy u žádného z obžalovaných nenastala procesní překážka pokračování podle § 12 odst. 11 trestního řádu, podle něhož pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.
397. Hmotně právní podmínky pokračování jsou vymezeny v ustanovení § 116 trestního řádu, a to v zásadě čtyřmi pojmovými znaky. Pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky, vedené jednotným záměrem, naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

398. Na základě provedeného dokazování dospěl soud **k závěru**, že není sporu o tom, že zejména v případech obžalovaných J.Š., S.T., P.O., L.S. a J.H. ve vztahu ke zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě, jakož i v případech obžalovaných L.S. a právnické osoby XXXXX ve vztahu ke zločinu podplácení podle § 332 trestního zákoníku, jakož i v případě obžalovaného P.K. ve vztahu k zvlášť závažného zločinu přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku tyto hmotně právní podmínky pokračovány naplněny byly. Je zcela zjevné, že každý z dílčích útoků, z jehož spáchání byl každý z obžalovaných uznán vinným, naplňoval v souhrnu stále stejnou skutkovou podstatu, která je vymezena ve výroku tohoto rozsudku. Každý z obžalovaných byl veden shodným záměrem získat především finanční prostředky do své dispozice nelegálním způsobem, a to ovlivňováním různých zakázek, když v některých případech získal finanční prostředky vybíráním úplatků, v některých případech, jako u obžalovaného L.S. a právnické osoby firmy XXXXX, v konečném důsledku získáním veřejné zakázky. Z popisu jednotlivých dílčích útoků, které se týkají každého z obžalovaných samostatně, je rovněž zcela zřejmé, že z hlediska způsobu provedení se jedná takřka o totožné skutkové děje, které na sebe zpravidla časově poměrně úzce navazují. Naplněny tak byly podmínky objektivní i subjektivní souvislosti, neboť zjevně předmětem útoku byly jednotlivé zakázky zadavatele ÚMČ Brno-střed, ať už v podobě velkých investičních projektů, označovaných jako veřejné zakázky (bod I.) nebo v podobě menších, především stavebních zakázek (bod II.). Ustálená soudní praxe nekonkretizuje časovou prodlevu, která by bránila posouzení jednání, jako pokračujícího trestného činu, neboť je třeba vždy přihlídnout ke konkrétním okolnostem případu. Za pokračující delikt lze posoudit i jednotlivé dílčí útoky, mezi nimiž je prodleva v řádu nejen dnů či týdnů, ale i měsíců (viz R 15/1996-II., R 32/2004-I.). Rovněž podmínka subjektivní souvislosti, tedy jednotného záměru pachatele obohacovat se a získávat finanční prostředky pro svoji potřebu, byla od samého počátku naplněna u každého z obžalovaných. Podle dílčího závěru nalézacího soudu proto v případech obžalovaných J.Š., S.T., P.O., L.S., J.H., právnické osoby XXXXX i obžalovaného P.K. nenastaly procesně právní nebo hmotně právní překážky, které by bránily posoudit jejich jednání, ať už kvalifikované podle kterékoliv skutkové podstaty, vždy jako pokračující delikt příslušného trestného činu.
399. Nalézací soud již shora uvedl, že právním posouzením skutku v obžalobě není vázán (§ 220 odst. 3 trestního řádu) přesto si však dovoluje podotknout, že v otázce užití právní kvalifikace je samotná obžaloba opět poněkud nestandardní. V pasáži, týkající se užití právní kvalifikace trestného činu u každého z obžalovaných, a tomu předcházející právní větě (citace zákonného ustanovení příslušné skutkové podstaty) není uvedeno, ve kterém dílčím útoku je který trestný čin spatřován. To je zcela obvyklé v ustálené soudní praxi, jak u obžaloby, tak v rozsudku za situace, kdy se týkají více než jednoho dílčího útoku a více než jednoho pachatele (str. 35-42 obžaloby). Ostatně obžaloba v této pasáži neobsahuje ani odlišení jednotlivých částí trestné činnosti ve skutkové větě popsané pod body I., II. a III., ačkoliv již z výsledků přípravného řízení je zřejmé, že na každé části této trestné činnosti participovala určitá skupina obžalovaných, a naopak někteří obžalovaní se podíleli na všech třech částech. Nalézacímu soudu nezbylo než vyjít ze skutkové věty obžaloby, podané souhrnně na všech 13 obžalovaných pro celou trestnou činnost popsanou pod body I., II. a III. To v konečném důsledku našlo odraz v nezvykle obširných výrociích, jak rozsudku nalézacího soudu v jeho zprošťující části podle § 226 písm. b) trestního řádu, tak v usnesení nalézacího soudu o vrácení věci státnímu zástupci k došetření podle § 221 odst. 1 trestního řádu, což odpovídá platné právní úpravě i ustálené soudní praxi.

§ 256 zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě

400. Obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S. a J. H., jak je shora rozvedeno, byli členy organizované zločinecké skupiny a účastnili se na její činnosti. Každý z nich, jako člen organizované zločinecké skupiny, páchal další trestnou činnost, která je v souhrnu kvalifikována u každého z nich podle

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

§ 256 trestního zákoníku, a to jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě. Hlavním smyslem založení a další činnosti organizované zločinecké skupiny bylo ovlivňování zakázek zadávaných ze strany ÚMČ Brno-střed, jednak odborem investičním a správy bytových domů ÚMČ Brno-střed a jednak samostatnou organizační složkou SNMČ Brno-střed. Šlo převážně o zakázky ve stavebnictví, ať už velkého nebo menšího rozsahu. Každý z obžalovaných pochopitelně jednal v úmyslu opatřit prospěch jednotlivým uchazečům o tyto zakázky tím, že zakázku získá a každý z obžalovaných díky tomu získá finanční prostředky v podobě podílu na celkově vybraných úplatcích od těchto vítězných uchazečů.

401. Trestněprávně významné **jednání** těchto obžalovaných naplnilo znaky vyžadované pro objektivní stránku trestného činu dle § 256 trestního zákoníku především v rovině základní skutkové podstaty. Obžalovaní jednali vždy v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek, ať už v případě bodu I., kdy šlo převážně o zakázky v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek podle 137/2006 Sb. nebo mimo tuto právní úpravu. Ve smyslu ustanovení § 256 trestního zákoníku se totiž **veřejnou zakázkou** rozumí i zakázka malého rozsahu, a to i přesto, že podle § 18 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, není veřejný zadavatel povinen ji zadávat podle tohoto zákona, je však povinen dodržet zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace podle § 6 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách (5 Tdo 1364/2016). Trestný čin dle § 256 trestního zákoníku lze ovšem spáchat i v souvislosti se zadáváním veřejné zakázky malého rozsahu, u níž se nemusí konat zadávací řízení právě podle tohoto zákona o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb. (viz 5 Tdo 1106/2016). Veřejnou zakázku je tedy nutno vnímat jako jakoukoliv zakázku na úplatné poskytnutí dodávek, služeb, stavebních prací apod., které jsou realizované mezi zadavatelem, plnícem určité veřejné funkce a dodavatelem. Nalézací soud si dovoluje podotknout, že není sporu o tom, že zadavatel v případě obou částí zadávaných zakázek (bod I. i bod II.) plnil veřejné funkce, neboť šlo o ÚMČ Brno-střed, odbor investiční a správy bytových domů, resp. o jeho organizační složku Správu nemovitostí městské části. **Zadání veřejné zakázky** již představuje rozhodnutí zadavatele o výběru nejhodnější nabídky a uzavření smlouvy se subjektem, který takovou nabídku podal. V rovině základní skutkové podstaty § 256 odst. 1 trestního zákoníku jednali obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S. a J.H., pochopitelně u dílčích útoků, z jejichž spáchání byli uznáni vinným, tak, že zjednali přednost nebo výhodnější podmínky některému dodavateli nebo soutěžiteli na úkor jiných dodavatelů nebo soutěžitelů. **Zjednání přednosti** lze, podle ustálené soudní praxe, vnímat především jako časové zvýhodnění některého dodavatele. Nesporně bylo prokázáno, že díky trestnému jednání obžalovaných, zejména díky tomu, že J.Š., který měl přístup k dosud neveřejným informacím, tyto, jako místostarosta, k jednotlivým veřejným zakázkám vynesl z ÚMČ Brno-střed a předal je obžalovanému S.T., který zajistil prostřednictvím dalších obžalovaných jejich poskytnutí příslušným stavebním firmám. Ještě před vyhlášením veřejné zakázky, potencionální uchazeči tak měli časové zvýhodnění, které jim poskytovalo delší dobu na přípravu své budoucí nabídky, kalkulace, zajištění subdodavatelů apod. Každý z potenciálních takto zvýhodněných uchazečů, proto mohl v předstihu provést úkony nezbytné k následnému podání nabídky. **Výhodnější podmínky** takto vybraných subjektů, které jim byly zajištěny trestným jednáním obžalovaných, spočívaly v tom, že měly informace o realizačních nebo cenových podmínkách, ale i o tom, které další firmy spolu s nimi budou tzv. osloveny, aby podaly nabídku do výběrového řízení a o veřejnou zakázku se ucházely. Jednotlivé, zpravidla předem obžalovanými vybrané firmy, měly možnost se vzájemně mezi sebou dohodnout, která z nich podá nejvýhodnější nabídku a které v tomto konkrétním výběrovém řízení podají nabídku pouze do počtu a budou dělat tzv. křoví, když logicky v budoucnu pro ně mělo být odměnou i to, že jim bude dána šance, aby nejvýhodnější nabídku, při opětovné znalosti cenové kalkulace zadavatele, podaly. Je tedy nesporné, že obžalovaní některým dodavatelům nebo soutěžitelům zjednali přednost nebo výhodnější podmínky na úkor jiných případných dodavatelů nebo soutěžitelů. Ve vztahu k zakázkám nižšího cenového rozsahu, které jsou specifikovány pod

bodem II. výroku rozsudku, nebyly veřejné zakázky zadávány poté, co proběhlo, byť formálně výběrové řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, ale potenciální uchazeči byli tzv. oslovováni přímo. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo opětovně prokázáno, že takto jednali nejen obžalovaní P.O., S.T. přímo na základě pokynu obžalovaného J.Š., ale v konečném důsledku samotný obžalovaný P.K.. Těmto vybraným dodavatelům drobných zakázek bylo poskytnuto zvýhodnění už v tom, že jim byla dána možnost buď v práci pokračovat nebo se do práce zapojit, ale vždy pouze za podmínky, že budou akceptovat požadavek obžalovaných a budou poskytovat tzv. provize, resp. úplatky, které vybíral a s žádostí o úplatek je vždy oslovoval obžalovaný P.K.. Trestné jednání obžalovaných J.Š., S.T., P.O., ale také L.S. a J.H., byť u těchto dvou obžalovaných pouze v dílčích rozsahu, bylo kvalifikováno podle § 256 trestního zákoníku. V případě obžalovaného P.K., jak bude rozvedeno dále, shledal nalézací soud naplněnými znaky skutkové podstaty nikoliv § 256 trestního zákoníku, ale § 331 trestního zákoníku, jako zločinu přijetí úplatku, byť spáchaného v souvislosti s tím, že obžalovaný byl členem organizované zločinecké skupiny.

402. Rovněž není sporu o tom, že všichni obžalovaní naplnili znaky skutkové podstaty § 256 trestního zákoníku nejen v rovině základní skutkové podstaty, jak je shora uvedeno, ale i v rovině kvalifikované skutkové podstaty. Každý z nich byl prokazatelně členem organizované zločinecké skupiny, jak vyžaduje ustanovení § 256 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a dokonce **členem organizované zločinecké skupiny**, i když ustanovení § 256 trestního zákoníku samo o sobě tento kvalifikační znak nepokrývá. Jak je uvedeno shora, v rovině základní skutkové podstaty naplnili obžalovaní základní formální znak spočívající v tom, že jednali **v úmyslu opatřit sobě nebo jinému prospěch**. Prospěch, který však **opatřili jinému**, tj. stavebním firmám, které zakázku získaly a s nimiž byla uzavřena zadavatelem smlouva o dílo, však dosáhl kvalifikačního znaku **„značného prospěchu“**. V základu tímto prospěchem, který obžalovaní opatřili stavebním firmám, je třeba rozumět úplatu za cenu díla, v níž byl zakomponován i zisk tohoto soutěžitele, který veřejnou zakázku získal (viz 5 Tdo 1475/2015-bod 38).
403. V této souvislosti si, pro přehlednost, nalézací soud dovoluje sumarizovat, že v **bodě I.** se obžalovaný J.Š. podílel na ovlivnění zakázek v hodnotě 29.012.963 Kč, stejně jako obžalovaný S.T., i když jemu lze při právní kvalifikaci § 256 trestního zákoníku přičítat pouze zakázku uvedenou v bodě A. I./12, která představovala hodnotu řádově ve výši 2.411.756 Kč. Obžalovaný P.O. se v bodě I. podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 37.505.283 Kč, obžalovaný J.H. na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 9.626.079 Kč, obžalovaný L.S. na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 9.623.543 Kč a 16.318.851 Kč.
404. **V bodě II.**, z jehož spáchání byli uznáni vinnými obžalovaní J.Š., S.T., P.O., přičemž jejich jednání je kvalifikováno podle § 256 trestního zákoníku i v této části trestné činnosti, došlo jejich trestným jednáním k ovlivnění zakázek v hodnotě 134.891.331 Kč.
405. Takto ovlivněné zakázky, které byly získány jednáním obžalovaných pro jiné subjekty, překročily hranici 1.000.000 Kč a lze tedy v souladu s ustanovením § 138 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku uzavřít, že trestným jednáním obžalovaných byl naplněn i kvalifikační znak § 256 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaní získali takovým činem pro jiného **značný prospěch**.
406. Ve vztahu k trestnému jednání obžalovaných S.T., P.O., L.S. a J.H. bylo užito i kvalifikačního znaku § 256 odst. 3 trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že každý z nich jednal trestněprávně významným způsobem dále tak, že **žádal** a také **přijal majetkový prospěch**. Tím nalézací soud míní žádosti obžalovaných, jako členů organizované zločinecké skupiny o poskytnutí úplatků a ve většině případů také přijetí finančních částek v podobě úplatků. U obžalovaného J.Š. bylo dokonce užito i kvalifikačního znaku § 256 odst. 4 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

nebot' naplnil nejen znaky vyžadované ustanovením § 256 odst. 1 trestního zákoníku, ale také za těchto podmínek, shodně jako ostatní obžalovaní, žádal a přijal majetkový prospěch, ale spáchal tento čin jako úřední osoba, tj. především jako místostarosta ÚMČ Brno-střed a následně jako uvolněný člen Rady městské části Brno-střed.

Pro přehlednost lze ještě uvést, že v bodě I. souhrnně členové organizované zločinecké skupiny, ovlivnili veřejné zakázky v hodnotě nejméně 37.505.283 Kč, z čehož přijali úplatky v hodnotě nejméně 2.952.000 Kč a žádali o úplatek ve výši 407.000 Kč.

407. Z hlediska individualizace trestní odpovědnosti pak lze jen podotknout, že kromě rozsahu ovlivněných veřejných zakázek, jak je uvedeno výše, se obžalovaný J.Š. podílel na přijetí úplatku v hodnotě nejméně 2.756.000 Kč a na žádosti na úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč. Obžalovaný S.T. se podílel na přijetí úplatku ve výši nejméně 2.756.000 Kč a na žádosti o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč. Obžalovaný P.O. se podílel na přijetí úplatku ve výši nejméně 2.952.000 Kč a na žádosti o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč. Obžalovaný J.H. se podílel na přijetí úplatku ve výši 958.000 Kč. Obžalovaný L.S. se podílel na přijetí úplatku ve výši nejméně 540.000 Kč a na žádosti o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč. V bodě II. (obžalovaní J.Š., S.T., P.O.) získali úplatky ve výši nejméně 20.247.200 Kč a ovlivnili zakázky v hodnotě nejméně 134.891.331 Kč, přičemž na této trestné činnosti se spolu s nimi podílel ve formě přijetí úplatku, tj. spácháním trestného činu dle § 331 trestního zákoníku také P.K., jak je dále uvedeno.
408. **Souhrnně v bodě A./I., II.** však členové organizované zločinecké skupiny ovlivnili zakázky v hodnotě nejméně 172.403.218 Kč a zjevně tak získali pro jiného značný prospěch, neboť ovlivnili zakázky v hodnotě převyšující 1.000.000 Kč. Úplatky, které touto trestnou činností členové organizované zločinecké skupiny získali, dosáhly částky nejméně 23.199.200 Kč, když současně žádali o úplatky ve výši nejméně 407.000 Kč.
409. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalovaných byl porušen zájem společnosti na řádném a zákonném provedení jakékoliv veřejné soutěže, zadání veřejné zakázky nebo jakékoliv veřejné dražby, zvláště pak zájem na dodržení stanoveného postupu za rovných podmínek pro jejich účastníky (soutěžitele). Jedná se o zájem společnosti, který je chráněn ustanovením § 256 trestního zákoníku, jako **objekt** trestného činu zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě.

§ 331 trestního zákoníku - Zločin přijetí úplatku

410. S trestným jednáním obžalovaných J.Š., S.T., P.O. L.S. i J.H., které bylo kvalifikováno jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku (resp. odst. 4 v případě obžalovaného J.Š.), úzce souviselo trestné jednání obžalovaného P.K., které je popsáno v části II. výroku tohoto rozsudku. Nalézací soud se neztotožnil s právní kvalifikací navrhouvanou v obžalobě, aby jednání všech obžalovaných kvalifikoval také jako zločin přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku a užil této právní kvalifikace pouze u obžalovaného P.K.. V úvodu lze poznamenat, že obžalovaný P.K., jak je patrné ze skutkové věty výroku rozsudku, jednal sice jako člen organizované zločinecké skupiny, avšak jeho role spočívala především v tom, že žádal a vybíral úplatky od jednotlivých podnikatelů, kteří získali zakázky pro SNMČ v menším finančním rozsahu. Podle názoru soudu na jeho trestné jednání bylo proto přiléhavější, jak bude rozvedeno dále, aplikovat skutkovou podstatu zločinu přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku. V souvislosti s právní kvalifikací užitou u ostatních obžalovaných, považuje nalézací soud za nezbytné podotknout, že se neztotožnil s právní kvalifikací navrhouvanou v obžalobě, aby jejich jednání kvalifikoval jako **jednočinný souběh trestného činu dle § 256 trestního zákoníku**, tj. zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě a trestného činu **podle § 331 trestního zákoníku**, tj. přijetí úplatku. Podle ustálené soudní praxe jednočinný souběh těchto dvou

skutkových podstat není možný. Ustanovení § 256 trestního zákoníku je speciálním ustanovením ve vztahu k § 331 trestního zákoníku. Aplikace § 256 trestního zákoníku má proto přednost před aplikací ustanovení § 331 trestního zákoníku. Nálezací soud ji v případě těchto obžalovaných užil, neboť má za to, že je výstižnější, přiléhavější a zejména do jisté míry zahrnuje i znaky skutkové podstaty § 331 trestního zákoníku.

411. **Trestné jednání** obžalovaného P.K. prokazatelně spočívalo v tom, že na základě pokynů a materiálů, zejména sjetin fakturovaných částek, které získal od J.Š. a S.T. vybíral úplatky od jednotlivých subjektů, tj. fyzických a právnických osob, které prováděly zakázky menšího finančního rozsahu, zejména v oblasti stavebnictví, pro SNMČ. Obžalovaný P.K. na SNMČ totiž působil jako technický náměstek, a to od 10. 2. 2015. Správa nemovitostí městské části Brno-střed (dále jen SNMČ) byla organizační složkou ÚMČ Brno-střed a zakázky, které zadávala jednotlivým podnikatelským subjektům lze rozhodně vnímat jako **zakázky v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu**. I když nešlo o velké investiční akce zadávané ze strany ÚMČ Brno-střed, nezpochybnitelně provádění i drobných stavebních prací především na nemovitostech ve vlastnictví Města Brna, které byly spravovány SNMČ, je třeba vnímat jako záležitosti obecného zájmu. Podnikatelské subjekty získaly prvotně zakázky díky svému předem danému souhlasu s tím, že budou z ceny zakázky, resp. fakturované částky poskytovat členům organizované zločinecké skupiny příslušný procentuální podíl, ale také s vědomím, že další obdobné zakázky získají, resp. v činnosti pro SNMČ budou i nadále pokračovat pouze při opětovném poskytování těchto příslušných procentuálních finančních částek. **Úplatkem** se obecně rozumí jakákoliv neoprávněná výhoda spočívající v přímém majetkovém obohacení nebo v jiném zvýhodnění, které dostává nebo má dostat uplácená osoba, nebo s jejím souhlasem jiná osoba, ale především na takové obohacení není žádný nárok. Úplatek tedy představuje neoprávněnou výhodu, která může mít majetkovou i nemajetkovou povahu. V nyní projednávané trestní věci byly úplatky představovány finančním plněním ve výši zpravidla 15 % z částek fakturovaných bez DPH podnikatelskými subjekty vůči SNMČ Brno-střed. Obžalovaný P.K. jednal trestněprávně významným způsobem tak, že v souvislosti s obstaráním těchto věcí obecného zájmu pro sebe nebo pro jiného, tj. členy organizované zločinecké skupiny, **úplatky, tj. neoprávněné finanční výhody, přijal**. Tím naplnil zákonné znaky objektivní stránky § 331 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný však nejen toto finanční plnění v podobě úplatků přijal, ale také sám za zákonem vyžadovaných okolností, tj. v souvislosti s obstaráním věcí obecného zájmu, pro sebe a pro jiného tyto úplatky **žádal**. Tím naplnil znaky skutkové podstaty § 331 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku. V souvislosti s ustanovením § 331 odst. 2 trestního zákoníku lze poukázat na to, že trestný čin je dokonán již tím, že pachatel o úplatek žádá. V zásadě ustanovení § 331 odst. 1 trestního zákoníku a § 331 odst. 2 trestního zákoníku jsou v poměru speciality, neboť jsou v nich obsaženy dva samostatné trestné činy s odlišnou skutkovou podstatou.
412. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo prokázáno, že obžalovaný P.K. společně s dalšími obžalovanými participoval na skutkovém ději, popsaném **v bodě II.**, kdy byly v souhrnu ovlivněny zakázky ve výši nejméně 134.891.331 Kč a členové organizované zločinecké skupiny v této části trestného jednání získali úplatky ve výši nejméně 20.247.200 Kč. Finanční prospěch, který tak členové organizované zločinecké skupiny, za zásadního přispění obžalovaného P.K., získali v podobě úplatků, překročil hranici 10.000.000 Kč, kterou je nutno v souladu s ustanovením § 138 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního zákoníku považovat za **prospěch velkého rozsahu**. Tím byl naplněn formální znak kvalifikované skutkové podstaty § 331 odst. 4 písm. a) trestního zákoníku.
413. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalovaného P.K. byl porušen zájem společnosti na řádném nestranném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, jakož i zájem na ochraně podnikatelských vztahů před úplatkářstvím. Tento zájem společnosti je chráněn ustanovením § 331 trestního zákoníku jako **objekt** trestného činu přijetí úplatku.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

414. Pro přehlednost lze konstatovat, že těchto trestných činů se všichni obžalovaní dopustili **ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku**, čímž nalézací soud míní v případě obžalovaného J.Š. zvláště závažný zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku, v případě obžalovaných S.T., P.O., L.S. a J.H. rovněž zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku, a v případě obžalovaného P.K. pak zvláště závažný zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku.

§ 332 trestního zákoníku - Zločin podplácení

415. Nalézací soud již při rozboru důkazů a skutkových zjištění z nich učiněných u některých dílčích útoků popsaných v bodě I. výroku rozsudku i obžaloby stručně uvedl svoje dílčí závěry, které jej následně vedly k aplikaci jiné skutkové podstaty, než které bylo užito v obžalobě. I zde je však nezbytné podotknout, že z právní věty i aplikace příslušné skutkové podstaty, jak je uvedeno v obžalobě, není nade vše pochybnost jednoznačně zřejmé, ve kterých dílčích útocích konkrétních obžalovaných obžaloba spatřovala spáchání příslušných trestných činů.

V části A/ výroku odsuzujícího rozsudku, která se týkala trestné činnosti spáchané členy organizované zločinecké skupiny, se odlišná právní kvalifikace zjevně týká bodu I./8 rozsudku (I./11 obžaloby) – obžalovaní L.S. a právnická osoba XXXXX, bodu I./12 rozsudku (I./15 obžaloby) – obžalovaní L.S., firma XXXXX, obžalovaný L.K. a právnická osoba XXXXX a bodu I./13 (I./18 obžaloby) – obžalovaní L.S. a právnická osoba XXXXX. Na toto trestné jednání jednotlivých obžalovaných aplikoval soud skutkovou podstatu zločinu podplácení podle § 332 trestního zákoníku. Nalézací soud totiž zjistil, že obžalovaní v případě těchto dílčích útoků poskytovali finanční prostředky členům organizované zločinecké skupiny, a to nejméně P.O., S.T. a v konečném důsledku J.Š. (v případě dílčích útoků I./8, 12 výroku rozsudku) a obžalovanému P.O. (v případě bodu I./13 rozsudku), a to vše proto, aby získali veřejné zakázky především tzv. sami pro sebe. V bodech I./8 a 13 výroku rozsudku se totiž vítězem zmanipulovaného výběrového řízení stala firma XXXXX, která se zadavatelem uzavřela smlouvu o dílo na tyto veřejné zakázky. V bodě I./12 rozsudku se vítězem stala firma XXXXX, která po zmanipulovaném výběrovém řízení rovněž uzavřela se zadavatelem smlouvu o dílo, ale zakázku realizovala vlastně firma XXXXX. To logicky, z podstaty věci, vylučuje úvahy o užití skutkové podstaty § 361 trestního zákoníku, tj. spáchání zvláště závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku u těchto obžalovaných, ve vztahu k těmto dílčím útokům (ve vztahu k bodu I./8, 12 a 13 výroku rozsudku). V takovém případě by obžalovaní fakticky poskytovali úplatky či tzv. provize sami sobě. Nalézací soud nemohl přehlédnout, že obžalované právnické osoby, a to firma XXXXX a firma XXXXX získaly jednotlivé zakázky především díky účasti obžalovaného L.S. na další trestné činnosti organizované zločinecké skupiny, tedy díky jeho kontaktům, které zde měl s ostatními obžalovanými. V jeho případě, na rozdíl od obžalovaných L.K. a právnických osob XXXXX a XXXXX, bylo jeho trestné jednání kvalifikováno rovněž podle § 361 trestního zákoníku, tj. jako zvláště závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku. Tuto skutečnost však soud v případě obžalovaných L.K., společností XXXXX a XXXXX hodnotil při stanovení stupně společenské škodlivosti jejich trestného jednání, což v konečném důsledku našlo odraz i při konkrétní výměře trestu každému z těchto obžalovaných.

Analogicky stejnou formou jednání, jako v případě dílčích útoků popsaných ve výroku pod body A/I./8, 12 a 13, pokračovalo trestné jednání obžalovaných L.S. a právnické osoby XXXXX i v případě dílčích útoků popsaných pod bodem B/2, 3, 4 a 5 výroku rozsudku, kdy se dopustili opět zločinu podplácení podle § 332 trestního zákoníku. Úplatky byly poskytovány obžalovanému P.L.. V případě těchto dílčích útoků však, shodně jako v případě dílčího útoku popsaného ve výroku rozsudku pod bodem B/1, kdy zločin podplácení podle § 332 trestního zákoníku spáchal obžalovaný M.U., totiž nebylo prokázáno přímé napojení obžalovaného P.L. na

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

členy organizované zločinecké skupiny. Soud neměl k dispozici ani doznání obžalovaného P.L., který by předmětné skutečnosti potvrdil, ani výpovědi jiných obžalovaných, svědků, eventuálně odpovídající listinné důkazy, nebo důkazy opatřené operativní cestou, které by skýtaly podklad pro důvodný závěr o tom, že obžalovaný P.L. byl přímo napojen na členy organizované zločinecké skupiny, a to minimálně v tom rozsahu, že se s nimi dělil o finanční prostředky získané ve formě úplatků. Ostatně z důkazů provedených u hlavního líčení lze dovodit, že obžalovaný P.L. byl sám na dostatečně vlivné pozici, jako vedoucí odboru investičního a správy bytových domů ÚMČ Brno-střed, aby i s přihlédnutím ke své předchozí praxi na obdobném pracovišti ÚMČ Brno-Žabovřesky byl schopen páchat trestnou činnost tohoto typu sám pro sebe a minimálně předstírat, že je schopen dále významné veřejné zakázky ovlivňovat.

416. Nalézací soud tedy sumarizuje závěry o užití právní kvalifikaci na tuto část skutkového děje následujícím způsobem.

Trestné jednání obžalovaných L.S., právnické osoby XXXXX a M.U. spočívalo jednotlivě v tom, že každý z nich sám **poskytl úplatek jinému**, a to obžalovanému P.L. (bod B/1 - obžalovaný M.U., bod B/2, 3, 4 a 5 – obžalovaný L.S. a obžalovaná právnická osoba XXXXX jednající svým statutárním zástupcem). Kromě toho obžalování L.S. a obžalovaná právnická osoba XXXXX poskytli úplatek formálně přímo obžalovanému P.O. (bod A/I./13) a v následujících případech (bod A/I./8 a 12) prostřednictvím P.O. také obžalovaným S.T. a J.Š.. V tomto případě **poskytli úplatek také pro jiného**. Obžalovaný L.K. a právnická osoba XXXXX, jejíž jménem jednal L.K. jako osoba oprávněná jednat jménem obžalované právnické osoby, jednali v bodě A/I./12 tak, že poskytli úplatek jinému, tj. P.O., pro jiného, tj. pro obžalované J.Š. a S.T., nikoliv každý sám, ale prostřednictvím jiného. Důkazy provedenými u hlavního líčení k tomuto dílčímu útoku totiž bylo prokázáno, že úplatek oba obžalované subjekty poskytly prostřednictvím obžalovaného L.S., který finanční prostředky P.O. předal v zásadě za všechny čtyři obžalované, neboť to souviselo s tím, že zakázku v konečném důsledku získala firma XXXXX, ale realizovala ji firma XXXXX.

V souvislosti se skutkovou podstatou zločinu podplácení podle § 332 trestního zákoníku je nutno opakovaně zmínit, že i zde je třeba **úplatek** vnímat jako neoprávněnou výhodu spočívající v přímém majetkovém obohacení, nebo zvýhodnění, které se dostává, nebo má dostat uplácené osobě, nebo s jejím souhlasem jiné osobě a na kterou nemá nárok. Zpravidla jde o přímý majetkový prospěch, ať už materiální, nebo finanční, jako tomu bylo v nyní projednávané trestní věci. Provedené důkazy u každého z těchto jednotlivých dílčích útoků jednoznačně svědčí o tom, že úplatky byly poskytovány v podobě finančních prostředků, a to v souvislosti s ovlivněním výběrového řízení a získání velkých stavebních zakázek, na které byly v konečném důsledku zadavatelem sepsány odpovídající smlouvy o dílo (viz A/I./8, 12 a 13, B/1, 2, 3, 4 a 5). Přidělení těchto stavebních zakázek díky následnému uzavření smlouvy o dílo ze strany zadavatele, kterým byl ÚMČ Brno-střed lze nezpochybnitelně vnímat jako **obstarání věci obecného zájmu**. Podle ustálené soudní praxe se tím rozumí činnost, která souvisí s plněním úkolů týkajících se věci obecného zájmu, tedy nejen rozhodování orgánů státní moci a správy, ale i jiná činnost při uspokojování zájmu občanů a právnických osob v oblasti materiálních, sociálních, kulturních a jiných potřeb. V této souvislosti lze podotknout, že v oblasti výkonu státní moci a správy nelze tolerovat zásadně žádné úplatky, a to ani nepatrné hodnoty (R 17/1976). Zákon požaduje, aby mezi úplatkem a tímto obstaráním věci obecného zájmu byla souvislost (R 1/1978). Skutečnost, že přijetí úplatku neovlivnilo osobu obstarávající věci obecného zájmu, je z hlediska právní kvalifikace jejího jednání bez významu. K poskytnutí úplatků může dojít před obstaráním věci obecného zájmu, nebo dodatečně, a to i bez předchozí úmluvy.

417. Rovněž není sporu o tom, že každý z těchto obžalovaných jednal **v úmyslu opatřit sobě, nebo jinému značný prospěch**, který je formálním znakem kvalifikované skutkové podstaty § 332 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Samotným **prospěchem** lze i pro účely této skutkové podstaty chápat úplatu za cenu díla, v níž byl případně zakomponován i zisk jejího zhotovitele (viz 5 Tdo 1475/2015, vysvětlující stejný pojem ve vztahu ke zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražby podle § 256 trestního zákoníku).
418. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo prokázáno, že obžalovaný M.U. poskytnutím úplatku ve výši 70.000 Kč ovlivnil veřejnou zakázku v hodnotě 1.414.714 Kč (bod B/1). Obžalování firma XXXXX a L.K. se podíleli na poskytnutí úplatku ve výši cca 241.000 Kč a ovlivnění veřejné zakázky v hodnotě 2.411.756 Kč (bod A/I./12). Obžalování L.S. a právnická osoba XXXXX poskytnutím úplatku ovlivnili veřejné zakázky v hodnotě 16.318.851 Kč (bod A/I./8, 12 a 13) a dále veřejné zakázky v hodnotě 9.551.664 Kč (bod B/2, 3, 4 a 5). Celkově tak jednali v úmyslu opatřit sobě, nebo jinému prospěch ve výši 25.870.515 Kč, a to díky úplatkům poskytnutým v celkové výši 2.221.000 Kč (1.268.000 Kč v případě útoků popsanych pod body A/I./8, 12 a 13 a 953.000 Kč v případě útoků popsanych pod body B/2, 3, 4 a 5).
419. Z uvedeného přehledu hodnoty veřejných zakázek a v konečném důsledku i poskytnutých úplatků je zcela zřejmé, že každý z obžalovaných naplnil formální kvalifikační znak § 332 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku označený jako **značný prospěch**. Podle § 138 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku se totiž značným prospěchem rozumí prospěch převyšující hranici 1 mil. Kč. Pro úplnost lze podotknout, že případná vyšší hodnota prospěchu, kterou by bylo možno kvalifikovat jako „prospěch velkého rozsahu“, s odkazem na ustanovení § 138 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního zákoníku, není mezi formálními znaky § 332 trestního zákoníku zakotvena. V takovém případě by teoreticky museli obžalování jednat v úmyslu opatřit sobě, nebo jinému prospěch velkého rozsahu, tj. ovlivnit veřejné zakázky v hodnotě převyšující 10 mil. Kč. Ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nad 1 mil. Kč postačuje pro naplnění formálního znaku kvalifikované skutkové podstaty podle § 332 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.
420. Důkazy provedenými u hlavního líčení bylo také prokázáno, že obžalování se takřka v plném rozsahu dopustili trestného jednání **vůči úřední osobě**. Obžalovaný J.Š., jak bylo prokázáno důkazy provedenými u hlavního líčení, zastával pozici druhého místostarosty ÚMČ Brno-střed a posléze od 3. 12. 2012 byl ve funkci uvolněného člena rady ÚMČ Brno-střed. **Obžalovaný P.L.** byl vedoucím odboru investičního a správy bytových domů ÚMČ Brno-střed. Každý z nich samostatně měl postavení úřední osoby ve smyslu ustanovení § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení se úřední osobou totiž rozumí člen zastupitelstva, nebo odpovědný úředník územní samosprávy, orgánu státní správy, nebo jiného orgánu veřejné moci. ÚMČ Brno-střed je třeba považovat za orgán samosprávy, kterým jsou v obcích, které jsou základními územními správními celky, obecní zastupitelstvo, rada obce a starosta, resp. obecní úřad, obecní policie a orgány plnící obdobné funkce ve městech. Obžalovaný P.L. byl zcela rozhodně odpovědným úředníkem územní samosprávy, neboť působil v rámci příslušného orgánu veřejné moci a vykonával svěřenou pravomoc samostatně, případně v návaznosti na výkon pravomoci příslušného funkcionáře orgánu veřejné moci, kterému byl podřízen. Jeho pozice vedoucího odboru investičního a správy bytových domů rozhodně nebyla pozicí bezvýznamného řadového úředníka, který by neměl oprávnění samostatně rozhodovat a který by v zásadě nevykonával jakoukoliv pravomoc k plnění úkolu společnosti, nebo státu. Nejmenší pochybnosti nevznikly ani v případě **obžalovaného J.Š.**, který byl, jak je shora uvedeno, dokonce v pozici druhého místostarosty ÚMČ Brno-střed a později v pozici člena rady tohoto úřadu. Také on měl zcela nepochybně postavení úřední osoby. Každý z obžalovaných, který poskytoval úplatky určené buď přímo pro obžalovaného P.L.(body B/1, 2, 3, 4 a 5), tj. M. U., stejně jako obžalovaný L. S. a jeho jménem jednající obžalovaná právnická osoba XXXXX (v bodech A/I./8 a 12), jakož i L.K. a společnost XXXXX (bod A/I./12), věděli,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

že úplatky přebírané P.O. jsou určeny pro obžalovaného J.Š., který byl místostarostou ÚMČ Brno-střed. Z hlediska tohoto kvalifikačního znaku je však třeba připustit, že v bodě A/I./13 situace nebyla zcela jednoznačná a nesvědčí v neprospěch obžalovaného J.Š., který byl obžaloby zproštěn, neboť prokázáno bylo pouze poskytnutí úplatků ze strany L.S., resp. právnické osoby XXXXX obžalovanému P.O., jehož napojení především na J.Š., případně na P.L. prokázáno nebylo. Oba tito obžalovaní byli obžaloby zproštěni.

421. Nalézací soud tedy **uzavřel**, že obžalovaní L.S., právnická osoba XXXXX, L.K. a právnická osoba XXXXX a M.U., v jednotlivých bodech shora popsanych, naplnili znaky objektivní stránky zločinu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea prvá, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku. **V přímé příčinné souvislosti** s jejich trestným jednáním byl porušen zájem společnosti na řádném a nestranném a zákonném obstarávání věcí obecného zájmu, jakož i zájem na ochraně podnikatelských vztahů před úplatkářstvím. Tento zájem společnosti je chráněn ustanovením § 332 trestního zákoníku, jako **objekt** zločinu podplácení. Není sporu o tom, že v přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaných byly ovlivněny veřejné zakázky a poskytnuty úplatky v tom konkrétním rozsahu, který je shora popsán. Z hlediska **znaků pachatele**, byť se jimi nalézací soud bude zabývat i dále, je třeba upozornit na skutečnost, že pachatelem zločinu podplácení rovněž může být jak fyzická, tak právnická osoba.

Dílčí útoky B/1-5 (obžalovaný P.L.)

422. V souvislosti s trestným jednáním **obžalovaného P.L.**, které je popsáno ve výroku rozsudku v části **B/1-5**, považuje nalézací soud za nezbytné také stručně rekapitulovat znaky objektu a objektivní stránky skutkové podstaty zločinu zjednáni výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě, z jehož spáchání byl obžalovaný uznán vinným. **Trestné jednání** obžalovaného P.L. popsané pod body B/1, 2, 3, 4 a 5 výroku rozsudku shodně spočívalo v tom, že obžalovaný využil svého postavení vedoucího odboru investičního a správy bytových domů Statutárního města Brna, ÚMČ Brno-střed, zneužil tedy toho, že měl přístup k materiálům a informacím dosud neveřejným a jednal tak, že v době ještě před zveřejněním výzvy k podání nabídek do výběrového řízení předával tyto neveřejné informace o zadávacím řízení i o tom, které firmy se budou zadávacího řízení účastnit dalším obžalovaným. **V bodě B/1** předal tyto informace obžalovanému M.U. a v bodech B/2, 3, 4 a 5 předal tyto informace obžalovanému L.S., jako statutárnímu zástupci obžalované právnické osoby XXXXX Tyto informace a materiály umožnily zejména obžalovaným M.U. a L.S., aby je odpovídajícím způsobem využili ve svůj prospěch, resp. ve prospěch firmy, jejímž jménem nabídku do výběrového řízení podali. Obžalovaný M.U. díky informacím od P.L. získal nabídku a krycí listy rozpočtu od dalších potencionálních uchazečů o zakázku. Jménem firmy XXXXX podal nejvýhodnější nabídku do výběrového řízení s nejnižší cenou a díky tomu výběrové řízení firma vyhrála a získala zakázku na základě uzavřené smlouvy o dílo. Jak je shora uvedeno, P.L. za to inkasoval úplatek ve výši 70.000 Kč. V následujících bodech **B/2-5** předal obžalovaný P.L. relevantní neveřejné materiály před zveřejněním veřejné zakázky L.S., a to zpravidla položkový rozpočet, obsahující neveřejné informace o předmětu díla a ceně zakázky, což umožňovalo obžalovanému L.S., aby nechal zpracovat odpovídající rozpočet k nabídce do těchto čtyřech výběrových řízení tak, aby v případě zakázek popsanych pod bodem B/2 a 3 se vítězem výběrového řízení stala obžalovaná právnická osoba XXXXX a v případě veřejných zakázek pod bodem 4 a 5 se sice formálně stala vítězem výběrového řízení právnická osoba XXXXX, avšak na základě předchozí dohody s jejím zástupcem obžalovaným L.K. tuto zakázku vždy fakticky realizovala společnost XXXXX Obžalovaný P.L. ve všech čtyřech případech přijal úplatky od obžalovaného L.S., jednajícího jménem obžalované právnické osoby XXXXX, a to u veřejných zakázek popsanych pod bodem B/4 a 5 dokonce bez vědomí obžalovaného L.K. a právnické osoby XXXXX, kteří se v tomto případě na poskytnutí úplatku P.L. nikterak nepodíleli.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

423. Závěry nalézacího soudu k naplnění jednotlivých pojmových znaků skutkové podstaty zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě, které jsou rozvedeny v případě trestní odpovědnosti obžalovaných J.Š., S.T., P.O., nebo L.S.lze vztáhnout i k trestní odpovědnosti obžalovaného P.L.. Není sporu o tom, že i zakázky popsané pod bodem B/1, 2, 3, 4 a 5 výroku rozsudku měly charakter **veřejných zakázek**, neboť jejich zadavatelem byl ÚMČ Brno-střed. Také v případě těchto pěti zakázek se jednalo o větší stavební práce a investiční celky realizované na nemovitostech v majetku Města Brna, který spravoval ÚMČ Brno-střed. Tyto zakázky byly tedy realizované **ve veřejném zájmu** jako veřejné zakázky. Také obžalovaný P.L. nesporně jednal **v úmyslu opatřit sobě**, a to v podobě získaných úplatků, **nebo jinému** v podobě získání těchto veřejných zakázek pro společnosti XXXXX, XXXXX a formálně XXXXX, ale fakticky XXXXX prospěch. Těmto dodavatelům obžalovaný P.L. zjednal **přednost z hlediska časového** tím, že ještě před vyhlášením veřejných zakázek jim poskytl tehdy neveřejné informace, ale zjednal jim také **výhodnější podmínky**, spočívající v poskytnutí věcných informací, a to vše na úkor jiných potenciálních dodavatelů stavebních zakázek, které by se o ně ve výběrovém řízení ucházely. Také v tomto případě je **prospěchem** hodnota veřejných zakázek, který byly trestným jednáním obžalovaného P.L. ovlivněny. V souhrnu se jedná o veřejné zakázky v celkové hodnotě 10.966.378 Kč (bod B/1 až 5). Hodnota takto ovlivněných veřejných zakázek přesáhla hranici 1 mil. Kč, a proto v souladu s ustanovením § 138 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku je třeba považovat za naplněný formální znak **značného prospěchu**, který je kvalifikačním znakem § 256 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku. Obžalovaný P.L. však v souvislosti s ovlivněním veřejných zakázek také **přijal majetkový prospěch**, a to v podobě úplatků, které mu byly poskytnuty v souhrnné výši 1.023.000 Kč (70.000 Kč od obžalovaného M.U. v bodě B/1, 953.000 Kč v bodech B/2, 3, 4 a 5 od obžalovaného L.S. a právnické osoby XXXXX). Rovněž není sporu o tom, že obžalovaný P.L. přijal majetkový prospěch v této výši, tj. 1.023.000 Kč, a jednal přitom **jako úřední osoba**, tj. vedoucí odboru investičního a správy bytových domů. Jeho postavení úřední osoby ve smyslu ustanovení § 127 odst. 1 písm. d) trestního zákoníku je rovněž rozvedeno shora.
424. **V přímé příčinné souvislosti** s trestným jednáním obžalovaného P.L. byl porušen zájem společnosti na řádném a zákonném provedení jakékoliv veřejné soutěže, zadání veřejné zakázky nebo jakékoliv veřejné dražby, zvláště pak zájem na dodržení stanoveného postupu za rovných podmínek pro jejich účastníky (soutěžitele). Jedná se o zájem společnosti, který je chráněn ustanovením § 256 trestního zákoníku, jako **objekt** trestného činu zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě.

Znaky subjektu

425. Vedle úvodních, shora rozebraných, formálních znaků zvláště závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 trestního zákoníku, zvláště závažného zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 trestního zákoníku, zločinu podplácení podle § 332 trestního zákoníku a zvláště závažného zločinu přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku, z jejichž spáchání byli jednotliví obžalovaní uznáni vinnými, a to při aplikaci příslušných základních, respektive kvalifikovaných skutkových podstat, jak je shora uvedeno, se soud zabýval také naplněním znaků subjektu a subjektivní stránky, které jsou rovněž nezbytnými formálními znaky každé skutkové podstaty trestného činu.
426. Mezi **znaky subjektu** patří podmínka **věku** (§ 25 trestního zákoníku) a podmínka **příčetnosti** (§ 26 trestního zákoníku). U žádného z těchto obžalovaných nalézací soud neshledal žádné pochybnosti o jeho duševním stavu, které by byly forenzně významné a vyžadovaly zpracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Důvodně se lze domnívat, že žádný z obžalovaných v době spáchání trestného činu netrpěl forenzně významnou duševní

chorobou nebo poruchou. Soud tedy uzavřel, že každý z těchto obžalovaných naplnil požadované znaky přičetnosti, neboť byl schopen rozpoznat v době spáchání činu jeho protiprávnost a byl schopen také svoje jednání ovládat. Ani jeden z provedených důkazů nesvědčil o tom, že by snad některý z obžalovaných, tj. J.Š., S.T., P.O., L.S., P.K., P.L., M.U., J.H., nebo L.K., jednal pod vlivem alkoholu, nebo jiných návykových látek. Obě předpokládané schopnosti proto byly podle závěrů nalézacího soudu u každého z obžalovaných v inkriminované době zcela zachovány. Každý z obžalovaných byl navíc v době spáchání trestného činu pachatelem plně zletilým. Nalézací soud proto uzavřel, že se zřetelem ke svému věku i duševnímu stavu, v případě spáchání každého z trestných činů, z jehož spáchání byl uznán vinným, byl obžalovaný J.Š., S.T., P.O., L.S., P.K., P.L., M.U., J.H. a L.K. pachatelem plně trestně odpovědným, neboť naplnil podmínku věku i podmínku přičetnosti (§§ 25, 26 trestního zákoníku).

427. V případě **obžalovaného J.Š.** a jím spáchaného zvláště závažného zločinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražby podle § 256 trestního zákoníku je třeba poukázat i na další podmínku jeho trestní odpovědnosti týkající se znaků subjektu. V obecné rovině J.Š. naplnil podmínky § 25 a § 26 trestního zákoníku, jako znaky subjektu. Sám však uvedený zvláště závažný zločin spáchal nejen jako obecný pachatel, ale v postavení tzv. **úřední osoby**, jak vyžaduje ustanovení § 256 odst. 4 trestního zákoníku. Je tedy zjevné, že zákon ke spáchání tohoto trestného činu vyžaduje zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení pachatele, jako subjektu trestného činu, a proto jeho pachatelem může být pouze osoba, která má požadovanou vlastnost, způsobilost nebo postavení, jak vyžaduje ustanovení § 114 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný J.Š. prokazatelně i tento **znak speciálního subjektu**, tj. úřední osoby naplnil.

Subjektivní stránka

428. Posledním ze znaků každé skutkové podstaty trestného činu zakotveného v trestním zákoníku je jeho **subjektivní stránka**, jejímž obligatorním znakem je **zavinění**. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektovou, tj. vědění, vnímání pachatele a složku volní, která představuje chtění, nebo srozumění čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci. Při posouzení znaku subjektivní stránky každého z trestných činů uvedených ve výroku rozsudku a pochopitelně u každého z obžalovaných jednotlivě, vycházel nalézací soud komplexně ze všech důkazů provedených u hlavního líčení. Souhrně lze konstatovat, že skutkové podstaty všech trestných činů, které byly aplikovány na trestné jednání každého z obžalovaných, jsou zákonně konstruovány jako trestné činy úmyslné. Z toho lze dovodit, že nezbytným podkladem pro výrok o vině jsou důkazy a závěry nalézacího soudu o naplnění subjektivní stránky, tj. zavinění ve formě úmyslu, at' už úmyslu přímého (§ 15 odst. 1 písm. a/ trestního zákoníku), nebo úmyslu nepřímého (§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku). V rovině kvalifikované skutkové podstaty lze výrok o vině vyslovit i za předpokladu zavinění nedbalostního, s odkazem na ustanovení § 17 písm. a) trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení totiž k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby se přihledne, jde-li o těžší následek, i tehdy, zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjímaje případy, že trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné.
429. Skutková zjištění a konečné závěry nalézacího soudu k naplnění znaku zavinění u příslušné skutkové podstaty jsou u jednotlivých obžalovaných, tj. fyzických osob, fakticky shodné. Nalézací soud proto považuje za praktické rozebrat je společně, aniž by jakkoliv rezignoval na zásadu individualizace trestní odpovědnosti obžalovaných. U každého z těchto devíti obžalovaných bylo prokazatelně zjištěno, že má intelektové schopnosti zcela v normě, a to vzhledem ke svému vzdělání, sociálnímu prostředí, v němž žije a zejména v němž pracuje, nebo podniká. Před počátkem páchaní nyní projednávané trestné činnosti byli všichni obžalovaní relativně standardně sociálně adaptovaní. Není sporu o tom, že bez ohledu na

konkrétní užitou právní kvalifikaci, každý z nich věděl, jaké jsou hranice trestní odpovědnosti, a to minimálně v tom základním rozsahu. Nepochybně každý z obžalovaných věděl, že podvádět, krást, uplácet, nebo přijímat úplatky se nemá. Přesto však obžalovaní jednali cíleně, aktivně a promyšleně, v úmyslu dosáhnout ovlivnění zakázek a zejména vlastního finančního obohacení, ať už cestou získání zakázky pro sebe, pro spřátelenou firmu, nebo získání finančního profitu ve formě úplatku. Každý z obžalovaných jednal s vědomím, že jednotlivý dílčí útok, na němž sám participuje, znamená v konečném důsledku ovlivnění a netransparentní průběh výběrového řízení, jehož výsledkem je ve skutečnosti podvodně získaná zakázka, a to díky poskytnutému úplatku. U všech obžalovaných (s výjimkou M.U. – B/1, L.K. a XXXXX – A/I./12) bylo prokázáno jednání opakované, typově shodné, které rozhodně nelze považovat za náhodné, nebo ojedinělé. To je zcela zřetelné u obžalovaných J.Š., S.T., P.O., L.S., J.H., nebo P.K., kteří se podíleli dokonce na činnosti organizované zločinecké skupiny, založené ve svém základu obžalovaným J.Š. a S.T.. Zde vědění obžalovaných zahrnovalo i vědění o participaci dalších nejméně dvou osob, které se na trestné činnosti podílely, což je zcela zřetelné z provedených důkazů, které svědčí o hierarchii organizované zločinecké skupiny. Každý z obžalovaných se fyzicky setkával s dalšími nejméně dvěma osobami, které se na činnosti organizované zločinecké skupiny podílely. Obžalovaný J.Š., i když se setkával především s obžalovaným S.T., nepochybně věděl o činnosti minimálně obžalovaných S.T. a P.O. i P.K. v rámci této organizované zločinecké skupiny.

Každý z těchto obžalovaných se ovšem rovněž zcela prokazatelně na takové trestné činnosti podílet chtěl. I pro tento dílčí závěr nalézacího soudu svědčí důkazy provedené u hlavního líčení. V nejmenším neobstojí obhajoba obžalovaných, zejména J.Š. a P.O., o případném vlivu, tlaku či nátlaku ze strany obžalovaného S.T., stejně jako obhajoba obžalovaného P.K. o tlaku ze strany obžalovaných P.O. a J.Š.. V souvislosti s takto uplatňovanou obhajobou je třeba znovu poukázat na intelektové předpoklady, sociální adaptovanost každého z obžalovaných. Žádný z provedených důkazů ani v náznaku nesvědčí o tom, že by kterýkoliv z obžalovaných učinil nějaký krok k tomu, aby razantně odmítl nabídku podílet se na trestné činnosti tohoto charakteru nebo aby v konečném důsledku takové jednání oznámil Policii ČR, případně ji požádal o pomoc a ochranu. Obhajoba nejen obžalovaných J.Š. a P.O., ale i obhajoba obžalovaného P.K. proto byla zcela vyvrácena. Nalézací soud v nejmenším nemohl akceptovat, jako důvod pro vyvinění se, argumenty obžalovaného P.K. o tom, že mu P.O., potažmo J.Š. naznačovali, že by přišel o zaměstnání. Stejně tak nemohl soud akceptovat argumenty obžalovaného L.S. o tom, že chtěl zajistit práci pro zaměstnance firmy XXXXX I tato obhajoba je obhajobou zcela irelevantní. K obžalovaným P.K. a L.S. lze podotknout, že postačovalo vybočit z jejich komfortní zóny. Obžalovaný P.K. mohl změnit zcela svého zaměstnavatele, k čemuž ostatně nakonec došlo, i když až po zahájení trestního stíhání. U obžalovaného L.S. postačovalo včas oznámit, že je mu činěna nabídka, aby se podílel na korupci ve sféře veřejných zakázek, zadávaných ze strany ÚMČ Brno-střed, v oblasti stavební. V konečném důsledku totiž není vyloučeno, že obžalovaný pro svoji firmu mohl získat, a to v transparentním výběrovém řízení, více zakázek, nebo zakázky lukrativnější. Obžalovaný však přistoupil na to, že se se svojí firmou dlouhodobě podílel na vytváření a rozvoji korupčního prostředí při zadávání veřejných zakázek ze strany ÚMČ Brno-střed. Pro úplnost lze podotknout, že v nejmenším soud neakceptoval, jak je shora uvedeno, obhajobu obžalovaného J.Š. o nátlaku ze strany obžalovaného S.T.. Nalézací soud na adresu takto uplatňované obhajoby a ostatně obdobné obhajoby P.O. si dovoluje pouze podotknout, že každý z nich se stýkal s obžalovaným S.T. dlouhodobě a dobrovolně. Podle názoru nalézacího soudu žádnému z nich nebránilo nic v tom, aby razantně takové kontakty jakkoliv odmítl, pokud by se v jeho společnosti necítil komfortně. To však ani jeden z těchto obžalovaných neudělal. Zcela zjevně po dobu, kdy byli ochotni a schopni se s obžalovaným S.T. na ovlivňování veřejných zakázek podílet, takto činili a neměli vůči němu žádné zásadní výhrady. Opakované dlouhodobé kontakty a zejména součinnost obžalovaného J.Š. ve vztahu k S.T. a P.O., o nichž nepochybně věděl, že mají kriminální minulost, však svědčí zcela v neprospěch obžalovaného J.Š.. Výsledkem

takových kontaktů je ostatně nejen podaná obžaloba, ale i samotný rozsudek. O to závažnější je jednání obžalovaného J.Š. za situace, kdy přestal být soukromou osobou, stal se státním úředníkem, a dokonce, v rámci svých pravomocí, trestnou činnost inicioval a dlouhodobě na ní participoval.

430. Nálezací soud tedy uzavřel, že každý z obžalovaných, tj. J.Š., S.T., P.O., L.S., P.K., P.L., M.U., J.H. a L.K., naplnil u jednotlivého trestného činu, z jehož spáchání byl uznán vinným, v rovině základní skutkové podstaty znaky subjektivní stránky, tj. **zavinění ve formě přímého úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku**. Každý z obžalovaných prokazatelně a nezpochybnitelně věděl, jak jsou vymezené hranice trestní odpovědnosti a takového jednání, kterým zásadně hranice trestní odpovědnosti překročil, se dopustit chtěl. Potřebná forma zavinění byla u každého z obžalovaných naplněna i v rovině kvalifikované skutkové podstaty. Nálezací soud považuje za prokázané, že každý z obžalovaných byl minimálně srozuměn s celkovým rozsahem ovlivněných zakázek a získávanou výší úplatků, jak vyžaduje zákonné ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku pro závěry o zavinění ve formě nepřímého úmyslu. Lze podotknout, že ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě, tj. okolnosti podmiňující použití vyšší trestní sazby postačí dokonce naplnění znaku zavinění ve formě nedbalosti, jak vyplývá z ustanovení § 17 trestního zákoníku. **Motivem**, který je fakultativním znakem subjektivní stránky, byl u každého z obžalovaných především zisk nelegálního majetkového profitu. Tím nálezací soud míní získání finančních prostředků v podobě úplatků nebo získání zakázek v oblasti stavebnictví, a to bez vynaložení standardního pracovního nebo podnikatelského úsilí.

Zásada subsidiarity trestní represe, společenská škodlivost

431. Jednání každého z těchto obžalovaných je natolik mimořádně společensky škodlivé, že ani v náznaku neodůvodňuje úvahy o naplnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku. Tato zásada subsidiarity trestní represe je vyjádřena v ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. V souladu se zásadou individualizace trestní odpovědnosti je však třeba na úvod konstatovat, že prokázané trestné jednání obžalovaných M.U., L.K., potažmo právnické osoby XXXXX se svým rozsahem a způsobeným následkem vymykalo trestnému jednání ostatních obžalovaných, ať už fyzických osob, nebo společností XXXXX jako obžalované právnické osoby. Tito tři obžalovaní totiž byli uznáni vinnými vždy pouze ze spáchání jednoho dílčího útoku. Stupeň společenské škodlivosti jejich trestného jednání tak lze zařadit k dolní hranici stupně typového.
432. Pro závěry nálezacího soudu o mimořádně vysokém stupni společenské škodlivosti trestného jednání ostatních obžalovaných, však svědčí skutečnosti prokázané u hlavního líčení. Všichni společně a v zásadě každý jednotlivě dlouhodobě a systematicky ovlivňovali přidělování stavebních zakázek, a to nikoliv samotné podnikatelské sféře. Právě skutečnost, že šlo o zakázky zadávané ze strany státu (ÚMČ Brno-střed, nebo jeho SNMČ) zásadně narušila důvěru veřejnosti v dodržování základních právních norem, a to nikoliv obecně, ale dokonce státními úředníky. Na trestné činnosti se totiž podíleli dokonce tři státní úředníci, a to J.Š., P.L. a P.K.. Kromě toho prokazatelně nešlo o ojedinělý, nebo nahodilý případ, ale dlouhodobě páchanou a typově obdobnou trestnou činností. Četnost velkých i malých zakázek, která je předmětem výroku tohoto rozsudku v bodech I. a II. je mimořádně rozsáhlá. Takto zásadně narušená důvěra v poctivost a transparentnost činnosti státního orgánu se bude jen obtížně a dlouhodobě napravovat. V konečném důsledku nelze přehlédnout ani ekonomické důsledky, spočívající v často účelovém snížení nabídkové ceny do výběrového řízení firmou, která nakonec zakázku získala, ale následně ji buď nedokončila, nebo přistoupila k fakturování víceprací apod. Pro výrazný časový odstup a charakter zakázek však nebylo možno dále opatřovat důkazy, a především porovnávat konečnou cenu zakázky s cenou, která by v té době byla cenou obvyklou. Šlo o zakázky v oblasti

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

stavebnictví, kde cena práce a materiálu je v posledních letech výrazně kolísavá. Takto by se sice rozšířily úvahy o majetkové újmě, která mohla vzniknout zadavateli veřejných zakázek a není vyloučeno, že by skutková zjištění odpovídala i užití další právní kvalifikace. Avšak i bez těchto skutečností a relevantních důkazů mohl nalézací soud bez jakýchkoliv pochybností uzavřít výrok o vině v případě obžalovaných fyzických osob, které naplnily požadované znaky příslušných trestných činů.

433. **Obžalovaný J.Š.** byl uznán vinným ze spáchání zvláště závažného zločinu účasti organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá, odst. 2 trestního zákoníku a zvláště závažného zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku.
434. **Obžalovaný S.T.** byl uznán vinným ze spáchání zvláště závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku a zločinu sjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku, který spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku.
435. **Obžalovaný P.O., obžalovaný L.S. a obžalovaný J.H.** byli uznáni vinnými, každý samostatně, ze spáchání zvláště závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku a ze spáchání zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný L.S. byl vedle toho uznán vinným ještě ze spáchání zločinu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku.
436. **Obžalovaná právnická osoba firma XXXXX, obžalovaná právnická osoba XXXXX, obžalovaní L.K. a M.U.** byli uznáni vinnými ze spáchání zločinu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku.
437. **Obžalovaný P.K.** byl uznán vinným rovněž ze spáchání zvláště závažného zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku a zvláště závažného zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku.
438. **Obžalovaný P.L.** byl uznán vinným ze spáchání zločinu sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku.

K trestní odpovědnosti obžalovaných právnických osob XXXXX a XXXXX

439. V souvislosti s trestní odpovědností obou obžalovaných právnických osob je nutno vysvětlit, že tato trestní odpovědnost je podrobnostech upravena v zákoně č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, který nabyl účinnosti od 1. 1. 2012. Tento zákon je rovněž pramenem trestního práva hmotného a lze jej vnímat jako tzv. vedlejší trestní zákon, protože ve vztahu k vlastnímu trestnímu zákoníku je v poměru speciality. Při stanovení rozsahu a charakteru trestí odpovědnosti obou obžalovaných právnických osob v tomto trestním řízení, soud proto primárně vycházel ze zákona č. 418/2011 Sb. ve znění předpisů následujících. Z jeho ustanovení § 1 odst. 1 je zřejmé totiž, že upravuje podmínky trestní odpovědnosti právnických osob, tresty a ochranná opatření, které lze za spáchání trestných činů právnickým osobám uložit, a postup v řízení proti právnickým osobám. Mezi právnické osoby lze zařadit mj.

veřejnou obchodní společnost (tj. obžalovaná právnická osoba XXXXX) a akciovou společností (tj. obžalovaná právnická osoba XXXXX). Do konce roku 2013 byly znaky těchto právnických osob upraveny v obchodním zákoníku, a to v ustanovení § 76 a násl. v případě veřejné obchodní společnosti a v § 154 a násl. v případě akciové společnosti. Od 1. 1. 2014 nabyl účinnosti zákon č. 90/2012 Sb. o obchodních společnostech a družstvech, zpravidla označovaný jako zákon o obchodních korporacích. Zde jsou znaky veřejné obchodní společnosti upraveny v §§ 95 až 117 a znaky akciové společnosti v ustanovení §§ 243 až 555. Za podstatné z citované právní úpravy považuje nalézací soud to, že statutárním orgánem veřejné obchodní společnosti je společník. V případě obžalované právnické osoby XXXXX takové postavení měl obžalovaný L.K.. V případě akciové společnosti, tj. obžalované právnické osoby XXXXX, je jejím statutárním orgánem představenstvo. Předsedou představenstva byl v inkriminovaném období obžalovaný L.S.. Předmětné skutečnosti byly prokázány **Výpisy z obchodního rejstříku obou obžalovaných právnických osob** (č. l. 21268, 21270). U obžalované právnické osob XXXXX bylo zjištěno, že kromě obžalovaného L.K. měla firma i druhého společníka, kterým byla M. K.. Z důkazů provedených u hlavního líčení, především z výpovědi obžalovaného L.S. bylo zjištěno, že vždy jednal s obžalovaným L.K., jako společníkem a tedy i statutárním zástupcem, ohledně skutečností, které jsou předmětem tohoto trestního řízení. V případě obžalované právnické osoby firmy XXXXX bylo prokázáno, že předsedou představenstva byl v inkriminovaném období obžalovaný L.S.. Výpisem z obchodního rejstříku pak byl prokázán způsob jednání jménem této firmy, kdy především za tuto společnost jedná a podepisuje představenstvo samostatně. Statutárním orgánem společnosti je představenstvo, jak je rovněž uvedeno ve výpisu z obchodního rejstříku, kde je také současně vymezeno, že za představenstvo jménem společnosti podepisuje a na venek jménem společnosti jedná předseda představenstva samostatně. Z výpovědi obžalovaného L.S., jakož i z dalších důkazů provedených u hlavního líčení, bylo rovněž zjištěno, že jménem obžalované právnické osoby XXXXX v inkriminované době v souvislosti se skutkovým dějem, popsáním ve výroku rozsudku, jednal obžalovaný L.S.. Pro úplnost lze podotknout, že v ustavení § 106 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb. o obchodních korporacích, jsou za statutární orgán veřejné obchodní společnosti považováni všichni společníci, kteří splňují požadavky vymezené v ustanovení § 46 tohoto zákona. Podle § 435 odst. 1 téhož zákona je statutárním orgánem akciové společnosti její představenstvo.

440. Základy trestní odpovědnosti právnických osob jsou následně vymezeny v podrobnostech v části II., tj. § 7 a násl. zákona č. 418/2011 Sb. ve znění předpisů následujících. Z hlediska nyní projednávané trestní věci je podstatné ustanovení § 7 téhož zákona, které taxativně vymezuje trestné činy, za které lze stíhat, obžalovat a odsoudit právnickou osobu. Mezi těmito trestnými činy je také trestný čin přijetí úplatku podle § 331 trestního zákoníku, kterého bylo v nyní projednávané trestní věci užito ve vztahu k oběma obžalovaným právnickým osobám. Podle § 8 odst. 1 trestního zákoníku se trestným činem, spáchaným právnickou osobu, rozumí protiprávní čin, spáchaný jejím jménem nebo v jejím zájmu nebo v rámci její činnosti, jednal-li tak mj. (§ 8 odst. 1 písm. a) téhož zákona) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu. Tato podmínka v případě obou obžalovaných právnických osob byla rovněž naplněna, neboť prokazatelně jejich jménem, v jejich zájmu a ostatně i v rámci jejich činnosti vždy jednali obžalovaní L.K. a L.S.. Pro úplnost lze podotknout, že jednáním jménem právnické osoby se rozumí takové jednání, které může zachovat nebo zlepšit postavení právnické osoby. V zásadě jménem právnické osoby tedy může jednat kterýkoliv ze subjektů uvedených v ustanovení § 8 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 418/2011 Sb. Rovněž v zájmu právnické osoby může jednat kterýkoliv z těchto subjektů. Zájmem právnické osoby pak je třeba rozumět jejich zájem v nejširším významu, tj. ať už majetkový nebo nemajetkový zájem, jakákoliv rozhodovací činnost, týkající se dispozice s jejím majetkem apod. V konkrétním případě může osoba jednat konáním nebo opomenutím. Úmyslná forma zavinění dokonce není obligatorní. Konečně v rámci činnosti právnické osoby může jednat rovněž kterýkoliv z těchto subjektů, přičemž tím lze mínit jednání

v rámci činnosti vymezené jako předmět činnosti v příslušných pasážích stanov této právnické osoby, event. v jiném podobném dokumentu. Také toto jednání může být realizováno konáním nebo opomenutím a ani zde není úmyslná forma zavinění nezbytná.

441. Vztaženo na obě obžalované právnické osoby má soud za to, že základní podmínky trestní odpovědnosti každé z nich byly naplněny, neboť jejich jménem jednal vždy statutární orgán (L.K., jako společník obžalované právnické osoby XXXXX) nebo člen statutárního orgánu (L.S. jako předseda představenstva obžalované právnické osoby XXXXX). Oba obžalovaní jednali v rámci předmětu činnosti obžalovaných právnických osob, který je vymezen, jak v jejich zřizovacích listinách, tak následně ve výpisu z obchodního rejstříku. Jednalo se, stručně řečeno, o obchodní, resp. podnikatelskou činnost ve stavebnictví. Cílem obou osob, oprávněných jednat jménem každé obžalované právnické osoby, bylo získat pro tuto osobu, event. pro spřízněnou osobu konkrétní veřejnou zakázku, která je vymezena ve výroku tohoto rozsudku. Není sporu o tom, že bylo naplněno i ustanovení § 8 odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., podle něhož lze právnické osobě přičítat spáchání trestného činu uvedeného v § 7, tj. konkrétně trestného činu podplácení, jestliže byl spáchán mj. jednáním orgánu právnické osoby (§ 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb.).
442. Souhrnně tedy lze konstatovat, že právnické osobě firmě XXXXX lze přičítat jednání jejího předsedy představenstva, obžalovaného L.S. a právnické osobě firmě XXXXX lze přičítat jednání jejího statutárního zástupce, obžalovaného L.K.. V souhrnu jde v každém případě o jednání naplňující znaky trestného činu vymezené v § 7 zákona č. 418/2011 Sb., současně spáchaného jménem právnické osoby, v zájmu právnické osoby a dokonce i v rámci činnosti právnické osoby, resp. každé z nich. Jestliže nalézací soud shora rozebral znaky skutkové podstaty zločinu podplácení podle § 332 trestního zákoníku u obžalovaných L.S. a L.K. lze tak od trestní odpovědnosti těchto obžalovaných dovozovat i trestní odpovědnost obou obžalovaných právnických osob, neboť těmto obžalovaným právnickým osobám lze jednání jejich statutárních zástupců přičítat. Pro úplnost lze také podotknout, že trestní odpovědností právnické osoby není dotčena trestní odpovědnost těchto fyzických osob uvedených v ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. Naopak trestní odpovědností těchto fyzických osob není dotčena trestní odpovědnost právnické osoby (§ 9 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb.). Ve své podstatě jde o zásadu souběžné nezávislé trestní odpovědnosti fyzických a právnických osob. Tato zásada znamená, že za následek, resp. účinek trestného jednání mohou odpovídat, jak fyzická osoba, tak právnická osoba.
443. Vedle protiprávnosti jsou formálními znaky skutkové podstaty trestného činu, spáchaného právnickou osobou, obdobně, jako v případě fyzické osoby, také objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka. Z ustanovení § 13 odst. 1 trestního zákoníku vyplývá, že trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně. Ve vztahu k obžalované právnické osobě platí toto ustanovení § 13 odst. 1 trestního zákoníku, a to ve vztahu k taxativně vymezeným trestným činům uvedeným v § 7 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob. Lze tedy sumarizovat, že **objekt**, nebo-li chráněný zájem je z pohledu fyzické i právnické osoby v zásadě totožný.
444. Z hlediska znaků **objektivní stránky** se vyžaduje prokázání shodného jednání jako u fyzické osoby, ale navíc je nezbytné, aby byl vždy naplněn alespoň jeden z dalších formálních objektivních znaků (tzv. speciální objektivní stránka), tedy to, že čin byl spáchán buď jménem právnické osoby, nebo v zájmu právnické osoby nebo v rámci činnosti této právnické osoby, jak nalézací soud rozvedl shora.

445. Pro naplnění znaků **subjektivní stránky** se rovněž vyžaduje příslušná forma zavinění, vyžadovaná zákonem. V případě trestní odpovědnosti právnické osoby se naplnění subjektivního znaku, ať už ve formě úmyslu, jak v nyní projednávané trestní věci, nebo ve formě nedbalosti dovozuje nepřímou, a to prostřednictvím prokázání zavinění fyzických osob, které za právnickou osobu jednají. V konkrétním případě tedy šlo o prokázání zavinění v úmyslné formě u obžalovaného L.S., jednajícího jménem obžalované právnické osoby XXXXX a u obžalovaného L.K., jednajícího jménem obžalované právnické osoby XXXXX. Není sporu o tom, že obžalovaný L.K. jednal vždy jako jednotlivá fyzická osoba, i když v postavení statutárního orgánu veřejné obchodní společnosti. Obžalovaný L.S. jednal jménem obžalované právnické osoby XXXXX nejen jako člen představenstva, ale jednal, podle názoru soudu, samostatně a individuálně v souladu se stanovami, vždy jako předseda představenstva. V tomto případě také není sporu o tom, jak projevil svou vůli nejen obžalovaný L.S., ale v konečném důsledku i právnická osoba, jejímž jménem jednal. Obžalovaný byl ze zákona subjektem oprávněným jménem obžalované právnické osoby jednat a takto také jednal, čímž v zásadě projevil vůli jménem právnické osoby. I když právnická osoba sama o sobě nemá vlastní vůli a nemůže ji navenek projevovat, v tomto případě jí lze přímo přičítat právní následky vůle projevené obžalovaným L.S. v podobě úmyslného zavinění.
446. **Subjektem**, tj. pachatelem trestného činu spáchaného právnickou osobou, může být pochopitelně jen právnická osoba, i když se jí ve skutečnosti přičítá jednání jiného subjektu, tj. osoby oprávněné jejím jménem jednat.
447. Z hlediska závěrů o trestní odpovědnosti obou obžalovaných právnických osob, tj. firmy XXXXX a XXXXX lze pro úplnost poukázat i na ustanovení § 11 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob. V § 11 odst. 1 písm. a), b) zákona č. 418/2011 Sb. jsou sice vymezeny zákonné podmínky pro **zánik trestní odpovědnosti právnických osob**, které však nelze vztáhnout k nyní projednávané trestní věci každé z obžalovaných právnických osob. Podle § 11 odst. 2 téhož zákona jednoznačně platí, že účinná lítost, jako podmínka zániku trestní odpovědnosti právnické osoby, se nevztahuje na tři výslovně uvedené trestné činy, mezi nimiž je i trestný čin podplácení podle § 332 trestního zákoníku, kterého bylo užito na trestné jednání obžalované právnické osoby XXXXX i obžalované právnické osoby XXXXX.
448. Nálezací soud učinil **závěr**, že v případě každé z obžalovaných právnických osob v nyní projednávané trestné věci, byly zcela nesporně naplněny podmínky pro vyslovení výroku o vině v souladu s platnou právní úpravou, a to jak v souladu s trestním zákoníkem, tak v souladu se zákonem č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob, ve znění předpisů následujících. Jednoznačně bez jakýchkoliv pochybností bylo prokázáno, že obě obžalované právnické osoby se trestného jednání dopustily tím, že jejich jménem jednaly osoby oprávněné jednat, tj. obžalovaní L.K. a L.S.. Oba jednali v souvislosti s účastí každé právnické osoby v zadávacím řízení, jehož výsledkem bylo získání veřejné zakázky a uzavření smlouvy o dílo se zadavatelem. Tyto závěry učinil nálezací soud s odkazem na skutková zjištění shora rozebraná, která se vztahují k dílčím útokům popsáným pod bodem A./I./12 ve vztahu k obžalované právnické osobě XXXXX a pod bodem A./I./8, 12, 13, B/2, 3, 4 a 5 ve vztahu k obžalované právnické osobě XXXXX.

E./ Výroky o trestech a ochranných opatřeních

449. Nálezací soud ustálil skutkový děj do podoby uvedené ve výrocích o vině, a to ve vztahu ke každému z obžalovaných, když aplikoval odpovídající skutkové podstaty příslušných trestných činů. Po vyřešení těchto otázek v rovině základů trestní odpovědnosti, přistoupil soud k řešení dalších stěžejních otázek trestního procesu, které se týkají právních následků trestného jednání každého z obžalovaných. Soud rozhodl o uložení odpovídajících trestů, příp. ochranných

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

opatření, a to opět u každého z obžalovaných jednotlivě, jak mu ukládá zásada individualizace trestní odpovědnosti a zásada individualizace trestání.

450. Při stanovení druhu a výměry trestu postupoval soud podle § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Podle citovaných zákonných ustanovení soud přihlédne k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédne k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky; přihlédne též k jeho postoji k trestnému činu v trestním řízení, zda sjednal dohodu o vině a trestu, prohlásil svou vinu, nebo označil rozhodné skutečnosti za nesporné, a pokud byl označen jako spolupracující obviněný, též k tomu, jak významným způsobem přispěl k objasnění zločinu spáchaného členy organizované skupiny, ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Soud při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlíží také, v souladu s platnou právní úpravou, ke všem polehčujícím a přitěžujícím okolnostem, k době, která uplynula od spáchání trestného činu i případné změně situace a délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
451. Ještě před rozbořem podmínek pro konkrétní výměru trestu u jednotlivých obžalovaných, považuje nalézací soud za nutné stručně rekapitulovat platnou právní úpravu, vztahující se vždy k několika obžalovaným, kterou nalézací soud vždy individuálně respektoval. Výrok o vině v nyní projednávané trestní věci byl učiněn ve vztahu k jedenácti obžalovaným fyzickým a právníckým osobám, kterým soud ukládal příslušné tresty a ochranná opatření.
452. Pouze v případě obžalovaných **L.K., M.U., P.L. a právníckých osob XXXXX a XXXXX** bylo jejich trestné jednání kvalifikováno vždy podle skutkové podstaty jednoho trestného činu. Nalézací soud byl vázán výměrou trestu, kterou lze za příslušný trestný čin každému z pachatelů uložit.
453. Takováto situace však nenastala v případě ostatních obžalovaných, jejichž jednání bylo kvalifikováno podle § 361 trestního zákoníku a současně podle § 256 trestního zákoníku (obžalovaní J.Š., S.T., P.O. a J.H.), přičemž u obžalovaného L.S. bylo užito ještě právní kvalifikace dle § 332 trestního zákoníku. U obžalovaného P. K. by užito právní kvalifikace dle § 331 odst. 1, odst. 2 a odst. 4 trestního zákoníku a současně podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku. Těmto obžalovaným tedy soud ukládal trest za více trestných činů, a proto byl namíste postup podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení, odsuzuje-li soud pachatele za dva nebo více trestných činů uloží mu **úhrnný trest** podle toho ustanovení, které se vztahuje na trestný čin z nich nejpřísněji trestný.
454. Obžalovaným S.T. a P.O. však byl trest ukládán nejen za dva trestné činy, z jejichž spáchání byli uznáni vinnými v nyní projednávané trestní věci, ale také za trestné činy, z jejichž spáchání byli uznáni v rámci jiných trestních řízení, která již byla pravomocně ukončena. Jak bude rozvedeno dále, při citaci příslušných rozhodnutí soudů, byly naplněny podmínky pro uložení **trestu souhrnného**. Podle zákonného ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku totiž soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odst. 1 (tj. podle výše citovaných zásad pro ukládání úhrnného trestu), když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem I. stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný trestný čin. V § 43 odst. 2 trestního řádu jsou pak vymezeny další podmínky pro ukládání souhrnného trestu.
455. V této souvislosti lze jen upozornit, že obžalovanému S.T. byl trest ukládán jako souhrnný ve vztahu k odsouzení v trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 89 T 100/2018 a ve vztahu k odsouzení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 3/2019. Obžalovanému P.O. byl rovněž uložen souhrnný trest, a to ve vztahu k odsouzení v trestní věci

vedené u Krajského soudu pod sp. zn. 39 T 1/2019 a 39 T 6/2020. Materiální podmínky aplikace § 43 odst. 2 trestního zákoníku u obžalovaných S.T. a P.O. jsou rozvedeny v následujících pasážích odůvodnění výroku o trestech těmito obžalovaným.

456. **U obžalovaného J.Š.** vycházel soud z užití právní kvalifikace § 361 odst. 2 trestního zákoníku, když citované zákonné ustanovení umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání 2-12 let. Tuto trestní sazbu soud porovnal s trestní sazbou uvedenou v ustanovení § 256 odst. 4 trestního zákoníku, která byla rovněž na trestné jednání obžalovaného aplikována. Zvláště závažný zločin podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku spáchal obžalovaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku. S odkazem na ustanovení § 108 odst. 1 trestního zákoníku však základní trestní sazbu v rámci kvalifikované skutkové podstaty § 256 odst. 4 trestního zákoníku, tj. 3-10 let bylo nutno přiměřeně upravit. Horní hranice zákonné trestní sazby byla zvýšena o jednu třetinu, tedy na 13 let 4 měsíce, čímž bylo dosaženo trestní sazby 3-13 let a 4 měsíce. Soud vycházel v souladu se zákonem z horní poloviny takto vymezené trestní sazby a rozhodoval o uložení trestu obžalovanému v rámci sazby **8 let a 2 měsíce až 13 let a 4 měsíce**.
457. **Obžalovaní S.T., P.O. a J.H.** byli uznáni vinným ze spáchání trestného jednání, které bylo shodně kvalifikováno podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku a dále podle § 256 odst. 3 trestního zákoníku, přičemž tento zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě každý z nich spáchal ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku. Při ukládání trestu odnětí svobody pachateli trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny platí ustanovení § 108 odst. 1 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení se horní hranice trestní sazby trestu odnětí svobody stanovené v trestním zákoně u pachatele trestného činu spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny zvyšuje o jednu třetinu. Takovému pachateli soud uloží trest odnětí svobody v horní polovině takto stanovené trestní sazby odnětí svobody, nejsou-li zároveň splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 trestního zákoníku. Nalézací soud proto aplikoval ustanovení § 108 odst. 1 trestního zákoníku na ustanovení § 256 odst. 3 trestního zákoníku, zvýšenou trestní sazbu porovnal s trestní sazbou za sbíhající se trestný čin podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku a učinil u každého z obžalovaných dílčí závěr o rozsahu trestní sazby, v rámci níž mohl rozhodnout o konkrétní výměře trestu. U každého z těchto tří obžalovaných sice byly splněny podmínky pro ukládání trestu v rámci trestní sazby se zvýšenou horní hranicí, nikoli však nutně v horní polovině takto zvýšené trestní sazby. U každého z obžalovaných totiž byly naplněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody ve smyslu ustanovení § 58 trestního zákoníku. V případě obžalovaných S.T. a P.O. šlo o podmínky § 58 odst. 5 trestního zákoníku, neboť každému z nich byl přiznán statut spolupracujícího obviněného. V případě obžalovaného J.H. šlo o podmínky § 58 odst. 1 trestního zákoníku, tedy o okolnosti případu nebo poměry pachatele. Lze rekapitulovat, že zvýšená trestní sazba by činila rozpětí 2 roky až 10 let a 8 měsíců a horní polovina takto zvýšené trestní sazby by představovala rozpětí 6 let a 4 měsíce až 10 let a 8 měsíců. Vzhledem k tomu, že každý z tří obžalovaných naplnil podmínky § 58 trestního zákoníku nemusel jim soud ukládat trest odnětí svobody v rámci horní poloviny takto zvýšené trestní sazby. Soud proto mohl při aplikaci ustanovení § 58 odst. 1 trestního zákoníku u obžalovaného J.H. a § 58 odst. 5 trestního zákoníku u obžalovaných S.T. a P.O. vycházet z trestní sazby 2 roky až 10 let a 8 měsíců.
458. Specifická situace pak nastala u obžalovaných S.T. a P.O., kterým byl trest ukládán i za sbíhající se trestné činy, za které byli odsouzeni v rámci jiných trestních řízení. Pro přehlednost lze podotknout, že soud u každého z těchto obžalovaných porovnal trestní sazbu, v rámci níž mu mohl ukládat trest v nyní projednávané trestní věci, s trestní sazbou za trestný čin, pro který každému z nich byl uložen trest odnětí svobody v jiné sbíhající se trestní věci, což bude rozvedeno u každého z obžalovaných samostatně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

459. **Trestné jednání obžalovaného L.S.** bylo kvalifikováno dokonce podle skutkových podstat tří trestných činů, a to podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání 2-10 let, dále podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku, které umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání 1-6 let. Vedle toho bylo trestné jednání obžalovaného kvalifikováno podle § 256 odst. 3 trestního zákoníku, avšak spáchaného ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku. Základní sazba činí 2-8 let, avšak při aplikaci § 108 odst. 1 trestního zákoníku, když obžalovaný se trestného jednání dopustil ve prospěch organizované zločinecké skupiny, bylo nutno tuto sazbu zvýšit podle stejných pravidel jako u obžalovaných S.T., P.O. a J.H. na rozpětí **6 let a 4 měsíce až 10 let a 8 měsíců**. Zjevně je tedy tato trestní sazba nejpřísnější a soud by měl ukládat úhrnný trest v rámci horní poloviny takto zvýšené trestní sazby. Obžalovanému L.S. však byl přiznán statut spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu, čímž byly naplněny podmínky § 58 trestního zákoníku (zde § 58 odst. 5 trestního zákoníku) pro mimořádné snížení trestu. Soud proto rovněž tomuto obviněnému neukládal trest v horní polovině zvýšené trestní sazby, tj. v rozpětí 6 let a 4 měsíce až 10 let a 8 měsíců, ale vycházel z podmínek § 108 odst. 1 trestního zákoníku s odkazem právě na ustanovení § 58 odst. 5 trestního zákoníku. I u obžalovaného L.S. proto soud mohl trest ukládat pod onu dolní hranici zvýšené trestní sazby, resp. dolní hranici její horní poloviny a k dispozici měl, obdobně jako u obžalovaných S.T., P.O. a J.H. v zásadě celou trestní sazbu, tj. v rozpětí 2 roky až 10 let a 8 měsíců.
460. **Trestné jednání obžalovaného P.K.** bylo rovněž kvalifikováno podle § 361 odst. 1 trestního zákoníku, když toto zákonné ustanovení umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání 2-10 let a dále podle § 331 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 107 odst. 1 trestního zákoníku. Ustanovení § 331 odst. 4 trestního zákoníku umožňuje uložit pachateli trest odnětí svobody v trvání 5-12 let. Obžalovaný se tohoto trestného jednání dopustil ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, a proto za použití § 108 odst. 1 trestního zákoníku nalézací soud přiměřeně modifikoval tuto základní trestní sazbu s odkazem na ustanovení § 108 odst. 1 trestního zákoníku. Horní hranici zvýšil o jednu třetinu tedy na 16 let. V rámci trestní sazby 5-16 let by horní polovina této trestní sazby představovala východisko pro výměru trestu v rámci sazby 10,5-16 let. Také v případě obžalovaného P.K. však byly naplněny podmínky § 108 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku při aplikaci § 58 odst. 5 trestního zákoníku, neboť i jemu byl přiznán statut spolupracujícího obviněného. Soud proto neukládal obžalovanému trest nejen v rámci horní poloviny zvýšené trestní sazby, ale vycházel ze základní sazby se zvýšenou horní hranicí, tj. rozpětí 5-16 let, když i v tomto případě dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici této zákonné trestní sazby, jak bude rozvedeno dále.
461. **K osobě obžalovaného J.Š.** bylo zjištěno, že má středoškolské vzdělání, je rozvedený, aktuálně má vyživovací povinnost k jednomu nezletilému dítěti. Opisem rejstříku trestů bylo prokázáno, že byl v minulosti třikrát soudně trestán, avšak svědčí mu fikce zahlazení (č. l. 21501). Jak je shora podrobně rozebráno, obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal, neprojevil upřímnou lítost a nesvědčí mu ani žádné jiné polehčující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 trestního zákoníku. Naproti tomu shledal soud celou řadu přitěžujících okolností, které hodnotil pochopitelně v neprospěch obžalovaného. J.Š. se trestného jednání dopustil s rozmyslem a po předchozím uvážení, když byl prokazatelně zakladatelem a vůdčím členem organizované zločinecké skupiny (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), motivem jeho trestného jednání byla ziskuchtivost (§ 42 písm. b) trestního zákoníku). Bylo rovněž prokázáno, že obžalovaný k založení organizované zločinecké skupiny a k páčání trestné činnosti zneužil svého zaměstnání, kdy působil jako místostarosta ÚMČ Brno-střed a následně jako člen rady ÚMČ Brno-střed, tedy zneužil svého zaměstnání, postavení a funkce, což nelze hodnotit jako přitěžující okolnost, neboť to našlo odraz v užité právní kvalifikaci u 256 odst. 4 trestního zákoníku. Při spáchání rozsáhlé trestné činnosti, z jejíhož spáchání byl uznán vinným došlo nezpochybnitelně ke způsobení většího

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

škodlivého následku, a to souhrnně k ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 172.403.218 Kč, přičemž členové organizované zločinecké skupiny získali úplatky ve výši 23.199.200 Kč a žádali o další úplatky ve výši nejméně 407.000 Kč. Tyto skutečnosti je třeba přičítat obžalovanému J.Š. a ostatně i dalším obžalovaným, jako přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. k) trestního zákoníku, tj. způsobení většího škodlivého následku a ve smyslu § 42 písm. l) trestního zákoníku, jako získání vyššího prospěchu. Obžalovaný J.Š. rovněž v páčání trestné činnosti pokračoval po delší dobu, a to v období od listopadu 2014 do 7. 3. 2019, což je přitěžující okolností podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. Při páčání této trestné činnosti J.Š. spáchal více trestných činů (§ 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá, odst. 2 trestního zákoníku a § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3, odst. 4 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku), což je přitěžující okolností podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. Zcela nepochybně pak obžalovaný také trestnou činnost páchal s další osobou (§ 42 písm. o) trestního zákoníku). Z důvodů shora rozvedených ukládal soud obžalovanému J.Š. trest odnětí svobody v rámci trestní sazby 8 let a 2 měsíce až 13 let a 4 měsíce. Po zvážení všech rozhodných okolností dospěl soud k závěru, že obžalovanému lze uložit **trest odnětí svobody v trvání 9,5 roku**, tj. mírně pod polovinou zákonné trestní sazby. Konkrétní výše nepodmíněného trestu odnětí svobody byla stanovena rovněž s přihlédnutím k pozitivnímu hodnocení obžalovaného po dobu výkonu vazby i s přihlédnutím k jeho pozitivnímu hodnocení v době po propuštění z vazby, kdy se podroboval dohledu Probační a mediační služby. Tyto skutečnosti byly prokázány příslušnými zprávami Vazební věznice a Probační a mediační služby (např. č. l. 19913, 20472, 20490, 20646, 20750, 20843, 21207 a násl. V obecné rovině by pochopitelně byly odůvodněny úvahy pro uložení trestu odnětí svobody v horní polovině zákonné trestní sazby, avšak v případě obžalovaného J.Š. bylo možné uložit poměrně přísnou majetkovou sankci, která vedle tohoto trestu přispěje, podle názoru nalézacího soudu, zcela dostatečně k dosažení účelu trestu. Soud proto rozhodl uložit obžalovanému trest odnětí svobody v trvání 9,5 roku, pro jehož výkon jej zařadil podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku **do věznice se zvýšenou ostrahou**. Trest je obžalovanému ukládán za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 108 trestního zákoníku, dále za zvlášť závažný zločin (§ 14 odst. 3 trestního zákoníku), a to v souhrnu ve výměře nejméně 8 let. Tím byly splněny zákonné podmínky § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku pro zařazení obžalovaného do věznice s přísnějším režimem, tj. do věznice se zvýšenou ostrahou. Z rozsáhlého dokazování provedeného u hlavního líčení bylo jednoznačně zjištěno, že obžalovaný, ač v minulosti působil jako soukromý podnikatel a v podnikatelské činnosti pokračoval i po dobu svého působení v pozici místostarosty ÚMČ Brno-střed, příp. člena rady, dopustil se trestné činnosti především ze ziskuchtivosti, přičemž neváhal zneužít svého zaměstnání, postavení a funkce. K dovršení nápravy obžalovaného rozhodl soud uložit mu také citelný majetkový postih, i když se nejednalo přímo o peněžitý trest ukládaný ve smyslu ustanovení § 67 a § 68 trestního zákoníku. Jedná se především o propadnutí části majetku, což zahrnuje finanční prostředky ve výši 2x1.000.000 Kč, 39.000 Euro (při orientačním kurzu 25 Kč/1 Euro = cca 975.000 Kč), 44.000 USD (při orientačním kurzu 24 Kč/1 USD = cca 1.056.000 Kč), které byly zajištěny na různých účtech u peněžních ústavů vedených na jméno obžalovaného J.Š. a dále o finanční hotovost v celkové výši 5.800.000 Kč, která byla u obžalovaného rovněž zajištěna. Kromě toho se trest propadnutí části majetku vztahuje na 11 ks cenných náramkových hodinek různé značky a 1 ks psacího pera zn. Mont Blanc vše v souhrnné hodnotě cca 1.596.500 Kč. Uložení trestu propadnutí části majetku bylo odůvodněno naplněním podmínek § 66 odst. 1 trestního zákoníku. Uvedené finanční prostředky a hodnotné věci byly zajištěny u obžalovaného, který byl uznán vinným ze spáchaní zvlášť závažného zločinu, kterým pro sebe i pro jiné osoby získal a snažil se získat majetkový prospěch v mimořádném rozsahu. Jak již nalézací soud uvedl, skutečnost, že obžalovanému bylo možno uložit takto přísnou majetkovou sankci, kompenzovala konkrétní výměru uloženého nepodmíněného trestu odnětí svobody. V souhrnu se jedná o propadnutí části majetku v hodnotě cca 11.427.500 Kč. Kromě

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

tohoto trestu propadnutí části majetku rozhodl soud o uložení **ochranného opatření – zabránění věci**, a to v souladu s ustanovením § 101 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku. Jedná se o finanční prostředky ve výši 6.718.282 Kč, které byly uloženy na účtu L.N., matky obžalovaného a dále o osobní motorové vozidlo Mercedes Benz C20d 204, jehož oficiálním vlastníkem byla firma CA Institute s. r. o., avšak tento osobní automobil užíval obžalovaný J.Š.. Vozidlo bylo nepochybně financováno z peněžních prostředků, získaných trestnou činností, avšak zcela účelově se jeho vlastníkem stala právnická osoba, nikoliv sám obžalovaný, který toto vozidlo užíval

462. **K osobě obžalovaného S.T.** bylo zjištěno, že je ženatý, otcem dvou nezletilých dětí. Před vzetím do vazby dlouhodobě žil na Slovensku, avšak oficiálně podnikal a také páchal trestnou činností na území České republiky, a to dlouhodobě. Opisem rejstříku trestů (č. l. 21505) bylo prokázáno, že zde obžalovaný S.T. má několik záznamů, avšak předchozí odsouzení nelze hodnotit jako přitěžující okolnost, neboť ve vztahu k nim je mu ukládán souhrnný trest. Ve vztahu k ukládanému trestu v nyní projednávané trestní věci jsou rozhodující záznamy o odsouzení ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 89 T 100/2018, kdy byl rozsudek vyhlášen poprvé dne 6. 3. 2019. Jak je patrné z výroku rozsudku v nyní projednávané trestní věci jedná se v zásadě o den, který předcházela zásahu policejních orgánů, při němž došlo k ukončení rozsáhlé trestné činnosti majetkového charakteru, byť se na ní obžalovaný S.T. do samotného závěru nepodílel. Kromě toho byl S.T. odsouzen ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 3/2019, když poprvé byl rozsudek vyhlášen 25. 6. 2020. Trestná činnost je datována do období od 1. 1. 2008 do 28. 2. 2010. Souhrnně tedy lze konstatovat, že trestné činnosti, z jejíhož spáchání byl S.T. uznán vinným v rámci těchto tří trestních řízení, se dopustil předtím, než byl dne 6. 3. 2019 poprvé vyhlášen odsuzující rozsudek, a to v trestní věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 89 T 100/2018. Veškerá trestná činnost je tedy v souběhu a z hlediska právní teorie měla projednávána v rámci jednoho procesu. Již ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 3/2019 byl S.T. uložen trest, jako trest souhrnný, a to nejen za trestnou činnost, projednávanou v rámci tohoto řízení vedeného pod sp. zn. 39 T 3/2019, ale také za trestnou činnost, z jejíhož spáchání byl pravomocně uznán vinným ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 89 T 100/2018. Tato rozhodnutí byla pro nalézací soud východiskem pro závěr o tom, že i v nyní projednávané trestní věci je nutno obžalovanému S.T. uložit trest, jako trest souhrnný, a to ve vztahu k oběma předchozím odsouzením. Z výroku rozsudku je tedy zcela zřejmé, že Krajský soud v Brně v nyní projednávané trestní věci uložil obžalovanému S.T. trest za trestné činy kvalifikované v nyní projednávané trestní věci jako zvlášť závažný zločin účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku a zločin zjednání výhody při zadávání veřejné zakázky, veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a, c), odst. 3 trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku a také za trestné činy z jejichž spáchání byl uznán vinným v obou předchozích trestních řízeních. Tím nalézací soud míní trestné činy, resp. přečiny nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. d) trestního zákoníku a křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, z jejichž spáchání byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019 č. j. 89 T 100/2018-1147, který nabyl právní moci dokonce již dne 6. 3. 2019. Jedná se o první odsuzující rozsudek za rozsáhlou trestnou činností, spáchanou obžalovaným S.T.. Výrok o trestu z tohoto rozsudku ve věci vedené pod sp. zn. 89 T 100/2018 však byl v plném rozsahu zrušen následujícím rozsudkem, který Krajský soud v Brně vyhlásil dne 25. 6. 2020 ve věci vedené pod sp. zn. 39 T 3/2019. Tímto rozsudkem (č. l. 10474 tamního spisu) ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 6. 5. 2021 č. j. 6 To 2/2021-10748 byl S.T. uznán vinným ze spáchání zvlášť závažného zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku dílem dokonaného, dílem ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb. ve znění

účinném do 30. 6. 2011 a dále ze spáchání zločinu účasti na organizované zločinecké skupině podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku (rozsudek je založen v nyní projednávané trestní věci na č. l. 20910 a násl.). S.T. byl trest uložen podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 108 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 58 odst. 4 trestního zákoníku, a to jako trest souhrnný podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku v trvání 4 let. Pro výkon tohoto trestu byl S.T. zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Kromě toho mu byl uložen podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku peněžitý trest ve výši 500 denních sazeb, kdy jedna sazba činí 2.000 Kč, tedy peněžitý trest v celkové výměře 1.000.000 Kč. Podle tehdy platné právní úpravy bylo rozhodnuto také podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku o uložení náhradního trestu odnětí svobody v trvání 1 roku pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán. Dále byl S.T. uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva na dobu 10 let. Podstatný pro závěry nalézacího soudu v nyní projednávané trestní věci je pochopitelně výrok tohoto rozsudku, kterým podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zrušen výrok o trestu, který byl obžalovanému S.T. pravomocně uložen rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 6. 3. 2019 č. j. 89 T 100/2018-1147, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyly podkladu.

463. V nyní projednávané trestní věci, jak soud opakovaně uvedl shora, byl S.T. ukládán trest za trestné činy, z jejichž spáchání byl uznán vinným ve všech těchto třech trestních procesech. Trest byl ukládán jako souhrnný, avšak podle pravidel uvedených v § 43 odst. 1 trestního zákoníku, která jsou vyžadována pro trest úhrnný. Soud tedy akceptoval nejen východisko pro ukládání trestu v nyní projednávané trestní věci, ale také podmínky pro uložení trestu úhrnného, který se pachatel ukládá podle nejprísnějššího zákonného ustanovení. Ze všech tří trestních procesů je pro S.T. pochopitelně nejprísnějšší zákonné ustanovení § 240 odst. 3 trestního zákoníku, které ve svém základu umožňuje uložit pachatel trest odnětí svobody v trvání 5-10 let. V nyní projednávané trestní věci i v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 3/2019 došlo k modifikaci této trestní sazby jednak s odkazem na ustanovení § 107 odst. 1 trestního zákoníku a § 108 odst. 1 trestního zákoníku, ale také s odkazem na ustanovení § 58 odst. 5 trestního zákoníku, neboť v obou trestních řízeních byl S.T. přiznán statut spolupracujícího obžalovaného. Soud tedy, jak uvedl již shora, vycházel z takto zvýšené trestní sazby, avšak neukládal obžalovanému trest v horní polovině trestní sazby, jejíž horní hranice byla zvýšena o třetinu.
464. Obžalovanému S.T. rozhodl soud přiznat podle § 41 písm. n) trestního zákoníku polehčující okolnost spočívající v tom, že přispěl, jako spolupracující obviněný k objasňování trestné činnosti spáchané členy organizované skupiny ve spojení s organizovanou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny, když podle § 41 písm. l) trestního zákoníku, jako polehčující okolnost, hodnotil i jeho doznání a skutečnost, že před spácháním trestné činnosti, za kterou mu je nyní ukládán souhrnný trest (89 T 100/2018, 39 T 3/2019) nebyl soudně trestán (§ 41 písm. p) trestního zákoníku). Naproti tomu hodnotil soud jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. o) trestního zákoníku skutečnost, že obžalovaný spáchal trestnou činnost s další osobou, podle § 42 písm. n) trestního zákoníku skutečnost, že spáchal více trestných činů (podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku, podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c), d) trestního zákoníku, podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, podle § 361 odst. 1 alinea první, alinea druhá trestního zákoníku). Jako

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

přítěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku byla rovněž hodnocena skutečnost, že obžalovaný v celkové trestné činnosti pokračoval po delší dobu. Tím nalézací soud míní rozsáhlou trestnou činností páchanou po dobu několika let fakticky od 1. 1. 2008 ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 3/2019 až do počátku roku 2019 v nyní projednávané trestní věci, když odpovědnost nese jako člen organizované zločinecké skupiny za rozsáhlou trestnou činností, kterou tato organizovaná zločinecká skupina spáchala. Jako přítěžující okolnost podle § 42 písm. l), § 42 písm. k) trestního zákoníku byla rovněž u obžalovaného S.T. hodnocena skutečnost, že trestnou činností získal vyšší prospěch a způsobil větší škodlivý následek a trestnou činností spáchal s rozmyslem a po předchozím uvážení a ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. a), b) trestního zákoníku). Znovu je třeba poukázat na výrok rozsudku v nyní projednávané trestní věci, kdy členové organizované zločinecké skupiny, na jejímž založení se obžalovaný S.T. podílel, ovlivnili veřejné zakázky v hodnotě nejméně 172.403.218 Kč a získali úplatky ve výši nejméně 23.199.200 Kč, když o další úplatky ve výši 407.000 Kč žádali.

465. S přihlédnutím ke všem rozhodujícím okolnostem případu, celkovému mimořádně vysokému stupni společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaného S.T., jeho rozhodujícímu podílu na založení a počátcích fungování organizované zločinecké skupiny, jakož i s přihlédnutím ke všem rozhodujícím polehčujícím a přítěžujícími okolnostem včetně přiznání statutu spolupracujícího obžalovaného, rozhodl soud uložit S.T. přiměřený **nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 let**. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný rovněž zařazen podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku **do věznice se zvýšenou ostrahou**, když trest je mu mj. ukládán za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Nalézací soud neshledal důvod pro užití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, a to vzhledem k mimořádnému rozsahu trestné činnosti, z jejíhož spáchání byl S.T. uznán vinným, což je ostatně odrazem jeho vysokého stupně narušení a nelze na něj působit prostředky režimu mírnější věznice s ostrahou. Soud respektoval podmínky uložení souhrnného trestu vymezené v ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku, a proto současně uložil obžalovanému S.T. také trest **peněžitý ve výměře 1.000.000 Kč**, což představuje 500 denních sazeb, kdy 1 sazba činí 2.000 Kč. Oproti předchozímu výroku o uložení tohoto trestu již s odkazem na aktuální platnou právní úpravu neuložil soud obžalovanému náhradní trest odnětí svobody v trvání 1 roku, neboť pravidlo pro nevykonaný peněžitý trest, resp. jeho část, je zcela jednoznačně stanoveno v ustanovení § 69 odst. 2 trestního zákoníku. S odkazem na předchozí trest soud také ve výroku o trestu v nyní projednávané věci rozhodl o uložení **trestu zákazu činnosti S.T.**, a to podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, když tento zákaz činnosti spočívá v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace či družstva. Samotný trest zákazu činnosti i jeho výměra na samé horní hranici zákonné trestní sazby, tj. v trvání 10 let, jsou odůvodněny rozsahem a charakterem předchozí trestné činnosti, z jejíhož spáchání byl S.T. uznán vinným především ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 3/2019. Pro úplnost lze podotknout, že v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku byly zrušeny výroky o trestech, které byly obžalovanému uloženy v předchozích sbíhajících se trestních věcech, a to ve věci vedené u Městského soudu v Brně pod sp. zn. 89 T 100/2018 a ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 3/2019. Trest ukládaný v nyní projednávané trestní věci byl uložen jako trest souhrnný, tedy i za trestnou činností spáchanou také v těchto dvou trestních věcech. Pochopitelně současně došlo i ke zrušení všech rozhodnutí, která na tyto výroky o trestech v obou sbíhajících se trestních věcech, obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

466. **K osobě obžalovaného P.O.** bylo zjištěno, že je rozvedený, vyučen v oboru a před vzetím do vazby se věnoval podnikatelské činnosti. Opisem rejstříku trestů (č. l. 21508) bylo prokázáno, že před nyní projednávanou trestnou činností a sbíhající se trestnou činností (Krajský soud v Brně sp. zn. 39 T 1/2019 a sp. zn. 39 T 6/2020) nebyl soudně trestán. Soud proto přiznal obžalovanému polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života podle § 41 písm. p) trestního zákoníku, čímž míní období jeho života předtím, než začal páchat trestnou činnost ve všech sbíhajících se trestních věcech. Jako další polehčující okolnost podle § 41 písm. l) trestního zákoníku hodnotil soud skutečnost, že obžalovaný se k trestnému jednání doznal. Také P.O. bylo třeba přiznat polehčující okolnost podle § 41 písm. n) trestního zákoníku, tedy že přispěl, zejména jako spolupracující obviněný, k objasňování trestné činnosti spáchané členy organizované zločinecké skupiny, ve spojení s organizovanou zločineckou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Naproti tomu hodnotil soud v neprospěch obžalovaného přitěžující okolnosti, a to podle § 42 písm. o) trestního zákoníku skutečnost, že trestnou činnost spáchal s další osobou. Podle § 42 písm. n) trestního zákoníku je přitěžující okolností skutečnost, že obžalovaný spáchal více trestných činů (§ 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny, § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku, § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku). Obžalovaný P.O. v páčání trestné činnosti pokračoval po delší dobu (od 1. 1. 2008 do 28. 2. 2010 ve věci vedené pod sp. zn. 39 T 6/2020, v období od 14. 4. 2014 do 30. 3. 2015 ve věci vedené pod sp. zn. 39 T 1/2019 a v nyní projednávané trestní věci fakticky minimálně od počátku roku 2015 do 7. 3. 2019), což je přitěžující okolnost podle § 42 písm. n) trestního zákoníku. Shodně jako J.Š. a S. T., také obžalovanému P.O. je třeba přičítat přitěžující okolnosti podle § 42 písm. l), k) trestního zákoníku, tedy že se podílel, jako člen organizované zločinecké skupiny, na trestné činnosti, kterou získal vyšší prospěch a způsobil větší škodlivý následek. Z výroku rozsudku je zcela zřetelné, že členové organizované zločinecké skupiny ovlivnili veřejné zakázky v hodnotě nejméně 172.403.218 Kč a získali úplatky ve výši nejméně 23.199.200 Kč, když o další úplatky ve výši 407.000 Kč žádali.
467. Z chronologického sledu událostí je zcela zřetelné, že nyní projednávanou trestnou činností obžalovaný P.O. ukončil předtím, než byl soudem I. stupně v jiné trestní věci vyhlášen poprvé odsuzující rozsudek. Tím nalézací soud míní rozsudek v trestní věci Krajského soudu v Brně vedené pod sp. zn. 39 T 1/2019, který byl vyhlášen 21. 5. 2020, a to za trestnou činnost páchanou v období od 14. 4. 2014 do 30. 3. 2015. Následný rozsudek téhož soudu byl poprvé vyhlášen až 31. 3. 2021 ve věci vedené pod sp. zn. 39 T 6/2020, a to dokonce za trestnou činnost, která z hlediska časového předcházela, jak nyní projednávané trestné činnosti, tak trestné činnosti z trestní věci 39 T 1/2019, neboť byla páčána v období od 1. 1. 2008 do 28. 2. 2019. Je tedy zjevné, že byly naplněny podmínky § 43 odst. 1 trestního zákoníku pro projednání věci v jednom řízení a uložení trestu úhrnného podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Vzhledem k tomu, že rozsáhlá trestná činnost obžalovaného P.O. byla projednávána v rámci tří trestních procesů, shledal soud naplněnými podmínky ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku pro uložení trestu souhrnného. P.O. byl tedy v rámci nyní projednávané trestní věci uložen trest za trestné činy, z jejichž spáchání byl uznán vinným, a to podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku a § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, ale také za sbíhající se zločin podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) trestního zákoníku z trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 1/2019, kde byl poprvé rozsudek vyhlášen 21. 5. 2020 a dále za sbíhající se zločin podle § 361 odst. 1 alinea druhá, zvláště závažný zločin podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku, a to z trestní věci vedené rovněž

u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 6/2020, kdy byl poprvé rozsudek vyhlášen 31. 3. 2020. Při porovnání trestních sazeb za trestné činy, z jejichž spáchání byl P.O. uznán vinným v rámci všech tří trestních procesů, dospěl nalézací soud k závěru, že nejprísnější je trestní sazba podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku modifikovaná s odkazem na § 107 odst. 1 trestního zákoníku a § 108 odst. 1 trestního zákoníku, ale také podle § 58 odst. 5 trestního zákoníku, jako tomu bylo ostatně shodně u obžalovaného S.T.. V rámci této trestní sazby rozhodl soud uložit P.O. s odkazem na ustanovení § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání 6 let, a to za trestné činy, z jejichž spáchání byl uznán vinným v rámci všech tří trestních procesů. Pro přehlednost lze podotknout, že v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 1/2019, kde byl vyhlášen v pořadí první odsuzující rozsudek, byl P.O. uložen trest odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením do věznice s ostrahou a peněžitý trest ve výši 100.000 Kč, jakož i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na dobu 5 let. Tento trest však byl zrušen v rámci řízení, které bylo vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 6/2020, kde byl P.O. uložen souhrnný trest odnětí svobody, a to v trvání 5 let se zařazením do věznice s ostrahou, peněžitý trest ve výměře 300.000 Kč a také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce ve statutárních orgánech obchodních společností a družstev na dobu 5 let. Tento trest byl uložen jako souhrnný, a to za současného zrušení výroku o trestu ve věci vedené pod sp. zn. 39 T 1/2019.

468. V rámci nyní projednávané trestní věci soud uložil P.O. opět trest souhrnný podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku podle nejprísnějšiho zákonného ustanovení, které v rámci těchto tří procesů přicházelo v úvahu. Za přiměřený s ohledem na mimořádný rozsah trestné činnosti, dobu jejího páčání, s přihlédnutím ke všem polehčujícím i přitěžujícím okolnostem, ale i s přihlédnutím k přiznání statutu spolupracujícího obviněného, považoval soud za přiměřené uložit P.O. rovněž **trest odnětí svobody v trvání 6 let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou**. Jedná se o trest, který byl přiměřeně všem rozhodným okolnostem navýšen v porovnání s předchozím souhrnným trestem. Trest je P.O. ukládán mj. za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny a nalézací soud s přihlédnutím ke všem okolnostem případu i osobnímu profilu obžalovaného, kdy výrazem jeho stupně narušení je právě rozsáhlá trestná činnost projednávaná v rámci všech tří řízení, neshledal naplněnými podmínky moderačního ustanovení § 56 odst. 3 trestního zákoníku, a proto nezařadil P.O. do věznice s mírnějším režimem, tedy do věznice s ostrahou. Současně byl obžalovanému uložen také **peněžitý trest**, který byl oproti předchozímu trestu navýšen na částku 500.000 Kč, což představuje 500 celých denních sazeb, kdy jedna sazba činí 1.000 Kč. Uložení takového trestu je odůvodněno dalšími přitěžujícími okolnostmi. Rovněž u P.O., stejně jako u S.T. bylo prokázáno, že se trestné činnosti dopustil jednak s rozmyslem a po předchozím uvážení a především ze ziskuchtivosti (přitěžující okolnosti podle § 42 písm. a), b) trestního zákoníku). Z předchozího výroku o trestu byl v plném rozsahu akceptován i výrok o **trestu zákazu činnosti**, který spočívá ve výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech na středně dlouhou dobu v trvání 5 let. Tento druh trestu i jeho výměra jsou odůvodněny právě charakterem trestné činnosti obžalovaného P.O. ve sbíhajících se trestní věci, jak vyplývá z předchozího rozsudku. Nad rámec těchto sankcí byl také obžalovanému P.O. podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku uložen trest **propadnutí věci**, a to částky 30.000 Kč, která byla u obžalovaného zajištěna, jako bezprostřední výnos z trestné činnosti. V závěru je třeba podotknout, že tyto tresty byly P.O. uloženy nejen za trestnou činnost v nyní projednávané trestní věci, ale jako tresty souhrnné, tedy i za trestnou činnost, z jejíhož spáchání byl uznán vinným v trestních věcech vedených u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 39 T 1/2019 a 39 T 6/2020. Současně byla v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 trestního zákoníku zrušena i všechna rozhodnutí, která na tyto výroky o trestech ve sbíhajících se trestních věcech, obsahově navazují, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

469. **K osobě obžalovaného L.S.** bylo zjištěno, že má středoškolské vzdělání, před zahájením trestního stíhání pracoval v podnikatelské sféře. Opisem rejstříku trestů (č. l. 21512) bylo prokázáno, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán. Tuto skutečnost hodnotil soud jako polehčující okolnost podle § 41 písm. p) trestního zákoníku. Obžalovanému L.S. soud přiznal rovněž polehčující okolnost upřímné lítosti podle § 41 písm. o) trestního zákoníku, která se projevila jeho opakovaným slovním vyjádřením v průběhu hlavního líčení, o němž nalézací soud neměl důvodu pochybovat. Obžalovaný poměrně logicky vysvětlil, že se zpočátku bránil tomu, aby se zapojil do těchto korupčních praktik. Nakonec hlavní motivací jeho jednání bylo to, že chtěl zajistit práci pro zaměstnance firmy XXXXX, aby nemuseli být propuštěni v případě, když by neměli dostatek zakázek. Soud přiznal obžalovanému, jak je opakovaně shora uvedeno, statut spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu, ale také polehčující okolnost podle § 41 písm. n) trestního zákoníku, neboť L.S. přispěl, jak spolupracující obviněný, k objasňování trestné činnosti spáchané členy organizované zločinecké skupiny, ve spojení s organizovanou zločineckou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Polehčující okolností podle § 41 písm. l) trestního zákoníku je pochopitelně doznání obžalovaného. V neprospěch obžalovaného, a to jako přitěžující okolnosti hodnotil soud skutečnost, že obžalovaný spáchal trestný čin s rozmyslem, resp. po předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku), jakož i skutečnost, že trestný čin spáchal ze ziskuchtivosti (§ 42 písm. b) trestního zákoníku). Také v neprospěch obžalovaného L.S. hodnotil soud skutečnost, že trestnou činností, jako člen organizované zločinecké skupiny, získal vyšší prospěch a způsobil větší škodlivý následek, což jsou přitěžující okolnosti podle § 42 písm. l) trestního zákoníku a § 42 písm. k) trestního zákoníku. Opakovaně soud poukázal na následek činnosti organizované zločinecké skupiny, jejímž členem L.S. byl. Jedná se o ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 172.403.218 Kč a získání úplatku ve výši nejméně 23.199.200 Kč, jakož i žádost o úplatek ve výši nejméně 407.000 Kč. Obžalovaný L.S. sice neparticipoval na veškeré rozsáhlé trestné činnosti, na které se organizovaná zločinecká skupina podílela, avšak bylo prokázáno, že o celkovém rozsahu a charakteru měl sám odpovídající povědomí a navíc se dílem trestné činnosti, kvalifikované ve výroku rozsudku jako zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, dopustil nikoliv jako člen této organizované zločinecké skupiny, byť jeho trestné jednání bylo na činnost organizované zločinecké skupiny napojeno. Obžalovaný L.S. v trestné činnosti pokračoval po delší dobu, což je patrné z časového rozptylu dílčích útoků popsaných pod body I./2, 6, 8, 9, 10, 11, 12 a 13 a B./2, 3, 4 a 5. Jedná se o přitěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. Další přitěžující okolností podle § 42 písm. n) trestního zákoníku je spáchání více trestných činů, a to podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku, podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku. Obžalovanému L.S. byl za všechny tyto tři trestné činy uložen trest úhrnný podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku podle nejpřísnější zákonné trestní sazby vymezené v ustanovení § 256 odst. 3 trestního zákoníku, a to modifikované s odkazem na § 107 odst. 1 trestního zákoníku a podle § 108 odst. 1 trestního zákoníku a § 58 odst. 5 trestního zákoníku. Nalézací soud považoval za přiměřené, mj. vzhledem k dosavadní beztrestnosti obžalovaného i jeho pokročilému věku uložit mu **trest odnětí svobody v trvání 3 let**, neboť tento trest lze podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku ještě podmíněně odložit. Nalézací soud tedy nepřistoupil k přímému výkonu trestu odnětí svobody, neboť má za to, že relativně dlouhá **zkušební doba v trvání 5 let** bude pro obžalovaného, spolu s citelným peněžitým trestem a trestem zákazu činnosti, dostatečnou sankcí k tomu, aby přehodnotil svůj přístup k hranicím trestní odpovědnosti a v budoucnu se obdobného trestného jednání vyvaroval. Podle názoru soudu pohružka tímto nepodmíněným trestem odnětí svobody pro obžalovaného, jako osobu, která dosud nebyla soudně trestán, a zejména nebyla ve výkonu trestu odnětí svobody, spolu s přísnou majetkovou sankcí přispěje dostatečně k dosažení účelu trestu, vymezeného v trestním zákoně. Vedle trestu odnětí svobody byl totiž L.S. uložen ještě **peněžitý**

trest ve výši 3.000.000 Kč, což představuje 500 denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 6.000 Kč. Při ukládání peněžitého trestu vycházel soud z ustanovení § 67 odst. 1 trestního zákoníku, neboť je zcela zjevné, že obžalovaný se úmyslnou trestnou činností snažil získat a v podstatném rozsahu také získal pro sebe a pro jiného majetkový prospěch. Peněžitý trest lze obecně uložit podle § 68 odst. 1, odst. 2 a odst. 3 trestního zákoníku ve výměře 200-730 celých denních sazeb. Soudem stanovená výměra 500 denních sazeb je tedy výměrou v horní polovině zákonné trestní sazby. Denní sazba podle platné právní úpravy může činit 100 Kč až 50.000 Kč. S přihlédnutím k osobním, majetkových poměrům obžalovaného a jeho v minulosti odpovídajícím finančním příjmům stanovil soud denní sazbu ve výši 6.000 Kč, což lze ve svém souhrnu považovat za přiměřené všem rozhodným okolnostem případu i platné právní úpravě. V souvislosti s tímto trestem lze jen podotknout, že podle aktuální platné právní úpravy již nebylo rozhodnuto o náhradním trestu odnětí svobody, ale pro případ, že by peněžitý trest nebyl vykonán, lze důvodně očekávat postup v souladu s ustanovením § 69 odst. 2 trestního zákoníku. Peněžitý trest by mohl být přeměněn tak, že nezaplacená 1 denní sazba bude přeměněna na dva dny trestu odnětí svobody. V zájmu dovršení nápravy obžalovaného, ale především v zájmu ochrany společnosti před obdobným jednáním obžalovaného L.S. byl obžalovanému uložen podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku také **trest zákazu činnosti**, spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu a prokuristy v obchodních společnostech a družstvech, včetně zákazu jejich zastupování na základě plné moci, mandátní smlouvy, smlouvy komisionářské, smlouvy o obchodním zastoupení nebo jiné smlouvy umožňující jednat jménem nebo na účet obchodní korporace nebo družstva. Uložení tohoto trestu je odůvodněno tím, že obžalovaný se rozsáhlé trestné činnosti dopustil především jako statutární zástupce, tj. předseda představenstva obžalované právnické osoby XXXXX Trest byl obžalovanému uložen ve výměře 10 let, což je horní hranice vymezená v ustanovení § 73 odst. 1 trestního zákoníku.

470. **K osobě obžalovaného P.K.** bylo zjištěno, že je ženatý, otcem dvou nezletilých dětí, ukončil bakalářské studium na vysoké škole. Ve prospěch obžalovaného, a to jako polehčující okolnost podle § 41 písm. p) trestního zákoníku byla hodnocena skutečnost, že před spácháním trestného činu vedl řádný život a nebyl soudně trestán. Jeho beztrestnost byla prokázána opisem rejstříku trestů (č. l. 21514). Jako další polehčující okolnost hodnotil soud skutečnost podle § 41 písm. o) trestního zákoníku, že obžalovaný trestného činu upřímně litoval. V případě obžalovaného P.K. šlo nejen o jeho vyjádření opakovaně u hlavního líčení, ale především o skutečnost, že jako jediný z obžalovaných finanční prostředky průběžně získávané v podobě úplatků nepoužíval pro svoji potřebu, ale bezprostředně po zákroku orgánů činných v přípravném řízení veškeré finanční prostředky vydal. Obžalovaný rovněž získal statut spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu. Soud mu také podle § 41 písm. n) trestního zákoníku přiznal polehčující okolnost spočívající v tom, že přispěl, jako spolupracující obviněný, k objasňování trestné činnosti spáchané členy organizované zločinecké skupiny, ve spojení s organizovanou zločineckou skupinou nebo ve prospěch organizované zločinecké skupiny. Obžalovaný P.K. se k trestnému jednání doznal a výrazně, od samého počátku, napomohl při objasňování nejen své trestné činnosti, ale i trestné činnosti ostatních obžalovaných, což je patrné zejména ze skutkových zjištění, která nalézací soud učinil ve vztahu k výroku o vině pod bodem II. (polehčující okolnosti podle § 41 písm. l), m) trestního zákoníku). V neprospěch obžalovaného však soud hodnotil přitěžující okolnosti, a to ve smyslu ustanovení § 42 písm. a) trestního zákoníku skutečnost, že trestnou činnost páchal s rozmyslem a po předchozím uvážení. Obžalovaný spáchal více trestných činů (§ 331 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. a) trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku a dále podle § 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku), což je přitěžující okolnost podle § 42 písm. n) trestního zákoníku. Trestnou činnost páchal s další osobou a pokračoval v ní po delší dobu, jak je patrné z výroku rozsudku II. Jedná se tedy o přitěžující okolnosti podle § 42 písm. n) a o) trestního zákoníku. V neprospěch obžalovaného P.K. je také třeba hodnotit, jako přitěžující okolnost,

podle § 42 písm. l), k) trestního zákoníku skutečnost, že trestným činem získal vyšší prospěch a způsobil větší škodlivý následek. I při důsledné individualizaci trestní odpovědnosti, kdy obžalovaný P.K. se podílel především na části trestné činnosti páchané členy organizované zločinecké skupiny, která je popsána pod bodem II. výroku rozsudku, je nutno zdůraznit, že se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě nejméně 134.891.331 Kč a získání úplatku pro členy organizované zločinecké skupiny ve výši 20.247.200 Kč. S přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem případu a zejména osobnímu profilu obžalovaného, považoval soud za přiměřené uložit mu **trest odnětí svobody v trvání 3 let**, neboť také v jeho případě lze tento trest ještě **podmíněně odložit** na přiměřenou zkušební dobu v trvání 5 let. Jedná se o trest, který je ukládán ve výměře pod dolní hranicí zákonné trestní sazby § 331 odst. 4 trestního zákoníku modifikované podle § 108 odst. 1 trestního zákoníku právě proto, že P.K. byl přiznán statut spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního zákoníku a byly dány podmínky § 58 odst. 5 trestního zákoníku pro uložení trestu pod dolní hranicí zákonné trestní sazby. V případě obžalovaného je tento trest doprovázen ještě **trestem propadnutí věci**, a to finančních prostředků, které u něj byly v přípravném řízení zajištěny. Jedná se zcela prokazatelně o peníze, které byly bezprostředním výnosem z trestné činnosti, což obžalovaný také sám opakovaně v průběhu trestního řízení potvrdil. Obžalovaný vysvětlil jednak svoje důvody, pro které se do trestné činnosti zapojil a zejména skutečnost, že tyto peníze vlastně dlouhodobě nikdy nechtěl používat pro svoji potřebu, a proto je měl uloženy, jak v kanceláři, tak v místě bydliště. V souhrnu se jedná o peněžní prostředky ve výši 3.729.320 Kč. Také v případě obžalovaného P.K. lze, podle názoru nalézacího soudu, zcela důvodně očekávat, že pohružka nepodmíněným trestem odnětí svobody zcela dostatečně přispěje k tomu, že obžalovaný přehodnotí svůj přístup k hranicím trestní odpovědnosti a obdobného jednání se vyvaruje. Je třeba zdůraznit, že s výjimkou této trestné činnosti obžalovaný v minulosti vedl řádný život, je velmi dobře sociálně adaptován. K páčání trestné činnosti byl motivován především tím, že nechtěl přijít o zaměstnání a opakovaně je třeba zdůraznit, že, byť v pozadí jeho trestného jednání je majetkový motiv, neusiloval prokazatelně o získání finančních prostředků ve formě úplatků, ale pouze o to, aby si udržel jakékoliv pracovní místo, zejména pak výhodnější a lépe honorovanou pozici.

471. **K osobě obžalovaného P.L.** bylo zjištěno, že má středoškolské vzdělání, v minulosti pracoval především jako státní úředník, jednak na ÚMČ Brno-Žabovřesky, ale také na úřadu ÚMČ Brno-střed, kde se dopouštěl nyní projednávané trestné činnosti. Opisem rejstříku tretů (č. l. 21516) bylo prokázáno, že obžalovaný byl jednkrát soudně trestán, avšak svědčí mu fikce zahlázení. Soud, jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. o) trestního zákoníku, hodnotil skutečnost, že trestnou činnost spáchal s další osobou a podle § 42 písm. m) trestního zákoníku skutečnost, že v trestné činnosti pokračoval po delší dobu (viz body B/1, 2, 3, 4 a 5). Obžalovaný zcela nepochybně spáchal trestnou činnost s rozmyslem nebo po předchozím uvážení, což je přitěžující okolnost podle § 42 písm. a) trestního zákoníku a také ze ziskuchtivosti, což byl hlavní motiv jím páchané trestné činnosti (prítěžující okolnost podle § 42 písm. b) trestního zákoníku). Obžalovaný se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě 10.966.378 Kč, což je částka, která výrazně překračuje hranici značného prospěchu, tj. částky 1.000.000 Kč ve smyslu ustanovení § 138 odst. 1 písm. d), odst. 2 trestního zákoníku. Způsobení většího škodlivého následku proto soud považoval za přitěžující okolnost podle § 42 písm. k) trestního zákoníku. Pro úplnost lze podotknout, že skutečnost, že obžalovaný trestnou činnost spáchal a zneužil přitom svého zaměstnání, postavení nebo funkce, nehodnotil soud jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. f) trestního zákoníku, neboť tato skutečnost našla odraz v užití právní kvalifikaci, a to kvalifikované skutkové podstaty podle § 256 odst. 4 trestního zákoníku, kdy soud dospěl k závěru, že se obžalovaný jednání dopustil jako úřední osoba.

472. S přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem případu, osobnímu profilu obžalovaného P.L., mj. jako pachatele v pokročilém věku, který je již v závěru své pracovní kariéry, jakož i vzhledem k rozsahu prokázané trestné činnosti, rozhodl soud uložit mu **trest odnětí svobody v trvání 3 let**, tedy na samé dolní hranici zákonné trestní sazby § 256 odst. 3 trestního zákoníku. Výkon tohoto trestu lze rovněž **podmíněně odložit** na zkušební dobu v trvání 5 let. Důvodně lze očekávat, že obžalovaný P.L. konečně přehodnotí svůj přístup k hranicím trestní odpovědnosti, i když nebude moc pracovat v zaměstnání ve státní správě, územní správě nebo jiném orgánu ve veřejné moci. Takový **trest zákazu činnosti** mu byl totiž, vedle trestu odnětí svobody podmíněně odloženého na zkušební dobu v trvání 5 let, uložen naopak na samé horní hranici, a to v trvání 10 let. Uložení trestu zákazu činnosti je zcela jednoznačně odůvodněno zájmem společnosti na její ochraně před obdobným jednáním obžalovaného P.L.. K dovršení nápravy obžalovaného, vedle těchto dvou trestů, mu byly uloženy ještě majetkové sankce, a to především **trest propadnutí věci**, částky 352.000 Kč, kterou je třeba v souladu s ustanovením § 70 odst. 1 trestního zákoníku považovat za bezprostřední výnos z trestné činnosti úplatkového charakteru, z jejíhož spáchání byl P.L. uznán vinným. Dále mu byla uložena poměrně citelná majetková sankce v podobě **peněžitého trestu**. Tento trest byl vyměřen v částce 2.000.000 Kč, což představuje 400 celých denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 5.000 Kč. Rovněž peněžitý trest byl vyměřen v polovině zákonné trestní sazby § 68 odst. 1 trestního zákoníku, neboť při ukládání peněžitého trestu lze vycházet z rozpětí 20 až 730 celých denních sazeb. Výměra denní sazby, tj. částka 5.000 Kč odpovídá majetkovým a finančním poměrům obžalovaného P.L..
473. **K osobě obžalovaného M.U.** bylo zjištěno, že má vysokoškolské vzdělání, v minulosti pracoval v podnikatelské sféře. Opisem rejstříku trestů (č. l. 21524) bylo prokázáno, že nebyl soudně trestán. Soud přiznal obžalovanému polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života podle § 41 písm. p) trestního zákoníku. Žádné jiné relevantní polehčující nebo přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku u obžalovaného zjištěny nebyly. Z výroku rozsudku je zcela zřejmé, že trestné jednání obžalovaného M.U. se týkalo pouze jediného dílčího útoku popsaného v bodě B./1, které bylo kvalifikováno jako zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku. Za spáchání tohoto trestného činu lze pachateli uložit trest odnětí svobody v trvání 1 roku až 6 let. S přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem případu, kdy prokazatelně se jednalo o výjimečný exces z jinak řádného života obžalovaného, rozhodl soud uložit mu **trest odnětí svobody v trvání 1 roku**, tedy na samé dolní hranici zákonné trestní sazby. Výkon tohoto trestu byl obžalovanému M.U. **podmíněně odložen** na přiměřeně krátkou zkušební dobu v trvání 2 let. Zcela důvodně lze také u tohoto obžalovaného očekávat, že pouhá pohružka trestem jej přiměje k tomu, aby přehodnotil obdobné praktiky v osobní nebo podnikatelské sféře a stejně jako ostatní obžalovaní pochopil, že poskytování jakýchkoliv úplatků a finančních profitů znamená pouze pokřivení pravidel transparentnosti rozdělování veřejných zakázek. K dovršení nápravy byl obžalovanému uložen také **trest peněžitý** ve výši 250.000 Kč. Jeho výměra byla, vzhledem k majetkovým poměrům obžalovaného, charakteru spáchané trestné činnosti, rozsahu poskytovaného úplatku a očekávanému profitu, stanovena při dolní hranici zákonné výměry. Nálezací soud shora opakovaně uvedl, že podle platné právní úpravy lze vyměřit peněžitý trest v rozsahu 20 až 730 celých denních sazeb. Jestliže byl obžalovanému M.U. tento peněžitý trest stanoven v rozsahu 50 celých denních sazeb, jedná se o výměru při dolní hranici vymezené v ustanovení § 68 odst. 1 trestního zákoníku. Denní sazba podle § 68 odst. 2 trestního zákoníku může být vyměřena v rozpětí 100 Kč až 50.000 Kč. S přihlédnutím k očekávaným majetkovým příjmům obžalovaného, jako vysokoškolsky vzdělaného odborníka a podnikatele ve stavebnictví, lze rovněž výměru 1 denní sazby, tj. částku 5.000 Kč považovat za výměru při dolní hranici zákonné trestní sazby. Tato majetková sankce podle názoru nálezacího soudu je způsobilá přispět k dovršení účelu trestu u obžalovaného.

474. **K osobě obžalovaného J.H.** bylo zjištěno, že má středoškolské vzdělání, je rozvedený, otcem dvou dětí. Opisem rejstříku trestů (č. l. 21526) bylo prokázáno, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán. Nalézací soud mu proto podle § 41 písm. p) trestního zákoníku přiznal polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života. Další polehčující okolnosti shledány nebyly. Jako přitěžující okolnost hodnotil soud podle § 42 písm. a) trestního zákoníku skutečnost, že obžalovaný spáchal trestnou činnost s rozmyslem nebo po předchozím uvážení a podle § 42 písm. b) trestního zákoníku skutečnost, že trestný čin spáchal ze ziskuchtivosti. Podle § 42 písm. o) trestního zákoníku je v neprospěch obžalovaného hodnocena také skutečnost, že na trestné činnosti podílel společně s dalšími osobami. Obžalovaný J.H. rovněž spáchal více trestných činů (§ 361 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku a § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c), odst. 3 trestního zákoníku ve prospěch organizované zločinecké skupiny podle § 107 odst. 1 trestního zákoníku), což je přitěžující okolnost podle § 42 písm. n) trestního zákoníku. Z výroku rozsudku je zcela zřejmé, že obžalovaný J.H. participoval na trestné činnosti popsané pod body A./I./4, 5. a 7, trestné činnosti se tedy dopouštěl od února nejméně do června 2015, tj. pokračoval v ní po delší dobu. Jedná se o přitěžující okolnost podle § 42 písm. m) trestního zákoníku. V neprospěch obžalovaného J.H. je třeba hodnotit i přitěžující okolnosti podle § 42 písm. l) a h) trestního zákoníku, tj. získání většího prospěchu a způsobení většího škodlivého následku, neboť stejně jako předchozí obžalovaní participoval na rozsáhlé trestné činnosti páchané členy organizované zločinecké skupiny. Při důsledné individualizaci jeho trestní odpovědnosti nelze přesto přehlédnout, že se podílel na ovlivnění veřejných zakázek v hodnotě cca 9.625.079 Kč a získání úplatku pro členy organizované zločinecké skupiny v hodnotě cca 958.000 Kč (body I./4, 5. a 7).
475. Obžalovanému J.H. byl trest ukládán jako úhrnný podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku, a to podle přísnějšího zákonného ustanovení § 256 odst. 3 trestního zákoníku modifikovaného s odkazem na ustanovení § 108 odst. 1 trestního zákoníku. Jak je již shora uvedeno, soud shledal naplněné podmínky § 58 odst. 1 trestního zákoníku pro snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Důvodem jsou mimořádné okolnosti případu, kdy J.H. participoval na sice rozsáhlé trestné činnosti, páchané členy organizované zločinecké skupiny, avšak pouze v případě tří dílčích útoků, a to ještě spíše ve výrazně podřízené roli. Dalším důvodem jsou pak osobní poměry obžalovaného, jako pachatele dosud soudně netrestaného, žijícího jinak řádným životem a dostatečně sociálně adaptovaného. Důvodně lze očekávat, že pohružka tímto **trestem odnětí svobody v trvání 3 let**, který by znamenal citelný zásah do jeho dosavadního způsobu života, přispěje také u obžalovaného J.H. k tomu, aby v průběhu zkušební doby **podmíněného odkladu** výkonu trestu přehodnotil svůj přístup k morálním pravidlům a hranicím trestní odpovědnosti. K dovršení nápravy obžalovaného mu byl uložen **peněžitý trest**, a to ve výměře 3.000.000 Kč. Výměra trestu odpovídá finančnímu profitu, na jehož získání v podobě úplatků se obžalovaný podílel a odpovídá i rozsahu veřejných zakázek, které pomohl svým jednáním ovlivnit. Výměra 500 denních sazeb je řádově v horní polovině zákonné trestní sazby, avšak částka 6.000 Kč odpovídá osobním a majetkovým poměrům a příjmovým podmínkám obžalovaného. Právě tato relativně citelná peněžitá sankce umožnila nalézacímu soudu vyrovnat ukládaný trest při dolní hranici zákonné trestní sazby podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 5 let tak, aby celkový postih obžalovaného z hlediska charakteru trestné činnosti, jeho majetkových poměrů byl vyrovnaný, a to obdobně jako u obžalovaného L.S., P.K. nebo P.L..
476. **K osobě obžalovaného L.K.** bylo zjištěno, že je ženatý, má vysokoškolské vzdělání. Opisem rejstříku (č. l. 21529) bylo prokázáno, že dosud nebyl soudně trestán. Soud proto přiznal obžalovanému zcela jednoznačně polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života podle § 41 písm. p) trestního zákoníku. Jiné polehčující okolnosti ani přitěžující okolnosti ve smyslu ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku shledány nebyly. Obžalovaný L.K. byl uznán vinným ze spáchání pouze jednoho dílčího útoku, popsaného pod bodem A./I./12, který byl kvalifikován jako zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. b) trestního

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

zákoníku. Trestného jednání, jak je patrné z popisu skutkové věty se v zásadě dopustil, jako statutární zástupce obžalované právnické osoby XXXXX, společně s obžalovaným L.S., u něhož se lze důvodně domnívat, že byl iniciátorem tohoto skutku. V rámci trestní sazby § 332 odst. 2 trestního zákoníku, tj. možnosti uložit trest odnětí svobody v trvání 1 až 6 let, považoval nalézací soud za přiměřené uložit obžalovanému L.K. **trest odnětí svobody** typicky výchovný, a to na samé dolní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 1 roku. Jeho participaci na trestné činnosti lze považovat jako spíše okrajovou, byť překračující hranice trestní odpovědnosti a také jako ojedinělý excés z jeho jinak řádného způsobu života. Podle názoru nalézacího soudu pohružka tímto, byť velmi mírným, nepodmíněným trestem odnětí svobody, rovněž v případě obžalovaného L.K. bude postačovat k tomu, aby v průběhu následujících dvou let, tedy v průběhu zkušební doby **podmíněného odkladu** výkonu tohoto trestu, odpovídajícím způsobem přehodnotil svůj přístup k hranicím trestní odpovědnosti a k etickým pravidlům souvisejícím z podnikáním a účastí při veřejných zakázkách. K dovršení nápravy obžalovaného mu byl také, obdobně jako obžalovanému M.U., uložen **peněžitý trest** ve výměře 250.000 Kč, což představuje 50 celých denních sazeb, kdy výše jedné sazby činí 5.000 Kč. Také tento peněžitý trest byl fakticky vyměřen při dolní hranici zákonné trestní sazby § 68 odst. 1 trestního zákoníku, když výše denní sazby, tj. částka 5.000 Kč byla stanovena s přihlédnutím k majetkovým poměrům a příjmové situaci obžalovaného. Oba tresty ve svém souhrnu lze považovat za odpovídající všem rozhodujícím okolnostem případu i osobnímu profilu obžalovaného.

477. **K obžalované právnické osobě firmě XXXXX** bylo opisem rejstříku trestů právnických osob prokázáno, že zde nemá žádný záznam. Rozsah a charakter její trestné činnosti velmi úzce souvisí s rozsahem a charakterem trestné činnosti a tím i trestní odpovědnosti obžalovaného L.K., který byl jejím statutárním zástupcem. Oba obžalovaní byli uznáni vinnými ze spáchání pouze jednoho z dílčích útoků, a to shodně popsáno pod bodem A./I./12. Také v případě obžalované právnické osoby bylo její trestné jednání kvalifikováno jako zločin podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku. S odkazem na užitou právní kvalifikaci, jakož i specifické ustanovení § 68 odst. 1 trestního zákoníku o rozsahu ukládaného peněžitého trestu, tj. počtu celých denních sazeb v rozpětí 20 až 730, jakož i s odkazem na ustanovení § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, považoval soud za zcela přiměřené uložit obžalované právnické osobě **peněžitý trest** ve výměře **300.000 Kč**. V zásadě se jedná o trest výchovný, neboť tato částka pouze mírně překračuje výši úplatku, který byl v případě tohoto dílčího útoku poskytnut a výměra 100 celých denních sazeb se blíží dolní hranici rozpětí počtu celých denních sazeb, jak je vymezeno v ustanovení § 68 odst. 1 trestního zákoníku. Celková výše denní sazby, tj. částka 3.000 Kč, byla stanovena rovněž s přihlédnutím ke všem okolnostem případu i majetkovému profilu obžalované právnické osoby. Pro úplnost lze podotknout, že samotný peněžitý trest je odůvodněn ustanovení § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob, neboť trest je obžalované právnické osobě ukládán za úmyslný trestný čin. V zájmu ochrany společnosti před obdobným jednáním obžalované právnické osoby jí byl, vedle tohoto peněžitého trestu, uložen podle § 21 odst. 1, odst. 3 zákona č. 418/2011 Sb. o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, uložen také **trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži**, spočívající v zákazu uzavírat smlouvy na plnění veřejných zakázek a účastnit se zadávacího řízení o veřejných zakázkách, pokud jde o otevřené řízení, užší řízení, jednací řízení s uveřejněním a bez tohoto uveřejnění a o zjednodušené podlimitní řízení podle § 134/2016 Sb. o zadávání veřejných zakázek. Délka tohoto trestu v trvání 3 let je rovněž adekvátní rozsahu trestné činnosti, kdy firma XXXXX byla uznána vinnou z participace pouze na jednom dílčím útoku.

478. **K obžalované právnické osobě firmě XXXXX** bylo opisem rejstříku trestů právnických osob rovněž prokázáno, že zde nemá obžalovaná žádný záznam. Při porovnání s rozsahem trestní odpovědnosti právnické osoby XXXXX je však třeba zdůraznit, že obžalovaná právnická osoba firma XXXXX byla uznána vinnou ze spáchání podstatně rozsáhlejší trestné činnosti. Její trestné

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

jednání je popsané pod body A./I/8, 12, 13 a B./2, 3, 4 a 5. Rozhodně se tedy nejednalo o mimořádné vybočení z jinak standardního způsobu podnikatelské činnosti, jako tomu bylo u obžalované právnické osoby firmy XXXXX. U obou obžalovaných bylo sice užito shodné právní kvalifikace, a to jako trestného činu podplácení podle § 332 odst. 1 alinea první, odst. 2 písm. a), b) trestního zákoníku, avšak při komparaci rozsahu trestní odpovědnosti rozhodně nelze přehlédnout, že stupeň společenské škodlivosti trestného jednání obžalované právnické osoby firmy XXXXX je podstatně vyšší. Soud proto rozhodl uložit této obžalované podstatně přísnější sankci, i když typově stejnou. **Peněžitý trest** byl vyměřen v částce 1.000.000 Kč, což představuje sice rovněž 100 celých denních sazeb, avšak výše jedné sazby činí 10.000 Kč a pohybuje se tedy přibližně v první pětině rozpětí § 68 odst. 2 trestního zákoníku. Jednoznačně se jedná o sankci citelnější, avšak její výměra odpovídá zákonným podmínkám § 68 odst. 1 trestního zákoníku, resp. § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. Rovněž shodně ukládaný **trest zákazu plnění veřejných zakázek nebo účasti ve veřejné soutěži** vyměřil soud v přísnějším rozsahu, tedy na dobu trvání 5 let. Obsahově se jedná o analogický trest, jako byl uložený obžalované právnické osobě firmě XXXXX, avšak s ohledem na četnost veřejných zakázek, které byly jednáním obžalované právnické osoby ovlivněny, jakož i vzhledem k zájmu společnosti na její ochraně před obdobným jednáním, rozhodl soud obžalované firmě XXXXX vyměřit tento trest v trvání 5 let.

F./ Zprošťující výroky

479. Součástí rozsáhlého výroku o vině, užití právní kvalifikaci i o trestech, který nalézací soud vyhlásil dne 31. 5. 2022, je také zprošťující výrok. Z něho je zřejmé, že obžalovaní J.Š., S.T., P.O., L.S., P.L., P.K. a I.T. byli zproštěni obžaloby v dílčích částech trestných činů zde specifikovaných, a to podle § 226 písm. b) trestního řádu. Nalézací soud již v podrobném odůvodnění tohoto rozsudku, u jednotlivých částí skutkového děje, konkrétně rozvedl, vedle výroků o vině, také související výroky o zastavení trestního stíhání jednotlivých obviněných pro příslušné dílčí útoky a především zprošťující výroky, vztahující se rovněž ke konkrétním obžalovaným. Je proto nadbytečné závěry soudu opakovat souhrnně, právě ve vztahu ke zprošťujícímu výroku. Je totiž zcela zřejmé z jednotlivých dílčích pasáží, jaká skutková zjištění případně i procesní podmínky, vedly nalézací soud k závěru o tom, že je nutné vyslovit zprošťující výrok.

G./ Výroky o náhradě škody

480. V rámci adhezního řízení, které je součástí trestního řízení rozhodoval soud o nárocích na náhradu škody těch poškozených subjektů, kteří svoje nároky včas a řádně uplatnili. Na úvod je třeba odkázat na ustanovení § 43 odst. 1 trestního řádu, podle něhož je poškozeným ten, komu bylo trestným činem ublíženo na zdraví, způsobena majetková škoda nebo nemajetková újma, nebo ten, na jehož úkor se pachatel trestným činem obohatil. Podle § 43 odst. 3 trestního řádu je poškozený oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, která byla poškozenému trestným činem způsobena, nebo vydat bezdůvodné obohacení, které obžalovaný na jeho úkor trestným činem získal. Návrh je třeba učinit nejpozději u hlavního líčení před zahájením dokazování, jak vyžaduje ustanovení § 206 odst. 2 trestního řádu. Z návrhu musí být patrné, z jakých důvodů a v jaké výši se nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy uplatňuje nebo z jakých důvodů a v jakém rozsahu se uplatňuje nárok na vydání bezdůvodného obohacení. Důvod a výši škody, nemajetkové újmy nebo bezdůvodného obohacení je poškozený povinen doložit. Před zahájením dokazování u hlavního líčení dne 21. 9. 2020 (č. l. 20058 a násl.) se se svými nároky na náhradu škody připojilo několik poškozených subjektů, a to prostřednictvím svých zmocněnců.

481. **Statutární město Brno, Městská část Brno-střed**, se připojilo k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 49.342.877 Kč, a to vůči všem obžalovaným společně a nerozdílně v případě, že bude prokázáno, že jsou členy uvedené zločinecké skupiny, popř. se na její činnosti či v její prospěch svým trestným činem podíleli. Uplatněnou částku požadoval poškozený subjekt uhradit včetně úroku z prodlení ve výši 2T reposazby, zvýšené o 7procentních bodů, od okamžiku seznámení obviněných s výsledky přípravného řízení, a to ostatně jako v písemně podaném návrhu (č. l. 20057). V tomto návrhu poškozený subjekt poukázal na to, že uplatněný nárok představuje škodu ve výši poskytnutých a přijatých úplatků, která ve vztahu k poškozenému představuje sumu, o níž se majetek poškozeného snížil anebo naopak nezvýšil. Ke snížení došlo v důsledku bezdůvodného obohacení konkrétních dodavatelů, a to o částku, o kterou byla hodnota díla účelově a bezdůvodně navýšena tak, aby se vytvořil ekonomický prostor pro tvorbu úplatku. Majetek se nezvýšil o částku, kterou obvinění předali a přijali jako úplatek na místo toho, aby v dané výši pro poškozeného sjednali slevu na ceně předmětné zakázky, když v některých případech umožnili zhotovitelům, aby o výši úplatku navýšili cenu díla.
482. Zmocněnec poškozených subjektů firem **XXXXX, XXXXX a XXXXX** při uplatněném nároku na náhradu škody každého z těchto subjektů rovněž odkázal na písemné vyhotovení obžaloby v části III. na str. 33 a následně na str. 34. Poukázal na to, že konstrukce obžaloby vychází ze skutečnosti, že tzv. údajné úplatky byly konstruovány částkou činící nejméně 10% ze sjednané ceny díla, té či oné konkrétní společnosti ve vztahu k jí zadávaným zakázkám. Takto, podle názoru zmocněnce, vzniká důvodné podezření, že tyto společnosti vydaly ze svých prostředků na ceně díla více, právě v tomto rozsahu, včetně tehdy účinné sazby DPH, než by vydat musely v obdobném případě, v rámci ceny díla jinak obvyklé. Zmocněnec poškozených subjektů proto navrhl, aby společnosti **XXXXX** byla přiznána náhrada škody ve výši **13.515.200 Kč plus DPH** ve výši odpovídající sazbě účinné v období března 2015. Dále navrhl, aby společnosti **XXXXX** byla přiznána náhrada škody **ve výši 3.836.647 Kč s DPH** ve výši odpovídající sazbě účinné v období září 2015 a z důvodů procesní opatrnosti rovněž navrhl, aby společnosti **XXXXX** byla přiznána náhrada škody **ve výši 1.000.000 Kč s DPH** v sazbě účinné v příslušném období, tak jako to formuloval u předchozích subjektů. Ve všech třech případech byl učiněn návrh, aby povinnost nahradit škodu byla uložena společně a nerozdílně obžalovaným J.Š., S.T., P.O., P.K. a I.T..
483. Nalézací soud dospěl **k závěru**, že všichni poškození svoje nároky uplatnili řádně a včas, tedy před zahájením dokazování u hlavního líčení. Soud tedy o jejich nárocích rozhodoval, ačkoliv ani v jednom případě nedospěl k závěru, že by uplatněný nárok na náhradu materiální škody byl důvodný a byl prokázán, alespoň částečně. Předně je třeba upozornit na provedené důkazy, které jsou rozebrány podrobně v odůvodnění tohoto rozsudku, na jejichž podkladě soud konstruoval skutkovou větu každého dílčího útoku. Od toho se odvíjela i následně užitá právní kvalifikace na trestné jednání každého z obžalovaných.
484. Ani v jednom případě, tj. v případě žádného dílčího útoku nebo ve vztahu k alespoň jednomu z obžalovaných není výsledkem dokazování, závěr soudu o tom, že v přímé příčinné souvislosti s jeho trestným jednáním vznikla některému z těchto poškozených subjektů materiální škoda. **Materiální škoda** není ani kvalifikačním formálním znakem některé ze skutkových podstat, které byly na trestné jednání obžalovaných aplikovány.
485. Nalézací soud si současně v této souvislosti dovoluje upozornit na ustálenou soudní praxi, podle které se **škoda** chápe jako újma, která nastala (projE.je se) v majetkové sféře poškozeného a je objektivně vyjádřitelná všeobecným ekvivalentem, tj. penězi a je napravitelná poskytnutím majetkového plnění, především poskytnutím peněz, nedochází-li k naturální restituci (srov. R 55/1971). V rámci trestního řízení je pochopitelně soud oprávněně rozhodovat pouze o skutečné škodě, která musí být objektivně prokázána, a to alespoň v minimálním rozsahu. **Skutečnou**

škodou se rozumí hodnota, o kterou se majetek poškozeného reálně zmenšil, a ušlý zisk, majetkový prospěch, jehož by poškozený jinak dosáhl, kdyby ke škodě nedošlo. Pokud poškození uplatňují svoje nároky na náhradu materiální škody s odkazem na sníženou hodnotu veřejných zakázek, když část kalkulovaných finančních prostředků měla být použita jako úplatek, objektivně nemá toto tvrzení oporu v provedených důkazech, neboť např. obžalovaný L.S. tvrdil, že peníze na úplatky použil ze svých soukromých nebo dokonce rodinných peněz. Ani v případě dalších objektivně poskytnutých úplatků nebyly finanční toky a zejména zdroje těchto finančních prostředků objektivně prokázány. Pakliže by měla být materiální škoda vyčíslena s odkazem na snížení hodnoty majetku, musel by soud vycházet z objektivní ceny materiálu a stavebních prací u jednotlivých veřejných zakázek. S odstupem času se lze domnívat, že při velkém pohybu cen ve stavebnictví, a to jak prací, tak materiálu, je přesné a objektivní vyčíslení prakticky nemožné, když navíc každá firma pochopitelně kalkuluje s poněkud odlišnými náklady. Uplatnění jakékoliv slevy, resp. požadavek na snížení zakázky pro toto zvýhodnění, je vždy otázkou konkrétního obchodního vztahu a rozhodně ani slevu nelze vnímat jako položku nárokovou.

486. S přihlédnutím ke všem rozhodným skutečnostem soud proto dospěl **k závěru**, že nároky na náhradu materiální škody, uplatněné jednotlivými poškozenými nebyly v rámci tohoto trestního řízení bezpečně a spolehlivě prokázány tak, aby soud mohl alespoň částečně uložit některému z obžalovaných povinnost tuto škodu uhradit. Další dokazování by zcela jednoznačně překročilo rámec adhezního řízení, tedy účel vlastního trestního řízení, které směřuje především k rozhodnutí o vině a trestu, event. ochranných opatřeních jednotlivých pachatelů. Poškozené subjekty byly proto podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, když u dvou poškozených subjektů, a to XXXXX a XXXXX bylo užito ještě ustanovení § 229 odst. 3 trestního řádu. Jimi uplatňovaný nárok na náhradu škody se částečně týkal těch obžalovaných, resp. těch dílčích skutků, z jejichž spáchání byli obžalováni zproštěni.

H./ Důkazní návrhy, argumenty obhajoby

487. Z důvodu procesní opatrnosti lze poukázat i na to, že shora rozebrané důkazy považoval nalézací soud za zcela dostatečné pro ustálení skutkového děje do podoby, která je uvedena ve výroku tohoto rozsudku. V odůvodnění tohoto jsou citovány a hodnoceny především ty podstatné důkazy, které měly alespoň minimální důkazní a vypovídací hodnotu, ať už v neprospěch obžalovaných nebo v jejich prospěch. Soud se proto nezabýval ve svém rozboru těmi důkazy, u kterých bylo zřejmé, že jsou zcela nadbytečné. V závěru dokazování u hlavního líčení dne 12. 4. 2022 byl učiněn jediný dílčí návrh na doplnění dokazování, a to obhájcem obžalovaného J.Š., kterému bylo v návrhu na čtení několika listinných důkazů vyhověno. Tyto listiny byly postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu provedeny (šanon 2. č. l. 308-325). Ostatní obžalovaní, jejich obhájci, event. zmocněnci obžalovaných právnických osob ani státní zástupce v závěru dokazování u tohoto hlavního líčení jiné důkazní návrhy neučinili (viz str. 7-9 protokolu o hlavním líčení z 12. 4. 2022). Ve stručnosti lze také upozornit na postup nalézacího soudu, který se průběžně v jednotlivých pasážích odůvodnění tohoto rozsudku, zabýval obhajobou každého z obžalovaných, a to především ve vztahu k jednotlivým provedeným důkazům. Pro přehlednost je proto stanovisko soudu k dílčím argumentům obhajoby obžalovaných rozvedeno u příslušných pasáží odůvodnění tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě, případně v další lhůtě určené předsedou senátu, odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Poškozený má možnost žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona č. 59/2017 Sb. ve znění pozdějších předpisů, o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 125 odst. 4 tr. ř.)

Brno 31. května 2022

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu